Giới thiệu Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm

Bạn có tin rằng, sau sáu ngày bảy đêm sẽ yêu một người?

Sinh nhật Thái tử, có vô số lễ vật được đưa vào cung, người đọc lễ vật đứng bên đọc: "Nam Hải minh châu!"

Hồi âm: Ta muốn có!

"Phục Hy cầm"

Hồi Âm: Ta muốn! Ta muốn

"Nữ Oa Thạch"

Hồi Âm: Ta muốn! Ta muốn! Ta muốn

Vị thái tử đang nhàn nhã uống trà bỗng nhiên nói một câu: Buổi tối có muốn hay không?"

Hồi Âm: Ta muốn! muốn, muốn, muốn

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Đêm thứ nhất của sáu ngày bảy đêm

Năm ngày

Đã muốn lên tục trong năm ngày rồi.

Mỗi khi đến nửa đêm vào giờ tý, lúc toàn bộ thế giới rối tinh rối mù, nàng sẽ bị người ta bắt cóc.

Bây giờ là đêm thứ sáu.

Lâm Hồi Âm nghĩ, nàng sẽ tuyệt đối không để chuyện này xảy ra lần thứ sáu.

Ngoài cửa sổ, ánh trăng mông lung như nước, nương theo bầu trời chiếu xuống. Lâm Hồi Âm nhờ vào ánh trăng trong sáng ấy, không hề nháy mắt nhìn chăm chú vào đồng hồ cát ở trước mặt.

Hạt cát nhỏ màu lam, lẳng lặng chảy xuống, ngay lập tức thấy đáy, như tuyên bố rằng giờ tý sắp đến. Đồng thời cũng cho thấy việc người bắt cóc nàng sắp xuất hiện.

Toàn thân Lâm Hồi Âm dâng lên một chút khẩn trương, tay nắm ở vạt áo hơi hơi dùng sức.

Đồng hồ cát màu xanh, chỉ còn lại vài hạt cát nhẹ nhàng

Ngũ, tứ, tam, nhị,…

Trong lòng Lâm Hồi Âm yên lặng đếm, không gian xung quanh an tĩnh kỳ lạ. Nàng cảm thấy tim mình như ngừng đập.

Nhất…

Lâm Hồi Âm vừa đếm đến con số này, những hạt cát màu xanh ở trước mặt cũng biến mất.

Giờ tý đã đến ____

Lâm Hồi Âm phòng bị mím môi, liền nghe được một tiếng vang rất nhỏ từ phía sau cửa sổ truyền đến. Nàng theo bản năng quay đầu nhìn, lại cảm giác thấy đầu óc choáng váng, cả người nhanh chóng rơi vào hôn mê.

……..

Khi Lâm Hồi Âm tỉnh lại, toàn thân không hề có một mảnh vải, hơn nữa bên cạnh còn xuất hiện thêm một người nam nhân.

Lần này cùng năm lần trước đều giống nhau, Lâm Hồi Âm không muốn tiếp tục ở trong phòng.

Hiện tại nàng ở chỗ này, lạnh lẽo ẩm ướt, giống như là địa lao không thấy được mặt trời.

Đúng vậy, không thấy mặt trời.

Xung quanh đều tối đen, không có ánh sáng đi vào.

Lúc này thị giác của Lâm Hồi Âm đã bị ngăn trở, vì thế cảm giác trở nên mẫn cảm vô cùng.

Lâm Hồi Âm có thể cảm nhận được rõ ràng người nam nhân nằm bên cạnh cũng giống mình, quần áo chưa mặc, một thân trần trụi.

Mà nhiệt độ cơ thể của hắn, lại hoàn toàn đảo ngược so với không gian ẩm ướt lạnh lẽo này.

Nếu nói giống như lửa, thì người này nóng đến bỏng.

Tay của hắn, cũng nóng rực, theo da thịt của nàng chậm rãi dao động, đến mức, mang theo một chút nóng đau, khiến cho Lâm Hồi Âm cực kì không thoải mái, theo bản năng muốn đưa tay đẩy hắn ra.

Tuy người nam nhân không thấy được bàn tay trong bóng tối, nhưng dường như có thể nhìn rõ được suy nghĩ ở trong đáy lòng của Lâm Hồi Âm, từng bước nhanh chóng, nâng lên bàn tay một cách chính xác, dễ dàng cầm được cổ tay mảnh khảnh của nàng, giam trên đỉnh đầu của nàng.

Lâm Hồi Âm giãy giụa theo bản năng, muốn vùng vẫy để kiềm chế.

Nhưng, cũng giống năm lần trước, sức lực của nàng căn bản chẳng là gì so với người nam nhân.

Nàng không biết dung mạo, danh tính, tuổi tác của nam tử xa lạ này.

Lâm Hồi Âm không nhịn được dâng lên cảm giác tủi thân. Nàng còn chưa kịp yêu ai, liền bị người khác vô duyên vô cớ cướp đi sự trong sạch của mình.

Sau tủi thân, là tức giận sâu đậm.

Năm lần, đã muốn năm lần.

Cho dù nàng vùng vẫy như thế nào, phản kháng ra sao, cuối cùng đều bị nam nhân này làm nhục.

Nhưng nàng không cam lòng,

Không cam lòng bị một người xa lạ, một nam tử không rõ nguồn gốc, liên tục cướp đi sự trong sạch của mình.

Vừa nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm sử dụng toàn bộ sức lực của mình, liều mạng giãy dụa.

Thật ra Lâm Hồi Âm biết, sợ rằng lần này cũng giống như năm lần trước, cuối cùng đều không có kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Đêm thứ nhất của sáu ngày bảy đêm (2)

Thật ra Lâm Hồi Âm biết, sợ rằng lần này cũng giống như năm lần trước, cuối cùng đều không có kết quả.

Nhưng nàng không muốn để cho người nam nhân xa lạ này dễ dàng đạt được mục đích.

Hơn nữa nàng cũng không đến mức đi động lòng với một nam nhân xa lạ, cùng hắn trở thành vợ chồng được.

“Buông ta ra__Đồ lưu manh! Đồ xấu xa! Khốn nạn, ngươi cút ngay cho ta____”

Lâm Hồi Âm mắng rất hung dữ, đủ các loại thô tục trên người nam nhân.

“Biến thái, ngươi là nam nhân không biết xấu hổ, buông ra, ngươi không được chạm vào ta____”

Dù Lâm Hồi Âm mắng nhiếc như thế nào, nam tử trên người nàng, giống như không nghe thấy gì, chính là chú ý đè nặng nàng, cứ thế tiến hành chuyện mình muốn làm.

Nam nhân chỉ đưa tay, đã muốn theo xương quai xanh đi xuống eo của nàng, tiếp tục đi xuống….

Khốn nạn, không được chạm vào ta, buông ra! Buông_____”

Lúc này, Lâm Hồi Âm nói, thanh âm mềm nhũn, âm điệu nhẹ nhàng, quyến rũ.

Ngón tay của nam nhân xâm nhập chính xác vào nơi mềm mại ấm áp của nàng.

Cho dù nơi này đều tối tăm, mặt Lâm Hồi Âm, nháy mắt vẫn trở nên đỏ bừng, toàn thân đều run rẩy, cảm thấy vô cùng nhục nhã.

Khi con người ta tuyệt vọng, có thể bộc phát ra khả năng tiềm tàng mà mình chưa bao giờ biết.

Cho nên, khi cảm giác nhục nhã của Lâm Hồi Âm tích tụ lại tới một thời điểm nhất định, nàng cũng không biết là mình có thể đột nhiên bùng nổ một lực lớn như vậy. Lúc người nam nhân này buông lỏng, nàng thật sự có thể thoát khỏi sự kiềm chế của hắn, thậm chí giơ tay lên, đẩy nam tử một cách mạnh mẽ. Sau đó cảm thấy vẫn chưa đủ, liền mở miệng, ra sức cắn vào vai nam nhân.

Dùng hết lực toàn thân sử dụng một lần, cuồng loạn cắn.

Lực đạo như vây, như là hận không thể dứt khoát nghiền nát nam nhân đã đoạt đi sự trong sạch của mình.

Mà nam tử biến thái kia, lúc Lâm Hồi Âm bắt đầu cắn vào vai hắn, thân thể hơi trầm ngâm liền giật mình, toàn thân bộc phát ra hàn ý.

Thân thể hắn, vốn là nóng như lửa, thời điểm hàn ý phát ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ da thịt rất nóng của hắn, thậm chí còn có sát khí trầm trọng.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm hơi hơi run rẩy, mang theo sợ hãi, nàng do dự một chút, lại không biết sống chết đi cắn người nam nhân này.

Nhưng khi răng của nàng vẫn chưa sử dụng hết lực đạo, tay nóng đến bỏng của hắn liền chuẩn xác bóp cổ của nàng.

Lâm Hồi Âm không thở được, lại cố chấp không bỏ răng ra. Nhưng người nam nhân kia so ra còn khôn ngoan hơn nàng, gia tăng thêm lực đạo ở tay. Chỉ cần nhẹ nhàng siết một chút, có thể đem cổ của nàng cắt đứt.

Lâm Hồi Âm cùng nam nhân kia giằng co, cuối cùng Lâm Hồi Âm không còn sức lực, bỏ răng ra mà chấm dứt.

Nam nhân không hề buông tay ra, vẫn bóp cổ của Lâm Hồi Âm. Một lần nữa lại đè nàng trên mặt đất, sau đó điên cuồng xâm nhập vào thân thể của nàng, cử chỉ thô bạo, không hề…thương hương tiếc ngọc.

Đúng như suy nghĩ của nàng, thật sự khó thoát khỏi một kiếp này.

Hắn vẫn muốn nàng!

Lâm Hồi Âm động thân thể một chút, muốn giảm bớt đau đớn cùng khuất nhục mà nam nhân này gây cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ngày thứ nhất của sáu ngày bảy đêm

Lâm Hồi Âm động thân thể một chút, muốn giảm bớt đau đớn cùng khuất nhục mà nam nhân này gây cho mình.

Nhưng chỉ cần nàng vừa cử động, vẫn không thể chịu được đau đớn ở cổ truyền đến.

Nàng chỉ có thể lựa chọn buông bỏ, thân thể cứng ngắc ở đó, mặc cho người nam nhân này muốn làm gì thì làm.

Cái này không thể nói là vui mừng yêu thích. Đối với Lâm Hồi Âm mà nói, nó càng là nỗi sỉ nhục, một sự dày vò.

Thật ra nàng biết, nơi này tối tăm, cho dù nàng khóc, cũng chẳng có ai để ý mà đến nhìn.

Nhưng nàng lại mở mắt thật to, cố chấp không để cho nước mắt mình rơi xuống.

Không thể khóc, kiên quyết không thể khóc.

Nàng vô cùng hận người nam nhân này, hận không thể nghiền xương hắn thành tro, rút gân lột da, sao nàng có thể vì hắn rơi xuống một giọt lệ.

Nhưng nàng rất đau.

Đau đến mức nàng tưởng mình cứ như vậy chết đi, nhưng nàng chết không xong.

Lâm Hồi Âm chỉ có thể đếm trong lòng, rốt cuộc hắn còn hạ xuống bao nhiêu lần nữa mới chấm dứt, mượn nó mà di dời đi sự đau đớn dày vò gây cho nàng.

"Sáu trăm bảy mươi mốt, sáu trăm bảy mươi hai, sáu trăm bảy mươi ba…"

Lực đạo của nam nhân càng điên cuồng, dạ dày nàng có chút đau, cũng may tay hắn ở cổ nàng đã buông ra.

"Chín trăm chín mươi bảy, chín trăm chín mươi tám, chín trăm chín mươi chín…"

Da thịt nam tư vốn nóng bỏng, riêng lúc này đã muốn khôi phục bình thường.

"Một ngàn ba trăm mười một, một ngàn ba trăm mười hai, một ngàn ba trăm mười ba, một ngàn ba trăm mười bốn…."

Nam nhân đã xong.

Đêm nay chịu tra tấn như địa ngục, cuối cùng đã xong.

Lâm Hồi Âm nằm xụi lơ ở đó, không thể nhúc nhích, nhắm mắt lại, toàn thân run run, giảm bớt đau đớn mà nam nhân biến thái gây cho mình, căn bản chẳng muốn để ý xem nam nhân đó rốt cuộc đang làm những gì,

Khi người nam nhân này làm nàng đến lần thứ ba, nàng bắt đầu đếm. Lần thứ ba, hắn làm tổng cộng trong một ngàn một trăm ba mươi tám lượt đếm.

Lần thứ tư là một ngàn hai trăm.

Lần thứ năm là một ngàn hai trăm sáu mươi.

Lần thứ sáu là một ngàn ba trăm mười.

Một ngàn ba trăm mười bốn

1314, cả đời một đời.

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, nhịn không được lộ ra một nụ cười trào phúng.

Con số này, thật sự đủ châm chọc, không phải sao?

Lâm Hồi Âm thật sự mệt muốn chết rồi. Trong chốc lát, nàng liền ngủ say.

Sáng hôm sau, Lâm Hồi Âm bị trận đập cửa bừng tỉnh.

Chậm rãi nâng lên mí mắt, nhìn mặt trời bên ngoài cửa sổ đẹp yên tĩnh, bên trong cửa sổ mọi thứ đều bình yên.

Lâm Hồi Âm nhăn mày, ánh mắt có chút mờ mịt nhìn một vòng khung cảnh xung quanh, mới phát hiện mình từ nơi lạnh lẽo ẩm ướt kia trở về phòng của mình.

"Cốc cốc cốc___" Bên ngoài lại truyền đến một trận tiếng đập cửa, cùng với một giọng nam nhân dịu dàng: "Hồi Âm, Hồi Âm, ngươi đã tỉnh sao?"

Lâm Hồi Âm nhíu mày, hiển nhiên vì bị người khác quấy nhiễu giấc ngủ, có chút mất hứng. Nhưng giọng nói của nàng vẫn tận lực ôn hòa, thanh âm khàn khàn mới tỉnh: "Tỉnh."

"Hồi Âm, ăn điểm tâm thôi."

"Ồ." Lâm Hồi Âm vội lên tiếng, nhanh chóng ngồi dậy, lực có chút lớn, làm thân thể nàng có chút đau. Nàng thở ra một hơi, động tác liền từ tốn rất nhiều, đối với bên ngoài phòng trả lời: "Ta nghĩ mình tắm rửa trước, rồi sẽ ăn cơm."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ngày thứ nhất của sáu ngày bảy đêm (2)

"Ta nghĩ mình tắm rửa trước, rồi sẽ ăn cơm."

Nàng muốn tắm rửa. Mấy ngày gần đây, mỗi ngày tỉnh lại, chuyện đầu tiên làm chính là tắm rửa. Rửa đi hơi thở của tên nam nhân biến thái để lại trên người mình.

"Được." Ngoài cửa nam nhân phá lệ bàn bạc: "Bây giờ ta phân phó người chuẩn bị nước cho ngươi."

….

Nước rất nhanh liền chuẩn bị tốt. Sau khi Lâm Hồi Âm đợi người ngoài rời đi, mới miên cưỡng khập khiễng tiêu sái đến trước bồn tắm, đi vào.

Nước nhanh chóng bao vây toàn thân nàng, nước có độ ấm vừa phải, khiến cho toàn thân đau nhức trở nên thư thái.

Lâm Hồi Âm lười biếng khóc ở trong nước, chậm rãi nhắm hai mắt lại, tinh thần cũng hoảng hốt theo.

Thật ra nàng không phải người nơi đây.

Nàng vốn là một nữ sinh ở thế kỉ 21. Một đêm ngủ, sau khi tỉnh lại, liền vô duyên vô cớ rơi vào trong thế giới hoàn toàn xa lạ này.

Lúc nàng không biết làm thế nào, vừa gặp phải Chu gia đại thiếu gia Chu Lạc Trần, đem nàng mang về Chu gia, bố trí tốt nhất.

Kỳ thực nàng biết mình rất xinh đẹp, vốn đứng đầu, Chu Lạc Trần làm vậy là có mục đích cả.

Bởi vì nàng không phải người nơi này, nên luôn muốn trở về thế giới của chính mình. Thế nên không cùng nhiều người nơi này liên quan cùng dây dưa.

Nhưng không đợi để nàng hoàn toàn hiểu biết thế giới này như thế nào, rốt cuộc nàng phải làm sao mới có thể trở lại thế giới đầu tiên của mình, nàng liền gặp cảnh ngộ bị bắt cóc đúng vào thời gian ấy.

Cho nên, tuy nàng đã đến đây sáu ngày sáu đêm, nhưng việc nàng làm duy nhất là nghĩ mọi biện pháp để tránh bị bắt cóc.

Chính là, việc bắt cóc kia, muốn tránh cũng không được.

Nàng giống như là một con chuột trắng nhỏ ở trong lồng sắt, lúc đêm khuya đợi mèo tới cửa vồ.

Bên ngoài lại truyền đến một trận đập cửa, quấy nhiễu Lâm Hồi Âm suy nghĩ, nàng không chút để ý hỏi một câu: "Ai?"

"Hồi Âm, nàng đã khỏe sao? Điểm tâm đã lạnh rồi." Cách cửa, lại truyền đến thanh âm của Chu Lạc Trần.

"Còn không có, lập tức." Lâm Hồi Âm trả lời.

"Không cần vội vàng, để ta cho người hâm nóng cơm và thức ăn." Chu Lạc Trần trả lời một câu liền rời đi.

Lúc này toàn thân Lâm Hồi Âm đã có chút sức lực. Nàng rất nhanh đưa tay, dùng sức cọ tới cọ lui trên da thịt của mình.

Thật ra trên người nàng sớm đã không còn để lại hơi thở của nam nhân biến thái kia. Nhưng nàng cảm thấy người mình thật bẩn, tắm như thế nào đều không sạch sẽ.

Lâm Hồi Âm tẩy trừ thật lâu, tắm đến toàn thân phiếm hồng, da thịt trên tay bị bọt nước làm thành nếp nhăn, căn bản thấy rõ ràng không đủ, nàng còn chưa chịu để yên.

Thậm chí, nàng càng ngày càng dùng sức, như muốn bỏ đi một lớp da trên người mình, nàng mới cảm thấy đáy lòng thoải mái hơn nhiều.

Lâm Hồi Âm tắm rửa xong, thời điểm mặc quần áo, Chu Lạc Trần còn cho người tới thúc giục một lần.

Nàng thật sự không quen mặc trang phục cổ, trên người lại đầy dấu vết nam nhân biến thái kia lưu lại, muốn tìm người giúp đỡ cũng không thể, nên chỉ có thể tự mình mặc vào tùy tiện.

Thật vất vả mặc quần áo, đang chuẩn bị thắt đai lung thì cửa phòng lại bị một người đá văng.

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Mộ Dung Nguyệt đứng ở giữa, biểu tình thờ ơ cúi đầu, tiếp tục thắt đai lưng của mình.

Mộ Dung Nguyệt là biểu muội của Chu Lạc Trần, từ nhỏ vô cùng thích Chu Lạc Trần.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 5: Ngày thứ nhất của sáu ngày bảy đêm (3)

Mộ Dung Nguyệt là biểu muội của Chu Lạc Trần, từ nhỏ vô cùng thích Chu Lạc Trần. Hiện tại Chu Lạc Trần mang về từ bên ngoài một nữ tử, mỗi ngày đều hầu hạ, khiến cho Mộ Dung đại tiểu thư Mộ Dung Nguyệt từ nhỏ được nâng niu trong lòng bàn tay xem ở trong mắt, ghen ghét tận đáy lòng. Nàng ta nhịn năm sáu ngày, cuối cùng đến ngày thứ sáu, không nhịn được nữa.

Mộ Dung Nguyệt nhìn Lâm Hồi Âm thong thả thắt đai lưng, bộ dáng căn bản không để mình vào trong mắt, ngực tức giận càng lúc càng lớn.

Mộ Dung Nguyệt nuốt nuốt nước miếng, cố nén tức giận trong ngực, đem dáng vẻ ngông nghênh kiêu ngạo, nhìn thoáng qua nha hoàn đứng bên cạnh, đối với Lâm Hồi Âm ngang cằm.

Nha hoàn bên người Mộ Dung Nguyệt lập tức hướng về phía Lâm Hồi Âm đi tới, đem một túi to lịch sự tao nhã, để trước mặt Lâm Hồi Âm.

Lúc này Mộ Dung Nguyệt mới khinh miệt nhìn Lâm Hồi Âm, hơi dơ bẩn nâng cằm lên cao, ngữ khí ngạo mạn vô cùng, nói: "Cầm số tiền này, rời khỏi biểu ca ta! Ngươi không xứng với biểu ca ta!"

Lâm Hồi Âm liếc mắt một cái, bên trong đầy lá vàng ròng, lập tức nghiêng đầu liếc mắt đến Mộ Dung Nguyệt, sau đó buông mắt xuống, thắt cho mình một cái nơ con bướm thật xinh đẹp.

Như trước không để ý đến Mộ Dung Nguyệt, mà bước chậm rãi về phía cửa đi ra ngoài, chuẩn bị đi ăn cơm.

Mộ Dung Nguyệt thấy Lâm Hồi Âm vẫn không để ý đến mình, đáy lòng Mộ Dung Nguyệt nhịn không được, nổi giận đùng đùng đi đến trước mặt của Lâm Hồi Âm, chặn đường của nàng, khinh miệt nói: "Lời nói của ta, ngươi có nghe thấy không? Rời khỏi biểu ca ta! Sao ngươi lại không biết mình là một nữ nhân ti tiện, không xứng ở lại bên cạnh biểu ca ta!"

Lâm Hồi Âm nhanh chóng nhíu mi, nghĩ rằng thiên kim đại tiểu thư ở cổ đại này thật không hiểu lễ phép. Nàng chính là lười đấu cùng loại nữ nhân này.

Huống hồ, bây giờ nàng cũng đã đói bụng.

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, liền đi qua Mộ Dung Nguyệt. Nhưng Mộ Dung Nguyệt có thể nào dễ dàng để cho Lâm Hồi Âm lại không nhìn mình một lần nữa, định bắt lấy cánh tay Lâm Hồi Âm, thái độ vênh váo: "Ngươi không được đi, ta nói, ta bảo ngươi cút khỏi Chu gia!"

Lâm Hồi Âm nhíu mày, đáy lòng không hiện lên một chút hờn giận, nâng lên đôi mắt, nghiêng mắt nhìn Mộ Dung Nguyệt, cười khẽ tùy tiện lấy một nắm vàng lá từ trong túi to trên bàn, quơ quơ trước mặt Mộ Dung Nguyệt, nhàn nhã mở miệng: "Ở trong mắt của ngươi, thì ra Chu biểu ca ngươi chỉ có giá trị bằng chút tiền này? Tình yêu của ngươi, giá trị bằng chút tiền này?". Lâm Hồi Âm cười nhạo một tiếng: " Thật đúng là rẻ mạt!"

Trong nháy mắt biểu tình của Mộ Dung Nguyệt khó nhìn đến cực điểm. Trước nay nàng ngang ngược đã thành thói quen, nhưng chưa từng bị khinh thường như vậy. Nàng sớm đã nhìn nữ nhân này lôi kéo biểu ca đã không vừa mắt, hiện nay thù mới thêm hận cũ trở thành huyết hải thâm thù. Mộ Dung Nguyệt không nhịn được nữa, giơ tay lên, hướng về phía Lâm Hồi Âm vung xuống.

Lâm Hồi Âm nhướng mày, ngay lập tức giành trước đem vàng lá cầm trong tay hướng về phía Mộ Dung Nguyệt ném tới.

Mộ Dung Nguyệt ăn đau hét lên một tiếng, liền dừng lại động tác.

Giây tiếp theo, Lâm Hồi Âm rất nhanh nắm lấy cổ tay Mộ Dung Nguyệt, dùng sức hướng về sau. Mộ Dung Nguyệt đau lại kêu lên một tiếng, liền nghe được âm thanh của Lâm Hồi Âm ở bên tai nàng ta vang lên: "Mộ Dung tiểu thư, ta vốn không nghĩ ngươi trở mặt, nhưng mà ngươi cố tình gây sự nhiều lần, như vậy hôm nay ta sẽ nói cho ngươi hết."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đêm thứ hai của sáu ngày bảy đêm (1)

"Mộ Dung tiểu thư, ta vốn không nghĩ ngươi trở mặt, nhưng mà ngươi cố tình gây sự nhiều lần, như vậy hôm nay ta sẽ nói cho ngươi rõ."

“Ta đối với biểu ca ngươi, không có một chút hứng thú. Vì vậy ta khuyên ngươi về sau cũng đừng cầm vàng bạc gì đó đến vũ nhục ta. Nếu ta thật sự yêu thích tiền, đã gả cho biểu ca ngươi, làm biểu tẩu của ngươi, sau đó hưởng thụ tài sản của Chu gia. Tài sản ấy so với chút tiền của ngươi còn hơn biết bao nhiêu lần!”

Mộ Dung Nguyệt đau đến nhe răng vì bị Lâm Hồi Âm vặn cổ tay, lại không thể nhúc nhích. Bây giờ nghe Lâm Hồi Âm nói một loạt, vẻ mặt càng phấn khích hơn, nàng ta tức giận đến toàn thân phát run: “Ngươi là đồ nữ nhân không biết xấu hổ!”

Lâm Hồi Âm lại dùng sức một chút ở tay của Mộ Dung Nguyệt, khiến Mộ Dung Nguyệt đau đến sắc mặt tái nhợt: “Mộ Dung tiểu thư, ngươi đang mắng ta trước, ta hẳn là nên đi hỏi biểu ca ngươi thế nào lại đi coi trọng một nữ nhân không biết xấu hổ! Chẳng lẽ ngươi không biết, ngươi mắng ta, thực ra chính là sỉ nhục ánh mắt của biểu ca ngươi sao? Ngươi cứ việc mắng, ta tuyệt đối không để ý!”

Nói đến đây, ngữ khí của Lâm Hồi Âm trở nên sắc bén hơn: “Ngươi nếu không giữ được trái tim của biểu ca ngươi, cũng đừng bến chỗ ta giương oai!”

“Hôm nay cho ngươi một bài học, nữ nhân muốn được nam nhân yêu thích, không phải đi đối phó với nữ nhân khác! Nếu ngươi rảnh rỗi như vậy, hãy đem tâm trí ấy đặt lên người của biểu ca ngươi đi, e rằng biểu ca ngươi cũng sẽ không để ý nữ nhân khác!”

“Cho nên, Mộ Dung tiểu thư, ta khuyên ngươi vẫn nên quay về. Vì ở chỗ này của ta, ngươi không lấy được một chút lợi ích!”

Sau khi Lâm Hồi Âm nói sau, liền mạnh mẽ bỏ qua Mộ Dung Nguyệt. Sau đó thản nhiên nhìn đại tiểu thư điêu ngoa bị người khác chiều hư không biết trời cao đất rộng này, lạnh lùng hừ một tiếng, không thèm quan tâm đến Mộ Dung Nguyệt, bước về phía ngoài cửa.

Để lại Mộ Dung Nguyệt đang ôm cổ tay bị đau của mình không biết sao.

Chu gia là một nhà giàu có, đại viện được trang hoàng xa hoa, đình đài lầu các, một cái cầu nhỏ bắc qua dòng nước, làm cho người ta cực kì thích thú.

Khi Lâm Hồi Âm ở trong phòng, mở cửa sổ ra có thể thấy một cái hồ nho, trong hồ có một hòn đảo nhỏ, trên mặt hồ để hai chiếc thuyền, phong cảnh hoàn mỹ chân thật không thể soi mói.

Buổi sáng xảy ra chuyện với Mộ Dung Nguyệt, Lâm Hồi Âm liền lười biếng ra khỏi cửa cả một ngày, ngay cả ăn uống cũng ở trong phòng.

Vào đêm, sau khi tắm sạch sẽ, Lâm Hồi Âm nhìn đến chiếc đồng hồ cát ở trước mặt, liền đứng dậy đóng toàn bộ cửa sổ và cửa phòng.

Lâm Hồi Âm lại thấy không đủ, nhìn về hướng cửa sổ, có hồ nước, e rằng rất khó xâm nhập được vào phòng này, liền đẩy bàn cùng ghế đến sau cửa phòng, gắt gao đặt ở đó.

Sau khi Lâm Hồi Âm làm xong hết thảy, cả người mệt mỏi thở mạnh. Nàng xụi lơ ngồi trên giường, nhìn đồng hồ cát trước mặt, đáy lòng yên lặng quên đi thời gian, ước chừng đến giờ Tý còn hai canh giờ nữa.

Có lẽ do đóng hết cửa sổ quan trọng, trong phòng vô cùng im lặng, đáy lòng Lâm Hồi Âm không nhịn được dâng lên một chút khẩn trương.

Nàng không rõ lắm. Rốt cuộc người bắt cóc mình là ai? Huống hồ nàng cũng không phải là người ở thế giới này, lại càng không gây thù chuốc oán với người khác.

Mặc dù kết thù, cũng có thể là lúc trước, mà không phải là trò bắt cóc vô lễ này.

Càng nghĩ, Lâm Hồi Âm càng cảm thấy kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đêm thứ hai của sáu ngày bảy đêm (2)

Càng nghĩ, Lâm Hồi Âm càng cảm thấy kinh khủng, nhịn không được rung mình một cái, trong lòng lại càng tò mò. Tò mò người nam nhân bắt cóc rồi cướp đi trong sạch của mình, rốt cuộc là ai

Đôi mắt đen to sáng ngời của Lâm Hồi Âm, gắt gao dừng ở đồng hồ cát, cảm nhận thời gian từ từ trôi qua.

Hai canh giờ, nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn. Nhưng đối với Lâm Hồi Âm, nó lại là sự tra tấn cả về thể xác lẫn tinh thần.

Khi cát sắp rơi hết xuống đáy, Lâm Hồi Âm mới phát hiện sau lưng mình ra mồ hôi lạnh.

Lập tức đến giờ Tý.

Không biết đêm nay, nàng có thể tránh được nam nhân biến thái kia hay không?

Lâm Hồi Âm dùng sức nắm lấy tay, gắt gao mím môi, ánh mắt chậm rãi chuyển động, phòng bị nhìn chằm chằm gian phòng.

Nhưng lúc nầy đây, khi đồng hồ cát trong tay mình bị mất, nàng không nghe thấy một chút thanh âm nào, cả người giống như những lần trước, lại một lần nữa rơi vào bóng tối vô tận.

……..

Lúc tỉnh lại, cũng giống như lần trước, vẫn ở nơi lạnh lẽo ẩm ướt cùng tối tăm.

Khác biệt duy nhất là, không biết có phải nàng tỉnh sớm hay không, lúc này thân thể nàng không xích lõa.

Nam nhân biến thái kia, đang cởi y phục của nàng.

Lâm Hồi Âm theo bản năng giơ tay lên nắm lấy vạt áo của mình, cả người lui về phía sau, muốn tránh né tay của nam nhân biến thái cởi y phục của nàng.

Động tác của nam nhân gặp phải trở ngại, có vẻ có chút tức giận. Giây tiếp theo, động tác mang theo một chút sát khí, dễ dàng nắm được bả vai của nàng, hơi dùng sức, khiến Lâm Hồi Âm đau không thể cử động.

Ngay sau đó, Lâm Hồi Âm nghe được thanh âm vải bị xé rách, tiếp theo ngực của nàng chợt lạnh.

Sau khí nam nhân biến thái lấy hết quần áo của Lâm Hồi Âm, hơi đứng dậy, cách Lâm Hồi Âm ra một khoảng cách.

Như vậy Lâm Hồi Âm mới cảm giác được hô hấp dễ dàng hơn nhiều. Ở trong bóng tối, nàng mơ hồ nghe thấy được âm thanh nam nhân cởi quần áo.

Con người khi không biết tình huống gì đang xảy ra, khi bị nhục nhã, sẽ có cảm giác sợ hãi.

Lâm Hồi Âm bất an rụt lui thân thể, nuốt nuốt nước miếng, mở miệng phát ra âm thanh khàn khàn run run: "Ngươi, rốt cuộc là ai?"

Nam nhân biến thái kia không có ý tứ muốn trả lời câu hỏi của nàng. Sauk hi cởi quần áo của mình xong, liền đè lên người Lâm Hồi Âm.

Hắn ép lên quá nặng, Lâm Hồi Âm thận trọng cử động, lại không chịu để yên, tiếp tục mở miệng. Lời nói ra không tự nhiên, vô lực mười phần: "Ta không biết ngươi, vì sao ngươi phải làm như vậy?"

Đáp lại nàng lại là trầm mặc.

Tay của nam tử nóng bỏng, đã muốn chạm vào da thịt của nàng, chạm vào khắp nơi.

Lâm Hồi Âm nhịn không được cảm thấy bực mình. Nàng nhíu nhíu mày, ngữ khí tức giận nói: "Ta hỏi ngươi là ai? Ngươi không nghe thấy ta nói sao? Chẳng lẽ ngươi là kẻ điếc, hoặc là người câm điếc.

Lâm Hồi Âm nói xong, liền giơ tay lên, hung hăng tát vào mặt nam nhân ở phía trước.

Tay nàng còn chưa chạm vào nam nhân. Tay của hắn nhanh hơn, bắt được cổ tay của nàng.

Lâm Hồi Âm biết không đánh lại được người nam nhân này. Lại nghĩ đến khi bị người nam nhân này khinh bạc, đáy lòng xuất hiện sự oán hận, ngữ điệu sắc bén rất nhiều: "Ngươi thật sự là một kẻ bất lực, có can đảm làm cường gian, lại không có can đảm cho người khác thấy mặt, sao được coi là nam nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 8: Ngày hôm sau của sáu ngày bảy đêm (1)

"Ngươi thật sự là một kẻ bất lực, có can đảm làm cường gian, lại không có can đảm cho người khác thấy mặt, sao được coi là nam nhân!"

" Nếu có bản lĩnh, ngươi đã thoải mái cho ta biết ngươi là ai. Ngươi sợ cái gì, chẳng lẽ sợ bản cô nương biết được sao?"

"Ta nói cho ngươi biết. Cho dù ngươi không nói ra, ta cũng sẽ tìm ra ngươi là ai. Sau đó rút gân lột xương ngươi, nghiền xương thành tro!"

Cuối cùng, Lâm Hồi Âm cắn răng, bức bách nói ra từng chữ.

Chính là, đối mặt với cảm xúc kịch liệt của Lâm Hồi Âm, nam tử biến thái vẫn giả bộ mắt điếc tai ngơ, mở ra hai chân của nàng, sau đó tiến lên xâm nhập vào thân thể của nàng.

Lâm Hồi Âm còn muốn nói tiếp, lại đau đến tê tâm liệt phế mà lời nói bị ngăn lại trong cổ họng. Nàng có ý thức nắm tay, móng tay đâm thật sâu vào thịt.

Nam tử biến thái vô tình tàn sát thân thể của nàng. Lúc này, Lâm Hồi Âm đau đến mức không có sức lực đếm xem nam nhân này khi nào thì chấm dứt.

Nàng chỉ có thể cảm giác được đau đớn đào núi lấp biển cùng khuất nhục cùng với động tác từng đợt mang đến của người nam nhân này.

Thậm chí, đến cuối cùng, đầu óc của nàng đều đình chỉ tự hỏi, mũi không thể hít thở.

Nhưng mà may mắn, người nam nhân này làm nàng trong bảy đêm, cũng không hôn môi nàng nên bây giờ nàng có thể dựa vào miệng mà hít thở.

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, thời điểm ý thức của Lâm Hồi Âm có chút mơ hồ, nam tử đột nhiên nhanh chóng đứng lên, sau đó liền dừng lại.

Đôi mắt Lâm Hồi Âm mở thật to, nhìn trước mặt tối đen được một lúc mới miễn cưỡng thở ra một hơi. Sau đó phát hiện trong không gian tối tăm lạnh lẽo, nam nhân biến thái kia đã biến mất, chỉ để lại nàng một mình.

Lâm Hồi Âm giãy dụa muốn đứng dậy, lại phát hiện xương cốt toàn thân đều đau, chỉ có thể lười biếng trở về nằm. Khi hơi hơi xoay người một cái, nàng lại phát hiện một ánh sáng bạc tỏa ra. Lâm Hồi Âm tò mò, lấy ra trước mặt, là một ngọc bội hình bán nguyệt, làm bằng ngọc Dạ Quang, ở trong không gian tối đen tỏa ra một ánh sáng màu trắng sữa nhàn nhạt.

Kiểu dáng ngọc bội rất đơn giản, mặt trên điêu khắc hoa văn hình long phượng, ở giữa còn có một chữ ___ "Hoàng"

Lâm Hồi Âm đặt ở trong bàn tay, tỉ mỉ quan sát một thời gian, yên lặng đem tất cả ghi nhớ trong lòng.

Ngọc bội chắc là của nam nhân biến thái kia. Nàng muốn chặt chẽ ghi nhớ, đợi đến một ngày có thể gặp được chủ nhân của ngọc bội này, nàng nhất định sẽ đem những gì hắn đối xử với nàng đòi trở về!

Sáng sớm.

Lâm Hồi Âm ngồi ở trên giường kinh sợ, lại phát hiện mình đã về phòng Chu Lạc Trần chuẩn bị cho mình.

Lâm Hồi Âm mở tay ra, phát hiện ngọc bội ở trong lòng bàn tay đã biến mất, e rằng nam nhân biến thái kia đã cầm đi.

Nhíu nhíu mày, Lâm Hồi Âm có thể miêu tả lại một cách rõ ràng ở trong lòng, liền âm thầm thở dài nhẹ nhõm. Nàng nghiêng đầu, không quên nhìn ra ngoài cửa sổ. Nắng chiếu vào sáng rỡ, ở khắp mọi nơi, soi xuống hồ nước màu ngọc bích, tất cả phong cảnh đều yên tĩnh mà tốt đẹp, làm cho tâm tình phiền muộn của Lâm Hồi Âm hơi giãn ra một ít, rồi ngắm phong cảnh bên ngoài một cách thích thú.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 9: Ngày hôm sau của sáu ngày bảy đêm (2)

Nhưng Lâm Hồi Âm còn chưa kịp hưởng thụ nhiều, ngoài cửa liền truyền đến tiếng bước chân náo loạn lẫn lộn. Ngay sau đó cửa phòng của nàng liền bị đẩy ra.

Lâm Hồi Âm nhíu mi một chút, đã đem tầm mắt ở ngoài cửa sổ chuyển về, chậm rãi nhìn đến ba người to lớn đứng ở ngoài cửa, cầm đầu là Mộ Dung Nguyệt, bên cạnh sắc mặt Chu Lạc Trần không được tốt.

Ngày hôm qua Mộ Dung Nguyệt ở nơi này của Lâm Hồi Âm không chiếm được lợi ích, thoạt nhìn tâm tình cũng không tốt, hơi vênh váo, bước tứng bước tiêu sái tới chỗ Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm không biết Mộ Dung Nguyệt muốn làm gì, ánh mắt phòng bị nhìn chằm chằm nàng ta.

Mộ Dung Nguyệt đứng ở trước mặt Mộ Dung Nguyệt, không nói nhiều lời vô nghĩa, giơ tay lên, tung chăn ở trên người nàng ra, sau đó kéo vạt áo của nàng.

Động tác của Mộ Dung Nguyệt bất ngờ, Lâm Hồi Âm không kịp phòng ngự, nên cảnh xuân ở trước ngực phần lớn đều lộ ra.

Ở đây nam có nữ có, đều là người cổ đại, biết giữ gìn phép tắc không vô lễ, cho nên người ta nhìn vội vàng thoáng qua, rồi bỏ qua trong đầu.

Nhưng mặc dù như thế, người ta vẫn nhìn thấy dấu vết của nam nhân biến thái kia lưu lại trên người Lâm Hồi Âm, xanh xanh tím tìm, mức độ không đồng nhất.

Mộ Dung Nguyệt chỉ vào ngực Lâm Hồi Âm, nói với một đám người có Chu Lạc Trần băng âm thanh giòn giã: "Biểu ca, muội đã sớm nói với huynh nàng ta chẳng phải là nữ nhân tốt, huynh còn không tin ta. Hiện tại huynh nhìn xem dấu vết trên người nàng, rõ ràng là làm chuyện dơ bẩn với nam nhân!"

Sắc mặt Lâm Hồi Âm lạnh lùng, đẩy tay của Mộ Dung Nguyệt ra, cầm quần áo nhanh chóng che kín da thịt.

Mộ Dung Nguyệt quay đầu nhìn Lâm Hồi Âm, nhịn không được phẫn nộ nói: "Người này là một nữ tử không rõ lai lịch, sao lại đê tiện như vậy nha! Đêm qua ta đến phòng ngươi xem một chút, ta mà không đến, biểu ca vĩnh viễn sẽ không biết. Nàng ta thừa dịp lúc mọi người ngủ say, đi ra ngoài lén lút cùng nam nhân! Biểu ca ta đối đãi tốt với ngươi, ngươi như vậy thật không biết liêm sỉ, thật làm huynh ấy thất vọng!"

Chu Lạc Trần đứng ở cửa, sắc mặt xanh mét, đáy mắt nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, hiện lên hai ngọn lửa: "A Nguyệt, im miệng!"

"Không được, vì sao lại muốn muội im miệng chứ!" Mộ Dung Nguyệt nhìn thoáng qua Chu Lạc Trần, thắt lưng thẳng tắp, từng chữ rõ ràng nói: "Dám làm còn không dám để cho người ta nói! Lâm Hồi Âm___"

"A Nguyệt….." Lúc này người ngắt lời Mộ Dung Nguyệt là phụ thân Chu Lạc Trần, là một người rất có uy vọng. Thanh âm nghiêm khắc, vừa nói ra một câu liền khiến Mộ Dung Nguyệt ngoan ngoãn ngậm miệng.

Trong phòng lâm vào im lặng, Chu Thành Chủ liếc mắt nhìn Chu Lạc Trần, trầm tư trong chốc lát, mới nhìn Lâm Hồi Âm mở miệng nói: "Lâm cô nương, tuy rằng cô nương không phải người trong thành chúng ta, nhưng vẫn phải tuân theo quy củ của người trong thành. Nữ tử chưa thành hôn cùng nam nhân cẩu thả, phải nhận hỏa hình."

Lâm Hồi Âm ngẩn ra, nháy mắt liền hiểu được ý tứ của Chu Thành Chủ. Cái gì, bọn họ dựa vào cái gì mà muốn thiêu sống nàng?

Lúc này Lâm Hồi Âm không nói ra lời.

Nàng bị người khác vô duyên cô cớ bắt cóc cướp đi trong sạch chưa đủ, mà đến bây giờ vì mất đi trong sạch liền bị thiểu sống!

Rốt cuộc còn có công lý hay không!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Đêm thứ ba của sáu ngày bảy đêm (1)

Lâm Hồi Âm không nghĩ liền chất vấn: "Các người dựa vào cái gì mà muốn thiêu sống ta? Vì ta bị người khác vô duyên vô cớ cướp đi trong sạch? Các người rốt cuộc có nói đạo lý không? Ta mất đi trong sạch, có liên quan gì đến các người, ảnh hưởng gì đến các người sao?"

Thế giới kia của nàng, bao nhiêu nữ nhân chưa trưởng thành cùng nam nhân ở trên giường đều không sao cả. Nàng rơi vào thế giới này, bị người ép buộc, cướp đi trong sạch, đã đủ đáng thương. Bây giờ còn muốn gán cho nàng tính lẳng lơ, kết quả bị hỏa thiêu?

Ngay lập tức, Lâm Hồi Âm càng thêm không phục mở miệng phản bác: "Huống chi, vì sao các ngươi yêu cầu được thành hôn với nữ nhân còn trinh tiết? Nam nhân các ngươi làm được sao? Các người không trông coi được nửa dưới của mình, còn trách nữ nhân, thật sự là cố tình gây sự!"

Từ trước tới nay, bọn họ vẫn luôn truyền bá loại tư tưởng này, nữ nhân nên có tam tòng tứ đức, nên giữ mình trong sạch. Nữ nhân làm sai, lại còn phấn khích như thế?

Sắc mặt mọi người trong phòng đều trở nên khí coi, đều nhìn Lâm Hồi Âm giống như người kỳ quặc vậy.

Chu Thành Chủ lại bị Lâm Hồi Âm làm cho tức giận tới mức toàn thân đều run lên, hổn hển hô: "Nói bậy, nói bậy! Người đâu, dẫn nàng đi cho ta, đến địa lao của quan phủ, đêm nay ở ngoại ô thiêu sống, chiêu cáo toàn thành, lấy làm cảnh cáo!"

Chu Thành Chủ đã chỉ thị, rất nhanh có ha nam tử trung niên đi lên trước, một trái một phải kìm hãm Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm không có chỗ để trốn, đáy lòng buồn bã và bất lực, nhìn về phía Chu Lạc Trần. Ai ngờ Chu Lạc Trần lãnh đạm quay đầu, làm như không thấy sự tồn tại của Lâm Hồi Âm, không tỏ vẻ gì liền rời khỏi.

Mộ Dung Nguyệt cũng đi theo Chu Lạc Trần, đắc ý nhìn Lâm Hồi Âm nhếch môi một cái, nhịp chân nhảy nhót tung tăng chạy theo Chu Lạc Trần.

Đêm

Ngoại ô vốn yên tĩnh, giờ đây thật ồn ào, vô số gậy đuốc giơ lên cao, làm trời tối chiếu sáng thành ban ngày.

Ở đó có rất nhiều người, đều là đến để xem náo nhiệt

Nhìn xem Lâm Hồi Âm bị thiêu sống thật náo nhiệt.

Mọi người đứng thành một vòng, thậm chí có một số người còn đứng lên trước.

Đám người ở giữa thì xếp củi lên trên, hai tay hai chân đều mệt nhọc, che miệng của Lâm Hồi Âm lại.

Chu Thành Chủ giơ đuốc, đứng ở phía trước Lâm Hồi Âm, nói với đám người xung quanh đang ồn ào: "Mọi người yên lặng một chút."

Đơn giản chỉ có năm chữ, tiếng nghị luận của mọi người lập tức chìm xuống.

Toàn bộ ngoại ô đều im lặng, trừ bỏ tiếng thiêu đốt của cây đuốc.

Lúc này Chu Thành Chủ mới sang sảng mở miệng: "Căn cứ vào quy củ của thành chúng ta, nữ tử chưa thành hôn mà không còn trinh tiết, dùng lửa thiêu sống. Vị nữ tử này, phạm vào thành quy. Hiện tại hi vọng các cô gái trong thành dè chừng, cẩn thận tuân theo thành quy, giữ mình trong sạch!"

Lời nói của Chu Thành Chủ được vô số người trầm trồ khen ngợi.

Thậm chí có người còn hô: "Thiêu sống nàng, thiêu sống nàng!"

Một người mở miệng, vô số người ồn ào theo: "Thiêu sống nàng, thiêu sống nàng!"

Thậm chí nữ nhân đến xem cũng hô theo.

Trước thành hôn mà không còn trinh tiết, đáng chết vạn lần!

Lâm Hồi Âm giãy dụa khỏi hai cây gỗ bên trái bên phải, nghe tiếng hô liên tiếp, rất muốn mở miệng mắng to. Nhưng miệng bị người khác ngăn chặn, chỉ có thể trào phúng trong đáy lòng. Thế giới này thật đúng là bi ai.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đêm thứ ba của sáu ngày bảy đêm (2)

Thế giới này thật đúng là bi ai, ngay cả nữ nhân cũng cảm thấy thất thân đáng chết, tại sao lại nói nam nữ công bằng?

Trào phúng qua đi, Lâm Hồi Âm càng cảm thấy thật không công bằng.

Vì sao nàng đọc tiểu thuyết xuyên không, nữ chủ đều là đặc công siêu cấp, xuyên đến cổ đại, tùy tiện vẫy tay là có thể khiến người khác tan thành tro bụi, làm người độc ác bị giày vò đến nửa sống nửa chết.

Mà nàng căn bản chẳng phải đặc vụ siêu cấp, chỉ là một nữ sinh viên bình thường, thế nào lại vô duyên vô cớ xuyên qua, hoàn toàn không phù hợp với định luật xuyên không!

"Thiêu sống nàng, thiêu sống nàng, thiêu sống nàng!"

Chu Thành Chủ ở trong tiếng hô của trăm người như một, xoay người, đối với mấy người bên cạnh phất phất tay. Những người đó nâng vài thùng mỡ heo đi tới chồng củi trước mặt, không lưu tình trực tiếp đổ về phía Lâm Hồi Âm.

Toàn thân Lâm Hồi Âm bị tưới đầy mỡ ngấy. Nàng lắc lắc đầu, mở mắt ra, nhìn Chu Thành Chủ giơ đuốc bước về phía nàng.

Xung quanh còn tiếng hô của những người đó.

Như là tiếng kêu đến từ địa ngục.

Đáy lòng của Lâm Hồi Âm đã đầy sợ hãi cái chết tiến gần.

Nàng nhìn chăm chăm vào cây đuốc trên tay Chu Thành Chủ ở trong tầm mắt của mình, như nhìn một chút biến hóa nho nhỏ để thấy được tính mạng của mình lần cuối.

Chu Thành Chủ đứng ở trước mặt Lâm Hồi Âm, trong nháy mắt tạm dừng, liền giơ tay lên, ném cây đuốc vào chồng củi.

Củi bị đổ nhiều mỡ heo, nhanh chóng thiêu đốt đùng đùng, ngọn lửa lan tràn nhanh chóng.

Những người đó vây xem, càng kích động nhảy nhót, tiếng hô rất to, phá tan cả nơi xa xôi.

"Đốt, đốt, đốt!"

"Đốt, đốt, đốt!"

……

Nam nhân biến thái bắt cóc Lâm Hồi Âm kia, đêm nay đã ở ngoại ô.

Dựa vào một thân cây, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tuy rằng xa nơi Lâm Hồi Âm bị hỏa thiêu nhưng tiếng vang ở đó vẫn không ngừng truyền đến.

Nhiều lần vừa ngủ, lại bị tỉnh giấc.

Càng về sau, thanh âm càng trầm trọng thêm, làm cho hắn không thể ngủ. Hắn dựa vào thân cây, trở mình một cái, đột nhiên mở hai mắt ra.

…

Lâm Hồi Âm rõ ràng cảm nhận được ngọn lửa đang tới gần mình, có lẽ giây tiếp theo là có thể thiêu đốt đến người của mình.

Khói dày đặc xông vào bên trong xoang mũi của nàng, làm cho nàng không thể hít thở, cả người trở nên khó chịu vô cùng.

Lòng của nàng nhịn không được hiện ra một nỗi khổ sở: Nếu nàng cứ chết đi như vậy, chết ở thế giới quỷ quái này sao? Thật là có chút không cam lòng….

Không cam lòng, Lâm Hồi Âm giãy dụa càng kịch liệt.

Thậm chí nhiều lần, nàng còn định lăn xuống theo chồng củi. Nhưng ngọn lửa rất mạnh, nóng rực ép đến nàng, chỉ có thể trở lại giữa đống củi.

Lâm Hồi Âm thử rất nhiều lân, đều không thành công. Cuối cùng, váy của nàng bị thiêu đốt. Lúc này, nàng mới cảm thấy mình hoàn toàn bất lực.

Nàng chỉ có thể mở mắt chờ đợi mình bị chết cháy.

Lâm Hồi Âm tuyệt vọng nhắm hai mắt lại….

"Các ngươi đều ngậm miệng cho ta!"

Một thanh âm đột nhiên truyền đến.

Thanh âm kia không cao, cũng không gào thét, chỉ đơn giản phân tán nhưng lại có thể khiến nó truyền vào tai của mọi người đang hô hoán ầm ĩ.

Thanh âm kia như có một loại ma lực, làm cho mọi người đều yên lặng trong nháy mắt. Mà ngay cả ngọn lửa đang thiêu đốt, cũng đều đình trệ.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều cố chú ý trông mong, tìm kiếm chủ nhân của âm thanh ấy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đêm thứ ba của sáu ngày bảy đêm (3)

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều cố chú ý trông mong, tìm kiếm chủ nhân của âm thanh ấy.

Lâm Hồi Âm cũng mở mắt, thậm chí nàng còn quên luôn đau đớn và khó chịu, quay đầu đi quay đầu lại, cuối cùng cũng nhìn thấy một đạo nhân ảnh ở giữa không trung.

Đúng vậy, ở giữa không trung.

Hắn mặc một áo choàng màu đen có mũ rộng thùng thình, lại che mắt, làm người ta không thấy rõ dung mạo, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy cổ có chút sáng.

Áo choàng màu đen buông thẳng tắp xuống chân. Chân của hắn hạ ở đỉnh đầu của người đông nghìn nghịt. Tư thái của hắn cao ngạo, giậm chân ở nơi hư không mà đến.

Bước chân của hắn ung dung tao nhã. Do mặc áo choàng rộng thùng thình, người khác không thấy được dung mạo của hắn, nhưng vẫn có thể cảm nhận được hơi thở hoa lệ huyền bí của quý tộc, như là thần từ trên trời giáng xuống, như muốn che lấp sự không đàng hoàng. Đó giống như không tồn tại, nhưng ảo ảnh bình thường không chân thật như vậy.

Lâm Hồi Âm ngẩn người. Trời ạ, nàng rốt cuộc xuyên qua vào một thế giới như thế nào? Cảnh tượng trước mắt này, rõ ràng trong Anime Nhật Bản mới có nha.

Những người xung quanh cũng đều kinh ngạc giống như Lâm Hồi Âm.

Người khôi phục bình thường đầu tiên là Chu Thành Chủ. Ông ta hắng giọng một cái, ngửa đầu, mở miệng nói với nam nhân biến thái đang ở trên không trung: "Không____"

Chỉ nói ra một chữ, liền có một bạch quang chợt lóe. Thanh âm của Chu Thành Chủ đột ngột dừng lại. Sau đó lập tức vang lên một âm thanh nhỏ "Phốc", đầu của Chu Thành Chủ rơi xuống đất, máu tươi từ trong cổ phun ra, vừa đúng lúc rơi vào chồng củi phía trên chỗ Lâm Hồi Âm, máu nóng rơi xuống dập tắt vài ngọn lửa.

Mọi người thấy cảnh tượng như vậy đều hoàn toàn choáng váng!

Giết trong tức khắc!

Tuyệt đối là giết trong tức khắc!

Một giây không chút lưu tình đưa người ta vào chỗ chết!

Lưu loát sạch sẽ, không có…một chút ướt át bẩn thỉu!

Thậm chí, không có ai nhìn được rốt cuộc nam tử quỷ dị thần bí kia ra tay như thế nào!

Mọi âm thanh ở ngoại ô đều trở nên yên tĩnh.

Lần này yên tĩnh, quỷ dị vô cùng.

Qua thật lâu, mới có người kịp phản ứng Thành chủ của bọn họ bị giết, sau đó thét chói tai: "Thành chủ bị giết!"

"Rốt cuộc ngươi là ai?"

"Tại sao lại giết Thành chủ của chúng ta?"

Rất nhiều người mở miệng chất vấn.

Nhưng mà những người vừa mở miệng đều giống Chu Thành Chủ. Lời vừa nói ra, đầu đều rơi xuống đất. Chỉ trong chốc lát, ở ngoại ô, toàn bộ đều là đầu người, thi thể.

Máu từ trên trời rơi xuống, dập tắt ngọn lửa đang thiêu đốt!

"A aaaaa____"

Còn lại một số người, vì sợ chết, không ngừng hét chói tai!

Thậm chí có người sợ đến mức chân nhũn xuống, không dám đứng lên.

Còn có một vài người gan lớn, chạy trốn ở xung quanh.

Các loại âm thanh giao tạp.

Cảnh tượng hỗn loạn.

"Ta đã nói, câm miệng hết cho ta. Sao lại lộn xộn như vậy? Phải chăng chỉ có chết, mới khiến các ngươi vĩnh viễn câm miệng?" Nam tử đứng trong hư không thì thào nói một câu. Cũng giống như lúc trước, đều rơi vào tai những người còn sống.

Hắn như trầm tư, qua một lát, khẩu khí rất đương nhiên, nói thêm: "Sau đó ta mới có thể yên lặng ngủ."

Giây tiếp theo, toàn thân nam nhân tràn ngập khí thế sắc bén, ngay cả thanh âm của hắn, cũng mang theo một chút xơ xác tiêu điều: "Một khi đã như vậy,

các ngươi đều nên chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đêm thứ ba của sáu ngày bảy đêm (4)

Vừa nói xong, tay phải của hắn nâng lên, nhoáng một cái, những người còn lại đều thét chói tai, xụi lơ, đầu của cả những người đang chạy trốn cũng đều rơi xuống đất.

Lâm Hồi Âm không thể tưởng tượng được nhìn khung cảnh trước mắt, hoàn toàn ngây dại.

Người kia là ai?

Hắn…Thật quá mạnh mẽ.

Mạnh mẽ. Nàng không nhìn được hắn ra tay như thế nào, những người đó đều đã rơi đầu xuống đất.

Nàng thấy một đám người đông nghẹt ở ngoại ô, lúc này đầu cùng thi thể đều rời nhau cả, máu chảy thành sông, tim đập một cách nhanh chóng: Đây rốt cuộc là thế giới như thế nào? Làm sao có thể có người như vậy tồn tại? Chỉ vì bị quấy rối lúc ngủ, liền giết hại tất cả mọi người! Hơn nữa điều này chưa phải là trọng điểm, hắn giết những người này như thể là lẽ đương nhiên!

Lâm Hồi Âm nghĩ đi nghĩ lại, cả người liền ngã xuống đống củi, phát ra tiếng vang rất nhỏ, sợ tới mức Lâm Hồi Âm vội vàng nhắm chặt mắt lại, cũng không dám thở mạnh, sợ giây tiếp theo người rơi đầu xuống đất chính là mình!

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, Lâm Hồi Âm phát hiện mình vẫn bình yên vô sự. Lúc đó nàng mới dám cẩn thận mở mắt, hơi thở phào nhẹ nhõm. Sau đó lặng yên không một tiếng động ngẩng đầu, nhìn nam nhân kia đang định xoay người rời khỏi, nàng liền ngừng thở, lại tiếp tục cúi đầu.

Sau đó đập vào mắt nàng là một bạch quang ôn hòa ở trong vũng máu.

Lâm Hồi Âm tò mò, vươn tay cầm lên, sau đó nàng liền sợ hãi ngây người.

Là ngọc bội, ngọc bội kia!

Ngọc bội của tên nam nhân biến thái đã bắt cóc cường gian nàng.

Chẳng lẽ tên nam nhân biến thái đó ở trong đám người này, đã bị giết chết rồi sao?

Sẽ không xui xẻo như vậy đi, nàng còn muốn tìm ra nam nhân đó. Hắn đã bị nam nhân cường đại này giết chết?

Nơi này nhiều thi thể như vậy, sao nàng biết được ai là người đã cướp đi trong sạch của mình chứ?

Trong lòng Lâm Hôi Âm xuất hiện một trận ai oán, nhịn không được ảo não hô một tiếng.

Nam tử đang chuẩn bị rời đi, nghe được âm thanh này, nhíu mày, nói nhỏ: “Vẫn có người còn sống?”

Lâm Hồi Âm sợ đến mức tay trở nên run run, đem ngọc bội ném ra ngoài, sau đó nằm xuống đống người chế, nhịn hô hấp, một cử động cũng không giống.

Nam tử biến thái quay đầu, nhìn thấy ngọc bội trong đống thi thể, lại thấp giọng tự nói: “Ngọc bội của ta, sao lại bị rơi?”. Tiếp theo, hắn đem ngọc bội nắm ở trong tay của mình, cũng không quay đầu lại, rời đi.

Thì ra, ngọc bội kia là của hắn!

Sát nhân cuồng thế lại chính là nam nhân biến thái đã bắt cóc nàng!

Đáy lòng Lâm Hồi Âm chấn động, muốn đứng lên, chất vấn hắn tại sao bắt cóc mình, mục đích là gì. Nhưng nàng lại nghĩ đến nam nhân biến thái này vừa mới thô bạo cướp đi sinh mạng của rất nhiều người, trước sau cũng không có dũng khí ngẩng đầu.

Qua một thời gian dài, khi Lâm Hồi Âm cảm thấy mình sắp chết ngạt, nàng mới ngẩng đầu lên một lần nữa.

Nam tử khủng bố kia đã biến mất, chung quanh đều im lặng, ngay cả âm thanh của tiếng côn trùng cũng không nghe thấy được, chỉ có từng đợt gió thổi đến, đưa theo mùi máu tươi, vô cùng dọa người.

Lâm Hồi Âm chịu đựng sợ hãi, liền đứng lên, nhưng chân của nàng mềm nhũn.

Nàng đợi một lúc lâu, mới thử lại một lần, rốt cuộc cũng vững vàng đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ngày thứ ba của sáu ngày bảy đêm (1)

Nàng đợi một lúc lâu, mới thử lại một lần, rốt cuộc cũng vững vàng đứng lên.

Nơi này toàn là người chết, nàng không thể ở thêm một khắc, phải nhanh chóng chạy đi.

Chính là, đi phía trước, Lâm Hồi Âm vẫn chịu đựng sợ hãi, miệng run rẩy nhớ kĩ: "Đừng trách ta, ta cũng không có cách nào" rồi rất nhanh lục lọi được một ít đồ trang sức trên thi thể, cất vào bên trong áo của mình, nhanh chóng rời đi.

Trước đó không lâu, còn có tiếng động náo nhiệt ở ngoại ô, lúc này một chút cũng chẳng còn, đầy tĩnh mịch.

Gió thổi qua, trộn lẫn cả mùi máu tươi.

Lâm Hồi Âm suýt nữa bị Chu thành chủ thiêu sống: hỏa hoạn chết cháy. Lần này tìm được đường sống trong chỗ chết, đương nhiên sẽ không quay về tòa thành kia.

Mà … ở trong thế giới xa lạ này, Lâm Hồi Âm vô thân vô cố, lại không biết mình nên đi đến nơi nào.

Nàng từ trong đống người chết chạy trốn suốt đêm, chạy suốt đêm, thấy một con suối nhỏ, liền nhảy vào, tắm rửa đi vết máu, sau đó mặc quần áo ẩm ướt vào, nghỉ ngơi.

Lúc nghỉ ngơi, Lâm Hồi Âm cảm thấy đêm nay thiếu một cái gì đó. Suy nghĩ thật lâu, nàng mới hoảng hốt nghĩ ra___hình như đêm nay nam nhân biến thái kia không bắt cóc mình? Đây chẳng phải là nói, từ về sau nàng không còn bị bắt cóc nữa.

Trong đầu Lâm Hồi Âm lại hiện ra nam nhân mặc áo choàng màu đen xơ xác tiêu điều, toàn thân nhịn không được sợ run cả người, đem ý nghĩ này loại trừ khỏi đầu.

Sau khi nghỉ ngơi đủ, Lâm Hồi Âm mờ mịt chọn lựa một phương hướng, không có mục đích để đi tới. Cũng không biết qua bao lâu, ở bầu trời phía đông hiện lên một tầng trắng, rốt cuộc Lâm Hồi Âm nhìn thấy một tòa tân thành.

Một đêm chưa ngủ, lặn lội đường xa, lúc này bụng đói của Lâm Hồi Âm đã sớm kêu vang. Nhìn đến tân thành liền thể hiện cho việc có được đồ ăn, thân thể mệt mỏi của Lâm Hồi Âm có một chút động lực, cứng rắn chống đỡ đi tiếp.

Khi Lâm Hồi Âm vào được trong thành, trời đã sáng, một ngã tư đường trong thành rất náo nhiệt, Lâm Hồi Âm chọn một cái tửu lâu có nhiều người, đi vào.

Tiểu nhị nhiệt tình tiến lên đón, khi Lâm Hồi Âm gọi món, thuận tiện đưa cho tiểu nhị một ít tiền, nghe một ít tin tức ở thế giới này.

Tục ngữ có câu, có tiền có thể sai khiến cả ma quỷ.

Những lời này, thiên cổ truyền lưu, tuyệt không giả dối.

Tiểu nhị đặc biệt ân cần, Lâm Hồi Âm hỏi cái liền đáp. Hỏi trong chốc lát, cuối cùng Lâm Hồi Âm cũng hiểu được đại khái.

Đây là một thế giới tràn ngập thần, tiên, yêu, ma, người!

Đơn giản mà nói, chính là thế giới tiên hiệp.

Thế giới phân thành hai, Đông xưng Đông hoang, Tây thành Tây Lương.

Đông hoang chiếm diện tích rất lớn, chỉ có Đông hoang mới có người sinh tồn.

Tây Lương đều là yêu ma quỷ quái…Sinh vật có sát khí tồn tại.

Đông hoang giống Trung Quốc cổ đại, không có gì khác biệt, chế độ quân vương, khác biệt duy nhất, quân vương nơi này, cũng là thần tiên.

Tiên có Tiên đế, Ma có Ma tôn.

Cho nên, thế giới này có hai bá chủ, đó là Đông hoang Tiên đế Tây Lương cùng Ma Tôn.

Vị trí của Lâm Hồi Âm ở hiện tại là Đông hoang đại lục. Theo lời tiểu nhị nói, thần tiên không ở trong thành như phàm nhân bọn hắn, mà Hoàng thành bên trong hướng về phương Đông để tiếp cận mặt trời.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Đêm thứ tư của sáu ngày bảy đêm (1)

Lâm Hồi Âm có ý hỏi tiểu nhị hai chữ "Hoàng thành" là thế nào. Nàng nghe nói là chim Phượng Hoàng thì đáy lòng Lâm Hồi Âm lộp bộp một chút, trong đầu hiện lên trên ngọc bội của nam nhân biến thái đã bắt cóc nàng cũng có chữ "Hoàng"

Mà nam nhân biến thái sở hữu năng lực giết người trong vô hình kia, chẳng lẽ hắn lại là người trong Hoàng thành?

Lâm Hồi Âm cầm chiếc đũa suy nghĩ một thời gian, cười nói với tiểu nhị: "Cảm ơn"

Tiểu nhị lắc đầu, còn nhiều chuyện nói: "Cô nương, cô muốn đến Hoàng thành học tiên thuật sao? Người ở đó rất lợi hại, tiên thuật cao minh, có thể cải tử hoàn sinh, thậm chí có thể xoay chuyển thời không đó!"

Xoay chuyển thời không?

Lâm Hồi Âm lập tức hứng thú với bốn chữ này, ý nghĩa của xoay thời không, có phải thể hiện cho việc nàng có thể quay lại thế giới ban đầu kia không?

Lâm Hồi Âm thực sự không muốn ở lâu trong thế giới này. Phải biết rằng nàng đến nơi đây, đại đa số thời gian không bị bắt cóc, thì chính là đối mặt với sinh tử!

Lâm Hồi Âm lập tức mở miệng hỏi tiểu nhị vị trí cụ thể của Hoàng thành, sau đó ăn qua loa rồi trả tiền, liền thuê xe ngựa, đi đến Hoàng thành.

Nơi Lâm Hồi Âm đang ở cũng không cách Hoàng thành quá xa.

Đường đi bằng phẳng, nhưng xe ngựa đơn sơ, tốc độ lại rất nhanh nên Lâm Hồi Âm dọc đường bị lắc lư đến thất điên bát đảo.

Khó chịu rất nhiều, Lâm Hồi Âm nhìn qua cửa sổ của xe ngựa chợt lóe qua phong cảnh tươi tốt, đáy lòng xuất hiện sự khẩn trương cùng chờ đợi.

Khi màn đêm buông xuống, Lâm Hồi Âm cũng đến được Hoàng thành.

Người đánh xa vẫn đưa nàng đi vào, ở chỗ cổng thành thu tiền rồi theo đường cũ quay về.

Lâm Hồi Âm đứng dưới cổng thành cao lớn, liền thấy được uy phong trên tường thành có khắc hai chữ rồng bay phượng múa "Hoàng thành"

Nàng mím môi, bước vào.

Hoàng thành tương đương với thủ đô Bắc Kinh. So với hai tòa thành trước nàng đã đi qua, thì nó phồn hoa hơn rất nhiều.

Ngã tư đường hai bên đầy lầu các chạm khắc, phong cách thanh lịch, âm thanh cổ xưa mười phần, có rất nhiều đội bao gồm cả nam lẫn nữ, đoàn diễn xiếc đang biểu diễn phun lửa, đưa tới vô số tiếng hoan hô.

Tửu lâu hai bên đường vang ra tiếng nói cười vui vẻ, còn có tiếng ca quyến rũ của nữ tử, lộ ra hơi thở kiều diễm thối nát.

Lầu cao hoa mỹ, Hồng Tụ Ỷ lâu, giăng đèn kết hoa, ngựa xa như nước

So với phong tục cổ xưa mà Lâm Hồi Âm đã từng nhìn thấy trên TV thì rung động hơn rất nhiều.

Trên đường đi, Lâm Hồi Âm thưởng thức những phong xảnh mỹ lệ ấy.

Càng đi, phong cảnh càng đẹp, thậm chí phía trước còn có một hồ lớn, hai bên trồng đầy cây liễu cùng đào. Cành liễu rủ xuống, hoa đào sáng rực. Trong hồ cũng đầy những bông hoa sen chớm nở. Gió thổi đến, hương đào hương sen, mùi thơm lan tỏa ra bốn phía. Cuối hồ, núi xanh nối tiếp nhau, ẩn hiện trong mây, tiên sương lượn lờ.

Lâm Hồi Âm bôn ba một ngày mệt mỏi, ở đây cảnh sắc thật giống như tiên cảnh, khiến mệt mỏi tan thành mây khói. Nàng nhịn không được đi dọc theo hồ, thưởng thức phong cảnh.

Đi được rất xa, Lâm Hồi Âm lại nghe thấy có người hô một câu: "Hoàng thái tử đến____"

Đám người vốn đang rất náo nhiệt trở nên yên tĩnh trong nháy mắt, mọi người đều quỳ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đêm thứ tư của sáu ngày bảy đêm (2)

16. Đêm thứ tư của sáu ngày bảy đêm (2)

Có cơn gió từ xa thổi tới, vòn quanh cây đào làm hoa nở rộ.

Đoá hoa như bị người dùng tay nâng lên, nhất tề giương lên trời.

Hoa đào trên cây sau khi bị gió cuốn nở rất nhanh, từng đoá từng đoá bay lên trời, trong chốc lát, toàn bộ thế giới bị bao phủ bởi một màu hồng phấn hoa đào khiến người ta tưởng mình đi lạc vào cõi mơ.

Lâm Hồi Âm choáng váng nhìn khung cảnh ấy, căn bản không chú ý đám người xung quanh đang quỳ, chỉ có mình nàng đứng.

Một đạo thanh huy sáng tỏ từ núi Quỳnh phía xa bắn ra, tựa như ánh trăng trong suốt lạnh lẽo, đem đêm tối chiếu thành ban ngày, làm mắt Lâm Hồi Âm không mở ra nổi.

Nữ tử trung niên bên cạnh kéo ống tay áo nàng:"Cô nương, quỳ xuống, nhanh quỳ xuống!" Nữ tử kia nhìn Lâm Hồi Âm không có phản ứng, liền dùng sức kéo nàng quỳ xuống:"Cô nương, trăm ngàn đừng ngẩng đầu, hoàng thái tử không phải là người mà đám phàm nhân chúng ta có thể tùy tiện nhìn!"

Lâm Hồi Âm vẫn ngơ ngác nhìn đoàn thanh huy phía, tựa hồ đã quên mất cảm giác đau ở hai đầu gối ban nãy.

Phía sau, Lâm Hồi Âm mới hoàn toàn thấy rõ, kia không phải thanh huy, đó là một chiếc xe ngựa trắng thuần, rõ ràng không người, nhưng con ngựa kia lại như có linh tính, giẫm chân chạy trên mặt hồ xanh biếc, làm toé ra vô số sóng nước, mà nước này như bị người khống chế bình thường, tự động phân tán quanh thân xe, không dính vào chút nào.

Đám người đang quỳ này cung kính gục đầu xuống, trăm miệng một lời hô:"Cung nghênh hoàng thái tử!"

Khi xe ngựa uốn lượn đi qua Lâm Hồi Âm, có một trận gió thổi tới, lụa trắng mành xe bay lên, Lâm Hồi Âm nhìn thấy bên trong là một nam tử tóc đen áo trắng, đối mặt vạn chúng cúi đầu triều bái, hắn không có chút phản ứng nào, tuy thấy không rõ dung nhan hắn nhưng Lâm Hồi Âm có thể cảm nhận được hơi thở lạnh nhạt như băng.

Đây là lần đầu tiên Lâm Hồi Âm nhìn thấy một nam tử khí chất xuất chúng như thế, không biết nam tử này diện mạo như thế nào?

Ngay giữa lúc Lâm Hồi Âm miên man suy nghĩ, có một sợi tóc theo cửa kính xe bay ra, bị giữ lại vướng trên mặt nàng, ngứa, tê tê, ma ma, còn có hương thảo thanh nhã, Lâm Hồi Âm run lên, liền nâng tay, rất nhanh liền gạt sợi tóc kia đi, sau đó nam tử trong xe hơi hơi nghiêng đầu, thản nhiên nhìn lướt qua nàng, cũng chậm rãi quay đi, sau đó mành lụa hạ xuống, xe ngựa nhanh chóng đi qua trước mặt nàng.

Thế giới lại im lặng.

Lâm Hồi Âm quỳ gối nơi đó, ánh mắt như trước nhìn về phương hướng kia, nhưng nơi đó đã không còn bóng dáng xe ngựa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đêm thứ tư của sáu ngày bảy đêm (3)

Lâm Hồi Âm quỳ gối ở nơi đó, ánh mắt vẫn nhìn về hướng ấy, dù xe ngựa đã không còn ở đó nữa.

Trời ạ…Tiểu nhị kia không lừa nàng, Hoàng thành có thần tiên. Nàng thật sự gặp thần tiên!

Nam tử vừa rồi, chỉ hơi quay đầu. Chỉ một giây ngắn ngủi, nhưng dung nhan của hắn lại khắc vào trong đầu của nàng!

Nàng chưa thấy nam tử nào có diện mạo xuất trần như vậy, ánh mắt cùng thần thái thanh cao nhã đạm. Đôi mắt của hắn đen như mực, trong trẻo lại lạnh lùng, không có tình cảm hay độ ấm. Rõ ràng là đang nhìn ngươi, nhưng cảm thấy mắt của hắn, không có tồn tại ngươi, không cần ngôn ngữ, không cần động tác, chỉ một ánh mắt, có thể cho ngươi ý thức mình và hắn có chênh lệch.

Chênh lệch không hề nhỏ.

Khiến cho người ta, nhìn mà dừng bước.

Đó là một loại bẩm sinh, từ bên trong phát ra khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Đã tràn ngập thiêng liêng cùng cao quý.

Thiêng liêng làm cho người ta không dám sinh nửa lòng hướng tới, nửa chút niệm tưởng. Dường như tới gần một chút, chính là làm bẩn, là khinh nhờn.

Cao quý làm cho người ta nhìn một cái, không cần hắn tỏ ra áp bách, liền cam tâm tình nguyện cúi đầu xưng thần muôn lần chết không chối từ.

Hoa đào vẫn bay lả tả theo trời mà rơi như trước. Lâm Hồi Âm choáng váng ban ngày, mới phát hiện chiếc xe ngựa kia đã sớm không thấy bóng dáng.

Người xung quanh liên tiếp đứng lên.

Còn cùng nghị luận:

"Đó là Hoàng thái tử Triều Ca a!"

"Đó là vương tương lai của Đông hoang đại lục chúng ra, tương lai đầy hi vọng a!"

"Chỉ cần có Hoàng thái tử, chúng ta không cần sợ yêu ma quỷ quái ở Tây Lương!"

"Hoàng thái tử…"

Lâm Hồi Âm cũng theo mọi người đứng lên, nghe mọi người tán dương Hoàng thái tử, rất nhanh nắm được trọng điểm. Nguyên lai, người kia là Hoàng thái tử, tên là Triều Ca…Chỉ là một cái tên, lại làm cho Lâm Hồi Âm rung động vô cùng.

Lúc này cánh hoa đào nơi chân trời đã không còn rơi nữa. Cây đào trên bờ hồ, lại đầy hoa như trước. Sen giữa hồ, lại nở rực rỡ như trước. Gió bắt đầu thổi, hương hoa đào cùng sen, tỏa ra bốn phía.

Nhưng, vừa mới gặp qua Hoàng thái tử Triều Ca, Lâm Hồi Âm lại cảm thấy cảnh trí trước mặt này có chút ảm đạm thất sắc.

Nàng nhất thời không còn tâm tình thưởng thức, dọc đường thất hồn lạc phách, đi không mục đích. Thời điểm đi đến trước một lầu có chạm khắc tráng lệ, Lâm Hồi Âm mới nghỉ chân. Đứng ở cửa nghiên cứu trong chốc lát, mới hiểu được nơi đây là chỗ ăn uống dừng chân giống như khách sạn. Nghĩ một chút, Lâm Hồi Âm liền bước vào, lựa chọn nghỉ ngơi tại nơi này.

Lâm Hồi Âm tùy tiện ăn một chút, tắm giặt sạch sẽ, nằm ở trên giường. Đêm yên tĩnh không tiếng động, nàng lăn qua lăn lại như thế nào cũng không ngủ được, trong đầu vẫn hiện lên xe ngựa trắng noãn, lướt nhẹ qua mặt mình, còn có sự kinh sợ khi nhìn qua nam tử kia.

Hắn tên là Triều Ca, là Đông hoang Hoàng thái tử.

Đông hoang Triều Ca, hắn chính là thần tiên trong miệng tiểu nhị kia đi, có thể xoay thời không, người có thể đưa nàng trở về hiện đại?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (1)

Tối hôm qua ngủ như thế nào, kỳ thật Lâm Hồi Âm cũng không quá rõ ràng.

Có thể là do ngủ muộn, khi Lâm Hồi Âm tỉnh lại, ngoài cửa đã là ánh nắng tươi sáng, đã giữa trưa rồi.

Lâm Hồi Âm đến Hoàng thành, mục đích là vì có thể trở về hiện đại. Cho nên sau khi rửa mặt, nàng liền suy nghĩ cẩn thận một chút, chuẩn bị đi nơi phồn hoa nhất Hoàng thành để tìm hiểu Hoàng cung của Hoàng thành rốt cuộc ở nơi nào, sau đó vào Hoàng cung, tìm được Hoàng thái tử hôm qua, để hắn đưa mình trở về hiện đại.

Cơm, tất nhiên là ăn ở đây. Lúc ăn cơm, Lâm Hồi Âm không quên câu có tiền có thể sai cả ma quỷ, hô tiểu nhị đến, thả một cái trâm cài trộm trong đống người chết thả vào tay hắn, sau đó thuận miệng hỏi: "Tiểu ca, biết hôm nay nơi nào náo nhiệt nhất Hoàng thành không?"

Tiểu nhị nhìn đến trâm cài, ánh mắt phát sáng, đặc biệt ân cần nhìn Lâm Hồi Âm, thấy nữ tử trước mặt thật xinh đẹp, nhất thời càng nhiệt tình trả lời: "Cô nương, nói đến nơi náo nhiệt nhất Hoàng thành, chớ bỏ qua Yến Tử lâu. Bởi vì sinh nhật, quốc cữu gia mở tiệc chiêu đãi văn võ bá quan ở Yến Tử lâu. Cô nương ở Yến Tử lâu không đủ dùng, vừa rồi Yến Tử lâu còn đi tìm các cô nương đó."

Thật sự là đi mòn giầy tìm không thấy, đến cuối cùng đúng là không uổng công phu.

Lâm Hồi Âm muốn tìm chính là nơi như vậy. Nếu muốn vào Hoàng thành Hoàng cung, tất nhiên cần nhờ đến văn võ bá quan.

Nhiều ngày không hay ho như vậy, rốt cuộc trời cũng cho cơ hội một lần.

Khuôn mặt Lâm Hồi Âm cũng không động thanh sắc mím môi cười cười với Tiểu nhị, gật gật đầu, không nói gì nữa.

Tiểu nhị thức thời lui ra.

Lâm Hồi Âm sau khi ăn cơm trưa xong, liền lập tức đi Yến tử lâu.

Quả nhiên giống như lời tiểu nhị kia nói, nơi này thật sự cần cô nương. Mị nương, quản sự của Yến Tử lâu nhìn thấy Lâm Hồi Âm xinh đẹp đoan trang, lập tức phân phó hai lão cô cô mang nàng đi chuẩn bị một chút.

Lão cô cô nói rất ít, dẫn Lâm Hồi Âm lên một cái lầu các, đầu tiên là để Lâm Hồi Âm tắm, sau đó đặt nàng ở trước gương đồng, bắt đầu trang điểm cho nàng.

Ngũ quan của Lâm Hồi Âm vốn vô cùng tốt, chỉ là sau khi đến cổ đại, nàng gặp nhiều khó khăn, nên rất ít khi chỉnh đốn mình. Hiện tại dưới sự nhanh nhẹn thuần thục của hai lão cô cô, nàng giống như một viên minh châu khiến người ta mê mẩn, lóa mắt rực rỡ.

Dung nhan Lâm Hồi Âm thoạt nhìn đã trẻ, rõ ràng đã thành năm, rất nhiều người nghĩ nàng là một tiểu cô nương mười lăm mười sáu tuổi. Bây giờ hai lão cô cô để Lâm Hồi Âm mặc một thân chiếc váy màu xanh biếc, vì tóc của nàng quá dày, nên làm thành hai bối tóc nhỏ con đáng yêu, lại dùng sợi dây màu xanh biếc buộc chặt xung quanh, thừa ra phần còn lại của sợi dây dài đến bên tai. Dài ngắn không đồng nhất, thoạt nhìn làm cho nàng nhỏ hơn vài tuổi.

Ngay cả Lâm Hồi Âm nhìn mình trong gương, cũng có chút không dám tin. Nàng chưa bao giờ biết, nguyên lai chuyển qua cổ trang cũng có thể làm mình thoạt nhìn như tiểu cô nương.

Tiểu cô nương về tiểu cô nương, bất quá Lâm Hồi Âm vẫn rất hài lòng. Dù sao mỗi người con gái trang điểm mềm mại. Nàng giơ tay sờ lên hai bối tóc nhỏ con trên đầu mình, liền hướng hai lão cô cô nói một tiếng "Cảm ơn". Mắt ngọc mày ngài, rất đáng yêu động lòng người!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (2)

Lão cô cô đưa Lâm Hồi Âm đến cho Mị nương xem. Mị nương nhìn đến ngây người, đây thật sự là tinh phẩm khó gặp trong nhân gian. Cự nhũ, thắt lưng nhỏ chân dài, đúng là nữ tử mà các nam nhân trong lòng tha thiết ước mơ.

Mị nương đáy lòng mừng thầm, thật sự là trời cho cơ hội kiếm tiền!

Mình nếu an bài cô gái này đến chúc thọ quốc cữu gia. Quốc cữu gia khẳng định vừa lòng, cũng không biết mình được nhận bao nhiêu tiền thưởng đây!

Mị nương nhất thời vui vẻ ra mặt, chỉ vào người đứng sau Lâm Hồi Âm nói: "Các ngươi hầu hạ cô nương cho tốt. Đợi khi yến hội bắt đầu, để cô nương này đi hầu hạ quốc cữu gia!"

Nữ tữ được Mị nương dẫn tới, ánh mắt đầy oán hận nhìn Lâm Hồi Âm.

…

Buổi chiều ước chừng lúc ba giờ, quốc cữu gia Trầm Li bị một đám văn võ bá quan vây quanh, bước chân vào Yến Tử lâu.

Mị nương mang theo một cô nương nhiệt tình nghênh đón. Nàng đầu tiên kéo Lâm Hồi Âm đến trước mặt của mình, cười lấy lòng đầy quyến rũ với Trầm Li, nói: "Quốc cữu gia, người xem đây là Mị nương vì ngài tuyển ngàn vạn cô nương, ngài xem có hài lòng không?"

Trầm Li đứng ở trước mặt Lâm Hồi Âm, đánh giá Lâm Hồi Âm từ trên xuống dưới một lần, cực kì vừa lòng. Mà ngay cả ánh mắt đều có chút nóng bỏng, trực tiếp sảng khoái tiến lên, ôm eo của Lâm Hồi Âm, mang nàng vào trong ngực của mình.

Lâm Hồi Âm trên mặt thờ ơ nhưng đáy lòng là một trận chán ghét. Nàng kìm nén xúc động muốn đẩy Trầm Li ra, thân thể cứng ngắc, theo quốc cữu gia đi tới ghế trên.

Luôn muốn nhịn một chút.

Lúc trước, nàng cảm thấy nữ nhân dựa vào tướng mạo để đạt được mục đích là một loại hành động vô năng nhất!

Nhưng, bây giờ ở một thế giới xa lạ, nàng chỉ có thể dựa vào mỹ mạo của mình.

Đương kim Tiên đế vốn chỉ có mình Tiên hậu. Nhưng ngàn năm trước, Tiên hậu qua đời, sau đó Tiên đế lại sảng khoái lấy Tiên phi.

Hơn nữa chỉ một Tiên phi này, ai cũng đều nói, Tiên phi đặc biệt được sủng ái, cho nên người nào muốn một bước lên trời, đều sẽ bám vào quan hệ tốt đẹp với quốc cữu gia Trầm Li này. Bởi vậy hắn ta ngang ngược, không người nào dám chọc.

Nhân xưng, Hoàng thành nhất bá.

Từ trong miệng tiểu nhị kia, có thể hiểu được tên Trầm Li này cũng không có nhiều bản lĩnh, lại rất háo sắc, thích uy hiếp dân chúng.

Quả là một tên nịnh thần.

Nhưng đối với Lâm Hồi Âm mà nói, một nịnh thần không có đầu óc, mới dễ lừa, dễ lợi dụng!

Các cô nương khác cũng rất nhanh được Mị nương an bài đi ra ngoài. Mỗi văn võ bá quan đều ôm một người trong lòng, tự ngồi xuống.

Mị nương tỉ mỉ chuẩn bị tiệc rượu để người dâng lên. Nhạc tấu lên, còn có ca nữ cùng vũ nữ lên trên biểu diễn.

Khung cảnh xa hoa lãng phí mà lại tươi đẹp kỳ lạ.

Rượu quá ba lần, các văn võ bá quan dần dần lộ ra bản tỉnh, động tay động chân với nữ tử trong lòng, hôn tới hôn lui.

Lâm Hồi Âm cũng khó thoát khỏi tình cảnh như vậy.

Trầm Li một tay ôm eo nàng, một tay thăm dò ngực nàng.

Lâm Hồi Âm vốn không phải là một nữ tử bán rẻ mình, cho nên bất động thanh sắc tìm cách trốn khỏi tay Trầm Li, nâng lên chén rượu trên bàn, đưa tới trước mặt Trầm Li nói: "Quốc cữu gia, mau uống rượu."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (3)

Trầm Li đỡ tay của Lâm Hồi Âm, cười nịnh uống một hơi cạn sạch. Sau đó hắn bỏ chén rượu trên bàn, liền động tay động chân với Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm cười yếu ớt trốn tránh, đôi mắt chuyển động, hỏi Trầm Li: "Quốc cữu gia, tỷ tỷ ngài là Tiên phi, có phải hay không ngài thường xuyên ra vào Hoàng cung?"

"Đó là chút lòng thành." Trầm Li trả lời đầy tự hào, nhưng tay chưa dừng lại, vẫn muốn ăn đậu hũ của Lâm Hồi Âm.

Trong lòng Lâm Hồi Âm thầm mắng xú nam nhân, thật đúng là háo sắc thành tính!

Nàng lại xoay đầu, vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên nhìn Trầm Li, mở to mắt, hé ra đôi môi đỏ mòng, lộ ra hàm răng trắng sứ đều đặn, nhẹ nhàng cắn môi, sau đó cánh môi hồng hồng cong lên: "Quốc cữu gia có thể đưa ta vào Hoàng cung được không nha!" Sau khi nói xong, Lâm Hồi Âm nghiêng đầu một chút, giọng nói nhỏ nhẹ truyền vào tai Trầm Li, mỗi chữ đều tràn ngập mị hoặc: "Nếu quốc cữu gia bằng lòng đưa ta vào cung, ta là người của quốc cữu gia!"

Lâm Hồi Âm ở bên tai Trầm Li nhẹ nhàng thổi một hơi, ý tứ khiêu khích mười phần.

Một loạt động tác của nàng, nhìn như ngây thơ, lại đầy yêu mị, tràn ngập dụ hoặc, khiến cho Trầm Li lóa mắt, một trận say mê, không nghĩ ngợi nói: "Đương nhiên có thể!"

Lâm Hồi Âm trong lòng thầm khinh bỉ: người nam nhân này thật sự háo sắc, đúng là không muốn sống!

Lại nâng lên một chén rượu, đưa cho Trầm Li: "Thật chăng? Vậy thì tốt quá, ngày quốc cữu gia mang Hồi Âm vào cung, đó là ngày Hồi Âm là người của ngài!"

Nếu hắn háo sắc, nhất định sẽ mau chóng đưa nàng vào cung. Chỉ cần vào được Hoàng cung, nàng sẽ lập tức bỏ mặc hắn, cho nên hắn đừng vọng tưởng nàng sẽ thật sự dâng mình lên!

Nhưng, Lâm Hồi Âm nghĩ Trầm Li bị mình làm cho thần hồn điên đảo, lại ôm lấy cổ của nàng, sắc mị nói: "Đừng nha, tiểu mĩ nhân, cần gì phải chờ lâu như vậy, hiện tại để cho ta vui thú một lần đi!"

Vừa nói xong, Trầm Li cúi đầu, tiếp cận môi của Lâm Hồi Âm.

Có mùi rượu xông vào mũi Lâm Hồi Âm, khiến nàng một trận ghê tởm. Nàng không nghĩ gì liền lập tức nghiêng đầu.

Trầm Li nâng mí mắt, có vài phần hờn giận, liền giơ tay lên, tiếp tục việc vừa rồi. Lâm Hồi Âm nâng ngón tay, chặn môi Trầm Li.

"Quốc cữu gia, thật ngượng quá. Ta quá mót, cần ra ngoài một chút."

Lâm Hồi Âm mở to đôi mắt trong suốt, vô tội nhìn Trầm Li nói dối.

Bị Lâm Hồi Âm liên tục trốn tránh hai lần hôn môi, Trầm Li đã có chút tức giận. Đối mặt với yêu cầu của Lâm Hồi Âm, căn bản không đồng ý, chính là bắt buộc kéo nàng xuống, chuẩn bị hôn lần thứ ba.

Lâm Hồi Âm muốn tránh cũng không được, lại cũng không muốn bị người khác cướp đi nụ hôn đầu như vậy.

Đúng vậy, nụ hôn đầu tiên.

Mặc dù nàng xuyên qua đến đây đã bảy ngày, bị nam tử xa lạ kia cướp đi trong sạch, nhưng nam tử biến thái lại chưa bao giờ hôn môi nàng.

Nàng biết, đêm ban đầu cũng bị mất, giữ lại nụ hôn đầu cũng chẳng có ý nghĩ gì. Huống hồ bây giờ nàng đang thực hiện mỹ nhân kế, nhưng làm hoàn toàn bất đồng. Nàng căn bản không thể chấp nhận một người mà mình không yêu, thậm chí có chút chán ghét người hôn môi mình!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (4)

Bởi vậy, dưới tình thế cấp bách, Lâm Hồi Âm đưa tay dò xét dưới bàn, tìm thấy một cái khay, đánh vào người Trầm Li.

Trầm Li không hề giãy dụa, đánh bị đau, liền đứng lên.

Dẫn tới toàn bộ mọi người đều yên tĩnh trở lại. Tầm mắt mọi người đều nhìn về phía Trầm Li và Lâm Hồi Âm, trong nháy mắt liền sáng tỏ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Có người thân cận với Trầm Li, nhịn không được mà giễu cợt:

"Quốc cữu gia đối với nữ nhân, từ trước đến nay đều là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Hôm nay như thế nào lại bị người ta ghét bỏ?"

"Còn bị người ta dùng cái khay đánh. Quốc cữu gia có phải hay không không đoạt được nữ nhân này?"

"Quốc cữu gia chàng cái đinh…gặp phải liệt nữ, thật xấu mặt…Ha ha ha ha…"

….

Càng là người có thân phận hiển hách, càng mất mặt.

Huống chi, Lâm Hồi Âm là ở trong sinh thần của Trầm Li, làm cho hắn mất hết mặt mũi trước văn võ bá quan!

Cho nên Trầm Li vốn say mê với mỹ mạo của nàng, lập tức biến thành tâm ngoan thủ lạt. Hắn hổn hển một phen xách lên Lâm Hồi Âm, không nghĩ gì mà vung một cái tát lên mặt Lâm Hồi Âm.

Các văn võ bá quan tham gia yến tiệc sinh nhật của Trầm Li, tất nhiên cũng không phải là toàn bộ, chẳng qua là một số người có quan hệ giao hảo với Trầm Li. Tục ngữ nói vật họp theo loài, cho nên những người này cũng đều không có học vấn nghề nghiệp, chơi bời lêu lổng. Bình thường tụ hội một chỗ, lấy mạnh hiếp yếu, cho nên khi nhìn thấy Lâm Hồi Âm bị đánh, chẳng ai không biết đồng tình, ngược lại giống như đang xem kịch vui, hưng trí bừng bừng.

Lâm Hồi Âm bị đánh đến đầu có chút choáng váng, cả người lui về phía sau vài bước, đến tận lan can của Yến Tử lâu mới ổn định được thân thể.

"Tiện nhân! Gia gia hôn ngươi, là để ý ngươi. Thật không ngờ ngươi không biết tốt xấu, xem gia gia có thể tha thứ ngươi không!"

Trầm Li một bên gào thét, một bên cầm rượu trên bàn, đi tới trước mặt Lâm Hồi Âm. Hắn ta bóp mở cằm Lâm Hồi Âm, đem bầu rượu giơ lên, rót xuống mặt Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm không nói được, chỉ cảm thấy rượu nồng khiến mình khó chịu. Nàng lắc đầu, muốn trốn tránh, lại không thể trốn được.

Những người đó nhìn vẻ mặt giãy dụa khó chịu của Lâm Hồi Âm, như đang nhìn một vai hề, hi hi ha ha phá lên cười.

Thậm chí có người vỗ tay trầm trồ khen ngợi, làm cho Trầm Li càng đổ nhiều rượu lên Lâm Hồi Âm!

…

Yến Tử lâu, lầu cao ba tầng. Càng lên cao, diện tích càng nhỏ, bốn phương tám hướng đều là cửa sổ, lan can bạch ngọc, ngoài cửa sổ ba mặt đều có thể nhìn thấy bờ hồ mênh mông.

Trầm Li tổ chức yến tiệc là ở lầu ba.

Mà lầu hai, cứ theo lẽ thường buôn bán. Một số phú thương mặc khách, giang hồ du tử, tài tử giai nhân ngắm cảnh uống trà, ngâm thơ đối, tán phiếm rộng rãi.

Rất nào nhiệt.

Duy chỉ có một nam tử đang tựa ở lan can bạch ngọc, hồng y tóc bạc, một mình một người, giữ im lặng.

Hắn nghiêng đầu, nhìn bên ngoài, vẫn không nhúc nhích, thậm chí còn không nháy mắt một chút, giống như một pho tượng.

Trên bờ vai của hắn, một tiểu bạch miêu đang nằm trên đó. Tiểu miêu cũng giống như chủ nhân của nó, lười biếng, cái đầu đáng yêu vùi giữa hai chân, híp mắt buồn ngủ.

Trên lầu đột nhiên có chất lỏng tí tách rơi xuống, vô tư ở trên mặt của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (5)

Hắn nhíu nhíu mày, nhấc tay, thoa nhẹ chất lỏng, đưa tới chóp mũi, là rượu, liền chán ghét cầm khăn lụa trên bàn lau tay, tiếp tục trầm mặc nhìn phong cảnh bên ngoài. Nhưng trong chốc lát, chất lỏng lại nhỏ giọt chảy xuống.

Nam tử lần này chung quy không kiền nhẫn, đẩy bàn, lười biếng đứng lên. Theo cử chỉ của hắn, tiểu miêu trên vai hắn mở mí mắt, sau đó lại nhắm mắt, tìm một tư thế thoải mái, tiếp tục ngủ.

….

Trầm Li ở bên trong mọi người, ngày càng tệ hại hơn. Hắn sảng khoái trực tiếp xách thùng rượu, rót lên người Lâm Hồi Âm.

Lúc này Lâm Hồi Âm đã cảm thấy choáng váng chóng mặt, trong lòng mắng Trầm Li một ngàn một vạn lần, biểu tình trên mặt cũng cực kì tức giận.

Nhưng Trầm Li chẳng hề sợ hắn, ngược lại bóp cằm Lâm Hồi Âm, âm trầm nói: "Bây giờ ta xem ngươi còn có…khí lực để phản kháng nữa hay không!"

Nói xong, Trầm Li liền giơ tay lên, dùng hết sức lực xé quần áo của Lâm Hồi Âm. Xương quai xanh trắng nõn, khiến chung quanh có vô só ánh mắt thèm

thuồng lộ liễu cùng âm thanh trầm trồ khen ngợi!

Trầm Li không khắc chế được, vuốt ve da thịt mềm mại của Lâm Hồi Âm, sau đó khống chế cằm, cố gắng hướng về đôi môi đỏ mọng của nàng.

Lâm Hồi Âm gắt gao mím môi, trong lòng tràn ngập sợ hãi.

Nhưng, ngay tại trước lúc Trầm Li dán lên môi của Lâm Hồi Âm một giây, một đạo bạch quang chợt lóe, cùng với tiếng vang nho nhỏ. Trầm Li liền thét chói tai, đột nhiên đứng lên khỏi người Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm vốn tưởng mình đã thoát kiếp nạn này. Hiện tại tìm được đường sống trong chỗ chết, khó tránh khỏi tò mò xem chuyện gì đã xảy ra. Sau khi mở mắt ra, lại phát hiện những người đó vẫn ở trong phòng, chỉ là tai vai trái của Trầm Li giống như bị cái gì sắc bén cắt qua, không ngừng chảy máu.

"Là ai? Rốt cuộc ai dám đánh ta!" Trầm Li đứng thẳng, ôm miệng vết thương của mình, hỏi trái phải: "Ngươi đi ra đây cho lão tử! Thế nhưng dám dùng ám tiễn đả thương người khác, sao tính là anh hùng hảo hán!

Khi Trầm Li nói xong, rượu ngon món ngon trên bàn như bị khống chế, bay thẳng về phía hắn, một quả quýt thật lớn bịt cái miệng đang hoảng loạn rống lên của hắn.

Trong phòng đang hưng trí nháy mắt liền chấm dứt. Mọi người vạn phần kinh ngạc buông mỹ nhân trong lòng mình, phòng bị nhìn xung quanh, nhìn xem rốt cuộc là ai dám to gan đến quấy rối yến tiệc sinh thần của đương kim quốc cữu gia!

Trầm Li giơ tay lên, lấy quả quýt ở trong miệng mình ra, đang chuẩn bị mở miệng lần nữa, đột nhiên chín đại bình phong ở thang lầu liền đổ ầm ầm.

Sau đó, mọi người nhìn thấy một người khuất bóng đang đứng.

Là một nam tử.

Mặc hồng y, tóc dài như tuyết, thẳng xuống mắt cá chân, chân trần mà đứng.

Sau khi mọi người thấy được dung nhan của hắn, bao lời chất vấn liền ngưng tại cổ họng, thậm chí ánh mắt đều nhìn thẳng.

Nam tử kia hiển nhiên không hờn giận, mi tâm nhíu lại, nhưng không hề ảnh hưởng đến đắc ý của hắn.

Đó là khoảnh khắc đủ khiến người ta dừng chân ngưng thần, ngừng thở, quên mất sự tồn tại của thế gian!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (6)

Đó là một sự kết hợp, thực thuần túy, thực trực tiếp, khuynh thành tuyệt thế, áp đảo vạn vật trên thế gian!

Da thịt hơi nhợt nhạt, đôi mắt sâu không thấy đáy, môi màu hồng nhạt nữ tính, khuôn mặt thanh tú nhu hòa giống nữ khí, cổ tinh tế thon dài lộ ra một chiếc vòng bạc, ở giữa khảm một viên hồng thạch. Trên mi tâm của hắn có một dấu ấn màu đỏ, khiến hắn càng trở nên xinh đẹp yêu lệ.

Trên bờ vai của hắn, có một tiểu bạch miêu đang nằm ở đó.

Bước đi của hắn không nhanh không chậm. Mà hồng y tóc bạc, theo nhịp chân của hắn, theo gió phiêu lãng.

Hồng như máu, trắng như tuyết.

Hai màu sắc như vậy, một cái giống tiên, một cái như yêu, thần kì ở trên người của hắn, trở nên quỷ dị, tản ra mị lực khó có thể nói rõ.

Nam tử không coi air a gì, thần thái kiêu ngạo nhìn mọi người đang chăm chú phía dưới. Tư thái yêu mị đến trung tâm yến hội, tạo nên cảnh tượng mê hoặc lòng người.

Các vũ nữ như bị một cái gì đó sai khiến, tự động tránh ra.

Nam tử dậm chân, còn chưa mở miệng đã tỏa ra cảm giác áp bách ở xung quanh. Giọng nói của hắn trong trẻo rõ ràng vô cùng: "Là ai hất rượu xuống dưới lầu?"

Lúc này mọi người mới hoàn hồn.

Cả trai lẫn gái ở đây đều nhìn chằm chằm dung nhan của nam tử hồng y tóc bạc, chưa từng rời khỏi. Thậm chí mọi người đều âm thầm cảm thán trong lòng: Dung nhan tuyệt mĩ như vậy, quả thực không uổng công, gặp may mắn!

Nam tử hồng y tóc bạc, lạnh lùng đứng ở nơi đó, không hề sợ hãi nhếch môi cười lạnh. Mặc dù là cười lạnh, cũng đủ làm điên đảo chúng sinh, mê hoặc lòng người: "Như thế nào, đều câm điếc sao?"

Trầm Li vừa mới buông tay của Lâm Hồi Âm ra, thân mình đứng thẳng, đi về phía nam tử hồng y tóc bạc.

Cả đời này của hắn, đều rất thích cái đẹp, nhưng chưa bao giờ gặp được dung nhan xinh đẹp như vậy.

Tâm Trầm Li có chút rung động, đi đến trước mặt nam tử, vênh mặt, hỏi: "Ngươi là ai, nơi này của gia, ngươi cũng dám đến, không muốn sống nữa sao?"

"Gia?" Hồng y nam tử thấp giọng hỏi lại, ngữ khí có chút lãnh đạm.

"Nhưng mà, gia gia thấy ngươi lớn lên xinh đẹp. Nếu ngươi theo ta, ta có thể tha cái chết cho ngươi!" Trầm Li không nghe được sự quỷ dị trong lời nói ấy, lỗ mãng sờ mái tóc dài như tuyết của nam tử kia, trong lòng cảm thán rất ít người nào trưởng thành lại có tóc trắng thuần túy như vậy nha!

Hồng y tóc bạc nam tử ở lúc tay Trầm Li chạm vào tóc của mình, thân thể khẽ nhúc nhích, lại bị Trầm Li gỡ một sợi tóc. Trong nháy mắt mâu quang của hắn trở nên lạnh lẽo. tay trái hơi nâng lên, chậm rãi gạt tay của Trầm Li khỏi tóc của mình: "Ở trước mặt ta, ngươi cũng dám xưng gia?"

Trầm Li ỷ vào tỷ tỷ mình là Tiên hi, muốn làm gì thì làm, chưa bao giờ ở Hoàng thành lại bị người khác khinh miệt như thế, tự nhiên có chút không phục, giơ tay lên, chỉ vào yêu nghiệt nam tử, ngữ khí hung hăng nói: "Không cần cho đồ xấu hổ nhà ngươi mặt mũi! Ngươi cũng đã biết ta là ai!"

"Ngươi là ai, đâu có liên quan gì tới ta!" Hồng y tóc bạc nam tử chế giễu cười lạnh trả lời một câu. Sợi tóc màu trắng trong tay Trầm Li hơi giơ lên, lập tức quấn lấy ngón tay của nam tử. Ngữ điệu của nam tử trở nên âm lãnh: "Ta ghét nhất bị người khác động ngón tay vào ta!"

Tiếng nói vừa dứt, sợi tóc kia liền cắt đứt ngón tay của Trầm Li.

Sợi tóc trắng, nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ, còn có huyết châu tí tách rơi.

"Ngươi đúng là không cần mạng. Ta cho ngươi biết, ta là đương kim quốc cữu gia, thân đệ đệ của Tiên phi. Ngươi dám làm vậy với ta, ngươi muốn chết!" Trầm Li ôm ngón tay đau đớn của mình, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng. Hắn ỷ vào tỷ tỷ của mình, chưa bao giờ học qua tiên thuật. Hiện tại người trước mặt này sợ là tiên thuật xuất chúng. Trước mắt, chỉ có thể dựa vào núi dọa người!

Ai ngờ, hồng y tóc bạc nam tử kiêu ngạo sau khi nghe được lời này của hắn xong, ngược lại giống như nghe được chuyện dị thường buồn cười, che miệng, khinh thường cười cười, ngữ khí khinh thị vô cùng: "Tiên phi? Trầm Thù sao? Tiện tì kia, cũng xứng đến dọa ta sao?"

Người xung quanh nháy mắt hít một hơi!

Nam tử này, rốt cuộc là có nguồn gốc như thế nào, cũng dám to gan lớn mật mắng Tiên phi mà đương kim Tiên đế sủng ái nhất!

"Ngươi dám nhục mạ tỷ tỷ của ta!" Trầm Li tức giận, sắc mặt cực kì âm trầm, nói với các quan lại cùng đi: "Các ngươi cứ ngồi đó làm gì, chạy nhanh lên, diệt cái tiểu tử cuồng vọng không biết trời cao đất rộng này cho ta!"

Quan lại bị Trầm Li truyền đạt mệnh lệnh. Lập tức đứng dậy, các loại tiên thuật đều được sử dụng, nhắm vào nam tử hồng y tóc bạc yêu nghiệt kia.

Các ca cơ vũ kĩ nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đều chạy trốn.

Mà tiểu miêu ở trên vai nam tử yêu nghiệt kia lập tức nhảy xuống, đập ở trên bàn, đối với một bàn đầy mỹ thực rượu ngon, thèm nhỏ dãi, không trông nom phía sau đang đánh nhau!

Duy chỉ có Lâm Hồi Âm miễn cưỡng dựa vào lan can bạch ngọc, thở từng ngụm lớn, bình ổn tâm tình chính mình. Thật sự là nguy hiểm thật, vừa rồi lại tìm được đường sống trong chỗ chết một lần nữa!

Nàng ngẩng đầum nhìn nam tử hồng y tóc bạc kia, cảm thấy dung nhan xinh đẹp ấy khiến cho nàng đắm chìm vào đó.

Hắn so với Hoàng thái tử hôm qua lại yêu thượng vài phần.

Hoàng thái tử là thần thánh thuần túy, mà hắn cũng làm cho người ta say mê!

Hơn nữa hồng y tóc bạc nam tử, thoạt nhìn thực nhu nhược. Trong lòng Lâm Hồi Âm âm thầm nghĩ, không biết hắn có thể đánh lại văn võ bá quan trong phòng này không!

Hồng y tóc bạc nam tử, quay mặt về phía mọi người vây đánh, nhưng không có nửa điểm nao núng, ngược lại lạnh lùng nhếch khóe môi, thầm mắng một tiếng: "Một đám súc sinh!" Sau đó tóc bạc nhiễm huyết trong tay nháy mắt tung bay, thẳng hướng bọn họ bay đi.

"A a a a ____"

“Ách ách ách ách____”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên liên miên, sau đó Lâm Hồi Âm nhìn đến, đất đầy tàn thi.

Chân, cánh tay, thắt lưng, đầu, đều lìa khỏi thân thể.

Chia năm xẻ bảy tán lạc ở các góc trong phòng.

Bàn bạch ngọc cũng bị huyết nhiễm thành hồng.

Trầm Li sợ tới mức lùi về phía sau hai bước, kêu gào với người còn sống: “Nhanh đi tìm Tiên đế Tiên phi, nói có yêu xuất hiện! Yêu!”

Có người chạy đi về hướng thang lầu cùng cửa sổ. Nhưng những người đó còn chưa chạy đến được thì toàn bộ cửa sổ của Yến Tử lâu đang mở, như bị người khác khống chế, “Ba” một tiếng, nháy mắt đều đóng lại!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Chương không có nội dung. Mọi người next để đọc tiếp nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (8)

“Chỉ cần ta muốn giết người, không ai có thể sống!” Khóe môi của hồng y nam tử cười lạnh, nhìn ánh mắt sợ hãi của Trầm Li, lãnh đạm nói: “Không phải ngươi hỏi ta là ai sao? Trước khi ngươi chết, ta sẽ nói cho ngươi biết!”

“Ta là Dạ Huyền.”

Bốn chữ, rất hàm xúc được nói ra từ trong miệng của nam tử.

Tiếng nói vừa dứt, tóc dài trong tay hắn như biến thành màu đỏ bay về phía mi tâm của Trầm Li, cưỡng ép xuyên phá đầu lâu của hắn.

Mắt của Trầm Li không nhắm lại, cả người liền không còn hô hấp, ngã xuống đất không dậy nổi.

Người không chết, sau khi nghe đến cái tên kai, thân mình đều run run, quỳ xuống, miệng cầu xin tha thues: “Nhị hoàng tử, tha mạng. Nhị hoàng tử, tội thần biết sai rồi!”

Đây là Dạ Huyền a!

Đông hoang nhị hoàng tử.

Ngàn năm trước, nhị hoàng tử vô duyên vô cớ biến mất đã trở về, nhưng lại trở nên cường đại như thế!

Khó trách, có người đồn đãi, nhị hoàng tử là Hắc thái tử Dạ Huyền!

Quả nhiên danh bất hư truyền, như tử thần đến từ thế giới hắc ám, giết người không chớp mắt, thị huyết như mạng!

“Nhị hoàng tử, chúng thần biết sau rồi!”

“Nhị hoàng tử, tha mạng, tha mạng!”

Dạ Huyền đứng ở chỗ nào, quay mặt về phía mọi người đang cầu xin tha thứ, thần thái không chút thay đổi: “Tiên đế nuôi một lũ biến chất các ngươi? Không có nửa điểm cốt khí, đánh không lại liền cầu xin tha thứ? Thật sự là___nên___chết!”

Nói xong, tóc dài lại bay lên, chỉ trong thời gian ngắn ngủi, các đại thần quỳ xuống đều giống như Trầm Li, mi tâm bị chọc thủng.

Toàn bộ trong phòng, một mảnh tĩnh mịch.

Dạ Huyền giết người xong, vẻ mặt lạnh nhạt, tư thái kiêu ngạo đứng trong vũng máu. Tư thế kia, như thể những người chết này, đều không có quan hệ với hắn, không phải do hắn giết!

Hắn không buồn liếc mắt nhìn Lâm Hồi Âm, chỉ là nói với tiểu miêu đang ham ăn, nói một câu: "Đi thôi."

Sau đó liền cất bước, đi xuống dưới lầu.

Tiểu miêu tham ăn kia uống ngụm rượu cuối cùng, ăn miếng thịt cuối cùng, tựa như cảm thấy không đủ, lại lưu luyến cầm thêm một quả táo. Móng vuốt nhảy lên, đã rơi xuống vai Dạ Huyền, híp mắt, bắt đầu cắn quả táo.

Lâm Hồi Âm dựa vào lan can bạch ngọc, nhìn một màn đẫm máu như vậy, trong đầu hiện lên lúc mình bị hỏa thiêu: Khi chuẩn bị chết cháy, nam tử khoác áo choàng kia xuất hiện, cũng ngoan lệ quyết tuyệt như vậy!

Chỉ là, không biết nam nhân tên Dạ Huyền này có ngọc bội kia hay không?

Nàng vô duyên vô cớ bị bắt cóc, bị cướp đi trong sạch. Nàng không thể không biết đó là ai!

Trong lòng Lâm Hồi Âm hồi hộp, nhớ tới trọng điểm. Dạ Huyền là nhị hoàng tử, như vậy có thể nói, hắn biết Hoàng thái tử. Bọn họ có thể làm hoa sen nở rộ, có thể giết người trong nháy mắt, đều là người lợi hại. Nói cách khác bọn họ có thể xoay thời không, đưa nàng trở về hiện đại?

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, không còn do dự, vội vàng đứng lên, đuổi theo Dạ Huyền.

Nàng vốn muốn lợi dụng Trầm Li để tiến vào Hoàng cung. Bây giờ Trầm Li đã chết, cơ hội duy nhất của nàng là để nam tử tên Dạ Huyền kia,…

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm

26. Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm

Nàng vốn muốn nhờ vào Trầm Ly để tiến cung, bây giờ Trầm Ly đã chết, cơ hội còn lại duy nhất của nàng là nam tử tên Dạ Huyền kia, nàng không thể để cho hắn chạy.

Cho nên, mặc kệ nam nhân kia rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố, bao nhiêu tàn nhẫn, nàng vẫn phải mạnh mẽ đi lên!

...

Lâm Hồi Âm đuổi theo Dạ Huyền dưới lầu Yến Tử.

"Xin chào, tên ta là Lâm Hồi Âm, ta biết tên của ngươi, ngươi là Dạ Huyền, rất vui được gặp ngươi." Lâm Hồi Âm thốt ra một chuỗi câu chào rất đúng tiêu chuẩn hiện đại.

Dạ Huyền như không nghe thấy giọng nói của nàng, sắc mặt lãnh ngạo đi về phía trước.

Mái tóc dài theo gió bay lên, có chút lướt qua mặt Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm nâng tay lên vuốt, liền ngửi thấy mị hương mê đảo thần hồn, khác hẳn với hương thơm thanh nhã trên người hoàng thái tử.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền ngoảnh mặt làm ngơ, nam tử phu bạch thần hồng, cổ cao, đôi mắt kiêu căng, cằm nhọn, đẹp như vậy, làm cho nàng có chút vựng huyễn, nuốt nước miếng, Lâm Hồi Âm tiếp tục mở miệng:"Chúng ta làm bằng hữu cũng không được sao?"

Dạ Huyền vẫn làm như không thấy, có tai như điếc, chính là tốc độ đi nhanh hơn, muốn bỏ xa cô ả kỳ lạ này.

Lâm Hồi Âm đành phải chạy chậm đuổi theo, nhìn con meo meo trên vai Dạ Huyền, tìm đề tài nói:"Con mèo này đáng yêu quá, thế nhưng còn ăn táo nha!"

Dạ Huyền không hờn giận, vẫn không hé răng, chẳng qua đáy lòng hắn có một cỗ sát khí dần dần bắt đầu bắt đầu sinh.

Nếu không vừa mới nghe hắn nói nói chuyện, Lâm Hồi Âm còn cho là hắn không phải kẻ điếc mà chính là câm điếc!

Lúc này, con meo meo nằm trên vai Dạ Huyền cắn táo, nghe thấy nàng nhắc đến mình, nó hơi nhếch mắt, liếc nhìn Lâm Hồi Âm, ánh mắt giống hệt chủ của nó, cực kỳ cao ngạo, chính là dẫn theo một tầng tức giận.

Lâm Hồi Âm cảm thấy con meo meo này thật sự rất cá tính, liền nâng tay, sờ đầu nó, lúc mở miệng vẫn nói với Dạ Huyền:"Nó tên là gì na, mấy tuổi rồi? Thật đáng yêu....." Thuận đường, Lâm Hồi Âm còn nhéo tai con meo.

Dạ Huyền rất cao, Lâm Hồi Âm không tính là thấp nhưng cổ đại không có giày cao gót, thế cho nên nàng mới chỉ cao đến ngực hắn, nàng nhìn hắn, cần ngẩng đầu.

Dạ Huyền kinh diễm mi tâm, dấu màu đỏ bắt mắt, lúc này đã từ màu hồng biến thành màu đỏ, quay cuồng dày đặc yêu khí.

Lâm Hồi Âm chưa bao giờ gặp qua người yêu hoặc chúng sinh như thế, mơ hồ tính, đẹp đến mức vượt lên trên cả mọi vật trên thế gian, chỉ cần một động tác tùy tiện cũng có thể khơi lên sụ tính, điên đảo chúng sinh.

Lâm Hồi Âm cố gắng tỉnh táo suy nghĩ, nàng biết Dạ Huyền khẳng đang nhìn mình, nghĩ đến rốt cục hắn cũng để ý chính mình, liền nghiêng đầu, cười sa sả vươn tay, tiếp tục lập lại câu kia:"Chúng ta có thể làm bằng hữu không?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (10)

27. Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (10)

Dạ Huyền hơi ghét bỏ nhìn lướt qua bàn tay của Lâm Hồi Âm trước mặt mình, hơi mở môi, không lưu tình nói:"Cút ngay!"

Lâm Hồi Âm không hờn cũng giận, nàng nhiệt tình nói chuyện với hắn, hắn lại dám bảo nàng cút!

Nhưng mà, Lâm Hồi Âm có sở mục, cho nên, nàng liền lùi về, làm như không có nghe thấy hắn nhục mạ, hướng về phía hắn ngọt ngào cười, quơ quơ đầu, thùy lục sắc ti mang cũng đi theo cười khẽ lắc lắc, thiên chân lãng mạn, vô tội đáng yêu:"Ngươi đừng tức, được không? Ta tìm ngươi là thật muốn cùng ngươi làm bằng hữu."

Dạ Huyền lúc này cũng chỉ nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm.

Nàng nghĩ cuối cùng cũng qua.

Nhưng mà, ai ngờ giây tiếp theo, cái miệng của hắn cong lên, mặt mày thâm trầm, hộc ra càng ngắn gọn một câu, chỉ có một chữ:"Cút!"

Ghé vào trên vai hắn, con meo vừa mới bị Lâm Hồi Âm niết quá lỗ tai, ôm nửa quả táo bị nó cắn còn lại, lắc lắc cái đuôi về phía Lâm Hồi Âm, như đang vui sướng khi người gặp họa.

Áp lực vô hình, từ trên người hắn thong thả áp bách lên người Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm đáy lòng không yên, sợ thành một rúm, nhưng trên mặt lại vẫn đáng yêu nhanh miệng, tròng mắt cô lỗ cô lỗ vòng vo chuyển, liền hơi làm nũng nói:"Ngươi không cần như vậy thôi ——"

Lời của nàng còn chưa dứt, cổ đã bị Dạ Huyền vô thanh vô tức nhấc lên.

"Ngươi thực phiền!" Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm, nhẹ nhàng mở miệng, đạm phấn bạc thần hé ra hợp lại, hình ảnh tuyệt đẹp lại tràn ngập nguy hiểm trí mạng:"Nếu không muốn chết, vậy đừng làm phiền ta!"

Nàng chỉ có thể đối với Dạ Huyền nịnh nọt cười, đây chính là ác ma giết người không chớp mắt a, hắn có thể nào vào giây tiếp theo, dùng chút lực, vặn gãy cổ nàng không?

Lâm Hồi Âm suy nghĩ hơn phân nửa thưởng, mới nhỏ giọng, hơi chút ngây thơ nói:"Ta không phải cố ý làm phiền ngươi, ngươi đừng sinh khí..."

"Không được nói!" Dạ Huyền lại lên tiếng, âm điệu rất thấp, lại đáng sợ tới mức làm cho Lâm Hồi Âm nháy mắt câm miệng.

"Cách xa ta một chút, rõ chưa."

Dạ Huyền ngữ khí tràn ngập mệnh lệnh, kiên nhẫn sắp đến cực hạn.

Lâm Hồi Âm run sợ, gật đầu như gà mổ thóc

Dạ Huyền sắc mặt hơi tốt lên một ít, hôm nay đại khai sát giới, đem Đông Hoang văn võ bá quan giết một nửa, tính nàng mệnh tốt, lười giết.

Dạ Huyền hơi hơi buông lỏng ra Lâm Hồi Âm cổ, Lâm Hồi Âm thế này mới đánh bạo, lại mở miệng,"Ân....."

Mới một chữ, Dạ Huyền trên mặt liền che kín dày đặc sát khí, này nữ nhân thực phiền, vẫn là thấy ngu chưa..... Kháp Lâm Hồi Âm cổ lực đạo dần dần thành lớn, như là muốn đem Lâm Hồi Âm ngạnh sinh sinh bóp chết.

Lâm Hồi Âm biết, hắn muốn giết nàng.

Thị huyết như mạng hắc Thái tử Dạ Huyền, sẽ không thủ hạ lưu tình!

Nhưng nàng không thể chết được!

Khôhg thể chết trong cái thế giới này được!

Nàng phải về hiện đại, trở lại nhà nàng, nơi đó có ba mẹ yêu thương nàng, còn có ca ca!

Bọn họ hiện tại nhìn không tới nàng, nhất định thực sốt ruột!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 28: Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (11)

28. Ngày thứ tư của sáu ngày bảy đêm (11)

Lâm Hồi Âm lung tung nâng tay, bắt được tay Dạ Huyền, ý đồ gạt cánh tay hắn xuống.

Nhưng không làm nên trò trống gì.

Thậm chí nàng còn có cảm giác hô hấp càng ngày càng tắc, như tùy thời có thể hít thở không thông.

Nàng không thể chết được... Tuyệt đối không thể... Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, liền mở miệng, đứt quãng, ấp úng nói:"Ngươi...Một cái... Đại nam... Nhân, khi...Phụ ta một cái... Thiếu nữ tử... Tính... Cái gì bản sự, có bản... Sự ngươi cùng... Ta cá là một phen!"

Sắc mặt Dạ Huyền hay thay đổi, sát ý nổi lên bốn phía.

Lâm Hồi Âm run rẩy.

Nàng không biết, đã biết dạng phép khích tướng quản mặc kệ dùng, nhưng là đối với một nam tử kiêu căng tự phụ mà nói, tất nhiên là sẽ không làm cho người ta coi thường mình đi!

Lâm Hồi Âm tay cầm thành quyền đầu, nhắm mắt lại, yên lặng chờ.

Quả nhiên, kháp chính mình cổ nam tử, trong tay lực đạo, dần dần lơi lỏng xuống dưới.

Cho đến khi, buông ra.

Lâm Hồi Âm cong người, kịch liệt ho khan, trong lòng lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm.

Không đợi nàng phục hồi tinh thần, giọng nói của Dạ Huyền lại một lần nữa truyền đến:"Đừng đắc ý quá sớm, phép khích tướng cũng không nhất định có thể bảo trụ mạng của ngươi!"

Dừng một chút, Dạ Huyền hoa lệ yêu dã trong thanh âm để lộ ra đến cuồng vọng tự đại ngạo khí:"Phải biết rằng, chỉ cần ta không muốn ai sống, người đó nhất định sẽ chết!"

Thương sinh vạn vật, ở hắn đáy mắt, bất quá giống như con kiến bình thường, khinh thường nhất cố!

Thật không ngờ, của nàng cẩn thận cơ thế nhưng bị hắn xem thấu..... Lâm Hồi Âm nháy ánh mắt, cố gắng đối với Dạ Huyền ba ba cười, thật dài lông mi thượng còn lộ vẻ vừa mới bị hắn kháp đau ra lệ giọt, vụt sáng vụt sáng hai hạ, vô tội nói:"Ân ân, ta biết ngươi rất lợi hại, ta thật cao hứng ngươi sẽ có tốt như vậy hưng trí chơi với ta, chúng ta lúc này đây liền đổ một phen, ta có thể ở cạnh ngươi sống quá ba ngày!"

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm, ánh mắt lại trở nên có chút yêu dị, nữ tử này thực kỳ lạ, cũng dám cùng hắn đánh đố, nhưng lại yếu ở hắn bên người ngây ngốc ba ngày... Phải biết rằng, này Đông Hoang Tây Lương, vô luận thần tiên yêu ma, nhìn thấy hắn sau, không phải sát chi cho thống khoái, đó là chạy trối chết, không một người nguyện ý ở hắn bên người hơi chỉ dừng lại, từ khi sinh ra đến bây giờ, 5000 năm... Hắn đều cô độc, độc lai độc vãng...

Dạ Huyền mâu quang chớp động, lưu quang tràn đầy màu, hồi lâu, hắn ngữ khí đạm mạc nói:"Không cần phiền như vậy, một đêm là được rồi!"

Thật sự là tự kỷ nhân..... Lâm Hồi Âm đáy lòng thầm thở dài một câu, bất quá như vậy cũng tốt, một đêm tổng so với tam thiên hảo ngao rất nhiều, Lâm Hồi Âm ngoan ngoãn gật gật đầu,"Tốt, một đêm thì một đêm, chỉ cần một đêm, ta có thể kiên trì, ngươi sẽ không thể giết ta!"

Dạ Huyền mặt than gật đầu.

Lâm Hồi Âm thấy hắn đồng ý, lá gan lớn một ít, tiếp tục đàm luận quy tắc:"Xét thấy ngươi có vẻ lợi hại, ta có vẻ nhu nhược, cho nên chúng ta yếu âm thanh báo trước minh hạ quy tắc!"

Vẻ mặt Dạ Huyền bắt đầu mất kiên nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm(1)

29. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm(1)

"Ngươi đừng cảm thấy phiền toái, ta biết ngươi khẳng định tưởng thắng được làm cho ta tâm phục khẩu phục!" Lâm Hồi Âm giành trước từng bước trấn an Dạ Huyền sát khí, tiếp tục rất nhanh nói:"Cho nên, ngươi không thể làm cho nam nhân cùng ta thượng | giường....."

Dạ Huyền hơi có vẻ nghi hoặc.

Trên giường, bọn họ không hiểu sao? thực phiền toái! Lâm Hồi Âm đỏ mặt giải thích nói:"Chính là không thể ooxx ta!"

Dạ Huyền càng nghi hoặc hơn!

Lâm Hồi Âm thế này mới ý thức được "ooxx" bốn chữ này bọnhoj cũng không hiểu, nàng liền nghĩ nghĩ, sau đó dùng bọn họ có thể nghe hiểu trong lời nói hình dung nói:"Chính là không thể cùng ta sinh hoạt vợ chồng sự! Nói ngắn lại, chính là không thể làm cho gì nam nhân chạm vào cơ thể của ta, bao gồm cả ngươi!"

Dạ Huyền cười nhạt!

Lâm Hồi Âm đại nhân đại lượng, tạm thời không cùng Dạ Huyền so đo hắn tự phụ tự đại, tự cố mục đích bản thân tiếp tục nói:"Ngươi có thể tra tấn ta, nhưng là, không thể muốn mạng ta, nếu ta nhẫn không được, nhận thua, như vậy muốn giết yếu quả, tự nhiên muốn làm gì cũng được! Nếu ta nhẫn đi xuống, mãi cho đến hừng đông thời khắc, ta không nhận thua, như vậy cho dù ta thắng, ngươi chẳng những không thể giết ta, còn phải để ta ở cạnh người một tháng!"

Kỳ thật nàng đã nghĩ xong đường lui.

Chỉ cần hắn không giết hại nàng, như vậy hắn tra tấn, nàng đều có thể chịu được, dù sao cũng không nguy hiểm đến tính mạng!

Chỉ cần nàng sống qua một đêm, nàng sẽ thắng, có thể ở bên cạnh hắn một tháng, một tháng đó, cũng đủ nàng nhận thức hoàng thái tử hoặc là này hắn lợi hại thần tiên, sau đó mình có thể trở về hiện đại!

Dạ Huyền như là khinh thường không chấp nhặt Lâm Hồi Âm, cao quý gật đầu, nâng tay, đem Lâm Hồi Âm vác lên trên vai, sau đó bay lên không bay lên.

Lâm Hồi Âm đầu xuống phía dưới, phá lệ khó chịu, mà kia chích con mèo nhỏ, lại theo Dạ Huyền một khác chích trên vai nhảy tới của phía sau lưng nàng, chạm đến chạm đi, thậm chí còn cầm móng vuốt gãi gãi phía sau lưng nàng, đùa bất diệc nhạc hồ.

***

Đông Hoang đại lục, hoàng thành hoàng cung.

Lâm Hồi Âm bị Dạ Huyền mang đến sau, liền trực tiếp ném vào một gian trong phòng, liền biến mất không thấy.

Ngoài cửa sổ màn đêm tiệm lâm, tinh quang tiệm khởi, phòng nội dạ minh châu phát ra nhu hòa sáng rọi, chiếu xạ toàn bộ phòng ở.

Thời gian từng giọt từng giọt chảy xuôi mà qua, hiện tại đã muốn đến nửa đêm thời khắc, cái kia bắt cóc của nàng biến thái nam đã muốn liên tục tam thiên không có xuất hiện.

Đây là Lâm Hồi Âm xuyên qua đến nơi đây tới nay, lần đầu tiên hưởng thụ đến như thế tốt đãi ngộ.

Theo lý thuyết, Lâm Hồi Âm hẳn nên thở phào một hơi, hảo hảo ngủ một giấc.

Nhưng nàng không buồn ngủ.

Ngược lại cực kỳ bình tĩnh.

Nàng tối nay cùng Dạ Huyền đánh đố, đổ nàng ở hắn bên người có thể sống quá một đêm.

Hiện tại thời gian đã qua hơn nửa đêm, hắn không có hành động gì.

Như vậy khó tránh khỏi làm cho người ta đáy lòng không yên bất an bất ổn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm(2)

30. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm(2)

Thời gian lại qua hai canh giờ, Dạ Huyền vẫn không xuất hiện, không biết xảy ra chuyện gì, đáy lòng Lâm Hồi Âm càng thêm bất an.

Loại bất an này, phá lệ mãnh liệt, như là bão táp khẩn trương và khủng bố.

Rất nhanh, loại bất an này của Lâm Hồi Âm được kiểm chứng.

Cửa bị người đẩy ra, Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, liền ngửi thấy mùi hoa xông vào mũi, chân trời tinh quang phá lệ sáng ngời ánh sáng ngọc, hoa rụng rực rỡ, dương liễu lả lướt, hồng y đầu bạc xinh đẹp nam tử, xích chừng, thải đầy đất điêu linh đóa hoa, hồng y phiêu phiêu, tóc dài bay lên, giẫm chận tại chỗ mà đến.

Như một bức họa, đẹp đến phấn khích làm cho Lâm Hồi Âm tìm không ra từ gì để hình dung, xem nàng ánh mắt đều thẳng.

Dạ Huyền vào phòng, không có hành động gì, cửa liền tự động đóng lại, hắn đi đến trước bàn, đứng thẳng, nhìn xuống Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm hoàn hồn, đối với Dạ Huyền dắt thần, hơi cười, sau đó nghiêng đầu, đổ một ly trà nhài, đưa cho Dạ Huyền:"Ngươi nếm thử xem, đây là hoa lài ta vừa hái ngâm thành trà, uống ngon lắm."

Dạ Huyền phóng ở trên mặt hắn mâu quang như trước rất lạnh, không đưa tay nhận trà.

Lâm Hồi Âm đảo mắt, đã đem kia chén trà đoan đến chính mình bên môi, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó lại cầm một cái chén mới, thay Dạ Huyền đổ một ly, một lần nữa ý cười trong suốt giơ lên trước mặt hắn, nàng tối đen mắt to, bởi vì cười, trở nên phá lệ sáng ngời, lộ ra say sưa đáng yêu nói không nên lời:"Muốn hay không nếm thử xem đâu, này trà ta không có kê đơn cũng không có hạ độc!"

Dạ Huyền liếc mắt nhìn Lâm Hồi Âm, dùng âm mũi "Hừ" một tiếng, liền tiếp nhận nàng trong tay chén trà, ngang ngẩng đầu lên, uống một hơi cạn sạch.

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền đem trà uống không còn một mảnh, hơi buông cúi đầu, khóe môi hiện lên một nụ cười yếu ớt.

Dạ Huyền đem chén trà đặt ở trên bàn, Lâm Hồi Âm liền cười như hoa ngẩng đầu, cười với hắn.

Không biết duyên cớ ban đêm hau là người kia quá đẹp, Dạ Huyền phát hiện chính mình thế nhưng có một loại cảm giác vựng huyễn, hắn ép mình lấy lại bình tĩnh, nhưng là nhìn Lâm Hồi Âm ánh mắt, dần dần trở nên có chút thâm thúy.

Lâm Hồi Âm đáy lòng âm thầm tưởng, quả nhiên tiên giới dược liệu dược hiệu muốn tới mau rất nhiều.

Của nàng ý tưởng vừa rơi xuống định, Dạ Huyền xinh đẹp ngón tay liền thân lại đây, vòng quanh của nàng hình dáng chậm rãi vòng vo hai vòng, liền đem của nàng cằm một phen nâng lên, sau đó thân thể hắn về phía trước khuynh khuynh, hắn kia trương minh diễm lượng lệ mặt liền hướng về phía nàng đè ép xuống dưới.

Hắn hô hấp, thực thiển, thực đạm, mang theo một đoàn ôn ấm áp nhiệt hơi thở, đánh về phía mặt nàng.

Lâm Hồi Âm mím môi, đáy lòng khẩn trương, nàng thật dài lông mi lóe lóe, liền nuốt nuốt nước miếng, động hai môi dưới cánh hoa, xấu hổ mang khiếp nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền như là bị nàng xem vào thần, ánh mắt trở nên dũ phát thâm thúy, thủ vòng quanh mặt nàng bàng ngón tay giống như xúc phi xúc nhẹ nhàng xẹt qua, động tác dịu dàng, phá lệ câu người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 31: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (3)

31. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (3)

Lâm Hồi Âm đáy lòng không khỏi nổi lên một tầng lo sợ không yên, nàng mang không ngừng thất thùy hạ mí mắt, kỳ thật là vì tránh né này xinh đẹp vô song nam tử gây cho nhân kinh tâm động phách, nhưng là trên mặt cố ý ngụy trang đi ra là không dám nhìn hắn bộ dáng.

Nàng bộ dáng kia, nhâm gì nam tử nhìn đều đã tim đập thình thịch.

Dạ Huyền tựa hồ cũng không ngoại lệ, thậm chí hắn ánh mắt đều biến cực nóng lên, hắn mi tâm cái kia màu đỏ ấn ký trở nên có chút mê say, phát ra nhất lũ tình | sắc | tính | cảm chi vị, mang theo hắn này nhân dũ phát yêu thượng vài phần.

Dạ Huyền nhẹ nhàng nâng lên Lâm Hồi Âm mặt, đem chính mình thần hướng về phía của nàng thần, thiếp đi lên.

Lâm Hồi Âm bình hô hấp, dưới đáy lòng âm thầm đánh giá trắc, ở Dạ Huyền thần lập tức yếu thiếp thượng chính mình thần thời điểm, nàng biết thời cơ đã đến, vì thế liền vươn tay, kích động đi xoa bóp chính mình thần cánh hoa:"Không được!"

Dạ Huyền động tác ngạnh sinh sinh bị chặn đứng, hơi hơi nhíu nhíu mày, ánh mắt không hờn giận nhìn về phía Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm trên mặt biểu tình, làm sao còn có vừa mới thẹn thùng xinh đẹp bộ dáng, thủ nhi đại chi là linh động giảo hoạt nháy ánh mắt, đắc ý dào dạt đưa hắn đẩy ra, ung dung nhìn hắn nói:"Nhị hoàng tử, chúng ta buổi chiều có nói quá quy định, ngươi không thể đụng vào ta thân thể gì bộ phận! Ngươi nếu hôn ta, chính là vi ước! Cho nên tại đây phía trước, ta muốn hỏi trước hỏi nhị hoàng tử, nếu vi ước, có tính không ngươi thua nha?"

Dạ Huyền hô hấp trở nên có chút dồn dập, hắn giờ này khắc này rốt cục phát hiện chính mình thân thể có chút khác thường, có một cỗ khô nóng tình | dục ở trong cơ thể quay cuồng, đó là bình thường sinh lý phản ứng, mặc dù dùng nội khí cũng vô pháp kiềm chế trụ.

Hắn mâu quang lập tức trở nên trầm thấp lên, có sát khí ở hắn bên người di động, hắn nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, một chữ một chút hỏi:"Vừa mới, ngươi ta đã làm gì?"

Lâm Hồi Âm đáy lòng là có chút sợ hãi, nhưng là lại vẫn là bắt buộc chính mình trấn định lên, đem buổi chiều bọn họ quy định tự câu chữ câu nói ra:"Ta nói rồi, vô luận ta làm cái gì, ngươi cũng không có thể giết ta, cho nên hiện tại ngươi không thể giết của ta! Kỳ thật ta cũng không có làm cái gì, chính là cho ngươi trong hoàng cung nhân mượn hai loại dược liệu, mạt đến chén trà thượng, có thúc giục | tình tác dụng, cho nên vừa mới ta cũng không tính lừa ngươi, trà thật là không có độc."

Dạ Huyền giơ lên thủ, chậm rãi buông, nắm thành quyền, hắn cảm thấy chính mình toàn thân khô nóng không chịu nổi, làm cho hắn có không thể nói rõ đến khó chịu!

"Nhị hoàng tử, ngươi hiện tại nhất định rất khó chịu đi, ta khuyên ngươi chạy nhanh đi tìm cái nữ nhân bại hạ sốt đi, nếu nghẹn hỏng rồi chính mình, ta cũng không bồi thường a! Hơn nữa ta nói cho ngươi nga, ta theo thư thượng xem ra quá, nam nhân hạ nửa người nếu vẫn bị vây cứng rắn trạng thái, thời gian lâu hội bọt biển thể hoại tử, cho đến lúc này, ngươi chẳng khác nào là tính | vô năng giả!" Lâm Hồi Âm sợ Dạ Huyền không hiểu chính mình nói hiện đại học thuật ngữ là cái gì ý tứ, liền lại bổ sung một câu:"Nói ngắn lại, ngươi không cho chính mình đem dược tính giải quyết điệu, ngươi biến hội biến thành cùng thái giám giống nhau nhân, bất quá ngươi so với thái giám tốt một chút, chính là còn dài cái kia này nọ."

Dạ Huyền nghe thế dạng trong lời nói, hận không thể bóp chết trước mặt nữ tử này.

Hiện tại hắn cho nàng đắc ý.

Nhưng hắn muốn nhìn xem, nàng có thể đắc ý được bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 32: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (4)

32. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (4)

Dạ Huyền hừ lạnh một tiếng, phất tay áo xoay người, xích chừng bước ra khỏi phòng.

Lâm Hồi Âm nhếch miệng cười nhìn bóng dáng Dạ Huyền.

Đánh, nàng khẳng định là đánh không lại hắc Thái tử Dạ Huyền tâm ngoan thủ lạt, giết người như ma này.

Nhưng nàng có thể lừa.

Một đêm thời gian, đến bây giờ mới thôi, đã qua ba phần te, đầu hôm nàng không biết hắn sẽ nghĩ ra âm mưu quỷ kế gì, vẫn căng thẳng ngồi đợi, hoặc là nói, cái kia nam nhân là cố ý, chính là làm cho nàng tái như vậy sợ hãi cùng bất an dày vò, sau đó ở thời khắc mấu chốt, mới đem nàng đánh. Cũng may, nàng đã có chuẩn bị, giành trước hắn một bước, cho mình tranh đoạt thời gian.

Mặc kệ như thế nào, thừa dịp hắc Thái tử giải dược tính, nàng trước ngủ một hồi rồi nói sau!

...

Chính là, lúc suy tính thì tốt lắm, nhưng đến khi thực hiện lại không tốt như mong muốn.

Lâm Hồi Âm nằm trên giường vừa mới tiến vào mộng đẹp, cửa phòng liền bị người đẩy ra, nàng từ trên giường bật dậy, liền nhìn đến năm sáu nam nhân, quần áo xộc xệch xông vào.

"Ê này các ngươi nam nhân sao lại xông vào phòng khuê nữ..."

Nàng không nói được nữa.

Vì nàng nhìn thấy Dạ Huyền.

Hắn đứng ở cửa, đưa lưng về phía gió, tóc dài trắng như tuyết quấn quanh hồng y đỏ rực như máu, phần phật lay động.

Hắn rõ ràng trưởng như vậy mềm mại yêu my, nhưng giờ này khắc này cả người nhìn qua sắc bén vô cùng, toàn thân cao thấp nhìn không ra đến nửa điểm tinh tế, có chính là một loại sát ý đuổi tận giết tuyệt, tim Lâm Hồi Âm đập nhanh vô cùng, theo bản năng liền không lên tiếng, hướng về giường mặt sau né tránh.

Nhưng phía sau là tường, nàng không còn chỗ trốn.

Hắn như thế nào hiện tại thoạt nhìn cùng người bình thường không có gì hai loại? Chẳng lẽ như vậy dược tính, chỉ cần như vậy ngắn ngủn một đoạn thời gian, liền bị hắn giải khai?

Dạ Huyền như là thấy rõ lòng của nàng để ý tưởng, như ngọc bình thường dung nhan thượng không có gì thần thái, làm cho người ta cảm thấy càng thêm lạnh thấu xương:"Chỉ bằng về điểm này dược, cũng tưởng vây khốn bổn vương? Chê cười!"

Dạ Huyền vươn tay, kháp ở Lâm Hồi Âm cằm:"Từ giờ trở đi, khoảng cách hừng đông còn không đến một cái canh giờ, ta khiến cho ngươi tại đây một cái canh giờ lý đối ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!"

Nói Lâm Hồi Âm không sợ là giả, nhưng nàng vẫn là làm cho chính mình bảo trì một chút lý trí, đối với Dạ Huyền nói:"Chúng ta đã giao ước, ngươi không thể để nam nhân đụng chạm cơ thể của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (5)

33. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (5)

Dạ Huyền đáy mắt dày đặc hàn ý, đối với Lâm Hồi Âm không nhanh không chậm trả lời:"Nhưng là chúng ta cũng không nói qua, ngươi không thể đụng vào nam nhân khác!" Dạ Huyền vừa dứt lời, liền hung hăng bỏ qua Lâm Hồi Âm, liếc mắt nhìn sáu nam nhân phía sau:"Để cho nàng chạm, không được lộn xộn, không được chạm vào nàng!"

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, nhìn thoáng qua sáu nam nhân kia, phát hiện bọn họ lớn lên phá lệ đáng khinh, thoạt nhìn giống ăn mày, bẩn thỉu lộn xộn, mở miệng ra là thấy răng vàng khè, ánh mắt nhìn nàng tràn ngập thèm khát.

Lâm Hồi Âm cảm thấy ghê tởm, nàng theo bản năng muốn phun, nhưng là nàng cũg nghĩ đến, mình và Dạ Huyền đang đánh đố, khoảng cách hừng đông bất quá còn có không đến một giờ, nàng không thể thất bại!

Nàng phải về nhà, nhà của nàng ở thời hiện đại.

Sáu nam nhân lao tới bên giường.

Mùi khó ngửi xộc vào mũi làm cho Lâm Hồi Âm một trận buồn nôn, theo bản năng đã nghĩ cách bọn họ xa một chút, nhưng là, nàng lại phát hiện thân thể của mình căn bản không thể nhúc nhích.

Hơn nữa nàng còn phát hiện tay mình, thế nhưng không nghe mình sai sử mà lại đưa lên, chủ động hướng về phía một trong sáu nam nhân!

Sao lại như vậy?!

Vì cái gì, chính nàng cũng không thể khống chế thân thể của mình?

Nàng kích động ngẩng đầu, lại nhìn thấy Dạ Huyền bình tĩnh nhìn nàng, trên mặt hiện lên một nụ cười quỷ dị.

Là hắn!

Nhất định là hắn!

Là hắn khống chế thân thể nàng!

Lâm Hồi Âm rốt cục hiểu được vừa rồi, hắn nói câu kia "Nhưng là chúng ta cũng không nói qua, ngươi không thể đụng vào nam nhân khác" Là có ý gì!

Hắn không vi ước, hắn khống chế nàng đụng chạm vào mấy kẻ ghê tởm hắn tìm được!

Nam nhân ti bỉ vô sỉ!!

Mà Dạ Huyền như cảm nhận được nàng nhục mạ, tay nàng liền thật sự như là vuốt ve âu yếm nam nhân, bắt đầu tại kia cái dơ bẩn nam nhân thân thể thượng chung quanh dao động, dẫn tới cái kia nam nhân một trận sợ run, tựa hồ cảm giác được cực hạn kích thích, hướng về phía nàng hừ nhẹ hai tiếng.

Một nữ nhân, vươn tay sờ một chút nam nhân trong ngực, khiến cho nam nhân có cảm giác, đây là nhất kiện đáng giá cao hứng chuyện tình, này tượng trưng cho ngươi rất mị lực!

Nhưng là, đem cái nam nhân đổi thành ăn mày, liền diễn biến thành vì trên thế giới cực kỳ ghê tởm chuyện.

Dạ Huyền tựa hồ đùa bất diệc nhạc hồ, cũng không có làm cho tay nàng, vẫn dừng lại ở tại một người nam nhân trên người, không ngừng làm cho tay nàng đổi người, Lâm Hồi Âm nhìn đến chính mình trắng nõn ngón tay đã muốn nhiễm thượng một tầng đất bẩn.

Mặt nàng tái nhợt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 34: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (6)

34. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (6)

Nàng cảm thấy phòng tuyến trong lòng rơi rụng từng mảng, tan tác. Giống như có thể sụp xuống bất cứ lúc nào.

Nàng thật sự rất muốn thốt ra, rất muốn cầu xin tha thứ, rất muốn chịu thua, nhưng nàng nghĩ, chính mình chỉ cần kiên trì một chút, là có thể ở trong hoàng cung ngây ngốc một tháng, một tháng thời gian, cũng đủ nàng tìm một thần tiên đức cao vọng trọng, giúp nàng quay về hiện đại!

Lâm Hồi Âm cắn chặt răng!

Dạ Huyền nhìn nàng, biểu tình hơi khinh thường, đúng là nữ nhân quật cường, hắn muốn nhìn nàng có thể kiên trì tới khi nào!

Dạ Huyền ý tưởng chợt lóe mà qua, liền khống chế tay Lâm Hồi Âm, bắt đầu cởi quần áo nam nhân.

Nam nhân phát ra tiếng rên sung sướng ghê tởm làm Lâm Hồi Âm bắt đầu run lên, nàng gắt gao nhắm mắt lại, không nhìn tới trước mặt một màn, đáy lòng âm thầm nói cho chính mình, nàng chính là đang đùa bùn, nàng không có cấp này ghê tởm nam nhân cởi quần áo, không phải nàng, không phải nàng...

Dần dần Lâm Hồi Âm tâm tình, tựa hồ im lặng như vậy một chút, nàng cả người bắt đầu khôi phục trấn định hòa bình tĩnh.

Dạ Huyền nhìn đến Lâm Hồi Âm nguyên bản thất kinh khuôn mặt nhỏ nhắn, hiện tại trở nên cư nhiên như thế bình tĩnh thong dong, nữ tử này thật sự là có sức chịu đựng, lòng của nàng để rốt cuộc có chấp niệm như thế nào, làm cho nàng không chịu nhận thua, cực kỳ giống, cực kỳ giống..... nữ tử kia.....

Trái tim Dạ Huyền, đột nhiên bị nén đau, trên mặt hắn hiện lên một tầng quang đáng sợ, mang theo dày đặc phẫn nộ và sát khí.

Nàng tưởng cứ như vậy là xong sao?

Nghĩ đẹp quá rồi!

Dạ Huyền nghĩ, ngón tay liền hơi dùng sức, Lâm Hồi Âm nguyên bản nhắm mắt, không chịu nàng khống chế đột nhiên mở.

Trước mặt năm nam tử, quần áo đã bị nàng thoát không còn một mảnh, chỉ còn lại có tiết khố, cách tiết khố mỏng manh, mơ hồ có thể nhìn đến dục vọng cương cứng.

Bình minh..... Bình minh đến, nàng liền thắng..... Nàng kiên trì lâu như vậy, nếu kiên trì một chút..... Lâm Hồi Âm hy vọng, nàng cố nén mình hỏng mất, tùy ý Dạ Huyền khống chế nàng muốn làm gì thì làm cấp cái kia năm nam nhân cởi tiết khố.

Lâm Hồi Âm muốn làm như không thấy cũng không thể, chỉ có thể run run thân thể, bị bắt làm cái loại chuyện đáng ghê tởm này.

Nàng không biết mình còn có thể chịu đựng đến giới hạn nào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (7)

35. Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (7)

Nàng chỉ biết là, ngoài cửa sổ mập mờ ánh sáng, chỉ cần nàng cắn răng kiên trì, nàng sẽ thắng!

Xuyên qua sáu nam nhân, nàng ngìn thẳng mắt Dạ Huyền!

Nam tử lười biếng ngồi ở chỗ kia, đối ngoài cửa sổ đã muốn sắp sáng lên thiên, không có một tia gợn sóng, như là chắc chắc nàng sẽ nhận thua, sẽ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Đây giống như một cuộc tranh tài thể thao.

Ai lơi lỏng trước, người đó thua.

Ai độc ác nhất, người đó thắng!

Năm nam nhân quần áo, đã muốn bị Lâm Hồi Âm thoát không còn một mảnh, ngoài cửa sổ thiên còn chưa sáng hoàn toàn, thời gian còn chưa tới, nàng không biết, kế tiếp nam nhân này sẽ khiến nàng làm gì.

Không biết sợ hãi, tràn ngập ở lòng của nàng, nhưng trên mặt, vẫn cố gắng vẫn duy trì trấn định, nhưng mà, đợi cho nàng phát hiện, nàng cả người thế nhưng bị Dạ Huyền khống chế quỳ gối trước năm nam nhân, môi muốn ngậm lấy dục vọng cương cứng ấy, Lâm Hồi Âm đáy lòng nhất thời tràn ngập tuyệt vọng!

Nàng thật sự tuyệt vọng.

Nàng muốn nhận thua...

Nàng không thể ngậm thứ đó.

Dưới sự khống chế của Dạ Huyền, dần dần đến gần dục vọng nam nhân, nàng nghe thấy tiếng phòng tuyến của mình sụp đổ.

Cầu xin tha thứ sao?

Lòng của nàng để tràn ngập giãy dụa, của nàng thần lập tức yếu thiếp thượng nam nhân kia dục vọng, nàng rốt cuộc nhịn không được sẽ thốt ra, nhưng là nàng lại phát hiện, ngoài cửa sổ, trời đã sáng.

Lâm Hồi Âm cầu xin tha thứ trong lời nói ngạnh sinh sinh bị bóp chết trong cổ họng, nói:"Trời đã sáng."

Một câu làm Dạ Huyền hoàn hồn, quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, sau đó nhíu mày, liền "Nga" một tiếng.

Lâm Hồi Âm theo bản năng liền hướng về mặt sau né tránh, sau đó nàng phát hiện, đầu nàng thế nhưng có thể cùng với ý thức nàng, thân thể đã bắt đầu nghe theo chính nàng sai sử, nhất thời, nàng không có chút dừng lại liền nhanh chóng thối lui cái kia năm nhân bên người, từ giường lập tức nhảy xuống, thẳng chân đứng trên mặt đất, đưa lưng về phía năm nam tử, thở hào hển, sau đó nhìn Dạ Huyền, nói:"Ta thắng."

"Ừ." Dạ Huyền gật đầu đồng ý, sau đó tư thái nhàn nhã uống một ngụm trà, chậm quá theo nhuyễn tháp thượng đứng lên, xoay thắt lưng, lười biếng ngáp một cái, thanh âm hoa lệ, lộ ra một tia yêu:"Không nghĩ tới trời sáng nhanh như vậy, bất quá ta cũng chơi đủ, nên đi ngủ!"

Dừng một chút, Dạ Huyền nhìn lướt qua năm nam nhân phía sau Lâm Hồi Âm, dùng cằm chỉ Lâm Hồi Âm, tùy tính nói:"Nàng hiện tại là của các ngươi, muốn làm gì thì làm, nhớ rõ làm xong, đem nàng ——"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Đêm thứ năm của sáu ngày bảy đêm (8)

Dạ Huyền dừng lại một chút, giễu cợt liếc nhìn Lâm Hồi Âm một cái, biểu cảm hờ hững mang theo một tia sát khí, sau đó phun ra hai chữ: "Giết chết!"

Lâm Hồi Âm nghe vậy, phản ứng đầu tiên là ngỡ mình nghe nhầm, trong nháy mắt lại nhìn Dạ Huyền, nói: "Ngươi giết ta là trái với quy ước."

"Vậy thì sao?" Dạ Huyền không hề cảm thấy áy náy khi lật lọng, cằm hếch lên kiêu ngạo, môi mỏng khẽ mở: "Hôm qua ta một mình đại khai sát giới, sau khi giết chết văn võ bá quan, vừa vặn không còn ai trò chuyện, nên ta muốn xem xem ngươi diễn trò gì, bây giờ ta đã xem đủ, ngươi có thể chết!"

Khi nhìn thấy sự giễu cợt trên khuôn mặt trắng nõn diêm dúa kia, nhất thời nàng thấy rất tức giận.

Lâm Hồi Âm chưa từng gặp qua người đàn ông nào xấu xa trắng trợn như vậy, muốn như thế nào thì như thế đó, nói không giữ lời, nàng chịu nhiều oan ức như vậy là vì muốn thành công, vậy mà hắn lại không làm theo quy ước, hắn lật lọng!

"Sao ngươi có thể như vậy, rõ ràng ngươi đã đồng ý với ta, nếu ta thắng ngươi sẽ bỏ qua cho ta, chính miện ngươi đồng ý! Vậy mà bây giờ ngươi lật lọng, ngươi không phải người! Ngươi là tiểu nhân..."

"Tiểu nhân? Ha..." Dạ Huyền thấp giọng, cười giễu một câu, mi mắt rũ xuống giống như người thiếu nữ thanh tú, chẳng qua một giây kế tiếp trên khuôn mặt tuấn mĩ lại tràn đầy sát khí: "So với tên ngụy quân tử Triêu Ca thì còn kém xa."

Nói xong, Dạ Huyền ung dung chỉnh sửa lại trang phục, tư thế hoa mĩ quay đầu, tay áo phất bay, mái tóc dài cũng tung bay trong gió. Bỏ ngoài tai lời gầm thét của Lâm Hồi Âm, thậm chí cũng chẳng thèm liếc nàng một cái, vội vàng bay đi.

>>><<<

Hoàng thành hồ xanh núi ngọc, núi cao xuyên chín tầng mây, chim không thể bay đến, cách ly với con người, ở nơi thâm sâu cùng cốc như vậy giống như không một người nào có thể đặt chân đến lại cất giấu một tiên cảnh: Hoàng Cung đông hoang đại lục.

Đó giống như chốn bồng lai tiên cảnh, tuyết trắng xóa nhưng không hề lạnh, muôn hoa khoe sắc đua nhau nở rộ.

Nơi đó có một cung điện lớn được xây bằng Bạch Ngọc.

Phía sau cung điện là đài xem sao cao hơn cả núi.

Đêm lạnh như nước.

Gió tùy ý đùa nghịch.

Trên đài xem sao là những ngọn nến chập chờn theo gió, lúc sáng lúc tối.

Một người đàn bà ngồi trước ánh nến chính giữa, toàn thân khoác trang phục trắng, mái tóc dài như tảo biển phủ xuống hai bên, làn da nhợ nhạt, hơi ngẩng đầu nhìn về những vì sao sáng chói phía chân trời.

Đứng sau lưng nàng là hai cô gái mang đồ đen.

Không biết cô gái áo trắng thấy được gì mà lông mày hơi nhíu lại, giơ tay ra tính toán hai cái, sau đó sắc môi bỗng trở nên tái nhợt, lại cẩn thận đưa tay tính toán thêm lần nữa, một lúc lâu sau thì hoảng hốt bật dậy, xách váy rời khỏi đài xem sao.

Nàng chạy rất nhanh, một mạch đi đến trước điện hoàng thái tử, thậm chí không kịp nhìn cửa mà xông thẳng vào trong.

Triêu Ca ngồi trên bàn xem tất cả hồ sơ của đông hoang đại lục, bất ngờ có người xông vào như vậy thì không vui ngẩng đầu lên. Nhưng khi nhìn thấy người đến thì tâm trạng trở nên tốt hơn, rồi tiếp tục cúi đầu liếc nhìn hồ sơ, giọng điệu lạnh nhạt: "Liễu Nhiễu, có chuyện gì?"

Liễu Nhiễu vừa chạy nên thở hồng hộc, lúc hô hấp đã ổn định lại mới chậm rãi trả lời: "Hoàng thái tử, nàng đã trở lại."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (1)

Liễu Nhiễu vừa chạy nên thở hồng hộc, sau khi hô hấp ổn định một chút thì chậm rãi trả lời: "Hoàng thái tử, nàng ấy đã trở lại."

"Ai?" Ánh mắt của hoàng thái tử không hề rời khỏi tập hồ sơ, mặt mũi tuấn tú, thanh cao, dáng vẻ bình yên mang lại cho người khác cảm giác đơn độc.

"Thanh Âm." Liễu Nhiễu dừng lại một chút, hơi nghiêng đầu giống như suy nghĩ việc gì đó, một lúc sau mới tiếp tục nói: "Cô gái kia tên là Lâm Hồi Âm, đến từ một thế giới rất xa, là chuyển thế của Thanh Âm."

Sau khi nghe vậy, Hoàng thái tử luôn ung dung, bình tĩnh bỗng trở nên hoảng hốt, miệng không ngừng lẩm bẩm: "Sao có thể?"

Thanh Âm... Thanh Âm, đã bao nhiêu năm rồi không còn nghe cái tên này?

Tỉ mỉ tính toán một chút, ước chừng đã ngàn năm.

Thật đúng là một cái tên vừa quen thuộc lại vừa xa cách.

"Không phải nàng ta đã hồn phi phách tán rồi sao? Sao có thể chuyển thế được?" Nhanh chóng, Hoàng thái tử Triêu Ca đã khôi phục dáng vẻ bình tĩnh như trước.

"Năm đó nàng ta nhảy từ đài tru tiên xuống, theo lý thì hẳn đã sớm hồn phi phách tán, vĩnh viễn không thể luân hồi, nhưng đúng thật là nàng đã chuyển thế, Hoàng thái tử, ta sẽ không tính sai, Hoàng thái tử, nàng ta đã trở lại." Giọng nói trong trẻo, chậm rãi vang lên, trên gương mặt trắng nõn tràn đầy sự chắc chắn: "Thanh Âm trở lại... Nàng vẫn còn sống..."

Dĩ nhiên chuyện này không thể sai, Liễu Nhiễu là nữ tế ty đệ nahats ở Đông Hoang này, lời nàng nói từ trước đến nay luôn đúng.

Đúng như lời của Liễu Nhiễu, năm đó Thanh Âm thong dong chịu tội trên tiên đài, không thể không nhảy xuống, vốn dĩ đã sớm hồn phi phách tán, giữa vạn vật chúng sinh không bao giờ có sự tồn tại của nàng nữa.

Bây giờ, Liễu Nhiễu lại nói với hắn, một ngàn năm sau Thanh Âm lại chuyển thế trở về...

Thần chú ngắn nhất trên thế gian, là tên của một người.

Uổng cho hắn là Hoàng Thái Tử của đông hoang đại lục, tiên thuật cao minh, lên trời xuống đất không gì là không thể, vậy mà hôm nay nghe thấy tên nàng, cảm xúc bình tĩnh như nước ngàn năm vẫn dậy sóng.

"Hơn nữa, bây giờ nàng đang ở cùng chỗ với nhị hoàng tử Dạ Huyền." Đôi mày của Liễu Nhiễu lại nhíu chặt lại, giống như đang cảm nhận được điều gì: "Hình như đang gặp nguy hiểm."

Triêu Ca đột nhiên buông đóng hồ sơ trên tay xuống, cả người đứng bật dậy, không hề nói thêm gì nữa, giống như làn gió vội vàng lướt qua người đối

diện, chạy ra đại điện.

Ngày thứ sáu của sáu ngày bảy đêm

Một đêm dày vò đã làm cho Lâm Hồi Âm hoàn toàn suy sụp, bây giờ Dạ Huyền lại vứt nàng cho năm tên đàn ông to lớn đang đói khát, đơn giản là nàng đã từ hang hùm nhảy vào huyệt sói.

Lúc sáng, năm người kia chịu sự khống chế của Dạ Huyền, nếu trêu chọc Lâm Hồi Âm sẽ bị lửa thiêu nên không ai dám làm càn, bây giờ Dạ Huyền đã giao nàng cho bọn hắn, nhất thời cả năm đã lộ rõ nguyên hình, không một chút cố kỵ nào nữa, từ từ tiến đến chỗ nàng.

Lâm Hồi Âm chẳng còn tâm trí đâu mà mắng chửi Dạ Huyền, chỉ chăm chăm phòng bị nhìn năm người đàn ông lõa thể kia đang cười gằn tiến về phía nàng.

Lâm Hồi Âm hơi run rẩy, chuẩn bị chống cự lại sự dâm ô của bọn chúng.

Có trời mới biết, trong mắt bọn chúng bộ dạng nhỏ bé khẩn trương của nàng càng tăng thêm vẻ dụ hoặc, nên chúng cung không nhịn được nữa mà tiến sát lại gần nàng hơn.

Nàng muốn chạy trốn nhưng không có chỗ nào để trốn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (2)

Nàng muốn chạy trốn nhưng không có chỗ nào để trốn.

Năm tên đàn ông cao lớn kia không để ý đến sự giãy giụa của nàng, nàng chống cự thì chúng lại đẩy nàng ngã xuống đất.

Lâm Hồi Âm là con người, không có tiên thuật cũng không biết võ công, đúng là một cô nương không đủ sức trói gà, sao có thể chống lại được năm tên kia. Vậy nên rất nhanh, áo quần trên người nàng đã bị năm tên kia xé tách, nàng mơ hồ có thể cảm nhận được những bàn tay đang không ngừng sờ mó trên cơ thể mình.

Nàng hiểu, tiếp theo sẽ xảy ra điều nhục nhã gì, sau khi điều đó kết thúc thì cũng là lúc nàng chết.

Lần này liệu có thể giống như hai lần trước, có thể may mắn sống sót ngay trước cái chết?

Lần đầu tiên là trong vụ hỏa hoạn, quấy rầy giấc ngủ của tên đàn ông bắt cóc nàng, thiêu chết tất cả mọi người, nhưng may mắn cuối cùng nàng vẫn sống sót.

Lần thứ hai là ở Yến Tử lầu, Thái tử Dạ Huyền áo quần trắng đen, tóc đỏ say rượu, không nói một lời vừa lên lầu là đại khai sát giới.

Đây là lần thứ ba... Vận khí của một người có thể có lần một, lần hai nhưng sao có thể có lần thứ ba?

Lâm Hồi Âm suy nghĩ một chút, lại bật cười, chỉ sợ lần này khó tránh khỏi tai ương. Cuối cùng nàng cũng không trở về nhà được nữa....

Nhìn năm tên kia không lưu tình muốn ăn tươi nuốt sống mình, Lâm Hồi Âm nhắm mắt cam chịu, cảm thấy đáy lòng thật khó chịu.

Không phải nàng chưa từng bị người khác cường gian, khi đến cái thế này thì liên tục bảy đêm liên tiếp luôn bị người ta bắt cóc, khi đó nàng cũng cam chịu nhưng bây giờ lại là năm người... Hơn nữa dáng dấp của năm người kia... Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây trong nháy mắt chỉ muốn chết đi.

Sỡ dĩ nàng mạnh mẽ chống đỡ đến bây giờ là vì muốn có cơ hội trở về hiện đại, giờ nàng không không quay về nữa vậy thì thà chết đi còn hơn sống mà phải chịu nhục nhã.

Nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm quyết tâm tự cắn lưỡi mình!

Nhưng lúc này, cánh kỉa đang đóng chặt đột nhiên lại mở ra, một ngọn gió mạnh lùa vào cùng hình ảnh sắc nhọn của mũi kiếm, trực tiếp rạch ngang cổ của năm tên đàn ông kia.

Tốc độ đó quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ trong chớp mắt.

Người trong nhà chưa kịp phản ứng, thậm chí năm tên kia cũng không kịp phát ra âm thanh gì đã ngã xuống trên mặt đất.

Đây đã là lần thứ ba Lâm Hồi Âm nhìn thấy người chết ngay trước mắt mình, một chuyện xảy ra nhiều lần cũng thành thói quen nhưng cái chuyện chết người này dù thế nào nàng cũng không thích ứng được. Lần này tuy khác với hai lần trước, nhưng trong lòng nàng lại nảy mạnh một cái, sau đó mới miễn cưỡng trấn định lại, sau đó nàng cuộn tròn người lại một chút, kéo bộ trang phục đã bị mấy tên kia xé che đậy cơ thể của mình lại. Nhìn năm người ngã xuống đất với vết cắt trên cổ, nàng cố gắng hít thở vài lần, suy nghĩ: Rốt cuộc lần này lại thoát nạn... Nhưng ai đã giết những người đó? Là Nhị hoàng tử Dạ Huyền sao?

Cái cách giết người chỉ bằng một chiêu này rất giống với hắn...

Suy nghĩ một chút, Lâm Hồi Âm vội nhìn ra cửa nhưng lại nhìn thấy một người đàn ông toàn thân là trang phục trắng toát đơn giản, mái tóc đen dài đến mắt cá chân cùng tay áo phất bay trong gió.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (3)

Suy nghĩ một chút Lâm Hồi Âm vội nhìn về phía cửa, nhưng lại thấy một người đàn ông toàn thân khoác trang phục trắng toát, tóc đen dài đến mắt cá chân, theo cử động của hắn cùng tay áo phất bay trong gió, không thể diễn tả được nét phong lưu hào phóng, những nơi hắn lướt qua trên mặt đất đều biến thành một luồng ánh sáng, giống như nét chấm phá trong bức tranh phong thủy vậy.

Hoảng sợ nhừng bước chân của người đàn ông đó, đúng là giống như tranh vẽ.

Lâm Hồi Âm nhìn đế si ngốc, nàng không hề nghĩ đến chiều nay lại có thể gặp mặt hắn.

Hoàng thái tử Triêu Ca.

Là hắn đã cứu nàng.

Đó là người đàn ông tuyệt sắc mà đơn độc.

Hôm nàng vừa đến Hoàng Thành, nàng kinh hoảng nhìn người đàn ông kia, lúc lướt qua gò má nàng còn mang theo mùi thơm của cây cỏ.

Cho dù đến bây giờ, Lâm Hồi Âm vẫn còn nhớ hương thơm đó.

Triêu Ca trước sau như một, ánh mắt hờ hững không chút biểu cảm, chỉ là lúc nhìn qua Lâm Hồi Âm bỗng trở nên dao động, hắn đứng ngay trước mặt Lâm Hồi Âm, nhìn chằm chằm vào khuôn mặt àng, giống như muốn tìm kiếm thứ gì đó trên gương mặt nàng vậy, lúc lâu sau mới mở miệng hỏi một câu đơn giản: "Ngươi khoẻ không?"

So với kiếp trước, dáng dấp nàng nhỏ bé hơn, nhưng đôi tròng mắt kia lại đen bóng trong suốt lại cực kỳ giống.

Lâm Hồi Âm gật đầu một cái, muốn đáp một tiếng "khá tốt" nhưng khi vừa mở miệng lại cảm thấy rất mệt mỏi, trước mắt tối sầm rồi ngất đi.

>>>><<<<

Trên đài cao, Dạ Huyền tựa lưng vào lan can, gió thổi mạnh làm áo quần cùng mái tóc đỏ của hắn tung bay, phất phơ như thần như yêu vậy.

Xa xa là một hồ nước lớn.

Trong đài bày ra một bàn món ngon rượu thơm, nhưng từ đầu đến cuối hắn chẳng thèm động đũa, chỉ có con mèo màu trắng nhỏ kia nằm trên bàn là ăn như hổ đói.

Trước mặt Dạ Huyền là một đám thị vệ, một người cầm đầu khom người, cúi thấp đầu, cũng không dám nhìn Dạ Huyền một cái, giọng nói lễ phép như bẩm báo gì đó: "Nhị hoàng tử, thái tử đã đến, trong thiền điện giết chết năm tên ăn mày ngài mang đến cứu cô nương ngài đưa về kia.... Chúng ta cũng đã nói, đây là lệnh của nhị hoàng tử, bất kỳ ai cũng không được đến gần thiền điện kia..."

Dạ Huyền chỉ nghe, không đáp.

Gió bắc thổi làn tóc phủ lên gương mặt hắn, che hơn một nửa khuôn mặt anh tuấn phi phàm, làm cho người khác không thể nhìn rõ biểu cảm của hắn, không biết hắn đang nghĩ gì.

Nhưng cảm giác bức bách toát ra từ trên người hắn lại làm cho người bẩm báo trở nên run sợ, lời nói càng lúc càng rối, yếu ớt nói: "Nhưng... Hoàng thái

tử căn bản là không để ý, cứ vậy trước tiếp xông vào... Chúng ta không ngăn lại được."

"Không ngăn được?" Bỗng nhiên Dạ Huyền mở miệng, không chút nào khách khí chế giễu đám người trước mặt: "Là không ngăn được hay là không dám cản? Hoặc là vốn dĩ chẳng hề ngăn cản?"

Những người kia bị dọa sợ đến run rẩy, yêu khí tản ra từ người hắn làm cho người khác cảm thấy lạnh như băng.

"Một đám phế vật!" Hắn cười gằn, sau đó trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (4)

"Một đám phế vật!" Hắn cười gằn, trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo, tần nhẫn nhả ra mấy chữ: "Thừa dịp bây giờ ta không muốn giết các ngươi, còn không nhanh cút!"

Những người kia chẳng dám thở mạnh, vội vàng xoay người, thật nhanh quay một vòng đã không thấy dạng.

Trên đài lại trở nên yên tĩnh.

Chỉ có con mèo nhỏ đang ăn kia thỉnh thoảng lại phát ra vài âm thanh.

Hôm nay là sinh nhật của Thanh Âm. Hắn không muốn giết người.

Nếu không lúc sáng, hắn đã trực tiếp bóp chết người đàn bà kia, cần gì phải ném cho năm tên kia.

Thanh Âm... Nghĩ đến cái tên này, Dạ Huyền từ từ quay đầu, nhìn về đỉnh núi đối diện với đài cao, hắn biết, trên đỉnh núi kia chính là đài tru tiên.

Nháy mắt một cái, nàng từ trên đài kia gieo mình nhảy xuống đã là một nghìn năm.

Một nghìn năm... Thật lâu... Vậy mà trí nhớ hắn có bao chuyện, nhưng chỉ duy nhất nàng là hắn nhớ rõ, khắc sâu vào tâm trí hắn.

Hắn và Triêu Ca đều cùng một mẹ sinh ra.

So với Triêu Ca hắn sinh sau mười năm.

Hắn vừa chào đời đã không được Tiên Vương thích, trong ký ức của hắn hắn chỉ nhớ mỗi lần nhìn thấy Triêu Ca ngài ấy luôn là dáng vẻ yêu thích, chiều chuộng, nhưng đối mặt với hắn lại là bộ dáng thờ ơ, lạnh nhạt.

Lúc còn nhỏ, hắn cũng ước mình được như Triêu Ca vậy, được Tiên Vương yêu mến, có thể ôm, hôn mình một cái.

Vậy nên hắn luôn cố gắng học tập, học bất cứ thứ gì, cũng rất chăm chỉ cho đến khi tiên thuật của hắn có thể sánh ngang với Triêu Ca dù cho hai người cách nhau đến mười tuổi.

Nhưng dù vậy, Tiên Vương cũng không hề thích hắn, dần dần hắn cũng chết lòng, tất cả cũng không thay đổi gì nhiều bởi vì hắn có Tiên Hậu, có Triêu Ca.

Tiên Hậu thương hắn, Triêu Ca che chở cho hắn.

Lúc ấy, hắn và Triêu Ca như hình với bóng, ai cũng nguyện vì đối phương hi sinh, chết không tiếc.

Thế nào là huynh đệ?

Huynh đệ chính là ngươi đối với hắn không chút kiêng dè, không hề ngăn cách kể cả mạng sống của ngươi.

Hắn và Triêu Ca khi đó là như vậy.

Thanh Âm là con gái của thị nữ bên người Tiên Hậu, tình cảm của hai người như tỷ muội, thị nữ kia chưa xuất giá đã hạ sinh đứa trẻ, trái với luân lý nên bị Tiên Vương ban cho cái chết.

Lúc ấy Tiên Hậu cũng đã cầu xin Tiên Hoàng nhưng cuối cùng chỉ bảo vệ được đứa nhỏ.

Mặc dù không phải con gái ruột, nhưng Thanh Âm được Tiên Hậu nuôi lớn, hơn nữa lúc ấy hắn và Triêu Ca cũng không có em gái, nên rất thương nàng, cả ngày cùng nàng chơi đùa, vậy nên trong hoàng cung chẳng có ai dám trêu chọc Thanh Âm.

Thanh Âm hoạt bát đáng yêu, yêu kiều lả lướt, thích mang trang phục màu xanh lá, thích ngồi trên cành đào gặm đào, hai chân đung đưa tủm tỉm cười nói với bọn hắn: "Triêu Ca ca và Dạ Huyền bắt đầu tranh đấu, ai thua thì phải cõng ta lên núi."

Thanh Âm luôn gọi Triêu Ca bằng ca, nhưng từ trước đến giờ chỉ gọi tên của hắn, vì thế hắn luôn tranh cãi với nàng, mỗi lần như thế nàng lại khóc, sau đó hắn còn bị Tiêu Hậu và Triêu Ca khiển trách.

Hồi đó hắn rất háo thắng, mỗi lần đều suy nghĩ làm sao để thắng nỗi Triêu Ca, Triêu Ca thương hắn, không thèm tranh chấp với hắn, luôn nhường hắn ba phần vậy nên cuối cùng người cõng Thanh Âm luôn là Triêu Ca, hắn đi bên cạnh, cả ba người ở trên đám mây bay tới bay lui.

Đó là quãng thời gian đẹp nhất trong cuộc đời của hắn.

Hắn, Triêu Ca và Thanh Âm vui vẻ lớn lên bên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (5)

Hắn, Triêu Ca và Thanh Âm vui vẻ lớn lên bên nhau.

Sau đó, Triêu Ca và Thanh Âm yêu nhau, hắn trở thành kỳ đà cản mũi thường xuyên giễu cợt bọn họ.

Về sau nữa mới thực sự phiền toái, Triêu Ca thân là hoàng thái tử, tương lai là vương của đông hoang, sao có thể cưới Thanh Âm?

Vì vậy, sau khi biết được tình yêu của hai người bọn họ, Tiên Vương vội buộc Triêu Ca đính ước, nhưng hắn ta kiên quyết không đồng ý, vậy nên bị Tiên Vương giam lỏng, không cho hắn gặp mặt Thanh Âm.

Quãng thời gian đó là hắn giúp đỡ Thanh Âm vượt qua, cũng cùng lúc đó hắn bị nàng hấp dẫn say mê.

Tiên Vương bức bách Triêu Ca không được nên bắt đầu làm khó Thanh Âm, từ trên tiên đài nàng không tiếc thân liều mình nhảy xuống, hồn phi phách tán.

Làm sao hắn có thể để Thanh Âm chết?

Hắn phá hủy ngàn năm tu hành của mình, lén giữ lại sáu hồn bảy phách của nàng, để cho nàng có cơ hội chuyển thế.

Sau khi hắn dùng hết ngàn năm tu hành của mình thì bí mật cũng bị phát hiện, khi đó hắn mới biết vốn dĩ hắn không phải là con ruột của phụ hoàng mà là do mẫu hậu hắn và Tây Lương Ma Tôn sinh ra.

Rốt cuộc là do Tiên Vương sĩ diện hảo, dù bề ngoài tỉnh bơ giấu dém chuyện này xuống không để truyền ra ngoài, nhưng luôn tính kế muốn giết chết hắn!

Tiên Hậu hiểu rõ Tiên Vương vậy nên đã phòng bị từ trước, bí mật tạo đường lui cho hắn, để hắn rời khỏi đông hoang.

Hắn và Triêu Ca là huynh đệ, lúc ấy Triêu Ca vì cái chết của Thanh Âm mà cảm thấy mất mát đau đớn, hắn kể mọi chuyện cho hắn ta biết.

Khi ấy hắn thật sự tin tưởng Triêu Ca.

Nhưng thật không ngờ đêm hôm đó người đón tiếp hắn là Tiên Vương trang nghiêm... Sau đó mẫu hậu vì cứu hắn mà chết... Rồi hắn bắt đầu kiếp sống chạy trốn năm trăm năm...

Dạ Huyền nghĩ đến đây trong đôi mắt lại trở nên sắc lạnh.

Cô gái kia lại được Triêu Ca cứu đi?

Thật nhìn không ra cô ta có bản lĩnh như vậy, để cho một hoàng thái tử cao cao tại thượng, phong thái quang minh chính đại kia ra tay giết người!

Vốn dĩ hắn cảm thấy cô gái kia rất chướng mắt, sống chết của nàng ta không liên quan đến hắn, nếu nàng có bản lĩnh chạy thoát khỏi năm tên kia thì hắn cũng không truy cứu!

Nhưng bây giờ, nàng lại được Triêu Ca cứu, chỉ cần tên đó muốn cứu người thì nhất định hắn không để cho hắn ta thành công. Hắn tuyệt đối sẽ không

cho Triêu Ca sống dễ chịu.

Phải biết, nếu không phải do Triêu Ca thì mẫu hậu của bọn hắn sao có thể chết?

Triêu Ca phản bội hắn...

Khóe miệng Dạ Huyền cong lên, lộ ra một nụ cười nhạt khinh thường, đã như vậy hắn thật sự muốn nhìn xem Triêu Ca có bảo vệ được người đàn bà đó hay không!

Giống như cảm nhận được sát khí trong lòng hắn, gió bỗng chốc thổi lớn hơn, làm tóc bạc áo hồng của hắn phiêu dật.

Chạy trốn lâu như vậy, hắn cũng không muốn tiếp tục trốn nữa, bây giờ hắn đã đủ năng lực để bảo vệ mình đã đến lúc hắn trở lại rồi.

Sở dĩ quay lại cũng không phải vì muốn báo thù Triêu Ca, chẳng qua vừa lúc Triêu Ca vừa cứu từ trong tay hắn người hắn muốn giết, vậy nên hắn thuận tiện bồi hắn ta chơi một chút.

Mục đích lần này làm hắn trở về thật sự là thời gian ngàn năm sau đã đến, Thanh Âm chuyển thế sẽ xuất hiện.

Một ngàn năm qua hắn luôn chờ đợi, chờ đợi nàng quay về...

Hắn một thân một mình nhiều năm như vậy là vì muốn gặp lại nàng mà ẫn nhẫn.

Có trời mới biết, lúc hắn một mình chờ đợi nàng đã phải trải qua biết bao nhiêu cuộc đuổi giết, gặp bao nhiêu trắc trở, nhiều lần suýt nữa còn mất mạng. Đã bao lần hắn cảm thấy không thể chỗng trụ nỗi nữa nhưng mỗi lần như vậy hắn đều cắn chặt hàm răng chịu đựng vượt qua.

Nàng còn chưa trở lại sao hắn có thể chết?

Chỉ là không biết Thanh Âm chuyển thế đang ở đâu?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (6)

Nàng còn chưa trở lại sao hắn có thể chết?

Chỉ là hắn không biết Thanh Âm chuyển thế đang ở đâu?

Đáy mắt cao ngạo của Dạ Huyền tràn đầy kích động... Một ngàn năm... Càng đợi đến giây phút cuối cùng hắn càng thêm nôn nóng, không biết đời này Thanh Âm chuyển thế sẽ có hình dáng như thế nào? Xấu hay đẹp, mập hay gầy đây?

Đi đôi với suy nghĩ của hắn là hình ảnh mập gầy khác nhau của Thanh Âm, Dạ Huyền cong môi nở nụ cười cưng chiều yếu ớt, nụ cười kia có biết bao ôn nhu, yêu mị giống như đang khốn khổ si tình vì cô gái vậy.

Bất kể Thanh Âm có dáng vẻ như thế nào, hắn đều thích.

Không đơn thuần là hắn chỉ thích Thanh Âm là người, đời đời kiếp kiếp hắn sẽ vẫn thích cái linh hồn kia, chỉ cần là nàng... Dù nàng có chuyển thế thành rắn, chó, mèo hay heo gì hắn cũng đều thích...

>>>><<<<

Lúc Lâm Hồi Âm tỉnh lại lần nữa gì đã là giữa trưa.

Nàng nằm trên giường, mờ mịt mở to mắt, nhấp nháy mắt vài cái nhìn cung điện lộng lẫy xao hoa trước mắt thực sự cảm thấy rất mơ hồ, không biết chuyện gì đã xảy ra.

Thị nữ trông nom bên cạnh thấy nàng tỉnh thì vui mừng rao lên: "Ngươi đã tỉnh?" Sau đó cũng không đợi Lâm Hồi Âm đáp trả vội vàng xoay người chạy ra ngoài, không lâu sao nàng lại nghe thấy từ bên ngoài truyền vào đủ giọng nói vấn an: "Hoàng thái tử."

Ngay cả thị nữ đứng cạnh giường nàng cũng quỳ rạp trên nền đất.

Triêu Ca bước đi với tốc độ rất nhanh, nhưng nhìn phong thái vẫn ung dung như cũ, bộ sam trắng tiêu sái phiêu dật. Từ trên xuống dưới cũng tỏa ra một khí chất cao quý khiến người khác không thể coi thường. Hắn đến cạnh mép giường, rũ mắt nhìn Lâm Hồi Âm, ánh mắt thật sau, giọng nói chán chường

lạnh lùng vang lên bên tai nàng: "Đã tỉnh? Cảm thấy khỏe không?"

Giọng nói của hắn cũng như con người hắn vậy, thanh đạm như trà, uống trăm lần cũng không thấy chán.

Lâm Hồi Âm chưa bao giờ nghe được giọng nói nào dễ nghe như vậy, nàng chưa hoàn toàn tỉnh ngủ nên nhất thời choáng váng, chậm chạp gật đầu, thật lâu sau mới nhớ hết mọi chuyện: Dạ Huyền lật lọng, người đàn ông kia không tuân thủ luật chơi, đưa nàng cho mấy tên đàn ông, thật may sau đó hoàng thái tử đã kịp thời cứu nàng.

Nhất thời Lâm Hồi Âm thấy tức giận, môi dẫu lên đầy bất mãn, lại thấy hoàng thái tử đang nhìn mình mới vội vàng gật đầu một cái, đáp lời: "Ừ."

"Có khó chịu ở đâu không?" Cả nửa ngày nàng mới trả lời câu hỏi của hắn nhưng Triêu Ca cũng không hề tức giận, giọng nói vẫn bình thản như nước, chẳng qua đã không còn lạnh như băng. Đôi mắt đen nhánh thâm thúy vẫn vẫn nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, cẩn thận quan sát như sợ sẽ bỏ sót điểm nào... Kiếp này so với kiếp trước, biểu của Thanh Âm phong phú hơn nhiều...

"Không có!" Lâm Hồi Âm lắc đầu một cái, lại cảm thấy ánh mắt của Triêu Ca nhìn nàng có chút quỷ dị, nhịn không được nên mở to mắt.

Triêu Ca giống như ý thực được mình hơi mạo phạm vậy nên nhanh chóng thu hồi tầm mắt, giọng nói có chút lúng túng: "Đói không? Muốn ăn chút gì chứ?"

Đầu tiên Lâm Hồi Âm gật đầu một cái, sau đó như đột nhiên như ra điều gì đó lại lắc mạnh đầu, sau đó vội vàng túm lấy ống tay áo của Triêu Ca, lo lắng...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (7)

Đầu tiên Lâm Hồi Âm gật đầu một cái, sau đó như đột nhiên nhớ ra điều gì lắc mạnh đầu, vội vàng túm lấy tay áo Triêu Ca, lo lắng nói: "Ngươi là thần tiên phải không? Ngươi có thể đưa ta về nhà phải không? Ngươi đưa ta về nhà, đưa ta về nhà được không?"

Từ lúc ở đất nước này đến lúc chuyển kiếp, Thanh Âm chưa có một ngày bình yên, cuộc sống quá mức bi thương, hoàn toàn không phù hợp với quy luật chuyển thế, đã không phải Đại tiểu thư cao quý thì thôi đằng này lại bi thảm đến mức bị bắt cóc, sống chết trong gang tấc.

Cho đến bây giờ nàng đã hoàn toàn chịu đủ!

Sỡ dĩ cam chịu vượt qua đến tận bây giờ là muốn vào Hoàng Cung, gặp hoàng thái tử, nhờ hắn đưa nàng về nhà, bây giờ đã gặp được, một giây nàng cũng không muốn ở lại nơi quỷ quái này nữa, nàng phải về nhà, phải rời đi ngay bây giờ!

Thị nữ đứng bên cạnh thấy nàng to gan dám nắm ống tay áo Triêu Ca, lắc qua lắc lại thì vội vàng tiến lên ngăn cản: "Ngươi nhanh buông ra, buông Hoàng thái tử ra."

Lâm Hồi Âm không hề để ý đến thị nữ kia, càng nắm chắt tay áo của hắn, ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt đầy mong đợi: "Ngươi đưa ta về nhà, được không? Ta không thể chịu nổi nơi này nữa, ở lại đây ta sẽ điên mất thôi! Đưa ta về. Tiểu nhị trong quán ăn nói các ngươi là thần tiên, có thể thay đổi thời gian... Có thể đưa ta về nhà."

Lâm Hồi Âm kích động nên lời nói có chút không mạch lạc, chỉ có thể nắm chặt vạt áo của hắn, làm cho trang phục trắng noãn phẳng phiu trở nên nhăn nhúm.

Thị nữ bên cạnh không ngăn được hành động của Lâm Hồi Âm, chỉ đành sốt ruột nhìn Triêu Ca, chỉ là hắn tao nhã phất tay, ý bảo bọn họ lui ra ngoài.

Sau đó Triêu Ca quay đầu, nhìn vào đôi mắt nhìn mình đầy hi vọng kia, rồi nói: "Ngươi đừng vội, trước mắt ăn chút gì đã, vừa ăn vừa kể cho ta chuyện kia rõ ràng."

Lâm Hồi Âm sao có thể không gấp, nhưng nghĩ một chút là mình đang nhờ vả sự giúp đỡ của người ta không thể cưỡng bách vội vàng như vậy được, tránh cho người kia mất lòng sẽ không giúp mình nữa, vây nên nàng bất đắc dĩ gật đầu một cái.

Triêu Ca nhìn ra suy nghĩ kia của nàng, khóe môi khẽ cong lên, nhưng cũng chỉ là trong chớp mắt, rất nhanh đã khôi phục dáng vẻ điềm tĩnh, nghiêng đầu nhìn thị nữ bên cạnh: "Giúp nàng rời giường."

Mấy thị nữ kia theo thứ tự bước đến, hầu hạ Lâm Hồi Âm.

Phong cách cổ trang thật khó, mỗi lần Lâm Hồi Âm bị dày vò cũng hơn nửa ngày, bây giờ nàng chỉ muốn nhanh chóng trở về hiện đại vậy nên thuận theo ý của hắn để cho người ta phục vụ.

Mang xong quần áo thì có hị nữ bưng chậu nước đi vào, một thị nữ khác thì cầm khăn ẩm muốn lau mặt cho Lâm Hồi Âm.

Khoác trang phục cổ trang nên mới để cho người ta phục vụ, bây giờ rửa mặt... Lâm Hồi Âm quả thật không quen, vội đưa tay đón lấy: "Để ta tự làm."

Đầu tiên thị nữ nhìn Triêu Ca một cái thấy hắn ta gật đầu mới giao khăn trong tay cho Hạ Hồi Âm.

Sau khi Lâm Hồi Âm lau mặt thì nhúng vào trong chậu nước giặt sách một lần, vắt khô tính đưa tay cầm lên lau mặt một lần nữa thì: "Cẩn thận!" Triêu Ca đứng một bên đột nhiên lên tiếng, giọng điệu lộ rõ vẻ căng thẳng, Lâm Hồi Âm thật sự không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (8)

Sau khi Lâm Hồi Âm lau mặt xong thì lại nhúng vào chậu nước giặt sạch một lần, vắt khô, lúc nàng định đưa lên lau mặt lần nữa thì: "Cẩn thận!" Triêu Ca đứng bên cạnh đột nhiên lên tiếng, giọng điệu lộ rõ vẻ căng thẳng. Lâm Hồi Âm chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra thì đã bị Triêu Ca kéo vào trong ngực.

Cơ hồ nàng có thể ngửi thấy mùi hương nhè nhẹ trên người hắn, cả khuôn mặt nàng áp vào lòng ngực rộng lớn, ấm áp, hơn nữa nàng giống như nghe thấy tiếng tim hắn đập "thình thịch", theo đó nhịp tim nàng không kìm được mà cũng trở nên nhanh hơn.

Xung quanh là tiếng thét chói tai kinh hoảng của đám thị nữ, tiếng bỏ chạy còn có cả những đồ vật rơi xuống mặt đất.

Bên trong đại điện bỗng trở nên hỗn loạn.

Triêu Ca ôm Lâm Hồi Âm tránh sang một bên, lúc này nàng mới biết rõ chuyện gì đang xảy ra: Người thị nữ vừa rồi bưng chậu nước phục vụ nàng trong tay đang nắm một thanh trường kiếm, ánh mắt lạnh lùng, không chút khách khí chém về phía nàng và Triêu Ca.

Một chiêu lại thêm một chiêu nữa.

Triêu Ca khẽ nhíu mày, ôm Lâm Hồi Âm tránh đòn, sau đó đưa tay phải lên, ngón tay cong lại rồi nhẹ nhàng bắn ra, kèm theo đó là một tia sáng vừa vặn đánh trúng cổ tay của thị nữa kia.

Tay ả đau đớn, thanh trường kiếm trong tay cũng không giữ được nữa mà rơi xuống đất, một giây kế tiếp Triêu Ca buông Lâm Hồi Âm ra, toàn thân giống như cơn gió, nhanh chóng lướt đến trước mặt thị nữ kia, đưa tay lên bóp chặt cổ ả, đẩy ả dán lên vách tường, gắt gao chế trụ ả. Sau đó lạnh lùng quan sát người thị nữ kia một lúc lâu mới xoay người lại, ánh mắt không còn nghiêm khắc nữa, giật giật khóe môi, khẳng định: "Là Dạ Huyền."

Lâm Hồi Âm cau này, có chút không hiểu ý của Triêu Ca, kinh ngạc há miệng hỏi ngược lại: "Dạ Huyền?"

"Ừ." Triêu Ca hờ hững đáp một tiếng, ngay sau đó cũng đưa tay điểm huyệt thị nữ kia, sau đó ả nhanh chóng mềm nhũn, té xỉu trên mặt đất. Thị nữ đứng một bên lúc này mới vội vàng tiến lên kéo thị nữ kia ra ngoài, sau đó Triêu Ca lại đi đến trước mặt Lâm Hồi Âm, khẽ nhíu mày lại nói: "Là hắn sai ả đến ám sát ngươi."

Quả nhiên chuyện gì đến vẫn phải đến.

Chỉ là hắn không ngờ lại đến nhanh như vậy!

Cái gì gọi là một lần phong ba thì biển khơi dậy sóng!

Lâm Hồi Âm hiểu rõ hàm ý của câu nói này thì bỗng nhiên rùng mình.

Vốn dĩ nàng cho rằng được Hoàng thái tử cứu đi sẽ được an toàn nhưng ai ngờ, chỉ rửa mặt cũng bị người ta ám sát, nhất thời tâm trạng nàng trở nên buồn bực.

"Nhị hoàng tử kia có phải có bị bênh gì không? Ta không hề trêu chọc hắn tại sao hắn lại sống chết không chịu buông tha cho ta chứ?"

"Không phải hắn nhằm vào ngươi, mà là nhằm vào ta." Ánh mắt của Triêu Ca nhất thời trở nên sâu thẳm. Đây chẳng qua là mới bắt đầu, Dạ Huyền nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, thật sự hắn ta rất hận mình, bây giờ hắn còn cứu thoát Hồi Âm từ trong cung điện của hắn, khẳng định hắn càng muốn giết Hồi Âm hơn...

"Gì? Nhằm vào ngươi?" Lâm Hồi Âm không hiểu: "Nếu như nhằm vào ngươi tại sao hắn muốn giết ta?"

“Bởi vì ta cứu ngươi.” Lông mi Triêu Ca thật dài, khẽ chớp một cái sau đó rũ xuống, che giấu ánh mắt ưu tư của hắn để cho...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ngày thứ năm của sáu ngày bảy đêm (9)

“Bởi vì ta cứu ngươi.” Lông mi Triêu Ca thật dài, khẽ chớp một cái sau đó rũ xuống, che giấu ánh mắt ưu tư của hắn để cho Lâm Hồi Âm không thể đoán được tâm trạng của mình, nhưng nàng lại thấy rõ bàn tay hắn cuộn chặt thành nắm đấm.

Lâm Hồi Âm còn rất nhiều điều tò mò muốn hỏi hắn, nhưng lại thấy Triêu Ca như vậy làm thế nào nàng cũng không thể mở miệng được.

Rốt cuộc Triêu Ca và Dạ Huyền đã xảy ra chuyện gì? Không phải bọn họ là anh em ruột sao? Tại sao lại giống như có thâm cừu đại hận vậy?

Lông mày Triêu Ca nhíu chặt lại, toàn thân tản ra một cảm giác rất ưu buồn.

Một ngàn năm trước bọn hắn không như vậy... Biến cố kia đã mang Thanh Âm đi, cũng làm cho Dạ Huyền thay đổi... Hắn không phản bội Dạ Huyền, Dạ Huyền nói cho hắn biết kế hoạch chạy trốn, hắn chưa từng để lộ một ít thông tin ra ngoài, với hắn mà nói, phụ vương rất quan trọng nhưng mẫu hậu và Dạ Huyền cũng quan trọng không kém!

Bọn họ là người một nhà, bất luận Dạ Huyền có phải con ruột của phụ vương hay không nhưng từ đầu đến cuối bọn hắn cũng do một mẹ sinh ra...

Cả hắn và hắn ta đều từng là bào thai lớn trên trong bụng mẫu hậu chín tháng mười ngày...

Hắn thật sự không muốn hắn ta chết.

Chẳng qua là lúc ấy Thanh Âm vừa mới chết, hắn mất đi người mình yêu quả thật không chịu nổi đả kích lớn như vậy, mượn rượu giải sầu, vốn dĩ chẳng bận thâm đến chuyện Dạ Huyền chạy trốn.

Mãi đến đêm khuya hôm ấy, Dạ Huyền đôi mắt sòng sọc tia máy đến trước mặt hắn, tóm chặt hắn, không phân biệt phải trái mà đẩy hắn ngã xuống đánh, hung hãn đánh hắn một trận, hắn mới biết mẫu hậu của bọn hắn đã chết.

“Triêu Ca, ngươi phản bội ta!”

“Ngươi phản bội hại chết mẫu hậu của chúng ta!”

“Triêu Ca, chỉ cần ta không chết, sẽ có một ngày ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!”

Người thiếu niên xinh đẹp thở hổn hển, nhìn hắn hét lên những lời như vậy, sau đó xoay người rời đi, để cho hắn với sự mờ mịt không hiểu vì sao hắn ta lại như vậy!

Đã từng là huynh đệ sống chết không rời, chỉ vì xích mích như vậy mà trở mặt thành thù, đối đầu gay gắt.

Chỉ cần là thứ hắn để tâm thì Dạ Huyền nhất định sẽ tìm mọi cách để phá hủy.

Chỉ cần thứ hắn muốn, Dạ Huyền chắc chắn sẽ dùng mọi thủ đoạn để đoạt lấy.

Đáy mắt Triêu Ca nổi lên một tầng sóng thâm thúy, vậy nhưng hắn nhất định sẽ không mặc cho Dạ Huyền giết chết Thanh Âm chuyển thế.

Triêu Ca mím chặt môi, một lúc lâu mới ngẩng đầu lên, Lâm Hồi Âm nhìn vào đôi mắt ấy, một đôi mắt đen nhánh không chút ưu tư, giống như cảm giác sầu bi lúc nãy chỉ là ảo giác của nàng.

Thần thái hắn rất bình tĩnh, giọng nói cũng bình tĩnh một cách lạ thường: “Ngươi yên tâm, mục đích của Dạ Huyền là không để cho ta sống tốt, nhưng ta sẽ không làm ngươi liên lụy, ta sẽ không để hắn làm ngươi tổn thương!”

“Hoàng thái tử, thức ăn đã chuẩn bị xong.” Lâm Hồi Âm giật giật khóe môi, chưa kịp lên tiếng thì ngoài cửa đại điện đã truyền vào giọng nói của thị nữ.

Triêu Ca đứng thẳng người, một bộ áo quần trắng ngọc thụ lâm phong, khôi phục dáng vẻ bình tĩnh, toàn thân toát ra khí chất thanh cao tách biệt với mọi người, lẳng lặng nhìn Lâm Hồi Âm, ánh mắt nhàn nhạt nhưng không hời hợt, trầm tĩnh nói: “Ăn cơm trước đi!”

Làm sao Lâm Hồi Âm có thể nuốt trôi, vừa mới thoát khỏi cái chết lần nữa, bây giờ tâm tư của nàng đều đặt vào chuyện muốn trở về hiện đại.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Ngày thứ 5 của sáu ngày bảy đêm (10)

Lâm Hồi Âm sao có thể nuốt trôi được điều này. Vừa trải qua cuộc ám sát, tâm tư của nàng càng đặt vào việc trở về thời hiện đại, nên nàng tùy tiện gẩy lung tung bát cơm, đối với Triều Ca tao nhã ngồi bên cạnh, mở miệng một lần nữa: " Ta không phải người trong thế giới này. Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra với mình, tỉnh dậy đã đến nơi này của các huynh! Huynh cũng không thể đưa ta trở về nơi ban đầu được sao?"

Không phải người trong thế giới này?

Thanh Âm chuyển thế, nhưng lại vào thế giới khác?

Mà bây giờ nàng lại muốn trở về thế giới của nàng?

Triều Ca buông mắt xuống, đáy lòng vùng vẫy, nhưng duy trì vẻ mặt vân đạm phong khinh.

Thanh Âm vừa mới xuất hiện…Đã muốn đi rồi sao?

Nhưng nếu nàng không đi…Nàng ở đây sẽ phải đối mặt với sự uy hiếp của Dạ Huyền.

Nhưng lừa nàng, hắn lại không đành lòng. Vật lộn thật lâu, cuối cùng Triều Ca vẫn cho Lâm Hồi Âm một đáp án chính xác: "Có thể"

Đáy mắt Lâm Hồi Âm lập tức phát ra ánh sáng. Hắn nói có thể, nàng có thể trở lại hiện đại, rốt cuộc nàng cũng có thể rời khỏi nơi này…Dường như nàng nhìn thấy được hi vọng…Ngữ điệu của Lâm Hồi Âm trở nên kích động: "Thật sao? Làm như thế nào ta mới có thể trở về? Vậy huynh đưa ta về được không? Ta có cần chuẩn bị gì không?"

Nàng không muốn đợi lâu thêm nữa!

Trời mới biết, còn có thị nữ đến ám sát nàng nữa hay không?

Triều Ca nhìn vẻ mặt kích động của Lâm Hồi Âm, hơi rũ mắt xuống. Đối với Lâm Hồi Âm đang vội vàng, Triều Ca rất bình tĩnh nói: "Trước hết nàng đừng vội vàn, hãy chậm rãi nghe ta nói."

Sao có thể không vội nha, không có chuyện nào khiến nàng sốt ruột hơn so với việc được trở về hiện đại! Đáy lòng Lâm Hồi Âm rất gấp, nhưng sau khi nghe đến lời nói của Triều Ca, ngoan ngoãn ngậm miệng.

"Đầu tiên nàng cần chuẩn bị một ít điều kiện. Nàng đi về, phải nhìn trời đất. Ta sẽ đến Tế Tự rồi bói toán một chút, xem ngày nào có thể đưa nàng trở về. Chỉ cần xác định được thời gian, ta có thể đưa nàng trở về." Triều Ca dừng một chút, nhẹ nhàng nâng tay lên, một vòng tròn bạch quang trong suốt hiện ra, nháy mắt bao quanh Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm ở bên trong, xung quanh trái phải, nhưng đều không đi ra ngoài vòng tròn trong suốt đó được. Nàng đành phải giơ tay lên, chọc chọc vào vòng tròn trong suốt đó, nhưng không có cảm giác gì, nhẹ nhàng cử động liền có thể dễ dàng đưa tay ra ngoài.

"Đó là kết giới, có thể phòng ngừa bất cứ ai muốn lại gần đả thương nàng." Khi Lâm Hồi Âm đang buồn bực đây là cái gì, Triều Ca đã giải thích cho nàng. Lâm Hồi Âm vội vàng thu tay về, im lặng ở trong kết giới trong suốt.

"Nàng bị kinh hãi. Lúc ấy Thái y đã kiểm tra cho nàng, nói rằng nàng cần nghỉ ngơi thật tốt. Cho nên nàng ăn cơm xong, không cần nghĩ nhiều, nghỉ ngơi thật tốt. Ta sẽ bày kết giới ở đại điện phía trên. Chỉ cần nàng không đi ra, ai cũng không thể đi vào, bao gồm cả Dạ Huyền. Nếu như ở Tế Tự có tin tức gì, ta sẽ nói cho nàng đầu tiên."

Lâm Hồi Âm cuối cùng cũng yên tâm mọt chút, tối thiểu tính mạng tạm thời của nàng không lo.

Triều Ca hình như nghĩ tới điều gì, đứng lên, đi đến trước bàn, từ bên trong lấy ra một bình thuốc nhỏ, đưa tới trước mặt Lâm Hồi Âm: "Mau ăn đan dược này vào."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Đêm thứ sáu của sáu ngày bảy đêm (1)

Đêm.

Yên tĩnh không tiếng động.

Ánh trăng lạnh lẽo sáng tỏ như nước, yên lặng chiếu xuống toàn bộ hoàng cung giống như cảnh đẹp xa hoa trong mơ.

Lâm Hồi Âm ở nơi xa lạ này, đêm thứ nhất của cuộc đời, ngủ an ổn như thế.

Nhưng mà, không biết có phải do ban ngày đã ngủ quá nhiều rồi không, nàng liền tỉnh lại rất sớm.

Ngoài cửa sổ trời vẫn còn xám, toàn bộ thế giới vẫn đang im lặng. Lâm Hồi Ân nghĩ mình thức dậy cũng không có việc làm. Vì thế nàng nhắm mắt lại, nằm ở trên giường, trong đầu không ngừng nghĩ lại những chuyện đã xảy ra trong thời gian này, quả thực muốn tệ đến bao nhiêu cũng không xong. Tuy rằng bây giờ, nàng có kết giới bảo hộ, tạm thời không cần lo về mạng sống. Nhưng nếu không thể rời khỏi đại điện này, qủa thực khó chịu chẳng khác nào bị cầm tù. Đáy lòng nhịn không được lại chờ đợi Triều Ca xác định ngày có thể đưa nàng trở về.

Lâm Hồi Âm chậm rãi trở mình, tay lại chạm phải một chỗ ấm áp. Nàng nghi ngờ mở miệng, liền mở mắt, sau đó cả người đột nhiên ngồi dậy.

Dạ Huyền…Dạ Huyền sao lại ở trên giường của nàng.

Không phải Triều Ca đã nói, nơi này có kết giới, hắn không vào được sao?

Dạ Huyền nhìn chằm chằm vào ánh mắt hoảng hốt của Lâm Hồi Âm, lười biếng giơ tay lên, chống cằm của mình, xoay người, đem nàng đặt ở dưới thân của mình, hơi cúi đầu, khuôn mặt tuấn mỹ phi phàm đối diện với vẻ mặt của Lâm Hồi Âm.

"Toàn bộ mọi người trong hoàng cung đều biết, Hoàng thái tử Triều Ca cứu được một nữ nhân, chăm sóc cẩn thận ở trên Thiên điện của hắn." Khóe môi hắn hiện ra nụ cười yếu ớt, vạn phần xinh đẹp, khẽ mở môi mỏng, ngữ khí mê hoặc: "Ngươi nói, nếu sáng ngày thứ hai, thị nữ hầu hạ ngươi rời giường, đột nhiên phát hiện, ngươi và ta cùng nằm trên một chiếc giường. Sau đó toàn bộ Hoàng cung đều biết nhanh chóng rằng, Triều Ca giữ lại nữ nhân cùng đệ đệ Dạ Huyền của hắn lén lút vụng trộm. Đến lúc ấy, ngươi nghĩ xem biểu tình của Triều Ca sẽ như thế nào?

Khi đó Triều Ca sẽ bị vô số người nghị luận rằng…Đệ đệ ruột thịt của hắn lại cường chiếm nữ nhân của hắn…Người kia từ nhỏ được mọi người tôn dùng, là Hoàng thái tử vô cùng cao ngạo. Đến lúc đó thể diện đều bị tổn hại…Suy nghĩ một chút, đều khiến người ta vô cùng phấn chấn nha…Đó là Triều Ca nợ hắn! Hắn phải khiến cho thể diện của hắn ta thật tổn hại, bị mọi người chê cười một lần!

"Ngươi buông ra, ta mới không cùng ngươi nằm chung trên một chiếc giường!" Lâm Hồi Âm ở dưới thân Dạ Huyền liều mạng giãy dụa. Tay nàng không ngừng đẩy Dạ Huyền ra, nghĩ đến hôm qua Dạ Huyền tàn nhẫn cùng vũ nhục đối với nàng, hắn còn lật lòng, cơn tức giận trong lòng Lâm Hồi Âm càng lớn: "Ngươi cút cho ta, cách xa ta một chut!"

Nhất thời vẻ mặt của Dạ Huyền âm trầm vài phần, một cỗ sát khí cố kìm nén từ đáy lòng trào lên, nhưng khi nghĩ đến có thể lợi dụng nữ nhân này để đối phó với Triều Ca, Dạ Huyền miễn cưỡng ngăn chặn sát khí của mình, giọng nói âm tàn cảnh cáo nữ nhân dưới thân: "Không được lộn xộn!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Đêm thứ sáu của sáu ngày bảy đêm (2)

Lâm Hồi Âm sao có thể để ý tới Dạ Huyền, chính là liều mạng đẩy Dạ Huyền ra. Dạ Huyền ghét bỏ Lâm Hồi Âm phiền phức, dễ dàng bắt được tay nàng, khống chế được sự giãy dụa của nàng, sau đó đối với gương mặt của nàng, hơi hơi thấp cúi đầu: "Xem ánh mắt của ta!"

Mặt của hắn cách khuông mặt của nàng cực kì gần.

Lông mi hắn rất dài, so với Triều Ca còn dài hơn, hơi động một chút, có thể lướt qua da mặt của nàng.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu sang nơi khác, không để hắn đắc ý, nhìn ánh mắt của nàng.

Dạ Huyền nhíu mi, không kiên nhẫn lại đưa ra một bàn tay, động tác có chút thô lỗ nắm chặt người của nàng, ép buộc ánh mắt của nàng cùng mình đối diện với nhau.

Mâu sắc của hắn có chút lãnh đạm, lại sâu thẳm vô cùng, giống như một cái động không đáy, hấp dẫn người ta rơi vào.

Lâm Hồi Âm muốn trốn tránh theo bản năng, nhưng nàng lại phát hiện ánh mắt không nghe theo sự sai khiến của mình, chỉ có thể không nháy mắt chăm

chú nhìn đôi mắt của hắn

Hắn nhìn ánh mắt của Lâm Hồi Âm, nhẹ nhàng mở miệng, dịu dàng khó thấy được: "Cười một cái."

Lâm Hồi Âm cũng không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra với mình, liền cong môi, nở nụ cười một chút với Dạ Huyền.

Dạ Huyền vừa lòng nhìn dáng vẻ của Lâm Hồi Âm, đáy lòng chắc chắn rằng nàng đã bị khống chế.

Lúc này chỉ cần hắn bảo Lâm Hồi Âm làm cái gì, nàng sẽ làm cái đó!

Nếu không phải nàng vừa giãy dụa không chịu phối hợp, hắn cũng ghét bỏ nàng phiền phức. Nếu không hắn cũng sẽ không khống chế nàng như vậy!

Dạ Huyền muốn khống chế ánh mắt của Lâm Hồi Âm, chỉ có thể nhìn chằm chằm vào ánh mắt của nàng. Ánh mắt của Lâm Hồi Âm, to mà sáng ngời, bên trong lóe ra hào quang trong suốt dịu dàng, lộ ra một cỗ linh khí đáng yêu. Dạ Huyền đột nhiên ngẩn người, có chút xuất thần…Đây là lần thứ hai, lần thứ hai từ trong đáy mắt của nàng, thấy được cảm giác quen thuộc. Loại cảm giác này, giống như là Thanh Âm.

Lần đầu tiên là khi hắn tìm năm nam nhân bắt nạt nàng, nàng quật cường như vậy…

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Dạ Huyền nhanh chóng nhíu mi, là hắn rất nhớ Thanh Âm sao?

Cho nên mới xuất hiện ảo giác.

Dạ Huyền trừng mắt nhìn, bắt buộc bản thân lấy lại bình tĩnh, rồi nhìn về phía ánh mắt của nàng, phát hiện ánh mắt ấy, vẫn khiến hắn cảm giác như vậy, nhịn không được trầm luân. Không phân biệt được thời khắc này, rốt cuộc là ai đã khống chế ai.

Hắn cứ như vậy nhìn nàng.

Nàng bị hắn khống chế liền nhìn lại.

Hai người bốn mắt giao nhau, cứ lẳng lặng tương đối như vậy.

Cũng không biết qua bao lâu, ngoài cửa sổ trời đã sáng, có thanh âm của thị nữ ở cửa vang lên: "Hồi Âm tiểu thư, người đã tỉnh sao?"

Một câu làm Dạ Huyền bừng tĩnh, nháy mắt hắn khôi phục tối tăm như trước, khóe môi nở nụ cười lạnh, nhẹ giọng nói với Lâm Hồi Âm: "Ôm lấy ta."

Ánh mắt của hắn thật đẹp, mang theo sự hấp dẫn nồng đậm, khiến cho nàng không thể lẩn tránh, làm cho nàng cam tâm tình nguyện nghe theo lời của hắn giơ tay lên, ôm cổ của hắn.

Đáy mắt Dạ Huyền thoáng hiện sự vừa lòng, lẳng lặng nhìn ánh mắt của nàng, trong chốc lát, nói với nàng: "Đối với người bên ngoài nói, có thể vào được"

"Hồi Âm tiểu thư, người đã tỉnh sao?" Thanh âm của thị nữ ở ngoài cửa lại vang lên.

Được Dạ Huyền ra lệnh, Lâm Hồi Âm lập tức ngoan ngoãn mở miệng: "Vào đi."

Khóe môi Dạ Huyền giương lên, thanh âm nhu mị tiếp tục khống chế Lâm Hồi Âm: "Hôn môi ta…."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Đêm thứ sáu của sáu ngày bảy đêm (3)

Khóe môi Dạ Huyền giương lên, thanh âm nhu mị tiếp tục khống chế Lâm Hồi Âm: "Hôn môi ta…."

Lâm Hồi Âm không hề do dự ngẩng đầu lên, đôi môi mềm mại như hoa tiếp cận về hướng Dạ Huyền.

Trong nháy mắt đó, Dạ Huyền cũng không biết rốt cuộc là mình làm sao vậy, thế nhưng toàn thân từ trên xuống dưới dâng lên dục vọng.

Đặc biệt mãnh liệt.

Hắn xúc động mãnh liệt muốn chủ động hôn môi nàng.

Nhưng không được…chỉ có nàng chủ đọng hôn môi hắn, bị thị nữ này thấy được, mới có thể làm ra sóng to gió lớn____Nữ nhân Triều Ca bảo hộ, ở sau lưng hắn ta chủ động câu dẫn nam nhân khác.

Dạ Huyền cứng rắn khống chế được ý muốn của chính mình.

Các thị nữ được Hồi Âm đáp lại, thuần thục đẩy cửa ra.

Môi của Lâm Hồi Âm hướng về phía Dạ Huyền ngày càng gần.

Mà tiếng bước chân của thị nữ cũng dần dần tới gần.

Môi Lâm Hồi Âm cách Dạ Huyền chỉ có khoảng cách một li thước.

Các thị nữ đã đứng trước giường lớn che màn, đang chuẩn bị xốc lên màn che.

Máu toàn thân Dạ Huyền không nhịn được đều trở nên hưng phấn.

Chỉ cần các thị nữ nà nhìn thấy Lâm Hồi Âm hôn môi hắn. Như vậy, mục đích chỉnh Triều Ca liền đạt tới.

Môi Lâm Hồi Âm, mắt thấy đã kề sát Dạ Huyền, nhưng đột nhiên nàng lại yên lặng bất động. Ánh mắt của nàng nhẹ nhàng chớp chớp, thấy khoảng cách của mình với Dạ Huyền gần như vậy, nàng không nghỉ liền đẩy Dạ Huyền ra.

Lực đạo của nàng rất lớn.

Lớn đến mức có chút không tưởng tượng được.

Thế nhưng đẩy Dạ Huyền ở trên giường ngã xuống mặt đất.

Thị nữ ở bên ngoài đang chuẩn bị vén màn che, đột nhiên có người từ bên trong vọt ra, gắng gượng đem màn che hạ xuống.

Các nàng sợ đến mức kêu lên một tiếng, tản ra chung quanh.

Nháy mắt đầu của Lâm Hồi Âm hiện ra những gì Dạ Huyền vừa làm với mình. Hắn thế nhưng muốn lợi dụng nàng, trả thù Triều Ca.

Thù cũ thêm thù mới chồng chất ở trong đầu Lâm Hồi Âm, biến thành tức giận nồng đậm. Nàng không nghĩ gì liền xông về phía Dạ Huyền.

Thị nữ ở bên ngoài còn hoảng hồn chưa bình tĩnh được. Ngay sau đó lại nhìn thấy có một bóng người ở trên giường nhảy xuống, các nàng sợ hãi hét chói tai.

Dạ Huyền rơi xuống đất một giây, lập tức đứng dậy trong nháy mắt. Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm đang từ trên giường nhào về phía trước, theo bản năng muốn bóp cổ Lâm Hồi Âm.

Nhưng tốc độ của Lâm Hồi Âm so với hắn còn nhanh hơn. Đầu tiên hắn nắm cổ tay của nàng, nhưng ngay sau đó tay kia của nàng nâng lên thật nhanh, dốc sức tát vào mặt của Dạ Huyền.

Một loạt động tác này của Lâm Hồi Âm, nối liền nhanh chóng.

Nhanh đến mức làm cho Dạ Huyền đã trải qua năm trăm năm không thấy được nửa điểm dấu hiệu.

Một cái tát kia, Lâm Hồi Âm dùng hết toàn bộ sức lực, khiến cho khuôn mặt tuấn tú của Dạ Huyền lệch sang một bên, da thịt trắng nõn hiện lên năm ngón tay màu đỏ.

Toàn thân Dạ Huyền bộc phát ra sát khí.

Tràn ngập toàn bộ đại điện.

Hắn chậm rãi quay đầu, nhìn thẳng Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm không sợ hãi một chút nào, giơ tay lên, ngược lại định cho hắn một cái tát, sau đó nhìn vào mắt của hắn, thanh âm rõ ràng lưu loát: "Ta đã sớm muốn đánh ngươi. Chẳng qua trước đây ta không đánh lại ngươi. Tuy không biết tại sao hôm nay ta có thể bộc phát lực lượng cùng tốc độ như vậy nhưng chỉ cần ở chung, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội đáp trả lại ngươi đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Ngày thứ sáu của sáu ngày bảy đêm (1)

"Ta đã sớm muốn đánh ngươi. Chẳng qua trước đây ta không đánh lại ngươi. Tuy không biết tại sao hôm nay ta có thể bộc phát lực lượng cùng tốc độ như vậy nhưng chỉ cần ở chung, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội đáp trả lại ngươi đâu!"

"Cái tát thứ nhất này, là ta trả lại cho ngươi ngày hôm qua lật lọng và vũ nhục ta. Cái tát thứ hai, là trả lại cho ngươi vừa rồi muốn lợi dụng ý nghĩ của ta!"

"Ta cảnh cáo ngươi. Cho dù ngươi và Triều Ca có thâm thù đại hận gì, nhưng xin ngươi không kéo ta xuống nước!"

"Chuyện tình của huynh đệ các ngươi lúc đó, ta tuyệt đối không quan tâm, Nhưng điều đầu tiên ta muốn ngươi hiểu được: Ta không dễ chọc!"

Lâm Hồi Âm không biết chuyện gì đã xảy ra với mình. Tốc độ cùng sức mạnh so với ngày trước tăng lên vài nghìn lần.

Nhưng nàng cũng biết, hắc thái tử trước mặt mình, mạnh như thế nào. Nàng chỉ chiếm ưu thế trong nhất thời. Nếu hắn thực sự đứng lên phản kích, trời mới biết giây tiếp theo đầu của nàng có thể rơi xuống đất hay không!

Lâm Hồi Âm đánh Dạ Huyền xong, đáy lòng bực bội hướng về phía cửa đi ra ngoài.

Nàng muốn nhanh chóng tìm được Hoàng thái tử.

Trong nháy mắt, Lâm Hồi Âm đã biến mất trước mặt Dạ Huyền.

Dạ Huyền chưa từng bị người nào liên tục tát qua hai cái!

Hơn nữa lại là một nữ nhân không biết tiên thuật tát hai cái!

Hắn cắn chặt răng, đáy lòng bốc lên lửa giận, giống như muốn xé rách nàng một cách tàn nhẫn.

Nhất định là Triều Ca!

Tuyệt đối là Triều Ca!

Hắn ta đã cho nàng ăn tiên đan, có thể làm cho một phàm nhân ở trong thời gian ngắn nhanh chóng bộc phát ra tốc độ cùng sức mạnh lợi hại như thần tiên yêu ma!

Hồng y tóc bạc yêu nghiệt nam tử, đột nhiên giơ lên cánh tay, một cỗ dày đặc yêu khí ở trên người hắn bạo phát ra, tiếp theo đôi mắt của hắn trở nên đỏ như máu.

Triều Ca, Triều Ca, ngươi thực sự nghĩ như vậy, ta không thể giết nàng?

Công hiệu của tiên đan, nhiều nhất cũng chỉ ba canh giờ. Ta muốn nhìn xem, ngươi có thể cho nàng ăn bao nhiêu tiên đan!

Xem Tinh đài.

Hai đầu gối của Liễu Nhiễu quỳ xuống ở chính giữa, hai mắt khép kín, mi tâm khẽ nhăn lại, có bạch quang ở trong tay nàng đang lưu chuyển.

Thân thể của nàng đứng sau bạch y của Triều Ca.

Thật lâu sau, bạch quang lượn lờ ở trong tay dần dần tiêu tán. Đến khi không còn nữa, nàng mới chậm rãi mở mắt, đứng lên, mở miệng hỏi Triều Ca: "Ngài thật sự muốn đưa nàng ấy trở về sao?"

Triều Ca không nói gì, vẻ mặt có chút hờ hững.

"Nàng là Thanh Âm chuyển thế, là người mà nghìn năm qua ngài không thể quên." Thanh âm của Liễu Nhiễu có chút nhẹ nhàng, nhưng Triều Ca lại nghe thấy vô cùng rõ ràng. Lông mày hắn đột nhiên nhăn lại, tay nắm thành quyền, trên mặt vẫn thanh cao như trước. Sau một lúc lâu, hắn mới mở miệng, thản nhiên nói: "Liễu Nhiễu, từ khi mẫu hậu ta mất, Dạ Huyền cùng ta lại đối chọi gay gắt. Ta cứu Hồi Âm, Dạ Huyền tuyệt đối muốn giết chết nàng. Hơn nữa buổi sáng hôm nay, Hồi Âm lại chọc giận Dạ Huyền, nàng là một phàm nhân, không biết tiên thuật, tay không có sức trói buộc, ở nơi này quá nguy hiểm, không bằng để nàng về nhà."

Tối hôm qua hắn cho nàng một viên tiên đan. Nhưng viên tiên đan kia, chỉ có thể cho nàng vào thời khắc mấu chốt tự bảo vệ mình một lần.

Mà tiên đan kia hắn chỉ có một.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Ngày thứ sáu của sáu ngày bảy đêm (2)

Hắn bố trí kết giới, Dạ Huyền có thể dễ dàng xâm nhập. Dạ Huyền của ngàn năm sau, so với tưởng tượng của hắn mạnh hơn rất nhiều.

Bảo hộ Hồi Âm là biện pháp duy nhất, tính mạng của nàng mới thoát khỏi sự uy hiếp của Dạ Huyền.

Nhưng, Dạ Huyền là đệ đệ của hắn….

Triều Ca kéo suy nghĩ trở lại, mặt mày có chút sâu xa, tiếp tục thản nhiên mở miệng: "Huống chi, nếu bây giờ ta không đưa nàng đi, ta sợ về sau sẽ luyến tiếc nàng."

Vẻ mặt của Liễu Nhược khẽ biến đổi, cuối cùng nhẹ nhàng mím môi, nói: "Tối hôm nay, lúc Thất Tinh phương Bắc trở thành một chuỗi, chính là thời cơ tốt để nàng trở về. Qua đêm nay, chỉ sợ phải đợi thêm mười năm."

Đêm nay….Nhanh như vậy….

Vẻ mặt của Triều Ca chợt sầm xuống, cuối cùng cũng không nói gì nữa, gật đầu với Liễu Nhiễu, xoay người rời đi.

Khi Triều Ca trở lại đại điện, uống đan dược bùng phát quá nhiều năng lượng của Lâm Hồi Âm. Vì không chịu được độ mạnh yếu của đan dược, nàng đang muốn đi ngủ."

Thị nữ thấy hắn tiến vào, cung kính quỳ xuống đất: "Hoàng thái tử___"

Triều Ca sợ quấy nhiễu người đang ngủ trên giường, giơ tay lên, ý bảo bọn họ không lên tiếng, chỉ ra ngoài cửa đại điện, môi mỏng khẽ phân phó: "Đi ra ngoài."

Thị nữ rời đi không một tiếng động, đại điện trở nên yên tĩnh. Triều Ca lạnh đạm tiêu sái đến bên giường, vén lên màn che, im lặng nhìn nữ tử đang ngủ trên giường. Thái độ của hắn vốn bình tĩnh, lại quay cuồng nổi lên sóng lớn mãnh liệt.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, khi còn sống, hắn có thể tận mắt thấy nàng xuất hiện.

Một ngàn năm qua, khi người ta đang yên tĩnh trong giấc ngủ, hắn vẫn luôn hoài niệm nàng, sau đó đáy lòng tràn ngập ảo não. Năm đó hắn không thể bảo hộ nàng chu toàn, hại nàng hồn phi phách tán, vĩnh viễn không thể luân hồi.

Nhưng hiện tại, mặc dù hắn không biết thất hồn lục phách của nàng đã được ai bảo tồn, số mệnh mới có thể luân hồi. Nhưng hắn biết, hắn chắc chắn sẽ không để cho nàng chịu oan ức cùng khổ sở một chút nào.

Trong phòng thật im lặng, Lâm Hồi Âm ngủ không hoàn toàn an ổn, miệng vẫn thì thào nói mê.

"Ba, mẹ, anh…Con muốn về nhà….Về nhà…."

"Về nhà….Về nhà…."

Triều Ca nghe những lời này của nàng, nhìn chằm chằm nàng, đáy lòng dần trở nên bình tĩnh…

Hắn vốn luyến tiếc không muốn đưa nàng đi, nhưng trong mơ, mong muốn của nàng đều là được trở về thế giới kia.

Ngàn năm sau, có thể thấy nàng còn sống, là tin tức tốt nhất hắn biết được.

Bởi vậy, hắn không có khát vọng hay yêu cầu xa vời, giữ nàng ở lại thế giới vốn không thuộc về nàng.

Nàng bây giờ, đã quên mất Đông hoang đại lục, quên mất hắn.

Trong đầu của nàng, là một thế giới hoàn toàn mới, đời người hoàn toàn mới.

Đây mới là thế giới mà nàng muốn.

Ngàn năm trước, hắn đã phải trơ mắt nhìn nàng chết một lần. Ngàn năm sau, hắn không cho phép bất cứ ai làm hại đến nàng.

Ngàn năm trước, Dạ Huyền và Thanh Âm là hảo bằng hữu, nhưng ngàn năm sau, Dạ Huyền không còn là thiếu niên tuấn lãng tiêu sái kia nữa, mà rất hận hắn. Nếu Dạ Huyền biết đây là Thanh Âm chuyển thế, lại biết đây là người hắn yêu nhất, sợ rằng càng hận không khiến cho hắn khổ sở đến chết!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (1)

Hiện tại, biện pháp an toàn nhất là đưa nàng về thế giới kia.

Đó cũng là điều nàng muốn.

Cho nên, hắn phải làm như vậy.

Triều Ca chậm rãi vươn tay, vuốt ve qua sợi tóc của nàng, ánh mắt dừng lại ở dung nhan của nàng, trở nên dịu dàng. Thật ra, hắn vốn nghĩ là nàng đã chết, thế gian vạn vật, đã không còn sự tồn tại của nàng.

Hiện tại biết được, nàng vẫn còn tồn tại, hắn đã cảm thấy mỹ mãn, không dám có yêu cầu xa vơi khác…

Thật sự luyến tiếc khi để nàng đi…Ngàn năm sau, biết được nữ tử mình từng yêu còn sống, còn việc nào vui sướng ý nghĩa hơn>

Nhưng mà, vừa mới biết được, đổi lại cũng là sự ngăn trở,

Dung nhan trước sau đều bình tĩnh của Triều Ca, lộ ra một sự đau buồn nhàn nhạt, hỗn loạn cùng lưu luyến sâu đậm không rời.

Hắn dừng ở dung nhan của nữ tử, thật lâu sau, mới chậm rãi cúi đầu, môi mỏng hôn lên mi tâm của nàng, in xuống hời hời lại khắc sâu.

Thanh Âm…Tạm biệt…Mong nàng ở thế giới kia, có thể vui vẻ hạnh phúc…Ở đất nước xa xôi đó, ta vĩnh viễn chúc phúc cho nàng…Thanh Âm….

May mắn rằng trong phòng không có ai. Nếu không thấy Hoàng thái tử vốn giống như băng sơn vô tình, vẻ mặt lại dịu dàng đến như vậy với một nữ nhân, sợ là sẽ cảm thấy choáng váng.

Tin tức thứ nhất khi Lâm Hồi Âm tỉnh lại là nàng được biết, đêm nay nàng có thể quay về hiện đại.

Không có gì so với tin tức này, làm nàng kích động không thôi!

Thời gan này, nàng ở trong một thời kì hắc ám, cuối cùng cũng hết!

Đây là ngày mà Lâm Hồi Âm từ đến thế giới xa lạ này, cảm thấy tâm tình tốt nhất. Cho nên buổi tối nàng ăn rất nhiều cơm.

Triều Ca nhìn bộ dáng của nàng, hơi hơi rũ mắt xuống, che lấp đáy mắt lo lắng nhàn nhạt.

Lâm Hồi Âm nhìn bộ dáng bất động nhìn đồ ăn của Triều Ca, liền nghĩ nghĩ, cầm đũa, gắp một chút đồ ăn, bỏ vào bát trên bàn: "Ăn rất ngon, huynh ăn đi nha!"

Triều Ca thản nhiên gật đầu với Lâm Hồi Âm, cũng không nói lời nào.

Trong phòng trầm mặc.

Thật lâu sau, Triều Ca hỏi Lâm Hồi Âm đang lột vỏ cam: "Sau khi trở về hiện đại, nàng sẽ làm gì?"

"Ừm…Tắm rửa, lên mạng, xem tin tức bát quái…" Lâm Hồi Âm nhắc tới hiện đại, liền vui mừng vô cùng, nói cũng nhiều hơn: "Sau đó đi đến đường đông ăn bánh ngọt…Thuận tiện xem xem anh hai đã đổi bạn gái gần nhất hay chưa….À, đúng rồi, vấn đề nghiêm trọng nhất, ta thiếu chút nữa quên!"

Triều Ca nhìn vẻ mặt phấn chấn của nữ tử, có chút tinh thần, nghe được thanh âm cao của một nữ tử, liền nhẹ giọng: "Ừ?" một tiếng.

"Ta muốn lên mạng trách cứ tiểu thuyết xuyên không này! Cái gì mà nữ đặc công xuyên qua vô địch, một giây giết cả thiên hạ, rồi nữ chủ xuyên qua nhất định có thể làm tiểu thư nhà giàu, nổi tiếng gì chứ, toàn bộ đều là gạt người! Ta không có gặp tốt như vậy, ngược lại, năm lần bảy lượt ta thiếu chút nữa là chết. Thời khắc mấu chốt, ta cũng không có thần công…Duy nhất một lần, cũng là huynh cho ta uống rồi…."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (2)

Ta không có gặp tốt như vậy, ngược lại, năm lần bảy lượt ta thiếu chút nữa là chết. Thời khắc mấu chốt, ta cũng không có thần công…Duy nhất một lần, cũng là huynh cho ta uống rồi….” Lâm Hồi Âm chép miệng, có chút tiếc nuối nói: “Thật sự đáng tiếc, sớm biết ta ăn viên đan dược kia, trong ba canh giờ có được sự lợi hại như vậy, ta đã ra sức đánh tên Dạ Huyền khốn kiếp kia một chút, chỉ cho hắn hai cái bạt tai. Thật sự là đáng tiếc, đáng tiếc…” Lâm Hồi Âm liên tục lắc đầu, cầm một múi quýt nhét vào miệng, dùng sức cắn một cái, như là trút xuống bất mãn và căm thù đối với Dạ Huyền!

Triều Ca chưa từng thấy qua nữ tử linh hoạt như vậy, bị mặt mày hớn hở của nàng chọc cho dở khóc dở cười, biểu tình trên khuôn mặt tuấn lãng có chút sinh động nên lời nói ra cũng không còn xa cách đạm mạc: “Sau khi nàng trở về, phải tự mình chăm sóc thật tốt.”

Lâm Hồi Âm tiếp tục đút một múi quýt nữa vào miệng, đặc biệt khẳng định rồi nói thật: “Ta trở về hiện đại, nhất định sẽ tốt hơn ở nơi này rất nhiều rất nhiều!”

“Ừ” Triều Ca lên tiếng, liền đứng lên: “Ta đi trước chuẩn bị cho nàng chuyện về nhà cho tốt, rồi ta về gọi nàng.”

“Được nha!” Lâm Hồi Âm vui sướng gật đầu, đáy mắt đều phát sáng.

Nàng ở thế giới này cho đến bây giờ đều là mờ mịt và bàng hoàng. Ở nơi này, nàng vô thân vô cố, là một người cô độc, gặp nhiều nguy hiểm cùng đau khổ như vậy, giống như là ác mộng, hiện tại, rốt cuộc cũng tỉnh.

Những chuyện phát sinh ở đây, sẽ bị nàng vĩnh viễn giấu sâu trong trí nhớ.

Ngày mai tỉnh lại, nàng có thể đi học tan học như bình thường, cùng bạn học đi dạo phố xem phim, sau đó lên lớp ngủ bị thầy giáo bắt được, thậm chí nàng có thể nói lời cự tuyệt với nam sinh chặn đường tỏ tình với nàng ở sân trường. Sau đó nàng có thể gặp và yêu một nam sinh anh tuấn, cùng hắn kết hôn, sinh con…

Nam sinh anh tuấn…Trong đầu Lâm Hồi Âm lập tức hiện lên khuôn mặt của Triều Ca.

Nàng cùng hắn không đặc biệt quen thuộc, trừ bỏ lần đầu tiên gặp ở trên đường kinh sợ. Sau đó là hai ngày này ở chung, nói là ở chung, cũng không tiếp xúc quá nhiều. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tại sao trong đầu nàng lại hiện lên khuôn mặt của hắn?

Lâm Hồi Âm dùng sức lắc đầu, đuổi khuôn mặt của Triều Ca trong đầu đi.

Nàng và hắn không phải là người cùng một thế giới. Sau khi nàng trở về hiện đại, muốn quên hết tất cả ở nơi này.

Nàng muốn quên nam tử giống như thần tiên kia, nhưng nếu không quên được thì phải làm thế nào đây?

Nàng chỉ là một cô gái bình thường ở hiện đại, mà hắn lại là Hoàng thái tử Đông hoang đại lục.

Một người bình thường, một người là trời.

Kém quá xa.

Nhưng trái tim vốn được trở về có chút nhảy nhót, lập tức hạ xuống.

…

Thất Tinh ở phương Bắc nối thành một chuỗi, ở trên bầu trời có vẻ vô cùng rực rỡ sáng ngời.

Trên mặt đất, có một vòng tròn lửa, Lâm Hồi Âm đứng ở chính giữa.

Ngoài vòng tròn lửa, bạch y và tóc đen của Triều Ca đón gió mà bay lượn, cách ánh lửa, nói với Lâm Hồi Âm: “Nhớ kĩ, lát nữa nàng không được có ý nghĩ nhung nhớ. Một khi có ý nghĩ này, nàng sẽ không đi được.”

Lâm Hồi Âm gật gật đầu: “Đã biết.”

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (3)

Triều Ca không nói gì, đôi mắt màu đen sâu không thấy đáy, ánh mắt như muốn đốt cháy không ngừng tỏa ra. Hắn nhìn nàng, như có thiên ngôn vạn ngữ

muốn nói. Nhưng cuối cùng, vẫn là vẻ mặt đạm mạc nhẹ nhàng gật đầu với nàng một cái, hai tay mở ra, trong nháy mắt một cơn gió lớn từ trên trời ập xuống, thổi Lâm Hồi Âm khiến nàng suýt đứng không nổi.

Dáng vẻ Triều Ca tuyệt thế đứng ở đó, gió thổi bạch y của hắn tung bay. Hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong miệng niệm thuật ngữ. Lâm Hồi Âm cảm giác toàn bộ màu sắc bầu trời đang trở nên hỗn độn.

Ngọn lửa trước mặt nàng, lập tức trở nên cao hơn như muốn chộn vùi nàng.

Trước mắt của nàng không có gì ngoài ánh lửa, chỉ có ánh lửa.

Tay Triều Ca dần dần mở ra, miệng niệm thuật ngữ càng nhanh, ngọn lửa thiêu đốt càng mãnh liệt.

Hắn chậm rãi mở mắt, nhìn quả cầu lửa đã hoàn toàn bao phủ Lâm Hồi Âm, thầm đọc: "Chủ trì thời gian cùng thần không gian, xin hãy đưa nử tử này trở về nơi ban đầu___"

Ngọn lửa di chuyển mạnh, giục giã. Lâm Hồi Âm cảm thấy cơ thể mình rất nhẹ, như là có một lực lượng nào đó kéo mình đi, dần dần rời khỏi mặt đất.

Nàng….Rốt cuộc cũng phải đi về…Nàng không quá lưu luyến nơi này. Nếu nói không cam lòng thì chính là nàng chưa tìm được nam tử biến thái kia… Đây là điều nàng tiếc nuối duy nhất trước khi đi…Nhưng, nếu hôm nay không quay về, nàng phải đợi thêm mười năm nữa…Mặc dù nàng hận nam tử biến thái kia cướp đi trong sạch của mình, nhưng nàng càng muốn về nhà…

Trong lòng Lâm Hồi Âm tự nói với mình, đừng để ý nhiều như vậy, xuyên qua đây, có thể sống trở về, đã vô cùng may mắn rồi. Nàng chỉ bị người xa lạ cường gian. Từ nay về sau một hồi ác mộng đều trôi qua, sau khi nàng trở về, có thể bắt đầu lại cuộc sống bình thường.

Lâm Hồi Âm thấy mình càng đi lên cao. Lúc nàng sắp rời khỏi mặt đất được một thước, đột nhiên ngọn lửa trước mặt nàng dập tắt xuống.

Vốn là nàng không ngừng bay lên nay lại đứng tại một chỗ bất động.

Lâm Hồi Âm đưa mắt nhìn lên, lại thấy mi tâm Triều Ca nhíu lại như nhớ kĩ cái gì vậy. Sau đó ngọn lửa lại bốc cháy kịch liệt, nàng đi lên được một đoạn, sau đó ngọn lửa lại tắt, cứ như vậy lặp đi lặp lại nhiều lần.

Lâm Hồi Âm không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Nàng nhìn thấy biểu tình của Triều Ca ngày càng nghiêm trọng, như đấu với ai cái gì đó.

Đúng như phán đoán của nàng. Nàng rất nhanh nhìn thấy một thân ảnh đỏ rực từ xa phi xuống. Trong nháy mắt công phu, liền đứng giữa nàng và Triều Ca.

Dạ Huyền.

Hắn tới làm gì?

Không phải là hại nàng không thể quay về hiện đại chứ?

Đáy lòng Lâm Hồi Âm bỗng nhiên chấn động, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

"Hồi Âm, nàng chỉ cần cố gắng đứng vững, đừng nhìn bên ngoài mà lo lắng, ta sẽ đưa nàng trở về!" Thanh âm của Triều Ca vang cả bầu trời đêm, rơi vào tai của nàng. Sau đó nàng cảm thấy ngọn lửa ở phía trước đột nhiên thiêu đốt mạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (4)

Dạ Huyền nghe được lời nói đó, lạnh lùng nhếch môi, cười nhạo: "Có thể đưa nàng đi được hay không, phải do ta tính!"

Tiếng nói vừa dứt, hồng y cùng tóc bạc của Dạ Huyền bay lên hỗn độn. Luồng khí cường đại từ trên người hắn phát ra, cố gắng ngăn chặn ngọn lửa đang cháy làm lửa rừng rực có chút hạ xuống.

Triều Ca không một chút nhượng bộ, dùng hết năng lực toàn thân, đem lửa kia lên cao một lần nữa, sau đó nói lý lẽ hùng hồn này nọ, rồi lạo đưa Hồi Âm lên độ cao lớn nhất.

Hai người cứ giằng co như vậy.

Ngọn lửa chợt cao chợt thấp, lúc sáng lúc tối.

Cả người Lâm Hồi Âm cũng lúc lên lúc xuống.

Gió nơi này, là được Triều Ca dấy lên và cuồng phong của Dạ Huyền hỗn giao tại một chỗ, làm cho trời đất mù mịt.

Năng lực của Triều Ca và Dạ Huyền tương xứng, chỉ có một đấu với một, khó nói ai bại bởi ai. Nhưng hiện tại Triều Ca không chỉ muốn đấu với Dạ Huyền, còn muốn phân ra năng lực đưa Lâm Hồi Âm về nhà. Lúc mới bắt đầu hắn có thể ứng phó, càng về sau, hắn càng cảm thấy hao sức, dần dần rơi vào thế hạ phong.

Ngọn lửa bị Dạ Huyền từng chút áp chế xuống.

Lâm Hồi Âm cảm thấy sức nặng của mình tăng lên từng chút một.

Triều Ca biết, nếu mình chú ý vào cả hai bên, sợ là rất khó thành công.

Cách ngọn lửa, hắn nhìn Lâm Hồi Âm, trầm tư một lúc, liền tập trung tinh lực, toàn bộ chuẩn bị đưa Lâm Hồi Âm.

Khuôn mặt đẹp đẽ của Dạ Huyền không có biểu tình gì, trên mi tâm quỷ dị có ấn kí màu đỏ như máu. Hắn cảm giác được Triều Ca chống cự lực đạo của mình yếu đi nhiều, xoay đầu, nhìn thấy nữ tử kia dần dần đi lên cao.

Hắn tưởng bảo toàn nữ nhân kia thì không bị hắn hại?

Càng như vậy, Dạ Huyền càng muốn giết Lâm Hồi Âm.

Đôi mắt của hắn thoáng trở nên thâm trầm, sau đó giơ tay lên, vung một thanh kiếm về phía Triều Ca.

Nếu là bình thương, thanh kiếm kia làm sao có thể lại gần Triều Ca được, nhưng hiện tại năng lực của hắn đều đặt ở trên người Lâm Hồi Âm, không thể né tránh, chỉ có thể cố gắng nhận thanh kiếm kia.

Dạ Huyền nhìn thấy Triều Ca bị đâm một kiếm, bộ dáng vẫn bất sở vi động như trước, nhưng đôi mắt của hắn lại càng tỏa ra sát khí, hướng liên tiếp ba thanh kiếm vào Triều Ca.

Ba thanh kiếm này của Dạ Huyền không lưu tình chút nào. Triều Ca nhất thời không chống đỡ được, miệng liền phun ra một ngụm máu tươi, nhưng hắn vẫn lạnh nhạt đứng ở nơi đó, bạch y tung bay, miệng không ngừng niệm.

Lâm Hồi Âm dần dần lên cao, cao hơn ngọn lửa, có thể thấy rõ tình cảnh bên ngoài, nàng nhịn không được hô: "Hoàng thái tử!"

Triều Ca không trả lời, chính là hối thúc năng lực trong cơ thể, một lòng đưa Lâm Hồi Âm rời đi.

"A…" Dạ Huyền nhìn thấy Triều Ca như vậy, thờ ơ cười trào phúng.

Nữ nhân xa lạ này, thế nhưng hắn lại muốn dùng hết toàn lực để bảo vệ.

Mà hắn là đệ đệ ruột, nhưng lại phản bội hắn, hại chết mẫu hậu của bọn họ!

Sau khi Dạ Huyền nghĩ đến đây, ánh mắt càng trở nên âm u. Hắn không chút hạ thủ lưu tình, một lần nữa ngưng tụ lực đạo, rat ay với Triều Ca!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 56: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (5)

"Hoàng thái tử!" Lâm Hồi Âm vội vàng hô một tiếng, theo bản năng muốn xông đến phía Triều Ca. Triều Ca lại phun ra một ngụm máu, lên tiếng nhắc nhở: "Hồi Âm, nàng đừng lộn xộn, lập tức là tốt rồi, lập tức là ta có thể đưa nàng trở về."

Triều Ca vừa nói, liều mạng ra sức lực cuối cùng của mình.

Mặc dù hắn bị thương, trên bạch y nhiễm màu đỏ máu, vẫn khinh trần thoát tục như trước

"Chỉ cần ta khiến cho ngươi chết, căn bản là không sống rời đi được, nàng ta cũng không ngoại lệ__" Dạ Huyền như biết trước Triều Ca đưa Lâm Hồi Âm để tránh bị hắn giết chết, sát khí toàn thân hắn càng nặng, xuống tay càng tàn nhẫn.

"Không được!" Trong lời nói của Lâm Hồi Âm không còn sự bình tĩnh. Nàng nhìn đến thanh kiếm của Dạ Huyền xuyên thủng bả vai của Triều Ca, máu

đỏ tươi phun ra trong nháy mắt. Bước chân Triều Ca không xong, lảo đảo một cái, có cái gì ở trong vạt áo trước ngực rơi xuống.

Lâm Hồi Âm nhìn thấy đồ vật kia, ánh mắt thẳng đứng trong nháy mắt.

Một ngọc bội hình tròn màu trắng, trên mặt đất tản ra bạch quang, ở giữa có một chữ "Hoàng".

Như là một đạo sấm sét, nổ mạnh trong đầu Lâm Hồi Âm.

Ngọc bội kia…Ngọc bội kia, nàng có hóa thành tro cũng nhận ra được!

Đó là ngọc bội của nam nhân biến thái đã bắt cóc nàng.

Chẳng lẽ, Hoàng thái tử chính là người bắt cóc nàng, sau đó cướp đi trong sạch của nàng?

Ngực Lâm Hồi Âm bắt đầu phập phồng kịch liệt, ánh mắt trở nên mờ mịt.

Nàng vẫn muốn biết nam tử biến thái kia là ai. Nàng nghĩ đến trước khi đi, tìm mãi không được nam tử này. Thật không ngờ, thế nhưng ngay lúc này, lại cho nàng thấy ngọc bội kia.

Khó trách Hoàng thái tử cứu nàng, thì ra hắn vốn là nam nhân biến thái kia…Vì sao hắn phải làm như thế? Còn bây giờ tại sao muốn liều mạng đưa nàng đi?

Rất nhiều vấn đề đang chuyển động trong đầu Lâm Hồi Âm, nàng đột nhiên rất muốn hỏi hắn một câu.

Triều Ca miễn cưỡng đứng thẳng người, muốn tiếp tục niệm xong chú ngữ. Nhưng hắn lại phát hiện, nữ tử đang ở trên không trung lại từ từ hạ xuống.

"Hồi Âm, Hồi Âm, nàng đang suy nghĩ gì vậy?" Triều Ca lên tiếng nhắc nhở Lâm Hồi Âm.

Nhưng Lâm Hồi Âm căn bản không nghe được lời nói của hắn, cả người dần ở trên mặt đất.

Ngọn lửa thiêu đốt kịch liệt ở xung quanh, dập tắt trong nháy mắt.

Lâm Hồi Âm định ngồi nguyên tại chỗ như vậy, nhìn chằm chằm ngọc bội kia.

Lúc ngọn lửa dập tắt, Dạ Huyền đứng một bên hướng một đạo hồng quang về phía ngực Lâm Hồi Âm.

Hồng quang như vậy, Triều Ca nhận thức được, trong cơ thể Dạ Huyền ma tính ngưng tụ. Nếu như chạm vào người Lâm Hồi Âm, nàng hẳn phải chết không nghi ngờ!

"Dạ Huyền, không được!" Triều Ca theo bản năng đứng dậy ngăn cản, nhưng bản thân hắn bị trọng thương, vì vừa đưa Lâm Hồi Âm đi nên hao phí linh lực vô cùng lớn, động tác có chút chậm chạp.

Hồng quang trong tay Dạ Huyền đang từng chút hướng về phía Lâm Hồi Âm rất nhanh đẩy đi.

"Dạ Huyền…Dừng tay!" Dưới tình thế cấp bách, Triều Ca không chút suy nghĩ nào thốt ra, muốn dùng tình cũ đả động Dạ Huyền: "Dạ Huyền, nàng là Thanh Âm chuyển thế. Ngươi cùng ta ân ân oán oán, ngươi đối với ta thế nào đều có thể, nhưng trăm ngàn lần đừng làm khó dễ Thanh Âm. Nàng đối xử với ngươi cũng không sai."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (6)

Hắn lại đánh cược.

Đánh cược rằng Dạ Huyền vẫn còn một chút nhân tính.

Dạ Huyền ngàn năm sau, trở nên tâm ngoan thủ lạt, lãnh huyết vô tình bởi ngàn năm trước, Dạ Huyền tưởng hắn phản bội hại chết mẫu thân của bọn hắn!

Mà vừa rồi, Dạ Huyền có thể một kiếm đưa hắn trí mạng. Nhưng mỗi lần công kích, nhìn như đánh trúng chỗ hiểm yếu của hắn, nhưng lại vừa đúng tránh được chỗ hiểm yếu của hắn!

Điều này chứng minh cho cái gì?

Chứng minh, Dạ Huyền không nghĩ sẽ giết hắn…Ở trong lòng của hắn, vẫn không đành lòng với người ca ca này…Dạ Huyền còn nhớ rõ tình cảm của hai huynh đệ bọn họ.

Cho nên, hắn đánh cược, đánh cược nếu Dạ Huyền biết đó là Thanh Âm chuyển thế, sẽ bỏ qua cho Lâm Hồi Âm!

Trong nháy mắt Dạ Huyền thay đổi sắc mặt. Hắn quay đầu, nhìn Triều Ca, thanh âm run rẩy khó có thể phát giác: "Ngươi nói nàng là ai?"

Triều Ca không dừng lại, tiếp tục nói: "Nàng là Thanh Âm chuyển thế. Ngàn năm trước Thanh Âm nhảy xuống đài Tru Tiên, cũng không bị hồn phi phách tán, không biết được ai bảo vệ, còn có cơ hội chuyển thế."

"Dạ Huyền…" Mặc dù không bị thương nặng nhưng Triều Ca vẫn bị thương sâu, vừa hô lên hai chữ, nhất thời không xong liền phun ra một búng máu. Hắn nhìn Dạ Huyền, tiếp tục mở miệng: "…Thanh Âm từng cùng ngươi trưởng thành hơn trăm năm…"

Ánh mắt của Dạ Huyền trở nên có chút mờ mít. Cả người hắn như bị mất đi hồn phách, có chút dại ra, miệng thì thào hỏi lại một câu: "Ngươi không gạt ta?"

"Là Liễu Nhiễu nói." Trong lời nói của Triều Ca không còn bình tĩnh. Thân ảnh Dạ Huyền quỷ mị nhanh chóng bay đến bên người Lâm Hồi Âm.

Hắn bắn ra thanh kiếm màu đỏ, muốn nhanh chóng đến bên cạnh Lâm Hồi Âm.

Hắn không nghĩ gì liền giơ tay lên, một tay kéo Lâm Hồi Âm, tay kia không dừng lại cầm lên thanh kiếm màu đỏ.

Thế giới trở nên yên lặng.

Triều Ca thả lỏng một hơi. Mà Dạ Huyền vẫn kéo cổ tay của Lâm Hồi Âm, đôi mắt thâm thúy gắt gao nhìn chằm chằm khuôn mặt của nàng, giống như muốn nhìn ra gì đó từ khuôn mặt nàng.

Lúc này Lâm Hồi Âm đã phục hồi tinh thần lại. Nàng thấy ánh mắt của Dạ Huyền nhìn mình chằm chằm, nghĩ hắn muốn giết mình, liền theo bản năng giơ tay đẩy Dạ Huyền ra.

Lâm Hồi Âm không ăn tiên đan thế nhưng Dạ Huyền lại bị đẩy lùi về phía sau hai bước, có cái gì từ cổ tay áo rơi xuống.

Lâm Hồi Âm đi đến phía ngọc bội rơi xuống ở chỗ Triều Ca, cũng không cẩn thận dẫm phải thứ gì đó rơi xuống của Dạ Huyền. Nàng dừng chân, cúi đầu xem, sau đó cả người nháy mắt trở nên lờ mờ.

Bởi vì…Thứ rơi xuống ở dưới chân nàng cũng là ngọc bội, hơn nữa giống y hệt ngọc bội kia trong trí nhớ của nàng, ở giữa cũng có một chữ "Hoàng"

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, trước tiên nhìn đến ngọc bội xa xa rơi xuống ở chỗ Triều Ca, lại nhìn ngọc bội dưới chân mình, hoàn toàn choáng váng.

Làm sao có thể có hai cái ngọc bội giống nhau y hệt như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (7)

Mà hai cái ngọc bội giống nhau, vậy rốt cuộc ngọc bội của người nào mà mình đã nhìn thấy ở nơi ẩm ướt âm u kia?

Trong đầu Lâm Hồi Âm một mảnh hỗn độn nhìn Triều Ca, lại nhìn Dạ Huyền, không biết rốt cuộc ai là người nam nhân biến thái đã chiếm đoạt trong sạch của mình.

Lúc Lâm Hồi Âm đang rối rắm bất an, đột nhiên Dạ Huyền lại chìa ra thanh kiếm màu đỏ trong tay trái, cầm cổ tay của nàng, kéo nàng đến trước mặt của mình.

Màu sắc đỏ tươi nhanh chóng nhiễm vào cổ tay Lâm Hồi Âm, theo tay hắn, từng giọt huyết châu tí tách rơi xuống mặt đất.

Nhưng vẻ mặt của hắn không có một chút nào biến hóa, khuôn mặt thanh tú trắng nõn, không có lệ khí cùng sát khó, thay thế là kinh ngạc cùng rung động.

Bộ dáng kia, so với bộ dáng của Lâm Hồi Âm khi nhìn thấy hai cái ngọc bội, chỉ sợ hơn chứ không kém.

Hắn cao hơn rất nhiều so với nàng, cho nên hắn cúi thấp đầu, đôi mắt lãnh đạm tỉ mỉ dừng lại ở khuông mặt của nàng, chớp cũng không chớp một chút.

Ánh mắt của Dạ Huyền, trước sau như một đều câu hồn người khác, như lại sáng lên, hấp dẫn người ta tiến vào vòng xoáy. Nhưng Lâm Hồi Âm cảm thấy ánh mắt của Dạ Huyền lúc này đầy cảm xúc phức tạp không nói nên lời. Nhưng về phần cái gì, nàng lại xem không hiểu cũng đoán không ra, làm cho nàng cảm thấy có thêm hàm súc cùng hấp dẫn. Trong nháy mắt như vậy, nàng suýt nữa bị hãm sâu không bị kiềm chế, nhưng nàng nghĩ đến lòng dạ độc ác của hắn, hắn lật lọng, Lâm Hồi Âm dùng lực bỏ tay của Dạ Huyền ra.

Lúc này Dạ Huyền lại nhanh hơn từng bước, càng thêm nắm chặt cổ tay của nàng, ánh mắt vẫn dừng lại ở khuôn mặt nàng như trước, biểu tình có chút thay đổi, mở miệng, lời nói mang theo mê hoặc quỷ dị không nói nên lời: "Ngươi là Thanh Âm chuyển thế?"

Lâm Hồi Âm quay đầu, không thèm quan tâm đến Dạ Huyền, đáy lòng lại tràn ngập nghi hoặc, Thanh Âm….Thanh Âm là ai vậy? Vì sao vừa rồi Triều Ca nói nàng là Thanh Âm chuyển thế, hiện tại Dạ Huyền cũng hỏi nàng có phải là Thanh Âm chuyển thế không?

Dạ Huyền vặn vặn mi tâm, nhưng không tức giận, thậm chí rất có kiên nhẫn nhìn nữ tử dịu dàng xinh đẹp đang nghiêng mặt chờ nàng trả lời. Hắn thấy nàng sau một lúc lâu không đáp lời, ánh mắt lại chớp động, mới ra tiếng hỏi: "Ngươi tên là gì?"

Lâm Hồi Âm bĩu môi, mơ hồ cảm giác được Dạ Huyền không có sát khí, càng không để ý tới Dạ Huyền.

"Nàng gọi là Âm." Triều Ca cách đó không ca, nói: "Lâm Hồi Âm."

Dạ Huyền lại nhíu mi một chút, không lên tiếng, nắm cổ tay Lâm Hồi Âm, lực đạo dần nới lỏng xuống.

Lâm Hồi Âm nghe thấy Triều Ca nói chuyện, nghĩ cũng không nghĩ liền bỏ qua cánh tay của Dạ Huyền, chuẩn bị làm như không thấy sự hiện hữu của hắn, chạy về phía Triều Ca.

Lúc này Dạ Huyền không ngăn đón nàng, ngược lại nhẹ nhàng buông tay ra, ánh mắt nhìn theo hành động của nàng.

Mãi cho đến khi nàng rời đi mình một thước xa, hắn mới thu hồi tầm mắt trên người nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (8)

Sau đó ánh mắt có chút ngưng trệ, cúi người nhặt lên ngọc bội đã rơi xuống của mình, đặt ở trong bàn tay, nhẹ nhàng vuốt phẳng hai cái, để lại trong tay áo của mình, ngẩng đầu, tầm mắt lại rơi xuống bóng lưng của Lâm Hồi Âm.

Nữ tử có mái tóc dài đen nhánh so sánh với người này, còn có chút ngắn, đuôi còn hơi cuốn một chút, cắt sửa vô cùng chỉnh tề. Bước chân cùng khinh sam xanh nhạt của nàng rung động, có vẻ hoạt bát linh động, có tức giận.

Dạ Huyền vẫn đứng đó không nhúc nhích, ánh mắt lại nhảy lên kịch liệt, bên trong nóng đến mức có thể tổn thương người.

Mi tâm hắn nhăn lại rồi giãn ra, giãn ra lại nhăn lại. Mặt ngoài vẫn mê hoặc lòng người như vậy, nhưng đáy lòng đã sớm nổi lên sóng lớn cuồn cuộn, bao la hùng vĩ không thôi.

Cánh môi hắn mở ra, giống như muốn nói điều gì đó. Nhưng giây tiếp theo, hắn lại đột nhiên xoay người, nắm chặt ngọc bội của mình. Thân ảnh mê hoặc lòng người rất nhanh vượt qua, hiện ra một trận gió xoáy, nháy mắt vô tung vô ảnh.

…..

Khi Lâm Hồi Âm đi đến trước mặt Triều Ca, Triều Ca vừa nhặt ngọc bội kia lên.

Lâm Hồi Âm theo dõi ngọc bội trong tay của hắn, cân nhắc câu nói, ngẩng đầu, nhìn Triều Ca uyển chuyển nói: "Cái ngọc bội này thật đẹp. Ta thấy Dạ Huyền cũng có. Người Hoàng thành các huynh, ai cũng có sao?"

Triều Ca lắc đầu, để ngọc bội vào trong ngực của mình, âm điệu tĩnh mà nhã: "Chỉ ta và Dạ Huyền mới có, đây là mẫu hậu để lại cho chúng ta."

"À." Lâm Hồi Âm gật gật đầu. Trong lòng nghĩ, thật tốt, ngọc bội kia trên thế giới này chỉ có hai khối. Nếu trong Hoàng thành mỗi người đều có, nàng không biết tìm từ đâu. Nhưng mà, tuy rằng may mắn, lòng nàng vẫn rối rắm____Nàng rốt cuộc tìm được ngọc bội giữ ở bên cạnh người kia, nhưng hiện tại có hai cái. Một cái là Hoàng thái tử Triều Ca, một cái là Hắc hoàng tử Dạ Huyền….Hai người nam tử kia, một người khuynh thành tuyệt thế, một người yêu mị vô song. Nhưng, rốt cuộc ai là người nam nhân đã cướp đi trong sạch của nàng đây?

…

Mặc dù Triều Ca không bị Dạ Huyền đánh trúng nơi hiểm yếu. Nhưng vì đưa Lâm Hồi Âm, vẫn hao phí không ít linh lực. Hiện tại trên người lại bị trọng thương, sau khi về cung điện, liền bị một đám thị nữ lo lắng quây lại, ba chân bốn cẳng hầu hạ Triều Ca đổi quần áo mới sạch sẽ.

Lâm Hồi Âm đứng ở đó cũng dư thừa, nên yên lặng lui ra.

Ngoài cung điện, ánh trăng sáng tỏ, bầu trời sao lấp lánh, cánh đào vẫn tuôn rơi, ở bên ngoài tinh khiết trong suốt rơi trên mặt đất, rất nhanh biến thành đóa hoa hồng nhạt. Sau đó đóa hoa lại biến mất không thấy, rồi đóa hoa từ không trung lại nhẹ nhàng rơi xuống.

Cảnh đẹp như vậy, nhưng người lại không có.

Lúc Lâm Hồi Âm mới tới, cũng từng bị cảnh đẹp này làm cho ngây người. Nhưng hiện tại, nàng lại cảm thấy thiếu thiếu đi sự hào hứng.

Vẫn dọc theo đường lung tung tiêu sái, đi đến một cây đào lớn, Lâm Hồi Âm tùy tiện ngồi lên một cành cây đào, ngẩng đầu, nhìn bầu trời đen như mực, cả người có chút sợ run.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 60: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (9)

Nàng vốn là có thể trở về hiện đại, nhưng cuối cùng trong thời khắc mấu chốt, bởi vì nhìn thấy ngọc bội kia, đầu nóng lên, liền kìm lòng không được nghĩ tới việc tìm tòi chân tướng. Vậy nên chính mình mới hạ xuống, hủy diệt pháp thuật Triều ca thi triển.

Nếu bỏ qua lần này, chính là mười năm nữa.

Suốt mười năm, nàng không thể về nhà.

Lâm Hồi Âm nhịn không được bĩu môi, nàng tới mười năm sau mới có thể về nhà. Không biết ở hiện đại cha mẹ và anh trai có lo lắng vì nàng biến mất không?

Mười năm…Một đoạn năm tháng dài đằng đẵng…Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, nhanh chóng cau lông mày…Tại…này thế giới tràn ngập thần tiên yêu ma, tôn trọng tiên thuật. Nàng vì ngọc bội kia mà ở lại, tất nhiên sẽ đi tìm tòi chân tướng, cũng muốn ở lại bên cạnh Triều Ca Dạ Huyền, mà mỗi người đều biết tiên thuật. Nếu tiếp tục như thế này, chắc chắn nàng sẽ bị người khác giết chết. Dựa vào người khác không bằng dựa vào chính mình. Đạo lí này Lâm Hồi Âm biết, cho nên ở lại đây mười năm, nàng muốn đảm bảo mình bình an vô sự sinh tồn, đầu tiên cần học bản lĩnh tự bảo vệ mình.

Đương nhiên, học bản lĩnh tự vệ tuy quan trọng, nhưng trước mắt quan trọng nhất là nàng cần phải tìm ra nam tử cướp đi trong sạch của mình là ai.

Loại chuyện này lại rất bất đồng với chuyện khác, nàng lại là nữ nhi, cũng không thể chạy đến trước mặt bọn họ, trực tiếp sảng khoái hỏi, các ngươi là ai bắt có rồi phi lễ ta?

Vạn nhất không phải Hoàng thái tử, chẳng phải Hoàng thái tử sẽ biết mình không trong sạch sao? Vậy hắn… đối với mình, ấn trượng sẽ kém rất nhiều….

Nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm thoáng có chút bực bội rồi đứng lên, thuận tay bẻ gãy một cành hoa đào, tay ngắt được một đóa hoa đào, than thở một câu: "Hoàng thái tử?" Sau đó ném xuống, lại ngắt một đóa hoa đào, tiếp tục than thở: "Hắc thái tử?" Lại ném xuống, tiếp tục ngắt hoa đào… lặp đi lặp lại thật lâu, liền căm giận ném cành đào xuống đất, đoán đến đoán đi cũng không có tác dụng, còn không bằng nàng yên lặng xem xét, tìm cơ hội thích hợp, xem rốt cuộc ai bắt cóc phi lễ nàng?

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, tâm tình giãn ra một chút, rồi an tâm trở lại. Lúc đầu là vì đột nhiên tới một thế giới xa lạ, trực tiếp trải qua bắt cóc cùng sống chết trước mắt, bàng hoàng yếu thế không thể tránh được. Nhưng hiện tại, nàng muốn sống mười năm, nhất định phải chọn cuộc sống vui vẻ êm dịu, tất nhiên sẽ không thể yếu thế được!

Cho nên, hiện tại, nàng không nên nghĩ nhiều. Nàng cần về ngủ một giấc thật tốt, ngày mai sẽ lập tức triển khai phục hồi cuộc sống nơi này!

Lâm Hồi Âm làm cho mình không nổi giận, liền nhảy từ cành đào xuống, sau đó mặt mày hớn hở trở về Thái tử cung.

Lâm Hồi Âm đi dọc theo đường một thời gian, phát hiện nơi này hình như cũng tương tự. Nàng đi qua đi lại, nhưng đi thế nào cũng không trở về Thái tử cung.

Lâm Hồi Âm dậm chân, có chút ảo não. Chính mình chạy đến, không biết người ở Thái tử cung có phát hiện ra mình không ở đó, đi tìm mình không?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (10)

Lâm Hồi Âm không mục đích đi theo đường trồng đầy cây đào hai bên. Nàng cũng không biết mình đã đi rất xa, cũng không biết rốt cuộc mình đi bao lâu rồi, một bóng người cũng không có, nhưng lại nhìn thấy một chú cún con.

Một con cún trắng, ở dưới cây đào chạy trốn, thường nghe thấy cây đào, sau đó vươn móng vuốt cào cào thân cây đào, đi tiểu trên mặt đất, hết tung ra sau, lại dùng mũi ngửi ngửi cây đào, tiếp tục chạy về phía trước.

Cún con kia cực kì đáng yêu, một đường giương oai chạy trốn, chạy đến trước mặt Lâm Hồi Âm, nó liền ngừng lại, ngẩng đầu, mắt nhìn Lâm Hồi Âm, rất đáng yêu.

Lâm Hồi Âm không nhịn được ngồi xổm trước mặt tiểu cẩu, nở nụ cười thân thiết, vươn tay, định xoa đầu.

Ai ngờ tiểu cẩu lại hướng về phía Lâm Hồi Âm đặc biệt lợi hại kêu lên " Ẳng___" một tiếng, đôi mắt tiểu cẩu trừng mắt phẫn nộ nhìn Lâm Hồi Âm.

Thân hình chú cún rất nhỏ, mặc dù "Ẳng" ra tiếng, nhưng có vẻ chẳng có khí thế. Lâm Hồi Âm không hề sợ hãi, xoa tới lui trên đầu cún con. Lông tiểu cẩu rất dài, ấm ấm mềm mềm, làm cho Lâm Hồi Âm nhịn không được cúi người định bế tiểu cẩu lên.

Ai ngờ, tay nàng vừa duỗi về phía tiểu cẩu, tiểu cẩu liền đặc biệt không hữu hảo đưa miệng cắn vào tay nàng.

Lâm Hồi Âm hô nhỏ một tiếng, đem tay rụt trở về. Nàng cúi đầu nhìn tay của mình, không chảy máu, nhưng lại ửng hồng.

Mà chân trước của chú chó nhỏ kia liều mạng cào bới, tư thế bổ nhào vào Lâm Hồi Âm bất kì lúc nào, hướng về phía nàng "Ăng ẳng" kêu.

Lâm Hồi Âm sao có thể sợ con chó nhỏ kia, liền hung hăng trừng mắt liếc tiểu cẩu. Chú cún nhỉ kia liền hung ác chạy đi. Lâm Hồi Âm giơ chân đá về phía tiểu cẩu, nó mở miệng, không hề sợ hãi cắn vào chân nàng. Nhưng khi tiểu cẩu chưa cắn trên chân Lâm Hồi Âm, thì truyền cùng truyền đến những giọng nữ: "Hồi Âm tiểu thư, Hồi Âm tiểu thư…."

Chú chún nhỏ kia nghe thấy tiếng người, nghe xong, xoay người chạy về phía xa.

Lâm Hồi Âm xoay người, nhìn thấy một thị nữ nhanh nhẹn ở trước mặt nàng: "Hồi Âm tiểu thư, sao người lại đi đến đây?"

Lâm Hồi Âm xoa bàn tay vừa bị chú cún nhỏ cắn, hơi ngượng ngùng cong môi cười cười: "Ta đi một chút, thì bị lạc đường."

Thị nữ cũng không nói gì, dẫn Lâm Hồi Âm về Thái tử cung. Đi được một quãng, thị nữ lơ đãng nhìn thấy tay Lâm Hồi Âm đỏ bừng, kinh sợ hô lên: "Hồi Âm tiểu thư, người bị làm sao vậy?"

"Không có gì, chỉ bị một chú chó nhỏ đả thương thôi." Lâm Hồi Âm chỉ tiểu cẩu đã chạy xa xa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 62: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (11)

"Đó nhất định là chú chó của Tiên phi. Tiên thích nuôi chó, nghe nói nuôi mười năm thì không giống chó chút nào. Về sau người nhìn thấy chó trong cung, đều là do Tiên phi nuôi dưỡng. Tiểu thư nhất định phải né tránh, những chú chó này, ỷ vào Tiên phi sủng ái trong hậu cùng, đều rất lợi hại." Thị nữ nói một đoạn dài, sau đó dường như lại nghĩ đến điều gì, tiếp tục nói: "Đúng rồi, Hồi Âm tiểu thư, người nhớ kĩ, không được nói với người khác đây là vết thương do chó của Tiên phi cắn. Nếu bị Tiên phi biết, sẽ bị xử tử."

"Vì sao?" Lâm Hồi Âm kinh ngạc hỏi lại. Làm sao lại bị chó cắn một cái là xử tử?

"Lúc trước có một đại thần bị chó cắn thương, đại thần đá con cho kia một cái. Kết quả, Tiên phi đến nơi ở của Tiên đế náo loạn, ban ngày khóc sướt mướt. Cuối cùng, đại thần kia bị xử tử, nói là đả thương sủng vật của Tiên phi. Sau đó hậu cung có một quy định bất thành văn, chỉ cần là chó của Tiên phi cắn qua thị vệ hoặc cung nữ nào, thì đều bị Tiên phi xử tử. Hiện tại, chú chó này so với tổ tiên còn giống hơn".

Lâm Hồi Âm nghe mà dở khóc dở cười, không nói gì, nhưng vẫn gật đầu nói: "Ta đã biết."

Sau đó thị nữ cũng không nói gì nữa, hai người im lặng cùng nhau về Thái tử cung.

….

Sau khi Lâm Hồi Âm cùng thị nữ đi rồi, một bóng dáng màu đỏ phi ra từ rừng đào, không quên nhìn bóng dáng đã biến mất của Lâm Hồi Âm rồi ngay lập tức đuổi theo tiểu cẩu.

Bóng dáng kia đi vô cùng nhanh, trong rừng đào hồng nhạt, y phục màu đỏ của hắn trở nên sáng rực chói mắt như lửa.

Rất nhanh, Dạ Huyền đã đến trước một cung điện vô cùng tráng lệ. Trước mặt cung điện, rất nhiều đèn phát sáng, thoạt nhìn rất vui mừng. Hắn vẫn chưa đi vào, ngược lại bay lên đứng ở nơi cao nhất của cung điện, nhìn lướt qua xung quanh, bay qua Thiên điện.

Ba người đứng ở ngoài cửa, một thị nữ thoạt nhìn chức cao hơn một chút đối mặt với hai thị nữ thấp giọng hỏi: "Tối hôm nay Tiên đế đến nơi này của Tiên phi. Mấy tổ tông đó luôn ngủ ở nơi này, đã cho chúng ăn cái đó chưa?

"Rồi ạ." Hai người cùng cúi đầu trả lời.

"Vậy là tốt rồi, các ngươi phải coi chừng thật cẩn trọng. Nếu tổ tông đó xảy ra sai lầm, nhất định sẽ bị Tiên phi xử tử." Vị thị nữ cao hơn một chút kia nói xong, chưa đi được hai bước, lại thấy một nam tử tuấn mỹ không chút tiếng động nào đứng trước mặt mình, ngây ngẩn cả người, sau đó thấp giọng hô một câu: "Nhị hoàng tử, ngài…"

Thị nữ có chức vị cao hơn một chút còn chưa nói xong, Dạ Huyền phất tay một cái, nhiều điểm sắc bén thì ba thị nữ yếu đuối kia đều ngất ở trên mặt đất.

Vẻ mặt Dạ Huyền khinh thường bước qua ba thị nữ kia, đạp cửa đại môn đi vào, hơi nhấc tay đóng cửa không tiếng động.

Bên trong có rất nhiều chiếc nôi xinh đẹp, mỗi nôi lại có một chú chó xinh đẹp, có lớn có nhỏ. Chúng thấy người lạ đi vào, khứu giác vô cùng nhạy bén, đã sớm tỉnh lại, đều giương miệng, hướng về phía Dạ Huyền: "Ẳng ẳng…" kêu.

Dạ Huyền lạnh lùng nở nụ cười, nhìn lướt qua nước đặt ở bên cạnh, miệng yên lặng niệm chú, nước lập tức biến thành băng sắc bén, bắn vào cổ họng của những chú chó ấy. Công phu trong nháy mắt, toàn bộ mấy chục chú chó trong đại điện đều mất mạng.

Dạ Huyền vừa lòng nhìn kiệt tác của mình, xoay người, phi thân mà ra, rồi quay trở về rừng đào kia, vô tư đứng ở trên cành đào Lâm Hồi Âm vừa ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Đêm thứ bảy của sáu ngày bảy đêm (12)

Trong đầu của hắn, chậm rãi hiện ra hình ảnh Lâm Hồi Âm vừa ngồi ở cành đào này, biểu tình ngàn vạn biến hóa, hoặc buồn, hoặc vui, hoặc lo…. Mỗi một cái, đều vô cùng sinh động, đầy chân thực như vậy.

Hắn giống như một ngốc tử, đứng ở chỗ tối, lẳng lặng nhìn nàng.

Ngàn năm, một ngàn năm, hắn đợi khoảng một ngàn năm, rốt cuộc cũng đợi được nàng trở về….

Ngàn năm trước, hắn yêu nàng, yêu có chút muộn, khi đó nàng và Triều Ca đã yêu nhau.

Hắn không có tư cách yêu nàng. Nàng vì tình yêu của mình nhảy xuống Tru Tiên đài. Thời điểm ấy, hắn là một thiếu niên ngốc nghếch, không biết thế nào là yêu. Chỉ biết dùng ngàn năm đạo hạnh của mình để nàng có thể luân hồi, khiến bản thân trở thành một nam tử kém cỏi.

Một ngàn năm, năm tháng dài dòng cỡ nào. Hắn đi qua mưa gió, bước qua sinh tử, hắn đều dựa vào chấp niệm rằng nàng có thể trở về, cắn răng chống đỡ.

Vì chờ nàng, hắn sống quá tầm thường, từng sai lầm mà giết người vô số. Hắn thậm chí còn bỏ quên nhân tính, vứt bỏ tiên căn, hóa thân thành ma để trở nên mạnh mẽ. Cả đời hắn tự nói với mình, nhất định phải chờ nàng trở về. Dù có bị khắp thiên hạ phỉ nhổ đuổi giết, cũng phải chờ nàng trở về.

Chỉ cần nàng có thể xuất hiện, ai ngăn cản hắn cũng đều không thể sống sót.

Gặp thần sát thần, gặp ma diệt ma.

Hiện tại nàng đã trở lại…Rốt cuộc nàng cũng trở lại.

Không ai biết, khi hắn nghe được Triều Ca nói nàng là Thanh Âm chuyển thế, tâm tình hắn đã như thế nào.

Hắn không biết nói gì với nàng, chỉ có thể ngây ngốc nhìn, cảm giác được ngực mình kích động vô cùng, giống như là muốn phun ra khỏi cổ họng mình.

Hắn ở nơi này một ngàn năm, nghĩ rất nhiều điều để nói với nàng. Nhưng khi gặp lại, hắn lại phát hiện mình không nên lời được một câu.

Cuối cùng, đương nhiên hắn xoay người, bỏ chạy.

Đúng vậy, chạy thoát.

Nếu hắn không trốn, hắn cảm thấy mình nhất định sẽ rơi nước mắt.

Không một người nào biết, hắn cảm thấy bên trong mình cằn cỗi, mất đi mẫu thân yêu thương mình nhất, lại bị chính ca ca ruột phản bội, sau đó đánh mất nơi nương tựa để tin tưởng, cảm giác duy nhất còn tồn tại chính là thỏa mãn.

Sau khi trốn xong, hắn lại giống như một thiếu niên nhút nhát ôm mối tình đầu của mình, lén chạy đến cạnh nàng, nhìn nhất cử nhất động của nàng. Mỗi lời nói hay hành động, đều khiến cho lòng hắn trở nên phập phồng, rối loạn.

Ngay lúc ấy hắn cảm giác được rằng, hồn phách của hắn bị người khác cướp đi rồi.

Dạ Huyền hắn, đã không phải Dạ Huyền.

Thậm chí, khi thấy nàng bị tiểu cẩu kia cắn bị thương, trong lòng liền nổi lên sát khí.

Đó là nữ tử mà hắn đã đợi ngàn năm, dùng ngàn năm đạo hạnh để đổi lấy, há có thể tiểu cẩu kia cắn?

Hắn mặc kệ Tiên phi Tiên đế, cũng không quan tâm chú chó này ở trong Hoàng cung có nhiều vùng cấm. Chỉ cần đả thương nàng, hắn sẽ khiến chúng đều chết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Ta đã làm hai chuyện xấu (1)

Dạ Huyền đứng thẳng ở cành cây đào như cảm nhận được những cảm xúc phức tạp trong lòng hắn, cũng lay động như những cánh hoa đào đang rơi. Gió đêm thổi tới, vô số cánh hoa đào theo gió mà bay lên cuồn cuộn. Trong khoảnh khắc đó, mùi hoa tản ra bốn phía, cùng với hồng y tóc bạc của Dạ Huyền tạo thành một hình ảnh tuyệt đẹp.

Nhưng màu hồng tươi đẹp cùng màu trắng chói mắt không thể che được hào quang trên khuôn mặt của Dạ Huyền, yêu mị làm cho người ta không phân không rõ nam nữ, cũng không giống nam nhi nữ nhi nhân gian.

****

Tin tức Triều Ca và Dạ Huyền đại chiến vì một nữ tữ đã truyền đến tai Tiên đế vào ngay sáng ngày hôm sau. Sau khi hạ triều, Tiên đế truyền lệnh tuyên Triều ca và Lâm Hồi Âm đến gặp Tiên đế.

Lâm Hồi Âm nhận được tin tức. Sau khi được thị nữ trang điểm xong, trực tiếp đưa đến trước cửa cung điện Triều Ca.

Cách cửa, thị nữ ở ngoài cung kính bẩm báo: "Hoàng thái tử, Hồi Âm cô nương đã thu thập thỏa đáng, có thể cùng ngài đi gặp Tiên đế."

Thị nữ vừa bình tĩnh nói xong, cửa vốn đóng chặt liền mở ra.

Lâm Hồi Âm đứng ở ngoài cửa, có thể thấy Triều Ca đang ngồi ngay ngắn ở án tiền nhắm mắt dưỡng thần, trên người hắn phát ra lưu quang.

Đợi hào quang giảm đi không còn chút gì, Triều Ca mới chậm rãi mở mắt, đứng lên, từ bên trong tiêu sái đi ra.

Bây giờ Triều Ca đã thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, thuần sắc trắng như trước, ở trên có ngân quang lưu động, cẩn thận nhìn lại, dường như là Bạch Long tiên.

Toàn thân vẫn luôn có khí chất thoát tục như vậy, nhưng mặt hắn có chút tái nhợt.

Mặc dù nói Dạ Huyền không đánh trúng vào chỗ hiểm yếu, nhưng vì đưa Lâm Hồi Âm quay về hiện đại, thi triển quá nhiều pháp lực, làm cho thân thể bị thương rất lớn, nhất thời khó có thể khôi phục.

Lâm Hồi Âm có chút lo lắng, nhìn Triều Ca hỏi: "Huynh có khỏe không?"

Triều Ca đứng ở trước mặt Lâm Hồi Âm, nhìn nàng được thị nữ trang điểm tỉ mỉ trở nên xinh đẹp. Khuôn mặt có chút dịu dàng, nhưng trên mặt vẫn lãnh đạm gật đầu, giọng nói có chút lạnh lùng: "Không sao."

Lâm Hồi Âm cảm giác có một khoảng cách giữa hai người. Nàng biết mình phải nói gì nhưng lại không phản ứng kịp rốt cuộc mình nên nói gì, liền lựa chọn trầm mặc.

Triều Ca rời ánh mắt khỏi người Lâm Hồi Âm. Không biết hắn làm gì, bỗng nhiên có đám mây trắng đáp xuống dưới chân. Sau đó, đám mây bay lên cao, mang Lâm Hồi Âm đi về Thần cung của Tiên đế.

Thần cung so với các cung điện khác có khí thế hơn rất nhiều, lầu các cao ngất, mái cong, sương mù lượn lờ.

Đám mây đáp xuống ở ngoài Thần cung. Thị nữ của Thần cung nhìn thấy Triều Ca, lập tức đều quỳ xuống đất: "Hoàng thái tử___"

Triều Ca cũng không để ý tới, quen thuộc đưa Lâm Hồi Âm đi vào bên trong.

Hai người chưa đi được hai bước, lại nghe đến giọng nói cung kính của thị nữ ở đằng sau: "Nhị hoàng tử___"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Ta đã làm hai chuyện xấu (2)

Triều Ca và Lâm Hồi Âm dừng bước chân, quay đầu, quả nhiên thấy bóng dáng màu đỏ xinh đẹp của Dạ Huyền đi vào. Trên vai của hắn có một con mèo trắng đang nằm. Lâm Hồi Âm đã sớm gặp nó.

Tầm mắt của Dạ Huyền không buồn lướt qua Triều Ca, trực tiếp nhìn Lâm Hồi Âm đứng ở bên cạnh.

Tiềm thức của Lâm Hồi Âm rất sợ hãi nam nhân này nên nàng theo bản năng cọ cọ ở bên người Triều Ca. Ánh mắt Dạ Huyền lúc đó đột nhiên sa sầm, trên khóe môi cười lạnh không dễ phát giác, bước qua hai người đi tiếp.

…

Tiên đế và Tiên phi, ngồi ở nơi cao nhất của Thần điện..

Nhìn thấy Dạ Huyền, sắc mặt Tiên đế không hờn giận, chỉ thấy đột nhiên ánh mắt trở nên lãnh đạm dị thường.

Mà Dạ Huyền cũng không để ý đến Tiên đế, an vị ngồi trước bàn bên trái Thần điện. Tiểu miêu ở trên vai hắn nhìn thấy một bàn con rượu toàn món ngon, thèm nhỏ dãi liền từ trên vai hắn nhảy xuống, rơi xuống bàn, vùng lên ăn.

Triều Ca và Lâm Hồi Âm theo sát ở phía sau Dạ Huyền, đi vào Thần cung đại điện.

Triều Ca một thân tao nhã đứng ở giữa Thần điện, đầu tiên thăm hỏi Tiên đế cùng Tiên phi cao cao tại thượng: "Phụ hoàng, mẫu phi."

Ánh mắt Tiên đế nhìn Triều Ca, so với Dạ Huyền thân mật hơn nhiều, thậm chí trên khóe môi còn nán lại một nụ cười, gật gật đầu: "Ngồi xuống đi."

"Vâng." Triều Ca lên tiếng, mang Lâm Hồi Âm ngồi trước bàn đối diện với Dạ Huyền.

Sau khi Lâm Hồi Âm ngồi xuống, mới nhẹ nhàng đảo mát, nhìn thoáng qua Tiên đế và Tiên phi. Dáng vẻ Tiên đế nhìn qua mới chỉ đến trung niên, tóc đen nhánh, một thân vàng rực. Mà Tiên phi ở bên cạnh, lại như một nữ tử tuổi mới thanh xuân. Dáng người tinh tế, ngũ quan kiều mị, tư thái ung dung, xinh đẹp vô cùng.

"Triều Ca, đêm qua, con cùng tên súc sinh Dạ Huyền đã xảy ra chuyện gì?" Tiên đế đợi sau khi Triều Ca ngồi vào chỗ của mình, trực tiếp hỏi thẳng vào vấn đề.

Tên súc sinh Dạ Huyền…Lâm Hồi Âm nghe thấy Tiên đế trực tiếp nhục mạ Dạ Huyền, theo bản năng nâng mắt hướng về phía Dạ Huyền ở đối diện.

Mà nam tử đẹp đẽ kia, như không nghe thấy lời nói của Tiên đế, lười biếng ngồi ở chỗ đó, hơi hơi nghiêng đầu, một tay đặt trên đầu của tiểu miêu tham ăn, gạt đi một cọng lông của nó.

Triều Ca nghe được "Tên súc sinh Dạ Huyền" thì mày hơi cau lại, thần sắc vẫn bình thản như trước, nhưng lại trầm mặc, không trả lời câu hỏi của Tiên đế

“Triều Ca, có người bẩm báo, con vì một nữ tử mà động thủ với tên súc sinh kia! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!” Lúc này Tiên đế không nói tên của Dạ Huyền, trực tiếp dùng “Súc sinh” thay thế!

“Phụ hoàng, nhi thần không cùng động thủ với súc sinh. Nhi thần chỉ cùng Dạ Huyền luyện tiên thuật thôi.” Triều Ca không nhanh không chậm nâng lên tách trà, chậm rãi nhấp một ngụm, không nóng không lạnh trả lời.

Bên trong phòng thị vệ và thị nữ đều bị Tiên đế cho lui ra ngoài. Bên trong chỉ còn lại Tiên đế, Tiên phi, Triều Ca, Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm năm người. Mà năm người đều hiểu được ý nghĩa trong lời nói của Triều ca là hắn bất mãn khi nghe Tiên đế nhục mạ Dạ Huyền là “súc sinh”.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Ta đã làm hai chuyện xấu (3)

Tiên đế đương nhiên cũng hiểu được Triều Ca bất mãn, che chở Dạ Huyền liền mở miệng, ngữ khí càng nghiêm khắc: “Triều Ca, con thân là Hoàng thái tử, lại vì một nữ nhân mà vung tay với một tên súc sinh. Con không cảm thấy mất mặt sao?”

“Phụ hoàng, Dạ Huyền là đệ đệ của nhi thần.” Triều Ca tao nhã buông chén trà trong tay xuống, ngẩng đầu nhìn Tiên đế. Hắn vẫn thong dong lạnh nhạt như vậy, thậm chí lời nói đều bình thản như nước, nhưng lại cảm giác được sự áp bách từ trên người của hắn.

Tiên đế càng tức giận.

Toàn bộ không khí trên Thần điện trở nên ngưng trọng.

Lâm Hồi Âm biết việc này có liên quan đến mình, liền yên tĩnh đợi sự tình phát triển.

Dạ Huyền vẫn là dáng vẻ lười biếng, giống như Triều Ca tranh cãi với Tiên đế không liên quan đến hắn. Thậm chí ánh mắt của hắn mang theo cao ngạo khinh thường.

Nhưng Tiên phi ngồi ở một bên nhẹ nhàng cười ra tiếng, nghiêng đầu, hiểu rõ Tiên đế nói: “Đế quân, thật vất vả mới có thể cùng Hoàng thái tử cùng nhau ăn bữa cơm, vừa đến đã náo loạn như vậy. Không bằng chúng ta ăn cơm trước rồi nói tới việc này?”

Tiên đế chuyển động, toàn thân đều tức giận nhưng dần dần giảm xuống, nhưng lại hung hăng trừng mắt với Dạ Huyền, cuối cùng liền trầm mặc bỏ qua.

Tiên phi biết Tiên đế đã đáp ứng với mình, liền mỉm cười nhiệt tình nhìn Triều Ca nói: “Triều Ca, con cũng đừng trách phụ hoàng con tức giận. Con vì một nữ nhân không biết rõ thân phận lai lịch mà động thủ với người khác, mất đi tôn quý. Huống chi không biết nữ nhân kia tốt hay xấu, vạn nhất nàng có dã tâm, bụng dạ khó lường, liên lụy đến con cũng không tốt lắm.”

“Mẫu phi, Hồi Âm là một nữ nhân yếu đuối.” Khí thế sắc bén trên người Triều Ca đã định thu về, nghe được lời nói của Tiên phi, ngữ khí lại lãnh lẽo.

“Ta chỉ nói vạn nhất, ta cũng tin tưởng phán đoán của Hoàng thái tử.” Tiên phi tuyệt đối không đắc tội Triều Ca, lời nói tốt đẹp: “Dù sao con cũng là Hoàng thái tử, là vương tương lai của Đông hoang đại lục. Lòng người khó nói, nhưng đừng sơ sẩy để người khác lợi dụng thời cơ, kéo thấp thân phận, bôi nhọ chính mình.

Lâm Hồi Âm ngồi ở chỗ kia, nghe được lời nói của Tiên phi, đáy lòng âm thầm tán tưởng. Tiên phi này thật sự là nhân vật lợi hại. Lời nói ra, yếu đuối không hề có lực công kích, nhưng từng chữ đều cất giấu nồng đậm châm chọc cùng vũ nhục.

Lâm Hồi Âm nắm chặt tay, sắc mặt có chút tức giận. Nàng nhìn về phía Triều Ca, ai ngờ Triều Ca chưa mở miệng, Dạ Huyền ngồi ở phía đối diện nàng lại trào phúng: “A___” một tiếng.

Tiên đế mắng hắn, hắn đã sớm thành thói quen. Nhưng ở trước mặt hắn, Tiên phi cũng dám vũ nhục Hồi Âm?

Đôi mắt Dạ Huyền trở nên lạnh lẽo, vẻ mặt ngạo mạn mở miệng: “Sở dĩ hôm nay ta ở đây, là có hai chuyện xấu muốn nói cho Tiên phi. Một chuyện xấu và một chuyện xấu hơn, không biết Tiên phi muốn nghe chuyện nào trước?”

Tiên phi đều giống Tiên đế, không vui khi nghe hắn nói chuyện, thu hồi tươi cười, trầm mặc không đáp.

Trong phòng nháy mắt trở nên yên tĩnh. Nhưng Dạ Huyền không hề khó chịu, ngược lại vô cùng kiên nhẫn, tiếp tục chờ trong chốc lát, mới chậm rãi nói: “Nếu Tiên phi không trả lời, ta đổi phương thức hỏi vậy.”

Dừng một chút, Dạ Huyền tiếp tục nói: “Đêm hôm qua ta đã giết sủng cẩu của ngươi và mấy ngày trước, ta đã giết quốc cữu gia, đệ đệ của Tiên phi và một nửa văn võ bá quan. Hai tin tức này, Tiên phi, người muốn nghe cái nào trước tiên?”

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Ta đã làm hai chuyện xấu (4)

Khuôn mặt ánh trăng của Tiên phi nhất thời mất đi hào quang, có chút tái nhợt. Ánh mắt nhìn chằm chằm Dạ Huyền như muốn lăng trì hắn bất cứ lúc nào!

Nàng đã sớm biết, đệ đệ của nàng vào ngày sinh thần ở Yến Tử lâu đã bị người ta giết chết. Hai ngày nay vẫn phái người truy tìm ra hung thủ. Nàng ở một bên trăm cay nghìn đắng thu thập chó quý, mỗi ngày cho người ta hầu hạ. Thế nhưng lại đều bị người khác giết chết trong cung điện của mình, cùng với ba thị nữ trong cung cũng bị giết chết.

Ở Đông hoang đại lục, trên lãnh thổ của Tiên Vương đều không có ai dám cùng Tiên phi nàng đối nghịch. Nàng vẫn đoán không ra rốt cuộc ai ở sau lưng mình kháng nghịch như thế, thậm chí nàng còn tưởng rằng là Yêu giới tấn công.

Thật không ngờ, người làm hai chuyện này, lại là hắn_ người có huyết thống cao quý của Tiên giới và Ma giới_Dạ Huyền!

Tiên đế nghe được Dạ Huyền nói như vậy, khuôn mặt vốn đang bình tĩnh trở lại, nháy mắt trở nên phẫn nộ, cau mày, nhìn Dạ Huyền, tay đập mạnh lên bàn đá bạch ngọc ở trước mặt mình. Bàn đá không chịu nổi tiên khí, vỡ văng tung tóe, phân tán ở khắp nơi: "Vô liêm sỉ!"

Dạ Huyền dường như rất vừa lòng, chậm rãi quay đầu, liếc mắt với Tiên đế: "Ta vô liêm sỉ, không phải người vẫn luôn biết sao?"

Tiên đế đột nhiên đứng dậy, bộ dáng như muốn băm Dạ Huyền thành trăm mảnh. Toàn bộ Thần điện cuồn cuộn nổi lên một trận cuồng phong, vù vù thổi qua.

Nhưng Dạ Huyền không sợ hãi chút nào, ngồi ở chỗ đó, thậm chí không buồn đứng dậy, vẫn lười biếng nhếch môi cười, môi hồng răng trắng, tươi đẹp diễm lệ, như mê hoặc lòng người, quỷ mị: "Muốn giết ta sao?" Vẻ mặt vốn đẹp đẽ nhưng khi nói xong bốn chữ này, liền cười khẽ một tiếng, mang theo trào phúng: "Ngoài mặt người tốt như vậy, tuyệt không muốn cho người khác biết ta không phải là nhi tử thân sinh của người, cho nên ta nghĩ người chỉ biết che dấu miệng lưỡi của người ngoài, bí mật phái người truy sát ta chứ!"

Dạ Huyền không phải nhi tử thân sinh của Tiên đế. Thật ra mọi người đều biết việc này, nhưng đều im lặng không đề cập tới.

Tiên đế cũng làm như mình không biết, lừa mình dối người, vì tranh thủ một chút thể diện.

Hiện tại Dạ Huyền lại dứt khoát đem mọi chuyện đều làm rõ. Tiên đế cao cao tại thượng đột nhiên nổi giận bay xuống, hai mắt đỏ hồng, vô số thanh kiếm từ trên người Tiên đế bay ra, trực tiếp hướng về phía Dạ Huyền đâm tới!

"Súc sinh! Hôm nay ta sẽ giết ngươi!"

Dạ Huyền hơi nhíu mày, nhẹ nhàng phi thân tránh đi, tư thái tao nhã ở giữa Thần điện, nhìn Tiên đế, cười lạnh: "Ngàn năm trước, người vì giết chết mẫu hậu ta, tiên lực đã hao phí quá đột, tới bây giờ sợ là không thể phục hồi như cũ…Lực kiếm như vậy còn quá yếu…"

"Tưởng tự tay giết ta, người mang lại cho người vô hạn sỉ nhục nhưng lại không giết được…" Dạ Huyền nói tới đây, lắc đầu, có chút tiếc nuối, chậc chậc hai tiếng, lạnh nhạt mở miệng: "Thật sự rất đáng thương…"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Ta đã làm hai chuyện xấu (5)

Châm chọc trần trụi như vậy, khiến cho vẻ mặt Tiên đế trở nên tức giận đến cực điểm, gương mặt thoạt nhìn có chút dữ tợn, liên tục xuất chưởng về phía Dạ Huyền.

Súc sinh này, là sỉ nhục của cả đời Tiên đế. Ông hối hận có lẽ lúc trước khi có nhiều hoài nghi, đã phải tự tay bóp chết hắn.

Nuôi hổ vì hoạn, nuôi đến bây giờ, thật không ngờ hắn kiêu ngạo ương ngạnh, hôm nay phải giết hắn rồi!

Dạ Huyền nhìn từng chiêu của Tiên đế như muốn dồn mình đến chỗ chết, vẻ mặt liền kỳ dị gấp 4 lần. Tiên đế không phải phụ thân thân sinh của hắn, nhưng là phụ thân mà hắn cảm nhận từ nhỏ. Hắn nhớ khi làm nhi tử một năm, hắn từng lao lực tâm tư muốn lấy lòng của ông. Mặc dù càng về sau, vô

luận hắn làm như thế nào, ông cũng chán ghét hắn, hắn cam chịu nhưng trong lòng vẫn luôn kính trọng. Nhưng hiện tại…ông lại hận không thể khiến hắn chết, lời nói không có chút tình cảm…Trên thế giới này, người hắn quan tâm, không chết, thì là vứt bỏ hắn, không có một người nào có thể khiến hắn tin tưởng…Mẫu hậu đã chết, ca ca phản bội, Tiên đế muốn giết chết hắn…

Ngực Dạ Huyền đột nhiên chuyển động, không thể bình tĩnh, có một loại yêu tính, bắt đầu lan tràn ở trong lòng hắn, đem theo sát khí muốn hủy diệt.

Nếu bọn họ cũng không quan tâm hắn, vậy thì đi tìm chết đi!

Dạ Huyền vốn chỉ thủ chứ không tấn công. Nhưng sau khi trong đầu hắn có ý nghĩ này, tóc dài trắng như tuyết, đột nhiên tung bay. Giữa mi tâm hắn có một ấn ký màu đỏ, như có thể nhỏ ra máu.

Bộ dạng hắn ảm đảm nhìn chằm chằm Tiên đế, bên môi nở nụ cười lạnh. Tay trái có một thanh kiếm màu đỏ ngưng tụ lại.

Thanh kiếm kia, mới đầu là màu đỏ nhạt, nhưng dần dần đậm hơn, cuối cùng, giống như y phục trên người hắn, đỏ chói mắt.

"Hôm nay người đã định giết ta, như thế chúng ta đem nợ cũ ngàn năm trước tính toán đi. Người giết mẫu hậu ta, hôm nay ta sẽ giết người."

Tiếng nói Dạ Huyền vừa dứt, sát khí toàn thân nhanh chóng tỏa ra. Sau đó thanh kiếm từ hắn không dừng lại hướng đến phía Tiên đế.

Tốc độ vô cùng nhanh, Tiên đế suýt không thể tránh được.

Chiêu thứ nhất đánh không trúng. Dạ Huyền lại ra một chiêu nữa, chiêu chiêu nối liền, vô cùng nhanh.

Tiên đế chỉ có thể không ngừng tránh né.

Trong nháy mắt, hai người trao đổi, trở thành Dạ Huyền đánh, Tiên đế tránh, nhưng Tiên đế tránh có chút khó khăn.

Lâm Hồi Âm không biết tiên thuật, Triều Ca sợ sát khí ở trên người Tiên đế và Dạ Huyền khiến nàng bị thương, liền tạo ra một cái kết giới, bảo hộ nàng ở bên trong. Hắn nhìn thấy ánh mắt Dạ Huyền biến đổi, như muốn giết chết Tiên đế, cả người đột nhiên cứng lên: "Dạ Huyền, không được!"

Nhưng Dạ Huyền dường như không nghe được giọng nói của Triều Ca, thanh kiếm màu đỏ đâm về phía Tiên đế. Lần này Tiên đế không tránh được, bị đánh trúng tay trái, máu tươi nhanh chóng chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Ta đã làm hai chuyện xấu [6]

Chỉ cần tay hắn hơi dùng lực, Tiên đế sẽ chết trong tay hắn.

Người đàn ông coi hắn là nỗi nhục lớn nhất cuộc đời, sẽ chết trong tay hắn.

Ông ta chết, sẽ không còn ai chạy theo đuổi giết mình, hắn có thể sống tiêu diêu tự tại.

Ông ta chết, sẽ không có người ghét thân phận đê tiện của Hồi Âm, Hồi Âm sẽ không còn nguy hiểm.

Nghĩ đến đây, lực tay Dạ Huyền liền tăng lên.

Đêm qua Triều Ca bị thương, hiện tại rất muốn ngăn cản Dạ Huyền nhưng không có cách nào xông vào kết giới do Dạ Huyền ngưng tụ thành, chỉ có thể đứng ở ngoài, tuy rằng vẻ mặt bình tĩnh thong dong nhưng đáy mắt lại ngập tràn lo lắng.

Tiên phi từ trên thần tòa cũng chạy xuống, nàng dùng hết tiên lực của mình muốn vọt vào, nhưng mỗi lần đều bị văng ra, cuối cùng làm bàng ngã bật ra đất, hoàn toàn không còn ung dung đẹp đẽ quý giá như vừa rồi.

Dạ Huyền mắt điếc tai ngơ, hắn chỉ nhìn chằm chằm Tiên đế, tay càng dùng sức.

Tiên đế cảm thấy hô hấp của mình bắt đầu không ổn, thậm chí gần cạn kiệt, ông ta biết, Dạ Huyền muốn giết chết mình.

Thân là tiên vương của Đông Hoang đại lục, ông ta lại phải chết trong tay nghiệt chủng của mình!

Đáy mắt ông hiện một tầng không cam lòng, ông ta nhìn Dạ Huyền, như đột nhiên nghĩ tới thứ gì, nhìn với Dạ Huyền, mở miệng, vô thanh vô tức hộc ra vài từ.

Dạ Huyền cả người cứng ngắc, hắn nhìn chằm chằm Tiên đế hai giây, như là thử thăm dò hắn nói thật hay giả, sau đó ngẩng đầu, chẳng thèm liếc qua Triều Ca, đột nhiên hất Tiên đế qua một bên, mạnh mẽ xoay người, tốc độ cực nhanh liền biến mất không thấy.

Con mèo cũng ngẩng đầu, nhanh như chớp cũng đi theo.

.....

Kết giới cỉa Dạ Huyền cũng tan thành mây khói, Triều Ca và Tiên phi vội vã xông lên, nâng Tiên đế, theo về tẩm cung.

Tiên đế nằm trên giường một lúc mới chậm rãi mở mắt ra, nhìn thấy Tiên phi và Triều Ca, còn có một đám thị nữ, liền đối với Tiên phi chỉ chỉ thị nữ này, hơi thở có chút bạc nhược:"Ái phi, ngươi mang bọn họ đi ra ngoài trước đi."

Tiên phi gật đầu, mang theo đám thị nữ lui ra ngoài, toàn bộ tẩm cung rộng lớn, chỉ còn lại Tiên đế và Triều Ca.

Tiên đế nhìn Triều Ca một lá, mới mở miệng:"Triều Ca, ngươi thân là Đông Hoang đại lục hoàng thái tử, ngươi có biết mình có trách nhiệm gì không?"

Vẻ mặt Triều Ca bình thản như nước, môi mân lại thành một đường thẳng, không nói gì.

"Ngươi là vua tương lai của Đông Hoang đại lục, trên người gánh vác toàn bộ vận mệnh của Đông Hoang đại lục, ngàn năm trước, ngươi đã sai lầm một lần, ngàn năm sau, đừng vì một nữ tử mà sai thêm lần nữa."

Triều Ca chấn động, tay vô thanh vô tức nắm thành quyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Ta đã làm hai chuyện xấu [7]

Hắn biết Tiên đế ám chỉ cái gì.

Ngàn năm trước, có thể bức tử Thanh Âm, ngàn năm sau, cũng có thể bức tử một Thanh Âm khác

Chính là, sau khi Thanh Âm chết, hắn rất giỏi ngụy trang cảm xúc của mình, hoặc là nói, Thanh Âm chết cũng mang đi tất thảy cảm xúc của hắn, sau đó, hắn phải hoàn thành trách nhiệm và nghĩa vụ của mình, bảo vệ thiên hạ thương sinh không bị yêu ma xâm hại.

Triều Ca đôi mắt như trước không sợ hãi ngóng nhìn Tiên đế, chậm rãi mở miệng, âm điệu đạm mạc như băng:"Phụ hoàng, ta biết chừng mực."

Tiên đế gật đầu, chậm rãi nhắm hai mắt lại, Triều Ca không nói cái gì nữa, xoay người rời khỏi tẩm cung.

.....

Tiên phi và Hồi Âm đều đứng ở cửa điện ngoại, Triều Ca đi ra rồi, liền mang theo Hồi Âm cùng Tiên phi cáo biệt rời đi.

Tiên phi đứng ở ngoài đoejn, nhìn Triều Ca biến mất không thấy thân ảnh, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm.

Thân thể tiên đế càng ngày càng yếu đi, nếu Tiên đế chết, Triều Ca sẽ lên kế nghiệp, đến lúc đó, nàng sẽ không còn quyền lực như bây giờ.

Hắc Thái tử Dạ Huyền lại về, hại đệ đệ của nàng cùng con chó nàng thích, nàng tất nhiên sẽ không bỏ qua!

Ngàn năm trước, nàng có thể hiến kế cho Tiên đế, xử tử tiên sau, khiến cho Triều Ca Dạ Huyền hai huynh đệ trở mặt thành thù.

Vậy ngàn năm sau, tất nhiên sẽ không làm cho mình thua cuộc!

Nàng không phải huyết thống thuần khiết tiên nhân, nàng là người tu thành tiên, cho nên con nàng sinh ra không có cách nào tiếp nhận quyền lực.

Nhưng mà, nếu nàng khiến Triều Ca bị xử tử, cho đến lúc này, con trai của nàng, chỉ có thể là vua của Đông Hoang đại lục, mặc dù không thể tiếp nhận lực lượng cực đại như của Triều Ca nhưng cũng vô tư.

Tiên phi nghĩ đến đây, đáy mắt thoáng hiện một tầng sắc bén, Dạ Huyền phải chết, Triều Ca cũng phải chết!

.....

Trên đường về cung thái tử, Triều Ca và Hồi Âm cưỡi mây bay về.

Lâm Hồi Âm ngồi máy bay, bốn phương tám hướng có khoang ngăn, nhưng đám mây lại không giống thế, mềm nhũn, dẫm nát mặt trên, giống như lúc nào cũng có thể rơi xuống, mà quanh thân nànglà gió dữ gào thét, nhìn xuống một cái, là hư không cao không thấy đáy, sợ tới mức chân Lâm Hồi Âm mềm nhũn, cuối cùng cũng vững vàng, ghé trên đám mây, giả chết không thấy.

Triều Ca nhìn nàng như thế, nhịn không được cảm thấy buồn cười, mặt mày cũng bớt nghiêm trọng, như mùa xuân đến, hoa đào khoảnh khắc nở rộ.

Chỉ tiếc là, Lâm Hồi Âm chỉ lo sợ hãi, không nhìn thấy một Triều Ca như vậy.

Cổ đại khác với hiện đại, không có máy tính di động, cũng không có tin tức scandal chuyện xấu, Lâm Hồi Âm có vẻ buồn vực nhàm chán, đến cung Thái tử, Lâm Hồi Âm đi về chỗ mình ở, vừa suy nghĩ xem phải ngủ đâu, ngẩn người ra, Triều Ca phá lệ lên tiếng gọi nàng:"Hồi Âm."

Triều Ca nói rất ít, đột nhiên lên tiếng, dọa Lâm Hồi Âm nhảy dựng, nàng xoay người, nhìn Triều Ca, chớp chớp mắt, cười tủm tỉm trả lời:"Làm sao vậy, hoàng thái tử."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Thứ có thể tống xuất [1]

"Theo ta lại đây một chút, ta có lời muốn nói."

****

Trên núi cao, Liễu Nhiễu.

Dạ Huyền đón gió đứng ở nơi đó, hồng y đầu bạc lất phất không chừng.

Trên mặt chẳng còn cảm xúc, hắn ngẩng đầu, nhìn chằm chằm phương xa, trong đầu lại chớp động những lời tiên vương nói:"Giết ta, Triều Ca cũng sẽ chết. Ta đã để cho Liễu Nhiễu khiến số mệnh hai người chúng ta quấn lấy nhau."

Hắn muốn giết tiên vương.

Ngàn năm trước, ông ta không đơn giản là giết mẫu hậu hắn, còn phái người vũ nhục Thanh Âm, cướp đi sự trong sạch của Thanh Âm, khiến Thanh Âm nhất thời không chịu nổi khuất nhục, cảm thấy không cách nào đối mặt với Triều Ca, cuối cùng từ trên tru tiên đài nhảy xuống.

Đáy mắt Dạ Huyền trở nên âm trầm.

Chính là, giết tiên vương, Triều Ca cũng phải chết!

Trong khoảnh khắc mấu chốt, nhìn thoáng qua Triều Ca, lại giảm khí lực.

Dạ Huyền mím môi, mở lòng bàn tay, bên trong có một cái nhân xinh đẹp, là thuần sắc trắng noãn, như thủy tinh trong suốt, tràn ra ngũ thải quang mang.

Đây là nhẫn của Thanh Âm.

Người trên tiên giới, luôn sẽ có một ít thần vật, thần vật này, là thượng cổ thời kì thần lưu lại, chịu tải cường đại lực lượng, lúc trước trong lễ mừng Thanh Âm trưởng thành, Tiên hậu đã đưa cho nàng.

Lúc trước hắn xuống dưới tru tiên đài tìm Thanh Âm suốt ba ngày ba đêm, cuối cùng tìm thấy chiếc nhẫn này.

Ngàn năm sau, nàng chuyển thế trở thành Hồi Âm, đã trở lại, cũng là một nữ tử tay trói gà không chặt.

Tiên đế vì để cho Triều Ca rời xa Thanh Âm, thủ đoạn ghê tởm như vậy cùng dùng tới, ai biết ngàn năm sau, ông ta có thể nào lại ra tay với Hồi Âm hay không, cho nên, giới chỉ này, vẫn là vật về với chủ tốt hơn, tuy rằng khả năng phát huy cường lực là rất nhỏ, nhưng hữu dụng, có lẽ ít nhiều cũng có điểm dùng.

Dạ Huyền nghĩ đến đây, vội vã xoay người, hướng về Thái tử cung thuận gió mà đi, trên vai hắn, con mèo lười biếng nằm úp sấp.

****

Triều Ca mang Lâm Hồi Âm ngồi trên lầu, sai thị nữ bưng trà.

Triều Ca phất tay, cho thị nữ lui ra, tự mình mang trà lên, rót cho Lâm Hồi Âm một ly trà, sau đó lại tự rót một ly, hỏi:“Kế tiếp, ngươi có tính toán gì không?”

Lâm Hồi Âm sửng sốt, lập tức hiểu được ý của Triều Ca, giờ nàng không thể quay bề hiện đại, đã ở trong này ngây ngốc mười năm, đương nhiên phải đưa ra quyết định, nghĩ nghĩ, Lâm Hồi Âm mới nói ra ý nghĩ mình đã suy nghĩ kỹ càng đêm qua:“Ta muốn học tiên thuật phòng thân.”------

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 72: Không thể tặng lễ vật (2)

Lâm Hồi Âm sững sờ, lập tức hiểu được ý tứ của Triêu Ca. Bây giờ nàng không thể về hiện đại, phải ngây ngốc ở chỗ này mười năm, hẳn là muốn nàng phải đưa ra quyết định. Suy nghĩ một chút Lâm Hồi Âm mới nói ý tưởng kế hoạch tối hôm qua đã bày ra: "Tôi nghĩ nên học một chút Tiên Thuật để phòng thân."

"Cũng tốt." Triêu Ca mở miệng, giọng điệu lạnh nhạt làm người ta cảm thấy vô cùng xa lạ: "Qua đoạn này ta cũng phải về Thần Sơn, đến lúc đó sẽ dẫn ngươi theo cùng."

"Thần Sơn là đâu?"

"Thần Sơn là nơi đệ tử, con cháu của Vương Tộc Đông Hoang tu luyện tiên thuật. Tuy nhiên nhiên sau đó, Tiên Giới và Ma Giới giao chiến, hai phe tử thương quá nặng. Mà khả năng sinh sôi này nở của Tiên Giới quá yếu, huyết thống thuần tiên ngày càng ít vậy nên Thần Sơn đã cho phép người thường đến bái sư học nghệ." Triêu Ca nhắc đến Thần Sơn thì thần thái cũng trở nên ôn hòa hơn. Không gióng như bộ dáng lãnh đạm, mèo khen mèo dài đuôi vậy: "Hồi nhỏ, ta, Dạ Huyền và Thanh Âm cũng là học tập tiên thuật ở đó."

Ở đó cả ba người đã trải qua đoạn thời gian đẹp nhất. Nhắc đến Tahnh Âm, Lâm Hồi Âm bỗng trở nên hiếu kỳ, khẽ liếc qua Triêu Ca, từ hôm qua đến giờ vẫn không kịp hỏi một vấn đề: "Thanh Âm là ai?"

Nhắc đến tên Thanh Âm, mi mắt Triêu Ca rũ xuống, giọng điệu lạnh nhạt làm người ta không biết rõ tâm tình của hắn. "Ngươi là Thanh Âm chuyển thế, đơn giản mà nói ngươi chính là Thanh Âm, mà Thanh Âm cũng chính là ngươi. Bản chất các ngươi giống nhau."

"Úi." Trong xã hội hiện đại không thể có cái gọi là luân hồi chuyển thế này nhưng đây là thế giới tiên ma, Lâm Hồi Âm cảm thấy điều dù cũng đều có khả năng.

"Thanh Âm... Không, là ta đã chết nhưu thế nào? " Lâm Hồi Âm chỉ chỉ mình, hỏi.

"Gieo mình từ đài tru tiên xuống mà chết." Đối mặt với vấn đề của Lâm HÔi Âm, Triêu Ca đáp: "Vốn thần tiên gieo mình từ đó xuống sẽ tan thành mây khói, là vì có người bảo tồn tam hồn lục phách của ngươi lại nên ngươi mới có thể luân hồi."

"Là ai vậy?" Lâm Hồi Âm nhìn Triêu Ca, đáy lòng có chút mong đợi, không biết có phải chính hắn đã cứu mình hay không. Nhưng làm cho nàng tiếc nuối chính là, Triêu Ca lại lắc đầu, bình tĩnh nói tiếp: "Không biết. Nhưng có thể bảo vệ hồn phách để ngươi có cơ hội luân hồi, sợ rằng cũng phải bỏ ra nghìn năm hạnh đạo."

Nghìn năm hạnh đạo, cái giá lớn như vậy là người nào bỏ ra đây?

Lâm Hồi Âm thật sự rất tò mò, cũng vì kiếp trước Triêu Ca không phải và người cứu mình mà có chút tiếc nuối. Tuy nhiên một giây sau lại lộ ra vẻ bát quái, nhìn Triêu Ca hỏi sang vấn đề khác: "Dạ HUyền không phải con của Tiên Đế sao"

Dáng vẻ Triêu Ca rất lạnh lùng. Lâm Hồi Âm ý thức được bản thân đã đụng trúng việc không hay của nhà người ta, xúc phạm đến điều cấm kỵ vậy nên cũng vội vàng thè lưỡi: "Ta chỉ thuận miệng hỏi một chút thôi, ngươi đừng để ý."

Triêu Ca không nói gì. Bầu không khí cũng vì vậy mà có chút lúng túng. Lâm Hồi Âm vắt hết óc để nghĩ rốt cuộc nên làm thế nào để giảm bớt bầu không khí hiện tại.

"Dạ Huyền là con của mẫu hậu ta và Ma Tôn Tây Lương." Nhưng lúc ấy, Triêu Ca luôn tràm mặc lại đột nhiên mở miệng, nói ra thân thế của Dạ Huyền: "Trên người hắn có một nửa huyết thống yêu ma."

Hóa ra là con lai, khó trách tại sao hắn lại xinh đẹp đến chói mắt như vậy.

"Nhưng mà trước kia Dạ Huyền không như thế, hắn không tàn nhẫn...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 73: Không thể tặng lễ vật (3)

"Nhưng mà trước kia Dạ Huyền không như thế, hắn không tàn nhẫn, cũng không lạm sát người vô tội... Là một người hồn nhiên lương thiện."

Hồn nhiên? Lương thiện? Lâm Hồi Âm nghe Triêu Ca dùng từ ngữ tốt đẹp như vậy để hình dung Dạ Huyền giết người như nghóe thì trên mặt lập tức lộ ra vài nét khinh thường. Nàng mím môi, kháng nghị: "Hắn thiện lương? Hồi nhiên sao? Sao có thể chứu... Hắn mà hồn nhiên thiện lương thì cả thế giới này sẽ không có người xấu mất. Ngươi không biết hắn đã vũ nhục ta như thế nào đâu, hắn vứt năm gã đàn ông buồn nôn đến khi dễ ta, cuối cùng rõ ràng là cá cuộc thua còn lật lọng muốn giết ta, nếu như không phải ngươi đến kịp có lẽ ta đã chết rồi."

Lúc nói chuyện, Lâm Hồi Âm vẫn lộ ra vẻ mặt hưng phấn, biểu cảm phong phú khiến Triêu Ca nhìn đến nhập thần, ánh mắt trở nên ấm áp. Cả đời trước cả hắn đã làm hại Thanh Âm chết một lần, ở kiếp này hắn không cho phép mình gây tai họa cho Thanh Âm nữa. Hắn chỉ muốn cả đời này nàng cứ sống vui tươi hoạt bát như vậy.

Lâm Hồi Am căn bản không biết trong lòng Triêu Ca đang nghĩ gì, chỉ cho rằng hắn đang nghe mình phẫn nộ. Lúc nhắc đến chuyện hai hôm trước bị Dạ Huyền uy hiếp tính mạng, thì lại càng phẫn nộ hơn, nàng cuộn chặt nắm đấm, căm tức rít lên: "Ngươi không biết ta chán ghét hắn đến mức nào đâu, nếu có cơ hội ta muốn giết chết hắn."

....

Dạ Huyền mang theo chiếc nhẫn từ phía xa bước đến, chưa vào đến lầu đã nghe thấy đoạn đối thoại của Lâm Hồi Âm và Triêu Ca. Bước chân hắn chậm lại, cứng ngắc đứng tại chỗ, hắn nghe rõ Lâm Hồi Âm nói một chuỗi dài, nói hắn lật lọng, nói hắn vũ nhục nàng, sau đó còn nghe nàng tức giận rít lên: Ngươi không biết ta chán ghét hắn đến mức nào đâu, nếu có cơ hội ta muốn giết chết hắn.

Cơ thể Dạ Huyền hơi run rẩy, toàn thân bắt đầu mơ mịt. Hồi Âm nói nàng chán ghét hắn... Hắn đợi một nghìn năm, lúc được rồi thì nàng lại nói nàng chán ghét hắn.

Lúc trước sở dĩ hắn đối xử với nàng nhưu vậy cũng là bởi vì trong cơ thể hắn có một nửa huyết thống yêu ma đang chảy. Vậy nên hành vi và tác phong cũng trở nên đặc biệt thuần túy. Hoặc là yêu thích, hoặc là bỏ qua cũng chưa từng tồn tại cái gì gọi là lưỡng lự không rõ ràng.

Hắn không biết nàng là Thanh Âm chuyển thế, chỉ là xem nàng như một người thoáng qua không quan trọng, cảm thấy chuyện sống chết của nàng chẳng liên quan đến mình vậy nên hắn mới có thể lãnh huyết vô tình như thế.

Sự xuất hiện của nàng đã làm hắn bị kích động đến đầu óc choáng váng, quên mất những chuyện mình đã làm với nàng. Sau khi hắn biết rõ nàng là Thanh Âm huyền thế thì luôn thầm nghĩ, phải bảo vệ nàng thật tốt, để nàng được an toàn. Giống như hiện tại hắn sợ nàng bị Tiên Đế và Tiên Phi hãm hại vậy, vậy nên chỉ muốn đưa Giới Chỉ đến cho nàng.

Nhưng bây giờ... Hắn lại nghe được nàng nói chán ghét hắn... Dạ Huyền đứng yên tại chỗ, không biết phải làm sao. Cuối cùng theo bản năng xoay người, không chút tiếng động rời đi. Tốc độ đi của hắn khá nhanh, không nhìn phía trước không nghĩ lại vô tình đụng phải một thị nữ đang bê ấm nước.

Nước ấm rơi trên người cả hai, Thị nữ kia sợ tức mức quỳ rạp trên mặt đất, miệng van xin tha mạng: "Nhị hoàng tử, nô tì không cố ý, nhịn hoàng tử, tha mạng..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Không thể tặng lễ vật (4)

Nước ấm rơi trên người cả hai, Thị nữ kia sợ tức mức quỳ rạp trên mặt đất, miệng van xin tha mạng: "Nhị hoàng tử, nô tì không cố ý, nhịn hoàng tử, tha mạng..."

Dạ Huyền mới vừa rồi không dùng tiên thuật hộ thể, bị nước ấm vẩy lên người bị phỏng nên có chút đau, khuôn mặt cao quý nhăn nhó. Mà người thị nữ kia vừa lên tiếng đã quấy nhiễu Triêu Ca và Lâm Hồi Am bên trong, hai người vội vàng đi ra. Nhìn tình huống bên ngoài thì thoáng chút đã hiểu ngay chuyện gì xảy ra.

Lâm Hồi Âm đã từ nhìn thấy ở Yến Tử Lần bởi vì có người làm đổ rượu trên người hắn mà đại khai sát giới. Cộng thêm khí thế cường đại kia của hắn càng làm cho người khác thấy áp bách hơn. Hiện tại mi tâm hắn nhíu chặt càng làm cho Lâm Hồi Âm cho rằng là Dạ Huyền muốn giết người thị nữ kia thì lập tức lên tiếng: "Không cho ngươi giết nàng."

Dạ Huyền lòng đầy bi thương vì Lâm Hồi Âm nói chán ghét hắn căn bản cũng không có tâm trạng giết người Bây giờ nghe nàng nói vậy, vội giấu Giới Chỉ vào trong ống tay áo, khôi phục tinh thần suy nghĩ lời nói của Lâm Hồi Âm, lúc sau lại không hiểu rõ là tâm tình gì.

Trong mắt của nàng chắc chắn rằng hắn là người làm việc ác không dừng, giết người không chớp mắt? Nàng có biết hay không hắn của hiện tại cũng là vì bị người ta từng bước từng bước bức bách.

Trong thân thể Dạ Huyền có yêu tính, mỗi một lần tâm tình hắn bất ổn thì nó lại bạo phát ra, sau đó lại trở nên đặc biệt khát máu.

Triêu Ca nhìn mi tâm Dạ Huyền xuất hiện màu đỏ, vết hằn kia in sâu thì biết rõ Dạ Huyền muốn giết người, rất nhanh hắn di chuyển đến trước mặt Dạ Huyền, khẽ nhìn hắn rồi lẳng lặng lên tiếng: "Dạ Huyền, bình tĩnh lại."

Nhưng Dạ Huyền giống như không nghe được lời Triêu Ca nói, từ lòng bàn tay đã tản ra một luồng ánh sáng đỏ nhàn nhạt.

"Dạ Huyền, ta biết rõ ngươi không muốn giết người, ngươi có nhân tính, muốn làm người tốt, nên nén xuống sự khát máu trong người ngươi đi."

Lòng bàn tay Dạ Huyền tản đầy màu đỏ, dần dần trở nên đậm hơn, nhìn chằm chằm ánh mắt của Triêu Ca, cười mỉa mai đầy châm chọc: "Đừng có giả bộ hiểu rõ ta."

Lúc ban đầu Triêu Ca còn không hiểu rõ Dạ Huyền là người như thế nào.

Thế nhưng trong đêm hôm qua, Dạ Huyền công kích hắnnhiều như vậy nhưng cũng không lấy mạng hắn.

Cuối cùng cũng chỉ trách móc rằng, Hồi Âm là Thanh Âm chuyển thế, hắn sẽ buông bỏ Hồi Âm.

Những điều này gom lại, Triêu Ca tin rằng, bản tính của Dạ Huyền không hư hỏng đến vậy. Sở dĩ hắn ta trở nên bộ dạng như vậy là vì bị áp bách. Hắn ta là huynh đệ của hắn, hắn không thể vứt bỏ không quan tâm.

"Dạ Huyền, ta sẽ giải thích với ngươi. Ta biết rõ ngươi chỉ là ngụy trang thành dáng vẻ giết người không chớp mắt này thôi."

"Ai nói ta ngụy trang?"

"Nếu không ngươi đã giết ta." Triêu Ca một thân áo trắng, không dính một chút bụi đứng trước mắt Dạ Huyền. Đôi mắt nhìn chằm chằm vào người đối diện, từng chữ từng chữ nhả ra chắc chắn.

Hoàng thái tử từ trước đến nay luôn là bộ dáng thanh cao tao nhã ấy, làm người ta cảm thấy xa cách. Nhưng bây giờ khi hắn chắc chắn lại có một khí thế không nói nên lời tràn ngập làm Dạ Huyền ngẩn người, sau một giây thì cười lạnh: "Ngươi cho rằng ta không dám?"

"Ta biết rõ ngươi dám." Triêu Ca nhàn nhạt nói tiếp: "Nhưng mà ngươi không muốn. Nếu không ta cũng không sống được đến bây giờ.

Thần thái của Dạ Huyền bỗng thay đổi lớn, ánh sáng đỏ trong lòng bàn tay hắn bốc cao hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Không thể tặng lễ vật (5)

Thần thái của Dạ Huyền bỗng thay đổi lớn, ánh sáng đỏ trong lòng bàn tay hắn bốc cao hơn. Hắn nắm chặt Giới Chỉ trong tay, nắm thật chặt, sau đó môi mỏng phun ra từng chữ: "Chỉ cần chọc phải người của ta thì nhất định phải..." Dạ Huyền dừng lại một chú, đẩy Triêu Ca sang một bên mới tiếp tục nói tiếp: "Chết."

Vừa nói xong thì hắn giơ tay đánh về phía thị nữ đang quỳ trên mặt đấy.

"Dạ Huyền." Triêu Ca ổn định lại thân thể, bay về chỗ Dạ Huyền. Nhưng mà Lâm Hồi Âm ở cạnh Triêu Ca lại nhanh hơn một bước, nàng giang rộng hai tay chắn trước mặt thị nữa kia.

Dạ Huyền nhíu mày, động tác tay cũng không hề chậm lại, tiếp tục đẩy ra. Lâm Hồi Âm có cảm giác một luồng nóng hổi đau đớn đang dần tiến đến gần bản thân, nàng nhắm chặt mắt lại. Không phải Triêu Ca nói, Dạ Huyền biết nàng là Thanh Âm chuyển thế rồi vậy thì sẽ không giết nàng nữa đó sao?

Đang lúc đáy lòng cô khẩn trương thì nàng rõ ràng cảm nhận được tay Dạ Huyền dừng lại ngay trước mặt mình. Lâm Hồi Âm chậm rãi hé mắt, hơi ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt xinh đẹp của Dạ Huyền. Mà hắn cũng đang nhìn nàng, ánh mắt thật sâu, tỏng chốc lát hắn mới mở miệng: "Tránh ra."

Lâm Hồi Âm rất nhanh uỡn thẳng, không có chút dấu hiệu nào sẽ tránh ra, lại nhìn Dạ Huyền lắc đầu, kiên định nói: "Không cho."

Trên biểu cảm của Dạ Huyền xuất hiện khe hở, tay của hắn lại đẩy đến sát phía Lâm Hồi Âm hơn, nhưng nàng cũng chỉ thờ ơ đứng đó. Mở lớn đôi mắt nhìn thẳng vào hắn, đáy mắt nàng tỏa sáng, trong trẻo, thuần tí lại mang theo sự kiên quyết không có ý định lùi bước.

Nàng lại nói với hắn, giọng nói cũng như ánh mắt vậy, rất kiên quyết: "Chỉ là nàng ấy không cẩn thận nên vung nước lên người ngươi thôi, dú có sai nhưng cũng không đến nỗi phải chết. Ngươi muốn giết nàng thì giết ta trước đi."

Lâm Hồi Âm nói xong lại hếch cao cằm, ý bảo với Dạ Huyền rằng nàng nhất định phải bảo vệ người phía sau thật tốt.

Dạ Huyền mím môi, liếc mắt nhìn Triêu Ca đang đứng đó chuẩn bị xuất thủ sau đó nhanh chóng lại nhìn Lâm Hồi Âm đang đứng trước mặt mình. Dừng một lát ánh sáng trên tay hắn cũng tiêu tán dần, sau đó hắn buông thõng tay, ngực hơi phập phùng cũng không ở lại nữa mà lướt qua người Lâm Hồi Âm rời đi.

Đối mặt với nàng... Hắn mãi mãi không chiến mà bại. Lâm Hồi Âm nhìn theo bóng Dạ Huyền đã biến mất không thấy mới thở ra một hơi thật dài, toàn cơ thể đều bắt đều trở nên mềm nhũn.

Nguy hiểm thật, nàng vừa dùng tính mạng mình để đặt cược.

Chỉ là không biết, người đàn ông đẹp đẽ giết người không chớp mắt kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Không phải mấy hôm trước còn thề không cho nàng được sống sao, tại sao bây giờ trong giờ khắc mấu chốt hắn lại lựa chọn nhượng bộ?

****

Đêm qua Lâm Hồi Âm không nghỉ ngơi tốt vậy nên tối nay đã nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Nửa đêm đột nhiên tỉnh lại muốn đi vệ sinh, nàng thuận tiện nhìn sang thời gian vừa đúng là nửa đêm. Nàng quay người lười biếng bước về giường, ai ngờ vừa bước được hai bước đã té xỉu tên mặt đất.

Khi tỉnh lại lần nữa thì lại phát hiện mình không ở trong điện thái tử nữa, xung quanh nàng là một mảnh tối om, mờ mịt một chút cuối cùng nàng cũng nhận ra.

Tên đàn ông biến thái đã bắt cóc nàng bảy ngày lại đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (1)

Khi tỉnh lại lần nữa thì Lâm Hồi Âm phát hiện mình không ở trong điện thái tử nữa, xung quanh nàng là một mảnh tối om, mờ mịt một chút cuối cùng nàng cũng nhận ra.

Tên đàn ông biến thái đã bắt cóc nàng bảy ngày lại đến rồi.

Đã có một đoạn thời gian này nàng chưa từng bắt bị bắt cóc vậy mà đêm nay hắn ta lại đến. Chỉ là lần bắt cóc này khác với bảy lần trước. Ở đây không ẩm ướt, lạnh lẽo như chỗ kia, chắc hắn ta đã đổi sang địa điểm mới rồi.

Lâm Hồi Âm vươn tay, mò mẫm xung quanh lại phát hiện dưới thân là một chiếc thảm mềm mại, bên cạnh cũng không có chiếc ghế nào, cũng chẳng có ai. Chẳng lẽ người bắt cóc nàng không ở đây?

Nàng có nên thừa dịp này mà trốn đi không? Sau đó thuận tiện xem đây là đâu luôn. Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây thì cọ quậy ngồi dậy. Nơi đây đen mịch vì vậy động tác của nàng cũng hơi chậm chạp, tay cô vơ lung tung phía trước thật vất vả mới nắm được thành giường, sau đó đôi chân cũng cẩn thận từng li từng tí.

Chân cửa cô còn chưa ngã vào giường đã nghe được một loạt tiếng chân bình tĩnh truyền đến. Lâm Hồi Âm lập tức ngừng động tác, cứng ngắc ngồi trên giường.

Nàng cảm nhận được tiếng bước chân kia càng lúc càng gần. Càng ngày càng rõ, cuối cùng gần như vang lên ở bên tai, sau đó thì có một hơi thở nhàn nhạt truyền đến. Lâm Hồi Âm biết rõ người đàn ông bắt cóc mình đang đứng ngay trước mắt, chỉ là trong phòng tối om nên cô không phân biệt được người bắt cóc mình là Triêu Ca hay Dạ Huyền mà thôi.

Gã đàn ông đứng trước mặt nàng thật lâu nhưng cũng không có bất kỳ động tĩnh nào.

Trong không gian đen tối lại yên tĩnh như vậy càng làm Lâm Hồi Âm bất an không thôi, cô nuốt nước bọt sau đó cảm nhận được gã đàn ông kia đang

ngồi xuống bên cạnh mình. Chiếc giường mềm mãi lõm xuống làm thân thể nàng hơi nghiêng, không nghĩ lại đụng phải cánh tay hắn ta.

Lâm Hồi Âm vội vàng rụt tay về, nhưng động tác nàng vừa thực hiện được một nửa, eo của nàng đã bị người đàn ông kia ôm lấy, sau đó nàng rơi vào một vòng ôm ấm áp, rắn chắc.

Theo bản năng nàng khẽ động đậy, cái ôm kia cũng siết chặt hơn, ghì chặt nàng trong ngực gã. Nàng cảm nhận được sự vuốt ve của ngón tay gã trên hông mình..

Cơ thể Lâm Hồi Âm căng cứng có chút căng thẳng. Tay của hắn lại bắt đầu di chuyển lên trên. Động tác của hắn rất ôn hòa, mang theo mấy phần nhu tình không nói nên lời. Không giống như bảy lần trước, vừa bắt nàng đến đã vội vàng nuốt nàng vào bụng, giày vò nàng muốn chết.

Thế nhưng bây giờ hành động ôn nhu của hắn càng làm nàng sợ hãi hơn.

Lâm Hồi Âm cảm thấy cơ thể mình cũng bắt đầu run rẩy, không biết là bởi vì động tác trêu chọc chậm rãi của hắn nên sinh ra phản ứng hay là do nàng khẩn trương mà sợ hãi.

Tên đàn ông biến thái kia rất hài lòng với phản ứng của nàng, động tác càng mạnh mẽ hơn. Thậm chí hai đầu ngón tay dài đang bắt đầu vuốt ve mặt nàng, cách một lớp ý phục thời gian dần qua bao trùm lên ngực mềm mại.

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm bỗng dừng hô hấp, cơ thể rụt về phía sau nhưng người đàn ông cũng không chịu buông tha. Lâm Hồi Âm chỉ có thể một mực né tránh, dể lưng của nàng dán chặt lên...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (2)

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm bỗng dừng hô hấp, cơ thể rụt về phía sau nhưng người đàn ông cũng không chịu buông tha. Lâm Hồi Âm chỉ có thể một mực né tránh, dể lưng của nàng dán chặt lên tường, muốn trốn tránh cũng không được. Lúc ấy người đàn ông bỗng phát ra tiếng cười.

Tiếng cười kia rất ngắn, Lâm Hồi Âm không phân biệt được âm sắc của nó thì đã biến mất rồi.

Nhưng tiếng cười như vậy cũng rất mê người, làm lòng nàng rạo rực cả lên.

Sau đó nàng cảm giá được người đàn ông kia đang nhích lại gần mình, lúc này nàng không thể trốn nữa, chỉ có thể dựa vào bản năng đưa tay lên đẩy ngực hắn ra.

Gã biến thái cũng giơ tay lên nhẹ nhàng chụp lấy tay nàng, tuy nhanh nhưng không dùng lực, làm cho Lâm Hồi Âm cảm thấy một cảm giác không nói nên lời, đầu ngón tay cũng hơi run rẩy.

Cánh tay còn lại của hắn thuần thục chạm vào hông nàng, dễ dàng cởi bỏ đai lưng, quần áo xộc xệch càng thuận tiện để hắn kéo hết quần áo nàng xuống.

Lâm Hồi Âm biết tiếp theo tên đàn ông này sẽ làm chuyện gì vậy nên ra sức vùng vẫy muốn rút cánh tay đang bị hắn nắm chặt ra.

Thế nhưng hắn lại cúi người, đặt nàng ở dưới thân. Môi của hắn nhẹ nhàng hôn lên xương quai xanh của nàng, cũng không thèm để ý đến sự phản kháng ủa nàng, điên cuồng hôn xuống.

Bảy lần trước Lâm Hồi Âm bị bắt hắn luôn vào thẳng chủ đề, ngoài đau đớn ra nàng chẳng còn thấy cảm giác nào khác. Nhưng bây giờ hắn hành động như vậy lại làm cho cơ thể nàng có cảm xúc, nàng thật sự hoảng hốt.

Tại sao thân thể nàng lại có phản ứng với một người đàn ông biến thái không rõ mặt mũi kia chứ?

Lâm Hồi Âm càng vùng vẫy mạnh hơn. Người kia tựa như không hài lòng với hành động này, càng gặm nhấm da thịt nàng mạnh hơn. Lâm Hồi Âm nhỏ giọng rên rỉ, cũng cảm giác người đàn ông này đã tách khỏi người mình.

Lâm Hồi Âm thở dài một hơi. Bỗng nghe được tiếng sột soạt truyền đến. Nàng giãy giụa muốn ngồi dậy tìm quần áo mình mang vào, thế nhưng tốc độ cởi của người đàn ông kia so với nàng nhanh hơn nhiều. Lúc nàng vừa chạy được một đoạn thì cổ chân đã bị hắn tóm lại, kéo về phía sau. Vật nóng của người đàn ông cũng vì thế mà ma sát trên cơ thể nàng.

Vật nhỏ của hắn rất nóng, giống như chống đẩy lên da thịt nàng vậy, để nàng cảm nhận được khát vọng ủa người kia. Đáy lòng nàng có chút sợ hãi cuối cùng không nhịn được mà lên tiếng: "Rốt cuộc ngươi là ai? Là Triêu Ca hay là Dạ Huyền?"

Người đàn ông ngoảnh mặt làm ngơ với những lời kia của nàng. Hắn chậm chạp cắn cắn da thịt nàng, Lâm Hồi Âm cắn môi để mình không bật ra tiếng

rên rỉ: Ta đã từng thấy ngọc bội của ngươi, ta biết rõ ngươi là Dạ Huyền hoặc Triêu Ca, tại sao ngươi luôn bắt cóc ta chứ? Bắt cóc bảy lần còn chưa đủ sao?"

Bờ môi hắn đang dừng trên ngực nàng bỗng dừng lại, thậm chí cơ thể hắn còn run rẩy một cái. Trong bóng đêm hắn ngẩng đầu nhìn khuôn mặt nàng.

Lâm Hồi Âm thấy hắn dừng lại tự cho là mình đã nói trúng tim đen nên nói tiếp: "Rốt cuộc làm thế nào ngươi mới buông tha cho ta?"

Buông tha... Sao có thể buông tha đây...

Tên đàn ông nghe được câu này trong lòng bỗng thấy đắng chát, lần nữa đột nhiên cúi đầu tiếp tục hành động lúc này.

Lần này động tác của hắn điên cuồng hơn nhiều, thậm chí cũng dùng lực mạnh hơn. Không để ý đến dáng vẻ không tự nguyện kia, hắn tách hai chân nàng ra, sau đó ôm lấy bờ vai nàng, dùng sức tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (3)

Lần này động tác của hắn điên cuồng hơn nhiều, thậm chí cũng dùng lực mạnh hơn. Không để ý đến dáng vẻ không tự nguyện kia, hắn tách hai chân nàng ra, sau đó ôm lấy bờ vai nàng, dùng sức tiến vào.

Cảm giác đau đớn truyền đến. Lâm Hồi Âm cuộn chặt nắm đấm mong giảm bớt cảm giác đau đớn khó chịu trong mình, miệng liên tục hét lên: "Buông ta ra... Buông ta ra..."

Nhưng hắn ta lại không có chút dấu hiệu dừng lại nào, ôm lấy cơ thể nàng tốc độ càng lớn hơn.

Lâm Hồi Âm đau đến mức nước mắt cũng chảy ra, nàng nắm chặt lấy tấm thảm lông xù dưới thân, há miệng, giọng điệu mềm mại mang theo sự đáng thương: "Đau..."

Giọng nói của nàng rất nhỏ, giống như là đau đến chết. Thế nhưng lời của nàng vẫn rõ ràng lọt vào tai tên kia, động tác của hắn cũng vì thế mà ngừng lại.

Lâm Hồi Âm nhắm mắt, cảm thấy thân thể mình đã khá hơn nhiều. Lúc này nàng mới buông lỏng, môi dưới sắp bị cắn nát rồi. Thời gian dần qua, nàng tức giận hít thở một cái lại phát hiện gã đàn ông lại tiếp tục. Nhưng không ác liệt, ngang tàn như lúc này, lần này mang đến cho Lâm Hồi Âm một cảm giác khó nói nên lời, cơ thể cũng bắt đầu run rẩy chuyển động theo.

Cái cảm giác này rất lạ lẫm, lạ đến nỗi làm Lâm Hồi Âm hốt hoảng. So với đau đớn lúc nãy hắn gây ra, lần này đáy lòng cô còn thấy khó chịu hơn, theo bản năng đẩy bờ vai hắn ra, khẽ mở miệng: "Thả ta ra..."

Người đàn ông không để ý đến cô, chỉ là theo thời gian cứ thế giày vò nàng. Lâm Hồi Âm sợ hãi, nhịn không được mà nói láo: "Ngươi buông ta ra... Ta không thoải mái..."

Người đàn ông này giống như rất để ý đến suy nghĩ trong lòng nàng. Thật sự dừng lại, lúc này cũng không lưu lại trong cơ thể nàng nữa mà rút ra.

Lần này Lâm Hồi Âm mới thật sự cảm giác được đau đớn, cơ thể run rẩy, khóe mắt cũng rơi lệ.

Trong bóng tối người đàn ông kia chống hai tay đối diện trên cơ thể nàng. Thở gấp, qua thật lâu hô hấp hắn mới dần ổn định, sau đó hắn mới trở mình rời khỏi người nàng.

Lúc này Lâm Hồi Âm mới hít hà từng ngụm không khí, cơ thể không tự chủ mà cuộn lại.

Người đàn ông kia thấy nàng nhúc nhích thì duỗi tay ra, chạm đến mặt nàng vừa vặn lau đi giọt lệ nóng tràn ra. Động tác của hắn cứng đờ, sau đó cũng chậm rãi vuốt ve mặt nàng. Sau đó lại nghiêng người, cúi xuống trước mặt nàng, nhẹ nhàng hôn đi nước mắt.

Đầu lưỡi của hắn hơi lạnh, cuốn theo nước mắt nàng, lưu lại trên mặt nàng một cảm giác ẩm ướt đến ngượng ngùng.

Cơ thể Lâm Hồi Âm sợ đến mức dừng hô hấp. Cho là hắn còn muốn tiếp tục làm chuyện kia, thế nhưng đợi một hồi, hắn cũng chẳng có bất kỳ hành động nào. Chỉ là yên tĩnh ôm nàng, rất lâu sau giống như ngủ thiếp đi.

Lâm Hồi Âm không mấy thích ứng khi bị ôm như vậy, khẽ động đậy cơ thể muốn thoát khỏi lòng ngực hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 79: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (4)

Lâm Hồi Âm không mấy thích ứng khi bị ôm như vậy, khẽ động đậy cơ thể muốn thoát khỏi lòng ngực hắn. Ai ngờ động tác của nàng còn chưa hoàn tất thì tên đàn ông biến thái kia lại trở mình đặt nàng ở bên dưới.

Lâm Hồi Âm sợ đến mức hét lên sau đó thì môi của nàng lập tức bị chặn lại. Đây là nụ hôn đầu tiên của nàng. Nó đến quá vội vàng không để nàng kịp chuẩn bị.

Môi lưỡi của hắn rất nóng giống như muốn làm phỏng cả môi nàng. Nhưng động tác của hắn lại có chút ngốc giống như cả quá trình chỉ dựa vào bản năng, gặm nhấm môi nàng làm nàng thấy hơi đau.

Lâm Hồi Âm kháng nghị, nhưng âm thanh bất mãn mềm mại phát ra rơi vào tai hắn lại trở nên hấp dẫn, làm cho người đàn ông kia càng hôn nàng điên cuồng hơn.

Hô hấp của Lâm Hồi Âm hoàn toàn bị cướp hết, nàng khó chịu vấu chặt bả vai hắn muốn đẩy hắn ra, nhưng lại chẳng có chút sức lực.

Đầu lưỡi của người đàn ông kia như muốn dò xét khắp nơi trong miệng cô. Lâm Hồi Âm khó chịu dùng sức đẩy vai hắn. Trong nháy mắt đầu nàng xẹt qua một ý nghĩ. Nếu nàng không kháng cự nữa, đầu lưỡi khẽ giật thì hắn khó chịu hừ lên một tiếng, ngây lập tức quấn quít với đầu lưỡi nàng. Lâm Hồi Âm lúc này lại giả bộ bộ dáng động tình, dùng sức cấu lên bả vai hắn.

Móng tay dùng sức, như là để trừng phạt người đàn ông này, như là đang phát tiết chuyện hắn không phân biệt tốt xấu mà cướp đi sự trong sạch của nàng.

Hầu như nàng đã dùng hết sức lực vốn cô, lúc đầu ngón tay cảm nhận được một chút ấm áp mới bắt đầu giãn ra.

Tên kia vẫn điên cuồng hôn nàng như trước, hôn không biết qua bao lâu hắn mới buông môi nàng ra.

Lúc này nàng đã không còn chút sức lực nào, hoàn toàn tê liệt từng ngụm, từng ngụm hít thở không khí.

Nếu hắn không buông nàng ra có lẽ một chút nữa thôi nàng sẽ ngất vì thiếu khí mất.

Tên đàn ông kia lại ôm nàng thật chặt, cũng thở hổn hển, theo tốc độ thở dốc mà lực đạo ôm nàng cũng thay đổi, giống như muốn khảm nàng vào trong xương cốt mình vậy.

Hai người yên tĩnh nằm đó, hơi thở giao nhau cuối cùng làm tim đối phương đều đập nhanh.

Lúc ban đầu Lâm Hồi Âm còn có chút lo lắng, sợ rằng người đàn ông biến thái này đè lên người nàng, hôn môi nàng rồi sẽ làm ra những chuyện kia vậy nên nàng luôn chống cự để đề phòng. Nhưng qua thật lâu người bên cạnh cũng chẳng có động tĩnh gì, chỉ ôm nàng thật chặt như thế.

Trong không gian yên tĩnh chỉ có tiếng tim đập của cả hai người không ngừng vang lên, giống như một giai điệu ru con vậy.

Người kia ôm ấp nàng thật lâu, cái ôm ấm áp làm Lâm Hồi Âm không chống cự nổi nữa mà khẽ chìm vào giấc ngủ.

Sau khi hô hấp của nàng trở nên đều đều, người đàn ông bên cạnh mới chậm rãi mở mắt. Trong bóng tối nhưng hắn lại thấy rõ dung nhan nàng.

Hôm sau tỉnh lại, ánh nắng ngoài cửa sổ đã lên cao. Nàng đã quay lại điện thái tử, nếu không phải trên thân còn cảm giác đau đớn thì có lẽ đêm hôm qua chỉ là giấc mộng mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (5)

Hôm sau tỉnh lại, ánh nắng ngoài cửa sổ đã lên cao. Nàng đã quay lại điện thái tử, nếu không phải trên thân còn cảm giác đau đớn thì có lẽ đêm hôm qua chỉ là giấc mộng mà thôi.

Chỉ là hôm qua nàng đã đánh thương tên đàn ông biến thái bắt cóc nàng. Bây giờ chỉ cần xem xem trên người họ có có vết cấu của nàng không thì có thể

biết được đó là người nào rồi.

Hắc thái tử giết người không chớp mắt, nàng không dám trêu chọc hắn. Nếu không lỡ chọc hắn nổi giận rồi thì hắn sẽ không do dự vào vung tay vặn đầu nàng mất, cái gia quá đắt. Vậy nên nàng chỉ có thể tìm đến Hoàng thái tử thôi.

Bất kể trên người Hoàng Thái tử có hay không có vết thương chỉ cần nàng nhìn thấy thì có thể biết được chính xác ai là người bắt cóc nàng rồi. Nhưng mà phải làm thế nào đây?

Lâm Hồi Âm ngồi nghệt ra, cau mày suy nghĩ cũng hơn nửa ngày rốt cuộc ánh mắt sáng lên, nhanh chóng vén chăn trên người gọi người đến hầu hạ mình rời giường.

Đợi đến lúc nàng chỉnh đốn ổn thỏa thì cũng không chờ nữa mà vội vàng chạy đến Từ Thiên Điện.

Trong cung thái tử tất cả người hầu đếu biết nàng, thấy nàng đến thì họ đều khom người: "Hồi Âm tiểu thư."

Lâm Hồi Âm dòm vào trong chánh điện dò xét nhưng không thấy dáng người Triêu Ca đâu, lúc này mới hỏi một thị nữ bên cạnh: "Thái Tử đâu?"

"Hồi Âm tiểu thư, sáng sớm hôm nay Thái Tử đã đến thần miếu với Tiên Vương rồi ạ. Trước khi đi người có căn dặn chúng ta phải quan tâm tiểu thư."

"Đi thần miếu rồi sao?" Lâm Hồi Âm nhíu nhíu mày, bĩu môi hỏi: "Vậy lúc nào thì hắn về?"

"Nô tì không biết, sớm thì ba ngày muộn thì năm ngày ạ."

Ba ngày, năm ngày? Lâm Hồi Âm bỗng thấy tức giận, sao lâu như vậy chứ?

Đến lúc ấy thì vết sẹo trên vai cũng đã sớm liền rồi, sao nàng có thể xác định được ai là người bắt cóc mình đây. Chuyện này sao lại trùng hợp như thế chứ?

Lâm Hồi Âm rầu rĩ không vui "A" lên một tiếng, sau đó quay người về chỗ của mình. Thật vất vả nàng mới để lại vết sẹo trên vai hắn, chẳng lẽ cứ dễ dàng cho qua như thế?

Thế nhưng nếu không bỏ vậy thì nàng chỉ có thể tìm đến Hắc thái tử.

Nghĩ đến hắn ta Lâm Hồi Âm không tự chủ mà rùng mình một cái, hàm răng cắm chặt xoắn xuýt một hồi.

Tên Hắc thái tử đó không dễ đối phó đâu. Thế nhưng bây giờ nàng không xác định thì buổi tối lại bắt cóc thì phải làm sao.

Huống chi nàng nằm mơ cũng muốn biết rõ người cướp đi sự trong sạch của mình là ai...

Lâm Hồi Âm xoắn xuýt hơn nửa ngày cuối cùng cũng cắn răng hạ quyết định. Nàng sẽ đến chỗ Hắc thái tử.

.....

Triêu Ca trước khi đi có căn dặn mọi người phải quan tâm nàng nhưng cũng không hạn chế sự tự do của Hồi Âm.

Thị nữ chưa bao giờ thấy Hoàng Thái Tử mang người về cung vậy nên đối với Lâm Hồi Âm đặc biệt tôn kính, hơn nữa còn ngoan ngoãn làm theo phân phó của nàng.

Cho nên sau khi nàng hỏi đường đến cung điện của Hắc Thái Tử thì ăn mang trang sức chỉnh tề sau đó nhanh chóng đến chỗ Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm không cưỡi mây phi gió, cũng không bay trên kiếm. Nàng chỉ có thể đi bộ mà thôi. Cũng may chỗ của Dạ Huyền không cách chỗ này quá xa, hai chỉ đi hơn hai canh giờ đã đến nơi.

Lâm Hồi Âm đứng trước cung điện của Dạ Huyền hít sâu một hơi sau đó cúi thấp đầu bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (6)

Lâm Hồi Âm đứng trước cung điện của Dạ Huyền hít sâu một hơi sau đó cúi thấp đầu bước vào.

Tuy cung điện của Dạ Huyền không đồ sộ như cung Thái Tử nhưng lại tao nhã, đẹp và tĩnh mĩnh lại có thừa. Bên trong là một loạt cây đại thụ che trời,

che lấp mất hơn một nửa ánh mặt trời nên có chút âm u.

Lâm Hồi Âm còn chưa đi đến cửa cung điện thì đã thấy một thị nữ bụm mặt khóc lóc chạy ra. Lâm Hồi Âm vội vàng đuổi kịp nhìn thấy người thị nữ kia chạy vào một trong gian phòng, ở đó có rất nhiều thị nữ khác vây lại, dùng khăn tay giúp ngời kia lau nước mắt: "Ta không biết Nhị hoàng tử đang nghỉ ngơi nên dâng trà chiều lên, đánh thức hắn, hắn không nói hai lời để toàn bộ trà nóng lên người ta.

Một thị nữ vội vàng bôi thuốc mỡ cho người thị nữ kia: "Đừng khóc, cũng may chưa giết ngươi."

"Đúng vậy mấy hôm trước có một thị nữ không cẩn thận xông vào lúc nhị Hoàng Tử đang tắm, hắn không nói một lời trực tiếp giết chết nàng ta."

"Cái này tính là gì, còn có chuyện thảm hơn ấy..."

...

Nhưng người thị nữ kia thay phiên nhau nêu lên tội ác cảu Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm đứng bên ngoài nghe những lời này thì nhếch miệng. Quả nhiên suy nghĩ của mọi người là đúng, lúc tất cả đều nói ngươi có vấn đề thì nhất định ngươi thật sự có ván đèn. Đáng đời, không ai khen Dạ Huyền tốt.

Mấy thị nữ cũng rất bát quái, than vãn hết nửa ngày mới dừng. Sau đó một thị nữ buồn rầu nói: "Sắp đến giờ Hoàng Thái tử tắm rồi, đến phiên ai đi đun nước ấm cho ngài ấy vậy?"

"Thúy Lục."

"Thúy Lục?" Hôm nay không phải nàng ấy đã xuất cung thăm người thân sao?"

"Vậy làm sao bây giờ, ai sẽ đi thay nàng?"

Không có ai lên tiếng bởi vì căn bản không một ai muốn nhận. Lâm Hồi Âm đứng ngoài cửa, đảo mắt một vòng sau đó bước vào nói: "Để ta đi."

Những người thị nữ kia căn bản cũng không để ý đến việc Lâm Hồi Âm là người lạ, lập tức đưa đồ tắm rửa của Dạ Huyền cho nàng.

....

Tẩm cung của Dạ Huyền mở rọng cửa, bên ngoài cũng không hề có thị vệ nào. Lâm Hồi Âm cẩn thận đến gần, nhìn vào bên trong dò xét lại phát hiện phía trong cũng không hề có thị nữ hầu hạ nào, trống không không một bóng người. Yên tĩnh đến bất thường, so với cung thái tử đâu đâu cũng có thị nữ thì nơi đây cô quạnh nhiều.

Lâm Hồi ÂM đứng ở cửa hít vào một hơi sau đó ôm đồ bước vào.

Băng qua vô số màn che cuối cùng Lâm Hồi ÂM cũng đứng trước chiếc giường lớn, nhìn thấy Dạ Huyền đang chóng tay nằm nghiêng.

Tóc hắn trắng như tuyết rối tung tùy ý nằm trên giường, có chút lộn xộn. Bộ áo quần đỏ thì hơi nhàu, trên khuôn mặt chẳng có chút cảm xúc nào, hắn nhắm nghiền hai mắt, đôi lông mi dài, cõng vút thật xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (7)

Hắn ngủ say như vậy yên tĩnh mà xinh đẹp đến tuyệt trần. Mang lại cho người khác một cảm giác mềm mại, không hề thấy một chút cảm giác công kích nguy hiểm nào.

Hắn như vậy thật sự rất đẹp, còn kèm theo một cảm giác âm u. Nếu không phải động chút là giết người, Lâm Hồi Âm tin sẽ có nhiều người yêu hắn.

Chỉ tiếc là tính khí hắn quá kém, tính cách quá cao ngạo, không để ai vào mắt, pháp thuật quá lợi hại

Được rồi, phát thuật lợi hại không phải là khuyết điểm, nhưng động chút lại giết người thì thật sự là rất đáng ghét.

Lâm Hồi ÂM yên lặng suy nghĩ một lần, thật không nghĩ ra Dạ Huyền có gì tốt. Vậy nên nhếch môi yên lặng bước lên trước hai bước, sau đó cúi đầu cố ý nói giọng khác, cung kính: "Nhị hoàng tử đồ dùng tắm của ngài đã chuẩn bị tốt."

Dạ Huyền chậm rãi mở mắt lười biếng rời giường, cũng không thèm liếc mắt đến thị nữ trước mắt mà bước về phía trước.

Hắn đi rất nhanh, Lâm Hồi Âm bước không kịp khó tránh khỏi thỉnh thoảng lại vừa đi vừa chạy. Người đàn ông kia đưa lưng về phía nàng, vậy nên nàng đánh bạo ngẩng đầu lên, nhìn dáng đi của hắn, không nhanh không chậm. Áo hồng tóc bạc rất mê hoặc, chỉ tùy tiện bước đi mà cũng có bao nhiêu kinh diễm.

Nơi Dạ Huyền tắm là một trong rừng trúc, cách rất xa còn có mấy làn khói trắng nhẹ bay lên. Sau khi bước vào Lâm Hồi Âm mới phát hiện bốn phương tám hướng đều có bình phong, bên trong là một suối nước nóng thiên nhiên.

Lâm Hồi Âm thổi bệ ngọc sạch sẽ sau đó đặt áo quần hắn xuống, tiếp đó quay người cúi đầu bên cạnh Dạ Huyền, như trước tiếp tục cố làm giọng mảnh hơn, mềm mại nói: "Nô tì giúp Nhị Hoàng tử thay áo."

Dạ Huyền chỉ là nghễnh đầu, cũng không thèm đảo mắt đến nữ nô tì một cái, nói: "Đi ra ngoài!"

Dạ Huyền tắm rửa không có người hầu hạ sao?

Lâm Hồi Âm còn mong giúp hắn cởi quần áo sẽ nhìn xem hắn có bị thương không mà.

Nàng cúi đầu, cong môi, tròng mắt khẽ chuyển chưa kịp nói gì đã nghe giọng nói trên đỉnh đầu vang lên lần nữa: "Còn không mau cút đi."

Tính khí thật sự là quá kém. Nàng chỉ hơi chậm một tí thôi hắn đã nổi giận rồi... Lâm Hồi Âm chỉ muốn biết rốt cuộc tên đàn ông biến thái kia là ai thôi, nhưng nàng cũng không muốn vứt tính mạng mình đi. Nên vội vàng xách vay xoay người chạy vào rừng trúc.

Bất quá Lâm Hồi Âm cũng không chạy đi xa, chỉ lẳng lặng trốn trong rừng trúc xanh tốt.

Một lát sau, Lâm Hồi Âm mơ hồ nghe thấy tiếng nước truyền đế, vì nàng tránh cho đụng chạm phát ra âm thanh nên nằm rạp trên mặt đất, bò về phía dòng suối.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (8)

Một lát sau, Lâm Hồi Âm mơ hồ nghe thấy tiếng nước truyền đế, vì nàng tránh cho đụng chạm phát ra âm thanh nên nằm rạp trên mặt đất, bò về phía dòng suối.

Lâm Hồi Âm dùng cả tay và chân, tốc độ bò cũng không chậm thật vất vả mới đến bên chỗ dòng suối nhưng lại bị tấm bình phong che lại. Nàng chỉ còn cách đứng lên, rón rén dạo quanh tấm bình phòng một vòng đi đến sau lưng Dạ Huyền.

Hơi nước lượn lờ, Lâm Hồi Âm cách dòng suối một đoạn nên không thấy rõ Dạ Huyền ở đâu. Vậy nên nàng vượt qua tấm bình phòng, cẩn thận bò lên phía trước một đoạn. Hơi nước nóng phải lên mặt nàng tạo thành từng giọt nước. Nàng đưa tay lên sờ mí mắt tập trung mọi sự chú ý nhìn về phía trước. Lúc này trong hơi nước lượn lờ sương mù Lâm Hồi Âm cũng nhìn thấy rõ một bóng dáng. Chỉ là ánh mắt như hơi mờ, nàng đành đánh bạo tiếp tục lên trước, lại phát hiện Dạ Huyền trong bể tắm vậy mà không có chút phản ứng nào, đáy lòng nàng an tâm hơn nhiều, tiếp tục bò lên trước.

Bò đến nơi, Lâm Hồi Âm nhìn rõ người đàn ông kia đang lười biếng dựa lên bờ suối, tựa như rất thích ý, lại giống như là đang hưởng thụ cảm giác dễ chịu vậy.

Mái tóc dài của hắn sinh nước, dính trên người che đi một cảnh xuân lớn, dù vậy Lâm Hồi Âm vẫn có thể nhìn thấy hình dáng hắn, cảm giác được dáng người Dạ Huyền thật là hoàn mỹ.

Cánh tay hắn lười biếng duỗi ra, làn da trắng như tuyết, dòng suối bốc hơi tỏa ra một luồng khí trắng, chỉ là bả vai của hắn bị tóc che đi mất.

Lâm Hồi Âm mím môi, cẩn thận quan sát lưng Dạ HUyền, cảm thấy hắn không có chút phản ứng gì mới tiếp tục bò lên một đoạn nữa,

Đợi đến khi chỉ cách Dạ Huyền một đoạn ngắn nàng mới dừng lại. Bây giờ nàng chỉ cần vén lên một chút là có thể xem trên người hắn có vết thương hay không.

Động tác của nàng rất nhẹ, hẳn là hắn không phát hiện đâu. Lâm Hồi Âm giơ tay, cắn cắn ngón tay mình sau đó ngoan tâm duỗi ngón tay ra đưa tới mái tóc đang che vai của hắn.

Lâm Hồi Âm di chuyển được một phân thì dừng lại, sau đó thấy Dạ Huyền không có động tĩnh gì thì lại tiếp tục nhích thêm một phân. Cứ như vậy hơn nửa ngày ngón tay nàng cũng đã chạm được vào tóc hắn. Nàng không khỏi mừng thầm, nghĩ đến Dạ Huyền như thế hẳn là vì đã ngủ. Vậy nên lập tức vén mái tóc dài của hắn lên, nhưng lúc này cổ tay nàng lại bị tóm lấy. Nàng chưa kịp phản ứng thì cả người đã bay lên, rơi tõm vào trong nước.

Lâm Hồi Âm giãy giụa dưới nước hơn nửa ngày, mới nhô đầu ra khỏi mặt nước, dùng sức lắc đầu để xua hết nước đi, còn chưa mở mắt ra đã cảm nhận được một luồng sát khí quét sạch qua bản thân.

Lâm Hồi Âm vội rụt mình vào trong làn nước, quả nhiên sau đó cảm nhận được một luồng kiếm quét qua.

Nàng ở trong nước thở dài một hơi, cũng may nàng hiểu rõ người đàn ông này, biết hắn động chút lại giết người vậy nên mới phản ứng nhanh, bằng không bây giờ hồn và xác đã tách rời nhau rồi.

Trong lúc Lâm Hồi Âm âm thầm thấy may mắn thì nàng lại nghe thấy âm thanh Dạ Huyền chậm rãi vang lên: "Ngươi ra đây ta sẽ giết ngươi, hay là để ta bắt ngươi rồi giết ngươi sau."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 84: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (9)

Trong lúc Lâm Hồi Âm âm thầm thấy may mắn thì nàng lại nghe thấy âm thanh Dạ Huyền chậm rãi vang lên: "Ngươi ra đây ta sẽ giết ngươi, hay là để ta bắt ngươi rồi giết ngươi sau."

Lâm Hồi Âm sợ đến mức chân mềm nhũn, nàng biết Dạ Huyền nói "sau" thì chưa đầy một giây sau nàng thật sự mất mạng trong đáy nước rồi. Vậy nên lập tức không nghĩ ngợi nàng nhô đầu lên, rát nhanh nói: "Nhị hoàng tử, nô tì đi lạc đường không nghĩ đến lại mạo phạm đến người, xin Nhị Hoàng Tử tha mạng."

Nước trên đầu nàng chảy xuống, nhưng vẫn mở to mắt nhìn Dạ Huyền đã đứng trên bờ, hơi nước bốc lên vòn quanh người hắn. Áo quần đã mang chỉnh tề, ống tay màu hồng rủ xuống, trên lòng bàn tay trái của hắn xuất hiện một vòng ánh sáng màu đỏ sậm.

Cái ánh sáng kia Lâm Hồi Âm đã quá quen thuộc, đây là khúc dạo đầu của một bản nhạc chết chóc, nàng không muốn chết vậy nên não lập tức nhanh nhạy mở miệng lên tiếng: "Nhị hoàng tử, tha một mạng xây được bảy tòa tháp. Nhị Hoàng Tử là người nhân hậu, tha cho ta một cái mạng này hằng đêm ta sẽ cầu nguyện chúc phúc cho ngài. Mong ước mộng của hoàng thái tử trở thành sự thật, cuộc sống mỹ mãn, cơ thể khỏe mạnh, vạn sự như ý, đường làm quan rộng mở, tất cả đều thuận lợi..." Lâm Hồi Âm vắt hết óc mình để đem những lời nịn hót kia ra nói một lần, sau đó giương mắt nhìn ánh sáng trên tay Dạ Huyền vậy mà không hề cao lên, dáy lòng giãn ra, tiếp tục vuốt mông ngựa: "Đường làm quan rộng mở, mã đáo thành công sống lâu trăm tuổi.

Sau khi dùng hết sức nói ra thì bầu không khí hơi ngưng động, trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Dạ Huyên cong môi cười lạnh: "Ngươi đang nguyền rủa ta?"

Nàng nguyền rủa hắn chỗ nào... Nàng vẫn luôn lấy lòng hắn mà.

Lâm Hồi Âm vội ngẩng đầu nhìn trên gương mặt kiều diễm của Dạ Huyền xuất hiện một tầng sát khí. Môi nàng run rất, đầu óc choáng váng, lắp bắp nói tiếp: "Không dám, không dám, nô tì nào dám nguyền rủa Nhị Hoàng Tử, nô tì toàn tâm toàn ý vì ngài mà chúc phúc, Nhị Hoàng Tử sẽ sống lâu trăm tuổi, sống lâu trăm tuổi,..."

Ba chữ "Sống lâu trăm tuổi" vừa thốt ra thì ánh sáng màu đỏ trong tay Dạ Huyền đột nhiên phát sáng lên, Lâm HỒi Âm sợ đến mức không ú ớ nên lời.

"Hừ." Hắn khinh thường hừ lạnh, giọng nói lạnh buốt: "Còn không phải nguyền rủa ta, rõ ràng chish là nguyền rủa ta."

"Trăm tuổi mà là trường mệnh sao? Đến nay ta đã sống hơn hai nghìn năm, vậy mà ngươi nói ta sống lâu trăm tuổi chẳng lẽ không phải rủa ta chết sớm."

Dạ Huyền sống đến bây giờ, mặc dù bị người ta liên tục đuổi giết năm trăm năm nhưng trong ngần ấy năm cũng chưa từng có ai dám đứng ngay trước mặt hắn nguyền rủa hắn.

Đây quả thực là sự khiêu khích sờ sờ!

Cái người này không đủ kiên nhẫn để sống tiếp nữa sao, còn dám trêu chọc hắn!

Ánh sáng màu đỏ trong tay hắn bốc cao, mang theo tâm tình phẫn nộ của hắn. Lâm Hồi Âm hoàn toàn run rẩy, sau đó chợt nghe Dạ Huyền nặng nề nói: "Thật tâm thật ý? Hiện tại ta sẽ móc tâm của ngươi ta nhìn theo gan của ngươi lớn đến đâu mà lại toàn tâm toàn ý nguyền rủa ta."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (10)

Ánh sáng màu đỏ trong tay hắn bốc cao, mang theo tâm tình phẫn nộ của hắn. Lâm Hồi Âm hoàn toàn run rẩy, sau đó chợt nghe Dạ Huyền nặng nề nói: "Thật tâm thật ý? Hiện tại ta sẽ móc tâm của ngươi ta nhìn theo gan của ngươi lớn đến đâu mà lại toàn tâm toàn ý nguyền rủa ta."

Lâm Hồi Âm lộ ra vẻ mặt đưa đám, có ai lại xui xẻo như nàng không?

Nàng thật sự quên mất nơi này sống một vạn năm, một nghìn năm cũng chỉ như mười năm ở nhân gian mà thôi.

Vậy nên nguyện vọng của người thường "sống lâu trăm tuổi" lọt vào tai hắn lại như lời nguyền rủa.

Dạ Huyền luôn cao ngạo, tự phụ, ai dám trêu chọc hắn dĩ nhiên không thể sống. Hiện tại nàng khen hắn, vậy mà thành "toàn tâm toàn ý" mắng hắn "sống lâu trăm tuổi", hắn nhất định sẽ giết nàng.

Nàng không thể cứ bị hắn giết nhưu vậy được.

Lâm Hồi Âm nhìn ánh sáng trên tay hắn biến thành màu huyết hồng, nàng biết rõ mình không còn thời gian để chậm trễ nửa. Nên dứt khoát cũng không quan tâm nữa mà đột nhiên nhào về phía Dạ Huyền, ôm chân hắn: Nhị Hoàng tử, nô tì thật sự không nguyền rủa ngài, nô tì tối đa chỉ sống được một trăm tuổi thôi, đôi khi còn không đến nữa, vậy nên nô tài mới lấy tiêu chuẩn của mình để chúc Nhị HOàng tử.

Dạ Huyền căn bản không ngờ đến trong lúc bất chợt người thị nữ này lại vọt đến trước mặt mình, còn ôm lấy chăn hắn. Ý nghĩ đầu tiên của hắn là giơ tay lên đánh lên đầu nàng, thế nhưng vừa cúi đầu thì khuôn mặt quen thuộc đập vào mặt làm hắn giật mình đứng yên tại chỗ.

Tại sao lại là nàng? Sao nàng lại chạy đến tẩm cung của hắn chứ.

Kỳ thật Dạ Huyền đã sớm biết thị nữ này chạy chưa xa, hắn tưởng nàng là thích khách tiên đế phái tới. Lúc ấy phòng bị, đợi một giây kia nàng chạm vào da thịt hắn thì hắn mới....

Hắn cũng tưởng thích khách sau khi bị hắn phát hiện sẽ sống chết giao đấu với hắn. Nhưng không ngờ trong dòng suối nóng nàng lại nói một rặng dài như thế.

Kỳ thật hắn cũng không nghe kỹ, chỉ là khi nghe nàng nói "Sống lâu trăm tuổi" thì lập tức nổi sát khí.

Nhưng điều hắn ngàn vạn lần không muốn, và cũng không thể ngờ là nàng lại chính là Lâm Hồi Âm.

Còn ăn mang cải trang thành thị nữ nhìn trộm hắn tắm...

Nhìn trộm hắn tắm... Trong đầu Dạ Huyền vừa xuất hiện ý nghĩ này thì cả người run khẽ một cái, sau đó trên gương mặt trắng nõn xuất hiện một tầng đỏ, khiến hắn càng nêm kiều diễm xinh đẹp hơn.

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền giơ tay lên, đáy lòng trở nên lạnh buốt. Cảm giác hôm nay mình nhất định phải chết, vậy nên nàng nhắm mắt, nhưng đợi một lúc lại phát hiện mình vẫn có thể thở thì khẽ động lông mi mở mắt. Lại nhìn thấy cánh tay Dạ Huyền dừng lại trên đầu nàng còn có vô số ánh sáng bay lượn. Bản năng cầu sinh càng khiến cho Lâm Hồi Âm có phản ứng lớn mật hơn, đưa tay lên bắt lấy cổ tay hắn kéo mạnh một cái.

Vốn dĩ người đàn ông xinh đẹp kia cũng không dùng pháp lực, vậy nên cứ như thế bị nàng bất ngờ kéo ngã vào trong nước.

Dạ Huyền rơi xuống suối, mới kéo hồn lại, theo bản năng hắn muốn bay lên nhưng Lâm Hồi Âm lại nhanh hơn một bước, duỗi tay ra ôm chặt lấy hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 86: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (11)

Dạ Huyền rơi xuống suối, mới kéo hồn lại, theo bản năng hắn muốn bay lên nhưng Lâm Hồi Âm lại nhanh hơn một bước, duỗi tay ra ôm chặt lấy hắn.

Căn bản Dạ Huyền vừa định thần lại thì lại bị Lâm Hồi Âm ôm chặt như thế trong nháy mắt thì cả người lại cứng ngắc.

Ngàn năm trước, hắn có mẫu hậu và triêu ca, không bao giờ cảm thấy cô tịch. Ngàn năm sau hắn một mình chạy trốn, đã quen một mình cũng không biết ôm là có mùi vị gì. Hiện tại lại bị nàng ôm như thế... Nàng ôm hắn... Nàng chủ động ôm hắn...

Mặc dù hắn biết rõ mục đích nàng ôm hắn là để đề phòng hắn giết nàng. Thế nhưng một hành động như thế cũng đủ làm tâm của hắn trong nháy mắt như không thuộc về hắn nữa, run rẩy, phiêu đãng trong không gian.

Người ta nói cảm xúc của thiếu nữ rất thơ ca. Mà cảm xúc Dạ Huyền lúc này cũng rất thơ ca.

Hắn cảm nhận được mùi hương nhẹ nhàng mềm mại xộc vào mũi, vừa ngọt ngào lại vừa ấm áp. Làm cho lòng hắn chấn động, nhảy dựng lên. Một cảm giác vô cùng mãnh liệt lan tỏa trong cơ thể hắn, làm hai gò mà hắn không tự chủ mà ửng hồng. Sau đó hắn cũng cảm giác được sự biến hóa của cơ thể mình. Dâng lên một tia khát vọng, loại khác vọng này so với giống như lúc trước hắn mang nàng về hoàng cung, nàng kéo hắn xuống nước như làm hắn đắm vào xuân dược. Toàn thân trúng độc không cách nào kiềm chế được mà cứng lên.

Với hắn mà nói, trên thế giới này nàng chính là điểm yếu, dụ hoặc trí mạng nhất của hắn.

Dạ Huyền nhịn không được mà nuốt nước bọt, ngăn chặn cảm xúc nơi đáy lòng nửa ngày sau mới rặn ra được hai chữ: "Buông ra."

Lâm Hồi Âm không lên tiếng, ngược lại còn ôm Dạ Huyền chặt hơn. Có điên mới buông ấy. Buông ra rồi để sau đó hắn cướp mạng sống của nàng sao?

Dạ Huyền cau mày, khẽ giật giật cơ thể, hắn không dám vận dụng tiên lực trong cơ thể, sợ sẽ làm nàng bị thương. Thậm chí ngay cả bản thân hắn cũng không dùng đến một nửa sức lực.

Lâm Hồi Âm mượn lực đẩy của nước, giơ chân lên quấn chặt lấy hai chân hắn. Hai tay gắt gao ôm cổ hắn giống như con gấu koala bu bám trên người hắn vậy.

Dạ Huyền bị động tác xấu như thế của người thiếu nữ nhịn không được mà cong môi, cúi đầu nhìn nàng suy nghĩ.

Nàng bò trong rừng trúc đến đây nên đầu tóc cũng đã rối tung. Trên đầu còn dính một ít lá trúc, trên mặt cũng lấm lem. Đất cát quyện hơi nước tạo biến thành bùn càng làm mặt nàng thêm bẩn hơn.

Quần áo nàng cũng rất bẩn, cứ như thế ôm chặt lấy hắn làm áo quần sạch sẽ của hắn cũng bị bẩn.

Tuy Lâm Hồi Âm không nặng nhưng cơ thể nhiều khi cũng bị tuột xuống, thỉnh thoảng chân tay nàng đều dùng sức để bám chặt lại.

Vậy nên cơ thể nàng cứ như thế không ngừng nhích tới nhích lui trên người hắn. Yết hầu Dạ Huyền chuyện động mạnh hai cái, hắn cảm thấy miệng lưỡi đắng khô rồi... Ngọn lửa trong cơ thể cùng càng lúc càng thiêu đốt hắn, sắp làm cho lý trí của hắn không trụ nổi nữa rồi.

Tay của hắn trong tà áo nắm chặt thành quyền ép bản thân phải thanh tỉnh, hắng giọng một cái để giọng nói của mình bình tĩnh hơn, thế nhưng trong lúc lơ đãng lại phát ra một chút run rẩy:

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (12)

Tay của hắn trong tà áo nắm chặt thành quyền ép bản thân phải thanh tỉnh, hắng giọng một cái để giọng nói của mình bình tĩnh hơn, thế nhưng trong lúc lơ đãng lại phát ra một chút run rẩy:

- Buông ta ra.

Lâm Hồi Âm lắc đầu, chiếc đầu nhỏ cọ qua cọ lại trên bả vai hắn làm bùn đất trên mặt đều dính hết lên quần áo hắn.

Dạ Huyền cau mày, giọng nói vì muốn khống chế cảm xúc mà có chút căng thẳng: "Ngươi như vậy ta rất không thoải mái!"

Nói xong Dạ Huyền cảm thấy không nhịn được mà giơ tay kéo Lâm Hồi Âm rời khỏi lưng mình.

Lâm Hồi Âm cảm thấy lạnh run, đẩy là hắn muốn trực tiếp giết chết nàng sao?

Khẩn trương cùng sợ hãi nên nàng lúng túng ngay lúc tay hắn sắp chạm đến mình thì nàng lại ấn mạnh đầu hắn xuống, sau đó ngẩng đầu không chút quan tâm chặn môi hắn lại.

Tay Dạ Huyền ngưng lại trong không trung, toàn thân như bị điện giật, run rẩy.

Sau khi Lâm Hồi Âm hôn lên môi hắn mới biết được mình đang làm gì, đáy lòng thầm kêu than: Xong rồi, xong rồi, lần này hắn khẳng định sẽ giết nàng.

Theo bản năng nàng muốn dời môi mình đi, thế nhưng Dạ Huyền lại nhanh hơn nàng một bước, vốn muốn túm lấy cổ áo nàng kéo nàng rời ra thì nay lại

vòng qua eo, đầu hơi cúi xuống cắn mạnh môi nàng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy trống rỗng, quên mất phải giãy giụa chỉ là mở lớn hai mắt nhìn Dạ Huyền hơi lóng ngóng hôn mình.

Đến cuối cùng tay chân nàng chẳng còn chút sức lực, trong lúc bất chợt lại dựa lên người hắn, toàn thân nàng chỉ còn có thể dựa vào cánh tay đang ôm mình của Dạ Huyền để chống đỡ.

Hơi nước ấm áp không ngừng chảy xuôi làm thân thể của nàng thêm phập phồng.

Cũng không biết qua bao lâu Dạ Huyền mới buông nàng ra.

Lâm Hồi Âm ngơ ngác đứng trước mặt Dạ Huyền, môi nàng bị hắn hôn mà có chút hồng, hơi sưng lên. Bên trên còn vương lại một ít nước bọt của hắn. Ánh mắt nàng đen nhánh, sáng ngời ngẩng đầu lên bình tĩnh nhìn hắn.

Lúc mặt trời dần ngả về phía tây, ánh mặt trời xuyên qua rừng trúc rậm rạp chiếu lên gương mặt hắn tạo ra một tầng hào quang sáng chói.

Dạ Huyền nhíu mày cúi đầu nhìn chằm chằm nàng, ánh mắt hắn thật sâu, ánh mắt tỏa sáng có chút kích thích mắt người khác.

Hắn nhifnt hấy trên đầu nàng còn vương mấy lá trúc, trên gương mặt cũng trở nên ấm áp hơn. Hắn đưa tay muốn kéo lá trúc trên đầu nàng xuống.

Nhưng tay của hắn vừa thoáng xoẹt qua mặt nàng thì làm nàng giật mình bừng tỉnh. Lâm Hồi Âm mới ý thức được chuyện gì xảy ra, hung hăng trợn mắt với hắn, chửi mắng hắn một câu: "Dê xồm!"

Dạ Huyền sững sờ, câm lặng, rõ ràng là nàng hôn hắn trước sao hắn lại trở thành dê xồm?

Sau khi mắng xong thì Lâm Hồi Âm lại có chút chột dạ, nàng nhìn thấy tay Dạ Huyền đang muốn đưa lên đầu mình, trong tiềm thức liền cảm thấy là hắn đang muốn giết nàng. Bản năng sinh tồn làm trong nháy mắt nàng nghĩ đến phía dưới là bộ phận trí mạng của đàn ông...

Vậy nên lúc tay Dạ Huyền còn chưa kịp chạm trúng lá trúc trên đầu nàng thì đột nhiên Lâm Hồi Âm lại nhấc chân đá mạnh vào giữa hai chân hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (13)

Vậy nên lúc tay Dạ Huyền còn chưa kịp chạm trúng lá trúc trên đầu nàng thì đột nhiên Lâm Hồi Âm lại nhấc chân đá mạnh vào giữa hai chân hắn.

Một cảm giác đau đớn truyền đến, Dạ Huyền cảm thấy cơ thể mình bất ổn suýt nữa là lại ngã vào trong dòng suối.

Lâm Hồi Âm rất nhanh nhảy ra, nhìn người đàn ông dùng tay che bụng dưới, thống khổ gập người nàng lập tức thở vào nhẹ nhõm. Sau đó cũng không dám lưu lại nữa mà trèo lên bờ suối chạy đi..

...

Dù cho tiên thuật lợi hại nhưng bộ phận kia vĩnh tiễn là nơi yếu ớt nhất.

Dạ Huyền cô người trong nước hơn nửa giờ mới cảm giác bản thân lấy lại chút sức lức. Sắc mặt hắn tái nhợt đứng dậy, phản hiện màn đêm đã phủ xuống, mà người con gái dí dỏm hoạt bát kia đã sớm mất tăm.

Gió thổi qua làm rừng trúc xao động. Một mình hắn đứng trong dòng suối, dáng người cao ngất, tư thái hoa lệ, sắc mặt ôn hòa, bên khóe môi là nụ cười nhẹ ẩn chứa bao sự cưng chiều.

Chỉ là trên bộ quần áo đỏ của hắn bị lém bẩn nên trên gương mặt trắng nõn cũng bị dính bùn. Đây là chứng cứ xuất hiện của người con gái kia. Là điều chứng minh cho đây không phải là ảo giác, cũng không phải là giấc mộng.

Thật lâu Dạ Huyền mới leo lên bờ, bóng người rất nhanh xuyên qua rừng trúc về đến tẩm cung.

Trong tẩm cung thị nữ đã chuẩn bị thật tốt bữa tối đang đứng ở cửa ra vào chờ hắn về.

Từ xa nhìn thấy hắn, đồng loạt quỳ rạp xuống đất giọng điệu cung kính còn mang theo vài phần cẩn thận: "Nhị hoàng tử..."

Lần đầu tiên Dạ Huyền đáp lại với đám người hầu: "Ừ."

Đám thị nữ đang quỳ trên mặt đất kinh ngạc khôn thôi, đợi đến lúc Dạ Huyền đi qua rồi các nàng mới dám giương mắt cẩn thận từng chút đánh giá hắn. Thế mà lại phát hiện áo quần của hắn lại ẩm ướt nhầu nhĩ, phía trên cũng rất bẩn. Tất cả đều vội vàng đứng dậy lấy áo quần sạch cho hắn, cẩn thận cung kính nói: "Nhị hoàng tử, đây là quần áo sạch ạ."

Dạ Huyền cũng không thèm liếc mắt đến chồng quần áo kia, chỉ là khoát tay cho bọn người kia lui xuống. Trong cung điện rộng lớn một mình hắn ngồi trước bàn ăn, trái tim hắn vô cùng hạnh phúc vậy nên ăn cũng không ít.

Đợi hắn ăn xong thì con mèo tham ăn tham ngủ mới nhảy đến bên bài bắt đầu sột soạt ăn.

Dạ Huyền giơ tay vuốt lông mềm mại trên đầu mèo nhỏ, mắt dài híp lại vẻ mặt vui mừng, giống như thiếu niên vừa rơi vào bể tình vậy, kể ra sự vui mừng của bản thân: "Hôm nay ta lại gặp nàng... Những thứ bùn đất trên người này là nàng lưu lại đấy, không giống với những thứ bùn đất bình thường đâu..."

Con mèo nhỏ nghe những lời nói này thì động tác ăn dùng lại một chút, meo một tiếng lại tiếp tục ăn, đáy lòng thầm nghĩ, bùn kia tại sao lại không giống bùn bình thương, không phải cũng đều là bùn sao?

"Nàng chán ghét ta, cũng oán hận ta... Thế nhưng ta không muốn buông... Ngàn năm qua nàng là hi vọng sống duy nhất của ta... Về sau ta sẽ đối với nàng thật tốt, như vậy rồi nàng cũng sẽ thích ta, phải không.

"meo, meo, meo" Con mèo nhỏ liên tục kêu lên ba tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (14)

"meo, meo, meo" Con mèo nhỏ liên tục kêu lên ba tiếng. Gương mặt Dạ Huyền cũng ôn nhu hơn, đúng, chỉ cần về sau hắn đối tốt với nàng, vậy thì hắn cũng sẽ được nàng thích.

Tại sao hắn lại động tâm với nàng?

Ngàn năm trước, Triêu Ca bị nhốt, nàng bị Tiên Đế bức bách không ít lần mà rơi lệ, trong rừng đào là hắn ở cùng nàng, nghe nàng vừa khóc vừa hùng hồn tuyên bố: "Ta thích Triêu Ca, ta rất thích Triêu Ca, mặc dù bọn bọ đều ép bức ta nhưng ta vẫn thích Triêu Ca."

Đêm hôm đó ánh trăng sáng tỏa, rừng đào nở hoa, hắn đứng trước mặt nàng, nhìn nàng ngẩng đầu mà gương mặt đầy lệ, vẻ mặt kiên quyết thốt ra những lời kia.

Sau đó lòng hắn lại đau nhói, từ đó về sau thì động tâm, cả đời này đều động tâm.

Vậy nên, còn nhiều thời gian hắn không vội ở lúc đó, dùng ngàn năm hạnh đạo để đổi lấy, nghìn năm dài dằng dặc hắn đợi chờ, cho đến bây giờ làm sao hắn có thể buông tay đây.

Nếu lần này hắn không được nắm tay nàng cùng đi, vậy thì hắn cũng nhất định không rời nàng nửa bước.

***

Lâm Hồi Âm một mạch chạy về cung thái tử.

Suốt hai canh giờ tương đương với bốn tiếng đồng hồ trong hiện đại. Đến bây giờ nàng vẫn không tin thể lực mình tốt đến vậy, quả nhiên con người khi đối diện với sinh tử luôn có thể bộc phát vượt qua tiềm năng của bản thân.

Thị nữ cung thái tử cũng đã sớm đứng ở cửa trông mong, nhìn Lâm Hồi Âm nhóp nháp trở về thì khá ngạc nhiên sau đó tất cả đi lên.

"Hồi Âm tiểu thư, người đi đâu vậy? Tại sao lại bẩn như thế này?"

"Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, mau giúp tiểu thư chuẩn bị nước hầu hạ tiểu thư tắm."

"Dọn bữa tối lên, đợi tiểu thư tắm xong thì hầu hạ người ăn."

....

Toàn bộ người trong cung thái tử đầu luống cuống. Lâm Hồi Âm dưới sự hầu hạ của các thị nữ thì rốt cuộc cũng vui vẻ hẳn.

Một thân quần áo lụa mỏng mà lục, tóc còn búi thành hai cái bánh bao nhỏ đáng yêu. Phía trên còn buộc dây xanh lá, mang theo vài chiếc lục lạc trân

chân tỏa sáng. Mỗi bước đi của nàng đều phát ra tiếng vang, rất hoạt bát đáng yêu.

Lâm Hồi Âm đi đến cung điện Dạ Huyền rồi lại chạy về cung thái tử, giằng co cũng gần một ngày trời, nàng đã đói đến mức da bụng dính da lưng mất rồi. Nhìn cả bàn son hào hải vị trước mắt, nàng thèm thuồng rất nhanh ăn lấy.

Sau khi ăn uống no say nàng lại đi ra sân gọi mấy thị nữ cùng nàng đá cầu.

Triêu Ca không có ở đây, Lâm Hồi Âm lại hiền lạnh, những thị nữ kia cũng không còn câu nệ nữa, một đám thiếu nữa trêu đùa rất vui.

Chơi mệt rồi Lâm Hồi Âm lại ăn bữa khuya sau đó thì đến Thiên Điện. Nằm trên giường, Lâm Hồi Âm mới nhớ đến buổi chiều mình đạp một đạp vào phía dưới Dạ Huyền, sau đó thì núp ở trong chăn run rẩy.

Chắc chắn hắn hận chết nàng!

Hiện tại Triêu Ca không có ở dây, hắn có thể không đợi kịp nữa mà chút nước xông đến giết nàng không?

Xem ra trước khi Triêu Ca trở về nàng phải né tránh Dạ Huyền thật tốt. Bằng không chết lúc nào cũng không biết mất.

Lâm Hồi Âm nghĩ như vậy thế nên ngày hôm sau luôn ngoan ngoãn ở trong cung thái tử, không đi ra ngoài.

Mãi đến ngày thú tư, Triêu Ca trở về từ thần miếu, đêm nay hoàng cung mở yến hội, Triêu Ca liền kêu Lâm Hồi Âm cùng đi

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Cắn tên đàn ông biến thái một cái (15)

Mãi đến ngày thú tư, Triêu Ca trở về từ thần miếu, đêm nay hoàng cung mở yến hội, Triêu Ca liền kêu Lâm Hồi Âm cùng đi. Lâm Hồi Âm thầm nghĩ đến bản thân mình làm chuyện xuấ vậy nên suy nghĩ một chút liền bảo tối qua không ngủ đủ vậy nên muốn đi ngủ sớm, từ chối tham gia.

Triêu Ca cũng không bắt ép, một mình đi đến tiệc tối ở Hoàng Cung không hề biết là Lâm Hồi Âm chỉ muốn né tránh Dạ Huyền.

****

Yến tiệc ở Hoàng Cung Dạ Huyền cũng có đến, tuy nhiên không thấy Lâm Hồi Âm ở bên trong thì cảm thấy buồn chán vô vị. Huống chi ở đây còn có nhiều người không thích hắn, một mình hắn ở đây cũng cô đơn lẻ loi, vậy nên dứt khát đứng dậy định rời đi.

Chỉ là trước lúc đi hắn lại nghe được đoạn đối thoại của Triêu Ca với thừa tướng đương triều.

"Thời gian tuyển đồ đệ của Thần Sơn mỗi năm một lần đã đến, tuyển chọn từ trước đến nay đều là do Thừa Tướng quản. Tuy nhiên hôm nay ta muốn đề cử với thừa tướng một người. Người đó là Lâm Hồi Âm, một cô gái, khả năng tiên phú không đặc biết tốt, đến lúc đó hy vọng thừa tướng dàn xếp một chút để nàng vượt qua tuyển chọn.:

"Hoàng thái tử quá lời rồi, việc hoàng thái tử giao phó thần nhất định làm tốt."

"Vậy làm phiền thừa tướng rồi."

....

Dạ Huyền nghe xong những lời này thì đảo mắt sau đó thì rời đi.

***

Thần Sơn là nơi mà những người muốn thành tiên tha thiết ước mơ.

Một năm tuyển tân đệ tử một lần. Ngoài việc báo danh còn có tuyển chọn cực kỳ nghiêm khắc, dẫn đến người vào được cũng không quá nhiều.

Những người tới báo danh đa số đều có ít công phu hoặc là biết sơ sơ tiên thuật. Đối với Lâm Hồi Âm là người hiện đại vừa xuyên qua mà nói, võ công hay tiên thuật đều không biết, tuy nhiên dù thế đã có hoàng thái tử Triêu Ca ra mặt nàng có thể dễ dàng đi cửa sau để vào Thần Sơn.

Trước khi chính thức trở thành đệ tử nhập môn, là thời gian khảo hạch nữa tháng.

Lâm Hồi Âm có chỗ dựa lợi hại như Hoàng Thái Tử nhưng thời gian khảo hạch kia cũng không thể tỉnh lược đi được.

Thế nhưng Lâm Hồi Âm lại nghĩ đến mình đã đạp trúng phía dưới của Dạ Huyền, hận không thể nhanh chóng biến mất khỏi hoàng cùng, vậy nên cũng không chút do dự mà chọn kỳ khảo hạch.

****

Đệ tử muốn vào Thần Sơn thì phải ở luon ở đó.

Không hổ là nơi mà đệ tử hoàng gia học tập tiên thuật, khí thế tràn đầy, có vô số sân nhỏ, nhìn không có điểm đầu điểm cuối.

Lâm Hồi Âm được Triêu Ca dẫ đến Thần Sơn, nàng đứng trên đám mây còn chưa xuống đã nhìn thấy từ phía xa có nhiều đệ tử thần sơn áo trắng bồng bềnh đứng trên giáo trường luyện kiếm.

Nơi ở của Thần Sơn cũng có phân chia khu vực, Lâm Hồi Âm là đệ tử mới, chính là ở trong dãy phòng dưới cùng của Thần Sơn, đại biểu cho vị trí thấp nhất. Mặc dù thế Lâm Hồi ÂM cũng phát hiện điều kiện ở đây khá tốt, mỗi đệ tử đều có một gian phòng riêng. Không gian lớn, bài trí cũng đầy đủ, hơn nữa còn có hai cửa sổ. Một mặt là những rặng núi không ngừng kéo dài, phong cảnh vô cùng tốt, một mặt khác lại phòng ở.

Phòng của Lâm Hồi Âm vừa vặn ở gần dãy phòng bên kia, nàng đứng trước cửa sổ sau đó ở trên giường sửa sang lại đồ vật của bản thân. Trong lúc đó lại nghe thấy phía đối diện cửa sổ két một tiếng được mở ra, theo bản năng Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên, sau đó chứng kiến phòng đối diện là một thân ảnh áo hồng tóc bạc quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại

Giường của Lâm Hồi Âm vừa vặn ở sát bên gian phòng kia, đầu tiên nàng mở cửa sổ ra sau đó ở trên giường sửa soạn lại hành trang, trong lúc đó bất ngờ nghe được tiếng cửa sổ ở phòng đối diện bị người ta mở ra, theo bản năng Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên, sau đó thấy hình ảnh tóc trắng quen thuộc đứng đó.

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm thấy đờ đẫn, rồi chết lắng, cuối cùng nàng cứng ngắc đứng dậy bên mép giường, nhìn Dạ Huyền đứng trong phòng đối diện, tuy chậm chạp nhưng vẫn rất có khí chất.

Tại sao hắn lại đến Thần Sơn?

Không phải hắn đã sớm học xong tiên thuật ở Thần Sơn rồi sao?

Tại sao bây giờ còn vào khu đệ tử mới của Thần Sơn?

Bên cạnh hắn còn có một đệ tử Thần Sơn, chỉ vào trong nhà không biết đang nói gì với hắn, biểu tình của hắn rất lãnh đạm, trên bả vai còn có một con mèo lông trắng nằm lười ra, từ đầu đến cuối không hề đáp lời vị đệ tử Thần Sơn lải nhải không ngừng kia. Thậm chí hắn còn quay đầu nhìn về phía Lâm Hồi Âm.

Lúc Lâm Hồi Âm chạm phải ánh mắt của Dạ Huyền, nàng mới hoàn hồn, cũng không nghĩ gì đã đưa tay "Ba" một cái, đóng chặt cửa sổ, sau đó chạy đến bên một cửa sổ khác, đợi nàng ổn định nhìn Triêu Ca trước mặt.

"Hắn, hắn..." Bởi vì thấy Dạ Huyền nên Lâm Hồi Âm không thể nói ra lời, kìm nén nửa ngày mới nói ra một câu hoàn thiện:"Hắn, tại sao hắn cũng đến?"

Triêu Ca ung dung dời tầm mắt nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ về trên người Lâm Hồi Âm, ánh mắt khó hiểu, bình tĩnh hỏi:"Ai?"

Lâm Hồi Âm chỉ căn phòng đối diện, giọng gấp gáp: "Dạ Huyền! Hắn không phải đã học xong tiên thuật ở Thần Sơn sao? Sao bây giờ lại đến đây nữa?"

"Thần Sơn có quy chế tuyển chọn, pháp thuật của Dạ Huyền xuất chúng, có thể đi vào cũng không có gì lạ." Triêu Ca không hề cảm thấy có gì bất ổn, giải thích cho Lâm Hồi Âm nghe: "Thần Sơn không có quy định người đã học xong tiên thuật thì không thể lên núi học lại." Dừng lại một chút, Triêu Ca nhìn biểu tình khẩn trương, bất an của nàng, cho là nàng đang sợ Dạ Huyền sẽ giét nàng nên nhàn nhạt nói thêm: "Ngươi yên tâm, quy tắc của đệ tử Thần Sơn là huynh đệ đồng môn không được tàn sát lẫn nhau, ban đầu Dạ Huyền không giết ngươi, bây giờ lại càng không thể giết."

Không phải chuyện ngày, quan trọng là lúc nàng ở trong thần miếu của Dạ Huyền đã trêu chọc hắn!

Còn đạp hắn một cái... Khẳng định hắn sẽ ghi hận trong lòng, sao có thể tha cho nàng đây?

Triêu Ca thấy Lâm Hồi Âm mãi không lên tiếng, biểu cảm không ngừng thay đổi nên cau mày lại hỏi: "Sao vậy?"

"Không... Không có gì." Lâm Hồi Âm vội vàng lắc đầu một cái, nàng không dám nói với Triêu Ca chuyện nàng đã đùa giỡn hắn ta.

"Ừ." Triêu Ca gật đầu một cái: "Từ hôm nay trở đi, ngươi chính thức là đệ tử Thần Sơn, chỉ cần ngươi học thật tốt nhất định sẽ trở nên lợi hại."

Triêu Ca dừng một chút giống như còn muốn nói thêm gì đó thì nghe được một tràng tiếng gõ cửa.

Cửa không hề khóa, sau khi gõ cửa người bên ngoài cũng tự mở cửa ra, sau đó một người đàn ông toàn thân khoác trang phục trắng ôm kiếm cúi người, nói: "Đại sư huynh."

Triêu Ca tao nhã đứng lên, đi đến trước cửa, thần thái vẫn lạnh nhạt như cũ, ung dung gật đầu một cái, sau đó đệ tử Thần Sơn kia mới nói tiếp:

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (1)

Triêu Ca tao nhã đứng lên, đi đến trước cửa, thần thái vẫn lạnh nhạt như cũ, ung dung gật đầu một cái, sau đó đệ tử Thần Sơn kia mới nói tiếp: "Đại sư huynh, Chưởng môn sư phó, Hòa trưởng lão và các vị sư thúc biết hôm nay huynh trở lại, đang ở Vô Lượng điện chờ huynh!"

"Ừ." Triêu Ca toàn thân áo trắng, phiêu dật như thần tiên, đáp một tiếng rồi quay đầu nhìn Lâm Hồi Âm, nói: "Bây giờ ta đi gặp Chưởng môn sư phó và các vị sư thúc, một lát nữa mới mở tiệc chào đệ tử mới gia nhập Thần Sơn, đến lúc đó ta sẽ cho người đến bao cho ngươi."

"Ừ." Lâm Hồi Âm đáp một tiếng, Triêu Ca nhìn nàng chằm chằm sau đó cũng xoay người, không quay đầu một cái rời đi cùng vị đệ tử kia.

***

Thần Sơn mỗi năm đều mở đại tiếc chào đón đệ tử mới, thời gian tiến hành là buổi trưa tại sảnh giáo đường.

Sau khi Lâm Hồi Âm đến giáo đường cảm thấy không khí chào đón lính mới ở đây cũng giống như lúc nàng vừa đỗ đại học vậy.

Chỉ khác ở chỗ, học sinh trong thời hiện đại sẽ xách ghế xếp nhỏ để ngồi còn toàn bộ đệ tử Thần Sơn ở nơi này đều ngồi trên chiếu.

Đệ tử Thần Sơn mới cũng phân chia đẳng cấm, tuy nhiên không dựa theo lớp một lớp hai mà xếp hàng, mà thuận theo Giáp Ất Bính mà vào xếp vị trí.

Lớp học đã chia khi tuyển chọn, nhìn tư chất của mỗi đệ tử kia cũng đã phân chia xong, mỗi ban chỉ có ba mươi người.

Thật ra với tư chất của Lâm Hồi Âm, vốn dĩ Thần Sơn rất khinh thường, cho dù có thu nhận thì cũng xếp vào một lớp kém nhất, tuy nhiên vì Hoàng Thái tử Triêu Ca đã cố ý chỉ đích danh cho Thừa tướng đại nhân mà ông ta lại muốn lấy lòng Triêu Ca nên đã chiếu cố cho nàng vào ban Giáp.

Trong giáo trường có các đệ tử cũ được phái đến để đón tiếp người mới, vậy nên Lâm Hồi Âm được mỗi đoàn sư huynh dáng dấp dũng mãnh chỉ dẫn cũng nhanh chóng tìm được ban Giáp.

Trước mắt đã chật kín người ngồi, chỉ còn hai chỗ trống ở phía cuối, vậy nên Lâm Hồi Âm chỉ có thể chọn một trong hai, liền nhắm mắt tùy tiện chọn một vị trí ngồi xuống.

Bởi vì hằng năm Thần Sơn đều thu nhận đệ tử mới, lúc mới bắt đầu, có thể chưa đủ tuổi vậy nên đến bây giờ vốn dĩ đệ tử đến Thần Sơn bái sư học nghệ đều trạc tuổi Lâm Hồi Âm. Lúc này chưởng môn và các trưởng lão vẫn chưa đến, mọi người tuổi tác cũng không chênh lệch nhau mấy nên trao đổi, kết bạn với nhau, làm cho giáo đường trở nên náo nhiệt.

Đối với các lớp khác, Lâm Hồi Âm không hề quan tâm, nhưng với ban của mình, nàng cũng cẩn thận quan sát một chút.

Ngồi cạnh nàng là một cô gái, mái tóc đen nhanh được cắt chỉnh tề, nàng ta rất an tĩnh cúi thấp đầu, chăm chú đọc sách. Lúc Lâm Hồi Âm vô tình đảo mắt qua quyển sách kia, phía trên vẽ đầy hoa văn vặn vẹo, nhìn nửa ngày một chữ nàng cũng không hiểu, chỉ cảm thấy loại đó giống như là sách dạy thuật chú xưa.

Phía trong cô gái đọc sách là hai người đàn ông, đang khoác lác nói chuyện trên trời dưới đất với sáu người khách, nội dung bọn họ nói Lâm Hồi Âm đều nghe thấy, xuất thân của mỗi người cũng không tệ, có người là con của tướng quân tiên giới, cũng có con của văn võ bá quan, nói tóm lại ở thời hiện đại thì cũng là con cha cháu ông.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (3)

Phía trong cô gái đọc sách là hai người đàn ông đang nói chuyện trên trời dưới đất cùng sáu người đàn ông khác, Lâm Hồi Âm cũng nghe mang máng được nội dung bọn họ bàn tán, tính ra xuất thân của mỗi người cũng không tệ, con của tướng quân có, con nhà văn võ bá quan cũng có, nói tóm lại xếp vào thời hiện đại cũng xem như là con ông cháu cha.

Nhìn tiếp xuống hàng thứ hai thì càng náo nhiệt hơn nhiều, một mĩ nữ mặc trang phục thuê hoa ngồi giữa các thiếu nữa khác, xung quanh còn có vài gã đàn ông, nàng giống như công chúa nổi bật nhất trong đám người vậy.

Bởi vì xung quanh quá hỗn loạn nên Lâm Hồi Âm cũng không thể nghe được bọn họ đang nói chuyện gì chỉ là thấy rõ mĩ nữ kia thở dài một hơi, sau đó xung quanh không ngừng vang lên những lời nịn hót, lấy lòng.

Mĩ nữ đó cũng dương dương tự đắc hếch cao cằm, giống như khoe khoang vậy, không hề coi ai ra gì bật cười một tiếng, sau đó lại nói gì đó làm đáy mắt những người xung quanh đều lóe lên tia sáng khác thường.

Lâm Hồi Âm thật sự rất tò mò, không biết vị mĩ nữ này rốt cuộc là ai?

"Giọng nói nàng ta thật thánh thót." Trong lúc bất chợt bên cạnh Lâm Hồi Âm lại vang lên bốn chữ vừa mềm mại lại vừa thanh nhã.

Lâm Hồi Âm vừa suy nghĩ về thân phận của mĩ nữ kia thì nghe được câu nói đó, nhất thời sợ hết hồn vội vàng quay đầu, mới phát hiện người vừa lên tiếng là cô gái áo trắng ngồi bên cạnh.

Nhưng cô nương kia vẫn như cũ, cúi thấp đầu đọc sách. Giống như biết Lâm Hồi Âm đang nhìn mình nên cô vừa đọc sách vừa nói tiếp: "Là cháu ngoại của tiên phi, rất được tiên đế yêu thích, còn ban cho nàng thân phận công chúa."

Tại sao nàng ấy lại biết nàng đang nghĩ gì? Đáy lòng Lâm Hồi Âm nảy lên một cái, chẳng qua là vẫn chưa định thần lại thì đã nghe nàng ta nói thêm:

"Người đàn ông bên cạnh ta đang suy nghĩ lúc nào đại tiếc sẽ bắt đầu, sau đó hắn sẽ về nhà ngủ một giấc. Người đàn ông trước mặt ta đang nghĩ về những cô nương mà hắn thương. Gã kia đang suy nghĩ nhất định sẽ hăng hái học tập tiên thuật, làm vẻ vang nước nhà. Tên kia đang nghĩ..." Giọng nói cô gái áo trắng chợt dừng lại một lát, gương mặt hơi đỏ lên, ngón tay dở sang trang sách khác, nhỏ giọng nói: "Muốn đi nhà vệ sinh."

Nàng ấy biết đọc suy nghĩ... Lần này Lâm Hồi Âm không đơn giản là bị chấn động, mà ngay cả biểu cảm cũng trở nên kinh ngạc, đứng bật dậy, sau đó biến thành bội phục.

Cô nương đó cũng biết Lâm Hồi Âm đang nghĩ gì, nhẹ nhàng gấp sách lại, nghiêng đầu qua nhìn nàng, môi nhếch lên nhàn nhạt cười: "Với những người pháp lực thấp hay chưa có pháp lực thì ta có thể đọc được họ đang suy nghĩ gì."

Lúc này, Lâm Hồi Âm mới nhìn rõ dung mạo của nàng ta, không thể gọi là xinh đẹp được, cùng lắm có thể xếp vào hàng ngũ quan thanh tú, nhưng lại tạo cho người khác cảm giác yêu mến.

Nhiều khi kết bạn là đơn giản như vậy, chỉ cần cảm thấy thích thì không nhịn được là sát lại gần, vậy nên Lâm Hồi Âm cũng cười với cô gái áo trắng: "Ta tên Lâm Hồi Âm, rất hân hận được biết ngươi."

"Liễu Nhiễu." Cô gái áo trắng nói ra hai chữ, ánh mắt bình tĩnh nhìn Lâm Hồi Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 94: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (4)

"Liễu Nhiễu." Cô gái áo trắng nói ra hai chữ, ánh mắt bình tĩnh nhìn Lâm Hồi Âm, trước mắt chính là Thanh Âm mà Triêu Ca đáy lòng nhớ nhung ngàn năm không quên chuyển thế, cuối cùng vẫn là một cô ngương lung linh động lòng người như vậy.

Liễu Nhiễu?

Lâm Hồi Âm nhíu mày một cái, cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc, nhưng trong chốc lát lại không nhớ ra đã từng nghe thấy cái tên này ở đâu. Tuy nhiên rất nhanh, Lâm Hồi Âm lại nở nụ cười, khen một câu: "Tên ngươi nghe rất êm tai."

Liễu Nhiễu nhoẻn môi nở nụ cười, vừa định nói gì thêm thì trong nháy mắt toàn bộ giáo đường bỗng im bặt.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu đều vội vàng ngẩng đầu thì thấy ở lối vào giáo đường có một gã đàn ông hào hoa phong nhã đang chậm rãi bước vào.

Vẫn là bộ áo quần đỏ chói mắt đó, mái tóc trắng dài rủ xuống đất, theo từng bước chân của hắn mà dao động tạo thành từng nét cong sau lưng hắn đẹp vô cùng.

Ánh nắng chiếu lên dây chuyền trê cần cổ hắn trắng nõn thon dài càng làm hình ảnh kia thêm chói mắt.

Nhưng gã lại không hề có một chút cảm xúc nào.

Khuôn mặt không chút biểu cảm, hay nói đúng hơn là không hề có cảm xúc gì, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, giống như tất cả những người trong giáo đường và những đồ vật khác chẳng hề lọt vào mắt hắn.

Bước chân của hắn không nhanh không chậm, toàn thân cũng tản ra khí chất lười biếng.

Cái khí chất đó quá mức hấp dẫn, lúc hắn vừa bước vào giáo đường liền thu hút ánh mắt của mọi người, làm cho mọi người đều không hẹn mà cùng nhìn về phía hắn, sau đó cứ như vậy bị dáng vẻ lâm phong ngọc thụ ấy làm cho si mê, rung động.

Toàn bộ giáo đường yên tĩnh đến lạ thường.

Dạ Huyền đứng trong sự im lặng đó, chẳng hề để ý đến ai, chậm rãi đi về phía ban Giáp.

Hắn đảo mắt một lượt, thấy vị trí cạnh chỗ Lâm Hồi Âm còn trống, cũng không dừng lại mà từ từ bước đến.

Lúc Lâm Hồi Âm ở cách xa Dạ Huyền, nhất thời bị vẻ đẹp của hắn làm cho rung động, nhưng bây giờ thấy hắn càng lúc càng gần mình, nàng mới chợt nhớ ra giữa mình và hắn có ân toán, sau đó lại nhìn chỗ trống bên cạnh, thầm nghĩ không phải hắn muốn ngồi cạnh nàng chứ?

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền đang dần dần bước đến gần mình, trong phút chốc cảm thấy đứng ngồi không yên.

Trong tiềm thức nàng chỉ muốn đứng dậy chạy trốn... Đáy lòng Lâm Hồi Âm gấp rút, sau đó thấy Liễu Nhiễu bình thản ngồi bên cạnh, giống như nhớ ra điều gì đó, khẽ thì thầm vào tai nàng ta: "Liễu Nhiễu, ngươi đổi chỗ với ta được không?"

Dạ Huyền còn cách Lâm Hồi Âm một đoạn, nhưng tiên thuật của hắn cao minh nên thính giác tốt hơn người bình thường, vậy nên dù Lâm Hồi Âm đã cố hết sức hạ nhỏ giọng nhưng từng lời của nàng vẫn rơi vào tai hắn rất rõ ràng?

Rốt cuộc nàng không hề nghĩ về hắn?

Muốn né tránh hắn?

Dạ Huyền cảm thấy hơi mất mát, nhưng biểu cảm trên gương mặt vẫn lạnh nhạt như vậy, bước chân nhanh hơn tiến về chỗ ngồi cạnh Lâm Hồi Âm.

Thấy Dạ Huyền sắp đến,

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (5)

Thấy Dạ Huyền sắp đến, Liễu Nhiễu lại cau mày giống như không nghe được lời mình nói, Lâm Hồi Âm bỗng thấy lo lắng, nắm tay áo nàng ta lắc lắc: "Liễu Nhiễu, đổi chỗ ngồi với ta có được không?"

Cho đến bây giờ Liễu Nhiễu mới chỉ sống được hai trăm năm, nhưng nàng cũng là nữ tế xuất sắc nhất của đông hoang đại lục. Nhưng lúc nàng bước vào Hoàng Thành, Dạ Huyền đã biến mất khỏi đó tám trăm năm, từ trước đến nay nàng vẫn không hề biết mặt mũi hắn như thế nào. Vậy nên Liễu Nhiễu không hề biết người trước mắt kia là Nhị hoàng tử của đông hoang đại lục, chỉ là lúc hắn mới xuất hiện nàng cảm giác tiên pháp của hắn rất thâm hậu, từ đầu đến cuối không thể cho nàng nhìn thấu dù chỉ là suy nghĩ của hắn.

Mãi đến khi Lâm Hồi Âm lắc lắc cánh tay, nàng mới hoàn toàn tỉnh lại, không hề biết giữa hai người kia đã phát sinh chuyện gì cũng tự nhiên gật đầu một cái. Lúc định đứng lên thì Dạ Huyền đã ung dùng ngồi xuống vị trí bên cạnh Lâm Hồi Âm, sau đó nhẹ nhàng chào hỏi Lâm Hồi Âm một tiếng: "Hồi Âm, đã lâu không gặp."

Lưng Lâm Hồi Âm cứng đờ, nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền cười một tiếng: "Đã lâu không gặp." Sau đó vội vàng quay đầu, nhìn Liễu Nhiễu đang đứng, thúc giục nàng ta nhanh lên một chút.

Nhưng Liễu Nhiễu sau khi thấy Dạ Huyền chào hỏi Lâm Hồi Âm, thì cũng đã bỏ đi suy nghĩ đổi chỗ cùng nàng, còn thì thầm vào tai Lâm Hồi Âm: "Ngươi quen biết với hắn, vậy thì không cần đổi chỗ rồi."

Nhất thời Lâm Hồi Âm cảm thấy thế giới của mình thật vắng lặng, cả người cứ như quả bóng xì hơi, tê liệt ngồi tại chỗ của mình.

Dạ Huyền nhìn thẳng về phía trước, ánh mắt kiêu ngạo, nhưng lúc khuôn mặt gượng ép của Lâm Hồi Âm lọt vào đáy mắt lại rũ mí mắt xuống, che đậy đi ý cười trong ấy.

Sau khi Dạ Huyền ngồi xuống ước chừng thời gian một bình tra, toàn bộ giáo đường mới lại có giọng nói nhao nhao vang lên.

"Ai vậy? Thật xinh đẹp..."

"Trời ạ, ta chưa bao giờ thấy người đàn ông nào tướng mạo xuất sắc như vậy..."

"Hắn thuộc ban Giáp..."

Vô số tiếng than thở vang lên, không biết bao nhiêu câu là của các thiếu nữ đến thần sợ bái sư học nghệ.

Ngay cả công chúa xinh đẹp động lòng người trước mắt cũng liên tục quay đầu nhìn Dạ Huyền, đáy mắt lóe lên ánh sáng khác thường.

Nàng cứ tưởng rằng thái tử hoàng triều Triêu Ca đã là người đàn ông hoàn mỹ nhất không nghĩ đến, hôm nay lại gặp được một người tướng mạo còn xuất sắc hơn, hơn nữa lại cùng lớp với nàng...

Tiên đế đã từng nói với nàng, sẽ ban cho nàng một phu quân khuynh thành, nàng còn từng nói nàng sẽ tự mình tìm, không hề nghĩ hôm nay lại thật sự tìm được.

****

"Hắn nhìn như thần tiên vậy, không biết tiên thuật thế nào,..."

"Nhìn hắn xong chợt thấy xung quanh chẳng có nam đệ tử nào tốt..."

Cả giáo đường náo nhiệt lúc này lại biến thành một loạt âm thanh, nhao nhao ca ngợi tướng mạo của Dạ Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (6)

Cả giáo đường náo nhiệt lúc này lại biến thành một loạt âm thanh, nhao nhao ca ngợi tướng mạo của Dạ Huyền.

Hơn nữa lại không hề có dấu hiệu sẽ dừng lại, ngược lại càng lúc càng kích động mà lớn hơn, ngay cả nam đệ tử cũng không hết lời khen ngợi Dạ huyền.

Dạ Huyền sớm đã miễn dịch với những ánh mắt si mê kia, biểu cảm hờ hững ngồi đó giống như tất cả mọi chuyện không hề liên quan đến hắn.

***

"Người ngồi bên cạnh hắn là ai, ta thật hâm mộ nàng, có thể ngồi gần hắn như vậy..."

"Nha đầu kia không thích hợp ngồi cạnh hắn chút nào, thật xấu xí..."

Thậm chí, rất nhiều người còn đứng lên quay đầu nhìn Dạ Huyền còn vô tình chê bai Lâm Hồi Âm vô tội ngồi cạnh hắn.

Thật ra tướng mạo của Lâm Hồi Âm cũng rất xuất sắc, trong hiện đại cung là hoa khôi của trường đại học, chỉ tiếc là gặp phải Dạ Huyền gương mặt kia có chút thất sắc...

Chỉ là đối diện với những lời nhạo báng mình, Lâm Hồi Âm vẫn cảm thấy hơi giận dữ bĩu môi, nàng biết rõ chuyện này không hề liên quan đến Dạ Huyền, nhưng nàng cũng như những đệ tử mới nhập môn kia vậy, vô cớ vạ lây Dạ Huyền... Nàng cảm thấy ở cạnh tên đàn ông này càng thấy chán ghét!

Cũng may là rất nhanh giáo đường cũng im bặt lại vì câu nói: "Chưởng môn đến."

Tất cả những người đang đứng đều vội vàng chỉnh sửa lại trang phục, quy quy củ củ ngồi yên.

Toàn bộ giáo đường lại rơi vào sự yên tĩnh.

Có tiếng nhạc vang lên, êm tai vô cùng, sau đó vô số cánh hoa đào rơi xuống, mọi người đều ngẩng đầu thấy từ nơi cao nhất Thần Sơn đang có mấy trưởng lão đạp mây bay đến. Sau lưng bọn họ còn có Triêu Ca mang trang phục trắng điểm tĩnh.

Giáo đường không hề nháo nhào như trước, lúc Lâm Hồi Âm nghĩ không lẽ bọn họ cũng ngồi trên chiếu như các nàng thì mấy vị kia đã yên vị trên đám mấy, chỉ có Dạ Huyền mái tóc đen rủ xuống đất, đứng chắp tay một bên.

Ngay sau đó, những trưởng lão kia tự giới thiệu về mình, người đứng giữa là chưởng môn Thần Sơn, bên trái là sư huynh, bên phải là sư đệ của của môn, tất cả đều là trưởng lão.

Sau khi giới thiệu xong, chưởng môn Thần Sơn liền phổ biến quy củ với mọi người.

Ở trong hiện đại, đầu tuần Lâm Hồi Âm đều bị dày vò trong sự thao thao bất tuyệt kia ở trường, vậy nên với những điều quy củ này, nàng cảm thấy hơi buồn ngủ.

Chỉ là giờ phút này, người ngồi cạnh nàng là Dạ Huyền, nàng cùng hắn ở gần nhau như vậy tuy không hề trò chuyện nhưng vẫn làm cho nàng cảm thấy thấp thỏm không yên.

Sau khi Thần Sơn chưởng môn dứt lời lại đến lượt hai vị trưởng lão, Đại trưởng lão tỏ ra rất nghiếp túc, còn Nhị trưởng lão lại tương đối thân thiện. Nói tóm lại, hai vị trưởng lão nói chuyện đều chứa hàm ý, đều là sau này khi mọi người đã học tiên thauat thì phải trảm yêu trừ ma, bảo vệ đông hoang đại lục.

Người cuối cùng lên tiếng là Triêu Ca, cũng không tính là phát biểu mà là phụ trách bảo truyền thụ cho đệ tử mới nhập môn một chút tiên thuật.

Lâm Hồi Âm ngồi bên dưới, ngẩng đầu nhìn Triêu Ca, nhớ lại ngày hôm qua còn còn hắn ở chung trong cung điện, cùng nhau ăn cơm, thỉnh thoảng còn cùng nhau tán gẫu, bây giờ...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (7)

Lâm Hồi Âm ngồi bên dưới, ngẩng đầu nhìn Triêu Ca, nhớ lại ngày hôm qua còn còn hắn ở chung trong cung điện, cùng nhau ăn cơm, thỉnh thoảng còn cùng nhau tán gẫu, bây giờ đến Thần Sơn, nàng ở trong nhà trọ của đệ tử Thần Sơn, còn hắn lại ở trong đại điện cao đoan nhất Thần Sơn, khác biệt một trời một vực.

Triêu Ca cao cao tại thượng đứng ở đó truyền thụ, giọng nói trong trẻo lạnh lùng giống như hắn không đặt chút tâm tư vào chuyện ngày vậy, thỉnh thoảng sẽ ngẩng đầu nhì xuống.

Ánh mắt hắn đôi lúc khẽ quét qua Lâm Hồi Âm, nhưng lại không hề có cảm xúc gì thậm chí còn cảm thấy lạnh lùng.

Lâm Hồi Âm biết, cảm xúc trong ánh mắt của Triêu Ca không phải dành cho nàng nhưng mà nàng vẫn thấy lòng mình se lạnh.

Nàng ngơ ngác nhìn Triêu Ca tao nhã trong trang phục trắng, bất chợt cảm thấy mình và hắn cách nhau quá xa, rất xa... Xa giống như dù nàng có đuổi theo bao lâu cũng không kịp vậy.

Nghĩ đến đây, đáy lòng Lâm Hồi Âm lại hơi kinh ngạc một chút, nàng đang suy nghĩ bậy bạ gì vậy? Triêu Ca là hoàng thái tử, nàng chỉ là một cô gái chuyển kiếp vô thân vô cố, không chút phép thuật, sớm muộn cũng sẽ có một ngày nàng phải về nhà, sao nàng có thể có những suy nghĩ khác?

Nàng biết nàng là Thanh Âm chuyển thế nhưng không biết ngàn năm trước đã xảy ra chuyện gì nhưng mà, chuyện của kiếp trước không liên quan đến kiếp này.

Nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm cảm thấy mất mát, lặng lẽ cúi thấp đầu, vân vê ngón tay, lại quên mất Dạ Huyền đang ngồi bên cạnh đã từng bị mình một cước đạp vào "phía dưới".

Sau khi Triêu Ca nói xong, bài phát biểu xem như kết thúc, ba vị trưởng lão như cũ đạp mây rồi đi, sau đó đến lượt Triêu Ca, cuối cùng là các đệ tử cũ.

Đến khi Nhóm người kia đều mất dạng, toàn bộ giáo trường mới dần dần sôi nổi lên, một vài nữ đệ tử bạo gan súm lại quanh Dạ Huyền, nháy mắt bao vây hắn không chỗ thoát.

Lúc này Lâm hồi Âm mới tỉnh hồn, nhìn đám người xung quanh gạt mình ra một bên, thầm nghĩ bây giờ không trốn còn đợi đến lúc nào, vì vậy vội liều mạng chen lấn vào đám đông đi ra ngoài.

Lúc này đã là chạng vạng, phòng ăn Thần Son rất lớn. Lâm Hồi Âm giằng co một ngày, cũng cảm thấy đói vì vậy cũng đi đến phòng ăn.

Trong phòng ăn có không ít người, Lâm Hồi Âm nhận phần cơm của mình xong thì thấy được Liễu Nhiễu đang cúi đầu ung dung ăn cơm.

Nàng vừa giơ đũa lên thì đã thấy mấy người đàn ông ban Giáp ngồi gần nàng đi vào, đã từng ngồi cạnh nhau nên cũng lên tiếng chào hỏi, còn bê cơm đến bên bàn. "Tốt!"

Liễu Nhiễu bình tĩnh ngẩng đầu, cong môi cười với bọn họ xem như chào hỏi.

Lâm Hồi Âm nhai cơm không hề nói chuyện, chỉ là tay đưa về phía họ vẫy vẫy cũng tạm xem là lời chào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (8)

Lâm Hồi Âm nhai cơm, không lên tiếng chẳng qua chỉ vẫy vẫy tay xem như lời chào hỏi.

Tiếp đó lại có thêm rất nhiều lục tục đi vào, trong số đó có cả vị công chúa cùng lớp với Lâm Hồi Âm, bên cạnh nàng còn có mấy nam nữ đệ tử khác là những người ngồi cạnh nàng trong buổi học lúc chiều.

Công chúa Liên Y đi đến bàn ăn thì có một nam đệ tử nhanh chóng chạy lên trước, thay nàng dùng tay áo lau băng ghế, ân cần nói: "Mời công chúa ngồi."

Liên Y hếch cao cằm, không thèm nói một tiếng cảm ơn mà cao ngạo ngồi xuống như điều hiển nhiên.

Sau đó những nam đệ tử đi cạnh nàng cũng lần lượt tiến lên thay nàng lấy cơm.

Công chúa kia cầm đũa khẩy khẩy thức ăn trước mặt mình một chút, mặt đầy chán ghét, nói: "Nhìn đã thấy khó ăn, như lúc ta ở Hoàng Thành có thể tìm hoàng thái tử huynh anh cùng!"

"Oa, công chúa còn ăn cơm cùng hoàng thái tử?"

Nàng ta nhìn những người xung quanh đủ loại biểu tình hâm mộ, ghen tỵ tầm tình rất tốt, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn kia vẫn còn thấy chưa đủ nên nói thêm: "Vậy thì đã có gì? Trước ta còn nương nhờ trong cung điện của Hoàng thái tử nhiều ngày."

Lâm Hồi Âm ngồi ăn ở đó không xa, nghe được những lời này suýt nữa phun hết cơm ra ngoài.

Thật là nói dối không ngượng mồm!

Nàng ở trong điện thái tử lâu như vậy vốn dĩ chưa từng gặp công chúa xinh đẹp kia. Càng nói gì đến chuyện cùng Triêu Ca ăn cơm!

Nói thật, lúc trước hằng này cùng Triêu Ca ăn cơm ngoại trừ Lâm Hồi Âm nàng ra thì chẳng còn ai nữa.

Chẳng hẳn công chúa xinh đẹp kia là một người đàn bà rất kiêu ngạo, muốn có được cảm giác ưu việt hơn người khác mà cố ý nói dối như vậy, cũng chỉ để được người khác hâm mộ, sau đó sẽ cung kính nịn nọt, cung phụng mình!

Tuy nhiên những chuyện này không liên quan đến nàng vậy nên cũng chẳng mấy bận tâm.

.....

"Bình thường hoàng thái tử cũng lạnh lùng như ở buổi họp ư?"

"Đúng vậy, công chúa ngươi nói cho bọn ta biết một chút, Hoàng thái tử thích làm gì?"

"Chỗ ở của hoàng thái tử như thế nào?"

"Cung thái tử nhất định rất đẹp..."

Đối với những câu hỏi kia, Liên Y công chúa không nhanh không chậm nhếch môi cười một tiếng, giống như đang cố ý làm mọi người tò mò, thật lâu sau

mới nói: "Hoàng huynh là người rất lãnh đạm, nhưng khi đối với ta rất ôn hòa, Hoàng huynh đối với thứ gì cũng không mặn không nhạt, chẳng đặc biệt thích thứ gì, ở chỗ ở của huynh ấy có một cái hồ rất lớn, trong hồ mọc đầy hoa sen đủ các màu, trong hồ còn nuôi rất nhiều cá chép, mỗi lần ta đến cung thái tử đều sẽ cho cá ăn..."

Lâm Hồi Âm cảm thấy nghe không lọt tai nữa, công chúa kia rõ ràng là lừa gạt mọi người, vốn dĩ nàng ta chưa từng đi qua hoàng cùng.

Vậy nơi nào là cung thái tử, đó rõ ràng là thần điện tiên đế ở...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (9)

Đó đâu phải là cung Thái Tử, kia rõ ràng là thần điện của tiên đế, cung thái tử không có hồ chỉ có một rừng đào lớn, chứ nói gì đến cá chép, còn cho cá chép ăn nữa chứ!

Lâm Hồi Âm vừa ăn cơm vừa âm thầm cảm thán, công chúa xinh đẹp kia thật là muốn có đủ mặt mũi... "Thật ra những thứ kia chẳng là gì, hoành huynh còn dạy ta tiên thuật..." Nàng nhìn những người xung quanh đều nhìn mình thán phục lại càng dương dương tự đắc, những lời nói ra đều khoe khoang.

Lâm Hồi Âm không biết những lời này thật giả thế nào nên không thể cho kết luận, chẳng qua nàng nghe Liễu Nhiễu ở phía đối diện cười lạnh một tiếng.

Tiếng cười của Liễu Nhiễu không lớn nhưng đủ để những người bên bàn kia nghe rõ ràng.

Vì thân phận công chúa từ trước đến nay được chúng tinh nịnh nọt, từ trước đến nay nàng nói gì đều nghe nấy, một mực cung kính, chưa từng bị người ta cười nhạo.

Mặt nàng trong nháy mắt đỏ bừng, nên khó chịu nhìn Liễu Nhiễu chất vấn: "Ngươi vậy là có ý gì?"

Liễu Nhiễu cũng chẳng thèm để ý đến công chúa, vẫn tiếp tục ung dung ăn cơm, rõ ràng là dáng vẻ coi thường nàng ta.

Liên Y thấy Liễu Nhiễu không để mình vào mắt, đáy lòng dấy khí nóng, túm lấy một cái bánh bao trên bàn ném về phía Liễu Nhiễu.

Dù gì Liên Y công chúa cũng từng học qua một chút tiên thuật, so với những cô nương bình thường sức lực có mạnh hơn, chiếc bánh bao kia giống như đá vậy, bay vù vù về phía đầu Liễu Nhiễu.

"Cẩn thận!" Lâm Hồi Âm lên tiếng nhắc nhở, theo bản năng muốn đưa tay ngăn chiếc bánh kia lại.

.....

Dạ Huyền ở trong giáo đường bị nhiều người vây quanh, tâm tình khó mà vui được, sát khí trên toàn thân càng lúc càng mạnh.

Những nghĩ đến mục đích mình muốn đến Thần Sơn, cũng chỉ vì muốn ở bên cạnh Lâm Hồi Âm vậy nên phải cố gắng nén tức giận trong mình xuống.

Sau đó vất vả thoát khỏi đám người dây dưa kia, nhưng chẳng nhìn thấy Lâm Hồi Âm đâu.

Nghĩ tới nghĩ lui, Lâm Hồi Âm chỉ có thể ở trong phòng ăn nên cứ vậy đi về phía nhà ăn, vẫn còn vài cô gái tiếp tục bám theo sau hắn như cũ, không chịu buông tha.

Toàn bộ cửa sổ nhà ăn đều mở ra, dù cách rất xa những hắn vẫn thấy được Lâm Hồi Âm ngồi bên trong, vậy nên tăng tốc, bỏ rơi những người phía sau cả đoạn đường. Sau đó thì nhìn thấy một người đàn bà ném bánh bao về phía nàng.

Tốc độ của bánh bao rất nhanh, theo bản năng Dạ Huyền nâng tay phẫy một cái, làm cái bánh bao như con ngựa đi phóng về phía Lâm Hồi Âm rơi xuống đất.

Ngay sau đó hắn nhíu chặt lông mày, đáy mắt hiện lên tia sát khí nồng nặc.

Lại có người dám to gan như vậy ngay trước mắt nàng?

.....

Cách một đoạn xa nhưng Lâm Hồi Âm vẫn cảm giác được sức mạnh của chiếc bánh đang vọt về phía hắn, nàng run lên một cái, cảm thấy cổ tay mình rất có thể sẽ bị chặt đứt.

Nhưng tay đã đưa ra cũng không thể thu về được, cho nên Lâm Hồi Âm chỉ có thể nín thở, chỉ mong điều đó nhanh đến một chút.

Nhưng điều khiến nàng kinh ngạc chính là, lúc chiếc bánh kia sắp đập vào tay nàng thì đột ngột rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Ai ngược ngươi thì hãy ngược lại (10)

Nhưng điều khiến nàng kinh ngạc chính là, lúc chiếc bánh kia sắp đập vào tay nàng thì đột ngột rơi xuống đất.

Nhưng kinh ngạc nhất chính là rốt cộc vừa xảy ra chuyện gì, tại sao đột nhiên nó lại rơi xuống đất.

Liễu Nhiễu ngồi phía đối diện vốn dĩ muốn xuất thủ, nhưng cảm giác có người ra tay nhanh hơn mình nửa bước nên theo bản năng thu lại sức mạnh ở cổ tay, sau đó thì nhìn thấy một người đàn ông mang trang phục đỏ bước vào phòng ăn.

Liễu Nhiễu là thiên tài cúng tế, lúc còn nhỏ đã có thể cảm giác được suy nghĩ của người khác, lúc ở trong giáo đường, nàng đại khái cũng nhận biết được năng lực của mọi người, tuy nhiên đối với Dạ Huyền ngồi cạnh Lâm Hồi Âm một chút cơ hội cũng không thể nào đoán ra được.

Chỉ cảm thấy người đàn ông kia giống như cá dưới đại dương mênh mong, sức mạnh trong cơ thể hắn trong nháy mắt biến mất không còn chút dấu vết.

Bây giờ hắn ra tay, tất nhiên Liên Y công chúa cũng không có được điều tốt.

Liên Y ở bên cạnh nghĩ đến chiếc bánh báo mình ném đi kia lại bị thiếu nữ áo xanh ngăn cản, nhất thời không phục, từ trước đến nay nàng chưa bao giờ tha thứ được cho người nào cười nhạo người, giờ còn đánh trả, vì vậy vội bắt lấy một cái bánh bao khác, ném về phía Lâm Hồi Âm!

Nàng không tin lần này cũng không thể ném trúng nàng!

Liễu Nhiên đối với hành động của Liên Y mà nhăn mày, lại thấy Lâm Hồi ÂM đứng trước mắt mình vẫn run lên sợ hãi, nàng nhẹ nhàng nghiêng đầu, cảm giác được suy nghĩ trong lòng Lâm Hồi Âm, lập tức đưa chân dưới bàn đá Lâm Hồi Âm một cái.

Lâm Hồi Âm hoàn hồn, quay đầu nhìn Liễu Nhiễu, thấy nàng ta mở miệng, dùng khẩu hình nói với nàng: "Không phải sợ, đánh trả đi!"

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu, lại thấy một chiếc bánh bao bay về phía mình, nghĩ đến lời của Liễu Nhiễu nhất thời cho là cái bánh bao lúc nãy vừa rơi xuống đất là do mình khống chế, nên lần này Liễu Nhiễu mới khẳng định chiếc bánh bao kia không thể nào đánh trung mình. Vì vậy cũng tự tin hơn rất nhiều, giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, ngồi ở đó tiếp tục ăn cơm.

Đúng như nàng nghĩ, lúc chiếc bánh bao sắp đến vị trí của nàng thị lại bị rơi xuống đất.

Liễu Y thấy mình thất bại hai lần, lại thấy những người xung quanh mình nhìn Lâm Hồi Âm đầy thán phục, nhất thời càng không phục mà đứng bật dậy, cuộn chặt nắm đấm, ném về phía Lâm Hồi Âm hết số bánh bao trên bàn.

Người có tính khí tốt hơn nữa cũng sẽ bị Liên Y chọc giận!

Lâm Hồi Âm thấy bánh bao không thể đánh trúng mình, nhưng nàng cũng không thể trơ mắt nhìn người ta xúc phạm mình đi!

Nhất thời Lâm Hồi Âm "Ba" một tiếng đập mạnh đôi đũa trên tay xuống bàn, nhìn Liên Y, thần thái cao ngạo hỏi: "Rốt cuộc ngươi chơi đã đủ chưa!"

Dạ Huyền đứng ngoài cửa sổ, cũng vượt khỏi sự giới hạn tức giận, có thể bỏ qua một lần, hai lần, nhưng vẫn dám có lần thứ ba? Lại còn ném một lúc nhiều cái gì vậy?

Hắn thấy Lâm Hồi Âm cũng buông đũa đứng dậy muốn đánh trả nên cũng vội dừng lại, lời nàng nói ra chứa đầy sát khí, khống chế những chiếc bánh bao kia bất động giữa không trung.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Hắn chết tốt hơn ta chết (1)

Hắn thấy Lâm Hồi Âm cũng buông đũa đứng dậy muốn đánh trả nên cũng vội dừng lại, lời nàng nói ra chứa đầy sát khí, khống chế những chiếc bánh bao kia bất động giữa không trung.

Đệ tử nhập môn đã sớm chú đến chuyện ngày, nên bây giờ mọi người đã buông hết đũa xúm lai xem.

Hai cái bánh bao trước bị Lâm Hồi Âm dễ dàng đánh rơi, đã làm cho vô số người thán phục, bây giờ lại khống chế những cái bánh bao kia bất động trong không trung, nên rất nhiều người trong đám đông đã trầm trồ khen ngợi.

Lâm Hồi Âm nhìn những bánh bao đứng yên trong không trung kia, đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó nghiêng đầu nhìn Liễu Nhiễu một cái, tặng cho nàng một ánh mắt khen ngợi, trong lòng thầm nghĩ, Liễu Nhiễu phối hợp với mình thật không chê vào đâu được. Trước mắt vô số người làm như Lâm Hồi Âm nàng mới là người dùng tiên thuật khống chế số bánh bao kia vậy.

Tuy nhiên nếu Liễu Nhiễu đã phối hợp với nàng như vậy thì nàng cũng không thể không tiếp tục diễn!

Dù sao cũng đã đắc tội với Liên Y công chúa chanh chua kia, nàng cũng không sợ đắc tội thêm một chút!

Nhất thời, Lâm Hồi Âm hất cằm kiêu ngạo, tiến về phía trước hai bước, đứng trước những chiếc bao bất động kia nhếch môi cười, sau đó nâng tay lên thử giật giật bánh bao kia, không nghĩ nó thật sự rơi vào tay nàng. Nhẹ nhàng nắm bánh bao trong tay, liếc mắt nhìn Liên Y một cái, nhìn nàng ta giơ tay cao lên một chút: "Công chúa quả nhiên xuất thủ hòa phóng, ban cho dân nữ nhiều bánh bao như vậy, nhưng mà nhiều quá dân nữ cũng ăn không hết..." Lâm Hồi Âm dừng lại một chút, nghiêng đầu suy nghĩ, giống như muốn nghĩ nên làm như thế nào mới phải, sau đó ánh mắt sáng lên, tủm tỉm nhìn những người xung quanh cười: " Không bằng chia cho mọi người cùng ăn đi."

Lâm Hồi Âm vừa dứt lời đã ném bánh bao trong tay cho một người ngồi cạnh bàn. Mấy nam đệ tử trong bài kia lập tức đứng lên hoan hô, đưa tay ra tiếp.

Một người trong số đó nhận được kéo theo nhiều người bên cạnh đuổi theo cướp.

Rất nhiều người thấy trên bàn mình không có bánh bao thì bắt đầu lên tiếng: "Cô nương, cô nương chỗ này còn chưa có!"

Trong lúc nhất thời không khí trong phòng ăn trở nên rất náo nhiệt.

"Tạ ơn cô nương ban bánh bao!" Sau khi kết thúc màn cướp bánh bao, mấy nam đệ tử giành được bánh cắn một miếng nhỏ, quay về phía Lâm Hồi Âm nói!

Lâm Hồi Âm toàn thân khoác trang phục xanh, mặt trời ngã về tây càng làm nổi bật ánh hào quang tuyệt trần trên người nàng, nhưng càng khiến nàng trở nên xinh đẹp hơn là sau khi ném xong số bánh bao kia thì vỗ tay một cái, trong nháy mắt giống như tranh vẽ, ánh sáng chói lọi lóe lên, bật cười khanh khách. Ngược lại những người xung quanh trong thấy một màn này thì lặng như tờ ngắm nhìn nàng. Đối với sự cảm ơn kia, nàng ngây thơ nói: "Các ngươi không cần cảm ơn ta, muốn cảm ơn thì hãy cảm ơn Liên Y công chúa, đó là công chúa ban thưởng cho mọi người!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Hắn chết tốt hơn ta chết (2)

"Các ngươi không cần cảm ơn ta, muốn cảm ơn thì hãy cảm ơn Liên Y công chúa, đó là công chúa ban thưởng cho mọi người!"

Rõ ràng trong lời nói của nàng chứa đầy sự châm chọc nhưng kết hợp với nét tươi cười hoạt bát của nàng lại cho người ta cảm thấy giống như lời nói này chỉ chứa ý tốt vậy. Mọi người vây quanh đều ngẩn mặt ra, sau đó rất phối hợp với nàng quay về phía Liên Y công chúa, đồng loạt mở miệng: "Cảm ơn Liên Y công chúa!"

Tiếng cảm ơn kia giống như một cái tát, giáng mạnh xuống má Liên Y vậy!

Rõ ràng nàng với thân phận công chúa, nhập học ở Thần Sơn, luôn kiêu ngạo, lợi dụng sự chiều chuộng của tiên đế và hoàng thái phi mà khiến cho mọi người ghen tỵ với mình, khiến cho nhiều đệ tử trong lớp phải bám đuôi!

Vừa rồi nàng muốn ở trước mặt nhiều người dạy dỗ Liễu Nhiễu, tạo ra uy tính cho bản thân vậy mà Liễu Nhiễu vốn dĩ chẳng thèm đoái hoài gì đến hành động của nàng. Nàng ra tay muốn thu hồi mặt mũi cho mình, nhưng không thành công lại còn chạm phải một Lâm Hồi Âm "cao thủ" như vậy, liên tiếp chặn ba chiêu của nàng. Nhưng "cao thủ" đứng đối diện nàng kia làm cũng chưa làm gì lại dễ dàng có được sự tín phục của nhiều người như vậy!

Hơn nữa điều nàng không thể nào chấp nhận được chính là nàng ta còn dựa vào số bánh bao mà mình ném đi để thắng được!

Cả đời này nàng chưa từng chịu uất ức nào lớn như vậy.

Liên Y nhìn Lâm Hồi Âm đứng trước mặt mình, dáng người yêu kiều, giống như một mĩ nữ xinh đẹp tuyệt trần, trên mặt nàng còn phảng phất ý cười, tùy tiện để lệ hàm răng trắng noãn. Nụ cười kia rực rỡ như ánh nắng mùa hè, nàng như vậy chẳng có chút phong độ gì, cũng không có phép tắc của khuê nữ nhà quan, nhưng dù là vậy nàng vẫn rất được nhiều người thích, mọi người đều thấy Lâm Hồi Âm như vậy chẳng có gì không ổn.

Liên Y rất uất ức đứng dậy, nàng không thể chấp nhận người khác nổi bật hơn mình, nàng mới là thiếu nữ được nhiều người yêu thích nhất ở đông hoang đại lục này.

Cũng không biết những người xung quanh nói gì càng chọc cho Lâm Hồi Âm cười rực rỡ hơn.

Cười như vậy càng làm cho khí giận trong người Liên Y bốc lên cuồn cuộn, làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng ta trở nên đỏ bừng.

Nàng ta dám cười nàng!

Nhìn mặt nàng ta không bị đánh cho sưng thành cái đầu heo, còn nhìn mình cười, nàng xem nàng ta cười được bao lâu.

Lâm Hồi Âm vừa cử động, thoải mái phủi vai áo, lại cho người ta cảm giác thoải mái dẫn đến tạo cho hình tượng Lâm Hồi Âm trong mắt đám đệ tử Thần Sơn thật tốt. Thậm chí có người còn đánh bạo hỏi tên họ của nàng, nhiều người khác cũng rất phấn khích hô hào nàng giới thiệu tên tuổi, giống như chỉ mong Lâm Hồi Âm lưu lại một ấn tượng thật sâu sắc trong lòng họ.

Lâm Hồi Âm tính tình hiền lành thân thiện, ở trong hiện đại tuy xuất thân giàu có nhưng không hề mang tính con gái nhà giàu kiêu ngạo, ngược lại rất phóng khoáng, nhưng không kém phần tao nhã, càng làm cho mọi người thêm yêu mến.

Vậy nên đối mặt với những lời thoại quen thuộc kia, Lâm Hồi Âm cũng chẳng làm cao gì còn hoạt bát hài hước trò chuyện cùng bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Hắn chết tốt hơn ta chết (3)

Vậy nên đối mặt với những lời thoại quen thuộc kia, Lâm Hồi Âm cũng chẳng làm cao gì còn hoạt bát hài hước trò chuyện cùng bọn họ.

Nhưng lúc mọi người đang vui vẻ trò chuyện thì Liễu Nhiễn nãy giờ luôn im lặng lại đột nhiên lên tiếng: "Cẩn thận!"

Ngay sau đó, Lâm Hồi Âm cảm giác được bên tai mình lùa đến một trận gió, nàng cau mày nghiêng đầu thì thấy Liên Y đang độc ác nhìn mình, đưa tay đánh về phía mình.

.....

Dạ Huyền đứng ngoài phòng hắn thấy Lâm Hồi Âm đưa tay đón bánh bao thì thu lại lực khống chế những chiếc bánh bao kia về. Sau đó lại thấy nàng vui vẻ ném những chiếc bánh cho đám người xung quanh, khuôn mặt nhu mì rạng rỡ, toàn thân tràn đầy sức sống, bộ trang phục xanh rung động, những chiếc chuông nhỏ trên người nàng cũng phát ra âm thanh thật dễ nghe. Cả người hắn không nhịn được mà run lên, con tim nẩy mạnh, thật giống như lúc băng nhìn năm đột ngột bị nứt ra vậy, gió xuân nhẹ nhàng thổi qua làm cho cây cối chết chìm trong lòng hắn sống lại, màu sắc tươi xanh.

Hắn thích nàng.

Ngàn năm trước hắn thích nàng, đợi chờ nàng một ngàn năm, bây giờ gặp lại nàng chán ghét hắn, né tránh hắn nhưng hắn vẫn cứ thích nàng.

Thậm chí chỉ đứng nhìn nàng từ xa con tim hắn cũng không thể nào khống chế được, hắn chưa từng yêu một cô gái nào, cũng không ai dạy cho hắn cách làm sao để chờ đợi một người. Chỉ là hắn cảm giác được rất rõ ràng, chuyện hắn thích nàng không một ai biết, chỉ là cảm giác lan tỏa từ đáy long khiến tim đập nhanh, mặt đỏ, nhất thời sững sờ si mê.

Nhìn nàng cười thật đẹp, so với cảnh đẹp ở đông hoang đại lục còn tốt hơn!

Nàng cứ cười như vậy làm hắn lưu luyến ngày tháng năm xưa.

Nếu nàng có thể cười như vậy với hắn một lần, thì thật tốt...

"Cẩn thận!"

Mặc dù ở rất xa nhưng Dạ Huyền lại nghe rất rõ lời nhắc nhở của Liễu Nhiễu với Lâm Hồi Âm, hắn cũng nhanh chóng tỉnh lại.

Thấy Liên Y muốn đánh một chưởng lên mặt Lâm Hồi Âm!

Dạ Huyền cau mày, đôi mắt lạnh băng tràn, toàn thân toát ra sát khí.

Một sức mạnh đánh về phía Liên Y.

....

Liên Y nhìn ánh mắt kinh ngạc của Lâm Hồi Âm, cong môi cười, muốn dùng lực ở trên tay nhiều hơn, nhưng lúc nàng vừa vận khí lại phát hiện toàn thân không thể nào nhúc nhích.

Giống như bị người nào khống chế vậy.

Liên Y cố gắng hít thở sâu vài lần, muốn tăng tiên lực nhưng nàng lại phát hiện vốn dĩ chẳng thay đổi được gì.

Thậm chí cơ thể nàng còn nhanh chóng đung đưa, tốc độ cũng chậm lại.

Lâm Hồi Âm vốn tưởng mình nhất định phải chịu trọn cái tát mạnh mẽ kia, theo bản năng muốn đưa tay lên cản lại nhưng không hề nghĩ đến, Liên Y kia lại chậm lại, để cho nàng bắt được cái cánh tay kia!

Từ ngày bước vào thế giới tiên ma này Lâm Hồi Âm không hề có chút yêu lực nào, nên có chút yếu thế. Nhưng lại không nghĩ từ trước đến nay nàng kém cỏi như vậy hôm nay lại đột nhiên mạnh như thế!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Hắn chết tốt hơn ta chết (4)

Từ ngày bước vào thế giới tiên ma này Lâm Hồi Âm không hề có chút yêu lực nào, nên có chút yếu thế. Nhưng lại không nghĩ từ trước đến nay nàng kém cỏi như vậy hôm nay lại đột nhiên mạnh như thế!

Giống như lần trước nàng ăn tiên đan có thể đánh trả Dạ Huyền thì không chút lưu tình đưa tay tặng cho hắn một chưởng.

Nàng có thể chịu đựng người khác hành hạ, xỉ nhục mình nhưng chỉ cần có cơ hội đánh trả nhất định nàng sẽ không bỏ qua!

Nàng đâu phải người dễ trêu!

Giống như bây giờ... Liên Y lại muốn tặng nàng một cái bạt tai, theo bản năng tự vệ nàng đưa tay về phía nàng ta.

Liên Y bị Dạ Huyền khống chế không thể nào cử động, Lâm Hồi Âm hạ thủ vừa nhanh vừa chính xác không lệch một chút nào. Trên khuôn mặt trắng nõn mềm mại của Liên Y liền in rõ năm dấu ngón tay, rất bắt mắt.

Tất cả mọi người xung quanh đều im lặng, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Lâm Hồi Âm và Liên Y.

Thậm chí còn người còn âm thầm thay Lâm Hồi Âm lau mồ hôi một cái, nàng chọc phải công chúa do đích thân tiên đế phong lên, đứa cháu ngoại tiên phi sủng ái nhất.

Có người đánh nàng?

Vậy mà có người dám đánh nàng?

Liên Y trợn tròn mắt nhìn Lâm Hồi Âm, vẻ mặt không thể nào dấu nổi sự khó tin, có người dám đánh nàng!

Mặc dù ở thần sơn có quy định khi đã là đệ tử của Thần Sơn thì không bàn luận về gia thế xuất thân của mình, nhưng giờ phút này Liên Y vẫn bày ra cái chức vị công chúa của mình: "To gan, ngươi dám đánh bổn cung! Bổng cung sẽ bẩm báo bới tiên đế, tiên phi, ta xem ngươi nhận tội gì!"

Nếu như lúc nãy Lâm Hồi Âm cảm thấy mơ hồ, không hiểu chuyện thì xảy ra thì lúc này nàng đã hoàn toàn thức tỉnh, hiểu rõ mọi chuyện.

Bát nước đã hắt không thể thu lại, vậy nên cái tát nàng vừa phất ra cũng không thể nào thu hồi!

Trong lúc nhất thời Lâm Hồi Âm có chút sợ hãi.

Liên Y thấy bộ dáng nàng chết lặng, cho là nàng đã biết sự mình đáy lòng không dấu được dương dương tự đắc.

Nhìn mọi người xung quanh xúm lại nhiều như vậy, đôi mắt Liên Y khẽ chuyển động, thầm nghĩ: Không phải mới vừa rồi nàng ra rất rặng rỡ trước những

người này sao? Vậy bây giờ nàng sẽ bắt nàng ta quỳ xuống cầu xin nàng tha thứ, để mọi người khinh bỉ nàng ta!"

Nhất thời Liên Y kiêu ngạo hất cằm nhỏ, mặt đầy ngạo mạn nói: "Bất quá Bổn cung cũng không phải người không hiểu lý lẽ, chỉ cần ngươi quỳ gối xin bản cung tha thứ ta sẽ tha cho ngươi một mạng!"

Việc đã đến nước này, Lâm Hồi Âm biết mình đã chuốc phải họa tất nhiên phải chịu thua.

Nhưng bắt nàng phải quỳ gối cầu xin thì nhất định không thể!

Lúc đầu Dạ Huyền đưa nàng rời khỏi Yến Tử lầu, vứt năm gã đàn ông chán ghét uy hiếp nàng nàng cũng không hề nói nửa câu van xin, bây giờ sao có thể quỳ gối trước Liên Y?

Bình tâm mà nói nàng cũng không hề thích nhây loại đàn bà ngạo mạn như Liên Y, chỉ là nàng ta cứ thích trêu chọc nàng, chạm đến ranh giới chịu đựng cuối cùng, nàng không thể nhịn được nữa!

Giấy đã rách, theo đạo lý không thể nào lùi lại!

Lâm Hồi Âm hất cằm, để bản thân bình tĩnh lại, ánh mặt lạnh lẽo nhìn Liên Y: "Mạng ta ở trong tay ta, không phiền công chúa quan tâm!"

Liên Y cứ tưởng rằng Lâm Hồi Âm nhất định sẽ quỳ xuống van cầu mình tha thứ chỉ tiếc là không hề nghĩ đến nàng ta sẽ nói ra những lời như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Hắn chết tốt hơn ta chết (5)

Nhất thời nàng bị nghẹn có chút không thở nổi, ngực phập phồng lên xuống hơn nửa ngày cuối cùng lại muốn vung cho Lâm Hồi Âm một cái tát, nhưng nàng lại bị niệm lực của người khác khống chết vốn dĩ không thể nào nhúc nhích. Đáy lòng cảm thấy hơi ủy khuất, nên cắn chặt môi, nghiến răng nghiến lợi mắng Lâm Hồi Âm: "Tốt, nếu ngươi dám nhằm vào bổn cung vậy thì ngay bây giờ bổ cung sẽ đến tìm hoàng thái tử ca, nói cho huynh ấy biết ngươi đã khi dễ ta, để hắn lập tức đuổi ngươi khỏi thần sơn."

"Không đúng, không đơn giản chỉ đuổi ngươi khỏi Thần Sơn ta còn muốn thiêu rụi xương cốt của ngươi, cho ngươi chết không có chỗ chôn."

Mỗi câu nói của Liên Y thoát ra đều rất cay nghiệt!

Đáy mắt Lâm Hồi Âm lạnh lẽo, bàn tay đang nắm chặt cổ tay Liên Y cũng dùng sức hơn một chút, làm nàng ta đau đến mặt trắng bạch. Sau đó nàng mới khẽ cong môi, gằn từng chữ: "Bất kể núi dựa sau lưng của ngươi là ai, Tiên đế cũng được Tiên Phi cũng được ta đều không quản, nhưng những lời thô tục kia ngươi nói ở chỗ này, tốt nhất đừng chọc vào ta, trừ phi ta chết còn không ngươi đừng mong ở noi nay người có thể chiếm thế thượng phong, còn nữa. Đừng có lôi hoàng thái tử ra để đe dọa ta..." Bởi vì ta còn quen thuộc với hắn hơn ngươi, huống chi là hắn đưa ta đến Thần Sơn... Chẳng qua những lời này Lâm Hồi Âm chỉ nghĩ trong lòng chứ không nói ra, chẳng qua là sắc mặt khẽ biến chuyển, hơi khinh thường nói: "Đừng nói là Hoàng Thái tử mà ngay cả Hắc Thái Tử cũng bị ngươi gọi ra ta cũng không sợ!"

Sau khi Lâm Hồi Âm nói xong thì hất mạnh tay ra, sau đó quay trở về bàn ăn, tiếp tục ăn phần cơm của mình.

Liên Y đứng yên tại chỗ, không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể dữ dằn nhìn Lâm Hồi Âm ung dung dùng cơm.

Toàn bộ người trong phòng ăn đều giống như bị khí thế của Lâm Hồi Âm trấn trụ vậy, lâm vào một mảnh yên tĩnh.

Chỉ có tiếng ồn ào từ cửa truyền vào, theo bản năng Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên, thấy Dạ Huyền đang bị rất nhiều cô gái vây quanh đang tiến vào.

Dạ Huyền xuất hiện đã thu hút không ít ánh mắt của mọi người, tất cả đều rung động trước vẻ đẹp của hắn, nên lập tức quên mất mới vừa rồi bọn họ đã chứng kiến tiết mục gì!

Liên Y đứng bên cạnh, mặc dù không thể nào nhúc nhích nhưng con ngươi vẫn chuyển động, liếc nhìn Dạ Huyền thì sửng sốt một hồi lâu. Sau đó trên mặt liền xuất hiện một lớp màu đỏ, sau khi ý thức được ở đây có rất nhiều người thì lại khịt mũi khinh bỉ cười một tiếng, giống như khinh thường những người đàn bà dám trắng trợn theo đuổi Dạ Huyền vậy!

Duy chỉ có Lâm Hồi Âm là trong lòng thấp thỏm, những lời lẽ nàng mắng Liên Y lúc đó không biết hắn có nghe thấy không, xong đời rồi, xong rồi, ân oán cũ còn chưa giải quyết giờ lại chồng thêm mối thù mới!

Cái tên đàn ông lòng dạ ác độc máu lạnh kia, với những trêu chọc của người khác đều ra tay lấy mạng họ, vậy thì nàng... đáng chết biết bao lần rồi!

Lâm Hồi Âm vùi mặt trong chén cơm, đôi mắt nhìn chằm chằm Dạ Huyền đang đi về phía mình, lúc hắn dừng lại trước mặt thì nàng vội đặt chén đũa

xuống bàn, đứng bật dậy chạy đi như một làn khói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Hắn chết tốt hơn ta chết (6)

Lâm Hồi Âm vùi mặt trong chén cơm, đôi mắt nhìn chằm chằm Dạ Huyền đang đi về phía mình, lúc hắn dừng lại trước mặt thì nàng vội đặt chén đũa xuống bàn, đứng bật dậy chạy đi như một làn khói.

Dạ Huyền nhìn bóng người Lâm Hồi Âm vụt đi, lông mày nhíu lại một chút, đáy mắt xoẹt qua một tia đau lòng, chỉ cảm thấy đáy lòng rất khổ sở, ngày đó sau khi nàng xuất hiện ở trong rừng trúc sau cung điện của hắn, hắn cũng chưa lần nào được tiếp xúc thân mật với nàng như hôm đó cả. Ở đâu nàng cũng né tránh hắn, nàng ghét hắn sao?

Hắn hôn môi nàng nên nàng chán ghét hắn?

Bất kể Dạ Huyền nghĩ như thế nào cũng không thể nghĩ đến thực tế là do Lâm Hồi Âm sợ hắn nên lúc nào cũng trốn chạy hắn.

Tuy nhiên sau khi ưu thương, Dạ Huyền mới suy nghĩ lại lời Lâm Hồi Âm vừa nói, cẩn thận suy xét một chút, nàng nói đừng nói là Hoàng Thái tử mà Hắc Thái Tử bị ngươi lấy ra, ta cũng không sợ: ""

Ý này của nàng là hắn mạnh hơn Triêu Ca sao?

Bất giác Dạ Huyền lại cong môi cười một cái.

****

Thần Sơn có một suối nước nóng rất lớn tên là Bích Huyền, được phân cách thành hai bể nhỏ, một bên dùng cho nữ đệ tử tắm, còn một bên dành cho nam đệ tử.

Thật ra người đã học qua tiên thuật ở Thần Sơn chỉ cần dùng một thuật đơn giản thôi thì áo quần, thân thể đã sạch sẽ thơm tho rồi. Nhưng chưởng môn Thần Sơn phòng ngừa đệ tử trở nên lười biếng, ngay cả bản năng sống cơ bản cũng đánh mất nên vạn bất đắc dĩ, còn không sẽ không để cho họ vận dụng những phép thuật kia.

Vậy nên, ban đêm trước khi đi ngủ có rất nhiều đến Bích Huyền tắm.

.....

Triêu Ca hằng năm ở Thần Sơn thỉnh thoảng sẽ có vài lần về Hoàng Thành, vậy nên chỉ gặp mặt Liên Y cho đích thân tiên đế ban phong cũng chỉ chạm mặt vài lần trong tiệc rượu gặp mặt ở cung đình.

Chỉ mấy lần chạm mặt không được tính là quen thuộc.

Nhưng mặc dù vậy, trước khi Liên Y công chúa đến Thần Sơn tiên đế và tiên phi cũng đã cố ý dặn dò hắn, ở Thần Sơn phải chiếu cố Liên Y hơn, thậm chí còn dẫn Liên Y đến gặp mặt hắn một lần, để nếu nàng ta gặp phiền toái gì thì đến tìm Triêu Ca.

Cho nên sau khi Liên Y bị Lâm Hồi Âm khi dễ thì đáy lòng nhất thời khó mà yên ổn được, nên một chút cũng không khách khí, chạy đến tầng cao nhất trong đại điện tìm Triêu Ca trả thù cho mình.

Lúc đó Triêu Ca đang trong đại điện luyện chữ, sau khi nghe một trận khóc sướt mướt truyền từ cửa vào thì hắn buông bút lông xuống, ngẩng đầu lên thì vừa vặn nhìn thấy Liên Y lau nước mắt đi vào.

Lúc Triêu Ca nhìn thấy Liên Y, trong chốc lát không nhớ ra nàng là ai, cho đến khi Liên Y ủa khuất mở miệng hắn mới giật mình nhớ ra đây là cháu ngoại của tiên phi, Liên Y.

"Thái tử ca, huynh phải làm chủ cho ta, ngày đầu tiên ta đến đây đã bị ngươi ta khi dễ, có người đánh ta một tát." Liên Y vừa nói vừa chỉ tay lên năm dấu ngón tay trên mặt mình: "Tiên đế và tiên phi đã nói, ta có chuyện gì thì đến tìm huynh, Thái tử ca, huynh nhất định phải đuổi con đàn bà Lâm Hồi Âm ra khỏi Thần Sơn, nếu huynh không làm chủ giúp ta, ta sẽ đi tìm tiên đế và tiên phi..."

Lâm Hồi Âm... Triêu Ca nhíu chặt mi, ánh mắt lãnh đạm lóe lên tia kinh ngạc, ngay sau đó nhanh chóng khôi phục lại dáng vẻ yên tĩnh, chẳng qua chỉ đi đến trước mặt Liên Y, nâng gò má của nàng ta lên. Rốt cục chuyện gì đã xảy ra mà khiến cho Lâm Hồi Âm tức giận lưu lại dấu vết này trên mặt Liên Y.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Hắn chết tốt hơn ta chết (7)

Lâm Hồi Âm... Triêu Ca nhíu chặt mi, ánh mắt lãnh đạm lóe lên tia kinh ngạc, ngay sau đó nhanh chóng khôi phục lại dáng vẻ yên tĩnh, chẳng qua chỉ đi đến trước mặt Liên Y, nâng gò má của nàng ta lên. Rốt cục chuyện gì đã xảy ra mà khiến cho Lâm Hồi Âm tức giận lưu lại dấu vết này trên mặt Liên Y.

Với một màn vừa hiện lên trước mắt mình, ánh mắt Triêu Ca càng trở nên sâu hơn.

Sau đó thì trong lòng thở dài một cái, nàng chỉ mới tách khỏi hắn một buổi chiều sao có thể gây ra phiền phức lớn như vậy?

Lần trước ở hoàng cung, hắn và Dạ Huyền đánh nhau vì nàng đã để lại ấn tượng xấu cho Tiên Phi và Tiên Đế, bây giờ nàng còn trêu chọc phải Liên Y, nếu thật Liên Y nói cho hai người kia biết, thì dựa theo sự sủng ái của họ dành cho Liên Y cộng thêm ấn tượng xấu với nàng chỉ sợ Tiên đế đã có đủ lý do để xử lý Lâm Hồi Âm nàng.

"Thái tử ca..." Liên Y vẫn không ngừng lau nước mắt, ở bên cạnh lải nhải.

Ngàn năm trước, Thanh Âm bị Tiên Đế giết chết, ngàn năm sau nhất định hắn sẽ không để nàng trên đầu gió ngọn sống.

Chỉ cần nàng sống thật khỏe mạnh thì tất cả đều không quan trọng.

Triêu Ca nhíu mà suy nghĩ một chút, sau đó nhàn nhạt mở miệng với Liên Y: "Liên Y, chuyện này là ngươi ra tay trước, vốn dĩ ngươi cũng sai, quy định của Thần Sơn nghiêm ngặt, đồng môn tuyệt đối không được âm thầm đấu đá nhau, một khi phát hiện dù ai đúng ai sai cũng sẽ bị trục xuất."

Liên Y ngẩn ngơ, nàng muốn để Triêu Ca giúp mình trút giận nhưng lại không hề nghĩ đến mình phải rời khỏi Thần Sơn.

"Nàng đánh ngươi là không đúng, ta sẽ để nàng xin lỗi ngươi, nhưng chuyện này đến đây là kết thúc, các ngươi không nên thù hằn nhau nữa. Ngươi cũng không nên mách chuyện này cho tiên đế và tiên phi." Triêu Ca dừng một hút, lại nói thêm một câu: "Thần Sơn mấy năm nay do ta quản, ngươi nói cho Tiên Phi Tiên Đế biết sợ họ sẽ cảm thấy ta không cách nào quản lý tốt, hi vọng Liên Y cho ta chút mặt mũi."

Lời của Triêu Ca rất hoàn mỹ, hắn cố ý bao che cho Lâm Hồi Âm nhưng cũng không để cho Liên Y nhìn ra, nếu bị nàng ta nhìn thấu tất nhiên sẽ chạy đến chỗ Tiên phi, tiên đế khóc lóc ầm ĩ.

Vậy nên chỉ còn một cách duy nhất chính là nói ra những lời kia, sợ tiên đế tiên phi sẽ trách phạt hắn.

Liên Y rất kính sợ Hoàng Thái tử Triêu Ca, cũng biết rõ đây tương lai sẽ là vương của đông hoang đại lục vậy nên không dám đắc tội, bây giờ nghe hắn nói vậy, trong lòng thầm tính toán một chút, cũng phải để cho Triêu Ca chút mặt mũi nhất thời bĩu môi, nói: "Được, Liên Y nghe theo Thái tử ca."

....

Sau khi Lâm Hồi Âm tắm giặt ở Bích Tuyền trở lại, còn chưa kịp về phòng đã bị một nữ đệ tử chạy đến, nói: "Hồi Âm, ngươi ở đây sao, Hoàng Thái tử tìm ngươi."

Lâm Hồi Âm ôm quần áo của mình, đáy mắt lộ nét cười, bước theo nữ đệ tử kia.

Từ một khoảng rất xa Lâm Hồi Âm đã nhìn thấy được Triêu Ca phong nhã trong bộ áo quần tắng, bước chân nàng trở nên vội vàng hơn bước đến gần hắn, thì nhìn thấy đứng cạnh hắn còn có Liên Y toàn thân khoác trang phục hoa.

Triêu Ca và Liên Y đã nhìn thấy Lâm Hồi Âm.

Ánh mắt Triêu Ca đen lại, bên trong rất không hề muốn nhưng ánh mắt Liên Y lại nhìn nàng rất hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Hắn chết tốt hơn ta chết (8)

Bước chân Lâm Hồi Âm bỗng chậm lại, đáy lòng vừa thấy vui mừng lập tức tiêu tán không còn một chút, chậm rãi bước đến cạnh Triêu Ca.

Liên Y nhìn Lâm Hồi Âm, từ đầu đến cuối đều không nói gì.

Ánh mắt sâu đậm nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm vừa mới tắm xong mặc một chiếc áo tơ trắng, tóc tùy ý vén lên càng tăng thêm nét lười biếng.

Dưới cái nhìn của Triêu Ca, Lâm Hồi Âm cảm thấy thấp thỏm, không yên.

Nhất định là Liên Y đã tìm đến hắn... Ngày đầu tiên nàng đến đây đã gây ra phiền toái lớn cho hắn như vậy hẳn là hắn sẽ rất tức giận...

Bầu không khí có chút đọng lại.

Một lúc lâu Triêu Ca mới nhàn nhạt lên tiếng: "Hồi Âm nói xin lỗi Liên Y đi."

Lâm Hồi Âm thầm nghĩ đã nghĩ tới câu đầu tiên Triêu Ca nói sẽ là gì, rốt cục ngươi và Liên Y đã xảy ra chuyện gì? Tại sao ngươi lại đánh người?

Nhưng ngàn vạn lần nàng cũng không ngờ được, vừa mở miệng Triêu Ca đã ra lệnh cho nàng xin lỗi Liên Y.

Hắn cũng không hề hỏi một câu xem ai đúng ai sai, tại sao nàng lại đánh Liên Y mà vội bắt nàng xin lỗi?

Lâm Hồi Âm cảm thấy ủy khuất, mím chặt môi từ đầu đến cuối không lên tiếng.

Thật ra Liên Y cũng không phải là loại người hiểu lý lẽ gì, nàng biết rõ lúc này có Triêu Ca ra mặt nên nàng ta mới tỏ ra hiểu chuyện như thế, một tiếng cũng không nói đợi Triêu Ca xử lý.

Vài người từ Bích Tuyền trở về không nén nổi tò mò mà dừng chân lại xem.

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm lặng yên đứng đó, nhíu mày một cái, lại lên tiếng lần nữa, giọng điệu hờ hững lạnh như băng: "Nói xin lỗi!"

Lâm hồi Âm thờ ơ.

Vốn nàng là người cố chấp, nếu ngay lúc bắt đầu Triêu Ca mở miệng hỏi chuyện gì xảy ra thì có lẽ nàng đã nói lời xin lỗi Liên Y!

Nhưng bây giờ hắn chẳng phân biệt trắng đen đã bắt nàng phải nói xin lỗi, tính khí quật cường liền nổi lên, mím chặt môi không nói gì.

Tại sao hiện tại lại khác với một ngàn năm trước vậy chư? Ngàn năm trước nhất định Thanh Âm sẽ nói lời xin lỗi cũng hiểu rõ lương tâm hắn rất khổ sở.

Bây giờ hắn càng như vậy thì càng làm Liên Y cảm thấy hắn thiên vị nàng, hôm nay Liên Y hả giận sau này sẽ không làm khó nàng.

Huống chi đối với loại người như Liên Y chỉ cần cho nàng ta đủ hư danh là tốt!

Triêu Ca lãnh đạm nhưng đáy lòng không ngừng giãy dụa, một lúc sau hắn lại lên tiếng lần nữa: "Đánh người là sai rồi, chỉ cần ngươi xin lỗi thì chuyện này đến đây chấm dứt, công chúa sẽ không so đo với ngươi, nếu ngươi không xin lỗi ta sẽ dùng môn quy của Thần Sơn xử lý ngươi."

Lâm Hồi Âm khẽ run rẩy... Môn quy của Thần Sơn... Chính là đuổi nàng ra khỏi Thần Sơn?

Trong cái thế giới xa lạ này, cần phải học tiên thuật để tự bảo vệ mình nếu bị đuổi ra khỏi Thần Sơn, vậy nàng lần nữa lại rơi vào cảnh thịt làm mồi cho kẻ khác?

Nhưng... phải nói xin lỗi Liên Y nàng rất không cam lòng...

Lâm Hồi Âm cuộn chặt nắm đấm, đáy lòng giằng co không dứt.

Liên Y nhìn bộ dáng đó của Lâm Hồi Âm, đáy lòng cũng vui lên, trên mặt lộ rõ vẻ đắc ý. Cái nàng muốn là kết quả như vậy, giết gà dọa khỉ để cho mọi người biết chọc phải Liên Y nàng thì phải nhận hậu quả như thế nào, cũng để cho những người đã nịnh nọt nàng ta trở nên tuyệt vọng!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Hắn chết tốt hơn ta chết (9)

Liên Y nhìn bộ dáng đó của Lâm Hồi Âm, đáy lòng cũng vui lên, trên mặt lộ rõ vẻ đắc ý. Cái nàng muốn là kết quả như vậy, giết gà dọa khỉ để cho mọi người biết chọc phải Liên Y nàng thì phải nhận hậu quả như thế nào, cũng để cho những người đã nịnh nọt nàng ta trở nên tuyệt vọng!

Nói xin lỗi, sao còn chưa nói?

Xung quanh nhiều người vây lại xem như vậy, nếu nàng mở miệng xin lỗi không biết phải nhận bao nhiêu tiếng cười nhạo đây.

Lúc nàng ở trong rừng trúc sau cung điện của Dạ Huyền, đối mặt với Dạ Huyền muốn giết mình có thể nói ngọt vài câu nhưng đối mặt với Liên Y nàng không sao mở miệng được. Ở trước mặt Dạ Huyền là cầu xin để sống, nhưng không hề bị xỉ nhục nhưng ở nơi này, là Liên Y muốn trả thù nàng, dù thế nào vì lòng tự ái nàng cũng không thể nhận thua!

Lâm Hồi Âm rủ mắt, đáy lòng cân nhắc rất thận trọng, nhưng tính toán đến cuối cùng là phát hiện, nếu nàng muốn ở lại Thần Sơn thì phải xin lỗi Liên Y.

Triêu Ca nhàn nhạt nhìn Lâm Hồi Âm, bàn tay giấu trong ống tay áo nắm chặt thành quả đấm, dừng lại một chút rốt cục lại mở miệng lần nữa, gằn từng chữ một: "Nếu ngươi không nói xin lỗi vậy thì..."

Lâm Hồi Âm còn chưa nói xin lỗi, đáy mắt hiện lên một tầng ủy khuất, bàn tay nắm chặt vạt áo, cắn môi dưới mở miệng: "Ta..."

Triêu Ca dừng lại, bình tĩnh nhìn nàng.

Hắn biết nàng rất ủy khuất nhưng sau ủy khuất sẽ đổi lấy bình an.

Nhiều khi cần thiết cũng phải chấp nhận ủy khuất.

Giống như hắn vậy rõ ràng rất yêu nhưng phải khắc chế lại.

Sợ bị người phát hiện sẽ làm nàng liên lụy vậy nên chỉ đành lạnh lùng như vậy.

Lâm Hồi Âm không hiểu ánh mắt của Triêu Ca, nàng vẫn cho rằng hắn và nàng là bằng hữu, nhưng không ngờ hắn lại lãnh đạm như vậy.

Lần này cúi đầu là vì tương lai có thể ngẩng cao đầu.

Lâm Hồi Âm cắn răng, nhắm mắt lại run rẩy nói: "Công..."

"A..." Lần này Lâm Hồi Âm chỉ nói một chữ đã bị một tràng cười ngăn lại, tất cả mọi người đều nghiêng đầu thì nhìn thấy Dạ Huyền toàn thân áo hồng bước ra từ trong gió đêm, ánh mắt nhìn lướt qua Hồi Âm. Sau đó nhìn thẳng đến Triêu Ca, trong ánh mắt đầy sự giễu cợt, ngay sau đó lại dừng trên người Liên Y, giọng nói chán nản: "Nếu như công chúa thật sự cần lời xin lỗi thì ta sẽ thay nàng nói."

Liên Vy đối với Dạ Huyền vừa thấy đã cảm mến, không nghĩ đến lúc này hắn lại bất chợt ra mặt còn vì Lâm Hồi Âm mà nói chuyện. Nàng càng thêm chán ghét Lâm hồi Âm. Mặc dù không muốn bỏ qua cơ hội chỉnh Lâm Hồi Âm nhưng lại không muốn để lại ấn tượng xấu cho Dạ Huyền. Cuối cũng vẫn thẹn thùng cười với hắn một cái, nũng nịu nói: "Nếu ngươi đã lên tiếng thì ta cũng không so đo với nàng nữa."

Dạ Huyền kiêu ngạo ngẩng cao đầu, trên mặt không hề có biểu cảm của sự cảm ơn: "Đa tạ công chúa."

Liên Y đỏ mặt, cúi đầu, cười yếu ớt: "Không có gì."

Lần này Dạ Huyền cũng không nói gì nữa, chỉ nhìn Lâm Hồi Âm một cái rồi rời đi.

Triêu Ca nhìn Liên Y bên cạnh, giọng bình tĩnh: "Ta đưa ngươi về."

Liên Y nhìn chằm chằm theo bóng hồng của Dạ Huyền, tỏ ra không chút quan tâm mới gật đầu một cái, cùng Triêu Ca rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Hắn chết tốt hơn ta chết (10)

Người xung quanh thấy chuyện đã hết cũng dần dần tản đi, chỉ còn Lâm Hồi Âm ôm chặt áo quần vừa giặt, ngây ngô đứng run rẩy.

Dạ Huyền giúp nàng sao?

Mục đích hắn giúp nàng là gì?

Nàng không cách nào lý giải, cuối cùng ôm chặt áo quần mình trở về phòng.

***

Triêu Ca nói muốn đưa Liên Y về phòng nhưng thật ra là để ngăn cản Dạ Huyền.

Lúc Dạ Huyền đi lên cầu thang thì bị hắn cản lại: "Tại sao ngươi làm như vậy?"

Dạ Huyền dừng bước lười biếng dựa vào lan can, giương mắt giễu cợt nhìn Triêu Ca, ngay cả trong giọng nói cũng không giấu nổi sử châm chọc: "Ta không nghe lầm chứ, Hoàng Thái tử luôn lãnh đạm cũng có lúc gấp gáp?"

Triêu Ca nhìn Dạ Huyền, giọng vẫn bình tĩnh còn mang theo chút lạnh lùng: "Ngươi biết rõ tại sao ta làm như vậy! Nếu Liên Y nói cho tiên phi thì nàng sẽ gặp nguy hiểm!"

Hắn mất đi người mình yêu, biết rõ như vậy sẽ đau nhưng vẫn chịu đau, biết rõ như vậy là khổ rốt cuộc lại càng cực khổ!

Vậy nên, ngàn năm sau nàng có thể một lần nữa xuất hiện trước mặt hắn đã làm hắn bất ngờ không kịp đề phòng, làm sao hắn có thể đánh cuộc tính mạng nàng một lần nữa đây?

Hắn đã không còn là Hoàng Thái tử trẻ tuổi lông bông nữa rồi, hắn hiểu rõ trách nhiệm trên vai mình, cho dù hắn là người chức cao vọng trọng nhưng cũng phải đặt quy củ của Thần Sơn lên trước, an nguy của Đông Hoang Đại lục lên đầu!

Nghĩ đến đây, mi mắt Triêu Ca rũ xuống: “Có lẽ bọn họ sẽ giết nàng giống như ngàn năm trước họ đã làm với Thanh Âm vậy!”

“A...” Dạ Huyền giống như nghe được một chuyện gì rất nực cười vậy, khẽ cười: “Ngươi không tin vào thực lực của ngươi... sao?”

Vốn dĩ Dạ Huyền muốn nói là ngươi không tin vào thực lực ngươi hay là chưa tin vào thực lực của ta?

Nhưng dừng một chút cuối cùng chữ nhả ra một chữ “sao”.

Chuyện hắn thích nàng Triêu Ca không hề biết.

Đó là bí mật của riêng hắn.

Một bí mật liên quan đến nàng và hắn.

Hắn không muốn để cho bất kỳ ai biết nữa.

“Dạ Huyền, ta biết là ngươi có thành kiến với ta, ngươi có thể làm tổn hại ta nhưng đừng làm tổn thương Hồi Âm.” Triêu Ca nói như vậy là muốn Dạ Huyền cứ nhằm vào mình, cứ gieo phiền toái cho hắn: “Ta biết ngươi hận ta, nhưng chuyện giữa hai chúng ta không liên quan đến nàng.”

Dạ Huyền nghe vậy lạnh lùng cười một tiếng, hắn ta cho rằng hắn làm như vậy là vì muốn trả thù việc hắn ta đã phản bội hắn hại chết mẫu phi sao?

Hắn ta đã quá xem thường Dạ Huyền, hắn sẽ không bao giờ dùng người mình yêu để trả thù!

Ánh mắt Dạ Huyền trở nên rất âm trầm, môi mỏng khẽ mở, lạnh nhạt nói: “Ngươi xứng sao?” Sau đó đụng mạnh bả vai Triêu Ca, rời đi.

Triêu Ca muốn tất cả mọi người đều tốt, nhưng hắn và hắn ta không giống nhau, hắn chỉ cần nàng tốt là đủ rồi.

Đánh cũng đã đánh rồi, cần gì phải xin lỗi!

Nếu không phải nàng muốn ở lại Thần Sơn, hắn muốn ở cạnh nàng, không thể không tuân theo quy định của Thần Sơn, còn không hắn đã sớm giết chết con đàn bà Liên Y kia!

Tiên đế, tiên phi gì chứ, ai dám giết nàng thì đều là kẻ thù của hắn.

Nếu bảo vệ nàng như cách của Triêu Ca, để nàng chịu hết ủy khuất này đến ủy khuất khác, hắn nguyện vì nàng mà giết hết người trong thiên hạ, để nàng có thể tươi cười rực rỡ!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Hắn chết tốt hơn ta chết (11)

Đêm đến, Thần Sơn càng trở nên yên tĩnh, sương mù phủ xuống, ánh trăng yên tĩnh trên cao len lỏi giữa những khe núi giống như là ảo cảnh.

Lâm Hồi Âm nằm xuống không cách nào ngủ được, nhắm mắt lại trong đầu luôn hiện ra hình ảnh Triêu Ca lạnh nhạt ra lệnh cho mình phải xin lỗi Liên Y.

Giọng nói hắn lạnh như băng, giống như ánh trăng ngoài cửa sổ vậy, không chút nhiệt độ để cho lòng nàng cũng càng thêm lạnh lẽo, thứ tình cảm vừa mới phát sinh cũng trong nháy mắt mà biến mất không còn một mảnh. Nhớ lần đầu thấy hắn, hôm đó nàng vừa đến hoàng thành, hắn ngồi trên xe ngựa từ quỳnh sơn bích hồ lướt qua, một mái tóc dài lướt qua gò má nàng, để rồi cuộc đời này của nàng chưa bao giờ gặp phải kỳ tích.

Lần thứ hai gặp hắn là lúc hắn cứu nàng từ tay Dạ Huyền, đích thân chiếu cố cuộc sống thường ngày của nàng, tuy lãnh đạm nhưng lại để nàng cảm thấy chút ấm áp.

Nàng vẫn cho rằng giữa hắn và nàng tuy không có tình cảm nhưng ít nhất cũng xem là bạn bè gần gũi.

Nhưng không hề nghĩ đến tất cả mọi chuyện đều là nàng nghĩ vậy.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm càng suy nghĩ càng thấy khổ sở, trở mình mở mắt lớn, ôm gối sững sờ nhìn căn phòng tối om, cảm thấy cổ hơi mỏi, tim gan cũng cảm thấy khó chịu, cảm giác ấy lan truyền khắp cơ thể.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lâm Hồi Âm mới mơ mơ màng màng thiếp đi, giống như cơn buồn ngủ ập đến nhưng trong nháy mắt kia nàng cảm thấy giống như mình bị ai không chế vậy, nhanh chóng rơi vào hôn mê.

*****

Đứng như Lâm hồi Âm nghĩ, khi lần nữa tỉnh dậy thì đã thấy ở trong một mảnh đen mịch.

Nhưng khác với mấy lần trước, lần này nàng lại được tên đàn ông biến thái kia ôm trong ngực, áo quần cũng rất chỉnh tề.

Cái ôm đó thật sự rất ấm nhưng lại làm nàng không được tự nhiên, hơi chuyển động một chút, muốn thoát khỏi lòng ngực kia.

Nhưng tên nam nhân biến thái kia lại hơi dùng sức, xiết chặt nàng lại, lực đạo tuy ôn nhu nhưng rất bá đạo, giống như đang cảnh cáo Lâm Hồi Âm không nên lộn xộn vậy.

Lâm Hồi Âm không giãy dụa được, rốt cuộc cơ thể cứng ngắc nằm yên trong lòng ngực của đối phương. Bảy lần trước bị bắt cóc, nhưng tên đàn ông kia luôn trực tiếp đi vào vấn đề, không cho nàng cơ hội nhúc nhích đau đơn, để nàng không cách nào cẩn thận quan sát những tên bắt cóc nàng thuộc loại người gì.

Lần trước bắt cóc và bảy lần kia cách nhau một khoảng thời gian, đến bất ngờ không kịp đề phòng, lúc ấy nàng chỉ biết cào đánh mấy người kia, rồi suy nghĩ một chút họ là ai.

Nhưng hôm nay gã đàn ông này chỉ lẳng lặng ôm nàng, không hề có những hành động quá đáng nào, vốn dĩ để nàng có chút khẩn trương chính là, lúc lý trí đã tỉnh táo hơn một chút thì ngửi được một mùi hương nhè nhẹ.

Nàng muốn phân biệt mùi hương này là của Dạ Huyền hay Triêu Ca nhưng lại phát hiện tên này giống như cố ý xông huong vậy, mùi ha quế nồng nặc khác với hương thơm thoang thoảng nhàn nhạt của Triêu Ca cũng khác với mùi thơm câu hồn trên thân Dạ Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Hắn chết tốt hơn ta chết (12)

Nàng muốn phân biệt mùi hương này là của Dạ Huyền hay Triêu Ca nhưng lại phát hiện tên này giống như cố ý xông huong vậy, mùi ha quế nồng nặc khác với hương thơm thoang thoảng nhàn nhạt của Triêu Ca cũng khác với mùi thơm câu hồn trên thân Dạ Huyền.

Chắc hắn đã có chuẩn bị để nàng không đoán được hắn là ai.

Lâm Hồi Âm nhíu mày một cái, cảm giác buồn ngủ cũng tiêu tan hết.

Hắn ôm nàng nhưng không hề lên tiếng, hiển nhiên là sợ nàng đoán được hắn là ai, nhưng nơi này vừa tối vừa an tĩnh như vậy, Lâm Hồi Âm không phải là người chịu nỗi yên lặng, giờ này có chút không chịu nổi, nên lên tiếng hỏi: "Ta biết ngươi không phải Triêu Ca thì là Dạ Huyền, tại sao ngươi liên tục bắt cóc ta bảy lần, giờ lại bắt cóc ta nữa?"

Chẳng qua tên kia cứ ôm nàng, sau khi nghe được giọng nói của nàng thì hô hấp đang đều đều bỗng trở nên dồn dập, để cho Lâm Hồi Âm biết hắn đang nghe nàng nói.

Lâm Hồi Âm đợi một lúc, thấy bộng dạng hắn lại giống như lần trước, vẫn không có dấu hiệu muốn nói chuyện cùng nàng, nên khẽ mím môi, hỏi tiếp:

"Bảy lần trước ngươi bắt cóc ta có phải đã biết ta là ai?"

"Rốt cuộc bây giờ ngươi bắt cóc ta là vì cái gì?"

"Ngươi..."

"Ngô..." Lần này Lâm Hồi Âm vừa nói ra một chữ thì tên biến thái kia liền xoay người, chặn môi nàng lại.

Mùi quế nhàn nhạt từ môi hắn truyền vào miệng nàng rất ngọt ngào.

Đầu lưỡi mỏng hơi lạnh đùa cợt với lưỡi mềm mại của nàng.

Ban đầu Lâm Hồi Âm có chút giãy dụa, nhưng không chóng nổi sức lực của hắn, cuối cùng kiệt sức chỉ cảm nhận được gã đó hôn nàng rất ôn nhu.

Làm Lâm Hồi Âm toàn thân tê dại, vừa xa lạ vừa có chút cảm giác thoải mái... không giải thích được.

Cảm giác thay đổi ôn nhu như nước.

Cũng không biết qua bao lâu, tên biến thái kia không nỡ buông nàng ra nhưng vẫn đè trên người nàng, hơi thở hổn hể, lòng thầm nghĩ, nghi vấn của nàng thật nhiều...

Lúc mới bắt cóc nàng hắn không hề biết nàng là ai

Khi đó hắn tu tiên gặp phải kiếp nạn phải song tu mới thoát khỏi kiếp nạn này.

Lúc đó cơ thể hắn nóng ran, không thể đối diện với ánh sáng, chỉ có thể lẩn trốn trong sơn động tối om.

Chuyện gặp kiếp nạn khi tu tiên tuy không phải thường gặp, nhưng với việc song tu để vượt qua thì hắn có chút bài xích.

Hắn không thể chết, hắn có nguyên nhân không thể chết được.

Cho nên sau khi dày vò ba ngày, hắn muốn bắt một người đàn bà giúp hắn độ kiếp này, không hề nghĩ đến, người đàn bà rơi vào ngực hắn vừa vặn giúp hắn giải quyết chuyện này.

Hắn làm chú thuật trên người nàng, mỗi ngày đêm đưa nàng đến bên mình, bảy ngày sau vượt qua kiếp nạn, hắn cũng chưa từng tìm lại cô gái kia

Hắn bắt cóc Lâm Hồi Âm là bởi vì hắn biết nàng chính là Lâm Hồi Âm. Nhưng khi nghe nàng nói, nàng đã bị hắn bắt cóc bảy lần, có trời mới biết trong nháy mắt đó hắn đã vui mừng như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Hắn chết vẫn tốt hơn ta chết (13)

Sai sót ngẫu nhiên lại khiến hắn cảm thấy may mắn.

Hắn không dám để cho nàng biết hắn là ai, cho nên cố ý rải huân hương, mỗi lần đưa nàng đi đều chú ý xem nàng có để lại ký hiệu gì không.

Cho dù hắn biết như vậy là không đúng, có lẽ nàng sẽ hận hắn, nhưng mà, hắn không khống chế được cảm giác muốn tiếp cận nàng, muốn cùng nàng thân cận.

Lâm Hồi Âm rất mệt mỏi, nằm bẹp trên người nam tử mà ngủ, chẳng mấy chốc rơi vào mộng đẹp, lúc tỉnh lại, giống như trước, nàng đã nằm trên giường của mình, mơ hồ có thể nghe thấy người phòng bên cạnh bắt đầu thu dọn đồ, Lâm Hồi Âm biết đây là thời gian khảo hạch trước khi học tiên thuật, phi thường nghiêm khắc, ngày khổ hơn, cho nên nàng vội vàng rời giường, mặc quần áo, rửa mặt sạch sẽ, đi ra ngoài, ánh sáng bên ngoài mơ hồ không rõ, chỉ có thể nhìn thấy bóng cây. Ngày hôm qua đi qua giáo trường, Lâm Hồi Âm dựa theo trí nhớ, vội vàng chạy đi.

Lúc nàng đến thì chỉ thấy vài tên đệ tử đang ngồi trên chiếu trò chuyện vui vẻ.

Ngày hôm qua ở nhà ăn, Lâm Hồi Âm và Liên Y quyết đấu, Lâm Hồi Âm để lại ấn tượng rất sâu trong lòng mọi người, cho nên mấy đệ tử nhìn thấy Lâm Hồi Âm đi tới thì cười rạng rỡ đón tiếp nàng.

Sáng sớm Thần sơn có chút lạnh, Lâm Hồi Âm ôm cánh tay, run run cười trở lại, xem như đánh so chiêu.

Sau đó, tên đệ tử kia tiếp tục câu được câu không nói về chủ đề ban nãy.

Lâm Hồi Âm thấy chán, đứng ở một bên, không phải cố ý nghe lén nhưng nghe tới chỗ buồn cười cũng không nhịn được mà cong môi cười theo.

Khi Liên Y tới, bên cạnh vẫn đi theo vài người, nguyên bản lộ ý cười, lúc nhìn thấy Lâm Hồi Âm, vẻ mặt như ngưng kết thành sương, sau đó tầm mắt không ngừng đảo trên người Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm chẳng buồn nhìn, ngồi xổm xuống, lấy tay vẽ lung tung lên đất.

Liên Y cũng không cảm thấy phiền muộn, mặc kệ Lâm Hồi Âm có nhìn mình hay không, nàng ta vẫn nhìn chằm chằm vào Lâm Hồi Âm.

Ban đầu, Lâm Hồi Âm thật sự có thể xem Liên Y như không tồn tại, nhưng nàng ta cứ nhìn chằm chằm vào mình khiến nàng thấy phiền, đang suy nghĩ xem có nên né tránh ánh mắt Liên Y hay không, chợt nghe cách đó không xa có giọng nữ truyền đến:"Ngươi xem, là hồng y nam tử hôm qua —"

Liên Y nháy mắt thu hồi ánh mắt ác độc dừng trên người Lâm Hồi Âm, quay đầu, chung quanh nhìn đi, lúc nhìn thấy Dạ Huyền, trong nháy mắt, hung ác trong mắt lập tức biến thành thẹn thùng, lóe lên điểm hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Hắn chết tốt hơn là ta chết (14)

Liên Y nâng tay vén tóc, nhìn Dạ Huyền đang đến gần, lúc hắn đi qua còn giả bộ l vô tình, giơ tay với Dạ Huyền, nũng nịu nói:"Chào ngươi."

Dạ Huyền không coi ai ra gì, nhìn cũng không thèm nhìn Liên Y một cái, giống như không nghe thấy nàng nói chuyện, đi lướt qua.

Tay Liên Y cứng đờ giữa không trung, nâng cũng không được, thả cũng không xong, chỉ có thể cứng đờ nhìn Dạ Huyền, đáy lòng một trận xấu hổ, xấu hổ qua đi, khuôn mặt nhỏ nhắn liền nháy mắt đỏ lên, đáy lòng triền quấn nhiễu tưởng, nam nhân này, tò mò a, quả nhiên khác nam nhân bình thường, nếu hắn như nam tử bình thường, lúc nhìn thấy nàng liền sán lại lấy lòng, chỉ sợ là nàng sẽ không thích hắn.

Dạ Huyền tính cách quái gở, không thích cùng người tụ tập, cho nên dừng lại ở một nơi cách xa đám đông.

Dạ Huyền thực im lặng, không có phát ra thanh âm gì, nhưng khí tràng lại cường đại, hơn nữa khuôn mặt phá lệ chói mắt, hắn chỉ như vậy tùy tùy tiện đứng cũng đã dẫn rất nhiều ánh mắt.

Hắn kiêu căng đứng ở nơi đó, như không nhìn thấy ánh mắt của người khác, chính là cao ngạo đảo mắt, tầm mắt dừng lại trên người Lâm Hồi Âm đang ngồi xổm.

Nàng cúi đầu, làm cho hắn thấy không rõ biểu tình, ngón tay xanh nhạt, không ngừng trượt xuống, hắn cẩn thận xem một hồi, nhưng cũng không nhìn ra rốt cuộc nàng vẽ cái gì.

Chỉ im lặng nhìn nàng, hắn cũng cảm thấy an tâm, cả người mạc danh kỳ diệu bình tĩnh xuống.

Lúc này, mặt trời lặn.

Mọi người xếp theo chiều cao.

30 người, năm hàng.

Lâm Hồi Âm trong đám nữ tử xem như là cao, thậm chí còn cao hơn đám nam tử một chút, cho nên lúc chia đội rất vinh hạnh đứng thứ hai từ dưới lên, sau đó lại rất vinh hạnh đứng phía trước Dạ Huyền.

Xếp thành hàng xong, Lâm Hồi Âm mới cảm giác được cái gọi là khảo hạch ở nơi này chẳng khác gì tập huấn ở thời hiện đại.

Quân huấn là, nghiêm, nghỉ, ngồi xuống..... Biến hóa phương pháp ép buộc, mà thời gian khảo hạch có vẻ còn đơn điệu, đều là trung bình tấn, luyện tập lực eo cùng hạ bàn ổn định.

Lúc ban đầu, sắc trời góc lạnh, mọi người đều còn có thể chống đỡ, nhưng đợi đến khi thái dương dần dần dâng lên, thời tiết càng ngày càng nóng, mọi người cũng càng ngày càng mệt, nhất là mồ hôi rơi trên mặt, ngứa, làm cho rất nhiều người đều đứt quãng chịu không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Hắn chết tốt hơn là ta chết (15)

Phụ trách khảo hạch là lão đệ tử Thần sơn, Lâm Hồi Âm biết lão đệ tử này, là Thần sơn bài danh thứ năm, Ngũ sư huynh, bất cẩu ngôn tiếu, yêu cầu đặc biệt nghiêm khắc, nhìn ai động một chút liền không lưu tình cầm bội kiếm đánh cho kẻ kia rã rời nhừ tử.

Hai canh giờ qua đi, 30 người trừ bỏ Dạ Huyền, ai nấy đều đã khôg chịu nổi.

Lâm Hồi Âm chưa bao giờ luyện võ, cũng không thích vận động, mỗi lần đều nghiến răng nghiến lợi chống đỡ, nhưng mỗi lần đều không nhịn được mà giật giật, cho nên bị đánh nhiều nhất.

Cũng không biết có phải vì Lâm Hồi Âm động đậy nhiều quá hay không mà Ngũ sư huynh đánh một hồi rồi cũng lười đi đánh nàng, chỉ bép tượng trưng bội kiếm vào lưng nàng, qua loa cho xong.

Liên Y và Lâm Hồi Âm tám lạng nửa cân, nhưng so với Lâm Hồi Âm ít hơn vài lần, tựa hồ là cảm thấy mình so với Lâm Hồi Âm "Vĩ đại" hơn, tâm tình rất tốt, thậm chí còn ném cho nàng ánh mắt đắc ý dào dạt, không ngờ sau đó trung bình tấn không trầm ổn, giật mình, lại trúng bội kiếm của Ngũ sư huynh.

Thật vất vả mới chịu qua một canh giờ, Ngũ sư huynh rốt cục lên tiếng nói ngừng, mọi người đều xụi lơ trên đất, một trận kêu rên, nhìn đệ tử lớp bên cạnh, chẳng khác gì nhau.

Có thể là buổi sáng đứng trung bình tấn quá hao phí thể lực, giữa trưa mọi người đều ăn rất nhiều, ăn xong, mọi người lại kéo lê thân thể mệt mỏi về phòng nghỉ ngơi.

Chưa nghỉ được bao lâu, mọi người lại nghe đến tiếng nhạc, lập tức bò lên, chạy tới giáo trường tập hợp.

Buổi chiều vẫn là trung bình tấn.

Bất quá không biết có phải buổi sáng từng đứng qua hay không, buổi chiều mọi người đều rất kiên trì, thời gian đều lâu rất dài.

Nhưng ngoại trừ Dạ Huyền, những người khác đều bị đánh, nhưng mỗi người vẫn có điểm tiến bộ.

Tỷ như Lâm Hồi Âm, buổi sáng trúng mười lăm cái, buổi chiều trúng mười ba, tuy ít hơn hai cái nhưng cũng coi như tiến bộ.

Buổi chiều Ngũ sư huynh có vẻ có điểm nhân tính, cho mọi người đứng một canh giờ rồi lại cho nghỉ.

Tất cả mọi người đứng trung bình tấn lâu như vậy, sớm đã mệt toàn thân bủn rủn, căn bản không thể đứng thẳng, nhưng Dạ Huyền vẫn còn có thể như khí định thần đứng ở nơi đó, có thanh gió thổi đến, thổi hồng y tóc bạc của Dạ Huyền phiêu dật tiêu sái, giống như phong cảnh tươi đẹp dẫn theo vô số ánh nhìn kinh diễm!

Hắn không chỉ soái, thậm chí còn đứng trung bình tấn trầm ổn như vậy, đứng xong, mặt không đỏ thở không loạn, giống như không có việc gì.

Tin tức này rất nhanh truyền khắp Thần sơn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Hắn chết vẫn tốt hơn là ta chết (16)

Cho nên, trong thời gian phụ trách khảo hạch, các sư huynh cũng nhịn không được lén tán thưởng không thôi với chuyện Dạ Huyền, dẫn tới vô số sư huynh sư tỷ đều làm bộ như đi ngang qua nhưng thực chất lại đang ngó trộm sư đệ trong truyền thuyết này.

Dạ Huyền là như vậy.

Hắn quá vĩ đại.

Đệ tử vĩ đại nhất Thần sơn, mọi người coi hắn như thế.

Đương nhiên, ai cũng muốn tiếp cận hắn.

Tỷ như trong mấy ngày khảo hạch, mọi người đứng trung bình tấn, trong thời gian nghỉ ngơi, có người nhân cơ hội đưa nước cho Dạ Huyền, hỏi hắn uống không.

Dạ Huyền giống như không phát hiện, luôn đi lướt qua người bọn họ, không thèm quan tâm đến lý lẽ chút nào.

Nhưng cho dù như vậy, vẫn có rất nhiều người "người trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên",như con sóng mãi không dừng.

Bởi vì càng nổi tiếng thì càng khó tiếp cận.

Trong đó nhất điển hình là Liên Y, nàng đối với nam nhân này thật là khuynh tâm, có cơ hội, liền ý đồ chạy đến trước mặt hắn nói chuyện.

Dạ Huyền trí nhớ không kém, nhưng là đại đa số cũng không nhớ mặt người, cho nên đôi khi hắn cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc là ai nói gì với mình, theo thói quen, không coi ai ra gì mà bỏ qua.

Như vậy một lần, lúc Liên Y nói chuyện với Dạ Huyền, Dạ Huyền đang nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm lúc ấy đang vẽ rất nhiều thỏ, thừa dịp nghỉ ngơi, cầm một con thỏ đi khoe Liễu Nhiễu.

Liễu Nhiễu khen con thỏ của Lâm Hồi Âm đẹp mắt, Lâm Hồi Âm liền tuyệt không khiêm tốn đầu, tươi cười không e lệ nói, nàng ấy biến ra cũng rất đẹp!

Lúc ấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng vừa mới đón thái dương, đáy mắt vì có nắng chiếu mà phá lệ sáng ngời, con thỏ trong tay nàng run lên, run lên run lên, cùng với người của nàng, phá lệ đáng yêu.

Dạ Huyền trông thấy, bất giác mỉm cười.

Liên Y chỉ ngẩn ngơ nhìn khuôn mặt tuấn mĩ của Dạ Huyền, căn bản không có chú ý tới nam tử ánh mắt đang nhìn đi đâu, nàng vốn tưởng rằng mình hôm nay không thuận theo không buông tha tìm hắn nói chuyện phiếm thì vẫn nhận lấy trầm mặc như trước.

Liên Y đáy lòng, khó tránh khỏi có chút uể oải, nhưng là ngay trong nháy mắt kia, nàng thấy Dạ Huyền mỉm cười.

Hắn cười với nàng sao?

Hắn cười, thực nhỏ, nếu như không phải nàng cách hắn gần như vậy, căn bản không thể nhận ra.

Sau một lúc lâu, Liên Y mới đứng vững cảm xúc, vừa định mở miệng nói chuyện với Dạ Huyền, Ngũ sư huynh đã bảo mọi người đứng thành hàng.

Lâm Hồi Âm ném con thỏ trong tay, dùng lá cây đậy lại rồi cùng Liễu Nhiễu chạy đến giáo trường.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Hắn chết tốt hơn ta chết (17)

Dạ Huyền nhìn nhìncon thỏ nhỏ nàng ném xuống đất, ánh mắt lóe lóe, cũng tới giáo trường.

Liên Y kia đang định nói, liền cứng đờ tắc trong cổ họng, cũng không nói gì đi ra, âm thầm chà chân, đành phải cũng đi theo tới giáo trường.

Buổi chiều lúc đứng trung bình tấn, Liên Y thường thường nhớ tới nụ cười của Dạ Huyền, bừa nghĩ đến hắn là đối chính mình cười, Liên Y liền vui sướng lợi hại, thế cho nên lòng mang ý loạn, chú ý không tập trung, năm lần bảy lượt không có một lưu ý liền đứng trung bình tấn song, để Ngũ sư huynh cầm kiếm thường xuyên hướng về phía tay nàng đánh đòn.

Liên Y ăn đau, đáy lòng lại ngọt.

Chạng vạng, hôm nay huấn luyện chấm dứt, Ngũ sư huynh cố ý chỉ tên nói Liên Y ở lại, thuận đường khen một chút Lâm Hồi Âm, có tiến bộ.

Lâm Hồi Âm cảm thấy lời khen này còn chẳng bằng không có, bất quá nàng vẫn cười với Ngũ sư huynh, tỏ vẻ lần sau sẽ cố hơn nữa.

Đứng phía sau Lâm Hồi Âm là Dạ Huyền, rất nhanh cúi đầu, che lấp đáy mắt ý cười và ôn nhu.

...

Huấn luyện chấm dứt, mọi người tản ra.

Đệ tử nam chịu đói, sớm đã vọt ra nhà ăn.

Đệ tử nữ đang ở tuổi dậy thì, đều thích chưng diện, phơi nắng một ngày, ra rất nhiều mồ hôi, cho nên đều chạy tới bích tuyền tắm rửa.

Tắm xong, Lâm Hồi Âm cùng Liễu Nhiễu cùng đi nhà ăn ăn cơm, nhà ăn vẫn như trước kín người hết chỗ, thật vất vả mới tìm được một chỗ, bên cạnh Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm đầu rất sợ Dạ Huyền giết chính mình, nhưng hiện tại nàng và hắn tường an vô sự qua nhiều ngày như vậy, nàng cũng không chết, liền cảm thấy hắn khả năng không muốn giết mình nữa, cho nên lá gan trở nên lớn hơn, bởi vì rất đói, cũng không có nhiều khủng hoảng, liền cùng Liễu Nhiễu ngồi bên cạnh Dạ Huyền bắt đầu ăn cơm.

Hắn biết nàng không thích mình, cho nên không dám tự tiện quấy nhiễu nàng, khiến cho nàng cách mình xa hơn, cho nên vẫn đều im lặng làm bộ như không có việc gì xuất hiện bên cạnh nàng, tinh tế quan sát nàng, sau đó từng chút từng chút nhìn nàng không còn cố gắng trốn tránh mình nữa. Hắn cảm thấy như đó là kỳ tích đẹp nhất thế gian.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Hắn chết vẫn tốt hơn ta chết (118)

Hắn một mình mừng thầm, một mình kích động, một mình nhảy nhót.

Sau đó yên lặng ảo tưởng, năm nào, tháng nào, ngày nào, nàng và Liễu Nhiễu cũng sẽ như vậy, ngồi cạnh hắn ăn cơm?

Thật không ngờ, ảo tưởng kia thế nhưng lại trở thành sự thật, cứ ngỡ nàng không có chỗ nào để ngồi, bất đắc dĩ ngồi bên cạnh hắn.

Dạ Huyền vốn đã ăn xong, trong nháy mắt Lâm Hồi Âm ngồi xuống, động tác ăn cơm của hắn liền cố ý chậm lại.

Dạ Huyền giả bộ bình thản, nhìn không chớp mắt, như là khinh thường kẻ ngồi bên cạnh, nhưng có trời mới biết, ở sâu trong đáy lòng, giờ này khắc này rốt cuộc nhảy lên bao nhiêu lần.

Có thể là có Dạ Huyền ngồi cạnh, Lâm Hồi Âm có vẻ câu nệ, không nói nhiều lắm với Liễu Nhiễu.

Liễu Nhiễu ăn cơm cử chỉ thực tao nhã, thường thường nâng mắt lén nhìn Dạ Huyền, Lâm Hồi Âm từng nói cho nàng, Dạ Huyền chính là nhị hoàng tử của Đông hoang đại lục mà nàng chỉ có thể nghe tên chứ chưa bao giờ gặp mặt.

Từ hai ngàn năm trước, Đông Hoang đại lục còn có lời đồn, nói hoàng thành hai hoàng tử, hoàng thái tử, tuyệt thế vô song, hắc thái tử, yêu mỵ khuynh thành.

hoàng thái tử tuyệt thế vô song, trăm năm trước nàng đã quen biết.

Lúc ấy, nàng cảm thấy hoàng thái tử có cái danh "Tuyệt thế vô song", thật là không sai.

Sau đó nàng liền ảo tưởng, không biết hắc thái tử có thể giống bốn chữ "Yêu mị khuynh thành" này hay không.

Sau trăm tuổi, rốt cục nhìn thấy, Liễu Nhiễu phát hiện bốn chữ "Yêu mỵ khuynh thành" này đặt lên người Dạ Huyền, rốt cuộc có vẻ có bao nhiêu ảm đạm thất sắc!

Chưa bao giờ gặp qua, khuynh thành tuyệt sắc như thế!

Dạ Huyền biết Liễu Nhiễu đang nhìn mình, trên mặt lại vẫn là vẻ bình tĩnh.

Ba người, ba suy nghĩ khác nhau, rất hoà hợp.

Đáng tiếc sự hoà hợp này nhanh chóng bị phá vỡ.

Là một nam đệ tử, tìm Dạ Huyền, đối với hắn biểu tình thực hữu hảo:"Hây, ta gọi là Văn Hiên, không biết có thể hay không làm bạn với ngươi?"

Dạ Huyền rất bất mãn với cái kẻ chặt đứt không khí "cùng ăn cơm" của mình với Lâm Hồi Âm, nhíu mày, không hé răng.

Kỳ thật một đoạn thời gian này, người la liếm Dạ Huyền hàng ngày không thiếu, mọi người cũng không chừng vì lạ, nhưng lúc tập huấn, mọi người sẽ ôm thái độ tò mò đi xem.

Muốn nhìn một cái, tuyệt sắc nam tử trong huyền thoại, rốt cuộc sẽ dùng thái độ như thế nào để xử lý chuyện này, có phải hay không trước sau như một, lãnh đạm cao ngạo xoay người bỏ đi không thèm để ý?

Thậm chí, có người còn bắt đầu đánh cuộc, cược xem ai là người đầu tiên có thể nói chuyện với Dạ Huyền?

Mọi người xung quanh đều vểnh tai nghe ngóng.

Ngoài dự liệu là, Dạ Huyền vẫn chưa đứng dậy rời đi, cũng không nói gì, im lặng ngồi ở chỗ kia, làm như không thấy, chính là một mình một người yên lặng hưởng thụ cảm giác tốt đẹp khi ngồi ăn cơm cùng Lâm Hồi Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 119: 119. Hắn chết tốt hơn ta chết(19)

119. Hắn chết tốt hơn ta chết(19)

Nam tử kêu Văn Hiên kia có vẻ rất kiên nhẫn, gặp khó không đi, còn tiếp tục vẻ mặt hữu hảo nói ra câu thứ hai: "Ngươi rất lợi hại, ta rất bội phục ngươi."

Dạ Huyền vẫn trầm ngâm không đứng dậy.

Mọi người nhịn không được có chút chờ mong, có phải Văn Hiên này sẽ thành công?

Trong lòng Văn Hiên cũng nghĩ như vậy, hắn nhìn Dạ Huyền không hé răng, nhịn không được nâng tay, vỗ vai Dạ Huyền.

Dạ Huyền vẫn không thích đám râu ria đụng chạm thân thể mình, cho dù là ở trong hoàng cung, trừ bỏ lũ thị nữ hầu hạ, mấy lúc thế này, xung quanh hắn sẽ không có ai xuất hiện, cho nên lúc tay Văn Hiên chạm lên người mình, hắn nhẹ nhàng nghiêng người, bất động thanh sắc né tránh.

Văn Hiên lại không buông tha cho, ngược lại bội phục tán thưởng: "Bội phục, bội phục! Thật không ngờ ngươi thế nhưng lại là thâm tàng bất lộ."

Dạ Huyền tính tình cũng không tốt, rất quái gở, nhìn người này ở trước mặt mình năm lần bảy lượt nói chuyện, ảnh hưởng nghiêm trọng đến không gian ăn cơm tốt đẹp của hắn và Lâm Hồi Âm, một cỗ sát khí theo đáy lòng nhất thời lan tràn ra, không nhìn người đứng trước mặt, chính là khẽ mở bạc môi, nói ra một chữ:"Cút!"

Văn Hiên bị mắng có chút mạc danh kỳ diệu, mình tỉnh lại một chút, cảm thấy mình tựa hồ cũng không nói gì sai, liền đối với Dạ Huyền cười nói:"Không biết Văn Hiên làm sai chỗ nào, để ——"

"Cút!"chiếc đũa Dạ Huyền cầm trong tay nhẹ nhàng đặt trên bàn, lòng bàn tay hắn có một luồng đỏ ngập tràn.

Lâm Hồi Âm quá quen thuộc, là hắn vận dụng sát khí, muốn giết người, Lâm Hồi Âm cũng biết, văn Hiên kia chỉ cần không nói gì nữa, xoay người rời đi, sẽ không phải chết.

Nhưng Văn Hiên kia lại chẳng hay biết, vẻ mặt hồ nghi nhìn Dạ Huyền, tiếp tục lên tiếng:"Ta....."

Hắn còn chưa nói ra một chữ, Dạ Huyền đã bóp cổ hắn.

Lực đạo rất lớn, trong lòng bàn tay có hồng quang dần dần sâu sắc, hồng quang này lướt đến cổ Văn Hiên, có vết máu chảy xuôi xuống dưới.

Người trong nhà ăn sợ đến ngây ngẩn.

Lâm Hồi Âm kỳ thật là không dám trêu chọc Dạ Huyền, tuy nói chuyện không liên quan đến mình, thờ ơ là phong cách hành sự của nàng, nhưng trước mắt mạng người quan thiên, Lâm Hồi Âm từ chối một chút, vẫn ngang đầu, mềm nhũn kháng nghị một câu: "Hắn chỉ muốn làm bạn với ngươi thôi, ngươi không muốn để ý thì đừng để ý, làm gì đại khai sát giới!"

Giọng nói rất nhỏ, cuối cùng còn chẳng nghe rõ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: 120. Hắn chết tốt hơn ta chết (20)

120. Hắn chết tốt hơn ta chết (20)

Nhưng Dạ Huyền lại nghe thấy, đáy lòng hắn run lên, sau đó tiêu tan sát khí, đáy mắt dần dần thanh tỉnh, tay nắm cổ Văn Hiên cũng lơi lỏng.

Sau đó hắn xoay người rời đi.

Trong nhà ăn ước chừng yên lặng nửa nén hương, mọi người mới hồi thần, vội vàng chạy tới bên cạnh Văn Hiên, thay hắn cầm máu băng bó.

Lâm Hồi Âm lăng lăng cầm chiếc đũa, bất khả tư nghị trừng mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin, Dạ Huyền thế nhưng không có giết người, Dạ Huyền thế nhưng lúc sát khí dâng lên, không có giết người?

Cách đó không xa, Liên Y mê say nhìn bóng lưng Dạ Huyền, đáy lòng quay quay cuồng từng cơn run động.

Ả phải đi nói với mọi người, vừa rồi hắn còn cười với ả.

Người kia vừa nói chuyện với hắn, thiếu chút nữa đã bị hắn bóp chết.

Hay là Dạ Huyền cũng có tình cảm với mình?

Liên Y càng nghĩ, càng cảm thấy có khả năng, nếu không hắn cười với nàng làm gì?

Mà một người khác, tim đập còn nhanh hơn.

Sau đó mọi người không hẹn đồng sinh l cộng minh, nam tử trong thần thoại truyền kỳ kia, tiên thuật cường đại, dung mạo tuyệt thế, đứng trung bình tấn rất tốt... Khuyết điểm duy nhất chính là tính cách quái gở, chỉ có thể nhìn từ, không thể gần, nếu không sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

...

Dạ Huyền rời nhà ăn cũng không có trở lại phòng, ngược lại đến giáo trường, dựa vào trí nhớ, chuẩn xác tìm được thứ Lâm Hồi Âm cất dưới tàng cây vào buổi chiều, cúi đầu, tìm kiếm thật lâu, rốt cục tìm được con thỏ bị vứt dưới hàng mây lá tre.

***

Chuyện Dạ Huyền suýt nữa bóp chết người vẫn rơi vào tai đại điện.

Chưởng môn và hai trưởng lão biết Dạ Huyền là nhị hoàng tử Đông Hoang đại lục, tuy rằng vào Thần sơn, vô luận thân phận hay địa vị đều không còn ý nghĩa, nhưng gặp phải chuyện này thì không phải ai cũng xử lý được, cho nên đem sự tình giao cho Triều Ca xử lý.

Triều Ca biết được liền phái người mời Dạ Huyền lên đỉnh núi đại điện,nhưng mời không đến, cho nên chỉ có thể tự mình đi vào khu đệ tử tầng dưới cùng của thần sơn.

Triều Ca ngựa quen đường cũ tiêu sái đến ngoài cửa phòng Dạ Huyền, gõ gõ cửa, một lát sau nghe thấy Dạ Huyền lạnh lùng nói:"Vào."

Triều Ca đẩy cửa, phát hiện cửa không khoá.

Cửa mở, Triều Ca liếc mắt một cái liền thấy Dạ Huyền đứng trước cửa sổ, trên vai hắn là con meo nhỏ nằm úp sấp, trong tay cầm con thỏ héo bằng là, hắn yêu mĩ, không biết nghĩ tới cái gì tốt đẹp, thần thái ôn hòa, thoạt nhìn có chút ôn nhu động lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Hắn chết tốt hơn ta chết (21)

Tay áo Triêu Ca lay động theo gió, sải bước đến cạnh Dạ Huyền, giọng nói đều đặn, bình thản như nước: "Hôm nay ở phòng ăn suýt chút nữa ngươi đã giết người?"

Dạ Huyền không lên tiếng, thậm chí còn không thèm liếc nhìn Triêu Ca một cái, chỉ là sắc mặt vừa có chút ôn tình đã biến mất, trở nên lãnh ngạo, cất con thỏ nhỏ Lâm Hồi Âm đan vào một hộp đen trong tay áo mình

Triêu Ca bình tĩnh nhìn Dạ Huyền, trầm mặt một lúc lại nói: "Hắn cũng không có ác ý gì, chỉ muốn kết giao bằng hữu với ngươi, tại sao ngươi không thử

tiếp nhận ý tốt của người khác?"

Dạ Huyền vẫn im lặng, chỉ khép mi mắt lại, hất cằm lên, thu lại ánh mắt ngắm nhìn núi xanh ngoài cửa sổ, khuôn mặt không có chút biểu cảm nào.

Thần thái kia của Dạ Huyền làm cho Triêu Ca nhất thời cảm thấy, hắn giống như không hề nghe mình nói chuyện vậy, giật giật môi, ánh mắt gợn sóng nhưng không hề sợ hãi, nhìn chằm chằm Dạ Huyền, chậm rãi lên tiếng: "Ta biết ngàn năm trước, cái chết của mẫu hậu đã làm ngươi trở nên cảnh giác với mọi chuyện, nhưng cả đời này ngươi cũng không nên cô tịch như vậy, người sống trên thế gian đều cần có bạn, sao ngươi không chọn cho mình một bằng hữu có thể tin tưởng."

Triêu Ca vừa nhắc đến Tiên Hậu, biểu tình của Dạ Huyền trở nên âm trầm hơn, sát khi tản ra khắp nơi.

Nắm tay hắn cuộn thành nắm đấm, mi tâm nhíu chặt, khuôn mặt thanh thú trắng hồng trở nên đỏ gắt.

Triêu Ca không hề sợ, chẳng qua chỉ lạnh nhạt đứng đó, lẳng lặng nói tiếp: "Dạ Huyền, tin tưởng so với cự tuyệt làm con người thoải mái hơn."

Dạ Huyền giống như nghe được truyện hài nhất trên thế giới vậy, bật ra tiếng cười lạnh lùng, yêu khí trên người hắn không ngừng thay đổi, cả người toát ra vẻ mị diễm, hắn từ từ liếc Triêu Ca một cái, chậm rãi xoay người, từng bước tiến lại gần Triêu Ca hơn. Cuối cùng dừng lại bên cạnh hắn, thu lại nụ cười xinh đẹp trên khóe môi, khuôn mặt trở nên đen xịt, giọng nói lại êm ái vô cùng: "Hoàng thái tử muốn dùng tình hòa ái cảm hóa ta sao?"

Triêu Ca bình tĩnh nhìn Dạ Huyền hoang dã yêu mị, giọng nói lãnh đạm, tao nhã, bộ dáng ung dung: "Chẳng qua ta hi vọng ngươi có thể hạnh phúc."

Hắn là hy vọng Dạ Huyền hạnh phúc.

Vứt bỏ ác mộng ngàn năm trước, vứt hết mọi chấp niệm trở về cuộc sống an nhạc, tự do.

"Hạnh phúc?" Dạ Huyền thấp giọng trào phúng hỏi một câu, nghieng đầu hất cằm nhìn Triêu Ca, ánh mắt lóe lên chắc chắn: "Giết người là hạnh phúc lớn nhất của ta."

"Với ta mà nói, nhân tính và tính nhiệm là thứ bẩn thỉu nhất thế gian này." Gã đàn ông yêu mi toàn thân toát ra sát khi vừa tự phụ lại vừa cô độc. Giống như trong mắt hắn, người khắp thiên hạ đều là loại kiến hôi vậy, căn bản không đáng để hắn coi trọng: "Loại bạn rẻ tiền đó, Dạ Huyền ta không cầ!"

Sau khi nói dứt câu, Dạ Huyền lại nhìn Triêu Ca một cái, lướt qua người hắn rời đi.

Lúc đi tới cửa, Dạ Huyền lại dừng chân, không quay đầu, hai lưng đối nhau lạnh lùng nói với Triêu Ca: "Trở thành người tốt, ta không hứng thú hữu hảo sinh hoạt chung một chỗ với đệ tử Thần Sơn."

Hứng thú của hắn chỉ có Lâm Hồi Âm.

Cái gì mà bạn bè, cái gì mà tính nhiệm, hắn không cần thiết!

"Ta hy vọng lúc ta trở lại ngươi đã rời đi." Dạ Huyền vứt lại một câu nói, sau đó bóng đỏ liền vội biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Hắn chết tốt hơn ta chết (22)

"Ta hy vọng lúc ta trở lại ngươi đã rời đi." Dạ Huyền vứt lại một câu nói, sau đó bóng đỏ liền vội biến mất.

Ngàn năm sau, hắn đã không còn là Dạ Huyền trẻ tuổi ngu ngốc, tin tưởng bất kỳ ai nữa.

Trong phút giây sinh tử lần đó, hắn đã hiểu ra một đạo lý, nếu như không muốn người ta phản bội nếu như không muốn bị người khá tổn thương vậy thì mình phải trở nên tàn nhẫn nhất, là người ác độc nhất.

Trở thành người xấu nhất trên thế gian này, xấu từ đầu đến chân, xấu đến nỗi không còn đường lui nào.

Như vậy, ngươi chính là người đao thương không đâm trúng, không có ai có thể làm thương tổn ngươi.

Không ai hiểu được, phía sau sự lãnh khốc, ác độc của hắn là bao nhiêu vết thương chằng chịt, là bao lần thế giới trước mắt hắn sụp đổ.

******

Ngày hôm sau, giáo đường vẫn náo nhật như trước.

Lúc Dạ Huyền vừa xuất hiện ở giáo trường đã thu hút tất cả ánh mắt của mọi người, chỉ vì hôm qua lúc chạng vạng tối suýt nữa hắn đã bóp chết một người ở trong phòng ăn, vậy nên lúc hắn đi qua có rất nhiều đệ tử không nhịn được mà tránh sáng một bên.

Chỉ có Liên Y là ngoại lệ.

Hôm nay nàng cố ý ăn mặc thật đẹp, đánh phấn, cả người toát ra nét kiều my mê hoặc, lúc thấy Dạ Huyền xuất hiện, còn xuất ngày lôi từ trong ngực ra một cái gương đồng nhỏ, cẩn thận xem xét thấy mình đã rất ổn rồi mới nở nụ cười yếu ớt, xoay người thẹn thùng nhìn Dạ Huyền một cái.

Dạ Huyền căn bản không nhìn thấy sự tồn tại của Liên Y, chẳng qua chỉ nhàn nhạt đứng bên cạnh, liếc nhìn chung quanh tìm Lâm Hồi Âm.

Hôm nay Lâm Hồi Âm đến trễ, nên trực tiếp đến tìm Liễu Nhiễu, vừa vặn đứng sau lưng Liên Y. Ánh mắt Dạ Huyền lướt khỏi Liên Y, đặt tiêu điểm vào Lâm Hồi Âm.

Liên Y cho rằng Dạ Huyền đang nhìn mình, sắc mặt trở nên ửng đỏ, tim đập thình thịch đánh trống không ngừng, cảm thấy hồn mình sắp bay mất.

Lúc sau đứng trên giáo đường, Liên Y đã đưa ra một quyết định quan trọng nhất với nàng, đó chính là nàng sẽ chủ động theo đuổi hạnh phúc của mình.

Nàng tự đến tự đi, cũng cảm thấy Dạ Huyền có hứng thú với mình hơn những người khác, tình chàng ý thiếp, việc gì nàng phải cố chấp chờ hắn tỏ tình trước.

Sau khi quyết định như vậy, Liên Y cũng không đến phòng ăn bữa trưa mà trở về phòng của mình, lựa chọn trang phục thật đẹp, đổi từng loại trang sức, ước chừng một giờ mới chọn được cái vừa ý nhất. Sau đó lại tỉ mỉ trang điểm trước gương thêm nửa nén giang mới hài lòng đến giáp trường lần nữa.

Buổi chiều ở giáo đường, trong lòng Liên Y còn thầm tìm những lời thật hay để bày tõ.

Lúc đến thời gian nghỉ ngơi, Liên Y cùng đám người có quan hệ không tệ với mình ngồi dưới dóc cây, tự cổ vũ mình sau đó bước đến phía Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm thừa dịp giải lao, cùng Liễu Nhiễu đi nhà cầu, đêm qua Dạ Huyền ngủ không ngon giấc nên cảm giác rất bực bội. Hồi Âm cũng không ở trong giáo đường nên dứt khoát dùng thời gian này dựa vào gốc cây nhắm mắt dưỡng thần.

Mặc dù Dạ Huyền khép mắt nhưng lỗ tai vẫn có thể phân biệt âm thanh ở xung quanh, hắn biết có một người đang tiến về phía mình, càng lúc càng gần nhưng hắn vẫn không hề mở mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 123: Hắn chết tốt hơn ta chết (23)

Mặc dù Dạ Huyền khép mắt nhưng lỗ tai vẫn có thể phân biệt âm thanh ở xung quanh, hắn biết có một người đang tiến về phía mình, càng lúc càng gần nhưng hắn vẫn không hề mở mắt.

Lúc chỉ còn cách Dạ Huyền nửa thước Liên Y mới dừng lại.

Nàng không vội lên tiếng, chỉ là trừng mắt tỉ mỉ đánh giá Dạ Huyền.

Càng ngắm nhìn nàng thấy tim mình càng đập mạnh, đáy lòng không nhịn được mà thầm nghĩ sao trên thế gian này lại có tên đàn ông ngoại hình hoàn mĩ như hắn? Làm người khác vừa liếc mắt nhìn là không thể nào quên, nếu cuộc đời này nàng có thể nắm lấy tay hắn thì cả đời này chẳng còn gì hối tiếc.

Mình muốn hạnh phúc thì phải theo đuổi, Liên Y không hề cảm thấy to gan theo đuổi một gã đàn ông là có bao nhiêu vô sỉ.

Hơn nữa lúc này nàng rất tự tin, còn cảm thấy đây là một chuyện hết sức quang minh lỗi lạc.

Vậy nên nàng hít sâu một hơi, mở miệng nói với Dạ Huyền: "Ta là Liên Y, đích thân tiên đế tiên phong làm Liên Y công chúa, cô ta là tiên phi, vậy nên một cô nương như ta rất hiếm gặp phải không?"

Dạ Huyền hơi cau mày một chút, nhưng cũng không mở mắt.

Mặt Liên Y đỏ lên, cắn môi dưới một cái, cẩn thận suy nghĩ lại nói: "Tiên đế tiên phi rất thích ta, nếu như ngươi ở chung một chỗ với ta hiển nhiên bọn họ cũng sẽ rất thích ngươi, ngươi và ta cùng nhau học tiên thuật ở Thần Sơn thật giỏi, có thể trở về hoàng thành, ngươi muốn làm quan gì chỉ cần ta nũng nịu với tiên phi, cô ta nhất định sẽ đồng ý với ta."

Liên Y chờ một lúc, thấy Dạ Huyền không hề có bất kỳ thái độ gì, càng nhiệt tình mở miệng: "Ngươi và ta ở chung một chỗ, tuyệt đối ngươi sẽ không hối

hận đâu, bởi vì trên thế gian này không còn cô gái nào tốt hơn ta, hơn nữa ta sẽ toàn tâm toàn dạ với ngươi."

Căn bản Dạ Huyền cũng không hề nghe cô gái trước mắt lải nhải cái gì, hắn vẫn ung dung tại chỗ cẩn thận đánh giá bước chân của Lâm Hồi Âm, thật vất vả hắn mới nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc, vì vậy liền mở mắt, đúng như dự đoán từ phía xa đã nhìn thấy bóng áo tim sánh vai với Liễu Nhiễu bước về phía này.

Liên Y cho rằng Dạ Huyền mở mắt ra để nhìn mình, càng có thêm dũng khí, vội nói: "Ngươi không cần lo lắng Tiên đế tiên phi không đồng ý đâu, tiên đế từng hứa với ta, chỉ cần lang quân ta ưng ý, chỉ cần do ta chọn họ sẽ đều đồng ý. Vậy nên ngươi đồng ý ở chung một chỗ với ta chứ."

Dạ Huyền trước sau như một, ánh mắt lạnh như băng, lúc nhìn thấy Lâm Hồi Âm trở nên ôn nhu một chút, không giống như khí thế áp bách tỏa ra từ người hắn chút nào.

Trong nháy mắt mặt Liên Y càng đỏ trong nắng chiều, nàng cho rằng ánh mắt kia là đối với mình, nên càng thêm tự tin, chẳng qua là cho Dạ Huyền chỉ ngại ngùng không dám lên tiếng đồng ý, nên chủ động đưa tay nắm lấy tay Dạ Huyền.

Lúc Liên Y vừa chạm đến Dạ Huyền, đôi chân mày hắn khép chặt lại, bóng người đột nhiên lóe lên một cái, rất không vui nhìn Liên Y trước mắt mình, ánh nhìn sắc bén: "Phiền chết!"

Liên Y chưa bao giờ bị người khác mắng là phiền, biểu tình có chút kinh ngạc, nàng không dám tin rõ ràng mới vừa rồi hắn nhìn nàng ôn nhu như vậy, trong nháy mắt nàng ngỡ rằng mình nghe nhầm nên tiếp tục dịu dàng, mở miệng đáng yêu nói:

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Hắn chết tốt hơn ta chết (24)

Liên Y chưa bao giờ bị người khác mắng là phiền, biểu tình có chút kinh ngạc, nàng không dám tin rõ ràng mới vừa rồi hắn nhìn nàng ôn nhu như vậy, trong nháy mắt nàng ngỡ rằng mình nghe nhầm nên tiếp tục dịu dàng, mở miệng đáng yêu nói: "Ta thích ngươi, ngươi ở chung một chỗ với ta được không? Ta nhất định sẽ để Tiên Đế tiên phi chiếu cố ngươi thật tốt... Ta sẽ giao hết thứ tốt nhất trên thế gian này cho ngươi."

Trong giáo đường sớm đã để mắt đến Liên Y và Dạ Huyền, rốt cuộc mọi người không biết họ nói gì, nhưng vẫn rối rít chú ý vào bọn họ.

Dạ Huyền nghe được những lời kia của Liên Y, không hề suy nghĩ nói: "Ta không thích ngươi."

Liên Y ngây ngô sẽ run, hắn nói gì?

Hắn nói hắn không thích nàng?

Rõ ràng hắn đối với nàng khác với những người khác...

"Làm sao ngươi biết?" Liên Y lẩm bẩm giọng điệu không thể tin: "Rõ ràng hôm qua ngươi cười với ta, hôm nay ngươi cũng nhìn ta rất nhiều, ngươi vui vẻ nhìn ta..."

Dạ Huyền chẳng qua chỉ cảm thấy mình gặp phải người bị bệnh thần kinh, hắn nhìn nàng khi nào? Cười với nàng ta khi nào? Hắn chỉ muốn ở lại Thần Sơn chăm sóc Lâm Hồi Âm thật tốt, vì để phòng ngừa một chút nữa mình sẽ nổi lên ý định muốn giết người nên dứt khoát đứng dậy, định rời đi.

Liên Y nhìn theo bóng lưng Dạ Huyền, đuổi theo hắn, tốc độ của Dạ Huyền rất tốt, bất kể Liên Y chạy theo nhanh hay chậm cũng đều cách một khoảng, để nàng không cách nào tiến sát người hắn được.

Liên Y tức giận, dừng lại, dậm chân hét theo bóng lưng của Dạ Huyền: "Ta thích ngươi nếu ngươi không thích ta thì cứ thử tiếp xúc với ta, một lần lại một lần tự nhiên ngươi sẽ thích ta."

Giọng nói của Liên Y hơi lớn làm toàn bộ người trong giáo đường đều nghe được.

Hôm nay là tiết mục theo đuổi Dạ Huyền rất đặc sắc...

Ngay cả Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu cũng không nhịn được mà ngẩng đầu, bắt đầu chú ý đến tình huống này.

Bước chân Dạ Huyền cũng không hề chậm lại, Liên Y lại dậm chân, tiếp tục hô: "Ta thật sự thích ngươi, ngươi thích ta một chút sẽ chết sao?"

Nàng cảm thấy mình là cô nương có điều kiện tốt nhất, nàng không nghĩ ra sao tên thế gian này lại có người có thể cự tuyệt người đàn bà tốt như nàng?

Sau đó Liên Y lại la lên một câu: "Tại sao ngươi không thích ta?"

Dạ Huyền dừng lại.

Tất cả mọi người xem kịch vui đều mở to hai mắt.

Dạ Huyền chậm rãi xoay người, lạnh lùng nhìn Liên Y cách mình một khoảng lớn, châm chọc cười nhạo: "Sẽ chết."

Dừng một chút lại nói thêm: "Ngươi sẽ chết!"

"Đừng làm phiền ta bằng không ngươi sẽ chết rất khó nhìn!"

"Hơn nữa ngươi thích ta sẽ làm ta chán ghét."

Liên Y hoàn toàn ngây người, nàng chưa bao giờ tỏ tình với ai khác, đây là lần đầu tiên nàng tỏ tình liền bị cự tuyệt, đối phương còn đứng trước mắt nàng nói, nàng thích hắn làm hắn thấy buồn nôn!

Nàng chưa bao giờ bị làm nhục như vậy.

Lần này so với lần Lâm Hồi Âm ở phòng ăn còn bị xỉ nhục lớn hơn.

Đáy mắt Liên Y xuất hiện một tầng sương mùa, biểu tình nhìn Dạ Huyền trở nên thay đổi, cuối cùng cắn chặt răng, siết mạnh quả đấm, dùng thân phận công chúa cảnh cáo: "Ngươi không thích ta, sau này ngươi phải hối hận!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Hắn chết tốt hơn ta chết (25)

Đối với sự uy hiếp của Liên Y, Dạ Huyền không hề sợ hãi, ngược lại còn tỏ ra khinh thường, khịt mũi khinh bỉ, nhếch môi cười lạnh một chút rồi nhàn nhạt xoay người rời đi, không thèm nếm xỉa đến nàng ta nữa.

Liên Y không thể tưởng tượng nổi, nhìn theo bóng lưng của Dạ Huyền, lại thấy nhiều người xung quanh nhìn mình như vậy, nàng chưa từng chịu đả kích lớn như vậy, cố nén nước mắt bao lâu rốt cuộc cũng không ngăn nổi nữa, cặt chặt môi hừ một tiếng rồi chạy khỏi giáo trường.

Thời gian khảo hạch tiếp đó Liên Y và Dạ Huyền đều không xuất hiện.

Mà bộ dáng lãnh khốc, tuyệt tình của Dạ Huyền đối với sự ái mộ của Liên Y đã làm cho mộng ước của nhiều nữ đệ tử tan thành bọt biển.

Có vài nữ đệ tử cảm thấy mềm lòng, Dạ Huyền ở trước mắt nhiều người đối xử tàn nhẫn với nữ nhân mến mộ hắn như vậy, thật là làm người khác không nhịn được mà xôn xao bàn tán.

"Tại sao hắn có thể như vậy, đẹp cũng không được làm nhục người khác."

"Chí lý, hôm qua có nam đệ tử muốn kết giao với hắn liền bị hắn suýt nữa bóp chết."

"Quá coi thường người khác..."

Ngay cả Lâm Hồi Âm nghe người ta bàn tán, mặc dù bản thân rất ghét Liên Y nhưng Dạ Huyền không chút lưu tình gì với nàng ấy làm nàng cảm thấy hắn quá ngang ngược, hơi quá đáng rồi!

Khó trách lại làm nhiều người không thích hắn như vậy, cái dáng vẻ ưu tú kia nhưng tính cách lại tồi tệ thế chỉ sợ đến cuối cùng ai cũng chán ghét hắn, không thể chịu nổi hắn!

***

Đêm đó, Thần Sơn yên tĩnh không chút tiếng động, ánh trăng trong trẻo lạnh lùng tỏa sáng.

Trong bài khảo hạch ở giáo đường, Lâm Hồi Âm đã tiêu hao khá nhiều sức lực, nên bây giờ vừa đặt mình xuống giường là muốn rơi vào mộng đẹp.

Hôm nay rốt cuộc cũng không biết chuyện gì xảy ra, Lâm Hồi Âm chỉ thấy toàn thân rất mệt mỏi nhưng nhắm mắt lại lăn qua lăn lại cũng không sao ngủ được.

Khi mất ngủ thì người ta thường suy nghĩ đến một số chuyện bậy bạ, Lâm hồi Âm cũng không hiểu rốt cuộc mình đang nghĩ gì, chẳng qua cảm thấy giấc

buồn ngủ mơ hồ ập đến, nàng không tự chủ mà nhắm nghiền hai mắt lại.

Trong lúc nửa tỉnh nửa mê, Lâm hồi Âm tính toán không biết đã trôi qua bao lâu, bên ngoài có vài âm thanh nho nhỏ, rất yếu, nếu là ngủ say thì không thể nào phát giác được, nhưng vốn dĩ nàng chưa ngủ hẳn nên đã bị âm thanh kia đánh thức.

Lâm Hồi Âm dỏng tai, cẩn thận nghe một chút giống như tiếng đánh nhau, lại như truyền từ phòng đối diện tới.

Phòng đối diện... Không phải Dạ Huyền sao?

Đêm hôm khuya khoắt hắn không ngủ sao mà trong phòng có tiếng đánh nhau?

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Lâm Hồi Âm không nhịn được mà nổi lên tò mò.

Tiếng đánh nhau lúc có lúc không, chỉ là lúc sau Lâm Hồi Âm còn nghe được tiếng kêu rên, giống như có người bị đánh thương.

Dạ Huyền đánh nhau với người ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Hắn chết tốt hơn ta chết (26)

Tiếng đánh nhau lúc có lúc không, chỉ là lúc sau Lâm Hồi Âm còn nghe được tiếng kêu rên, giống như có người bị đánh thương.

Dạ Huyền đánh nhau với người ta sao?

Có câu nói lòng hiếu kỳ hại chết một con mèo, mà đối với Lâm Hồi Âm mất ngủ lúc này, nàng thật sự rất muốn đến xem kịch hay để giết thời gian, vì vậy nàng rón rén rời khỏi giường, khép tai vào tường sau đó hé cửa sổ một khe nhỏ.

Ánh sáng kia không phải từ đèn, cũng không do dạ minh châu phát ra mà là tản ra từ Dạ Huyền và một nam nhân toàn thân mang đồ đen.

Mặc dù bây giờ Lâm Hồi Âm còn chưa biết tiên thuật nhưng nàng có thể nhìn ra, hai người ở trong căn phòng nhỏ kia đánh nhau rất kịch liệt.

Hai ngươi đều sử dụng những chiêu thức hết sức tàn nhẫn, một một chiêu thức đều đánh thẳng về đối phương.

Có thể Dạ Huyền đã đi ngủ, trên người chỉ bận bộ đồ ngủ trắng đơn giản, mái tóc hắn màu bạc toàn thân tản ra ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt, so với người bình thường, ánh sáng kia có chút chói mắt lại rất phiêu dật, tiêu soái, rất phong tình.

Trên khuôn mặt Dạ Huyền vẫn là cái dáng vẻ cao ngạo tự đại đó, toàn thân tản ra sát khí, so với người áo đen kia rõ ràng nàng thấy ánh sáng của tên đó đang mờ dần.

Quả nhiên sau đó, người áo đen không hề tung ra chiêu thức tấn công nào nữa, chỉ là luôn đề phòng.

Lúc này Dạ Huyền cũng thu lại những chiêu thức bảo vệ mình về, sau đó một đòn tấn công, ước chừng mười chiêu thì một mũi kiếm màu đỏ xuyên qua bả vai của người áo đen.

Người áo đen kia vốn dĩ không chống nổi Dạ Huyền, bây giờ lại bị thương tự nhiên cố hết sức để thoát chết.

Hắn ta hiển nhiên là không muốn chết, cả người bắt đầu nhảy về cửa sổ chạy trốn.

Căn bản Dạ Huyền cũng không biết hạ thủ lưu tình là gì, chỉ lãnh khốc tung những chiêu thức đòi mạng về phía tên kia.

Người áo đen toàn thân bị thương, tránh đòn hết sức khổ sở, hắn nhìn qua cửa sổ của Lâm Hồi Âm một cái rồi nhanh chóng vụt một cái, rơi xuống trước cửa sổ của nàng.

Lâm Hồi Âm nín thở, theo bản năng muốn đóng cửa lại, nhưng người kia phản ứng cực nhanh, đưa tay chặn lại, chính xác túm lấy tay nàng, kéo nàng ra khỏi phòng.

Tất cả mọi chuyện phát sinh rất bất ngờ.

Lâm Hồi Âm không kịp phản ứng bay ra ngoài.

Trong lòng nàng sợ hãi, cảm thấy mình nhất định sẽ té chết, nhưng mở mắt lại thấy mình đang bay đến cạnh Dạ Huyền.

Hồng quang trong tay Dạ Huyền sáng người, đang xuất chưởng về phía tên áo đen.

Nhưng thấy sẽ đánh vào người Hồi Âm, hắn vội vàng đưa tay khác ra, ôm eo nàng lại, che chở nàng trước lòng ngực mình, bàn tay kích động đánh mạnh một chưởng về phía tên kia.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Hắn chết tốt hơn ta chết (27)

Nhưng thấy sẽ đánh vào người Hồi Âm, hắn vội vàng đưa tay khác ra, ôm eo nàng lại, che chở nàng trước lòng ngực mình, bàn tay kích động đánh mạnh một chưởng về phía tên kia.

Người áo đen dùng Lâm Hồi Âm làm bia đỡ đạn, lợi dùng thời cơ nhẹ nhàng tránh khỏi đòn tấn công của Dạ Huyền theo hướng bắc bay đi.

Lâm Hồi Âm vốn tưởng răng Dạ Huyền sẽ thu tay lại nhưng nàng không hề nghĩ Dạ Huyền vậy mà lại ôm nàng, bây lên trời đuổi theo hướng của gã kia.

Chỉ là trong nhắt mắt cả ba người đều bay được hơn ba trăm thước.

Người kia bị thương tốc độ kém xa so với Dạ Huyền, rất nhanh liền bị Dạ huyền chặn lại. Chỉ đành cứng rắn chống chọi lại với Dạ huyền.

Đối với tên áo đen liều chết phản kháng kia, Dạ Huyền rất cố chấp, một tay ôm Hồi ÂM, tay còn lại liên tục bắn về phía tên kia những tia sáng hồng.

Chất lỏng màu đỏ phun ra từ thân thể của người kia.

Dạ huyền ôm Hồi Âm nhanh chóng bay lên tránh khỏi những tia máu đó.

Ở giữa không trung, Lâm Hồi Âm thấy rõ gã áo đen kia ngã ầm xuống đất.

Lúc này, Dạ Huyền ôm nàng chậm rãi hạ xuống đất.

Sau khi đặt chân xuống mặt đất, Dạ Huyền để Lâm Hồi Âm đứng vững sau đó mới bước đến cạnh tên áo đen.

Hắn ta vẫn chưa chết, lòng ngực còn phập phồng.

Lâm Hồi Âm không biết tại sao hai người bọn họ lại đánh nhau, nàng vốn tưởng theo tính cách hung bạo kia của Dạ Huyền sẽ một chưởng lấy mạng của gã kia.

Nhưng ngoài dự liệu của nàng chính là... Dạ Huyền lại đưa tay đặt trước ngực tên áo đen, cũng không biết hắn làm gì chỉ là một lúc sau có một viên màu trắng chậm rãi đi tử cơ thể của người kia ra rơi vào lòng tay Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm không biết Dạ Huyền đang làm gì.

Người nằm dưới đất giọng nói run rẩy, nói: "Hèn hạ, hút tiên lực ngàn năm của ta, để hồn ta... Hồn phi phách tán, vĩnh viễn không luân hồi..."

Đi đôi với những lời nói kia là ánh sáng kia nhanh chóng bay về phía Dạ Huyền, toàn thân tên kia khô héo giống như bị mất nước vậy.

Ánh sáng màu trắng càng lúc càng yếu, đến cuối cùng Dạ Huyền mới chậm rãi thu tay về.

Mà người năm trên đất lúc này lại giống con cá khô, hốc mắt lõm sâu, chỉ còn da bọc xương, Lâm Hồi Âm còn chưa kịp phản ứng cả người hắn đã biến thành tro bụi, gió thổi một cái bay mất không còn một chút.

Không gian đều trở nên yên tĩnh.

Bốn phía đều tối om, chỉ có ánh sáng nhàn nhạt trên người Dạ Huyền không ngừng chuyển động, hắn nhắm mắt lại, hút hết tiên lực sáp nhập vào cơ thể một lát sau mới chậm rãi mở mắt, không nhanh không chậm nghiêng đầu, nhìn Lâm Hồi Âm, giật giật môi, giọng điệu trong veo, hỏi: "Ngươi ổn chứ?"

Lâm Hồi Âm nghe được rõ ràng những lời tên áo đen mắng chửi Dạ Huyền.

Hắn giết người kia chưa đủ còn hút hết tiên lực ngàn năm của hắn ta, hại tên kia hồn phi phách tán, không thể luân hồi. Tại sao hắn có thể tàn nhẫn như

vậy?

Lâm Hồi Âm biết Dạ Huyền không phải người tốt, giết người không chớp mắt, máu lạnh vô tình, thậm chí còn là một người xấu điển hình!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Hắn chết tốt hơn ta chết (28)

Lâm Hồi Âm biết Dạ Huyền không phải người tốt, giết người không chớp mắt, máu lạnh vô tình, thậm chí còn là một người xấu điển hình! Nàng không thể ngờ hắn xấu đến vậy, xấu đến nỗi không còn nhân tính!

Trong mắt hắn giống như chỉ có mỗi sự tồn tại của hắn!

Tất cả chuyện hắn làm cũng đều vì hắn!

Lâm Hồi Âm không nhận mình là Thánh mẫu, nhưng giờ phút này nàng không thể nào tiếp nhận hình ảnh kia.

Hiền lành là một bản năng.

Con người ai cũng có bản năng.

Người tàn nhẫn cũng có xương sườn mềm, ít nhiều cũng có mặt hiền lành.

Nhưng từ trên người Dạ Huyền nàng lại không cảm nhận được chút hiền lành nào.

Bất kể với ai hắn cũng đều như không có chút tình cảm nào vậy, ngoài trừ mình ra, trong mắt hắn mọi người đều là kiến hôi đê tiện thôi!

Cả đời này Lâm Hồi Âm chưa từng gặp phải ai xấu xa như hắn, sắc mặt nàng rất khó coi, chỉ nhìn chằm chằm vào vị trí của người áo đen lúc nãy, không trả lời câu hỏi của Dạ Huyền.

Dạ Huyền nhìn theo ánh mắt của nàng, cau mày lại rồi ngẩng đầu lên, nhìn Lâm Hồi Âm một cái, cẩn thận quan sát sắc mặt của nàng, lại lên tiếng: "Không còn sớm nữa, ta đưa ngươi về nghỉ."

Nói xong, Dạ Huyền bước đến cạnh Lâm Hồi Âm muốn đưa tay ôm nàng trở về.

Nhưng ngay lúc tay hắn kịp chạm đến eo nàng, nàng lại đột nhiên né người, tránh ra.

Dạ Huyền ngẩn ra, nhìn Lâm Hồi Âm, tuy hắn không nói gì nhưng đáy mắt hiện rõ tia ngờ vực.

Mặc dù nàng ác cảm với cách làm của hắn, nhưng người hắn giết không phải là nàng, cũng không phải thân thích của nàng, nàng lấy tư cách gì nổi giận với hắn?

Vậy nên, Lâm Hồi Âm mím môi, không nói câu nào một mình đi về hướng Thần Sơn.

Nàng khuôn muốn để hắn ôm bay về, nàng cảm thấy mình và Dạ Huyền không phải người cùng thế giới, nàng không có tư cách quản hắn, nhưng nàng có tư cách giữa khoảng cách với hắn, tốt nhất không nên có quá nhiều tiếp xúc thân mật với hắn.

Dạ Huyền biết Lâm Hồi Âm ghét mình, cho rằng nàng không thích mình đụng chạm, rõ ràng trong nháy mắt có thể một mình bay về nhưng lại không yên tâm để một mình nàng tự về như thế. Vậy nên cứ im lặng bước theo sau nàng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy ở chung chỗ với Dạ Huyền còn nguy hiểm hơn cả một mình đi giữa núi rừng trong đêm hôm khuya khoắt, vậy nên Lâm hồi Âm muốn đẩy Dạ Huyền ra, nhưng bất kể nàng đi với tốc độ nào hắn cũng sẽ duy trì khoảng cách một thước với nàng.

Cứ như vậy sau một hồi im lặng, Lâm Hồi Âm cũng không chịu nổi nữa, nàng cảm thấy Dạ Huyền là một sinh vật nguy hiểm, nàng phải cách xa hắn, hay nói đúng hơn là phải phủi sạch quen biết với hắn không còn một mống.

Cho nên Lâm Hồi Âm dừng bước.

Dạ Huyền cũng vì vậy mà dừng lại.

Lâm Hồi Âm đưa lừng về phía Dạ Huyền, hít sâu một hơi sau đó nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền an tĩnh đứng đối diện nàng, môi mỏng màu hồng khẽ cong lên, ánh mắt thâm trầm nhìn vào gương mặt nàng quan sát.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm tìm kiếm từ ngữ ngăn hắn lại, sau đó nói:

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Hắn chết tốt hơn ta chết (29)

Đáy lòng Lâm Hồi Âm tìm kiếm từ ngữ ngăn hắn lại, sau đó nói: "Ta rất cảm ơn việc ngươi đã giúp ta giải vây trong lần Hoàng thái tử bắt ta phải xin lỗi Liên Y."

"Ta cũng chưa nói một câu cảm ơn với ngươi, cho nên hôm nay ta trịnh trọng nói câu cảm ơn với ngươi."

Lâm Hồi Âm dừng một chút, hơi khom người: "Cảm ơn ngươi!"

Dạ Huyền cau mày, hiển nhiên là không thích Hồi Âm khách khí với hắn như vậy, nhíu chặt mày nhưng hắn lại dùng sức chắn môi một cái, chỉ im lặng nhìn nàng.

Gió thổi qua núi rừng, lá bay xào xạt.

Hai người thật lâu đều không lên tiếng.

Im lặng đến mức ngột ngạt.

Sau một lúc, Lâm Hồi Âm mới lại mở miệng, giọng điệu nhẹ hơn một chút: "Ta biết ta đã làm rất nhiều chuyện khiến ngươi giận ta, theo tính cách của ngươi có lẽ ta đã sớm chết không biết mấy trăm lần."

"Có lẽ vì ta là Thanh Âm chuyển thế nên mới không giết ta, có lẽ ngươi xem ta là bạn nhưng mà... ta không phải Thanh Âm, ta là Hồi Âm. Ta và kiếp trước của ta không phải một người, chúng ta khác nhau, vậy nên ngươi với ta cũng không phải là bạn, ta cũng không hy vọng chúng ta làm bạn."

"Tại sao?" Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm, đáy mắt xuất hiện tia bi thương, hắn cảm giác lòng mình đau đớn, đau rất đau, hắn chưa từng đau như vậy, giọng điệu hỏi nàng cũng khô khốc hơn.

Hắn thích nàng, hắn biết nàng không phải Thanh Âm ngàn năm trước.

Hắn cũng chưa từng xem nàng là thế thân của Thanh Âm.

Hắn yêu linh hồn nàng, cái linh hồn kia bất kể là nó chuyển thế đi đâu, hắn cũng yêu.

Nhưng mà nàng lại nói không muốn làm bạn với hắn.

Mà hắn lại muốn cùng nàng vượt qua khó khăn.

"Mặc dù mỗi người đều có cách chọn lối sống cho mình, ta không dám nhận ta là người tốt, nhưng ngươi quá tàn nhẫn, ta không thể nào tiếp nhận nổi." Lâm Hồi Âm vẫn đinh ninh như vậy, không thích nịnh nọt mềm dẻo, vậy nên đối diện với câu hỏi của Dạ Huyền, nàng thản nhiên mở miệng: "Giống như vừa rồi, ngươi đã giết người kia tại sao còn muốn hắn hồn phi phách tán, vĩnh viễn không thể luân hồi?"

Tính cách hắn cay độc nàng không dám tâng bốc, cũng không dám đồng tình.

Bởi vì chuyện này mà nàng giận hắn sao?

Tính tình Dạ Huyền luôn cao ngạo, từ trước đến nay sẽ không bao giờ giải thích, hoặc là vì khinh thường mà không thèm giải thích.

Lâu ngày quá biến thành thói quen, hắn cảm thấy mỗi việc mình làm đều không cần giải thích với người khác.

Thật ra nếu như hắn giải thích thì hắn biết cũng không ai tin hắn.

Nhưng bây giờ, người đứng trước mặt hắn là Lâm Hồi Âm.

Là người hắn yêu ngàn năm, đợi ngàn năm.

Nếu bây giờ hắn lại lựa chọn im lặng, ngay cả cơ hội làm bạn nàng cũng không cho hắn vậy thì hắn chẳng có thứ gì nữa.

Ngàn năm qua hắn đã sớm quên mất mùi vị sợ hãi là gì, nhưng giờ phút này hắn lại cảm thấy đáy lòng mình đang rất sợ.

Cái cảm giác sợ hãi này so với chuyện hắn từng sắp chết, cho mình sẽ không bao giờ gặp lại nàng nữa còn mãnh liệt hơn.

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền không nói gì, cũng chẳng thể đoán được suy nghĩ của hắn, nàng không sợ hắn chắc chắn là giả, nàng thật sự sợ, sợ hắn trong lúc tức giận sẽ giết nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Hắn chết tốt hơn ta chết (30)

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền không nói gì, cũng chẳng thể đoán được suy nghĩ của hắn, nàng không sợ hắn chắc chắn là giả, nàng thật sự sợ, sợ hắn trong lúc tức giận sẽ giết nàng.

Nhưng nàng vẫn nói hết những điều muốn nói.

Nhìn hắn không có phản ứng gì, sau một hồi lâu vẫn không lên tiếng nên nàng định nói: "Hẹn gặp lại" rồi rời đi.

Nhưng còn chưa kịp mở miệng đã nghe thấy giọng nói cao ngạo, lạnh băng của hắn: "Hắn chết tốt hơn ta chết."

Lúc Dạ Huyền nói ra câu này, lời vừa dứt bàn tay đang buông lỏng cũng nhất thời cuộn chặt.

Người khác không biết rốt cuộc tại sao hắn lại trở nên như vậy. Người không biết sẽ nói hắn chỉ luôn có bộ dáng tự phụ, kiêu ngạo thôi.

Sau vẻ bề ngoài mạnh mẽ của hắn là chi chít vết thương trong lòng.

Nhưng vì nàng, hắn sẽ vứt hết kiêu ngạo của mình.

Lời nói của Lâm Hồi Âm bị chặn lại ở cổ họng, cả người nàng không kịp tiêu hóa nổi, thì lại nghe giọng nói của Dạ Huyền vang lên lần nữa.

"Người kia là tiên đế phái đến ám sát ta. Ngàn năm trước, mẫu hậu vì bảo vệ ta mà chết, từ đó ta bắt đầu cuộc sống trốn chạy, hắn phái biết bao cao thủ đến giết ta, mặc dù luôn thất bại nhưng hắn cũng không buông tha. Không giết chết ta hắn sẽ không từ bỏ ý định."

Giọng nói Dạ Huyền nhẹ như mây gió, giống như chuyện vừa nói không hề liên quan đến hắn, thậm chí nói xong hắn còn khẽ bật cười.

Hắn không muốn nàng nhìn thấy dáng vẻ yếu đuối của mình.

Hắn không cần ai thương hại.

Nhất là Lâm Hồi Âm nàng.

Thứ hắn muốn là tình yêu của nàng.

Nàng vĩnh viễn không thể biết, sau ba lời nói nhẹ nhàng kia là sự lớn lên cực khổ như thế nào của hắn?

Từ lúc vừa sinh ra hắn cho rằng tiên đế là cha hắn, dùng mọi cách để lấy lòng ông, khát vọng có được tình thương của cha. Nhưng bất kể hắn làm tốt như thế nào, tiên đế cũng luôn nhìn hắn không thuận mắt, luôn lớn tiếng mắng hắn, thậm chí có lúc còn nhìn hắn với ánh mắt hận không thể giết được!

Lúc còn nhỏ hắn không hiểu đó có nghĩ gì, sau đó hắn biết được thân thế của mình, hắn mới biết, hắn chính là nỗi sỉ nhục lớn nhất trong đời tiên đế.

Hoàng huynh hắn tín nhiệm nhất phản bội hắn, mẫu hậu yêu thương hắn nhất vì hắn mà chết, những vị huynh muội ở Thần Sơn làm bạn với hắn cũng chỉ vì nuôi dưỡng ý đồ muốn giết hắn.

Cũng bởi vì trong người hắn chảy một nửa dòng máu ma tôn, vậy nên bọn họ không thèm để ý đến tình sư môn!

Thế giới của hắn lúc ấy sụp đổ hoàn toàn.

Nghi đến đây, ánh mắt Dạ Huyền có chút hoảng hốt.

"Nhưng ta không thể chết được..."

Bất kỳ người nào cũng không muốn chết, nhưng Dạ Huyền lại dùng từ không thể chết.

Có thể chỉ khác nhau một chữ nhưng lại ẩn chứa biết bao chua xót khổ sở mà người ngoài không thể biết.

Vì đợi chờ Thanh Âm chuyển thế đến mà hắn không thể chết, hắn phải sống sót.

Cho nên hắn phải trở nên mạnh mẽ, khi ấy vì muốn giữ hồn phách của Thanh Âm mà mất đi ngàn năm tiên lực, hắn yếu ớt đến nỗi mặc người khác xẻ thịt, nhưng lúc ấy đó là biện pháp duy nhất, chính là hút đi tiên lực bọn họ, để trong thời gian ngắn nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Muốn sống sót phải trở nên mạnh mẽ.

Còn sống mới có thể có được tình yêu.

Ánh mắt Dạ Huyền đột nhiên trở nên rất kiên định, chăm chú nhìn vào mắt Lâm Hồi Âm, chắc chắn nói từng chữ một: "Nếu như ta chết, ta sẽ mất tất cả, ta không thể chết được, bởi vì ta còn phải đợi một người..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Chúng ta có thể làm bạn sao? (1)

"Ta không chết thì có thể còn hy vọng, ta chết cái gì cũng mất... Vậy nên ta không thể chết, hơn nữa ta phải mạnh lên, mạnh, rất mạnh, mạnh để không ai có thể giết được ta..."

Lâm Hồi Âm không nói gì chỉ bình tĩnh nhìn Dạ Huyền.

Trong trí nhớ của nàng hắn là tên đàn ông không đặt người khác vào mắt, tự cao tự đại, chỉ biết mỗi bản thân, đối với mọi vật đều bất cần... Giống như cả thế giới đều chuyển động quanh hắn vậy.

Mỗi lần cùng hắn xuất hiện đều nhìn thấy hắn đại khai sát giới.

Hắn tàn nhẫn không có thuốc chữa, thậm chí còn ném lại năm gã đàn ông làm nhục nàng, bây giờ giới lại, nàng cũng cảm thấy hắn rất đáng ghét.

Thậm chí còn hy vọng hắn có thể chết đi.

Nếu không phải thực lực hai người quá chênh lệch, còn không nàng tuyệt đối sẽ không trốn chạy hắn khắp nơi

Bao gồm cả bây giờ, Lâm Hồi Âm không biết tại sao nghe giọng điệu đùa cợt hắn kể dăm ba câu về năm trăm năm bị đuổi giết, lúc nghe hắn nói tên kia chết tốt hơn hắn chết, nghe giọng điệu kiên định hắn không thể chết được, thậm chí một giây kia ánh mắt hắn tản ra một tia ánh sáng, ở trong rừng núi đen tối yên tĩnh như vậy, trong nháy mắt nàng thấy, ánh mắt của hắn rất nhức mắt, chọc vào lòng nàng sinh ra cảm giác hơi rung động.

Nàng nhớ lần đầu ở Thái Tử Cung, Triêu Ca nói với nàng trước đây Dạ Huyền không như vậy, hiền lành như ánh mắt trời, khi đó nàng còn coi thường phản đối, còn nói nàng cực kỳ chán ghét hắn!

Thực không dám giấu giếm, mới vừa rồi Lâm Hồi Âm đối với Dạ Huyền ngoại trừ ghét chẳng còn chút hứng thú nào khác. Nhưng giờ phút này, nàng lại có chút tò mò về hắn.

Không biết hắn đã phải trải qa những gì mới biến thành bộ dáng như vậy.

Mà người hắn đang đợi là ai?

Là người hắn yêu sao?

Thì ra người máu lạnh vô tình như hắn cũng có mặt thâm ý nặng sâu như vậy.

Đây là lần đầu tiên Lâm Hồi Âm cảm nhận được một phần nhân tính trên người Dạ Huyền, để cho nàng cảm thấy người đàn ông khuynh thành đứng trước mắt này trở nên tiên hoạt, sinh động như vậy.

Trong lúc nhất thời nàng có chút thất thần.

Dạ Huyền tập trung vào ánh mắt của Lâm Hồi Âm, ánh mắt càng trở nên thâm thúy, một hồi sau hắn chắp tay, lẳng lặng nói: "Ngàn năm trước chúng ta là bạn, ngàn năm sau chúng ta có thể tiếp tục làm bạn không?"

Sau khi nói xong Dạ Huyền liền nín thở, hắn đang rất khẩn trương thậm chí lòng bàn tay còn chảy đầy mồ hôi.

Nàng có thể đừng cự tuyệt hắn không?

Nếu nàng cự tuyệt hắn phải làm sao đây?

Đáy lòng đóng băng ngàn năm của Dạ Huyền rốt cuộc cũng có lúc thấp thỏm, bất an.

Hắn chưa từng theo đuổi cô gái nào, cũng không hiểu cách làm sao để theo đuổi một người, hắn sợ quá gấp sẽ dọa nàng chạy mất, hắn sợ nàng sẽ cách xa hắn ngàn dặm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Chúng ta có thể làm bạn sao? (2)

Hắn chưa từng theo đuổi cô gái nào, cũng không hiểu cách làm sao để theo đuổi một người, hắn sợ quá gấp sẽ dọa nàng chạy mất, hắn sợ nàng sẽ cách xa hắn ngàn dặm.

Cho nên trước mắt hắn chỉ mong được làm bạn với nàng.

Mới vừa rồi nàng muốn cùng hắn cắt đứt quan hệ không còn quen biết, nhưng bây giờ lại phát hiện mình không tìm được lý do để từ chối hắn.

Hắn giết người có đạo lý của hắn, dẫu sao bất kỳ người nào cũng muốn sống sót, huống chi hắn còn lý do để sống.

Có lẽ hắn không xấu như trong tưởng tượng của nàng, không tệ hại như vậy...

Lâm Hồi Âm do dự một lúc, cuối cùng vẫn chọn một câu trả lời tương đối bảo thủ: "Thử một lần đi."

Thử một lần...

Ba chữ hoàn toàn không xác định.

Nhưng lại làm Dạ Huyền an tâm hơn, thậm chí còn có chút cao hứng, hắn giống như thiếu niên mới lần đầu biết yêu, lòng đầy vui mừng, có phải đây là cho hắn cơ hội? Có phải thật ra nàng không ghét hắn như hắn từng nghĩ?

Chỉ là mấy chữ đơn giản như vậy lại làm cho Dạ Huyền cảm thấy mình đáng để bỏ ra ngàn năm tiên lực, ngàn năm chờ đợi, tất cả tất cả chỉ cần như vậy là đủ.

Dạ Huyền cảm thấy bóng đêm hơi lạnh, thu lại ánh mắt trên người Hồi Âm, sau đó chỉ phương hướng của bọn họ: "Chúng ta trở về thôi?"

Nói trở về Lâm hồi Âm mới ý thức được bọn họ đã lãng phí rất nhiều thời gian ở chỗ này, chợt gật đầu một cái.

Một trận gió đêm thổi đến, Lâm Hồi Âm run cầm cập, cắn răng nói: "Ừ, phải nhanh về thôi."

Dạ Huyền không nói gì, chỉ đưa tay ra tự nhiên ôm eo Lâm Hồi Âm.

Được Dạ Huyền ôm trong ngực có chút ấm áp, xua tan cảm giác rùng mình đi, Lâm Hồi Âm cảm thấy thoải mái hơn một chút, vì tránh gió nàng còn nhẹ nhàng nghiêng đầu vừa vặn vùi mặt trước ngực hắn.

Dạ Huyền cảm thấy mọi chuyện tốt đẹp như một giấc mộng, hắn hơi cúi đầu nhìn thiếu nữ trong ngực, tốc độ thả chậm hơi một chút.

Nhưng đêm có chút lạnh, hắn sợ nàng nhiễm phong hàn nên không nhịn được lại tăng tốc độ.

Vốn khoảng cách cũng không xa, Dạ Huyền vừa do dự nhanh hay chậm thì đã về đến nơi.

Đặt Hồi Âm đứng vững vàng trên mặt đất rồi, tay hắn vẫn như cũ ôm lấy eo nàng. Lâm Hồi Âm muốn ngủ lại vội vàng từ trong ngực hắn thoát ra. Dạ Huyền không ngăn cản nhưng đầu ngón tay vẫn lưu luyến từ từ buông nàng ra.

"Ta vào trước." Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền chào một tiếng.

"Ừ." Dạ Huyền đáp, ánh mắt vẫn đặt trên người nàng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy lạnh, nghe được lời nói của Dạ Huyền thì nhanh chóng chạy về phòng mình.

Dạ Huyền đứng tại chỗ, nhìn theo bóng nàng, ánh mắt có phần ôn nhu.

Bóng dáng nàng yểu điệu nhỏ nhắn, toàn thân lại mang trang phục trắng hơi đơn điệu, nhưng dù vậy nàng vẫn cảm thấy vóc dáng nàng rất hoàn mĩ.

Nhưng trong nháy mắt nhìn theo nàng, hắn lại nhanh chóng vọt đến cạnh nàng, kéo tay nàng lại, hỏi: "

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Chúng ta có thể làm bạn sao? (3)

Nhưng trong nháy mắt nhìn theo nàng, hắn lại nhanh chóng vọt đến cạnh nàng, kéo tay nàng lại, hỏi: "Ngươi bị thương?"

Lâm Hồi Âm bị Dạ Huyền kéo tay lại nhất thời sợ hết hồn, một hồi lâu mới khẩn trương bình phục, nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền, đáy mắt lóe lên một tia khó hiểu: "Cái gì?"

"Có phải ngươi bị thương không?" Dạ Huyền không đợi Lâm Hồi Âm trả lời, liền buông lỏng tay Lâm Hồi Âm ra, mắt phượng hẹp dài quét từ trên xuống dưới Lâm Hồi Âm một cái.

Lâm Hồi Âm bị nhìn như vậy có chút không tự nhiên, lùi về sau hai bước, sau đó buồn bực lắc đầu: "Không bị thương."

Dạ Huyền cau mày, lộ rõ vẻ không tin, vừa rồi rõ ràng hắn nhìn thấy trêu tay áo nàng có vết máu. Dạ Huyền nín thở, cẩn thận ngửi một cái, trong không khí có mùi máu tanh liền đưa tay sờ vào mông Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm nhanh chóng nhảy ra, tránh tay của Dạ Huyền, hai tay bịt kính mông mình, trợn mắt nhìn Dạ Huyền: "Ngươi muốn làm gì? Ngươi và ta chưa quen thuộc đến mức ngươi có thể sờ mông ta."

Dạ Huyền nghe Lâm Hồi Âm bài xích thẳng thắn như vậy, sắc mặt hơi ửng đỏ, ngẩng đầu ho khan vài tiếng, nói: "Ta không phải muốn sờ mà ở đó của ngươi có máu, ta chỉ muốn nhìn xem có phải ngươi bị thương..."

Có máu?

Lâm Hồi Âm ngẩn ngươi, sờ mông mình một cái, sau đó cảm thấy ướt át, nàng nhanh chóng đưa đến trước mắt mình, thấy được đầu ngón tay có màu đỏ.

Nhưng nàng không bị thương thì máu ở đâu ra?

Lâm Hồi Âm ngẩn ra, nhưng trong nháy mắt lại tỉnh hồn, nàng... Thiếu chút nữa nàng quên mất nguyệt sự của nàng đến... Bình thường kỳ kinh nguyệt của nàng đến rất đúng, nhưng sau lần xuyên tới này lại hoàn toàn quên mất.

Hơn nữa lần kinh nguyệt này lại lẳng lặng đến không một chút lời báo, nàng một chút cảm giác cũng không có.

Nàng bị một tên đàn ông nhắc nhở như vậy mới nhớ đến kinh nguyệt.

Thật là mất mặt... Lâm Hồi Âm nhất thời đỏ mặt

Dạ Huyền thấy trên ngón tay của nàng có vết đỏ, quả thật là máu, lại thấy biểu tình của Lâm Hồi Âm có chút không bình thường, nên lo âu: "Bị thương lúc nào, sao chảy nhiều máu vậy, để ta xem."

Vừa nói Dạ Huyền vừa muốn vòng ra phía sau Hồi Âm.

Nàng lập tức khẩn trương, muốn hất cánh tay của hắn ra, ngăn cản động tác của hắn, mặt hồng hồng lúng túng nói: "Ta khoogn bị thương, ta không sao... Ta về nghỉ trước."

Lâm Hồi Âm nói xong vội vàng chạy mất.

Dạ Huyền không yên tâm nhanh chóng bắt tay nàng lại: "không bị thương sao chảy nhiều máu vậy? Ngươi cho ta nhìn một chút xem vết thương nghiêm trọng không?"

Lâm Hồi Âm xấu hổ, hận không có cái hố để chui xuống. Nàng vội vàng la lên: "Ta không bị thương..." Rồi giùng giằng thoát khỏi sự khống chế của Dạ Huyền, nhưng hắn lại nắm chặt không buông.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 134: Chúng ta có thể làm bạn sao? (4)

Lâm Hồi Âm xấu hổ, hận không có cái hố để chui xuống. Nàng vội vàng la lên: "Ta không bị thương..." Rồi giùng giằng thoát khỏi sự khống chế của Dạ Huyền, nhưng hắn lại nắm chặt không buông. Thậm chí còn nghiêng đầu, nhìn sau lưng nàng, Lâm Hồi Âm xấu hổ đến nỗi đỏ ửng lên, nàng là cũng là một đứa con gái, không thể trực tiếp nói với Dạ Huyền rằng kinh nguyệt của nàng đến. Cho nên vùng vằng hồi lâu mới uyển chuyển giải thích: "Mỗi tháng đều sẽ có vài như vậy, không có gì đáng ngại, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe, ta cũng quen rồi."

Lâm Hồi Âm nói xong mặt củng đỏ ửng tựa như có thể vắt ra máu.

Nàng nói vậy hắn hiểu rồi chứ?

Nghe những lời kia, Dạ Huyền nhíu mày một cái

Mỗi tháng đều có vài ngày không ngừng chảy máu, chẳng lẽ nàng bị bệnh kín hay là nội thương?

Đáy lòng Dạ Huyền lập tức lo lắng, nhìn Lâm Hồi Âm không đồng ý để cho hắn nhìn, chẳng qua vì hai người là nam nữ tách biệt, nàng xấu hổ nên nhất thời không nói gì ôm lấy Lâm Hồi Âm bước vào một căn phòng.

Dạ Huyền đi đến cửa, liền vội nâng tay lên, bắt đầu gõ cửa.

"Ngươi làm gì? Ta phải về phòng của ta." Lâm Hồi Âm giùng giằng khỏi lòng ngực Dạ Huyền, muốn chạy khỏi nhưng hắn lại dùng lực một chút, khống chế nàng lại. Làm nàng không thể nào nhúc nhích, sau đó đá cửa phòng hai cái, khi Dạ Huyền sắp đá cái thứ ba thì cửa phòng mở ra, Liễu Nhiễu bước ra trong bộ dáng buồn ngủ.

Bị người ta quấy nhiễu mộng đẹp Liễu Nhiễu có chút mất hứng, nhưng nàng còn chưa mở miệng Dạ Huyền đã ôm lấy Hồi Âm bước vào trong phòng nàng. Vừa đi vừa nói với Liễu Nhiễu: "Nàng đang chảy máu, giống như bị nội thương, ngươi xem qua cho nàng một chút"

Liễu Nhiễu trong nháy mắt tỉnh ngủ, nhanh chóng đóng của lại, vội vàng đuổi theo Dạ Huyền: "Xảy ra chuyện gì? Tại sao vô cớ lại bị thương?"

"Ta không bị nội thương... Ta không phải nội thương... Ta..." Lâm Hồi Âm quẫn bách nhịn không được lớn tiếng kháng nghị, nhưng vừa nói mấy câu đã lúng túng đến suýt khóc.

Trời ạ... Người đàn ông này không hiểu ý nàng sao?

Nàng nhìn Liễu Nhiễu, ấp úng một chút, sau đó ám chỉ nói: "Ta là cái đó... Cái đó tới..."

Vốn dĩ Dạ Huyền chẳng bận tâm lời nàng nói, chỉ ôm nàng đi đến cạnh giường, giọng nói cao ngạo thúc giục: "Nàng mỗi tháng đều như vậy, hơn nữa không ngừng chảy máu, cứ một lần là vài ngày, ngươi nhanh lên một chút, xem rốt cuộc chuyện gì xảy ra với nàng!"

Liễu Nhiễu nghe hai người nói, lại thấy mông Lâm Hồi Âm có một mảng đỏ lớn nhất thời hiểu rõ, mặt cũng ửng lên, cảm thấy quẫn bách.

Dạ Huyền ôm Lâm Hồi Âm đi đến mép giường, mới định thả Lâm Hồi Âm vào giường thì Liễu Nhiễu đã đi đến bên cạnh, ngăn Dạ huyền lại chỉ cái ghế một bên nói: "Đặt nàng xuống đó."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Chúng ta có thể làm bạn sao? (5)

Dạ Huyền ôm Lâm Hồi Âm đi đến mép giường, mới định thả Lâm Hồi Âm vào giường thì Liễu Nhiễu đã đi đến bên cạnh, ngăn Dạ huyền lại chỉ cái ghế một bên nói: "Đặt nàng xuống đó." Nàng vừa đổi chăn nệm sạch sẽ, bị Lâm Hồi Âm nằm lên một cái tất cả đều phải thay lại.

Dạ Huyền cau mày, có chút mất hứng, căn bản không để ý đến Liễu Nhiễu, trực tiếp đặt nàng lên giường, sau đó phủ chăn lên, bọc Hồi Âm lại.

Lực đạo của Dạ Huyền không mạnh nhưng lại nhất thời làm cho bụng mình hơi co rút, chất ẩm nhớp nhúa chảy ra, nàng chỉ muốn nhanh chóng nhảy khỏi giường, từ trên giường nhảy xuống, nhưng dù vậy vẫn chậm một bước, trên ga giường vẫn lưu lại một chút kinh nguyệt.

Liễu Nhiễu nhìn vệt đỏ trên nệm sắc mặt trở nên ai oán.

Mà cái tên đàn ông ngạo mạn kia lại tỏ ra rất bất an, nóng nảy muốn ôm Hồi Âm thả lại trên giường.

Lâm Hồi Âm không chịu Dạ Huyền động vào mình, nàng cũng không nghĩ sẽ nằm lại trên giường nên cầm gối ném hắn: "Ngươi đi ra ngoài cho ta, đây là hiện tượng bình thường, rốt cuộc ngươi hiểu hay không."

Dạ Huyền dễ dàng bắt lấy cái gối, cảm thấy khó tin nhìn Liễu Nhiễu.

Trời cao ơi, nhị hoàng tử đông hoang đại lực chẳng lẽ không biết điều cơ bản này của đàn bà?

Đáy lòng hiện lên vẻ không tin, sắc mặt ửng đỏ giải thích với Dạ Huyền: "Đó là phản ứng sinh lý bình thường."

Không ngừng chảy máu mà là hiện tượng sinh lý bình thường sao?

Dạ Huyền cau mày lại, rất hiển nhiên không dám tin: "Nhiều máu như vậy, không sao chứ?"

"Không hề." Liễu Nhiễu lúng túng, trên mặt vẫn duy trì bộ dáng không sợ hãi, giọng thùy mị: "Mỗi cô gáng hằng tháng đều có ngày này, gọi là kinh nguyệt, nếu như kinh nguyệt mà không có thì không phải là đàn bà bình thường."

"Ồ." Dạ Huyền đáp một tiếng, biểu tình tự nhiên, nhưng đáy lòng cảm thấy hơi lúng túng, theo bản năng nhìn Lâm Hồi Âm.

Thật vất vả Lâm Hồi Âm mới khôi phục dáng vẻ bình thường, thấy Dạ Huyền nhìn mình nên theo bản năng quay đầu đi chỗ khác.

Dạ Huyền giật giật khóe môi, sắc mặt cũng hơi đỏ, nói: "Vậy ngươi nghỉ ngơi cho khỏe." Rồi xoay người rời đi.

Bình thường Dạ Huyền luôn ngạo khí ngất trời nhưng lại này nhịp bước không tiêu soái giống như bình thường mà có chút gấp.

****

Ngày hôm sau, ở sân giáo đường.

Dạ Huyền đứng phía sau Lâm Hồi Âm. Nghĩ đến chuyện phát sinh tối qua, mặt Lâm Hồi Âm bỗng nóng lên, trong nháy mắt có chút khẩn trương, tay chân cũng lóng ngóng.

Kinh nguyệt của Lâm Hồi Âm đến ước chừng bảy ngày, bảy ngày sau cũng vừa vặn kỳ khảo hạch kết thúc.

Kết thúc kỳ khảo hạnh, tiếp theo chính là một năm nhập môn trở thành đệ tử chính thức học tập tiên thuật.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Chúng ta có thể làm bạn sao? (6)

Có hai khu vực để học, khu vực một là đại điện nằm giữa sườn núi Thần Sơn, tên là "Tinh Điện", khu vực hai chính là giáo đường.

Đối với đệ tử mới nhập môn mà nói, năm thứ nhất đi học ở Tinh Điện tương đối nhiều.

Bài tập học ở Tinh Điện chủ yếu là khẩu quyết, còn có chú trảm yêu trừ ma, bởi vì là đệ tử mới nên trước giờ học thường giảng giải một ít tư tưởng.

Thời gian này đi học ở Thần Sơn rất khác với lúc Lâm Hồi Âm ở thời hiện đại, năm giờ sáng muốn rời giường, chạy vòng quanh rừng trúc trong Thần Sơn mười mấy vòng, ăn điểm tâm sau đó lại đến Tinh Điện học, vốn dĩ không có thời gian nghỉ ngơi, ăn cơm trưa xong lại xuống Tinh Điện học, đôi lúc sẽ đi giáo trường.

Trong hiện đại, Hồi Âm rất ghét Tiếng Anh và lịch sử, bởi vì toàn là môn học thuộc lòng.

Bây giờ đi đến Thần Sơn, chương trình học đều là ở TInh Điện, mỗi giờ đều bắt các đệ tử sao chép thuộc lòng khẩu quyết chú, những câu chú kia cứ phải lẩm nhẩm trong miệng. Lúc đầu, Lâm Hồi Âm học chỉ hai ba câu, ba ngày sau miễn cưỡng học tiếp vài câu.

Ngược lại Liễu Nhiễu chỉ cần lướt qua là nhớ, những câu thần chú kia nàng chỉ cần lướt qua, thời gian dư thừa sẽ xem thêm sách thuật chú cổ xưa mà

Lâm Hồi Âm không thể nào đọc được.

Còn Dạ Huyền thì đại đa số đều nằm ngủ, lúc ban đầu sư huynh còn không ngừng gọi hắn dậy, hỏi hắn vài vấn đều, nhưng lần nào hỏi hắn cũng trả lời xong, lâu ngày những sư huynh kia cũng lười trả lời hắn.

Liên Y hoàn toàn từ bỏ Dạ Huyền, sau bảy ngày khảo hạch cũng không xuất hiện ở giáo trường, ngược lại ngày đầu tiên sau khi chính thức đi học thì nàng vẫn như cũ ăn mặc xinh đẹp, gọn gàng, một nửa nam thanh nữ tú trong ban giáp vẫn vây quanh nàng. Giọng như người bị Dạ Huyền khịt mũi xỉ nhục trong giáo đường không phải nàng vậy.

Đến xế chiều buổi thứ tư, rốt cuộc cũng có thầy dạy lên, mọi người ở Tinh Điện sớm đã bực bội nay nghe vậy cũng phấn chấn hơn hẳn.

Đến giáo trường rồi Lâm Hồi Âm mới biết người dạy tiên pháp đơn giản ở ban giáp là Triêu Ca.

Từ ngày hắn buộc nàng phải xin lỗi Liên Y hai người vẫn chưa từng gặp lại.

Bây giờ nhẩm tính cũng đã hơn hai mươi ngày.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu cùng đi đến giáo trường, người ban giáp không phải quá nhiều nên từ xa nàng đã trong thấy hắn.

Hắn hay mang quần áo trắng phẳng phiu không dính chút bụi, dung nhan tuấn nhã, ánh mờ hờ hững, hời hợt.

Không biết có phải do nàng cứ nhìn nhìn hắn chằm chằm hay không mà đột nhiên hắn quay lại, đặt ánh mắt trên người nàng.

Bốn mắt giao nhau làm lòng Lâm Hồi Âm rạo rực, đầu ngón tay cũng run run một chút, sau đó nhanh chóng khôi phục hướng Triêu Ca tươi cười vui vẻ, vấn an hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Chúng ta có thể làm bạn sao? (7)

Bốn mắt giao nhau làm lòng Lâm Hồi Âm rạo rực, đầu ngón tay cũng run run một chút, sau đó nhanh chóng khôi phục hướng Triêu Ca tươi cười vui vẻ, vấn an hắn.

"Hướng..."

Chỉ là Lâm Hồi Âm vừa nói được một chư thì nghe một giọng nói lanh lợi truyền đến: "Thái tử ca!"

Sau đó Triêu Ca chậm rãi rời tầm nhìn khỏi nàng, đặt vào bên cạnh.

Lâm hồi Âm nghiêng đầu, thấy Liên Y mang bộ quần áo đỏ đang tiến về phía Triêu Ca, cười tủm tỉm: "Thái tử ca, thật không ngờ huynh là người dạy tiên thuật. Vậy thì sau này bọn ta học tốt đều là đồ đệ của huynh rồi."

Triêu Ca vẫn luôn giữ bộ dáng ôn hòa đó, đối với lời nói của Liên Y không tỏ ra bài xích, chỉ bình thản "ừ" một tiếng, sau đó nhàn nhạt lướt nhìn Lâm Hồi Âm.

Vốn dĩ Lâm Hồi Âm định chào nhưng lại bị Liên Y xen ngang, bây giờ nàng ta lại đứng cạnh Triêu Ca làm nàng chẳng có chút hứng thú chào hỏi nào nữa. Vậy nên thẳng một đường đứng vào trong hàng ngũ.

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm cau mày một chút.

"Thái tử ca, thái tử ca... Huynh nhìn gì vậy?" Liên Y không ngừng lải nhải bên cạnh Triêu Ca, tháy Triêu Ca vẫn chưa hồi phục, vẫn xuất thần như vậy không khỏi kêu hai tiếng.

Lúc này hắn không nhanh không chậm nghiêng đầu, nhìn Liên Y âm trầm nói: "Không có gì."

Dừng một chút hắn lại nói thêm: "Bắt đầu học, ngươi về chỗ đi."

Theo ánh mắt của Triêu Ca, Liên Y nhìn thấy bóng người Lâm Hồi Âm đang nghiêng đầu không biết đang bàn tán gì với Liễu Nhiễu. mi mắt giãn ra cười đùa rất tự nhiên.

Liên Y vẫn tỉnh bơ khôn khéo yếu ớt cười với Triêu Ca một cái, gật đầu rồi quay người rời đi. Nụ cười kiều my cũng nhanh chóng biến mất, âm thầm cắn chặt răng, đáng chết... Chẳng lẽ mới vừa rồi Hoàng thái tử nhìn Lâm Hồi Âm sao? Tại sao có thể... Từ sau khi bị Dạ Huyền làm mất mặt mũi, nàng chỉ

có thể dựa vào quan hệ thân cận với Hoàng Thái tử mới không bị người trong ban giáp cười nhạo, lại còn tiếp tục vây quanh nàng. Nếu hoàng thái tử lại coi trọng Lâm Hồi Âm, chẳng lẽ chỗ dựa cuối cùng cũng bị Lâm Hồi Âm đoạt đi. Ở trong phòng ăn, nàng ta đã làm mất phong thái một lần, bây giờ nhất định nàng không cho nàng ta cơ hội nữa.

****

Tiếng nhạc vang lên, mọi người nhanh chóng đứng thẳng người, ngưng hết mọi bàn tán.

Triêu Ca bộ dáng lạnh nhạt đứng trước mặt mọi người, nhẹ nhàng vung tay lên thì có hơn ba mươi thanh kiếm từ trên trời hạ xuống, rơi chính xác xuống cạnh mỗi đệ tử.

"Giẫm lên thân kiếm, trong lòng thầm nhẩm đọc khẩu quyết, tập trung chú ý, thử bay qua bay lại."

Triêu Ca nhàn nhạt nói một câu, sau đó phi thân lên, sau đó bay lên một cây cổ thụ trăm năm, lẳng lặng quan sát tình huống nơi này.

Khẩu quyết Ngự kiếm phi, vào buổi học thứ nhất ở Tinh Điện đã có sư huynh giới thiệu qua cho bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Chúng ta có thể làm bạn sao? (8)

Khẩu quyết Ngự kiếm phi, vào buổi học thứ nhất ở Tinh Điện đã có sư huynh giới thiệu qua cho bọn họ.

Khẩu quyết này thật dễ hiểu, nhưng trong thực tiễn lại khó khăn hơn nhiều. Huống chi tiên lực phải tích lũy lâu dài. Cũng không phải một sớm một chiều mà luyện thành được, mặc dù ở Thần Sơn hơn một tháng, trải qua thời gian khảo hạch, lại thêm ba ngày đêm luyện tâm pháp, mỗi người muốn dùng tiên lực điều khiển kiếm thì cần phải luyện tập.

Vậy nên mặc dù mọi người rối rít luyện tập, miệng không ngừng lẩm nhẩm khẩu quyết nhưng không một ai có thể bay lên.

Trừ Dạ Huyền đứng trên thân kiếm, miệng cũng không mở trực tiếp bay đi, mọi người còn chưa kịp định thần lại đã thấy một bóng đỏ diễm lệ bay lên nóc TInh Điện Thần Sơn.

Những người không bay được không nhịn được mà trầm trồ khen ngợi, cũng không ngừng ghen tỵ với Dạ Huyền.

Sau đó lại tập trung vào thanh kiếm dưới chân mình, chú ý niệm khẩu quyết.

Ước chừng qua nửa giờ tất cả thanh kiếm vẫn đứng yên bất động, có vài người chán nản, không nhịn được mà quay trái quay phải trò chuyện.

Mà Liễu Nhiễu coi như là lời hại, đọc đến cuối cùng kiếm dưới chân nàng cũng nhẹ nhàng lắc lư hai cái, rời khỏi mặt đấy một cm rồi quay về chỗ cũ.

Triêu Ca nhìn mọi người lười biếng, trừ trên cao bay xuống đứng trước mặt bọn họ.

Tất cả lại lập tức chỉnh lại tinh thần, bắt đầu đọc khẩu quyết.

Triêu Ca không lên tiếng chẳng qua chỉ châm rãi lòng vòng quanh các đệ tử, cuối cùng dừng trước mặt Hồi Âm.

Thật ra Lâm Hồi Âm cũng không thuộc những khẩu quyết kia, từ trước đến nay nàng ghét nhất là những thứ học t huộc, nên giống như cả lớp, nàng cũng đứng trên thân kiếm, giả bộ há miệng cho khớp, giống như mình cũng đọc khẩu quyết vậy.

Bây giờ Triêu Ca lại đứng trước mặt nàng, Lâm Hồi Âm giả bộ chuyên chú, miệng không ngừng lẩm bẩm, mong muốn Triêu Ca sớm rời đi.

Theo bản năng nàng ngẩng đầu nhìn Triêu Ca một chút.

Ánh mắt nhàn nhạt nhìn nàng chằm chằm, lúc này hắn mới lãnh đạm lên tiếng: "Ngươi đọc khẩu quyết ngự kiếm hành phi cho ta nghe một lần."

Kèm theo tiếng nói chuyện của Triêu Ca là sự chú ý của mọi người, tất cả mọi người đều dừng lại nhìn về Lâm hồi Âm.

Lâm Hồi Âm cũng không phải không thuộc một chút khẩu quyết và thần chú, mà nàng cũng không biết những thần chú kia dùng để làm gì nên do dự một hồi cũng qua loa nói ra một câu.

Làm mọi người chung quanh đều bật cười lớn.

Liễu Nhiễu đứng sau lưng khẽ nhéo nàng nhắc nhở, hạ giọng nói: "Đó là thần chú hàng yêu."

Mặt Lâm Hồi Âm trong nháy mắt đỏ lên, len lén nâng mí mắt, nhìn Triêu Ca trước mặt mình. Phát hiện biểu cảm của hắn cực kỳ lạnh nhạt, lộ ra sự uy hiếp vô hình, Lâm Hồi Âm mím môi, cúi đầu nhỏ giọng nói: "Thật xin lỗi, ta lập tức trở về học thuộc."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Chúng ta có thể làm bạn sao? (9)

Mặt Lâm Hồi Âm trong nháy mắt đỏ lên, len lén nâng mí mắt, nhìn Triêu Ca trước mặt mình. Phát hiện biểu cảm của hắn cực kỳ lạnh nhạt, lộ ra sự uy hiếp vô hình, Lâm Hồi Âm mím môi, cúi đầu nhỏ giọng nói: "Thật xin lỗi, ta lập tức trở về học thuộc."

Trieu Ca nhìn Lâm Hồi Âm cũng không hề lên tiếng.

Nhìn bề ngoài của hắn, có vẻ như rất ung dung nhưng ai biết được đáy lòng hắn rất giận dữ.

Nàng muốn học tập tiên thuật, hắn đưa nàng đến gặp thừa tướng, xếp nàng trong lớp tốt nhất ở Thần Sơn.

Hắn từ trước đến nay cũng không hề nhận đệ tử nhưng vì nàng mà phá lệ, nhận ban giáp.

Hắn không hy vọng gì chỉ mong có thể tự mình dạy tiên thuật cho nàng, sớm giúp nàng tu luyện thành tiên.

Hắn không để bi kịch của nàng diễn ra lần nữa, vậy nên hắn hi vong nàng có đủ năng lực tự bảo vệ mình.

Hắn không thể quang minh chính đại đối tốt với nàng, nhưng hi vọng sẽ làm được chút chuyện cho nàng.

Nhưng còn nàng thì sao chứ?

Là học đối phó, đến lớp cho đủ!

Khẩu quyết nhất ngự kiếm phi đơn giản như vậy nàng cũng không thuộc, nàng lấy cái gì mà học tiên thuật, lấy gì mà tự bảo vệ mình?

Ngàn năm trước Thanh Âm chính là thiên tài tu tiên, mặc dù so với Dạ Huyền và hắn chỉ nhỏ hơn ước chừng năm tuổi nhưng lại thông minh, lanh lợi, chỉ dùng ba trăm năm ngắn ngủi đã có thể đuổi kịp ngàn năm tu vi của người bình thường.

Tại sao ngàn năm sau nàng lại uể oải như vậy?

Nàng rõ ràng là lừa gạt người khác.

Triêu Ca suy nghĩ một chút lại tràn đầy nộ khí, mắt hắn rũ xuống nhìn Lâm Hồi Âm, nghĩ ngợi một lát liền nghiêm khắc mở miệng: "Bắt đầu từ ôm nay, nhốt ngươi trong phòng đen Tinh Điện, chép sách khẩu quyết thần chú một ngàn lần! Lúc nào viết xong mới được ra ngoài!"

Một ngàn lần...

Những người xung quanh nghe đến con số này nhất thời hít sâu một hơi.

Duy chỉ có Liên Y là nhếch môi cười trên nôi đâu khổ của người khác.

Xem ra thái tử ca cũng không chú ý đến Lâm Hồi Âm như nàng nghĩ... Nếu thật sự để ý đến nàng sao có thể vì một cái khẩu quyết nho nhỏ mà trừng phạt nàng nghiêm khắc như vậy?

Lúc này Dạ Huyền yêu my từ tầng chót cưỡi ngự kiếm bay về, nghe thấy hình phạt Triêu Ca đối với Lâm Hồi Âm thì nhíu mày một cái, muốn nói gì đó nhưng rốt cuộc lại im lặng.

Ở trong thế giới thần tiên yêu ma ở Hoàng Thành này, muốn sống tốt thì phải học tiên thuật, hình phạt quy tuy có hơi nặng nhưng cũng chỉ vì tốt cho nàng.

***

Một ngàn lần.

Lâm Hồi Âm nhìn quyển sách dày mịch kia, da đầu tê dại một trận.

Nàng đã chép ước chừng ba giờ, cũng mới chép qua hai lần còn lại chín trăm chín mươi tám lần nữa, nếu nàng viết xong rốt cuộc phải mất bao lâu?

Lâm Hồi Âm cầm bút, mặt đầy khổ não liếc nhìn quyển sách thần chú, bên trong loại tiên thuật gì cũng có, thuật sạch sẽ, thật ngự kiếm phi hành, đều có...

Lâm Hồi Âm cắn ngón tay, nhìm chằm chằm thuật không đốt lửa, đáy lòng thầm ghi nhớ sau đó tập trung tinh thần nhìn chằm chằm cây nên cách đó không xa, đọc khẩu quyết một lần, cây nến không phản ứng, Lâm hồi Âm nhíu mày một cái, lại tập trung tinh thần hơn một chút,

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Chúng ta có thể làm bạn sao? (10)

Lâm Hồi Âm cắn ngón tay, nhìm chằm chằm thuật không đốt lửa, đáy lòng thầm ghi nhớ sau đó tập trung tinh thần nhìn chằm chằm cây nên cách đó không xa, đọc khẩu quyết một lần, cây nến không phản ứng, Lâm hồi Âm nhíu mày một cái, lại tập trung tinh thần hơn một chút, lại đọc thêm lần nữa, cây nến đằng xa thoáng hiện lên một chút lửa, mặc dù không cháy lên nhưng cũng làm cho Lâm Hồi Âm cực kỳ thích thú, vậy nên tập trung mọi sự chú ý trong đại não, đọc khẩu quyết một lần nữa, làm nàng kinh ngạc chính là lần này cây nến thật sự được thắp sáng.

Lâm Hồi Âm há hốc mồn ngồi trên ghế nhìn cây nến đang cháy, lại nhìn quyển sách trong tay mình có chút không tin nổi.

Nàng nhớ rõ ở trong giáo đường, mọi người tập trung độc thần chú một giờ kiếm cũng không hề bay lên vậy mà nàng tập trung tinh thần đọc ba lần đã có thể thắp sáng cay nên.

Là mèo mù với phải cá rán hay là nàng có thiên phú?

Lâm Hồi Âm vội vàng lật sách thần chú, tìm được khẩu quyết lấy vật, nàng đặt trái táo lên góc bàn, sau đó đọc thần chú một lần, trái táo nhẹ nhàng chuyển động, Lâm Hồi Âm giống như lúc nãy, tiếp tục hội tụ sự chú ý trong đầu, đọc thần chú lên, trái táo kia lập tức theo niệm lực của nàng bay đến trong tay nàng.

Trời ạ, nàng không nằm mơ chứ?

Trong tình huống tập trung tinh thần nàng có thể học được những tiên thuật kia?

Lâm Hồi Âm tình cờ phát hiện ra điều này, kinh ngạc vui mừng không thôi, nàng lập tức muốn nghiệm chứng, lục tìm những khẩu quyết khác, sau đó lại tập trung tinh thành đọc khẩu quyết, tất cả đều thành công.

Lâm Hồi Âm thử nghiệm lên mọi vật, chỉ chốc lát sau những vật trong nhà đều nổi lơ lửng trong không trung.

Sau đó nàng lại tập trung niệm khẩu quyết những vật kia không tiếng động mà quay về chỗ cũ.

Lần này Lâm Hồi Âm hoàn toàn khẳng định mình có thiên phú với tiên thuật hơn người thường, hay nói cách khác nàng chính là thiên tài tu tiên rất hiếm gặp trong truyền thuyết.

Cảm giác mất mác vì bị Triêu Ca trách phạt sớm vì hưng phấn mà biến mất không còn một chút.

Lâm Hồi Âm vui mừng cầm những tờ giấy kia trên tay, lật xem từng chút một, phát hiện nó giống đúc những thần chú nàng sao chép trước đó, nhất thời Lâm Hồi Âm cảm thấy chín trăm chín mươi tám lần kia cần có xếp đặt, nhất thời lại lẩm bẩm đọc thần chú.

Nói một câu chín trăm chín mươi tám lần, tuy hơi mệt nhưng vẫn đỡ hơn là chép bằng tay.

Cho nên Lâm Hồi Âm lẩm bẩm một lúc rốt cuộc cũng thành công.

Nàng hài lòng nhìn chồng chép tay khẩu quyết thần chú trước mặt mình, lười biếng duỗi người, ngáp dài một cái, nhìn mảnh tối đen như mực ngoài cửa sổ, Lâm Hồi Âm mệt mỏi kéo lê thân thể bò lên giường.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141

Chương không có nội dung. Mời bạn next để đọc tiếp!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (1)

Lâm Hồi Âm phát hiện mình có thiên phú niệm lực như vậy, không tránh khỏi hưng phấn, lên giường đã được một lúc vẫn không hết kích động, không thấy buồn ngủ chút nào.

Lâm Hồi Âm cắn ngón tay, suy nghĩ một chút, cảm thấy mình nếu mình được thiên phú như vậy, hẳn là nên sử dụng.

Bây giờ tiên lực của nàng rất yếu, học hết những thần chú kia có phải đã có thể đánh trả người khác chưa, hơn nữa nhiều thần chú như vậy có, đối với người không thích học thuộc như nàng mà nói đến khi nào mới thuộc hết?

Tuy nhiên bây giờ nàng phải nhớ kỹ một số thần chú đơn giản, hữu dụng.... Nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm lập tức bật khỏi giường, chạy đến trước bàn, mở sách thần chú ra tìm kiếm một lúc lâu rốt cuộc cũng tìm được khẩu quyết chạy trốn.

Trong nháy mắt dời đi, thuật xuyên tường, thuật ẩn thân....

Lâm Hồi Âm đếm ước chừng có mười tám loại, chỉ cần nàng ghi lại toàn bộ thì gặp phải nguy hiểm không đánh trả thì cũng có thể chạy trốn.

****

Sáng sớm hôm sau Triêu Ca đẩy cửa phòng Tiên Điện ra, bước vào thấy Hồi Âm đang gục trên bàn ngủ rất ngon.

Triêu Ca khẽ bước chân đến cách bàn một khoảng xa mới dừng lại, ánh mắt nhàn nhạt rơi trên người Hồi Âm.

Vành mắt nàng có vết cuồng thâm, cũng không biết nàng gặp phải mộng gì mà miệng luôn lẩm bẩm gì đó, đổi tư thế rồi tiếp tục ngủ.

Triêu Ca nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm một hồi, tầm mắn rơi xuống trên chồng giấy trắng mực đen, nhẹ nhàng phất tay trái. những tờ giấy kia không chút tiếng động rơi vào tai hắn.

Hắn lại nâng tay phải, nhẹ nhàng vẫy hai cái những thứ kia lại tự động nhảy lên tay.

Lúc bắt đầu hắn còn bình tĩnh, nhưng càng về sau càng trở nên khó coi.

Cuối cùng lạnh lùng, ngẩng đầu lên nhìn về phía Lâm Hồi Âm đang say giấc, quát: "Hồi Âm!"

Lâm Hồi Âm đang ngủ say, chợt nghe thấy giọng nói gọi tên mình, hình như là của Triêu Ca, đột nhiên nàng mở mắt, tay xoa xoa ánh mắt mông lung, mơ mơ màng màng nhìn bóng dang cao lớn tuấn tú trước mặt. Toàn thân áo trắng, sắc mặt không tốt lắm, trong nháy mắt nàng hoàn toàn tỉnh ngủ, từ trên ghế vội vàng đứng lên: "Đại sư huynh."

Triêu Ca không để ý đến Lâm Hồi Âm chỉ vứt lại những tờ giấy kìa lên mặt bàn, lạnh nhạt nhìn nàng mở miệng: "Đây là ngươi chép sao?"

Lâm HỒi Âm đôi mắt đen nhánh nhìn Triêu Ca, gật đầu nói: "Ừ."

Mặc dù đến chín trăm chín mươi tám phần là nàng dùng tiên thuật dưng tất cả đều gióng với bút tích của nàng, chưa chắc Triêu Ca đã nhìn ra.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (2)

Triêu Ca vẫn nhìn Lâm Hồi Âm, chẳng qua ánh mắt trở nên âm trầm hơn, một lúc sau mới bình tĩnh hỏi lại lần nữa: "Toàn bộ này đều do ngươi tự tay sao

chép?"

Giọng nói của Triêu Ca bình thường, không có gì là không ổn nhưng mơ hồ lại làm Hồi Âm cảm thấy bất an, hắn sẽ không phát hiện ra gì chứ?

Nhưng mà nàng cảm thấy một ngàn lần này chỉ cần một ngày một đêm là có thể viết xong thì có chút bất khả thi, nàng có nên lừa gạt hắn không?

Ánh mắt Lâm Hồi Âm chuyển động nếu không phải vạn bất đắc dĩ, nàng cũng không thể tự làm mình rối rắm, nhưng mà nàng cũng có thể qua nổi mắt Triêu Ca.

Vì vậy Lâm Hồi Âm vẫn duy trì vẻ bình tĩnh của mình, nhìn Triêu Ca khẳng định nói: "Đúng vậy, đều do ta chép!"

Nàng nói như vậy cũng không tính là lừa gạt hắn, mặc dù không phải toàn bộ do nàng chép tay nhưng thật sự là tự do nàng làm ra.

Triêu Ca vẫn bình thản, không có biểu cảm gì, ánh mắt không gợn sóng vẫn đặt trên người Lâm Hồi Âm, giọng lạnh nhạt không chút hơi ấm: "Ngươi có thể nói cho ta tại sao ngươi tự chép tay mà trong một ngàn bản lỗi chính tả đều giống nhau chẳng khác gì không?"

Đột nhiên Lâm Hồi Âm trợn tròn hai mắt, những thứ chi tiết như vậy mà hắn cũng nhìn ra sao?

Triêu Ca không nói gì, chỉ là ánh mắt trở nên nghiêm túc hơn, vẫn gắt gao nhìn chằm chằm nàng: "Sao không nói gì?

Lâm Hồi Âm bị Triêu Ca nhìn như vậy có chút bất an, ánh mắt cứ xoay mãi cũng không lên tiếng.

"Khẩu quyết ngự kiếm hành phi là gì?"

Triêu Ca nhìn ánh mắt lo lắng của nàng, lần nữa lên tiếng.

Lâm Hồi Âm cắn môi dưới, vẫn lựa chọn im lặng.

"Khẩu quyết lấy vật là gì?"

Cái này hôm qua nàng có thử, lúc ấy nàng nhớ nhưng bây giờ lại quên mất... Lâm Hồi Âm ngậm miệng, cúi thấp đầu.

Nét bình tĩnh trên mặt Triêu Ca cuối cùng cũng biến mất, dáng dấp lạnh lùng, giọng nghiêm nghị: "Cho đến bây giờ ngươi có gì để nói?"

Đầu Lâm Hồi Âm càng cúi thấp, nhỏ giọng trả lời: "Chín trăm chín mươi tám bản sau là do ta dùng thuật sao chép."

Triêu Ca sớm đã biết nhưng vẫn cảm thấy không sao hết giận nổi, giọng nói thanh đạm như cũ, chẳng qua là thêm vài phần khí thế: "Ta để ngươi sao chép một ngàn lần là chỉ mong ngươi nhớ kỹ, ta cho ngươi một đêm để ngươi có thể thành thật chép vài lần, là đã nhớ hết rồi vậy mà ngươi cũng không làm được, không nghĩ đến ngươi lại dùng thủ đoạn này."

"Nhưng mà ta cũng dùng khẩu quyết thần chú..." Lâm Hồi Âm nhỏ giọng kháng nghị.

"Biết dùng và dùng thuần thục khác nhau rất nhiều, trong quyển sách này có rất nhiều tâm pháp tu luyện, điều tức nội tức, nếu ngươi cũng không nhớ thì làm sao tăng tiên lực đây? Nếu như không cố gắng, cứ lười biếng như vậy sao có thể tu luyện thành tiên?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (3)

"Biết dùng và dùng thuần thục khác nhau rất nhiều, trong quyển sách này có rất nhiều tâm pháp tu luyện, điều tức nội tức, nếu ngươi cũng không nhớ thì làm sao tăng tiên lực đây? Nếu như không cố gắng, cứ lười biếng như vậy sao có thể tu luyện thành tiên?"

"Học tập tiên thuật là quá trình bản thân cố gắng, ngươi không nên cảm thấy ngươi có thiên phú thì có thể buông lỏng, hôm nay ngươi lười biếng như vậy, ngày mai những người không có thiên phú cũng sẽ vượt qua ngươi."

Triêu Ca bình thường có một dáng vẻ tao nhã, thanh cao mà người khác không thể nào đến gần, nhưng lúc hắn tức giận lại rất làm người ta thấy áp bức.

Lâm Hồi Âm bị dọa sợ đến ngậm miệng, không dám kháng nghị nữa.

Lông mày Triêu Ca nhíu vặt nhìn Hồi Âm, ánh mắt nàng đen nhánh, linh động, cùng với ánh mắt của Thanh Âm đời trước giống nhau như đúc. Trong đầu hắn lại hiện về hình ảnh cô gái gieo mình từ đài tru tiên xuống, Thanh Âm chỉ dùng ba trăm năm đã có thể tu luyện thành tiên, mà nàng lười biếng như vậy biết khi nào mới thành tiên được.

Tức giận trên mặt Triêu Ca bắt đầu trôi lơ lửng, ánh mắt hắn cực kỳ sắc bén quét về phía Lâm Hồi Âm nếu như nàng đã không biết cố gắng như vậy, vậy thì hắn sẽ ép buộc nàng phải học tập: "Sau Tinh Điện có một rừng trúc, nếu ngươi không muốn chép những khẩu quyết thần chú này thì hãy ra đó chém hết trúc đi!"

"Nếu chuyện cây trúc ngươi cũng làm qua loa lấy lệ..." Triêu Ca dừng một chút nhìn Lâm HỒi Âm lại chậm rãi mở miệng: "Từ nay về sau ta sẽ không để ý đến ngươi nữa."

Nói xong Triêu Ca liền phẩy tay áo xoay người rời đi.

Lâm Hồi Âm nhận ra Triêu Ca đã thật sự nổi giận.

Nàng không cố ý muốn lời biếng chỉ là nàng không thích học thuộc lòng hơn nữa một ngàn lần, muốn nàng chép đến khi tóc bạc luôn sao? Vậy nên khi phát hiện ra thuật kia nàng mới dùng.

Chắc chắn bây giờ hắn đang rất thất vọng về nàng.

Lâm Hồi Âm nhìn theo bóng lưng Triêu Ca rời đi, đáy lòng truyền đến một cảm giác bực bội không tả nổi.

***

Phía sau Tinh Điện có một rừng trúc rất lớn, những cây trúc thẳng tấp cao vút trời, ống trúc rất chắc nịch, Lâm Hồi Âm dùng sức nhưng nó vẫn bất động. Chỉ đành lôi quyển sách ra tìm phương pháp, tìm một hồi lâu nàng mới thấy, theo trong sách viết thì ngồi xếp bằng trên đất, dùng hết toàn lực cho lòng mình trống rỗng, hít sâu một hơi để cho khí tức chuyển động theo từng kinh mạch trong cơ thể.

Lâm Hồi Âm thử mấy lần phát hiện trong cơ thể mình giống như xuất hiện cỗ khí lực nào đó, nàng liền tập trung những khí lực kia ở tay phải, đánh một chưởng về phía cây trúc.

Mặc dù trong cơ thể nàng có chút tiên lực, nhưng đã bị đông cứng, rốt cuộc khí lực lần này có chút yếu ới, tay chém trên cây trúc mặc dù cây trúc đứt ngang ngã xuống đất nhưng tay nàng vẫn có chút đau, mơ hồ còn sưng đỏ lên.

Lâm Hồi Âm biết Triêu Ca nghiêm nghị với mình là bởi vì nàng quá qua loa lấy lệ, bây giờ hắn tức giận nàng cũng không dám chậm trễ, vậy nên nén đâu, tiếp tục ngưng khí hướng về những cây trúc khác.

Lâm Hồi Âm chém rất nhiều cây trúc, tu luyện cũng quen, mới ban đầu chém một cây trúc mất gần nửa ngày nhưng sau đó số cây trúc rơi càng lúc càng nhiều, thao tác của nàng càng lanh lẹ, sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (4)

Lâm Hồi Âm chém rất nhiều cây trúc, tu luyện cũng quen, mới ban đầu chém một cây trúc mất gần nửa ngày nhưng sau đó số cây trúc rơi càng lúc càng nhiều, thao tác của nàng càng lanh lẹ, sắc bén.

Dù vậy nhưng ngưng khí của nàng còn yếu tay vẫn sưng lên như cái bánh bao, sau đó lúc chém thêm những cây trúc khác tay còn chảy máu.

Không đau là giả nhưng nàng vẫn cắn răng chịu đựng.

Nàng thật sự sợ, nếu Triêu Ca không quan tâm nàng.... Ở trong thế giới xa lạ này người gần gũi với nàng nhất là Triêu Ca, người tốt với nàng nhất cũng là Triêu Ca... Vậy nên đối với nàng Triêu Ca rất quan trọng, người khác không thể nào so sánh được.

Nghĩ đến đây Lâm Hồi Âm chịu đựng đau đớn, tiếp tục quật cường chém trúc.

Rừng trúc phía sau Tĩnh Điện là do phép thuật hình thành, sau khi bị chém đứt nửa canh giờ sau sẽ khôi phục lại hình dáng cũ.

Lâm Hồi Âm từ sáng đến chiều chặt được hai trăm cây trúc, đến cuối cùng lại có thêm nhiều cây mới mọc ra.

***

Tĩnh điện cao mười tầng, ban giáp ở tầng thứ năm, Dạ Huyền ngồi yên lặng, vừa vặn ngồi cạnh cửa sổ có thể nhìn thấy rừng trúc phía sau.

Những buổi này Hồi Âm bị Triêu Ca phạt chép khẩu chú thần quyết, trong lớp không có nàng nên cảm thấy tẻ nhạt, ánh mắt vô định không biết đặt vào

đâu.

Ăn cơm trưa xong lại trở vào phòng học, ánh mặt trời tươi sáng chiếu vào làm hắn có chút buồn ngủ nên cũng không nghĩ nhiều gục đầu xuống bàn ngủ.

Lúc tỉnh lại phát hiện những cửa sổ ở rừng cũng đều được mở, trong giờ giải lao có rất nhiều đệ tử tập trung lại đó, phía rừng trúc có rất nhiều cây trúc ầm ầm đổ xuống.

Rừng trúc kia hắn rất quen thuộc, hai ngàn năm trước hắn và Triêu Ca thường tranh giải chém trúc ở đó.

Dạ Huyền đứng dậy, nhìn xuyên qua cửa sổ thấy Lâm Hồi Âm một ngày vắng mặt đang ở dưới đó.

Cả người nàng mang áo quần xanh biếc, giơ tay lên hướng về phía một cây trúc, tay nàng đánh tới thì cây trúc lắc lư vài cái rồi đổ ập xuống đất.

Hắn âm thầm vận khí chuẩn bị phi thân xuống đó thì trong nháy mắt Lâm Hồi Âm biết mất không thấy đâu.

Dạ Huyền cau mày, một giây kết tiếp liền nhìn thấy phía sau cây trúc là bóng người nhỏ bé của nàng, nàng đưa tay cười hì hì, hướng về phía cây trúc ngã xuống không biết cong môi nói gì chỉ là bộ dạng rất tự hào.

Dạ Huyền nhìn dáng điệu xinh xắn kia ánh mắt ôn nhu mềm nhũn, hẳn là nàng đã học được thuật dời đi trong nháy mắt.

Nhưng mà chỉ là trong nháy mắt, ánh mắt hắn trở nên tối sầm lại... Hắn nhìn thấy cái tay nhỏ bé của nàng đã sưng tấy lên như bánh bao, còn máu tươi đàm đìa hoàn toàn không nhìn ra dáng vẻ mềm mại ban đầu nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (5)

Nhưng mà chỉ là trong nháy mắt, ánh mắt hắn trở nên tối sầm lại... Hắn nhìn thấy cái tay nhỏ bé của nàng đã sưng tấy lên như bánh bao, còn máu tươi đàm đìa hoàn toàn không nhìn ra dáng vẻ mềm mại ban đầu nữa.

Mi mắt Dạ Huyền khẽ động rồi xoay người rời đi.

***

Chạng vạng đột nhiên mây đen giăng đầy, ngày trở nên có chút âm u.

Tia chớp rạch ngang mây đen, tiếng sấm từ chân trời truyền đến, từ xa đến gần chỉ trong chốc lát mưa đã như thác nước từ trên trời rơi xuống.

Lâm Hồi Âm bị nước mưa rơi vào tay càng trở nên đau đớn, nàng thầm chửi rửa sau đó liên tục chém những cây trúc trong rừng. Đáy lòng thầm nghĩ rốt cuộc nàng phải chém thêm bao lâu, hiện tại mưa lớn như vậy tại sao Hoàng Thái tử còn chưa xuất hiện, còn không bảo nàng dừng hình phạt này lại?

Mưa càng lúc càng lớn, toàn thân Lâm Hồi Âm ướt đẫm, đến cuối cùng cả ngưng khí cũng không khử dụng được, chỉ là nước che hết ánh mắt, nàng không thể nào nâng mi lên được.

Đã một ngày nàng chưa ăn gì, đều ở đây chém trúc, bây giờ lại đội mưa lớn như vậy, Lâm Hồi Âm không khỏi cảm thấy ủy khuất và khổ sở. Khắp nơi đều là nước, cũng không lo bị bẩn nàng tùy tiện ngồi xuống.

***

Ước chừng một khắc đồng hồ, Lâm Hồi Âm nghe được tiếng bước chân từ xa truyền đến, nàng lập tức ngẩng đầu lên, nhìn quanh rừng trúc một lướt thấy Triêu Ca toàn thân áo trắng đang bước đến.

Không biết hắn đón mưa bất ngờ hay không mà lại không dùng thuật chóng mưa, mái tóc dài gặp nước dính hết vào người.

Trước sau hắn vẫn luôn cái bộ dạng bình thản đó, không hề vội vã, khi nhìn thấy Lâm Hồi Âm, bước chân có chút chậm lại., biểu tình thư giãn hơn một chút, cách màn mưa mở miệng nói với nàng: "Bây giờ mưa lớn về nghỉ ngơi trước đi, ngày mai lại tiếp tục."

Toàn thân Lâm Hồi Âm mất hết sức lực, từ dưới đất đựng dậy chân có chút tê nên cả người lại rơi về phía vũng bùn.

Triêu Ca nhanh nhẹn dời đến bên cạnh nàng, đưa tay đỡ eo nàng dậy, bởi vì lực đạo hơi mạnh mà hắn còn ôm nàng xoay một vòng mới đứng vững được.

"Ổn chứ?" Triêu Ca nghiêng đầu lạnh đãm hỏi Lâm hồi Âm.

Lâm Hồi Âm nhìn Triêu Ca, không lên tiếng nhưng cảm thấy một màn như vậy rất quen thuộc. Lúc nàng ở trong cung điện của Dạ Huyền bị năm tên đàn ông biến thái kia suýt nữa khi dễ, cũng là hắn dùng tốc độ nhanh như vậy chạy đến cạnh nàng, thanh nhã hỏi nàng một câu, người ổn chứ?

Triêu Ca không nghe được câu trả lời liền quay đầu nhì nàng.

Nàng có chút hoảng hốt, đôi mắt xinh đẹp mở to, đầy mông lung và mê ly, nhìn hắn không chớp mắt.

Triêu Ca ngẩn người, ánh mắt nàng rất giống nàng năm trước của Thanh Âm, để hắn không nhịn được nhìn thẳng vào mắt nàng càng nhìn càng chìm đắm trong đó, hắn chợt thấy hoảng hốt. Giống như Thanh Âm xuất hiện trước mặt hắn vậy.

Ánh mắt hắn lạnh lùng bình tĩnh nay đã có chút nóng bỏng, không tự chủ được mà cúi đầu nhích môi lại gần nàng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (6)

Ánh mắt hắn lạnh lùng bình tĩnh nay đã có chút nóng bỏng, không tự chủ được mà cúi đầu nhích môi lại gần nàng hơn.

***

Trong rừng trúc xanh biếc, Dạ Huyền tóc bạc áo hồng đứng cách đó không xa, nhìn một màn như vậy cảm thấy thật xinh đẹp.

Giữa rừng trúc xanh ngời, người đàn ông áo trắng cùng thiếu nữ áo tim đứng đó, mắt đối mắt đầy thâm ý nhìn nhau, đáy mắt họ tựa như chỉ có đối phương ngoài ra chẳng còn ai khác.

Mà hắn lại là người đứng xem, một mình nhìn khung cảnh đẹp như mộng ấy.

Dạ Huyền giống như không chịu nổi, cảm thấy tim băng giá mình như lại có thêm một vết thương rất khó chịu, ngàn năm chờ đợi, quay đầu lại vẫn không thoát khỏi luân hồi của số mệnh, nàng vẫn sẽ yêu hắn ta sao?

Hình ảnh như vậy đối với hắn mà nói chẳng khác gì một trận lăng trì, Dạ Huyền mím chặt môi cảm thấy mình không nhìn nổi nữa.

Có nhìn nữa thì càng tự hành hạ mình mà thôi, nghĩ đến đây Dạ Huyền xoay người không một tiếng động bước về sâu trong rừng trúc, rời đi.

***

Triêu Ca không biết đây là thật hay mộng, môi của hắn ngày càng gần với môi Lâm Hồi Âm, hô hấp của hắn càng lúc càng nóng bỏng, một ít hơi thở còn phả lên mặt nàng.

Nháy mắt, Lâm Hồi Âm tỉnh hồn, nàng nhìn dung nhan gần trong gang tấc, hơi sững sờ một chút, theo bản năng lùi về phía sau một bước.

Môi Triêu Ca rơi vào khoảng không, đầu tiên hắn hơi ngẩn ra, sau đó tầm mắt cũng sáng hơn, lý trí dần trở lại hắn mới ý thức được mới vừa rồi suýt nữa mình đã gây nên hậu quả gì.

Nhất thời Triêu Ca thẳng sống lưng lùi về phía sau một khoảng.

Toàn bộ không khí trong rừng trúc đều có chút không tự nhiên.

Lâm Hồi Âm lúng túng nâng tay, nhẹ nhàng vuốt mái tóc ước của mình, trên mặt cũng đỏ ửng.

Mới vừa rồi hắn gần nàng như vậy, ánh mắt hắn rất nóng bỏng, là hắn muốn hôn nàng sao?

Thậm chí đến bây giờ nàng còn có thể cảm giác được hô hấp chắn rất rối loạn, lúc nặng lúc nhẹ làm tim nàng đập loạn.

Ánh mắt của Triêu Ca có vẻ hơi áy náy, nhìn Hồi Âm cúi đầu không biết đang nghĩ gì, nhẹ nhàng dời tầm mắt thì nhìn thấy cánh tay bị thương nhuốm đầy máu của nàng, hắn nhíu mày theo bản năng nắm lấy tay nàng: "Chém trúc bị thương?"

Lâm Hồi Âm không còn suy nghĩ lung tung, lúc thanh tỉnh lại thấy Triêu Ca nắm tay mình vội vàng rụt lại.

Triêu Ca nhìn bàn tay trống rỗng, vẫn bình thản như cũ, nói: "Ngày mai ta đưa cho ngươi chút cao dược, thoa một chút sẽ nhanh khỏi, sau khi ngưng khí

người đủ mạnh sẽ không bị thương nữa."

Lâm Hồi Âm vẫn im lặng.

Mưa đã nhỏ hạt hơi, nhưng cứ tí tách tí tách không có dấu hiệu dừng.

Triêu Ca nhìn chằm chằm nàng một lúc lại nói thêm: "Cao thuốc kia nhớ xức đều mỗi ngày, như vậy sẽ không để lại sẹo."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (7)

Triêu Ca nhìn chằm chằm nàng một lúc lại nói thêm: "Cao thuốc kia nhớ xức đều mỗi ngày, như vậy sẽ không để lại sẹo."

Lâm Hồi Âm gật đầu một cái, vẫn không lên tiếng.

Triêu Ca trầm mặc một hồi mới lại nói: "Trở về thôi."

"Ừ." Lâm Hồi Âm đáp một tiếng, nâng mi mắt nhìn Triêu Ca, rồi xoay người vội vã chạy theo con đường nhỏ trong rừng trúc. Triêu Ca vẫn đứng yên tại chỗ, chẳng qua chỉ nhìn theo bóng lưng cô, ánh mắt có chút đờ đẫn.

***

Lúc Lâm Hồi Âm quay về phòng mình muốn lấy quần áo đến Bích Tuyền tắm rửa sạch sẽ, nhưng đột nhiên thấy toàn thân mệt mỏi nên đi thẳng vào trong lên giường nằm.

CŨng không biết qua bao lâu, Lâm Hồi Âm cảm thấy cánh tay phải bị thương có chút ngứa ngáy, tê dại, theo bản năng muốn đưa tay trái ra nắm nhưng chưa kịp chạm vào tay phải đã bị người khác tóm lại.

Lâm Hồi Âm giật giật tay trái của mình nhưng cũng không cách nào nhúc nhích, sau đó cảm thấy vết thương bên tay phải được bôi một ít thuốc rất mát mẻ, mùi hương thoang thoảng bay đến, lực đạo dùng rất ôn hoàn, cao dược nhẹ nhàng phủ đều, giống như sợ máu bầm trên tay nàng không thể tan hết, người kia còn từ từ nắn bóp cho nàng.

Lúc này Lâm Hồi Âm mới ý thức được bên cạnh mình còn có người, nàng đột nhiên tỉnh lại, mở mắt ra nhưng trước mắt lại là bóng tối đen mịch, không thấy rõ năm đầu ngón ta. Nàng kinh ngạc một chút sau đó chợt nhớ ra tên đàn ông biến thái bắt cóc nàng lại xuất hiện.

Mà gã này còn đang giúp nàng bôi thuốc lên vết thương.

Lực hắn nắm tay nàng không mạnh lắm, nhưng nàng vẫn một mực rút tay mình khỏi tay hắn, lại cảm nhận được hắn đã tăng lực lên, lúc chậm lúc nhanh để tay nàng cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều không còn đau đớn nữa. Thậm chí nàng còn cảm giác được trên đầu ngón tay hắn có nhiệt độ nhàn nhạt trợt vào huyết mạch trên mu bàn tay nàng, dọc theo mạch máu một đường chảy vào tim.

Thân thể Lâm Hồi Âm khẽ run lên, có chút không thể nói ra được.

Biết tay nàng bị thương chỉ có Triêu Ca, chẳng lẽ... Lòng Lâm Hồi Âm thất kinh, hàng vạn câu hỏi xuất hiện trong lòng.

Tại sao Triêu Ca lại muốn bắt có, mạnh gian nàng?

Chẳng lẽ lúc đó đã biết nàng là ai?

Hắn đối với nàng rất nghiêm khác, nhưng sau khi nàng bị thương lại giúp nàng bôi thuốc, lúc ở rừng trúc biểu tình của hắn lúc đó là muốn hôn nàng...

Lâm Hồi Âm càng nghĩ càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Triêu Ca rõ ràng là lãnh đạm vô tình sao lại làm ra những chuyện nư thế?

Nhất thời Lâm Hồi Âm nghiêng đầu, nhìn tên đàn ông biến thái, vội mở miệng: "Ngươi là Triêu Ca phải không? Chỉ ngươi mới biết tay ta bị thương, tại sao nguoi bắt cóc ta, ngươi muốn làm gì?"

Gã đàn ông đang xoa tay nàng giống như nhìn được mọi thứ trong bóng tối, nghe được lời nàng nói cơ thể hắn run lên một cái, ngẩng đầu lên giận dữ nhìn àng.

Lâm Hồi Âm không có tiên lực cao thâm như vậy, không cách nào thấy rõ biểu cảm của tên kia.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (8)

Gã đàn ông đang xoa tay nàng giống như nhìn được mọi thứ trong bóng tối, nghe được lời nàng nói cơ thể hắn run lên một cái, ngẩng đầu lên giận dữ nhìn àng.

Lâm Hồi Âm không có tiên lực cao thâm như vậy, không cách nào thấy rõ biểu cảm của tên kia, chỉ biết hắn run lên một cái, bởi vì mình biết thân phận của hắn nên hắn mới khẩn trương như vậy. Vậy nên nàng càng khẳng định, vừa mở miệng định nói chuyện bàn tay đang xoa bóp cho nàng đứng dấy, áp nàng ngã xuống giường, cúi đầu ngậm chặt môi nàng.

Hắn giống như không vui, động tác hôn nàng không ôn nhu như hai lần trước mà hung bạo hơn, quấn chặt lưỡi nàng, dùng sức liếm hút làm nàng có cảm giác đau.

Tay hắn dùng lực, không nói không rằng xé áo quần nàng ra từ môi nàng một đường hôn xuống.

Lâm Hồi Âm không nghĩ tên đàn ông biến thái này lại đột nhiên vội vã như vậy, đáy lòng hơi khẩn trương, theo bản năng muốn đẩy hắn ra nhưng căn bản hắn chẳng để ý đến phản kháng của nàng, chỉ là tự mình lột quần nào nàng, gặm cắn trên da thịt nàng.

Động tác của hắn rất nhanh, chỉ một lát đã lột sạch áo quần trên người nàng, cũng bắt đầu tự cởi của mình, nhưng môi của hắn vẫn không rời khỏi da thịt nàng

Lâm hồi Âm không biết diễn tả cảm giác của mình lúc này như thế nào, run rẩy, khẩn trương, nghi ngờ và cả thẹn thùng, tất cả cứ giằng co nhau làm nàng trở nên bát lực.

Nàng muốn đưa tay đẩy hắn ra nhưng lại mềm nhũn không chút sức lực.

Nghe tiếng áo quần rơi xuống đất, sau đó cảm nhận được thân hình nóng bỏng của gã đàn ông kia, thân thể trần trường dán trên da thịt nàng.

Không biết vì khẩn trương hay là do tình dục mà trên người hắn xuất hiện một tầng mồ hôi mỏng, hô hấp cũng có chút gấp gáp, ôm chặt eo nàng tiến thẳng chủ đề.

Một giây hắn xông vào cơ thể nàng kia, Lâm Hồi Âm không cách nào hình dung được cảm giác đau, theo bản năng cắn chặt môi dưới, bàn tay nắm chặt thảm lông xù dưới thân.

Hắn nhìn rõ thần thái của nàng, cảm nhận được nàng đau đớn, nên nín thở không dám nhúc nhích, qua một hồi lâu thấy vẻ mặt nàng tốt hơn một chút mới thử chuyển động, mi tâm nàng vẫn nhíu chặt, không hề có biểu cảm vui vẻ, nhưng hắn cảm thấy thoải mái, cảm giác sung sướng đưa hắn đến tận chân trời, làm hắn không thể nào nhịn được nữa điên cuồng xâm nhập vào cơ thể nàng.

Mặc dù Lâm Hồi Âm đã bị hắn cướp sự trong sạch nhiều lần, nhưng cũng không thể nào đường đường chính chính trải qua một trận yêu với hắn, lòng bất động tỏ ra đạm bạc, vậy nên với sự chuyển động của người đàn ông nàng cũng chẳng cảm thấy thích thú chút nào, ngược lại làm nàng cảm thấy đau đớn, không nhịn được mà cau mày, ở dưới thân hắn thật nhỏ giọng nói: "Thật đau... Ta không thoải mái."

Giọng nói của nàng rất nhỏ, hắn nghe được rất rõ ràng, muốn ham muốn tình dục đang lên tột cùng nhưng không hề do dự dừng động tác lại.

Một lúc sau hắn mới thận trọng thả mềm khí lực, từ trong cơ thể nàng giật giật, phát hiện Lâm Hồi Âm cau mày,

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Vốn dĩ hắn là tên đàn ông biến thái (9)

Giọng nói của nàng rất nhỏ, hắn nghe được rất rõ ràng, muốn ham muốn tình dục đang lên tột cùng nhưng không hề do dự dừng động tác lại.

Một lúc sau hắn mới thận trọng thả mềm khí lực, từ trong cơ thể nàng giật giật, phát hiện Lâm Hồi Âm cau mày, cố nén lại ham của của bản thân, từ từ lui ra khỏi cơ thể nàng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy rất đau, cả người giống như bị xé rách vậy, không nhịn được mà co rút người lại.

Gã biến thái hít sâu hái cái, sau đó nằm xuống bên cạnh nàng, kéo nàng vào trước lòng ngực mình, không nói gì chỉ khẽ nâng tay nàng lên nhẹ nhàng vuốt ve lưng nàng.

Hắn cứ như vậy, phát hiện trong cơ thể có ngọn lửa thiêu đốt, nằm bên người cô gái hắn yêu thương, cũng không biết tại sao lại hạ thủ. Đã hai lần... Hắn tiến vào cơ thể nàng hai lần, nàng đêu la hét đau đớn, hắn rất khó chịu nhưng lại không đành lòng nhìn nàng thống khổ nên buộc mình phải lui ra.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hắn cảm thấy cô gái run rẩy trước lòng ngực mình dần dần khôi phục bình tĩnh, hắn cũng thấy yên tâm hơn. Nghiêng đầu thấy nàng nhắm mắt lại, nằm trong ngực hắn hình như đã ngủ say, trên hàng lông mi dài còn động lại mấy giọt nước mắt làm cho người ta càng thêm thương tiếc, hắn từ từ đưa tay vuốt mái tóc nàng, nhẹ nhàng giúp nàng lau đi giọt lệ kia.

***

Ngày hôm sau Lâm Hồi Âm tỉnh lại, vẫn như mấy làn trước là ở trong phòng mình, cánh tay đầm đìa vết thương lúc này cũng đỡ hẳn, xem ra cao dược tối qua tên đàn ông biến thái xức cho nàng quả thật có tác dụng.

Nghĩ đến gã đàn ông đó, Lâm Hồi Âm hơi trầm tư một chút, cả ngày hôm qua nàng không đi học, chưa từng gặp Dạ Huyền, hắn không thể nào biết nàng bị tương được. Nghĩ tới nghĩ lui khả năng là Triêu Ca là lớn nhất.

Vốn dĩ hôm nay muốn chém trúc, nhưng sáng sớm dậy chạy bộ thì có một sự huynh phụ trách đôn thúc đệ tử chạy đến trước đội ngũ ban giáp, hỏi một câu: “Ai là Lâm Hồi Âm?”

Lầm Hồi Âm không biết vị sư huynh kia, nhìn hắn rồi giơ tay: “Ta.”

Sau đó trước cái nhìn soi mói của mọi người trong ban Giáp, đi tới trước mặt nàng: “Đại sư huynh bảo hôm nay người không cần đến rừng trúc, còn đây là cao dược sư huynh bảo đưa cho ngươi, sớm xức qua một lần.”

Vừa nói, vị sư huynh kia lấy ra một hộp rất tinh xảo đưa cho Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm nhận lấy, còn khôn khéo nói một tiếng:”Cảm ơn”

Sư huynh kia cũng không nói gì, chỉ phất tay một cái ý bảo ban giáp tiếp tục chạy bộ.

Chỉ chạy bộ sẽ không có thú vị, thừa dịp người đốc thúc không chú ý mọi người sẽ tám chuyện vài câu.

Mọi người xôn xao bàn tán về chuyện hoàng thái tử Triêu Ca phái sư huynh đưa thuốc cho Lâm Hồi Âm.

“Lâm Hồi Âm thật lợi hại... Hoàng thái tử tự mình đưa thuốc cho nàng.”

“Đúng thế, sau màn không thuộc khẩu quyết, lúc ấy phạt đi chép một nghìn lần ta còn thấy mình thật may mắn bây giờ ta hối hận rồi, biết thế ta cũng không thuộc làm gì.”

“Ngươi nghĩ bậy bạ gì vậy, chẳng lẽ ngơi không biết Thần Sơn cho phép hôn phối tự do nhưng không được nghĩ đến Hoàng Thái Tử sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 151: Bị túi cao dược liên lụy (1)

"Tại sao?"

"Người thích hoàng thái tử nếu bị chưởng môn biết sẽ đuổi ra khỏi thần sơn... Thậm chí có người còn âm thầm bị xử tử."

"Nói như vậy, thích hoàng thái tử còn đáng sợ hơn cả người đàn ông áo hồng đó." Dạ Huyền đến Thần Sơn đã hơn một tháng, bởi vì tính tình hắn khó gần cũng không mấy người biết được thân phận và tên họ của hắn. Nhắc đến Dạ Huyền mọi người càng tỏ ra hứng thú, sau đó lại bàn tán tất cả đều là về Dạ Huyền.

Giống như hôm qua lúc Dạ Huyền ngủ ánh mặt trời phủ xuống gương mặt hắn, thật đẹp trai!

Hay là chưa từng thấy qua người đàn ông nào mỹ lệ như hắn, dáng vẻ còn xinh đẹp hơn cả một cô nương.

Hoặc như mặc dù tính tình hắn hơi tệ nhưng nếu không chọc vào hắn thì hắn cũng không vô duyên vô cớ hại người khác.

....

Lâm Hồi Âm nghe mọi người bàn tán nhíu mày một cái, thần son còn có quy định như vậy sao.

Lâm Hồi Âm rũ mi mắt, nhìn cái hộp tinh sảo trong lòng ay đáy lòng cảm thấy nặng nề.

.....

Liên Y nghe những lời hâm mộ Lâm Hồi Âm đáy lòng cũng khó mà yên ổn, cũng không quan tâm lúc sau bọn họ nói cái gì chỉ là âm thầm cắn răng căm hận, thầm nghĩ Lâm Hồi Âm là một nhân vật không đơn giản, nếu không sớm diệt trừ chỉ sợ sẽ có một ngày nàng đại họa tâm phúc!

....

Dạ Huyền tư thái cao ngạo ở phía sau, cả người tỏ ra thờ ơ, bây giờ mọi người đã chạy được nửa canh giờ, tất cả đều thở hồng hộc, riêng chỉ có hắn là dáng vẻ tự nhiên giống như vừa mới bắt đầu chạy bộ vậy, chỉ là hắn không ngừng liếc mắt đến cái hộp Lâm Hồi Âm đang cầm trong tay kia.

*****

Buổi học sáng ở Tinh Điện.

Lại là công tác tư tưởng do các sư tỷ đã lớn tuổi trình bày. Dáng vẻ của họ nghiêm túc, nội dung cũng không ngoài mục giết yêu trừ ma, đường đường chính chính đi theo con đường chính đạo.

Vậy nên mỗi lúc học mọi người không nằm trườn trên bàn ngủ cũng là cùng nhau nói chuyện, hoặc có vài nam đệ tử gan lớn đem cả bàn cờ vây đến chơi.

Mọi người ngồi từng bàn riêng, Liễu Nhiễu ngồi bên trái Hồi Âm, giống như cũ nàng ấy đọc quyển sách cổ thuật chưa, thỉnh thoảng còn cầm bút viết vài vòng.

Dạ Huyền ngồi bên phải phía sau Lâm Hồi Âm, chống cằm nhìn ra cửa sổ không biết đang nhìn cái gì.

Lâm Hồi Âm cầm hộp thuốc Triêu Ca cho mình, nghĩ một lúc lại mở ra, mùi hương giống với loại tối qua xức trên tay nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Bị túi cao dược liên lụy(2)

Lâm Hồi Âm cầm hộp thuốc Triêu Ca cho mình, nghĩ một lúc lại mở ra, mùi hương giống với loại tối qua xức trên tay nàng, nàng nhất thời nghĩ Triêu Ca đúng là nam nhân kia.

Lâm Hồi Âm nhàn chán nằm lên bàn, cầm bút lông ngoắc ngoắc vẽ vài thứ thật vất vả đợi tan giờ học. Lúc ấy nàng mới phát hiện trên giấy đều viết "Nam nhân biến thái." và "cao dược", nàng bị cái tên biến thái kia dày vò đến điên rồi. Lúc ban đầu muốn biết hắn là ai, cố gắng để biết được bây giờ gần như đã xác định thì không biết phải lafmg ì.

Lâm Hồi Âm thầm chửi rủa lại cầm bút lông vệt mực lên xóa đi những chữ kia, một vòng lại thêm một vòng mực đen phủ lên tờ giấy trắng.

Có thể đáy lòng thấy phiền muộn vậy nên nàng cuộn lại tờ giấy trong tay rồi ném đi, ai ngờ vừa ngẩng đầu đã có người đẩy một cái bàn lực đạo hơi mạnh nên làm đổ hết những thứ trên bàn nàng xuống đất.

Lâm Hồi Âm cau mày không nhịn được giận dữ nhìn về phía tên đầu sỏ.

Tên đầu sỏ Dạ Huyền mặt đầy có lỗi nhìn Lâm Hồi Âm, quệt trên gương mặt cao quý một cái, vốn dĩ không có chút áy náy, lên tiếng: "Ta không cố ý."

Tại sao Lâm Hồi Âm cảm thấy vẻ mặt này của hắn là cố ý chứ, nàng biết bây giờ Dạ Huyền sẽ không giết nàng vậy nên cũng không sợ nữa, nên trừng mắt đầy bất mãn nhìn hắn một cái, sau đó cúi đầu nhặt đồ mình lên.

Tay phải Lâm Hồi Âm bị thương, mặc dù tối qua đã xức thuốc cao, tốt hơn rất nhiều nhưng hôm nay cử động vẫn có chút bất tiện, vậy nên phải dùng tay trái nhặt.

Thuốc trong hộp cao hơn phân nửa bị đổ ra sàn nhà, vậy nên khi nàng nhặt lên chỉ là một cái hộp gỗ trống không, lúc chuẩn bị nhặt những cái khác, Dạ Huyền đã giành trước nàng một bước, tư thái nhàn nhã "Ba" một tiếng, ném tất cả những thứ kia lên lại bàn nàng.

Lâm Hồi Âm tức giận nguýt Dạ Huyền một cái, bĩu môi sửa soạn lại đồ trên bàn một chút.

Dạ Huyền tỉnh bơ đứng bên cạnh, vừa nhìn nàng sửa lại đồ vừa lẳng lặng cất hộp cao mình vừa nhặt được vào trong túi áo. Sau đó một tay khác tự nhiên đưa đến trước mặt nàng: "Cao dược của ngươi."

Lâm Hồi Âm thấy hộp dược cao giống nhau như đúc nên cũng không nghi ngờ gì, nhận lấy.

Dạ Huyền bình tĩnh nhìn Lâm Hồi Âm, nói: "Nhớ xức mỗi ngày."

"Biết." Lâm Hồi Âm tức giận đáp Dạ Huyền một câu.

Dạ Huyền cong môi cười một tiếng, tâm tình giống như tốt lên vậy, sải bước đi ra khỏi lớp học.

Dạ Huyền từ từ đi xuống lầu, sau khi vào nhà cầu nam nhìn chung quanh khoog có ai mới lôi hộp cao dược trong tay áo ra, không hề do dự mà ném đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Bị túi cao dược liên lụy (3)

Nhìn hộp thuốc chìm nhanh trong nhà xí, dần dần không còn thấy đâu, Dạ Huyền không nhìn được mà nhoẻn miệng cười một tiếng, sau đó chậm rãi xoay người, chỉnh trang lại áo quần một chút, rồi tự nhiên đi ra ngoài.

.....

Lúc Dạ Huyền trở lại ban Giáp thì Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu ngồi hai bàn chỉ cách nhau một khe hở không biết đang nói gì mà cười tươi rất vui vẻ.

Lâm Hồi Âm cảm thấy có người đang nhìn mình nên ngẩng đầu lên nhìn lướt qua của chính.

Dạ Huyền không nhanh không chậm dời tầm mắt, mặt bình tĩnh chậm rãi bước về chỗ ngồi của mình.

Lâm Hồi Âm nghi ngờ nhìn Dạ Huyền, cuối cùng không phát hiện được điều gì bất thường chỉ xem như mới vừa rồi sinh ra ảo giác, nên tiếp tục cúi đầu cười nói với Liễu Nhiễu.

Lúc Dạ Huyền vừa ngồi xuống thì tiếng nhạc vào học vang lên, rất nhiều đệ tử rối rít chạy vào lớp, sau một màn ồn ào náo động, phòng học lại trở nên yên tĩnh.

Giờ học thần chú khẩu quyết này là Ngũ sư huynh phụ trách hướng dẫn bọn họ.

Lúc tiếng nhạc vừa kết thúc thì ngũ sư huynh cầm một quyển sách đi vào.

Khẩu quyết thần chú có hơn mấy ngàn điều, mặc dù mỗi câu đều không quá dài nhưng nhỡ hết thì vẫn rất chết người, từ lúc học chính thức đến giờ đã bảy ngày, vậy nên lúc này, ngũ sư huynh vừa đến đã đi thẳng vào vấn đề: "Hôm nay chúng ta cùng chơi một trò chơi."

Khẩu quyết thần chú là giờ học mà mọi người ở ban giáp chán ghét, đau khổ nhất, không phải sao chép thần chú cũng là lầm bầm học thuộc không ngừng, không thì cả lớp cùng đọc lớn vài điều luật. Bây giờ ngũ sư huynh lại nói chơi một trò chơi nên ai cũng hưng phấn, có nam sinh vào kêu lên: "Hay."

"Chúng ta chia hai tổ tranh giải." Ngũ sư huynh vừa nói vừa đưa tay ra, trong miệng không biết lẩm nhẩm gì, trước mắt hắn bỗng xuất hiện một cái rương, sau đó hắn giơ quyển sách trong tay lên, đặt quyển sách ở đầu ngón trỏ nhẹ nhàng lắc lư mấy cái, quyển sách kia trong nháy mắt hóa thành một tờ lại thêm một tờ giấy nhỏ, lần lượt rơi vào trong gương: "Cả lớp chia làm hai tổ, hay sau đó ta rút ra một tờ giấy trong này, trên tờ giấy đều là khẩu quyết thần chú, ta hỏi ngươi đáp nếu như đáp đúng thì thắng, nếu sai thì thua, và bị phạt đánh vào lòng bàn tay. Cuối cùng đội nào có thành tích thấp hơn phải quét dọn nhà xí mười ngày."

Nhà xí vốn là do mấy người thay phiên nhau quét dọn, cách ba bốn ngày lại đến lượt mình, bây giờ tranh giải có thể tránh khỏi dọn nhà xí, mọi người đều rất mong đợi.

"Tốt lắm, nếu mọi người không có ý kiến thì tự do phân tổ đi." Mặc dù trong giờ học ngũ sư huynh rất nghiêm khắc, nhưng vẫn có chút lời biếng nếu chuyện không quan trọng thì càng lười biếng hơn.

Một lớp ba mươi người, chia làm hai tổ, mỗi tổ mười lăm người.

Ở trong lớp, nhân duyên của Liên Y rất tốt, nên khi nàng nũng nịu đứng dậy hỏi ai cùng một tổ thì hơn một nửa người trong lớp giơ tay.

Liên Y rất tự hào ngẩng cao cằm, giống như rất hưởng thụ khí chất ưu việt của mình vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Bị túi cao dược liên lụy (4)

Liên Y rất tự hào ngẩng cao cằm, giống như rất hưởng thụ khí chất ưu việt của mình vậy.

"Ừm... Hơi nhiều người..." Ngũ sư huynh nhìn qua một chút liền tùy ý chỉ mấy cái: "Ngươi, ngươi, ngươi... Các ngươi cùng tổ với Liên Y..." Dừng một chút lại chỉ Liễu Nhiễu và Lâm Hồi Âm: "Trong lớp có mười nữ đệ tử, ở đây có hai tốt lắm, không nên để các nàng sang đội khác."

"Ngũ sư huynh, ta không thích các nàng." Liên Y lên tiếng phản bác, nàng cực kỳ ghét Lâm Hồi Âm, hơn nữa ngay cả phi hành khẩu quyết cũng không nhớ làm sao nàng có thể ở cùng một tổ với Lâm Hồi Âm, huống chi nàng mua chia ra hai tổ là để nhìn nàng ta bại dưới tay mình.

"Hơn nữa Ngũ sư huynh, ngay cả ngự kiếm phi hành đơn giản thế mà nàng cũng không thuộc, đi theo sẽ làm liên lụy chúng ta." Liên Y chỉ Lâm Hồi Âm, giọng chán ghét, sau đó làm Lâm Hồi Âm khó chịu hơn là quay về những người khác hỏi: "Ngũ sư huynh, ngươi hỏi bọn họ đi, xem bọn họ có muốn ở chung chỗ với Lâm Hồi Âm không?"

Đại đa số là đồng minh của Liên Y nên sau khi nghe nàng nói những lời này tất cả đều rối rít gật đầu phụ họa.

Lâm Hồi Âm cảm thấy Liên Y thật ác độc, trước mắt nhiều người như vậy mắng nhiếc nàng không nói, còn lôi kéo người khác bôi xấu nàng, không hoan nghênh nàng vào đội ngũ, như vậy lại thấy, nhân duyên của nàng cực kém, ở trong lớp ai cũng chê bai nàng vậy.

Loại chuyện như thế này ai có nhân duyên tốt hơn người đó thắng.

Nếu bây giờ nàng mở miệng nói không muốn cùng tổ với Liên Y kiểu gì mọi người cũng nói nàng giận dỗi, không có chút ưu điểm còn ra vẻ, vậy nên suy nghĩ cẩn thận một chút, nàng ngoan ngoãn mở miệng: "Cảm ơn ý tốt của Ngũ sư huynh, bất quá ta ở tổ khác cũng rất tốt, trai gái phối hợp, làm việc không mệt cái này gọi là âm dương điều hòa."

Nếu Liên Y ngông cuồng thì nàng lại vừa vặn rất khiêm tốn, khôn khéo cảm ơn Ngũ sư huynh để mọi người cảm thấy nàng rất có lễ độ, sau khi bị nhạo báng cũng dễ dàng kéo lại chút mặt mũi cho mình.

Quả thật giống như Lâm Hồi Âm suy đoán, sau khi câu cuối nàng thốt ra: "Trai gái phối hợp, làm việc không mệt, cái này gọi là âm dương điều hòa." đều làm mọi người bật cười, trong nháy mắt quên hết chuyện Lâm Hồi Âm bị bọn người Liên Y chê nhạo.

Ngay cả Ngũ sư huynh cũng không nhịn được cười, chỉ Lâm Hồi Âm mặt đầy bất đắc dĩ nói: Đã như vậy thì âm dương điều hòa đi thôi, Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu ở tổ hai, Liên Y tìm hai người đi."

Liên Y vốn định cho lâm Hồi Âm khó chịu, nhưng không nghĩ đến nàng lại dùng cách dễ dàng như vậy để hóa giải, thậm chí còn chọc người ngũ sư huynh. Đáy lòng rất không vui đứng lên, nhưng nét mặt vẫn cố duy trì thần thái, nhìn những người trong lớp một vầng, phát hiện ở dãy ngoài cửa sổ trừ Dạ Huyền ra thì tất cả đều là tổ của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 155: Bị túi cao dược liên lụy (5)

Liên Y vốn định cho lâm Hồi Âm khó chịu, nhưng không nghĩ đến nàng lại dùng cách dễ dàng như vậy để hóa giải, thậm chí còn chọc người ngũ sư huynh. Đáy lòng rất không vui đứng lên, nhưng nét mặt vẫn cố duy trì thần thái, nhìn những người trong lớp một vầng, phát hiện ở dãy ngoài cửa sổ trừ Dạ Huyền ra thì tất cả đều là tổ của nàng. Nên con ngươi chuyển động một chút liền quay đầu chỉ vào hàng Dạ Huyền, giọng điệu xảo quyệt nhìn ngũ sư huynh nói: "Ngũ sư huynh không cần phiền phức như vậy, đổi vị trí rất phiền toái nên cứ để cả dãy này tổ ta đi."

Chỉ là Ngũ sư huynh còn chưa lên tiếng thì một giọng nói khác đã truyền đến: "Không có hứng thú."

Giọng nói trong veo lại mang theo một khí chất yêu mị trong nháy mắt làm cho cả lớp yên tĩnh lại.

Giong nói kia đều làm cho mọi người bị đắm sâu vậy.

Mọi ngời trố mắt nhìn nhau, rốt cuộc mới ý thức được người lên tiếng là ai.

Là người đó, từ lúc vào ban giáp chia mở miệng nói chuyện ở nơi công cộng khi nào, bọn họ không biết tên của hắn.

Dạ Huyền gục trên bàn từ từ ngẩng đầu, khuôn mặt trắng nõn lộ ra chút mờ mọt, thấy mọi người đang nhìn mình lại cau mày, nhìn ngũ sư huynh lạnh nhạt nói: "Ta không có hứng thú."

Mặc dù lần trước bị Dạ Huyền tuyệt tình cự tuyệt, nàng đã rất khổ sở chạy về phòng mình khóc ước chừng ba giờ. Đáy lòng nàng thực sự rất hận Dạ Huyền, nhưng trong giờ học gặp lại hắn nàng phát hiện mình không sao hận nổi. Thậm chí con tim còn đập mạnh hơn, chỉ là Dạ Huyền lần trước hắn không chút lưu tình nên nàng không dám trực tiếp tiếp cận nữa, vậy nên lần này mới nhân cơ hội muốn cùng tổ với hắn.

Nhưng không hề nghĩ đến vẫn là bị hắn cự tuyệt.

Hơn nữa còn dùng câu nói lạnh như băng: "Không có hứng thú."

Đáy lòng Liên Y khổ sở không sao diễn tả được, nhất thời không nhịn được, xung quanh cũng không ít người đang chú ý, bình tĩnh nhìn Dạ Huyền, giọng nói ai oán: "Tại sao ngươi muốn cự tuyệt ta?"

Kết quả Dạ Huyền cũng không thèm liếc Liên Y một cái, hỏi: "Ngươi là ai?"

Một câu nói làm Lâm Hồi Âm suýt bật cười thành tiếng, cũng may nàng phản ứng nhanh che miệng cúi đầu mới dám âm thầm cười một tiếng.

Không nghĩ đến Hắc thái tử trước sau luôn máu lạnh vô tình cũng có lúc đáng yêu như vậy.

Người ta từng tỏ tình với hắn mà hắn lại hỏi người ta một câu, ngươi là ai?

Quả nhiên giết người không đền mạng.

Nếu không phải nàng sợ mình sẽ cười đến mức không ngậm được miệng còn không nàng cũng muốn ngẩng đầu xem Liên Y nàng công chúa đáng ghét kia sẽ có biểu hiện như thế nào.

Lúc nghe Dạ Huyền nói, Liên Y hơi sửng sốt sau đó trong nháy mắt lại càng thêm sửng sốt không biết có phải do mình nghe nhầm hay không, sau đó sắc mặt trắng nhợt, nhìn Dạ Huyền á khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Bị túi cao dược liên lụy (6)

Nàng nhất thời không nhịn được, ai oán hỏi hắn tại sao hắn luôn từ chối nàng như vậy? Hắn lại hỏi nàng một câu, ngươi là ai?

Nàng cảm thấy đả kích lần này Dạ Huyền gây cho nàng còn tàn nhẫn hơn lần trước.

Liên Y cắn môi đáy lòng dấy lên một trận sóng khổ sở.

Ngũ sư huynh muốn làm người tốt, lên tiếng giải tỏa không khí, tùy ý chọn cho Liên Y thêm hai người, nhưng không ngờ Dạ Huyền bình thường ít nói như vậy trong lúc bất chợt lại trở nên nhiều lời, lên tiếng lần nữa: "Ta thật sự không biết ngươi."

Vừa nói ánh mắt Dạ Huyền chuyển đến trước mặt Liên Y, cẩn thận quan sát nàng hai vòng, bộ dáng bừng tỉnh nói: "Ta nhớ ngươi là ai..."

Dạ Huyền dừng lại, trầm tư một chút rồi nói: "Ta quên mất tên ngươi là gì, nhưng ta viết lần đó ngươi là nữ nhân bày tỏ với ta, làm ta rất chán ghét."

Tiếng Dạ Huyền vừa dứt, biểu cảm trên khuôn mặt giống như là vô tình nói ra vậy, có vẻ hơi ấy náy cười một tiếng, đẹp mê hồn.

Ngay sau đó hắn lại lười biếng úp mặt xuống bàn, giống như tự mình lầu bầu vậy, nhẹ giọng nói: "Thật may lúc trước ta cự tuyệt, nếu không cùng tổ với nàng thật là mất mặt."

Nói xong hắn khép mi mắt, giống như ngủ vậy.

Câu cuối cùng hắn nói giống như tự nói với chính mình nhưng lại vừa đủ lớn để cho mọi người trong ban Giáp nghe thấy.

Liên Y không nhịn được cung gục xuống trên bàn, tuy nhiên khong phải ngủ mà là khóc thật lớn, mấy cô gái có quan hệ tốt với nàng lập tức chạy đến

thấp giọng an ủi.

Ngũ sư huynh chưa bao giờ dỗ dành con gái, cũng không biết nên giải quyết mâu thuẫn của các đệ tử như thế nào vậy nên cứ trầm mặc đứng đó. Lúc Liên Y khóc đủ rồi hắn mới không nhanh không chậm chỉ hai người vào tổ Liên Y, rồi nói: "Tốt lắm, mọi người chuyển chỗ ngồi, bên trái là tổ Liên Y bên phải cùng tổ với Liễu Nhiễu."

Bởi vì thân phận công chúa do tiên đế phong nên Liên Y được các sư huynh, sư tỷ chiếu cố ba phần.

Liễu Nhiễu cũng là vì thân phận nữ tế đệ nhất ở đông hoang đại lục nên cũng rất được sư huynh sư tỷ bội phục ba phần.

Vậy nên, dù ban giáp không quy định ai là lớp trước nhưng đa số đều là do hai nàng phụ trách.

Bên kia, tổ Liên Y có tám nữ bảy nam, phần lớn đều là đồng minh của nàng. Lúc này LIên Y đã ngừng khóc, cùng mọi người trong tổ lật sách, nhanh chóng ôn bài, muốn tranh thắng cuộc!

Bên này Liễu Nhiễu và Hồi Âm là hai nữ duy nhất, còn lại đều là nam. Dạ Huyền đổi chỗ ngồi vừa vặn ngồi sau lưng Lâm Hồi Âm. Một chút tính tự giác cũng không có, hắn nhắm mắt, nằm trườn trên bàn ngủ tiếp. Mà những nam đệ tử khác cũng không vội vàng bàn chuyện trên trời dưới đất. Liễu Nhiễu thân là tổ trưởng cũng vẫn cầm quyển sách thần chú cổ xưa đọc.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Bị túi cao dược liên lụy (7)

Bên này Liễu Nhiễu và Hồi Âm là hai nữ duy nhất, còn lại đều là nam. Dạ Huyền đổi chỗ ngồi vừa vặn ngồi sau lưng Lâm Hồi Âm. Một chút tính tự giác cũng không có, hắn nhắm mắt, nằm trườn trên bàn ngủ tiếp. Mà những nam đệ tử khác cũng không vội vàng bàn chuyện trên trời dưới đất. Liễu Nhiễu thân là tổ trưởng cũng vẫn cầm quyển sách thần chú cổ xưa đọc.

Lâm Hồi Âm im lặng so sánh tình trạng của hai tổ một chút, kết luận không phải ai thắng ai thua, ngược lại năng lực tự an ủi mình của Liên Y rất tốt, rõ ràng mới vừa rồi bị mất mặt như vậy nếu đổi lại là nàng thì có lẽ chẳng thể nào ở lại nữa, nhưng sau khi nàng ta khóc xong lại giống như chẳng có việc gì, phân công người tổ mình ôn lại khẩu quyết.

Qua một lúc, Ngũ sư huynh dùng trường kiếm đeo bên người gõ lên bàn, ý bảo mọi người im lặng, sau đó tuyên bố cuộc thi bắt đầu.

Cuộc thi chưa làm hai vòng, vòng thứ nhất mỗi tổ một người đáp, vòng thứ hai là cướp đáp.

Sau khi ngũ sư huynh tuyên bố luật chơi, cuộc thi chính thức bắt đầu.

Đầu tiên tổ của Liên Y rút trước, theo vị trí của từng người bắt một câu hỏi ngẫu nhiên rút ra từ trong rương.

Bên tổ Liên Y một nữ đệ tử dáng dấp thanh tú, vận khí tương đối tốt đứng dậy, chỉ là khẩu quyết ẩn thân đơn giản, nàng không hề do dự mà đọc lên. Ngũ sư huynh hài lòng gật đầu, cho nàng ngồi xuống. Rồi đến lượt nam đệ tử bên tổ Lâm Hồi Âm, cũng rút từ trong rương ra một tờ giấy, không phải câu gì khó, nam đệ tử kia cũng trả lơi rát nhanh.

Một một đều, sau đó lại là người bên tổ Liên Y, cứ tiếp tục như vậy, sau khi Ngũ sư huynh hỏi hết hai mươi câu, cả hai tổ đều có người không trả lời được. Kết quả vẫn đều.

Cuộc thi càng lúc càng kịch tính, rất nhanh đã đến lượt Lâm Hồi Âm.

Bất quá nàng chỉ nhớ mười tám thuật ẩn thân. Đáy lòng có chút khẩn trương, tuy nhiên nàng vẫn đứng dậy, nín thở nhìn Ngũ sư huynh lôi ra một tờ giấy trong rương, từ chữ một nói: "Hồi Âm, ngươi đọc cho ta khẩu quyết ẩn thân."

Mới vừa rồi đội Lâm Hồi Âm có một nam đệ tử không trả lời được làm cho tỉ số bị chênh lệch, nếu giờ nàng cũng không trả lời được thì sẽ càng kéo dài khoảng cách hơn. Theo bản năng, Liễu Nhiễu muốn cầm bút lông lên viết cho Lâm Hồi Âm nhìn, nhưng lại bị Ngũ sư huynh trừng mắt nên đành ngượng ngùng đặt bút xuống.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm bật cười lớn, cái này có tính là nàng gặp may không, nàng chỉ thuộc mười tám câu kia, mà lại chọn trúng câu đó, nhất thời Lâm Hồi Âm bình tĩnh nhìn ngũ sư huynh, chậm rãi đọc khẩu quyết ẩn thân.

Liễu Nhiễu thấy nàng thuộc nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm.

Ngay cả những đệ tử khác cũng cười trên nỗi đau khổ của người khác mà òa lên hoan hô một tiếng.

Liên Y chờ đợi xem kịch vui bất bình hừ một tiếng, mặt con thường đứng dậy trả lời câu hỏi của mình.

Liên Y luôn háo thắng nên yêu cầu hoi hà khắc về bản thân, với câu hỏi ngẫu nhiên Ngũ sư huynh rút ra, dễ dàng trả lời được.

Người tiếp theo bên tổ Liễu Nhiễu là Dạ Huyền đang ngủ gục trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Bị túi cao dược liên lụy (8)

Người tiếp theo bên tổ Liễu Nhiễu là Dạ Huyền đang ngủ gục trên bàn.

Thừa dịp ngũ sư huynh rút tờ giấy kế tiếp, Lâm Hồi Âm vì vinh dự của cả tổ mà đảm đương trách nhiệm nặng nề, xoay người dùng ngón tay chọc chọc vào cánh tay Dạ Huyền.

Vốn dĩ Dạ Huyền không ngủ, nắm bắt hết tất cả những tình tiết đã qua, giống như vừa rồi Liên Y bêu xấu Hồi Âm, hắn đều nghe cả, ghi nhớ ở đáy lòng sau đó tìm đúng thời cơ không chút lưu tình làm nàng ta xấu mặt. Nàng công chúa kia dám làm Hồi Âm khó chịu, vậy thì nhất định hắn cũng làm nàng ta khó chịu, thậm chí còn nhạo báng cô ta một lần.

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền nằm trên bàn, giống như chết vậy, chẳng có phản ứng gì, nghiêng đầu lại thấy Ngũ sư huynh đã rút thờ giấy ra, đang chuẩn bị mở, nàng gấp gáp lay cánh tay Dạ Huyền lần nữa: "Này, này, dậy đi, dậy đi!"

Dạ Huyền vẫn không thèm để ý, vùi mặt giữa hai cánh tay, khẽ cười, nàng đang nghĩ cách gọi hắn dậy ư?

Ngũ sư huynh đứng đó đọc câu hỏi một lần.

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền không dậy, tình thế cấp bách vội đưa tay ra túm lấy một lọn tóc của hắn lôi mạnh.

Cảm giác đau từ da đầu truyền đến, theo bản năng Dạ Huyền bắt lấy tay Hồi ÂM, sau đó ngẩng đầu lên ánh mắt lóe lên nhìn nàng, đồng thời trả lời câu hỏi của ngũ sư huynh.

Tay của hắn lành lạnh, một giây bắt lấy tay nàng kia, như có dòng điện chạy lan trong cơ thể nàng, theo bản năng Lâm Hồi Âm hoảng sợ ngẩng đầu lên, nhìn Dạ Huyền.

Tuy Dạ Huyền không ngủ nhưng vẫn nhắm mắt lại, trong lúc bất chợt mở ra có chút mông lung, làm giảm bớt vẻ lãnh ngạo thường ngày càng làm nó trở nên mê hoặc hơn.

Bốn mắt chạm nhau, Lâm Hồi Âm cảm thấy mình bị say mê, trong mắt nàng dường như chẳng còn gì khác nữa.

Ánh mắt này của hắn, là một đôi mắt rất xinh đẹp, so với những đôi mắt ở hình áp phích trong hiện đại còn đẹp hơn rất nhiều.

Mắt hắn không lớn không nhỏ, kích thước vừa đẹp, ánh mắt thâm thúy không mất vẻ trong trẻo, giống như một hồ sâu không thấy đáy, hấp dẫn người nhìn thiến vào thế giới nội tâm của hắn.

Ánh mắt hắn tản ra rất nhiều loại ánh sáng, sâu uẩn, sáng chói, lỗng lẫy còn có một chuỗi làm nàng không thể nào hóa giải được, rất phức tạp.

Lần trước trong rừng trúc phát sinh tình huống như vậy, Triêu Ca cũng vì nàng mà mất thần.

Bây giờ, lúc nàng thanh tỉnh lại, lại phát hiện mình đối diện lâu với một người đàn ông như vậy.

Chỉ là đối diện như vậy, Lâm Hồi Âm cảm thấy đáy lòng mình gợn lên những tầng sóng.

Dạ Huyền nuốt nước miếng, theo bản năng xiết chặt tay nàng, tầm mắt không thể nào dời khỏi mắt nàng.

Đột nhiên ban giáp truyền đến một trận hoan hô, làm Lâm Hồi Âm thức tỉnh, nàng vội vàng lúng túng dời khỏi Dạ Huyền, sau đó rút tay về, nàng rút quá vội không cẩn thận làm vướng vài sợi tóc bạch kim của hắn, làm Dạ Huyền cũng thức tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Bị túi cao dược liên lụy (9)

Dạ Huyền nhìn lòng bàn tay trống rỗng, chỉ còn lại chút ít hơi ấm của nàng.

Lâm Hồi Âm xoay người vội nên không cẩn thận đụng phải đầu gối, nàng đau đến nỗi âm thầm hít một hơi, ngẩng đầu lên đã thấy ngũ sư huynh dùng nội lực ngưng kết giữa không trung dòng chữ màu vàng.

Tổ Liên Y 12 phân.

Tổ nàng 9 phân.

Chênh lệch ba phân.

Tiếp theo là bài thi cướp đáp. Ba phân kia nhất định phải dành lại.

Khi vòng cướp đáp bắt đầu, Lâm Hồi Âm mới biết tổ mình có bao nhiêu ưu thế.

Lúc ban đầu, Ngũ sư huynh đọc xong câu hỏi nào tổ Liên Y sẽ điên cuồng trả lời ngay, làm khoảng cách giữa hai đội càng lớn.

Nhưng sau đó, những câu hỏi về khẩu quyết và thần chú đã hỏi hết, câu hỏi càng lúc càng khó, bởi vì trả lời sai sẽ bị trừ điểm nên nhóm Liên Y không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng Liễu Nhiễu tập trung vào quyển sách thần chú cổ xưa kia lại ngẩng đầu lên, liếc nhìn tổ Liên Y chậm rãi trả lời.

"Tốt." Ngũ sư huynh thấy Liễu Nhiễu liên tục trả lời được hai câu hỏi khó, không nhịn được mà tán tưởng, sau đó tiếp tục hỏi ba câu liền, thậm chí còn mong đợi nhìn về phía Liễu Nhiễu.

Vấn đề này là khẩu quyết thần chú tâm pháp tương đối khó, Liễu Nhiễu cau mày, nâng bút lông viết, nhẹ nhàng cắt bút suy nghĩ một chút mới trả lời rõ ràng.

Lúc này tổ Lâm Hồi Âm còn kém tổ Liên Y tám phân.

Mà đến lúc tan lớp chỉ còn nửa nén hương.

Trả lời càng nhanh thì điểm giành được càng lớn.

Nhưng độ khó của câu hỏi càng lúc càng tăng, cho dù Liễu Nhiễu từng gặp sẽ không quên được nhưng trả lời cũng phải cần thời gian lục lại trí nhớ, vậy nên bầu không khí càng trở nên khẩn trương.

Tổ Lâm Hồi Âm hi vọng bọn họ có thể thắng mà tổ Liên Y lại mong nén hương kia cháy nhanh một chút.

Lúc nén hương chỉ còn lại ba phân, ngũ sư huynh rút ra một khẩu quyết thần chú khó nhất trong sách ra.

Mọi người nghe câu hỏi này đều hít vào một hơi, bởi vì bọn họ học đã lâu cũng chưa đọc đến cây này. Thậm chí có người nhìn đến nhưng cũng rất khó nhớ.

Liễu Nhiễu cau mày, cẩn thận xem qua quyển sách kia một lần.

Hương càng đốt càng ít, tất cả đều nín thở.

Trên trán Liễu Nhiễu đổ đầy mồ hôi, mi tâm nhíu chặt.

Lâm Hồi Âm lượn lờ bên cạnh, vô tình kéo hai ngọn tóc trắng của Dạ Huyền. Ngón tay ở trên đó quay một vòng lại thêm một vòng, sau đó khẩn trương thúc giục: "Liễu Nhiễu, Liễu Nhiễu ngươi nhớ ra rồi sao? Liễu Nhiễu, ta không muốn dọn nhà xí, thật thúi, hic hic..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Bị túi cao dược liên lụy (10)

Lâm Hồi Âm lượn lờ bên cạnh, vô tình kéo hai ngọn tóc trắng của Dạ Huyền. Ngón tay ở trên đó quay một vòng lại thêm một vòng, sau đó khẩn trương thúc giục: "Liễu Nhiễu, Liễu Nhiễu ngươi nhớ ra rồi sao? Liễu Nhiễu, ta không muốn dọn nhà xí, thật thúi, hic hic..."

"Liễu Nhiễu ngươi dùng thuật đọc ý nghĩ để xem Ngũ sư huynh có câu trả lời không đi..."

Dạ Huyền ngồi phía sau Hồi Âm, nghe nàng lải nhải không ngừng thúc giục, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn nhím, rất ai oán, đáy mắt khong nhịn được lộ ra nét cưng chiều, khi nhìn đến ngón tay trắng nón của nàng đang quấn vòng tóc hắn, ánh mắt lại càng vuốt ve hơn.

Tâm pháp kia hai ngàn năm trước hắn đã thuộc.

Là tiên thuật tu tiên sơ cấp, cho đến bây giờ vẫn dùng để điều chỉnh nội lực vậy nên đối với Dạ Huyền mà nói sớm đã thuộc nhuần nhuyễn.

Nếu nàng đã muốn thắng như vậy làm sao hắn có thể để nàng thua đây?

Huống hồ hắn cũng không thích nhìn bộ dạng nhăn mặt gấp gáp của nàng.

Mặc dù khả ái nhưng nàng lại không thể thoải mái cười tươi, hắn không muốn như vậy.

Nhất thời Dạ Huyền cũng không nghĩ nữa, ngẩng đầu lên nhìn Ngũ sư huynh, nhàn nhạt mở miệng đọc khẩu pháp kia không thiếu một chữ.

Tâm pháp kia ước chừng ba trăm chữ, Dạ Huyền nói đâu vào đấy, không vội, không nóng nảy để người ta nghe rất rõ ràng. Nhưng tốc độ cũng không quá chậm, ở trong thời gian ngắn đã nói xong.

Vốn nghĩ rằng mình sẽ thắng, cả tổ Liên Y nhất thời lại khẩn trương lên.

Mà bên tổ Lâm Hồi Âm lại tươi cười rạng rỡ, nhìn tỷ số chênh lệch còn lại chỉ còn ba phân.

Ngũ sư huynh đối mặt với câu trả lời rất chính xác của Dạ Huyền tỏ ra có chút giật mình, nhưng vẫn nhanh chóng khôi phục lại dáng vẻ tiếp tục rút ra một tờ giấy. Lần này hắn mới đọc được một nửa câu, Dạ Huyền đã đọc ngay câu trả lời.

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt nghiêng đầu không thể tưởng tượng nổi nhìn Dạ Huyền.

Trong trí nhớ của Ngũ sư huynh Liễu Nhiễu đã là cao thử không nghĩ đến Dạ Huyền so với nàng còn lợi hại hơn rất nhiều, vậy nên lại rút thêm một tờ giấy, cũng như lúc trước khi hắn mới đọc nửa câu hỏi thì Dạ Huyền đã lập tức trả lời.

Lúc này nén hương chỉ còn lại một đoạn ngắn.

Tất cả mọi người đều nín thở.

Ngay cả Lâm Hồi Âm cũng nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền, cảm thấy tim mình như ngừng đập.

Ngũ sư huynh lại rút thêm một câu hỏi, mà lần này Dạ Huyền cũng không trả lời vội nhìn nén hương, lúc nén hương sắp cháy rụi mới vội vàng trả lời.

Bây giờ cả hai tổ đang huề nhau.

Mà cây hương vẫn chưa cháy hết, vốn dĩ Ngũ sư huynh chỉ hy vọng hai tổ sẽ hòa nhau, cho nếu lần cuối cùng chậm chạp rút ra một tờ giây, mà lúc này nén hương đã yếu ớt, tất cả mọi người đều biết lúc ngũ sư huynh đọc xong thì hương đã tàn.

Ngũ sư huynh biết rõ như vậy cho nên không chần chờ nữa mà đọc ra chẳng qua vừa nói ra ba chữ Dạ Huyền đã cắt nang nhanh chóng nói ra câu trả lời, lúc hắn nói dứt câu thì cây hương cũng vừa vặn cháy hết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Cùng ta xuống núi được không?

Ngũ sư huynh biết rõ như vậy cho nên không chần chờ nữa mà đọc ra chẳng qua vừa nói ra ba chữ Dạ Huyền đã cắt nang nhanh chóng nói ra câu trả lời, lúc hắn nói dứt câu thì cây hương cũng vừa vặn cháy hết.

Cục diện vốn huề nhưng lại bị Dạ Huyền phút chốc làm cho thắng bại tách biệt.

Ngũ sư huynh vừa chỉ đọc ba chữ cầm tờ giấy kia sửng sốt tại chỗ, cho đến khi tiếng nhan tan học vang lên, Ngũ sư huynh mới ngượng ngùng khôi phục tinh thần, nhìn Dạ Huyền một chút lại ngắm tổ Liên Y đang hoàn toàn sửng sốt kia, nhìn cả phòng học đang yên tĩnh tuyên bố: "Lần thi này, tổ Liễu Nhiễu thắng, tổ Liên Y quét dọn nhà xí một tháng, được rồi, tan lớp!"

Nói xong Ngũ sư huynh cầm trường kiếm lên xoa người bay đi.

"Hoan hô..." Bóng dáng ngũ sư huynh vừa khóc, mấy đệ tử nam bên tổ Liễu Nhiễu đã lên tiếng ăn mừng.

Ngay cả Liễu Nhiễu luôn bình tĩnh, trên gương mặt thanh tú lúc này cũng lộ ra nụ cười yếu ớt.

Bởi vì thoát khỏi quét dọn nhà xí nên Lâm Hồi Âm rất vui, nhất thời quên mất người phía sau lưng hung ác thế nào, theo bản năng túm lấy vạt áo đỏ của Dạ Huyền, tung tăng nghiêng đầu, trên mặt là nụ cười sáng lạng, kích động tán dương: "Ngươi thật lợi hại!"

Lúc này đã là xế trưa, ánh nắng ngoài cửa sổ sáng rực, xuyên qua rừng trúc rậm rạp, len lỏi chiếu vào phòng học, vừa vặn rơi trên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của nàng, kết hợp với nụ cười kia càng trở nên xin đẹp.

Với sự tán dương của nàng, Dạ Huyền cảm thấy như mình đang nằm mơ, tất cả không giống như sự thật, đây là lần đầu tiên nàng tán dương hắn.

Không biết có phải quá mức tốt đẹp hay không, hay là quá đột ngột mà nhất thời cả người Dạ Huyền ngẩn ra như thằng khờ vậy, ngơ ngác đứng tại chỗ chỉ là sững sờ nhìn nàng tươi cười, không thể nào thốt nên lời được.

Lâm Hồi Âm cao hứng chẳng chú ý đến sự khác thường của Dạ Huyền, ngược lại còn giống như đứa trẻ, tay nhỏ lay lay vạt áo hắn: "Ta rất bội phục ngươi nha!"

"Nếu như không có ngươi bọn ta đã phải quét dọn nhà xí rồi."

"Ngươi thật lợi hại"

"Dạ Huyền, ngươi thật sự rất lợi hại!"

****

Lâm Hồi Âm khen mấy câu mới phát hiện người đàn ông kia căn bản khong chú ý đến mình lúc này mới ngẩng đầu, giống như nũng nịu vậy nhìn dung nhan khuynh thành của Dạ Huyền, mềm mại mở miệng: "Dạ Huyền?"

"Ừ..." Trong nháy mắt Dạ Huyền tỉnh hồn, cũng không biết mới vừa rồi Hồi Âm đã nói những gì chỉ là ánh mắt lại nhìn chằm chằm vẻ mặt xinh đẹp của nàng một cái tiếp tục sững sờ.

Trên gương mặt hắn không có quá nhiều cảm xúc, chỉ là một chữ kia nói ra có chút lãnh đạm, may mà Hồi Âm đã quen với tính cách của hắn, cũng không hề có suy nghĩ khác, ngược lại còn vội buông tay khỏi vạt áo của hắn, vẫy vẫy tay về phía Liễu Nhiễu đang gọi nàng đi ăn cơm. "Ta đi ăn cơm, gặp lại sau."

Ngẫu nhiên cũng không đợi Dạ Huyền trả lời đã xoay người vui mừng hớn hở chạy ra khỏi phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Cùng ta xuống núi được không? (2)

Cô đã rời đi khá lâu nhưng Dạ Huyền vẫn còn đang ngẩn người, nhìn qua giống như pho tượng lẳng lặng đứng đó vậy, chỉ là đáy lòng hắn cảm thấy rất mềm mại.

Không ai biết chỉ cần cô gái kia chạm nhẹ một cái, tùy ý cười một cái, vô tình tán dương hắn một câu như vậy lại làm cho đáy lòng hắn nổi lên bao trận sóng lớn.

Không ai biết ẩn sâu trong cái bề ngoài lãnh đạm kia là một mảnh rối loạn đến nhường nào.

Nếu như đáy lòng hắn là một cái ao khô hép thì lúc này vì những cử chỉ vô tâm của nàng mà nở rộ thành cái ao xinh đẹp nhất.

Trong nháy mắt này hắn vì nàng mà nghiêng ngã.

Khoảnh khắc này đáy lòng hán vì nàng mà ấm áp.

Liên Y đứng bên cạnh nhìn rõ một màn kia sắc mặt trở nên rất khó coi.

Ban đầu nàng tỏ tình với gã đàn ông áo đỏ kia, còn chưa chạm đến vạt áo đã bị hắn lạnh lùng đẩy ra giống như nàng tản ra mùi hôi vậy, nàng sợ hãi cũng chẳng dám nói gì.

Mà Lâm Hồi Âm nắm lấy vạt áo hắn lắc lư hơn nửa ngày trên mặt hắn một chút tức giận cũng không có, thậm chí đôi mắt còn bình tĩnh nhìn nàng ta.

Nàng vẫn cho rằng người đàn ông cao ngạo như Dạ Huyền sẽ chẳng đẻ ai vào mắt, thậm chí đều khinh thường tất cả mọi người, nhưng mà người đàn bà kia đi rồi hắn vẫn một mực nhìn theo hướng đó.

Rốt cuộc Lâm Hồi Âm có gì tốt? Tại sao hoàng thái tử tự mình đưa thuốc cho nàng, bây giờ lại đến người đàn ông như hắn cũng đối đãi đặc biệt với nàng ta?

So với Liên Y nàng, nàng ta có điểm gì hơn?

Nàng là Liên Y công chúa do đích thân tên đế phong ban, nàng ta sao có thể so được với nàng?

Liên Y suy nghĩ một chút, tay nắm chặt thành quyền, nàng nhất định không cho phép ai rạng rỡ, xuất sắc hơn nàng.

****

Đêm hôm đó Dạ Huyền bị người áo đen đuổi giết, nói muốn bọn họ làm bạn, trên thực tế cũng không có trao đổi gì nhiều. Sau cuộc thi, bọn họ cũng không nói chuyện nhiều hơn là bao.

Nhưng mà quan hệ giữa hai người cũng đã tốt hơn rất nhiều.

Nếu trước đó Hồi Âm hận không thể tránh xa Dạ Huyền, căm ghét hắn đến chết nhưng bây giờ, mặc dù không phải quá thích Dạ Huyền nhưng không không hề ghét, thỉnh thoảng còn chủ động nói vài câu với hắn.

Mà những lúc kia đều là do Liễu Nhiễu tạo ra.

Sư huynh phái Liễu Nhiễu làm người thu bài tập, trong hiện đại tương đương với ủy viên học tập.

Mỗi lần thu bài mọi người đều ngoan ngoãn giao cho Liễu Nhiễu chỉ có Dạ Huyền nằm gục trên bản ngủ, bỏ ngoài tai lời nói thu bài của Liễu Nhiễu.

Dạ Huyền không để ý đến người khác, khắp người hắn toàn sát khí, chưa từng để người khác trong mắt cũng không ai dám trêu chọc hắn.

Liễu Nhiễu cũng vậy.

Nhưng nàng lại biết, Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền có chút quen biết vậy nên mỗi lúc nàng nói các sư huynh thu bài tập sẽ vô tình nói với Lâm Hồi Âm: "Giúp ta lấy bài tập của Dạ Huyền."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 163: Cùng ta xuống núi được không? (3)

Lâm Hồi Âm không hề suy nghĩ gì, cũng cảm thấy chuyện này không có gì không bình thường, cho nên rất tự nhiên quay đầu, nâng tay lên, gõ lên bàn Dạ Huyền hoặc là chọc chọc vào tay hắn, nói: "Này, nộp bài tập."

Lâm Hồi Âm vừa dứt lời, Dạ Huyền sẽ nhanh chóng ngẩng đầu lên đưa bài tập của mình cho nàng.

Dần dần, Lâm Hồi Âm cũng thỉnh thoảng cằn nhằn với hắn: "Rõ ràng là nghe Liễu Nhiễu kêu nộp bài tập, mà cứ ladm như không nghe, đúng là điếc mà."

"Ngươi chủ động nộp bài tập mộ lần sẽ chết à?"

"Một ngày không ngủ cũng không chết được."

Tuy là nàng tự lầu bầu nhưng Dạ Huyền đều có thể nghe rõ ràng.

Những lời đó không nói trực tiếp với hắn.

Nhưng mà vẫn liên quan đến hắn.

Chỉ vậy thôi nhưng cũng làm tâm tình Dạ Huyền tốt hơn rất nhiều.

Dạ Huyền không nổi cáu lá gan nàng càng lớn.

Lại một lần Lâm Hồi Âm trò chuyện với Liễu Nhiễu, nóng như lửa đốt ngửa mặt lên trên, thấy Dạ Huyền cầm ly đi lấy nước, mặc dù khát nhưng nàng cũng không định đi lấy, nên đưa ly nước đến trước mặt Dạ Huyền: "Giúp ta lấy một ly."

Dạ Huyền không nói gì, cũng không hề thay đổi sắc mặt vì bị người khác sai bảo, rất tự nhiên đón lấy ly nước của nàng.

Mặc dù Dạ Huyền đã lấy giùm Lâm Hồi Âm một ly nước nhưng ấn tượng của nàng với hắn chính là không nóng, không lạnh. Trong lòng nàng vẫn ghi lại chuyện Dạ Huyền vứt năm tên đàn ông biến thái làm nhục nàng, vậy nên vẫn có chút cảnh giác và nghi ngờ.

*****

Lại đến giờ học trên giáo trường.

Từ sau lần trong rừng trúc, Lâm Hồi Âm còn chưa gặp lại Triêu Ca, mấy giờ học trên giáo đường đều là do ngũ sư huynh thay hắn lên lớp.

Từ chỗ ở đến giáo trường cách một khoảng.

Vốn Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu đã hẹn cùng nhau đến giáo trường, nhưng vì buổi trưa Lâm Hồi Âm tham ăn, uống quá nhiều nước nên sau mấy lần đi nhà cầu giờ lại muốn đi. Vậy nên bảo Liễu Nhiễu đi trước.

Vì sắp vào giờ học nên người đến nhà xí tương đối ít, nhưng vẫn gặp phải mấy người quen.

Mấy người quên kia chính là Liên Y và mấy nữa đệ tử đang xăn tay áo cột váy quét dọn nhà xí.

Bình thường mấy nữ đệ tử kia cũng thích đẹp. Tuy xuất thân không bằng Liên Y nhưng cungc là đại tiểu thư danh gia vọng tộc, ở nhà cơm đưa đến miệng, chưa từng làm qua việc nhà nói gì đến quét dọn nhà xí. Vậy nên lúc Lâm Hồi Âm đi vào thì thấy mấy đệ tử kia bị mũi, mắt đầy bất mãn đang quét dọn, thậm chí có người bực bội sắp khóc lên.

Tuy sau khi các nàng nghe thấy tiếng bước chân thì biểu cảm cũng trở nên bình tĩnh hơn, giống như vô tình quay đầu lại, thấy người đến là Lâm Hồi Âm mỗi người đều trong nháy mắt trở nên khó coi nhưng rất nhanh,

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Cùng ta xuống núi được không? (4)

Tuy sau khi các nàng nghe thấy tiếng bước chân thì biểu cảm cũng trở nên bình tĩnh hơn, giống như vô tình quay đầu lại, thấy người đến là Lâm Hồi Âm mỗi người đều trong nháy mắt trở nên khó coi nhưng rất nhanh, xem như không có chuyện gì, trên mặt lộ ra ý cười, giống như việc quét dọn nhà xí chẳng có gì to tát, còn thoải mái trò chuyện.

Bình thường Lâm Hồi Âm và các nàng cũng chẳng có quan hệ tốt, vậy nên xem như không có chuyện gì xảy ra đi vào nhà cầu.

Tuy nhà xí của Thần Sơn không tân tiến như thời hiện đại nhưng phương tiện cũng không tệ, có từng gian tách biệt nhau. Lâm Hồi Âm đóng lại một gian cửa, cùng lúc đó nghe giọng nói kiều diễm của Liên Y truyền đến: "Các ngươi biết gì chưa, vài hôm nữa là sinh nhật Hoàng thái tử, ta cũng đã chuẩn bị quà rồi, sinh nhật của huynh ấy vẫn luôn tổ chức ở Thần Sơn, huynh ấy dạy chúng ta tiên thuật vậy nên có thể chúng ta sẽ được ăn sinh nhật cùng huynh ấy đó."

"Có thật không? Vậy thì quá tốt."

"Vậy ngươi nói chúng ta cần chuẩn bị lễ vậy không đây?"

"Ta chuẩn bị cho Thái tử ca hạc phỉ thúy..."

.....

Lâm Hồi Âm cách một gian phòng, nghe thấy rõ ràng những lời kia, ánh mắt lóa lên, cắn cắn ngón tay, sinh nhật của Triêu Ca?

Có phải nàng cũng nên chuẩn bị quà cho hắn? Hắn muốn tặng quà gì đây?

.....

Lúc vấn đề sinh nhật Triêu Ca đang được bàn tán sôi nổi thì Liên Y bất chợt đưa tay "Hơ" một tiếng.

Những nữ đệ tử khác cũng không lên tiếng nữa, nhìn Liên Y có chút mơ hồ.

Liên Y chỉ chỉ cửa vào nhà xí, sau đó đặt dụng cụ quét dọn xuống rón rén bước ra ngoài.

Những nự đệ tử khác cũng học theo nàng rón rén đi ra.

Đến khi ra khỏi nhà xí có nữ đệ tử mới nhỏ giọng hỏi: "Liên Y, sao thế?"

Liên Y không thèm để ý mấy người kia, chỉ là nhẹ nhàng khép cửa lại, lấy chìa khóa khóa lại, sau đó vỗ tay một cái, hướng về phía Lâm Hồi Âm bị nhốt bên trong, hí hửng nói: "Bây giờ chúng ta đi học, ta xem lần này nàng làm sao thoát ra."

Những nữ đệ tử khác lúc này mới hiểu rõ ý định của Liên Y, che miệng cười một tiếng, sau đó thốt ra lời nịnh nọt.

"Liên Y, ngươi thật thông minh, nếu nàng không ra được thì sẽ không lên lớp, lúc đó sư huynh thấy nàng cúp học sẽ khiển trách nàng."

"Đâu chỉ khiển trách, nhất định sẽ trừng phạt nàng. Quy định của Thần Sơn có nói ai cúp học sẽ phạt đứng tấn một ngày, không cho ăn uống!"

"Lần này ta quyết không để nàng thấy dễ chịu."

"Đáng đời." Liên Y bật cười, cắt đứt những lời nịnh hót xung quanh, nghiêm mặt cảnh cáo: "Nếu chuyện lần này lộ ra ngoài, ta nhất định không tha cho các ngươi."

"Ừ." Những nữ đệ tử khác nhẹ giọng đáp một tiếng.

Liên Y nhìn cửa nhà xí cười lạnh một tiếng, rồi xoay người sửa lại váy mình ung dung bước về phía giáo đường.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Cùng ta xuống núi được không? (5)

Liên Y nhìn cửa nhà xí cười lạnh một tiếng, rồi xoay người sửa lại váy mình ung dung bước về phía giáo đường.

Những người khác cũng vội vàng sửa sang lại váy, chạy nhanh theo Liên Y.

.....

Ở trong gian nhà xí, Lâm Hồi Âm cảm thấy ánh sáng bỗng tối hơn, nghi hoặc nhìn xung quanh một chút, phát hiện cửa phòng đã đóng lại.

Nàng cũng không nghĩ nhiều, rửa tay một chút sau đó rũ mấy giọt nước trên tay rồi đẩy cửa. Nhưng phát hiện cửa lại bất động, Lâm Hồi Âm nhíu mày rồi đẩy thêm cái nữa nhưng cửa vẫn không cách nào mở ra, lúc này nàng mới hiểu rõ mình bị người ta khóa cửa ngoài rồi.

Không cần suy nghĩ cũng biết là bọn người Liên Y làm, chắc là định nhốt nàng trong này khiến nàng không đến lớp được, sau đó bị sư huynh trừng phạt đứng tấn một ngày không được ăn uống!

.....

Ở giáo trường.

Lúc Dạ Huyền đến, mọi người trong ban giáp đã đến hết, ngay cả ngũ sư huynh cũng đã đến.

Hắn không đặt những người khác vào mắt, chậm rãi bước về chỗ ngồi của mình, phát hiện vị trí Lâm Hồi Âm phía trước vẫn còn trống.

Theo bản năng hắn nhìn xung quanh một chút, phát hiện Liễu Nhiễu đã đến, bày ra bộ dáng không chút hứng thú như cũ, yên lặng đọc sách.

Nàng đâu?

Bình thường nàng luôn đến trước giờ học một lúc, sao bây giờ còn chưa đến?

Dạ Huyền cau mày, đáy lòng dâng lên dự cảm xấu, thầm tính toán thời gian một chút, không bao lâu nữa tiếng nhạc vào học sẽ vang lên, nếu nàng đến trễ nhất ddihj bị phạt.

"Được rồi, chuẩn bị vào học, đã đến đủ chưa?" Trong lúc bất chợt ngũ sư huynh vỗ vỗ tay, tỏ ý mọi người im lặng, sau đó ngẩng đầu nhìn lướt qua một

lần sau đó dừng lại chỗ ngồi trống không của Lâm Hồi Âm, hỏi: "Đó là vị trí của ai?"

"Lâm Hồi Âm." Một đệ tử nam ngồi bên cạnh trả lời.

"Nàng đâu? Sao còn chưa đến?" Ngũ sư huynh.

Không ai trả lời.

Liễu Nhiễu khép sách lại, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn chung quanh một lượt cũng không thấy nàng đâu. Mi tâm nhíu chặt theo bản năng nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền cảm giác được có người đang nhìn mình nhàn nhạt nghiêng đầu qua, hai ánh mặt chạm nhau sau đó đều lắc đầu.

Liên Y xinh đẹp đứng cách đó không xa, thu thần thái của Liễu Nhiễu và Dạ Huyền vào mắt, sau đó không nhanh không chậm cười nhạt một tiếng.

Sắp vào học, sẽ không có đệ tử nào đi nhà xí, Lâm Hồi Âm nhất định không thể ra ngoài được, mà cho có thể đến đi nữa thì cũng trễ hơn nửa giờ, lần này nàng nhất định bị trừng phạt.

Sau đó nụ cười của Liên Y càng trở nên rõ ràng hơn.

Ngày đầu tiên đến Thần Sơn nàng đã bị nàng ta chơi một vố khó coi như vậy. Bây giờ lại giành giật cả tên đàn ông nàng thích!

Thù mới hận cũ công lại sao nàng có thể bỏ qua đây.

Không một ai có thể được chú ý hơn Liên Y nàng, Lâm Hồi Âm cũng không được!

Vậy nên đây mới chỉ là bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Cùng ta xuống núi được không? (6)

Lâm Hồi Âm nhất định phải diệt trừ!

Người đàn ông nàng cảm mến cũng chỉ thích một mình nàng!

Thái tử ca cũng chỉ tốt với một mình nàng.

Liên Y nghĩ đến đây, bên mép nhếch lên nụ cười lạnh, biểu tình trên mặt càng thêm ngạo mạn tự phụ, giống như rất mong chờ Lâm Hồi Âm bị trừng phạt vậy.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lâm Hồi Âm vẫn chưa xuất hiện, Liên Y càng chắc chắn mình đã thành công!

Đáy mắt nàng lộ ra vẻ hưng phấn... Rốt cuộc cũng có một lần nàng khiến cho cô gái nàng ghét phải mất mặt!

Lúc này cách giờ học một đoạn thời gian rất ngắn.

Mi tâm Dạ Huyền càng nhíu chặt hơn, nàng sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

Liễu Nhiễu đầy nghi ngờ, có chút không hiểu, chỉ là đi nhà xí thôi sao bây giờ còn chưa đến?

Liên Y khẽ nhắm mắt, toàn thân thấy lâng lâng, trong lòng thầm đếm đợi tiếng nhạc vang lên.

Một, hai, ba, bốn....

Dễ dàng nghe tiếng nhạc từ đỉnh Thần Sơn nhẹ nhàng như nước chảy mây trôi truyền đến.

Liên Y khẽ cong môi cười, chỉ cần tiếng nhạc kết thúc nàng còn chưa xuất hiện vậy thì nàng đã đến trễ.

Tuy tới trễ không nghiêm trọng như cúp học nhưng cũng phải chịu trừng phạt.

Tiếng nhạc kia đệ tử Thần Sơn đã quá quen thuộc, đến mấy nốt nhạc cuối cùng, Liên Y càng thấy chắc chắn, chậm rãi mở mắt, chứa đầy ý cười.

"Xin lỗi ta tới trễ..."

Trong lúc bất chợt một âm thanh dí dỏm truyền đến, Liên Y hoảng sợ mở to đôi mắt.

Nhưng lúc này tiếng nhạc vừa dừng lại.

Một cô gái áo tím đứng trước mặt ngũ sư huynh, bộ dáng may mắn: "May quá, may quá, có thể chạy đến đây trước khi tiếng nhạc kết thúc."

Dạ Huyền và Liễu Nhiễu khẽ thở phào.

Mà Liên Y lại nhìn Lâm Hồi Âm, hoàn toàn không thể nào tin được/

Sao có thể?

Sao nàng có thể ở chỗ này?

Đệ tử thần sơn đều biết môn quy nghiêm khác như thế nào, chưa bao giờ dám đến trễ vậy nên sẽ không có ai giờ này còn đi nhà xí!

Vậy nên làm sao nàng có thể ra ngoài?

Liên Y nghĩ thế nào cũng không thông.

Ngũ sư huynh căn dặn Lâm Hồi Âm lần sau chú ý, sau đó phất tay bảo nàng nhanh chóng về chỗ ngồi.

Lâm Hồi Âm le lưỡi một cái, lúc xoay người nhìn đến Liên Y, nhìn ánh mắt ngạc nhiên của nàng ta chỉ nghiêng đầu, ôn nhu cười một cái sau đó vội về chỗ.

Liên Y nắm chặt tay, trong lòng cảm thấy rất buồn bực!

Sau khi về chỗ, Lâm Hồi Âm rũ mi mắt che lại tức giận trong mình, trước sau vẫn nở nụ cười ôn nhu, hiện lên một tầng nặng nề.

Liên Y muốn nhìn nàng chịu phạt, mượn cơ hội này giễu cợt nàng sao?

Chỉ tiếc nàng tính nhầm rồi.

Liên Y ngàn vạn lần cũng không ngờ đến, Lâm Hồi Âm nàng là thiên tài thiên phú, càng không thể ngờ mười tám câu khẩu quyết nàng học đều là để chạy trốn.

Vậy nên nàng ta cho rằng có thể nhốt nàng trong nhà xí?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Cùng ta xuống núi được không? (7)

Nàng ta cho rằng có thể vây khốn nàng trong nhà xí?

Nàng chỉ cần tập trung tinh thần hội tụ lại một điểm, đọc khẩu quyết xuyên tường thì có thể chạy khỏi!

Thật ra nàng đã sớm đến giáo trường dùng thuật ẩn thân cố ý chờ nhạc chuông vang lên mới từ xa vội vội vàng vàng chạy đến.

Chắc hẳn Liên Y bây giờ đang rất thất vọng!

Dám đắc tội với Lâm Hồi Âm nhất định nàng sẽ không để nàng ta sống tốt!

Đừng tưởng rằng đây là kết thúc, chỉ vừa mới bắt đầu thôi. Lâm Hồi Âm nàng không thích đắc tội với người khác nhưng cũng không phải dạng người dễ bắt nạt.

Liên Y đừng để Lâm Hồi Âm nàng có cơ hôi, chỉ cần nàng bắt được thì nhất định đánh trả nàng ta không chút lưu tình.

.....

Giờ học tiên thuật ở giáo đường vẫn là để mọi người tiếp tục luyện thuật ngự kiếm phi hành.

Trải qua quãng thời gian này, tất cả người trong ban giáp đều có thể bay trên kiếm, chỉ là phần lớn đều cất lên được một đoạn đã lập tức trở về mặt đất.

Mà trong lớp trừ Dạ Huyền ra thì người học ngự kiếm phi hành tốt nhất là Liễu Nhiễu và Liên Y.

Sau khi ngũ sư huynh ra lệnh, lúc tất cả mọi người chưa kịp phản ứng thì cả hai đã phi kiếm bay lên. Liễu Nhiễu toàn thân áo trắng, Liên Y lại khoác trang phục bảy màu, tóc đen tung bay, giống như cửu thiên huyền nữ vậy, tiêu dao tự tại bay lượn trên không khiến rất nhiều người hâm mộ.

Liên Y không thích phong thái của mình bị người khác đoạt lấy, bây giờ thấy Liễu Nhiễu cũng bay lên trời, sắc mặt bỗng có chút không vui, trong lòng thầm không chế kiếm của mình đụng về phía Liễu Nhiễu.

Mặc dù Liễu Nhiễu bay lên nhưng khống chế cũng chưa tốt, nơi này cao chừng mười thước, nàng học được một ít pháp lực đọc suy nghĩ của người khác, biết Liên Y gây bất lợi với mình nên không để nàng đụng vào mình, hạ ngự kiếm xuống một chút.

Liên Y thấy Liễu Nhiễu chạy nên đổi hướng tiếp tục bay lên.

Những đệ tử khác cũng đạp trên thân kiếm, lảo đảo lắc lư bay lên, tuy nhiên vừa bay được một đoạn lại rơi xuống.

Liên Y thấy cảnh tượng như vậy càng thêm đắc ý, tốc độ ngự kiếm tăng thêm vài phần.

Liễu Nhiễu dễ dàng khống chế kiếm, lơ lửng trước mặt Lâm Hồi Âm: "Hồi Âm, ngươi không lên nổi ư? Lại đây ta cùng ngươi chơi mọt vòng."

Lâm Hồi Âm vốn là không nhớ khẩu quyết ngự kiếm phi hành. Nhìn thân kiếm dưới chân đang vắt óc ra nghĩ, trong lúc bất chợt lại nghe giọng nói ở bên cạnh, vội ngẩng đầu lên hỏi: "Khẩu quyết ngự kiếm phi hành là gì?"

Liễu Nhiễu đọc thật chậm cho Lâm Hồi Âm một lần.

Nàng lầm bầm mấy câu, sau đó ghi nhớ, sau đó tập trung tiên lực trong toàn thân yên lặng đọc khẩu quyết một lần, ngự kiếm dưới chân nàng nhẹ nhàng rời khỏi mặt đất.

Tuy nhiên vừa bay lên được nửa thước thì bất chợt bị một bóng đen lướt qua bên cạnh, cố ý chạm vào cơ thể Lâm Hồi âm một cái, hại nàng không giữ được thăng băng, cả người cả kiếm lại rơi về mặt đất.

Lâm Hồi Âm tức giận ngẩng đầu lên, thấy Liên Y đã bay đi thật xa lại giống như khoe khoang liếc cho nàng một ánh mắt khiêu khích.

Lâm Hồi Âm khinh thường cúi đầu sau đó đáy mắt nàng lại sáng lên.

Được!

Mới vừa nãy nàng còn bận nghĩ làm thế nào để chơi lại Liên Y đáng ghét kia một vố, bây giờ đã nghĩ ra rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Cùng ta xuống núi được không? (8)

Lâm Hồi Âm âm thầm cười một tiếng, lại đạp trên thân kiếm, tập trung toàn bộ tiên lực, đọc khẩu quyết một lần sau đó nhanh chóng cách mặt đất.

Nàng dùng toàn bộ niệm tực khống chế kiếm, từ từ bay lượn từ thấp đến cao mấy vòng. Lúc đầu nàng có chút không giữ được thăng bằng, cũng không khống chế được kiếm quá tốt, muốn sang trái kiếm lại bay sang phải, muốn bay sang phải lại chạy sang trái, nhưng sau một lúc kiếm thật sự chuyển động theo suy nghĩ của nàng.

Lâm Hồi Âm nhịn không được đắc ý một cái, kiếm kia lập tức run mạnh. bị dọa sợ nàng vội vàng thu lại suy nghĩ, không nghĩ bậy nữa, hướng kiếm vững vàng bay thẳng lên cao.

Kiếm càng bay càng cao, Lâm Hồi Âm không dám nhìn xuống, chỉ dám nhìn thẳng phía trước, tưởng tượng như mình đang ở trên mặt đất, sau đó thử lượn vài vòng trong không trung.

Đang bay ở trên cao nên Lâm Hồi Âm vân có chút lo lắng, nên tốc độ lúc đầu hơi chậm, sau thấy mình lượn vài vòng cũng không sao nên thử tăng tốc độ lên.

Thử nhiều lần, Lâm Hồi Âm hoàn toàn đảm bảo mình đã khống chế chắc khẩu quyết hành phi ngự kiếm, lúc này mới nhìn quanh một vòng, sau đó rất

nhanh nhìn thấy bóng dáng Liên Y trong hàng đệ tử trên không trung.

Lâm Hồi Âm vội đạp kiếm bay về phía Liên Y.

Lúc nàng sắp đến gần Liên Y, trong lúc bất chợt tăng nhanh tốc độ, sau đó làm như Liên Y lượn quanh nàng lúc nãy cũng lướt qua bên cạnh nàng ấy, còn tỏ ra như vô tình đụng vào cánh tay của nàng ta.

Liên Y đang vừa bay vừa nói chuyện với một nam đệ tử, vốn dĩ không hề để ý đến Lâm Hồi Âm. Nhất thời bị đụng một cái, cả người nghiêng ngả không vững, suýt nữa té xuống đất. May mà nam đệ tử bên cạnh phản ứng nhanh, đưa tay ra đỡ nàng. Vội lấy lại thăng bằng, đạp trên thân kiếm, ngẩng đầu thấy Lâm Hồi Âm đang nhìn mình cong môi cười một tiếng!

Liên Y chợt hiểu là Lâm Hồi Âm cố ý, từ trước đến giờ nàng đâu thể chịu thua, cũng không dễ dàng tha thứ cho người dám qua mặt nàng, nên quay đầu nói với nam đệ tử kia một câu rồi phi kiếm bay về phía Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm biết Liên Y đang bay về phía mình, nàng không hề lật đật, chỉ là đạp kiếm không nhanh không chậm bay tiếp. Lúc Liên Y sắp đuổi kịp mình lại đột nhiên quay đầu, Liên Y bị dọa sợ lập tức lui kiếm về phía sau, mới tránh khỏi vụ va chạm!

Mới trải qua một màn kia, Liên Y bị dọa cho sắc mặt trở nên trắng bệch, nhưng Lâm Hồi Âm lại cười nhạt một tiếng: "Liên Y công chúa, cẩn thận một chút!" Ngay sau đó, đạp kiếm lướt qua người Liên Y, chậm rãi bay qua.

Lúc bay, Lâm Hồi Âm giả bộ ném kiếm, bộ dáng lóng ngóng, vụng về, nghiêng trái một chút, bổ về phải một chút lúc cao lúc thấp.

Liên Y ổn định kiếm, nhìn chằm chằm bóng lưng Lâm Hồi Âm. Lại nhìn độ cao một chút, thầm nghĩ, hôm nay nàng ta vừa mới bay được, sợ là kỹ thuật chưa tốt. Nếu bây giờ nàng đụng mạnh vào, khẳng định nàng ta sẽ không khống chế được, đến khi đó chắc chắn sẽ té xuống...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Cùng ta xuống núi được không? (9)

Liên Y ổn định kiếm, nhìn chằm chằm bóng lưng Lâm Hồi Âm. Lại nhìn độ cao một chút, thầm nghĩ, hôm nay nàng ta vừa mới bay được, sợ là kỹ thuật chưa tốt. Nếu bây giờ nàng đụng mạnh vào, khẳng định nàng ta sẽ không khống chế được, đến khi đó chắc chắn sẽ té xuống...

Mặc dù nàng có tiên lực hộ thể nhưng nếu té xuống như vậy sợ là cũng sẽ bị gãy tay, gãy chân.

Con ngươi Liên Y đảo một chút, âm thầm thở hắt ra một hơi rồi đột nhiên bay về phía Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm là đang chờ Liên Y đánh về phía mình, nàng không hề lộ ra nửa điểm muốn né tránh, lại càng khống chế thanh kiếm dưới chân mình thêm lảo đảo mấy phần.

Đệ tử xung quanh đều tập trung vào thân kiếm của mình vốn dĩ không hề để ý đến tình trạng bên kia.

Ngự kiếm của Liên Y nhẹ nhàng vòng quanh Lâm Hồi Âm, sau đó tìm đúng thời cơ nhanh chóng bay đến chỗ Lâm Hồi Âm, lúc sắp đến cạnh, Liên Y nhếch môi hồng, khẽ thốt ra mấy chữ: "Ngươi đi chết đi!"

Tiếng nói vừa dứt, Liên Y đã không chút lưu tình tung tay ra đẩy mạnh Lâm Hồi Âm một cái.

Lâiopm Hồi Âm giương tay, trên thân kiếm lắc lắc, bộ dáng lảo đảo như muốn ngã xuống.

Liên Y cũng không nghĩ nữa, vội nâng tay đánh về phía Lâm Hồi Âm một đòn nữa.

Chính là cơ hội này... Lâm Hồi Âm âm thầm tính toán một chút, sau đó "A..." thất thanh kêu lên một tiếng, làm mọi người xung quanh đều nhìn về phía hai người, rồi lại âm thầm tăng tốc độ, đâm thẳng về kiếm của Liên Y.

Mọi người xung quanh thấy màn này thì lập tức lên tiếng nhắc nhở: "Cẩn thận." Nhưng vẫn chậm một bước, kiếm của Lâm Hồi Âm và Liên Y vẫn đụng vào nhau.

Liên Y điều khiển ngự kiếm khá tốt, theo bản năng muốn rút người muốn tự vệ, nhưng sau khi Lâm Hồi Âm đưa tay ra, ôm lấy eo nàng, ngay sau đó thở ra một hơi, thân kiếm dưới chân rơi thẳng xuống đất!

Một mình một kiếm Liên Y có thể linh hoạt nhưng bây giờ Lâm Hồi Âm lại ôm lấy eo nàng, nàng không thể giữ được thăng bằng. Kiếm bắt đầu lắc lư, xung quanh đều là đệ tử mới nhập môn lại không biết cứu người như thế nào, chỉ vội vàng hạ xuống chạy đi tìm sư huynh ở xa đến giúp đỡ.

Toàn bộ hiện trường giữa không trung có chút hỗn loạn.

Liên Y cố gắng ổn định kiếm, không để mình rơi xuống, đưa tay ra muốn đẩy Lâm Hồi Âm quẳng nàng xuống.

Tay Lâm Hồi Âm càng dùng sức, khẽ ngẩng đầu lên nhìn Liên Y một cái, giọng lười biếng: "Có phải ngươi muốn đụng kiếm làm ta té bị thương?"

Liên Y ngẩn ra, càng thêm dùng sức.

"Chớ uổng phi khí lực, cho dù ngươi không đụng ta ta cũng sẽ đụng ngươi..." Lâm Hồi Âm nhẹ nhàng cười một tiếng, nói một lời kinh người.

Liên Y không thể tin nhìn Lâm Hồi Âm, nàng còn chưa mở miệng nói chuyện, ánh mắt Lâm Hồi Âm đã sáng lên, giọng vẫn ôn nhu như cũ: "Ngươi cho rằng nhốt ta trong nhà xí, hại ta cúp học sẽ bị trừng phạt, dù cho ta nói với sư huynh ta bị ngươi hãm hại thì cũng không có ai làm chứng, ta sẽ không có cách đánh lại ngươi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Cùng ta xuống núi được không? (10)

Liên Y không thể tin nhìn Lâm Hồi Âm, nàng còn chưa mở miệng nói chuyện, ánh mắt Lâm Hồi Âm đã sáng lên, giọng vẫn ôn nhu như cũ: "Ngươi cho rằng nhốt ta trong nhà xí, hại ta cúp học sẽ bị trừng phạt, dù cho ta nói với sư huynh ta bị ngươi hãm hại thì cũng không có ai làm chứng, ta sẽ không có cách đánh lại ngươi sao?"

"Ngươi sai rồi... Ta có thể dùng cách như vậy đánh trả ngươi, giống như bây giờ..." Nụ cười bên môi Lâm Hồi Âm có chút lạnh lẽo: "Ngự kiếm phi hành mọi người đều mới học, khó tránh khỏi không linh hoạt, hai người đụng vào nhau chỉ là tai nạn bình thường. Mà mới vừa rồi người hét lên chói tai là ta. Mọi người đều thấy ngươi đánh về phía ta trước, chỉ là ta không tránh được nên mới buộc chặt ngươi lại."

Lâm Hồi Âm hiện ra chút giễu cợt, cố ý thấp giọng nhìn Liên Y thì thầm nói: "Cho nên bây giờ ta và ngươi cùng té xuống, có bị thương thì không ai phải chịu trách nhiệm cả, ngươi thấy đúng không?"

Lâm Hồi Âm cố ý nhấn mạnh câu "ngươi thấy đúng không", nghe vậy Liên Y run lên, cảm giác được lực Lâm Hồi Âm ôm trên tay mình càng mạnh.

Sắc mặt Liên Y lúc trắng lúc xanh, cố gắng ổn định thân thể, nhưng Lâm Hồi Âm lại đột nhien dùng sức, mang theo Liên Y rơi xuống đất.

Tốc độ rơi xuống rất nhanh.

Lâm Hồi Âm chỉ nghe được tiếng gió gào thét bên tai.

Ngẩng đầu thấy sắc mặt Liên Y tái nhợt, đáy lòng có chút hả giận, sau đó từ từ thả eo Liên Y ra, hai người tách khỏi nhau giữa không trung.

....

Liễu Nhiễu vốn đang đọc sách khi nghe đệ tử vội vàng từ xa chạy đến nói với ngũ sư huynh có hai người đụng nhau, theo bản năng Liễu Nhiễu bấm ngón tay tính toán, sắc mặt trắng nhợt, thấp giọng thốt lên: "Hồi Âm."

.....

Ngũ sư huynh, Dạ Huyền và Liễu Nhiễu còn chưa chạy đến, cách một khoảng đã thấy Lâm Hồi Âm và Liên Y từ không trung rơi xuống.

Dạ Huyền rất căng thẳng, đôi chân càng tăng tốc, bỏ lại ngũ sư huynh và Liễu Nhiễu một đoạn.

Dù vậy Dạ Huyền vẫn không đến kịp, cả Lâm Hồi Âm và Liên Y đều té xuống đất!

Liên Y tê tâm liệt phế thét lên một tiếng, ôm chặt cánh tay trái của mình, mà Lâm Hồi Âm lại yên lặng nằm trên đất, một tiếng cũng không thét ra.

Sắc mặt nàng tái chợt, mắt nhắm lại không hề nhúc nhích.

Nàng đã hôn mê hay là té... chết?

Dạ Huyền nhất thời cảm thấy tim mình ngừng đập, sắc mặt bỗng chốc tái nhợt, ngón tay run rẩy, một nỗi lo sợ từ đáy lòng dấy lên, tại sao lúc nãy hắn không để mắt đến nàng hơn. Nếu như hắn quan sát nàng tốt hơn thì làm sao nàng có thể gặp nguy hiểm như vậy?

Dạ Huyền giống như hoàn toàn quên mất vốn dĩ mình không hề sai, không ngừng tự trách mình.

Đáy lòng Dạ Huyền run rẩy, đột nhiên vọt đến chỗ Lâm Hồi Âm, sau đó nhanh chóng ôm lấy nàng, nửa ngồi trên mắt đất, không hề nghĩ ngợi đặt tay lên ngực nàng, truyền tiên khí vào trong cơ thể nàng.

Vốn Lâm hồi Âm không sao chỉ là giả bộ ngất đi.

Sở dĩ nàng dám Liều Mạng với Liên Y như vậy là do nàng đã có chuẩn bị!

Mười tám phương pháp thoát thân có một loại chính là dời đi trong nháy mắt.

Vậy nên lúc sắp rơi xuống đất nàng đã đọc khẩu quyết, để cho mình nháy mắt vững vàng rơi xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Cùng ta xuống núi, được không? (11)

Nàng biết mười tám phương pháp để chạy trốn, trong đó có thuật di chuyển trong nháy mắt.

Cho nên khi nàng sắp tiếp cận mặt đất, nàng niệm khẩu quyết, làm cho mình vững vàng rơi xuống.

Mọi thứ phát triển đầy đủ, hoàn mỹ giống như trong tưởng tượng của nàng. Nàng hoàn toàn không tổn hao gì, lại rung động trong lòng thét đến tê tâm liệt phế, như vậy là bị thương ở nơi nào?

Đáy lòng Lâm Hồi Âm, trở nên ngoan tuyệt. Mặc dù ở nơi xa lạ này, nàng không tiện giết người bên ngoài, nhưng cũng kiên quyết không để cho người khác khi dễ mình!

Chỉ là… một dòng khí khó giải thích đi vào trong nội tâm của nàng, cuồn cuộn giống như vạn mã hi nhanh, nháy mắt cùng tiên khí giao hòa với nhau trong cơ thể nàng, lập tức nàng cảm thấy tứ chi thoải máu, toàn thân sáng rực lên, cực kì cực kì dễ chịu.

Lâm Hồi Âm hưởng thụ cảm giác thoải mái, nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận tình huống chung quanh.

Có âm thanh khóc lóc kêu: "Cánh tay của muội, cánh tay của muội bị gãy…."

"Muội kiên nhẫn một chút…" Là giọng nói của Ngũ sư huynh.

Một lát sau, là tiếng nối xương răng rắc đầy lưu loát, tiếng kêu của Liên Y càng thảm thiết. Giây tiếp theo, xung quanh liền yên tĩnh trở lại.

Lâm Hồi Âm nhắm mắt nên không biết xung quanh đã xảy ra chuyện gì. Nhưng mà, không đến một lúc, lại nghe thấy tiếng nói của Ngũ sư huynh truyền đến: "Nàng ấy không có gì đáng ngại, ta cho nàng dược tốt nhất của Thần Sơn, không lâu nữa, cánh tay của nàng ấy có thể hoạt động tự nhiên. Bây giờ các muội đỡ nàng ấy về phòng nghỉ ngơi."

"Là, Ngũ sư huynh." Vài tiếng nói đồng thời vang lên ở đằng sau, Lâm Hồi Âm liền nghe được tiếng bước chân náo loạn dần dần đi xa.

Ngay lập tức, Lâm Hồi Âm lờ mờ nghe được tiếng bước chân đi về phía mình, chắc là Ngũ sư huynh.

Quả nhiên, giây tiế theo, tiếng bước chân tạm dừng lại, lập tức truyền đến thanh âm của Ngũ sư huynh, có chút lo lắng: "Muội thế nào rồi?"

Đầu óc Dạ Huyền hoàn toàn trống rỗng, toàn bộ chú ý đều đặt trên cô gái đang nằm hôn mê bất tỉnh. Ngàn năm trước, hắn nhận được tin, vội vàng tới, nhìn thấy Thanh Âm từ Tru Tiên đài nhảy xuống.

Lúc ấy, Triều Ca còn bị Tiên đế giam giữ ở Thái tử cung.

Hắn tận mắt thấy nàng chết.

Một màn kia, là ác mộng cả đời hắn, khiến hắn đang ngủ mà bừng tỉnh vô số lần.

Hôm nay, cảnh tượng cũ lại một lần nữa trình diễn, làm cho hắn hoàn toàn mất đi lí trí.

Nhưng bây giờ hắn đưa nhiều tiên khí cho nàng, nàng còn chưa tỉnh lại. Chẳng nhẽ nàng___đáy lòng Dạ Huyền càng thêm sợ hãi___nàng trọng sinh do hắn dùng ngàn năm tiên lực mà đổi lấy. Hắn tuyệt đối sẽ không trơ mắt cho phép nàng chết lần thứ hai!

Hắn có thể không cần bất cứ thứ gì, duy nhất không thể không cần nàng….Cho dù là Diêm la địa ngục, cũng không thể đem nàng cướp đi từ tay hắn!

Dạ Huyền mất đi lí trí, căn bản quên không xem mạch Lâm Hồi Âm, cũng không nghe thấy âm thanh trong ngực của nàng, chỉ một mặt muốn dùng tiên khí, bất chấp lưu lại tính mạng của nàng!

Hắn thấy nàng chậm chạp không chịu tỉnh lại, tốc độ truyền tiên lực càng nhanh. Thậm chí dường như hắn cũng quên….

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Cùng ta xuống núi, được không? (12)

Thậm chí dường như hắn cũng quên, tiên lực này là hắn tìm được đường sống trong chỗ chết như thế nào!

Tiên lực cường đại không ngừng chuyển vào trong cơ thể Lâm Hồi Âm, dần dần làm cho nàng không chịu nổi, toàn thân trở nên khô nóng. Chỉ chốc lát sau, trán và chop mũi của nàng đều kín mồ hôi.

Nàng có chút không thoải má giật giật thân mình. Liễu Nhiễu ở một bên yên lặng lập tức cúi người xem xét, nhẹ nhàng đặt tay trên cổ tay của Lâm Hồi Âm. Mi tâm Liễu Nhiễu nhíu nhíu, mạch tượng của nàng ấy vững vàng, hoàn toàn không giống như bị thương.

Trong lòng Liễu Nhiễu thu sự lo lắng lại, lí trí lại bình tĩnh như trước. Nàng hơi nghiêng đầu, âm thầm dùng thuật đọc tâm, dễ dàng biết được suy nghĩ trong lòng Lâm Hồi Âm.

Nàng ấy thế nhưng vẫn còn đang ở trạng thái hôn mê, hơn nữa thời điểm ở giữa không trung, là nàng kéo Liên Y xuống.

Mục đích nàng ấy làm như vậy, chỉ để đánh trả lại sự trêu chọc của Liên Y!

Mi tâm Liễu Nhiễu càng nhăn lại, nàng theo bản năng ngước mắt lên, nhìn thoáng qua Dạ Huyền vừa truyền cho Lâm Hồi Âm phần lớn tiên lực. Nam tử tiêu hao thật lớn tiên lực, sắc mặt có chút tái nhợt, đáy mắt xinh đẹp chuyển thành tuyệt đại tao nhã sáng rực, chỉ là cất giấu như thế nào cũng không che lấp đi được sự lo lắng, còn có một chút…Cảm xúc kia nàng không xác định được…Cảm xúc đó, như là…

Trong lòng Liễu Nhiễu nhẹ nhàng thở ra, mới dám khẳng định, là hoảng loạn….

Nàng hạ khẳng định trong tích tắc kia, Liễu Nhiễu cảm thấy toàn thân mình như bị người khác điểm huyệt, không thể nhúc nhích.

Nàng đã nghe thấy lời đồn đãi, cho tới bây giờ nàng nhìn thấy đều là một nam tử yêu nghiệt, tàn nhẫn, thoạt nhìn như cao cao tại thượng không coi ai ra gì, dường như trong thiên địa này vạn vật gì trong mắt hắn chỉ là con kiến hèn mọn đáng thương. Hắn cuồng ngạo ương ngạnh có chút đánh mất đi nhân tính.

Nhưng bây giờ, nam tử cao ngạo lạnh như băng, lại trở nên hoảng loạn….

Cảm xúc chân thật mà có nhân tính như vậy, thế nhưng lại xuất hiện trên người hắn. Liễu Nhiễu nghĩ rằng, trong một khắc này, nàng bị hắn đánh bại. Thậm chí trong lòng của nàng, đối với hắn hiện ra một chút đau lòng, hắn nếu biết nữ nhân nằm ở đây, không có chuyện gì xảy ra, hắn sẽ phản ứng như thế nào?

Có thể hay không cảm thấy phản ứng cùng biểu hiện của mình giờ khắc này rất buồn cười?

Liễu Nhiễu sáng suốt, tuy rằng biết được chân tướng, chỉ im lặng vươn tay, bắt lấy cánh tay Dạ Huyền: "Nàng không sao cả, chỉ là vừa rồi bị kinh hãi mới hôn mê."

Dạ Huyền nâng mắt, nhìn về phía Liễu Nhiễu, đáy mắt mang theo một tầng hờn giận. Rất có thể ai dám ngăn cản hắn, hắn liền thô bạo tiêu diệt!

Liễu Nhiễu không hề sợ hãi, nhếch môi nhẹ nhàng cười, thanh âm bình thản: "Ta là tế tự."

"Những điều ta nói trước giờ đều đúng" Liễu Nhiễu cúi mắt nhìn khuôn mặt của Lâm Hồi Âm, lời nói tiếp theo, cũng rất đúng với Lâm Hồi Âm: "Nàng hiện tại hắn đã tỉnh lại."

Lâm Hồi Âm nghe được lời này của Liễu Nhiễu, liền giả bộ bộ dáng mới từ hôn mê tỉnh lại, đầu tiên là lông mi hơi run rẩy, sau đó liền chậm rãi mở, cả người có chút mờ mịt.

Liễu Nhiễu nói chúng vẫn là thiên vị Lâm Hồi Âm, biết được nàng đang diễn trò, cho nên liền cùng nàng diễn: "Có khỏe không? Có cảm thấy thoải mái hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Cùng ta xuống núi, được không? (13)

Lâm Hồi Âm cố ý trì hoãn một chút, mới lắc đầu: "Ta vẫn khỏe."

Liễu Nhiễu không lên tiếng, cúi người nâng Lâm Hồi Âm dậy.

Tay Dạ Huyền vẫn đặt ở trước ngực nàng, bởi vì nàng đứng dậy, không nghĩ sẽ đụng phải nơi mềm mại của nàng. Toàn thân Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền đều run lên, hắn kích động rút tay về, mà thân thể nàng rất nhanh lùi về phía sau.

Liễu Nhiễu căn bản không chú ý tới việc xảy ra giữa hai người, chỉ đỡ Lâm Hồi Âm đứng lên.

Lâm Hồi Âm cũng không dám vui vẻ ngay lập tức, chỉ có thể dựa vào vai Liễu Nhiễu, vẫn duy trì bộ dáng vô lực vừa mới sống sót sau tai nạn. Ngũ sư huynh thấy thân thể Lâm Hồi Âm không có gì đáng ngại, liền thả tâm, dặn dò Liễu Nhiễu: "Trước tiên dìu muội ấy về phòng. Thời gian còn lại các ngươi cũng không dùng tới khóa, chăm sóc muội ấy thật tốt."

Liễu Nhiễu gật đầu đáp ứng: "Được, Ngũ sư huynh."

Ngũ sư huynh nghiêng đầu, lại nhìn Lâm Hồi Âm, nói: "Nghỉ ngơi cho tốt."

"Cảm ơn Ngũ sư huynh." Lâm Hồi Âm nói.

Ngũ sư huỳnh không nói gì nữa, ngược lại nhìn Dạ Huyền đang đứng ở một bên, sau đó mới xoay người rời đi.

Ngũ sư huynh vừa rời đi, không khí nơi này trở nên càng xấu hổ.

Lâm Hồi Âm mơ hồ có thể cảm nhận được độ ấm từ bàn tay Dạ Huyền vừa chạm qua mình. Tuy rằng cách hai lớp quần áo, nhưng nàng vẫn cảm nhận rõ ràng được lòng bàn tay hắn cực nóng.

Mặt Lâm Hồi Âm đỏ lên, cũng không liếc mắt một cái nhìn Dạ Huyền, vội vàng kéo tay áo Liễu Nhiễu, thúc giục nói: "Chúng ta đi!"

Liễu Nhiễu theo bản năng nhìn thoáng qua Dạ Huyền, nam tử hồng y tóc bạc, theo gió phiêu phiêu, trên mặt lạnh lùng, không có nhiều cảm xúc, chăm chú suy nghĩ, nhìn chằm chằm tay mình, đơn độc mà yên lặng.

Liễu Nhiễu lại nhìn thoáng qua Lâm Hồi Âm bên cạnh mình, trên mặt thoạt nhìn yếu ớt, như chưa phục hồi được tinh thần. Nhưng trong lòng của nàng lại vô cùng hoạt bát sinh động, hận không thể biến mất khỏi nơi này.

Hắn vì nàng lo lắng không tiếc truyền vào tiên lực, mà nàng lại hận không thể nhanh rời khỏi hắn.

Không biết chuyện gì xảy ra với Liễu Nhiễu, mà nàng lại có chút đồng tình với Dạ Huyền. Trong lòng thở dài một hơi, liền quay đầu lại, nhìn Dạ Huyền, nở nụ cười: "Chúng ta đi trước."

Dạ Huyền nâng lên mí mắt, ánh mắt trực tiếp rơi tại sau lưng Lâm Hồi Âm, nhẹ gật đầu, "Ân" một tiếng, tỏ vẻ hắn đã biết.

Trong lòng Lâm Hồi Âm đã sớm gấp thành một mảnh, nhìn Liễu Nhiễu làm vậy, liền nhẹ nhàng kéo kéo góc áo của nàng tỏ vẻ thúc giục.

Liễu Nhiễu khoog nói gì, đỡ Lâm Hồi Âm rời đi.

Dạ Huyền đứng ở nơi đó, bình tĩnh nhìn bóng lưng của Lâm Hồi Âm, lại cảm thấy tay mình vừa mới chạm phải ngực nàng, nóng như lửa.

Vừa rời khỏi giáo trường, không có ai nhận ra, Lâm Hồi Âm nháy mắt thu hồi lại biểu tình như bị bệnh của mình,trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của nàng tràn đầy vẻ tươi cười, hứng trí bừng bừng hỏi Liễu Nhiễu: "Liên Y ngã bị thương sao?"

"Cánh tay" Liễu Nhiễu dừng một chút, bổ sung: "Cánh tay trái."

"Xứng đáng!" Lâm Hồi Âm nhịn không được cười lên tiếng, tâm tình vô cùng tốt dùng mũi chân đá mấy hòn đá cuội trên đất, ngữ điệu nhẹ nhàng: "Ai nói nàng nhốt ta ở nhà xí, dám trêu ta, ta khẳng định sẽ không để nàng đắc ý!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Cùng ta xuống núi, được không? (14)

Liễu Nhiễu nhìn vẻ mặt của Lâm Hồi Âm, lại nghĩ đến Dạ Huyền vì nàng mà truyền tiên khí, không hiểu sao tâm tình có chút buồn bực.

Lâm Hồi Âm cực kì mơ hồ, cũng không chú ý Liễu Nhiễu có cái gì biến hóa, tiếp tục sôi nổi đi tới, nói: "Đầu tiên khi nhìn thấy nàng ta, ta chỉ biết nàng là một người phiền toái. Lúc ấy ta đã nghĩ, nhất định phải cố gắng tránh nàng. Nhưng thật không ngờ, cuối cùng vẫn ngẫu nhiên trêu chọc nàng!"

"Nhưng trêu chọc thì trêu chọc. Về sau nàng dám trêu chọc ta, ta sẽ không hạ thủ lưu tình với nàng như trước!"

Lâm Hồi Âm cứ nói một đoạn như thế, như đột nhiên nhớ tới gì đó, mới quay đầu nhìn Liễu Nhiễu, hỏi: "Liễu Nhiễu, vừa rồi ai truyền tiên lực cho ta?"

Rốt cuộc nàng đã nghĩ tới sao?

Liễu Nhiễu ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Lâm Hồi Âm, trả lời: "Nhị hoàng tử."

Lâm Hồi Âm ngẩn ra, có vẻ kinh ngạc, hắn truyền tiên lực cho mình?

Nàng từng tận mắt thấy hắn vì muốn cường đại và sinh tồn, không tiếc giết chết người khác rồi hấp thụ tiên lực vào trong cơ thể của mình, hại người khác không thể luân hồi. Hắn một người tàn nhẫn ích kỉ như vậy, bây giờ lại truyền tiên lực cho nàng?

Vì sao hắn phải chuyển tiên lực cho nàng?

Nháy mắt, tâm tình vui mừng bởi vừa thành công đánh trả Liên Y, lập tức trở nên hỗn loạn.

…

Về phòng của mình, Lâm Hồi Âm rất lâu không thấy người nào cả.

Sau khi Lâm Hồi Âm nhận được thuốc mỡ, cũng không gặp qua Triều Ca. Mà ngay cả hắn phụ trách khóa tiên thuật, cũng là Ngũ sư huynh đến. Thuốc mỡ mà buổi tối, nàng bị biến thái nam tử bắt đi rồi cho nàng, cùng thuốc mỡ mà Triều Ca đưa, hoàn toàn giống nhau như đúc.

Nàng càng cảm thấy khả năng nam tử biến thái kia là Triều Ca vô cùng lớn.

Loại chuyện bị bắt cóc rồi bị đoạt đi trong sạch, để cho một nữ hài tử đến hỏi, thật sự có chỗ khó giải thích.

Nàng có điểm không rõ, vì sao ngày thường hắn đối với mình lãnh đạm nghiêm khắc, nhưng trong đêm tối lại muốn bắt cóc mình, còn rất ôn tồn với mình?

Trong khoảng thời gian này, trong đầu nàng thường nghĩ đến vấn đề này.

Hiện tại đột nhiên gặp Triều Ca, nàng lập tức có chút giật mình.

Lúc trước Triều Ca trở về hoàng cung một chuyến, xế chiều hôm nay vừa trở về, liền trực tiếp xuống giáo trường, theo Ngũ sư huynh đến đó, biết Lâm Hồi Âm cùng Liên y ở trên trời ngự kiếm phi hành, không nghĩ qua sẽ chạm phải nhau, hai người đều ngã xuống.

Hắn lo lắng cho Lâm Hồi Âm, không đi gặp sư phó chưởng môn, mà trực tiếp chạy đến chỗ các nàng ở.

Hắn là bay tới, cho nên so với Lâm Hồi Âm thì đến sớm hơn một chút.

Hắn đã nhìn thấy nàng từ rất xa, cùng Liễu Nhiễu vừa cười vừa nói, dôi nổi, không có trở ngại gì, tâm hắn mới buông xuống. Khi đang định đi đến phía nàng, cánh cửa cách không xa ở đó mở ra.

Liên Y chuẩn bị đi vệ sinh, nhìn thấy Triều Ca đang đứng ở bên ngoài, theo bản năng liền cười chạy lên phía trước: "Thái tử ca ca, huynh tới xem muội sao?"

Triều Ca trước tiên nhìn thoáng qua Lâm Hồi Âm, mới nghiêng đầu về phía Liên Y, thấy cánh tay nàng bọc vải dày, nghĩ đến nhất cử nhất động của mình có thể bị Liên Y báo cho Tiên đế Tiên phi, Triều Ca dừng trong nháy mắt, liền gật gật đầu với Liên Y: "Rất nặng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 175: Cùng ta xuống núi, được không? (15)

Liên Y lập tức nở nụ cười: "Ngũ sư huynh đã giúp muội nối xương, hiện tại đã không đau nữa."

"Ân." Ngữ điệu Triều Ca có chút lãnh đạm, dừng một chút, nhìn Liên Y, lại hỏi: "Muội không nghỉ ngơi cho tốt, lại chuẩn bị đi đâu?"

Liên Y mặt đỏ, thấp đầu, sau một lúc lâu mới thầm nói một câu: "Đi vệ sinh."

Trên mặt Triều Ca không có quá nhiều biến hóa, rũ mắt xuống, thản nhiên nói: "Thấy muội không có việc gì, ta liền yên tâm, chưởng môn sư phó còn đợi ta, ta đi trước."

Liên Y gật gật đầu: "Thái tử ca ca đi thong thả"

Triều Ca không nói gì, khi bay lên, thuận đường nhìn thoáng qua Lâm Hồi Âm. Lâm Hồi Âm vừa mới đẩy cửa phòng mình, đầu không quay lại, trực tiếp vào phòng, phanh một cái hung hăng đóng cửa. Triều Ca mím môi, liền lạnh nhạt bay về hướng Thần Sơn đỉnh đại điện.

….

Vào đêm.

Lâm Hồi Âm nằm ở trên giường, tâm tình có chút rầu rĩ không cui. Vốn tưởng rằng Triều Ca tới thăm mình, thật không ngờ là nàng tự mình đâ tình, hắn là tới thăm Liên Y!

Lâm Hồi Âm trở mình, mở to mắt, nhìn ánh trăng sáng tỏ ngoài cửa sổ, thế nào cũng không ngủ được.

Thời gian dần dần trôi qua, cũng không biết qua bao lâu, Lâm Hồi Âm cảm thấy mình có chút chóng váng. Loại cảm giác này cực kì quen thuộc, nàng biết, nam tử biến thái kia lại tới bắt cóc nàng!

Nàng dung sức nhéo vào thịt mình, muốn đau đớn làm giảm đi choáng váng. Nhưng nàng vẫn rất nhanh rơi vào hôn mê.

Khi tỉnh lại, cùng những lần trước giống nhau, vẫn là nơi tối đen âm u kia. Tay của nam tử biến thái, đang ở trên người nàng sờ tới sờ lui.

Lâm Hồi Âm cả kinh, theo bản năng muốn vận dụng thuật di chuyển trong nháy mắt, trở lại phòng của mình. Nhưng nàng vừa mới niệm chú ngữ, nam tử biến thái liền vươn tay, ở trong bóng tối, điểm trúng huyệt vị của nàng một cách chuẩn xác.

Nàng vốn ngưng tụ tiên lực để hóa giải, nhưng cả người không thể động nằm trên thảm, tùy ý để tay nam tử biến thái ở trên người nàng vuốt ve không hề trở ngại.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm cảm thấy thẹn, biết rõ nơi này tối đen, lại nhịn không được mặt đỏ lên. Đây là nàng trong trạng thái thanh tỉnh, không hề phản kháng bị một người nam nhân sờ qua toàn thân, theo bản năng lên tiếng phản kháng: "Ngươi đừng chạm vào ta…"

Nam tử biến thái vẫn duy trì trầm mặc như trước, cẩn thận đưa tay sờ qua lưng của nàng.

Lâm Hồi Âm theo bản năng nghĩ nam tử biến thái muốn làm chuyện kia với nàng. Nàng nhịn không được cau mi lại, nghĩ đến mỗi lần hắn đi vào, nàng đều đau không thể chịu được, như bị người ta xé rách, nhịn không được run rẩy, giọng nói có chút bất ổn: "Ngươi đừng làm xằng bậy…Ta sợ đau…Ta không muốn làm chuyện này…"

Nam tử biến thái vẫn trầm mặc như cũ, động tác trên tay chưa ngừng.

Lâm Hồi Âm cảm giác được tay hắn dịch chuyển đến trước ngực của nàng. Nàng theo bản năng ngừng hô hấp, nhưng không theo dự đoán nổi lên ham muốn như trước.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Cùng ta xuống núi, được không? (16)

Lâm Hồi Âm sửng sốt, liền mở mắt, cảm nhận tay của của nam tử không mang theo đùa giỡn như trước, cũng không câu dẫn, sờ thân thể nàng với tốc độ thong dong bình tĩnh, tỉ mỉ, càng giống như là kiểm tra.

Lâm Hồi Âm ở đó ngẩn ngơ, nàng rõ ràng cảm nhận tay nam tử theo xương cổ tay đến xương cánh tay, sau đó là đến hai chân của nàng…

Mỗi một chỗ, mỗi một tấc, hắn đều sờ vô cùng cẩn thận, thực cẩn thận, như là đảm bảo nàng không bị thương, mới tiếp tục sờ đến nơi tiếp theo.

Đợi khi hắn kiểm tra xong từng bộ phận trên người nàng, phát giác nàng không có bị thương, mới thở phào nhẹ nhõm, vươn tay, ôm nàng vào trong ngực mình, sau đó không có động tác gì khác.

Lúc này Lâm Hồi Âm mới kịp phản ứng, hắn là kiểm tra…kiểm tra nàng có bị thương không…

Nam tử biến thái trong bóng đêm này, rốt cuộc là Triều Ca, hay là Dạ Huyền?

Hẳn là Triều Ca đi…Chỉ có một mình hắn mới biết nàng chém gậy trúc trong rừng bị thương. Nếu như trong lời nói của Triều Ca, như vậy hôm nay thật ra hắn đến thăm nàng, chẳng qua vì Liên Y đột nhiên xuất hiện, hắn mới thu lại ý định ban đầu của mình?

Hắn làm như vậy, chẳng lẽ vì sợ Liên y biết hắn đối xử tốt với nàng, sau đó mượn cơ hội mà làm khó nàng?

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, nháy mắt cảm thấy mình cực kì thông minh!

Nhất định là như vậy!

Liên Y vừa vào Thần Sơn, liền nói với mọi người quan hệ của nàng ta và Hoàng thái tử tốt như thế nào. Nếu Liên y biết quan hệ của Triều Ca và nàng tốt hơn rất nhiều, tất nhiên nàng ta sẽ càng không bỏ qua nàng!

Triều Ca làm như vậy, chính là tránh mang lại phiền toái cho nàng!

Mà hắn lại đối với nàng không yên lòng, cho nên bắt cóc nàng tới đây, muốn xem nàng có bị thương không.

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, trong lòng nhịn không được hiện lên một tầng ấm áp nhàn nhạt.

Cỗ ấm áp kia, ở trong lòng của nàng không ngừng chảy xuôi, ngay tiếp theo cả người nàng đều mạc danh kì diệu mà ấm áp lên.

Nàng cảm giác được lòng mình, dần dần nứt ra, ở bên trong bắt đầu nảy sinh một gốc cây nho nhỏ…

****

Ngày hôm sau, khi đang học trên Tinh điện, trong đầu Lâm Hồi Âm luôn xoay quanh cảnh tượng đêm qua mà thất thần liên tiếp, bị một sư tỉ cảnh cáo ba lần.

Lâm Hồi Âm đỏ mặt, liền thu vào suy nghĩ sâu xa, chuyên chú nghe giảng bài, nhưng bất tri bất giác lại nghĩ đến mình nghe được Liên Y nói ở nhà vệ sinh, mấy ngày nữa là đến sinh nhật Triều Ca, hơn nữa Liên Y đã chuẩn bị lễ vật thật tốt cho hắn rồi.

Nàng có nên hay không mua một lễ vật cho Triều Ca?

Lâm Hồi Âm cầm bút lông, vẽ vẽ trên giấy hồi lâu, cuối cùng quyết định sẽ chuẩn bị cho Triều Ca một lễ vật.

Thần Sơn không cho phép đệ tử một mình xuống núi. Trên Thần Sơn, toàn bộ ăn ở đều được trông coi, căn bản không đệ tử nào có tiền, cho nên cũng không có nơi buôn bán.

Nàng muốn mua lễ vật, chỉ có thể xuống núi.

Ban ngày nàng cần đi học, nhất định là không có khả năng xuống núi, như vậy cơ hội duy nhất lén xuống núi, chỉ có thể là buổi tối.

Ban đêm nàng muốn đi, dựa vào trình độ ngự kiếm phi hành của mình, sợ là không ổn. Huống chi, trên thế giới này yêu ma quỷ quái cái gì cũng có, mặc dù bây giờ nàng có tiên thuật, nhưng cũng không lợi hại. Nếu gặp nguy hiểm, một người như nàng làm sao chạy thoát?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Cùng ta xuống núi, được không? (17)

Liễu Nhiễu ngoài chú thuật, tiên thuật cũng bình thường, như vậy nàng phải tìm ai đây?

Lâm Hồi Âm ảo não cong miệng. Thời điểm gục xuống bàn, vô ý nhớ đến Dạ Huyền, mắt Lâm Hồi Âm đột nhiên sáng lên.

Đúng vậy, sao nàng lại không nghĩ tới?

Dạ Huyền tiên thuật lợi hại như vậy. Nếu hắn cùng mình xuống núi, khẳng định nàng sẽ không gặp nguy hiểm!

….

Ban đêm ở Thần Sơn, đều có sư tỷ chuyên môn đi kiểm tra xem mỗi người có ở trong phòng của mình hay không.

Đêm nay, sư tỷ như thường lệ đến kiểm tra, sau khi Lâm Hồi Âm để sư tỷ kiểm tra, liền đóng cửa, sau đó dán vào cửa, nghe động tĩnh bên ngoài.

Ước chừng qua thời gian một chén trà, sư tỷ phụ trách kiểm tra đã rời đi, mọi người hiện tại cũng đều đi ngủ.

Lúc này nàng mới nhẹ nhàng bò trên giường của mình, sau đó mở cửa sổ, nhìn về phía phòng đối diện.

Cửa sổ phòng Dạ Huyền đã đóng.

Bây giờ đêm khuya, nàng cũng không thể lên tiếng gọi Dạ Huyền. Lâm Hồi Âm đảo mắt, liền xoay người, cầm giày của mình lên, miệng niệm một khẩu quyết thuật xuyên tường, sau đó nháy mắt cả người nàng đều di chuyển ra bên ngoài.

Ánh trăng sáng tỏ, như nước thản nhiên soi chiếu toàn bộ Thần Sơn. Nhìn lại, cảnh tượng ở núi cao xa xa hết sức đẹp mắt, cùng với gió thổi qua, cảnh sắc càng lay động.

Lâm Hồi Âm cách phòng Dạ Huyền một dòng suối nhỏ, chảy tí tách, ánh trăng thản thiên. Lâm Hồi Âm có thể thấy những con cá nhỏ đang tự do nhảy tung tăng.

Lâm Hồi Âm chưa bao giờ ở trong đêm khuya, đứng ở ngoài ngắm cánh sắc ban đêm, nhịn không được bị cảnh sắc an nhàn như vậy làm cho xuất thần. Một trận gió lạnh thổi tới, nàng lạnh run lên một chút, mới vội vàng hoàn hồn, rất nhanh đi giày, lại mặc niệm di chuyển thuật, dịch chuyển đến bên ngoài cửa sổ phòng Dạ Huyền, nhẹ nhàng giơ tay, gõ lên cửa phòng hắn.

"Meo___" cùng với tiếng gõ cửa của nàng. Ở bên trong truyền đến tiếng kêu tinh tế của mèo, ngay sau đó lại lâm vào im lặng.

Lâm Hồi Âm cong miệng, tiếp tục giơ tay lên, muốn đẩy cửa ra nhưng không có mở, lại nhẹ nhàng gõ hai cái, sau đó nàng không nghe thấy âm thanh gì từ trong phòng.

Chẳng lẽ hắn đã ngủ rồi?

Lâm Hồi Âm còn đang suy nghĩ, cửa ở trước mặt nàng đột nhiên mở ra. Lâm Hồi Âm hoảng sợ, vội vàng lui về phía sau, ngay sau đó một đạo nhân ảnh vọt đến trước mặt, giây tiếp theo yết hầu của nàng liền bị bóp chặt, khiến nàng không thể hô hấp, theo bản năng giơ tay lên, bắt lung tung, miệng ấp úng phát ra tiếng kháng nghị.

Dạ Huyền nghe được thanh âm quen thuộc, hơi hơi cúi đầu, nhìn thấy dung nhan quen thuộc, lực đạo trên tay biến mất hầu như không còn.

Lâm hồi Âm vươn tay ôm lấy cổ nhẹ nhàng ho khan hai cái, chỉ chỉ phòng hắn, sau đó liền đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Cùng ta xuống núi, được không? (18)

Dạ Huyền đứng cứng ngắc tại chỗ, nhìn Lâm Hồi Âm đi vào phòng, nhíu mi, có chút khó hiểu, lại rất nhanh từ cửa đi vào, thuận đường vươn tay đóng chặt cửa lại.

Dạ Huyền vốn tưởng Tiên đế phái người tới ám sát mình nên xuống tay tàn nhẫn. Lâm Hồi Âm dù chưa chết nhưng bị sát khí của Dạ Huyền áp bách có chút suy sụp. Khi đi vào phòng, không nghĩ qua liền đặt mông ngồi xuống.

Tiểu Bạch miêu thường đi theo Dạ Huyền từ trên bàn lập tức nhảy xuống người nàng, đem bụng của nàng trở thành cái giường, cọ tới cọ lui, vẫn không quên kêu "meo meo" hai tiếng với nàng.

Dạ Huyền cúi người, nhéo hai cái tai của tiểu miêu, không lưu tình dùng sức ném nó đi ra ngoài. Tiểu miêu "meo" một tiếng, lúc sắp đụng phải tường, nhẹ nhàng xoay tròn một cái, an toàn rơi trên giường. Đôi mắt mèo trừng một cái, nhìn Dạ Huyền, như không hài lòng hắn trọng sắc khinh bạn, lại kêu hai tiếng "meo meo" kháng nghị.

Dạ Huyền cũng không liếc mắt nhìn con mèo một cái, chính là cúi người kéo Lâm Hồi Âm đứng lên, trong thanh âm tràn đầy vui sướng: "Ngươi tìm ta có chuyện gì sao?"

Lâm Hồi Âm ôm yết hầu đau nhức của mình, gật gật đầu. Đôi mắt chuyển động, phát hiện phòng Dạ Huyền có chút đơn điệu.

Một cái giường, một cái bàn, hai cái ghết, một bộ trà cụ, và vật gì đó khác nữa.

Trong phòng có hương thơm thanh thoát.

Chiếc giường màu trắng, màn che bằng lụa trắng, móc treo bạch ngọc, nhẹ nhàng êm dịu.

Tiểu miêu ở trên giường thấy nàng nhìn nó, biểu tình hung ác kêu một tiếng, như là phát tiết sự bất mãn vì nàng mà nó bị chủ nhân ném ra ngoài.

Chỉ là nó chưa kêu "meo" một tiếng hoàn chỉnh thì một đạo ánh mắt sắc bén của Dạ Huyền bắn tới, phần sau tiếng "meo" lập tức biến thành "ô", nháy mắt không còn thở, ghé vào giường, một cử động nhỏ cũng không dám, như là làm nũng, miệng ngẫu nhiên vẫn kêu "ô ô" hai tiếng.

Dạ Huyền xoay người, rót một chén nước, đưa cho Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm tiếp nhận, ừng ực một hơi uống cạn, mới cảm thấy cổ họng thư thái hơn một chút. Sau đó nàng nhìn Dạ Huyền, nháy mắt, hỏi: "Lúc trước có phải ngươi ở Thần Sơn ngốc qua lâu?"

Dạ Huyền không biết Lâm Hồi Âm có mục đích gì, nhìn ánh mắt của nàng, gật gật đầu.

"Vậy ngươi có biết thành nào gần Thần Sơn không?" Đáy mắt Lâm Hồi Âm tỏa ra một tầng ánh sáng: "Phải là thành có chợ đêm."

"Ân" Dạ Huyền tiếp nhận chén trà từ Lâm Hồi Âm, mới nhẹ nhàng nói một câu: "Biết."

Nàng chỉ biết, tìm Dạ Huyền là chính xác!

"Ngươi cùng ta xuống núi, được không?" Lâm Hồi Âm hơi kích động vươn tay bắt lấy cánh tay Dạ Huyền. Dạ Huyền đột nhiên bị nàng đụng chạm khiến thân thể run lên, chén trà ở trên tay hắn không hề có dấu hiệu liền bị rơi xuống đất, rơi vỡ.

Hắn căn bản không quan tâm chén trà kia bị vỡ, chính là chậm rãi quay đầu, nhìn ánh mắt của nàng có chút thâm thúy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 179: Cùng ta xuống núi, được không? (19)

Hắn nhìn nàng vô cùng chuyên chú, mỗi một thần thái hay động tác thật nhỏ đều không quên.

Mà nàng lại bị chén trà rơi xuống mà hoảng sợ, cả người lui về phía sau, mới ngẩng đầu, nhìn về phía hắn.

Bên trong dạ minh châu, phát ra ánh sáng nhẹ nhàng, soi vào khuôn mặt tuấn mỹ không tì vết của hắn, khiến hắn giống như thanh phong bạch ngọc, nhẹ nhàng mà tao nhã tới cực điểm. Hắn buông xuống suy nghĩ, đáy mắt chuyển động không ngừng, như ánh sáng châu ngọc.

Lâm Hồi Âm nhìn đến mức nhất thời có chút ngu ngốc.

Trong phòng cực kì yên lặng, tĩnh lặng tới mức tiếng hai người hít thở cũng đều rõ ràng.

Lâm Hồi Âm đợi hồi lâu, thấy Dạ Huyền không nói gì, nàng mới nhẹ nhàng chớp mắt, giọng nói mềm mại, mang theo một chút lấy lòng cùng ngây thơ: "Cùng ta xuống núi có được không?"

"Xuống núi làm gì?" Dạ Huyền hoàn hồn, cứng ngắc, giật mình, rũ mắt xuống, nhìn ngón tay của nàng đang kéo lấy ống tay áo của hắn, ngữ điệu có chút nghiêm khắc: "Thần Sơn đệ tử, không có chưởng môn cùng sư phó cho phép thì không được tự tiện một mình xuống núi. Nếu bị phát hiện, sẽ phải chịu sự trừng phạt."

"Ta biết a." Ngữ điệu của Lâm Hồi Âm mềm mại như trước, đôi mắt đen nhánh lóe lên một tầng giảo hoạt, "Nhưng bây giờ bọn họ đều ngủ, ban đêm yên tĩnh, chúng ta lén xuống núi, sau đó trước buổi sáng liền trở về, sẽ không bị ai phát hiện!"

Dạ Huyền nhíu nhíu mày, không mở miệng đáp ứng, cũng không lên tiếng cự tuyệt, chỉ là bình tĩnh nhìn nàng.

Lâm Hồi Âm cong cong miệng, kéo tay áo hắn, lay động không ngừng: "Ngươi đi cùng ta đi, được không? Được không? Được không mà?"

Nàng làm nũng, khiến cho hắn vui sướng, có chút choáng váng mê hoặc. Hắn nhịn không được nuốt nước miếng, theo bản năng liền gật gật đầu, đồng ý.

Yêu cầu của nàng, hắn không có cách nào cự tuyệt.

Lâm Hồi Âm vui mừng: "Dạ Huyền, ngươi thật tốt!"

Khuôn mặt nàng tươi cười như một đóa hoa phù dung, rất nhanh tràn nở ra, xinh đẹp không gì sánh được.

Hắn như bị cuốn hút, đột nhiên cũng nở nụ cười theo nàng. Nụ cười của hắn thật hàm súc, khóe môi nhẹ nhàng giương lên, lộ ra hàm răng trắng noãn. Có lẽ do phát ra từ sự vui vẻ trong nội tâm, cho nên nụ cười của hắn thoạt nhìn không còn mê đảo chúng sinh, ngược lại có chút thanh tịnh.

"Vậy ngươi đợi ta, ta đi lấy túi tiền. Bây giờ chúng ta xuất phát được không?"

Dạ Huyền gật gật đầu, Lâm Hồi Âm nhẹ nhàng vô cùng đi ra ngoài, dùng di chuyển thuật trở về phòng mình, lấy ra số tiền mình vất vả đào ra từ đống người chết, cẩn thận cho vào trong một cái túi nhỏ, xách ở trong tay, lần nữa quay trở về phòng Dạ Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Cùng ta xuống núi, được không? (20)

Lúc này Dạ Huyền đã chuẩn bị tốt mọi thứ, tiểu miêu bị hắn dọa chạy ghé lên vai hắn. Dạ Huyền thấy nàng quay lại, lập tức đứng lên, đẩy cửa sổ ra, mang nàng nhảy ra ngoài. Sau đó nháy mắt, Lâm Hồi Âm phát hiện mình ở trên trời cao vạn trượng, dưới chân là những đám mây mềm mại.

Ban đêm vốn lạnh, hơn nữa lúc này ở trên không trung trốn trải, độ ấm lại lạnh hơn bình thương. Lâm Hồi Âm run run thân mình, cuộn tròn trên đám mây, vươn tay lấy một đám mây thổi qua đến bên cạnh mình, đám mây đó ở trên người, chắn đi được không ít gió.

Dạ Huyền chuyên chú khống chế đám mây. Dọc đường đi thật trầm mặc, trong phút chốc Lâm Hồi Âm cũng không biết nên nói gì, liền nằm trên đám mây, lười biếng ngáp một cái.

Tiểu miêu chỉ im lặng trong chốc lát rồi lại phá lệ nghịch ngợm, từ trên vai Dạ Huyền nhảy đến chỗ Lâm Hồi Âm, tới tới lui lui lăn lộn, lăn qua lăn lại.

Lâm Hồi Âm vươn tay nhéo nhéo cái tai của tiểu miêu. Tiểu Bạch miêu hơi ghét bỏ liếc nàng một cái, rất ngạo kiều chạy đi chỗ khác. Lâm Hồi Âm bị tiểu bạch miêu chọc cho cười ra thành tiếng, dẫn đến Dạ Huyền quay đầu lại nhìn nàng một cái.

Lâm Hồi Âm mặt đỏ lên, nói: "Con mèo nhỏ kia thật đáng yêu."

"Đó không phải là mèo." Dạ Huyền phá lệ lên tiếng, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng, cũng không lạnh lẽo.

"A?" Lâm Hồi Âm kinh ngạc nhìn con mèo nhỏ kia, tỉ mỉ quan sát một lúc, thấy thế nào cũng cảm thấy đây là một con mèo nhỏ, nhìn không được ngẩng đầu, nghi ngờ nhìn về phía Dạ Huyền.

Dạ Huyền thuần thục khống chế đám mây trên không trung, không quay đầu lại nhìn nàng nhưng lại như biết nàng đang nghĩ gì, chậm rãi giải thích: "Đó là tuyết hổ, một trong ngũ đại thần thú thượng cổ."

"Hổ?" Lâm Hồi Âm lại mở to mắt, nhìn tiểu bạch miêu chỉ lớn hơn bàn tay mình, bĩu môi, bộ dáng hoài nghi.

Tuyết hổ nhìn thấy vẻ mặt kì thị của Lâm Hồi Âm, hướng về phía nàng bất mãn "meo" một tiếng.

Lâm Hồi Âm làm cái mặt quỷ với tuyết hổ, liền nghe được giọng nói dễ nghe của Dạ Huyền lại cắt qua bầu trời đêm một lần nữa: "Đây là bộ dáng sau khi nó biến thân."

"A." Lâm Hồi Âm lên tiếng. Lúc này Dạ Huyền không nói gì, hai người nhất thời lâm vào trầm mặc. Dạ Huyền ngàn năm lẻ loi một mình, tịch mịch lâu, khó tránh nói ít. Nhưng Lâm Hồi Âm đã nhịn không được, muốn tìm chuyện hỏi hắn: "Chúng ta còn bao lâu mới tới?"

"Lập tức." Dạ Huyền hiển nhiên không biết nói chuyện phiếm, đối mặt với vấn đề của Lâm Hồi Âm, chính là có hỏi tất đáp.

Lại một lần nữa tẻ ngắt, Lâm Hồi Âm vắt hết óc trong chốc lát, đột nhiên nghĩ đến chính mình còn không biết mua lễ vật gì cho Triều Ca. Nàng lại nghĩ Dạ Huyền từng sống với Triều Ca khá lâu, hai người nhất định quen thuộc. Lâm Hồi Âm trở mình một cái, nằm trên đám mây, hỏi: "Mấy ngày nữa là sinh nhật Triều Ca, ta muốn mua cho hắn một lễ vật. Ngươi có biết hắn thích gì không?"

Dạ Huyền đưa lưng về phía Lâm Hồi Âm nghe được lời này, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén…

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Ngươi chờ ai?[1]

181. Ngươi chờ ai?[1]

Một loại hơi thở nguy hiểm, từ trên người hắn, lặng yên không tiếng động lan tràn, cho đến khi bao bọc toàn thân.

“Lần này ngươi xuống núi, chỉ để mua quà sinh nhật cho hắn?” Dạ Huyền thong thả quay đầu, nhìn dung nhan nhu mì xinh đẹp của Lâm Hồi Âm, tiếng nói, có chút lãnh.

Lâm Hồi Âm theo bản năng lùi lại, hơi phòng bị nhìn Dạ Huyền, cảm thấy nam tử này tức giận đến có chút mạc danh kỳ diệu.

Dạ Huyền nhăn mày, vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, như chờ nàng trả lời.

Giờ này khắc này, hắn, thoạt nhìn thực bình tĩnh, bình tĩnh đến mức làm cho Lâm Hồi Âm chột dạ.

Nàng nhìn màu đỏ giữa mi tâm của hắn biến thành đỏ thẫm, ý nghĩ nhanh chóng dạo qua một vòng, nghĩ Dạ Huyền và Triều Ca hình như có thù không đội trời chung, trong tiềm thức lại nghĩ, hắn tức giận là vì nàng nói ra tên Triều Ca, cho nên vội vàng giải thích: "Hắn đối ta có ân cứu mạng, sinh nhật hắn, ta muốn mua một món quà, rất bình thường mà."

Lâm Hồi Âm càng nói, vẻ mặt Dạ Huyền càng khó coi, lòng của nàng nhịn không được lại càng khẩn trương.

Nam nhân này rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ, nàng đã từng tận mắt nhìn thấy, giọng nói dần dần gập ghềnh: “Ta biết ngươi không thích hắn, nhưng mã..... Ta với ngươi là bằng hữu, cùng hắn cũng là bằng hữu, hắn với ta không cừu, ngươi không thể bởi vì ngươi không thích, liền bắt ta cũng không thích hắn.....”

Ngươi là bằng hữu của ta..... Đơn giản vài câu khiến cho khuôn mặt lạnh lùng của Dạ Huyền hơi buông lỏng.

Lâm Hồi Âm âm thầm thở dài nhẹ nhõm, tiếp tục nói:“Chờ ngươi đến ngày sinh nhật, ta cũng sẽ mua quà tặng cho ngươi.”

Dạ Huyền lúc này mới bình thường lại, yên lặng nhìn nàng, nói ra một câu:“ 27 Tháng 10.” Sau đó quẫn bách quay đi, nhìn về phía trước.

Lâm Hồi Âm bị Dạ Huyền như vậy làm cho thẫn thờ, ngốc hồ hồ “A?” một tiếng, hỏi: "Ngươi nói cái gì?”

Dạ Huyền đưa lưng về phía Lâm Hồi Âm, nghe nàng hỏi lại, trên mặt hơi hiện lên một chút đỏ sậm, nặng nề nói lại một lần, "27 tháng 10."

“Đó là cái gì?” Lâm Hồi Âm như trước không có phản ứng, lại hỏi lại một câu.

Dạ Huyền đen mặt, âm thầm cắn răng, cố gắng bình ổn cảm xúc:“Sinh nhật ta.”

Lâm Hồi Âm giật mình hiểu ra, mắt mày cong cong nhìn bóng lưng Dạ Huyền, gật đầu, nói:“Ta đã biết.”

Dạ Huyền không đáp nhưng khuôn mặt hắn nháy mắt trở nên hỗn loạn, sau đó nhẹ nhàng khống chế đám mây, từ từ hạ xuống.

“Đến rồi à?” Lâm Hồi Âm đem đầu thấu qua đám mấy, nhìn về phía dưới, mơ hồ thấy được ánh sáng đèn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Ngươi chờ ai?[2]

182. Ngươi chờ ai?[2]

Đám mây càng ngày càng thấp, phía dưới cảnh tượng càng ngày càng rõ, Lâm Hồi Âm càng ngày càng căng thẳng.

Dạ Huyền vững vàng đáp đám mây lên một chỗ không người, Lâm Hồi Âm rất nhanh đi lên, sửa sang lại quần áo, quay đầu, kích động thúc giục:“Nhanh lên, nhanh lên, lúc trên đám mây ta thấy nơi đó có rất nhiều đồ ăn!”

Vẫn nghẹn trên Thần nên đã quên mất nhân gian là cái bộ dáng gì!

Hơn nữa thức ăn trên đó ngày nào cũng như ngày nào, vị giác của nàng chết lặng rồi.

.....

Chợ đêm đông người, ngã tư đường mở đầy tiểu quán, mua đồ này nọ.

Lâm Hồi Âm sợ lạc Dạ Huyền, liền vươn tay, kéo tay Dạ Huyền, tách đám người đi qua.

Dạ Huyền sợ người đông làm Lâm Hồi Âm bị thương, thường thường lúc ở nơi đông người sẽ bất động thanh sắc tạo ra kết giới quanh người Lâm Hồi Âm, khiến cho khoảng cách giữa nàng và mọi người luôn cân bằng.

Lâm Hồi Âm hưng trí bừng bừng vọt tới hai quán đồ ăn vặt, nhìn trái ngó phải hai lần, sau đó chọn đồ mình muốn ăn, dốc hết tiền ra mua một phần, theo sau tuyệt không khách khí đưa cho Dạ Huyền phía sau, sai hắn mang cho mình.

Đông Hoang đại lục tuy có chút bảo thủ, nhưng với cô gái chưa có hôn phối mà nói, thiếu phụ đã kết hôn cũng có thể cùng trượng phu đi trên đường.

Lâm Hồi Âm chỉ lo chọn đồ ăn này nọ, Dạ Huyền chỉ lo nhìn Lâm Hồi Âm thèm nhỏ dãi trước mỹ thực, hai người hoàn toàn không có chú ý tới người xung quanh đang nhìn mình.

Lúc Lâm Hồi Âm ở hiện đại, thường xuyên ăn mứt quả, dênd nơi này, lâu rồi chưa ăn, vừa đi ngang qua một ông lão bán mứt quả, Lâm Hồi Âm hưng trí bừng bừng xông lên, mua một chuỗi, trả tiền, sau đó vội vàng cắn một miếng.

Mứt quả ghim thành xâu đi vao miệng ê ẩm ngọt ngào, Lâm Hồi Âm ăn bất diệc nhạc hồ, liền ngay cả con mèo núp trên vai Dạ Huyền cũng nhịn không được nhìn chằm chằm tướng ăn của nàng, tí tách chảy nước miếng, nhìn Lâm Hồi Âm chỉ ăn mà không thèm để ý tới nó, liền không hài lòng "Meo meo" hai tiếng.

Lâm Hồi Âm ngước mắt, nhìn thoáng qua mèo Tiểu Bạch, khóe mắt vừa thấy Dạ Huyền đang nhìn chằm mình xem, liền để lại nửa xiên mứt quả, trừng mắt, theo dõi hắn một trận, lại cúi đầu nhìn nhìn mứt quả trong tay mình, nghĩ, chắc Dạ Huyền cũng muốn ăn, liền đưa mứt quả đến trước mặt hắn, nói:"Nhạ, cho ngươi ăn một cái."

Dạ Huyền vốn chỉ nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, đột nhiên trước mặt nhiều hơn một cái mứt quả, hắn hơi hơi sửng sốt, lại nghe thấy nàng cho chính mình ăn, đáy lòng ấm áp, có một trận vui sướng nói không rõ, mỉm cười, cắn một miếng.

Lâm Hồi Âm nhìn xâu quả chỉ còn lại hai viên, nghĩ mình còn chưa ăn đủ, trước khi Dạ Huyền ăn tiếp, nàng đã nhỏ giọng nhắc nhở hắn:"Ngươi ăn một quả, để lại cho ta một quả."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Ngươi chờ ai?[3]

183. Ngươi chờ ai?[3]

Dạ Huyền nghe buồn cười, chỉ cắn nửa quả sơn tra.

Lâm Hồi Âm thở dài nhẹ nhõm, không chần chừ gì mà ăn nốt mứt quả còn lại.

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm phình miệng, nghĩ đó là mức quả hắn ăn dở, đáy lòng mạc danh kỳ diệu cảm giác được một cỗ hạnh phúc.

Ngày trước, Thanh Âm luôn cùng Triều Ca sóng vai nhau đi đằng trước, mà hắn vẻ mặt khinh thường theo phía sau, nhìn Thanh Âm cầm vài nhét vào miệng Triều Ca, Triều Ca không chút do dự cắn ăn.

Dù sao cũng là hoàng thái tử, tràng vị có chút chiều chuộng, ăn thức ăn không sạch sẽ của nhân gian, lúc về thần sơn liền chạy đi tìm nhà xí

Đôi khi chạy đến hư thoát, hắn liền nhịn không được giễu cợt Triều Ca, lúc ấy Triều Ca chỉ lươm hắn một cái, trên mặt lộ vẻ một bộ vì Thanh Âm dù thoát hư đến chết cũng cam tâm tình nguyện.

Sau đó Triều Ca ôm bụng, tiếp tục chạy ra nhà xí.

Lúc đó, hắn không hiểu, cũng không cần biết.

Hắn cảm thấy nữ nhân là sinh vật mà hắn căn bản không cần dùng.

Hắn khẳng định cả đời mình sẽ không sẽ vì một nữ nhân mà làm ra hành động ngu ngốc như Triều Ca.

Nhưng ngàn năm sau, hắn mới phát hiện, kỳ thật kẻ ngốc, không phải Triều Ca, mà là hắn.

Triều Ca có tình yêu, nhưng tring lòng vẫn mang thiên hạ.

Hắn thì không, có tình yêu, đáy lòng chẳng còn gì khác.

Giờ này khắc này, hắn đã cảm nhận được tâm tình lúc đó của Triều Ca.

Nếu một nam tử thật sự yêu một nữ tử, sẽ cam tâm tình nguyện bị nữ tử kia ép ăn.

Đừng nói là xâu mứt quả, cho dù là độc dược thạch tín, chỉ cần là nàng tự mình đưa đến, hắn đều không chút do dự mà ăn.

Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm bị nhiều người chú ý, Lâm Hồi Âm còn đứt xâu quả cho Dạ Huyền ăn

Cử chỉ này ở hiện đại, thật sự không là cái gì.

Nhưng ở nơi này lại có vẻ hơi cởi mở, dẫn tới chung quanh vô số nam nhân huýt sáo, hướng về phía Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền chỉ trỏ dị nghị.

Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, bọn họ đã trở thành tiêu điểm.

Xung quanh nói, cho dù là nghĩa tốt, Lâm Hồi Âm vẫn cảm thấy ngượng ngùng, nàng kéo tay Dạ Huyền, vội vàng dắt hắn chạy ra khỏi đám đông.

Cảm giác có người nắm tay chạy qua phố phường huyên náo...

Dạ Huyền chưa bao giờ được thể nghiệm quá, nhưng hắn lại cảm thấy, cảm giác kia nhất định rất tốt đẹp, tim hắn suýt nhảy ra ngoài.

Hắn biết yêu một người là cảm giác gì.

Nhưng hắn lại không biết, hoá ra ở bên cạnh người mình yêu, lại là cảm giác như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Ngươi chờ ai?[4]

184. Ngươi chờ ai?[4]

Không ai biết, trong nháy mắt này, Dạ Huyền rốt cuộc có bao nhiêu di tâm một mực với nàng, cam tâm tình nguyện, đa tình thâm căn trọng, hận không thể..... vì nàng vượt núi băng sông, chết cũng không từ.

.....

Lâm Hồi Âm một đường lôi kéo Dạ Huyền chạy tới một cây cầu vắng người.

Lâm Hồi Âm buông lỏng tay Dạ Huyền, dựa vào cầu, từng ngụm từng ngụm thở phì phò.

Dạ Huyền đứng ở một bên, dựa vào lan can, nhìn Lâm Hồi Âm bởi vì chạy nhiều mà mặt ửng đỏ, vẻ mặt hắn ôn hoà hơn rất nhiều.

Dạ Huyền nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, nhịn không được vươn tay ra.

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, nhìn Dạ Huyền, giật mình.

Ngón tay của Dạ Huyền rất gần, đầu ngón tay mang theo cỗ hương khí nhảy vào chóp mũi Lâm Hồi Âm làm cho nàng cả người vựng huyễn, nàng theo bản năng há mồm, nhìn dung nhan khuynh thành gần trong gang tấc, trong thời gian ngắn, quên luôn cả trốn tránh.

Dạ Huyền nhẹ tay chạm lên môi nàng, Lâm Hồi Âm trợn mắt, giây tiếp theo, liền nhìn thấy đầu ngón tay hắn lau đi chút đường, sau đó hắn rút khăn tay ra, từ từ lau ngón tay

Một loạt động tác, lưu sướng tự nhiên mà lại tao nhã, như phong cảnh đẹp tuyệt vời.

Hoá ra hắn lau đường quả sơn tra trên môi nàng..... Nhưng như thế nào lại khiến tim nàng đập thình thịch vậy nhỉ?

Lâm Hồi Âm nhịn không được cảm thấy mặt nóng lên, dưới tình thế cấp bách, nàng liền lấy đồ ăn mình mua, tùy tiện mở ra một cái, lung tung ăn một ngụm, giảm bớt một chút xấu hổ, mới lại đưa tới trước mặt Dạ Huyền.

Dạ Huyền nhìn nàng, lắc đầu, tỏ vẻ mình không ăn, nhưng thật ra con mèo trên vai hắn lại thèm nhỏ dãi, vươn chân, trộm một ít, kẽo kẹt kẽo kẹt ăn.

Lâm Hồi Âm nhìn hắn không ăn, cũng không cưỡng cầu, tự ngồi nhai hết.

Nhìn vẻ mặt Dạ Huyền, nhớ tới trước kia, Lâm Hồi Âm nhịn không được thả chậm động tác ăn, xung quanh yên tĩnh, chỉ có tiếng chợ đêm mơ hồ từ xa truyền tới

Lâm Hồi Âm nghĩ rằng, người nady, rốt cuộc từng trải qua chuyện gì?

Nữ nhân trời sinh đều thích ngồi lê đôi mách.

Nhất là khi đối tượng lại là Dạ Huyền, thân là tiên yêu huyết thống, cho tới bây giờ đều độc lai độc vãng lẻ loi một mình, khó tránh khỏi khiến người ta tò mò.

Tò mò, người như hắn, rốt cuộc sẽ thích người như thế nào?

Hoặc là, hắn biết thích sao?

Mình bảo hắn dẫn mình xuống núi, hắn lập tức đồng ý, Lâm Hồi Âm cảm thấy Dạ Huyền ngày hôm nay không còn khủng bố như mọi ngày, cho nên cũng không có lòng đề phòng, trong lòng tò mò, ngoài miệng đã thốt lên:"Ngươi có người thích không?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: Ngươi chờ ai?[5]

185. Ngươi chờ ai?[5]

Dạ Huyền thật không ngờ Lâm Hồi Âm đột nhiên mở miệng nói chuyện, đầu tiên là ngây ra một lúc, liền xoa đầu, sau đó ý thức được nàng hỏi cái gì, liền nhìn chằm chằm nàng trong chốc lát, quay mặt đi, như ngượng ngùng xấu hổ, nhìn nước sông dập dềnh gợn sóng, khẽ gật đầu, sau đó Dạ Huyền ý thức được có Lâm Hồi Âm nhìn không thấy, liền thấp giọng đáp một tiếng, nói: "Có."

Oa..... Hắn thế nhưng có người thích nha..... Nhưng hắn có người thích, vậy tại sao không ở cạnh nàng ấy?

Lâm Hồi Âm có rất nhiều vấn đề, một chốc không biết hỏi từ đâu, đột nhiên nghĩ đến, lúc trước Dạ Huyền nói với mình, hắn đang đợi một người, cho nên không thể chết được, nhất thời linh quang chợt lóe, liền búng tay,nhìn Dạ Huyền, hỏi: "Người ngươi thích có phải là người ngươi đang chờ?"

"Ừ." Dạ Huyền không chần chờ mà trả lời, dừng một chút, tựa hồ cảm thấy lời này có chút không ổn, liền nói:"Không phải thích, là yêu."

Không phải thích, là yêu.

Thích và yêu, tuy viết khác nhau, nhưng đã có sự cách biệt nghiêng trời lệch đất.

Thích là hảo cảm, là mê say, là tâm động, là bắt đầu.

Nhưng yêu thì khắc, là khắc sâu, là trầm mê, là chấm dứt.

Lâm Hồi Âm nghĩ, nam tử luôn trầm mặc lại cao ngạo này, luôn có thể dùng đơn giản vài từ để đắp nặn thành cảm xúc.

Giống như đêm hôm đó, trong rừng cây, hắn nói, hắn không thể chết được.

Lần đầu tiên trong đời nàng cảm thấy nam tử này kỳ thật cũng không đáng ghét như mình tưởng.

Tình yêu là vấn đề nghe hoài không chán, cho nên Lâm Hồi Âm vẫn mạo muội hỏi ra:"Là nam nhân hay là nữ nhân?"

Đến bây giờ người kia vẫn chưa xuất hiện, chẳng lẽ là nam nhân?

Cấm kỵ chi luyến, không được thừa nhân, cho nên phải bắt tách ra?

Dạ Huyền nhíu mày, trừng mắt nhìn Lâm Hồi Âm, đáy mắt có vài phần bất mãn, ngoài miệng vẫn thành thành thật thật trả lời: "Nữ." Sau đó lại như thanh minh cái gì, nói:"Ta không có đoạn tụ."

(*) Đoạn tụ là đồng tính.

"Nga." Lâm Hồi Âm thè lưỡi, ngây thơ cười, lại ăn một xiên thịt, nghiêng đầu, hỏi: "Ngươi vẫn đợi người kia sao?"

"Ừ."

"Vậy ngươi đang đợi ai?" Lâm Hồi Âm sáng mắt, hắn đợi người hắn yêu, sẽ là ai a?

Lâm Hồi Âm tràn ngập tò mò và chờ mong.

Dạ Huyền không trả lời, chậm rãi xoay người, nhìn Lâm Hồi Âm.

Hắn không trả lời vấn đề của nàng, hỏi ngược lại:"Ngươi cảm thấy con người của ta thế nào?"

Hắn nhớ, hắn từng cầm chiếc nhẫn kia đi tìm nàng, nàng nói với Triều Ca, nàng ghét hắn!

Hắn cũng nhớ kỹ, trong rừng trúc sau điện, nàng và Triều Ca nhìn nhau, thâm tình lưu chuyển!

Hắn rất muốn nói cho nàng, hắn đợi nàng ngàn năm, yêu nàng ngàn năm, nhưng hắn sợ hắn nói ra rồi, nàng sẽ từ chối. Từ khi sinh ra cho đến nay, hắn đã là bí mật đen tối nhất của mẫu hậu, là sự sỉ nhục của tiên đế, là đối tượng bị rất nhiều kẻ truy giết, hắn mất đi rất nhiều, hắn chỉ có nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Ngươi chờ người kia là ai?[6]

186. Ngươi chờ người kia là ai?[6]

Thậm chí đôi khi, hắn hy vọng, hắn và nàng có thể sóng vai làm bằng hữu mãi như vậy, thanh thản sống qua ngày, vĩnh viễn không mất đi, vĩnh viễn bên nhau.

Năm tháng vô kình, ngày tốt cảnh đẹp.

Có nàng.

.....

Dạ Huyền đột nhiên hỏi câu này, Lâm Hồi Âm không biết trả lời thế não.

Nếu là nói hắn tốt, hình như hắn cũng không tốt như vậy, nếu là nói hắn không tốt, nhưng hắn đối xử với nàng rất tốt.

Lâm Hồi Âm do dự, cuối cùng ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền, lựa chọn ngôn từ, hàm súc nói:"Kỳ thật ngươi rất tốt!"

"Ồ?" Dạ Huyền không ngờ nàng sẽ nói như vậy, hơi kinh ngạc.

"Cái kia....." Lâm Hồi Âm cắn ngón tay, thành khẩn nói:"Chỉ cần ngươi muốn, kỳ thật sẽ có rất nhiều nữ nhân thích ngươi."

"Thế à? Vậy còn ngươi?" Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm, không chút do dự hỏi lại,"Ngươi cũng sẽ thích ta sao?"

Lâm Hồi Âm đột nhiên mở to hai mắt, trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời như thế nào

Liên quan gì đến ta?

"Vậy ngươi có thể thích ta không?" Dạ Huyền nghiêm túc hỏi, tròng mắt thâm thúy mê người nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, không bỏ qua.

"Ta..... Ta....." Nàng đảo mắt, suy nghĩ hồi lâu vẫn không biết trả lời thế nào, Dạ Huyền vẫn nhìn chằm chằm vào nàng, ánh mắt hắn khiến đáy lòng nàng hốt hoảng, sốt ruột, cọ chân, thẹn thùng thốt ra:"Sao ngươi lại đáng ghét thế chứ, quỷ xứ hà."

Lâm Hồi Âm nói xong, mặt đỏ như lửa, nàng nghiêng đầu, nhìn dòng sông, cảm thấy tim mình đang dộng ầm ầm.

Đáy mắt Dạ Huyền hiện lên sự cô đơn, hai mắt không có tiêu cự, vẻ mặt có chút mơ hồ, rất lâu saumới nhẹ nhàng nói:"Ta biết ngươi ghét ta."

Biết rõ nàng ghét mình, nhưng nàng nói như vậy, hắn vẫn cảm thấy có chút khổ sở.

"Ta....." Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền, ý thức được lời mình nói trong tình thế cấp bách đã bị hắn hiểu lầm.

Nàng vốn không phải ý kia, nàng bị hắn nhìn chằm chằm nên có chút thẹn thùng, dưới tình thế cấp bách liền ngây thơ nói câu như vậy

Nếu như là nam tử bình thường, tất nhiên sẽ biết nàng đang xấu hổ!!

Lâm Hồi Âm căng thẳng, cắn cắn môi, đỏ mặt nói:"Ta không phải ý đó..... Ta....."

Hứa là rất thẹn thùng, Lâm Hồi Âm liền vươn tay đẩy Dạ Huyền,"Ngươi có biết không, ngươi thật sự rất đáng ghét, chẳng lẽ ngươi không biết, lúc nữ tử xấu hổ đều sẽ nói như vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Ngươi chờ ai?[7]

187. Ngươi chờ ai?[7]

Dạ Huyền đầu tiên là sửng sốt, biểu tình có vẻ có chút mờ mịt, nàng nói nàng ghét hắn, như thế nào lại biến thành thẹn thùng?

Qua hồi lâu, ánh mắt hắn lần nữa có tiêu cự, đáy mắt quang mang lóe lên cái hiểu cái không, dừng trên người Lâm Hồi Âm, nửa tin nửa ngờ hỏi:"Ngươi thật sự không ghét ta?"

Mắt hắn nóng rực, Lâm Hồi Âm không dám nhìn tiếp, nàng đảo mắt, nhìn du thuyền đang trôi về phía nady, mặt đỏ như gấc, gật đầu lung tung, nói:"Thật."

Vẻ mặt Dạ Huyền giãn ra, như đoá phù dung nở trong đêm, kinh diễm tuyệt trần, nhưng giây tiếp theo, hắn nhớ tới cái gì, lại trầm mặc, mang theo từng đợt từng đợt đau thương:"Nhưng lúc trong hoàng cung, ngươi nói với Triều Ca, ngươi ghét ta."

Lâm Hồi Âm giật mình, suy nghĩ một lúc mới nhớ ra đó là lúc nào, nhất thời, nàng không hề do dự nói:"Ta khẳng định ta nói ghét ngươi, lúc ấy ngươi để năm kẻ biến thái làm như vậy với ta, hơn nữa rõ ràng cùng ta đã đánh cuộc, nói chỉ cần ta thắng, là có thể ở bên cạnh ngươi một tháng, kết quả ngươi lật lọng, hơn nữa còn chưa tính, sau này ngươi vì trả thù Triều Ca, năm lần bảy lượt muốn giết chết ta, ngươi cảm thấy đổi thành người bình thường, có thể không ghét ngươi sao?"

Lâm Hồi Âm mím môi, biết mình vừa nói câu kia, quá thẳng thừng.

Dạ Huyền không lên tiếng, Lâm Hồi Âm lại cảm thấy mình cũng không có gì sai, cho nên cũng không giải thích, hai người lại lâm vào trầm mặc.

Lúc này trầm mặc, so với trầm mặc trước kia, đều làm cho người ta cảm thấy nặng nề.

Xa xa du thuyền đã dần tiến gần, Lâm Hồi Âm lúc này mới thấy rõ, đó là một chiếc thuyền ba tầng lầu các, phía trên có rất nhiều tân khách, đều là nam tử ra ngoài tìm vui, trong lòng đều ôm mỹ nữ xiêm y mỏng manh diêm dúa, giữa thuyền còn có một nữ tử trang điểm xinh đẹp ôm tỳ bà bán che mặt xướng tiểu khúc, âm điệu uyển chuyển triền miên, thân thuyền quấn màu đèn lồng thắp sáng, chiếu lên, Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền trắng nõn da thịt, đều biến thành màu đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Ngươi chờ ai?[8]

188. Ngươi chờ ai?[8]

Lâm Hồi Âm cảm thấy không khí áp lực không chịu nổi, vừa định nói một câu, hay là trở về chợ đêm đi, liền nghe được nam tử xinh đẹp vẫn im lặng bên cạnh, âm điệu hoa lệ thanh thiển cắt qua bầu trời, thong thả bay đến:"Xin lỗi."

Lâm Hồi Âm đột nhiên ngây người, không thể tin nhìn hắn.

Dừng một chút, hắn lại nói:"Thật sự xin lỗi, ta sẽ không lấy cớ nguỵ biện cho những chuyện ta đã làm. Mặc dù có nguyên nhân có thể bào chữa cho sai lầm của ta, nhưng cuối cùng cũng cũng là sai lầm. Bởi vì, gây tổn thương cho ngươi là thật, ta sai rồi."

Nguyên nhân là vì ta yêu ngươi, có ngươi, ta khinh thường đối tốt với người khác, lòng tốt của ta chỉ cho ngươi.

Mà khi ấy, ta lại không biết ngươi chính là ngươi.

Lâm Hồi Âm cũng không biết, trên thế giới này, còn có một loại người, giải thích cái gì cũng khiến người ta..... Kinh diễm!

Dạ Huyền đứng đối diện Lâm Hồi Âm, sắc mặt tái nhợt, hắn rất sợ..... Sợ nàng không chịu tha thứ..... Hắn không cần nàng thích hắn, nhưng trăm ngàn lần đừng ghét hắn.....

Lâm Hồi Âm rối loạn, thật lâu sau, nàng thật dài lông mi nhẹ nhàng giật giật, một lần nữa nhìn hắn.

Hai người cho nhau một hồi, Lâm Hồi Âm hắng giọng nói,:"Kỳ thật cũng không có gì, chúng ta hiện tại không phải bằng hữu sao?"

Trong rừng cây ở thần Sơn, hắn hỏi nàng, bọn họ có thể làm bằng hữu hay không, nàng trả lời, nàng có thể thử một lần.

Kỳ thật lúc ấy, nàng chỉ nói cho có lệ, đáy lòng cũng không xác định có muốn làm bạn với hắn hay không, lại không biết phải từ chối thế nào.

Nhưng lúc này thì khác, nàng cảm thấy Dạ Huyền không bất trị như thế, hắn có thể dịu dàng, hắn có gan thừa nhận sai lầm, hơn nữa, nam nhân như hắn, vô luận là ở đây hay ở hiện đại, đều cực kỳ hiếm thấy.

Bản tính của mỗi người chính là, tìm nguyên nhân giải thích sau khi làm sai, lý do đó có lẽ là thật, có lẽ là giả, có lẽ sẽ làm người vui vẻ, có lẽ làm cho người ta càng khó chịu, nhưng với Dạ Huyền, phương thức này lại chẳng là gì.

Hắn có gan đối mặt với sai lầm, không lấy cớ gì cả, đây là bản tính.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Ngươi chờ ai?[9]

189. Ngươi chờ ai?[9]

Huống chi, sau khi biết nàng là Thanh Âm chuyển thế, hắn cũng không tệ bạc với nàng.

Hắn ra mặt khi Triều Ca bắt nàng xin lỗi Liên Y

Hiện tại hắn dẫn mình lén trốn khỏi Thần sơn.....

Nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm mỉm cười với Dạ Huyền, nụ cười nhợt nhạt, đáy mắt đen bóng:"Nếu là bằng hữu, vốn không cần so đo, đúng không?"

Dạ Huyền mỉm cười, nàng nhận lời xin lỗi sao?.

Hoá ra đây là cảm giác hạnh phúc, chính vì nàng tha thứ, hắn cảm thấy hết thảy đều tốt đẹp.

Kỳ thật, hắn bản có thể như Triều Ca, ánh mặt trời tốt đẹp, người gặp người thích, nếu là có một người, như nàng vậy, muốn cùng huynh ấy làm bằng hữu, muốn bao dung huynh ấy, muốn tha thứ huynh ấy, muốn dung hạ huynh ấy, huynh ấy sẽ không thay đổi thành dáng vẻ như bây giờ.

Trong nháy mắt kia, Dạ Huyền cảm thấy có một loại cảm động, tràn ngập trong lòng.

Ngàn năm, ước chừng ngàn năm, hắn chưa bao giờ nếm được càm giác ấm áp như thế..

Chỉ cần có nàng, hắn có thể học trở thành người tốt.

Dạ Huyền nghĩ sau khi mẫu hậu, Triều Ca phản bội mình, hắn tưởng sẽ không bao giờ còn cảm động, nhưng hiện tại, hắn thật sự bị cảm động.

Rất lâu sau, hắn mới bình phục tâm tình, nhìn nàng, trịnh trọng nói:"Cám ơn."

Cám ơn ngươi muốn làm bạn với ta.

Hắn cô tịch, chỉ có nàng mới có thể giải cứu.

Lâm Hồi Âm thấy không khí lại trở nên không xấu hổ, tiếp tục lấy đồ ra ăn.

Dạ Huyền nhìn sườn mặt Lâm Hồi Âm, nói:"Nếu có việc cần, ta sẽ tương trợ, bất kể sinh tử."

Nghe hứa hẹn như thêd, Lâm Hồi Âm suýt nữa đánh rơi bịch đồ ăn xuống lòng sông.

Nàng chưa bao giờ tin người khác nói, ta vì ngươi có thể đi sinh đi chết, mấy thứ này đều là dối trá, giống như một người nam nhân, nếu thật sự yêu ngươi, đợi đến jhi hắn mọi cách chiếu cố cẩn thận săn sóc ngươi, ngươi tin tưởng hắn cũng không muộn. Nếu thật sự đối với ngươi tốt, đợi đến khi hắn làm chuyện khiến ngươi thấy, ngươi cảm động cũng không muộn. Nếu là thật sự muốn kết hôn với ngươi, đợi đến khi hắn cầm sính lễ cầu hôn, ngươi tự hỏi muốn gả cho hắn hay không cũng không muộn. Nếu thật sự không bỏ ngươi, chờ đến khi ngươi biến mất khỏi thế gian, hắn sẽ nổi điên lên tìm kiếm ngươi, ngươi lệ nóng doanh tròng cũng không muộn. Nếu hắn coi ngươi là không khí, đợi đến khi ngươi thật sự gặp nguy hiểm, hắn sẽ nắm chặt tay ngươi, cùng ngươi lên núi đao xuống biển lửa, ngươi tin tưởng hắn cũng không muộn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Ngươi chờ ai?[10]

190. Ngươi chờ ai?[10]

Nhưng khi Lâm Hồi Âm xoay qua nhìn Dạ Huyền, nàng lại không thể nào mở miệng nói câu muốn nói: "Hứa hẹn đều là gạt người ".

Bởi vì ánh mắt Dạ Huyền quá kiên quyết, kiên quyết giống như có thể vì nàng mà chết.

Lâm Hồi Âm nuốt nước miếng, liền đem chính mình đến bên miệng nuốt trở lại trong bụng.

Bình tĩnh mà xem xét, nàng không phải tin tưởng Dạ Huyền những lời này, nhưng là nàng cũng không có chọc thủng, chỉ mỉn cười, đảo mắt nói sang chuyện khác:"Thời gian không còn sớm, chúng ta tới chợ đêm chọn lễ vật đi?"

Dạ Huyền được Lâm Hồi Âm tha thứ nên tâm tình rất tốt, yên lặng gật gật đầu, đi theo Lâm Hồi Âm đến chợ đêm.

Lúc này đã khuya, chợ đêm vẫn náo nhiệt ồn ào, hai bên có rất nhiều cửa hàng, bên trong bán đủ loại đồ, Lâm Hồi Âm chọn đến chọn đi, nhưng không có chọn ra thứ thích hợp để tặng cho Triều Ca.

Lâm Hồi Âm ảo não, Dạ Huyền lại vui sướng.

Trong bể tình, dù là nam hay nữ đều keo kiệt, vô luận yêu hay không yêu, ghen đã là trời sinh bản tính.

Dạ Huyền cũng không ngoại lệ, trong lòng hy vọng Lâm Hồi Âm không tìm được quà thích hợp cho Triều Ca mà từ bỏ.

Hai người đi dạo hơn phân nửa con phố, hai tay Lâm Hồi Âm vẫn trống trơn, nhưng thật ra càng đi phía trước càng ngày càng náo nhiệt, đợi cho đến gần, Lâm Hồi Âm mới nghe thấy thấy một cỗ phấn hoa, sau đó nhìn đến thấy trong cửa lớn mở rộng, đèn đuốc huy hoàng, trang hoàng xa hoa, có rất nhiều nữ nhân dựa cửa sổ cầm khăn tay, liếc mắt đưa tình với người đi qua ngã tư.

Lâm Hồi Âm liếc mắt một cái liền nhận ra, đây là thanh lâu trong truyền thuyết, nàng nhịn không được tò mò nhìn nhiều hơn.

Dạ Huyền diện mạo xuất chúng, lại đứng ngay cửa thanh lâu, dẫn tới các cô nương kiếm khác thòm thèm lau miệng, gái thanh lâu cởi mở dâm dậy, không hề cố kỵ vây quanh Dạ Huyền, lập tức tách Lâm Hồi Âm ra, đẩy sang một bên.

Lâm Hồi Âm đứng không vững, lảo đảo lảo đảo, vừa ngẩng đầu đã thấy Dạ Huyền bị đám gái lầu xanh bu quanh.

Dạ Huyền nhăn mày, vẻ mặt lạnh léo.

Đám cô nương lại lớn mật chạm tay, sờ soạng Dạ Huyền, miệng hô:"Công tử, vào uống hai chén đi....."

"Công tử, cho ta hầu hạ công tử đi....."

“Công tử.....”

Dấu hồng nhạt giữa mi tâm của Dạ Huyền đột nhiên biến hồng, lệ khí nháy mắt tăng thêm, Lâm Hồi Âm đứng ngoài xem, Dạ Huyền tàn bạo giết người không chớp mắt vừa muốn xuất hiện, nàng đã “Ai ai” hai tiếng, vội chen vào, che trước mặt Dạ Huyền nói với các nữ tử thanh lâu:“Các ngươi tránh ra tránh ra, không thấy được ta còn ở trong này nha, các ngươi những người này, đừng quá đáng, ta cáu đấy."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (1)

Những cô nương thanh lâu kia nhìn thấy Lâm Hồi Âm, khịt mũi khinh thường một cái rồi phất ống tay áo, thét lên: "Đáng tiếc", "Không vui" rồi lướt qua người nàng, vây lấy những người qua đường khác.

Ngay sau đó Lâm Hồi Âm vội vàng lôi ống tay áo Dạ Huyền, đi về phía trước.

Dạ Huyền bước theo sau Lâm Hồi Âm, nhìn đỉnh đầu nàng, mi mắt khôi phục lại bình tĩnh, ột chút cũng không tiêu hóa kịp những lời Lâm Hồi Âm nói với những cô nương thanh lâu kia rốt cục có hàm ý gì.

.....

Không hề chọn được quà sinh nhật cho Triêu Ca mà Lâm hồi Âm còn bị một đoàn biễu diễu tạp hí trong chợ đêm mê hoặc.

Đứng ở ven đường nhìn chằm chằm có chút thất thần.

Dạ Huyền không hề hứng thú với nhữn thứ kia, yên lặng đứng bên cạnh, ánh mắt thỉnh thoảng lại liếc về thanh lâu cách đó không xa. Đáy mắt hắn xoẹt qua một ý nghĩ sâu xa, một lát sau lại nghiêng đầu, nói với Lâm Hồi Âm đang chuyên tâm xem tạp hí: "Ta đi vệ sinh, ngươi đứng đây đợi ta chút."

Ánh mắt Lâm Hồi Âm cũng chưa hề rời khỏi đoàn tạp hí, ngược lại còn vỗ tay khen ngợi hai tiếng, sau đó đáp với Dạ Huyền bên cạnh một tiếng: "Ừ."

Dạ Huyền có chút không yên lòng, lại dặn dò thêm một câu: "Ngươi nhất định phải đợi ta ở đây, ta sẽ nhanh quay lại."

"Biết." Lâm Hồi Âm khoát tay một cái, chán ghét nhìn đoàn người nhích tới nhích lui trước mặt mình, sau đó nhón mạnh chân lên, ngẩng đầu nhìn.

Dạ Huyền lúc này mới yên tâm, xoay người bước về phía thanh lâu, vừa bước được hai bước giống như lại nghĩ đến điều gì, lại bước về sau lưng Lâm Hồi Âm.

Nàng đang chuyên chú xem biểu diễn nên vốn dĩ không biết Dạ Huyền đã trở lại.

Dạ Huyền ngừng thở, đứng sau lưng Lâm Hồi Âm nhìn xung quanh một chút phát hiện mọi người ai cũng tập trung chú ý đoàn tạp hí, ánh mắt hắn lóe lên, sau đó rất nhanh đụng người bên cạnh một cái, người đó đứng không vững nên đụng phải Lâm Hồi Âm. Thừa dịp có khe hở, Dạ Huyền im lặng không tiếng động duỗi tay vào ống tay áo Lâm Hồi Âm rồi rụt lại. Nhẹ nhàng thối lui khỏi đám người, rời đi.

Đi được một quãng rồi Dạ Huyền mới lôi thứ vừa mò được trong tay áo Lâm Hồi Âm ra, là một túi vải nhỏ nặng trịch. Mở ra Dạ Huyền mới phát hiện bên trong chứa toàn tiền, sau đó hắn hơi cong khóe moi, bỏ túi bạc kia vào trước ngực mình. Thầm nghĩ nếu nàng không có tiền thì hẳn sẽ không mua được quà cho Triêu Ca.

.....

Lần nữa đứng trước cửa thanh lâu, những cô nương đứng chào đón khách vừa rồi đã không thấy đâu.

Dạ Huyền dừng trước cửa một chút, sau đó nhíu mi mắt, ánh mắt lộ rõ vẻ ghét bỏ, chậm rãi bước vào.

Dạ Huyền toàn thân áo đỏ, mái tóc dài kéo ên trên mặt đất, chân trần bước vào thanh lâu. Trong nháy mắt đã thu hút tất cả ánh mắt của moi người. Những cô nương đứng chào đón khách lúc nãy có một người phát hiện ra hắn, lập tức vãy tay cười duyên, trang điểm lộng lẫy bước về phía hắn: "Công tử bỏ nương tử của ngài trở về tìm chúng ta sao?"

Dạ Huyền có chút không hiểu cô nương kia đang nói gì, chỉ là nhíu mày một cái, giọng lạnh như băng: "Ai là quản sự nơi này của các ngươi?"

Cô gái thanh lâu kia nhìn Dạ Huyền chằm chằm, đáy mắt toát ra ánh sáng tươi đẹp, mang theo mấy phần vui mừng lên tiếng: "Công tử, ma ma của chúng ta không bồi rượu, nếu công tử không ngại hãy để ta phục vụ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (2)

Cô gái thanh lâu kia nhìn Dạ Huyền chằm chằm, đáy mắt toát ra ánh sáng tươi đẹp, mang theo mấy phần vui mừng lên tiếng: "Công tử, ma ma của chúng ta không bồi rượu, nếu công tử không ngại hãy để ta phục vụ."

Dạ Huyền không nhịn được, liếc mắt nhìn cô nương kia một cái rồi nghiêng người né tránh tay nàng đang đưa về phía mình, bước vào bên trong.

Cô nương thanh lâu kia thấy vậy thì vội vàng đuổi theo, muốn đưa tay ra nắm lấy tay Dạ Huyền. Chỉ là lúc vừa chạm đến ống tay áo của hắn Dạ Huyền lại đột ngột xoay người, cánh tay nhanh chóng duỗi ra không chút lưu tình bóp cằm nàng.

Công nương kia thét lên một tiếng sau đó không phát ra âm thanh gì nữa, nàng cảm nhận rõ lực đạo của người đàn ông kia càng lúc càng mạnh, chỉ thêm một chút nữa nàng có thể bị giết chết.

Tiếng thét chói tai kia đã thu hút vô số người, tất cả đều rối rít nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền. Những cô nương thanh lâu khác thấy Dạ Huyền bóp cổ cô nương kia thì cũng bị dọa cho tái mắt, tất cả đều nhanh chóng phản ứng chạy đi tìm ma ma.

Nơi này có không ít người là khách quen, thấy cảnh tượng như vậy thì thấy thương hoa tiếc ngọc, ném ly về phía Dạ Huyền. Chỉ là lúc bay được nữa đường lại đột ngột dừng ở không trung, vỡ vụn thành từng mảnh vụn, bay về bốn phía. Mọi người lại vối vàng né tránh, có vài cô nương thanh lâu còn la thét không ngừng.

Ma Ma mang theo một đám côn đồ mang quần áo đên cầm theo gậy chạy đến, thấy cảnh tượng hỗn loạn trước mặt, sắc mặt trở nên có chút khó coi. Nàng mở thanh lâu đã mấy chục năm, chưa bao giờ có người dám đập phá, nhất thời không suy nghĩ muốn phất tay bảo đám côn đồ kia nhảy ra nhưng khi nhìn thấy Dạ Huyền toàn thân tản ra sát khi thì vội vàng vứt bỏ ý nghĩ đó đi.

Nàng kinh doanh thanh lâu này mấy thập niên, gặp vô số người, biết vô số chuyện. Nhìn một cái đã biết người đàn ông nay rất không bình thường, nhất thời vẫy vẫy chiếc khăn trong tay mình, mang theo nụ cười tiến lên tiếp đón Dạ Huyền: "Vị công tử này có chuyện gì vậy, cứ nói chớ động thủ."

Dạ Huyền hất cằm nhìn ma ma, giọng trong veo: "Ngươi là ma ma ở đây?"

"Ừ." Ma ma lại cười một tiếng, chỉ chỉ cánh tay đang bóp chặt cổ cô ngương kia nói: "Công tử, nếu như cô nàng áo xanh này chọc giận ngài ở chỗ nào thì xin ngài nể mặt ta, tha cho nàng, sau đó ta đưa ngài lên lầu, phái những cô nương thật xinh đẹp hầu công tử."

Dạ Huyền hừ lạnh một tiếng, không nói gì, cánh tay hung hãn bóp trên cổ cô nàng kia cũng từ từ thu lại.

Cô nương kia lập tức ngã trên mặt đất, ôm lấy cổ họng không ngừng thở dốc.

Ma ma chỉ hai cô nương khác đứng gần đó dặn dò: "Các ngươi còn ngớ ra đó làm gì, mau đỡ nàng dậy đi."

Hai cô nương kia cúi đầu, vội vàng chạy đến đỡ cô ngương xụi lơ kia, nhìn cũng không dám nhìn Dạ Huyền một cái, chỉ là đỡ cô nương kia sau đó vội vàng rời đi/

Ngược lại ma ma rất bình tĩnh nhìn Dạ Huyền, chỉ quý lầu phía sau nói: "Công tử, chúng ta cùng đến đó."

Dạ Huyền vẫn không lên tiếng, kiêu ngạo đi theo sau lưng bà ta, biến mất trước mắt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (3)

Sau khi Dạ Huyền đi được một lát thì đoàn tạp hí tan cuộc, người xem cũng lục tục rời đi, chỉ còn lại Lâm Hồi Âm đứng ở ven đường đợi Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm không phải là người kiên nhẫn, đợi một hồi không thấy Dạ Huyền quay lại, hơn nữa bản thân cũng muốn đi vệ sinh. Nhịn một lúc Lâm hồi Âm đã cảm thấy không nhịn nổi nữa nên suy nghĩ một chút, cảm thấy Dạ Huyền nếu trở lại không thấy nàng sẽ ở nơi này đợi nàng. Chỉ cần nàng đi nhanh về nhanh hẳn là không việc gì.

Nhất thời Lâm Hồi Âm chạy về cửa hàng cách đó không xa, Lâm Hồi Âm không thể trực tiếp nói muốn đi nhà xí nên phải giả bộ mua gì đó, tùy tiện nhìn trong tiệm một chút, thì chọn một đôi bông tai xinh đẹp, suy nghĩ có thể mua về cho Liễu Nhiễu nên hỏi ông chủ: "Ông chủ, cái này bao nhiêu tiền?"

"Mặt nhìn của cô nương thật tốt, đây là trang sức thuần ngân, ba lượng bạc." Ông chủ là một người đàn ông trung niên mập mạp, nói tới nói lui, râu vểnh lên.

"Bọc lại cho ta."

Ông chủ "Rồi" một tiếng, sau đó cầm bông tai lên, cẩn thận bỏ vào trong một túi vải.

Lâm Hồi Âm nhận lấy túi vải, theo bản năng sờ túi tiền trong ống tay áo, sau đó động tác cứng đờ rồi đưa tay sờ tìm trong ống tay khác. Tiếp đó lại vỗ ngực mình một cái tiếp tục tìm kiếm trên người mình phát hiện ở đâu cũng không có, đáy lòng cả kinh, lúc này mới biết mình bị trộm.

Lâm Hồi Âm lúng túng vạn phần, trả túi vải lại cho ông chủ.

Ông chủ cho là Lâm Hồi Âm chê đắt, híp mắt lại cười nói: "Cô nương, chúng ta làm ăn vốn nhỏ, không lời bao nhiêu, thấy cô nương thật thích, vậy cô nương trả ta ba mươi văn tiền cũng được."

Lâm Hồi Âm lắc đầu, vẫn nhét túi vải vào trong tay ông chủ.

Ông chủ không muốn nói tiếp, một ngày không bán được bao nhiêu nên cắn răng, nói: "Hai lượng bạc, đây là giá thấp nhất rồi."

Lâm Hồi Âm càng trở nên lúng túng, trên mặt đỏ rần, ấp úng rồi mới nhỏ giọng nói: "Ông chủ, xin lỗi, túi tiền của ta bị trộm, ta không thể mua, nếu như ta có tiền nhất định sẽ mua."

Ông chủ nghe nói vậy mới mang theo mấy phần tiếc nuối nhận lại túi vải.

Vốn Lâm Hồi Âm muốn mượn nhà xí, giờ như vậy lại phải mở miệng xin lỗi, sau đó nghiêng người vội vàng chạy ra ngoài.

Lâm Hồi Âm chạy dọc theo đường cũ, về nơi đoàn tạp hí vừa biễu diễn. Bởi vì muốn đi nhà vệ sinh nên tốc độ của nàng có hơi chậm. Lúc đến nơi, mới phát hiện Dạ Huyền còn chưa trở lại, mà ở khoảng trống lúc nãy lại xuất hiện một sạp nhỏ.

Đến khi Lâm Hồi Âm đến gần mới phát hiện bày rạp ra là một lão bà bà, cầm một túi đồ màu trắng khoan lỗ phía trên.

Sau khi đục được một lỗ, lão bà bà kia mới lấy một dây chỉ đỏ luồn qua khe kia, sau lại tiếp tục chui qua mấy lỗ, cứ tiếp tục như vậy, trên tấm vải trắng xuất hiện từng họa tiết đỏ...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (4)

Sau khi đục được một lỗ, lão bà bà kia mới lấy một dây chỉ đỏ luồn qua khe kia, sau lại tiếp tục chui qua mấy lỗ, cứ tiếp tục như vậy, trên tấm vải trắng xuất hiện từng họa tiết đỏ. Cầm lên so sánh một chút phát hiện lớn nhỏ thích hợp lại tiếp tục kết tiếp.

Lâm Hồi Âm tò mò đứng đó nhìn chằm chằm lão bà bà kia một lúc. Bà lão kia phát hiện Lâm Hồi Âm nhìn mình, nên ngẩng đầu lên nhìn nàng một cái, hiền hòa cười một tiếng: "Cô nương muốn mua vòng tay sao? Cái màu trắng là xúc xắc, màu đỏ là đậu đỏ, phía trên cái mà trắng còn có thể viết chữ."

Lão bà bà vừa nói vừa giới thiệu một đống đồ trên sạp cho Lâm Hồi Âm biết.

Lâm Hồi Âm nhìn chiếc vòng tay làm bằng đậu đỏ kia, trong lúc bất chợt xuất khẩu thành thơ: Lả lướt xúc xắc an đậu đỏ, tương tư tận xương có biết không?

Một đêm cũng không tìm được quà sinh nhật cho Triêu Ca, Lâm Hồi Âm nhìn cái vòng kia một chút, đáy lòng có chút vui, nhẹ nhàng run rẩy, cảm thấy rất thích món đồ kia.

"Cô nương có ý trung nhân chưa? Nếu có rồi thì mua một vòng tay tặng hắn quá thích hợp."

Lâm Hồi Âm cười một cái, mang theo mấy phần tiếc nuối nói: "Ta bị trộm mất túi tiền."

Lão bà bà giống như nhận ra Lâm Hồi Âm tiếc nuối, cười một tiếng thoải mái nói: "Sắc trời không sớm, hôm nay ta cũng chưa bán được cái nào, nếu cô nương thích ta làm xong sẽ tặng cho cô nương."

Lâm Hồi Âm có chút ngượng ngùng lắc đầu một cái, nói: "Không cần đâu, cảm ơn lão bà bà." Dừng một chút, Lâm Hồi Âm lại nghĩ đến đôi bông tai đeo trên tai mình, vội gỡ xuống: "Lão bà bà, nếu ngươi không ngại có thể đổi cái này của ta không?"

Lão bà bà thấy bông tai tỏa sáng, có chút thụ sủng nhược kinh khoát tay một cái: "Cái này không mấy giá trị."

"Không sao hết, ngươi cầm đi." Lâm Hồi Âm cười một tiếng, nhét đôi bông tai vào tay bà lão.

Lão bà bà nhận lấy bông tai ân cần nói với Lâm Hồi Âm: "Cô nương, ngươi muốn trên cái khoảng trống này viết chữ gì?"

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó mới cầm tờ giấy viết ra bốn chữ.

Triêu Ca, Hồi Âm.

Lão bà bà cẩn thận nhận rõ một chút, rồi cầm dao tỉ mỉ khắc chữ lên vòng tay. Mặc dù lão bà bà đã lớn tuổi nhưng chữ khắc ra rất tinh xảo. Trong chốc lát đã khắc xong, sau đó cầm mực đỏ tinh tế tô màu lên.

.....

Dạ Huyền bước chân vào căn phòng tiếp đón khách quý trong thanh lâu, ma ma nhiệt tình rót một ly trà mời hắn, hai tay bưng đến trước mặt: "Công tử, mời uống trà."

Dạ Huyền không nhận trà, chỉ là lãnh ngạo đứng đó, rất lạnh lùng.

Ma ma đã gặp biết bao người đều nhưng chưa từng gặp người nào có tướng mạo xinh đẹp một lần khó quên như hắn, cả người có chút xuất thần. Một lát sau mới ngượng ngùng rút tay về, đặt ly trà xuống bàn, mặt mày vui vẻ, hỏi: "Công tử, ngài muốn cô nương như thế nào, ta sẽ tìm tới cho nàng."

"Không cần." Dạ Huyền lúc này mới lên tiếng, giọng lãnh ngạnh cắt ngang lời ma ma, nhìn nàng nói: "Ta đến tìm ngươi là để hỏi một vấn đề..." Dừng một chút, trên mặt Dạ Huyền có chút mất tự nhiên, nghiêng đầu nhìn qua cửa sổ, giọng nói cứng ngắc, nói tiếp: "

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (5)

"Không cần." Dạ Huyền lúc này mới lên tiếng, giọng lãnh ngạnh cắt ngang lời ma ma, nhìn nàng nói: "Ta đến tìm ngươi là để hỏi một vấn đề..." Dừng một chút, trên mặt Dạ Huyền có chút mất tự nhiên, nghiêng đầu nhìn qua cửa sổ, giọng nói cứng ngắc, nói tiếp: "Liên quan chuyện giường chiếu."

Ma ma sửng sốt một chút, ngay sau đó tĩnh tâm lại suy nghĩ lời nói của Dạ Huyền, lập tức khoát khăn tay uỡn ẹo cười: "Cái khác thì ta không hiểu mấy nhưng liên quan đến phương diện này thì ta dám nhận mình là số một, công tử, ngài có gì muốn hỏi thì cứ nói, không cần ngại."

Hồi lâu, Dạ Huyền mới hắng giọng một cái, nhàn nhạt nghiêng đầu, nhìn ánh mắt ma ma, giọng điệu nhẹ mà chậm: "Lần nào nàng cũng đau, nên..."

Ma ma cười mịt mờ: "Công tử, nàng trong miệng ngài là thê tử của ngài sao?"

Sắc mặt Dạ Huyền hơi ửng đỏ, không gật đầu cũng không lắc đầu.

Ma ma nghĩ mình đã đoán trúng, bước đến trước ngăn tủ lấy ra một quyển sách đưa đến trước mặt Dạ Huyền. Hắn cúi đầu nhìn lướt qua quyển sách trước mặt là xuân cung đồ, mi tâm nhíu lại, có chút chán ghét. Ma ma cầm khăn tay bật cười một tiếng, dùng giọng điệu từng trải nói với Dạ Huyền: "Thật ra công tử không cần thấy xấu hổ những chuyện này lúc đầu mấy ai biết, nếu đau thì chứng tỏ công tử làm không tốt. Nương tử cũng chưa quen, quyển sách này cô nương thanh lâu nào cũng phải học, công tử nếu không chê thì hãy xem qua một chút, hẳn sẽ có ích với công tử."

Dạ Huyền mím môi, nhìn chằm chằm quyển sách một lúc mới đưa tay ra vội nhận lấy quyển sách bỏ vào trong tay áo mình, nghiêng đầu qua loa ném lại một câu: "Cảm ơn." Không đợi ma ma có phản ứng Dạ Huyền đã phi thân ra cửa sổ.

******

Thần Sơn.

Liên Y nằm trên giường vì cánh tay té nên bị thương, dù rất ngủ nhưng nhột một chút lại tỉnh.

Trong đêm khuya, cả thế giới yên tĩnh có chút quỷ dị, nàng nghe rõ tiếng mèo truyền đến.

Ở Thần Sơn chỉ có mỗi Dạ Huyền nuôi mèo.

Tiếng mèo kêu rất chói tai, lại ngay sau phòng của Liên Y.

Có phải con mèo kia đi lạc không?

Nếu nàng nhặt được con mèo kia có thể nhân cơ hội này có thể rút gần khoảng cách với Dạ Huyền... Nghĩ đến đây.

Liên Y vội xuống giường, đi đến bên cửa sổ đẩy ra nghiêng đầu nhìn.

Sau cửa sổ là một dòng suối nhỏ, dòng nước chảy qua róc rách, Liên Y nhìn xung quanh nhưng không thấy bóng dáng con mèo nhỏ kia đâu, nhưng thấy Lâm Hồi Âm đứng ngoài cửa sổ Dạ Huyền không biết làm những gì?

Liên Y hoài nghi nên tập trung tinh thần nhìn, trong chốc lại lại thấy Dạ Huyền phi thân từ trong phòng ra bóp lấy cổ Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm giương nanh múa vuốt giùng giằng, rất nhanh Dạ Huyền buông nàng ra, Lâm Hồi Âm chỉ chỉ vào phòng Dạ Hyền, sau đó bước vào trong, Dạ Huyền cũng bước theo sau.

Sau đó khép cửa sổ lại, Liên Y cách phòng bọn họ một khoảng, không biết trong phòng xảy ra chuyện gì cũng không biết cả hai đang nói những gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 196: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (6)

Sau đó khép cửa sổ lại, Liên Y cách phòng bọn họ một khoảng, không biết trong phòng xảy ra chuyện gì cũng không biết cả hai đang nói những gì nữa.

Nhưng mà không lâu sau, Lâm Hồi Âm lại bước ra khỏi phòng Dạ Huyền, bóng người nàng lắc lư hai cái rồi trở về phòng mình.

Liên Y đáy lòng tràn đầy nghi ngờ, bọn họ rốt cuộc có quan hệ gì?

Đêm hôm khuya khoắt, Lâm Hồi Âm là con gái lại không giữ trinh tiết chạy qua phòng Dạ Huyền làm gì?

Liên Y còn chưa đoán được rốt cuộc xảy ra chuyện gì thì đã thấy Lâm Hồi Âm lần nữa đứng cạnh dòng suối, Dạ Huyền cũng bước theo sau. Một giây kế tiếp lúc nàng chưa kịp phản ứng thì Dạ Huyền đã đột nhiên ôm Lâm Hồi Âm bay lên không, đứng trên đám mây bay về phía Tây Bắc.

Liên Y đã sớm thấy bọn họ biết mất cuối chân trời, một lúc sâu mới ý thức được Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền coi thường môn quy Thần Sơn, đêm khuya lén lút rời khỏi núi.

Liên Y chớp mắt, nhìn cánh tay mình còn chưa bình phục, lại nhớ đến hôm đó Lâm Hồi Âm cô ý ôm mình bay từ giữa không trung xuống, nhất thời lóe lên một nụ cười thâm độc.

.....

Đêm ở Thần Sơn có chút lạnh, Liên Y nhanh nhẹn đạp trên ngự kiếm bay đến trước điện của Triêu Ca.

Trong Vô Lượng điện sáng trưng, ngoài cửa không hề có đệ tử đứng gác, cải đại điện mở lớn.

Triêu Ca nhàn nhã ngồi trước bàn, cả người khoác trang phục trắng mỏng manh, tay cầm quyển sách chăm chú xem.

Liên Y không dám tự tiện xong vào, chỉ là đứng ở cửa đại điện, thấp giọng kêu: "Thái tử ca."

Triêu Ca chậm rãi ngẩng đầu, để ánh sáng từ Dạ Minh Châu hắt ra, tản ra ánh sáng lành lạnh, thấy Liên Y thì cau mày nói: "Đã trễ thế này sao ngươi còn đến đây?"

"Ta có chuyện gấp muốn bẩm báo với Thái tử ca." Liên Y ở trước mặt đệ tử ban giáp luôn lấy Triêu Ca ra khoe khoang nhưng đáy lòng thật sự rất kiêng dè với hoàng thái tử lãnh đạm này.

Triêu Ca không nói gì chỉ gật đầu một cái ý bảo Liên Y vào rồi nói.

Lúc này Liên Y mới cất bước, chậm rãi bước vào vô lương điện, đứng trước bàn, chậm rãi nhìn Triêu Ca cười một tiếng, giọng kính cẩn: "Thật xin lỗi đã muộn thế này còn tới quấy rầy thái tử ca."

Dừng một chút, Liên Y mới hơi do dự ấp a ấp úng nói tiếp: "Thái tử ca, ta vô tình bắt gặp một chuyện không biết có nên nói cho huynh không."

Triêu Ca đặt quyển sách trên tay xuống giọng không nóng không lạnh đáp: "Cứ nói."

"Chuyện này thật sự rất quan trọng, Liên Y không dám nói bậy bạ, hay là mời Thái tử theo Liên Y đi xem một chút."

Triêu Ca cau mày một lúc rồi tao nhã đứng lên, thân hình phong lâm ngọc thụ, cánh tay hắn duỗi ra chậm rãi bắt lấy trang phục phẳng lì treo trên giá, tùy ý choàng lên người, đơn giản gài thắt lưng lại mới hất cằm về phía Liên Y ý bảo dẫn đường.

Liên Y không dám lạnh nhạt, cẩn thận xoay người, lúc đã đưa lưng về phía Triêu Ca mới dám lộ ra nụ cười quỷ dị.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (7)

Từ đỉnh Thần Sơn xuống, Liên Y vẫn cưỡi trên ngự kiếm, nàng đi trước, Triêu Ca cưỡi gió không nhanh không chậm theo sau.

Đến chỗ ở của đệ tử mới, Liên Y dừng lại rồi nghiêng đầu nhìn Triêu Ca sau lưng nhàn nhạt cười một tiếng: "Thái tử ca, huynh cùng ta đến nơi này."

Triêu Ca gật đầu một cái rồi đuổi theo.

Liên Y đi thẳng một đường dẫn Triêu Ca đến trước phòng Lâm Hồi Âm. Đứng trước cửa, nàng không trực tiếp đẩy cửa ra mà nhẹ nhàng gõ hai cái, mọi thứ rất yên tĩnh không hề có tiếng đáp lại.

Triêu Ca nhíu chặt lông mày, đáy mắt hiện lên vẻ nghi ngờ, hỏi: "Liên Y, Hồi Âm sao vậy?"

Liên Y không trả lời vấn đề của Triêu Ca, chỉ là giương lên một nụ cười sau đó ngưng tụ tiên lực đẩy mạnh cửa phòng Lâm Hồi Âm.

Cửa bị đẩy ầm ầm mở ra, Liên Y chỉ vào trong phòng, nói với Triêu Ca: "Thái tử ca, huynh sang đây xem."

Tâm tư của Liên Y không phải Triêu Ca không biết, chỉ là hắn thật sự không hiểu nàng ta phí sức đưa hắn đến chỗ ở của Lâm Hồi Âm rốt cuộc là vì cái gì.

Triêu Ca đứng tại chỗ, nhìn Liên Y chằm chằm hai giây, cũng không nhìn ra gì, vội sải chân ưu nhã bước đến cạnh cửa, hơi cúi người bước vào bên trong.

Phía trong là một mảnh đen nhánh, Triêu Ca thầm niệm một khẩu quyết châm lửa, nến trong phòng Hồi Âm lập tức sáng lên, tản ra ánh sáng nhàn nhạt.

Lúc này Triêu Ca mới thấy rõ bên trong phòng rất sạch sẽ, trên giường không hề có bóng người.

"Thái tử ca, ta đưa huynh đến đây chính là để huynh chính mắt nhìn một chút, Lâm Hồi Âm coi thường môn quy Thần Sơn, đêm hôm vắng người trốn khỏi Thần Sơn!" Lúc này Liên Y mới không nhanh không chậm bẩm báo với Triêu Ca.

"Tại sao ngươi biết nàng xuống núi?" Giọng hỏi của Triêu Ca có chút lạnh.

Nhưng Liên Y cũng không sợ, còn tự nhiên lên tiếng: "Là Liên Y chính mắt nhìn thấy, vậy nên vội vàng đến Vô Lượng điện tìm Thái tử ca."

Liên Y chỉ nói Lâm Hồi Âm không ở đây chứ một mực không nhắc đến Dạ Huyền.

Lần này Triêu Ca không lên tiếng, chỉ là sắc mặt trở nên khó coi hơn một chút.

Liên Y quan sát thần thái của hắn, đáy lòng không nhịn được hưng phấn, trên mặt khẽ cười, nói tiếp: "Hơn nữa Lâm Hồi Âm bay về phía Tây Bắc. Thái tử ca, Lâm Hồi Âm tự mình xuống Thần Sơn, nếu bị chưởng môn phát hiện nhất định sẽ bị trừng phạt..."

Nàng có chút không đoán ra thật sự Thái tử đang nghĩ gì, lần trước Lâm Hồi Âm không thuộc khẩu quyết hắn phạt nàng ta nặng như vậy nhưng sau lại tặng cho nàng một túi cao dược, vậy nên lời Liên Y nói ra hết sức xảo diệu.

"Nếu như ta biết cũng phải chịu trừng phạt." Triêu Ca lên tiếng cắt ngang lời Liên Y, mặt đầy công chính không chút bao dung, không hề để người đối diện cảm thấy nghi ngờ.

Ngay sau đó, Triêu Ca nghiêng đầu nhìn vào mắt Liên Y, giọng vẫn bình tĩnh như thường: "Nơi này đã không còn chuyện của ngươi, thời gian cũng không còn sớm về nghỉ ngơi trước đi."

Liên Y nhìn Triêu Ca, giật giật khóe môi giống như muốn nói thêm gì...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 198: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (8)

Liên Y nhìn Triêu Ca, giật giật khóe môi giống như muốn nói thêm gì... Nhưng rồi run lên một cái, biết điều ngậm miệng, sau đó khôn khéo gật đầu chào Triêu Ca: "Dạ, Liên Y xuống trước."

Triêu Ca không lên tiếng, Liên Y nhìn Triêu Ca rồi xoay người, bất đắc dĩ bước ra ngoài.

Đến khi Liên Y vừa ra khỏi cửa thì Triêu Ca vẫy tay, cửa phòng Lâm Hồi Âm khép lại, toàn bộ bên trong phòng đều trở nên tĩnh mịch. Thần thái Triêu Ca vẫn yên tĩnh như cũ chỉ là đáy lòng cảm thấy hơi lo âu.

Nàng to gan đến vậy, trốn hắn trốn khỏi Thần Sơn, đêm hôm khuya khoắt lén lút chạy xuống núi, dựa vào tiên lực của nàng nếu gặp phải yêu ma làm sao đối phó được?

Triêu Ca suy nghĩ một chút càng thêm lo lắng, đứng yên như tùng bách cao ngất sừng sững nhưng thâm tâm lại rất bất an.

Thời gian tí tách trôi qua, nàng vẫn chưa về, trong căn phòng nhỏ hắn cảm thấy áp lực đứng dậy, không nhịn được xoay người rời khỏi phòng Lâm Hồi Âm. Đứng trên mảnh đất trống nhìn về phía Tây Bắc, không chớp mắt một cái.

Cũng không biết rốt cuộc đã qua bao lâu, gió trên Thần Sơn càng lúc càng lớn. Tóc đen áo trắng của Triêu Ca phiêu dật, nhưng sắc mặt vẫn bình tĩnh như cũ, chỉ là bàn tay trong tay áo đã sớm nắm chặt thành quyền.

Lần này rốt cuộc không biết qua bao lâu hắn mới thấy phía xa mới xuất hiện một tản mây lớn.

Mặt dù rất xa nhưng hắn có thể thấy rõ ràng, phía trên đám mây kia có hai người, một người đàn ông trong phục đỏ và một thiếu nữ áo xanh.

Họ càng đến gần, Triêu Ca thấy rõ biểu tình trên khuôn mặt của hai người, người đàn ông không lộ rõ cảm xúc chỉ là cảm thấy trên thân thể hắn tản ra hơi ấm nhàn nhạt. Người thiếu nữ bên cạnh lại rất tung tăng, ở trên đám mà không biết nói gì với hắn, chọc cho người kia thần thái luôn lãnh đạm hơi thay đổi một chút. Nàng nâng tay, vặn vẹo eo một chút, sau đó sờ trước ngực nửa này lại lôi ra một viên đường ngậm trong miệng nhai nhai.

Triêu Ca luôn một mực bình tĩnh như nước, lúc này mới thay đổi dáng vẻ một chút.

Vốn dĩ không phải nàng tự mình xuống núi mà là đi cùng Dạ Huyền!

Dạ Huyền ngàn năm sau, hắn không biết hắn ta có bao nhiêu lợi hại, lúc nãy hắn còn vì nàng mà lo lắng đúng là hết sức thừa thãi.

Không phải Dạ Huyền đã từng muốn giết Lâm Hồi ÂM sao?

Từ lúc nào bọn họ lại giống như bạn bè quen lâu sóng vai cùng nhau vậy?

Hơn nữa dáng vẻ nàng bên cạnh hắn ta lại hoát bát tự nhiên, một chút cũng không giống như khi ở trước mặt hắn luôn cẩn thận từng tí.

Nàng là Thanh Âm chuyển thế, hẳn là trong mắt nàng chỉ có hắn, đáy lòng nàng chỉ yêu mình hắn, tại sao hắn lại có thể tự nhiên tốt đẹp như vậy bên cạnh người đàn ông khác?

Ngàn năm qua Hoàng Thái tử lòng lạnh như băng trong nháy mắt này lại không nén nổi tức giận, hay nói cách khác là ghen tỵ, đáy lòng hắn nổi lên từng trận sóng.

Lúc đám mây hạ xuống, trong lúc bất chợt lắc người một cái Lâm Hồi Âm nhanh chóng trốn vào trong phòng.

.....

Dạ Huyền chậm rãi bước sau Lâm Hồi Âm...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (9)

Mây chậm rãi hạ xuống bên dòng suối nhỏ, Lâm Hồi Âm lạnh run nhẹ nhàng nhảy xuống mặt đất, nghiêng người qua, tủm tỉm cười với Dạ Huyền: "Cảm ơn ngươi!"

Dạ Huyền nhẹ nhàng nháy mắt một cái, đôi lông mi dài khẽ động, đáy mắt hắn rũ xuống nhẹ nhàng quơ quơ theo bóng mờ, lòng hắn cờ bay phất phới, giọng điệu hắn trước sau trong veo, có chút ấm áp, hoa lệ: "Không việc gì."

Lâm Hồi Âm cong khóe môi, cảm thấy mình chẳng có gì nên nói nữa nên khoát tay một cái, rồi mặc niệm một câu xuyên tường, nhanh chóng về phòng mình.

Dạ Huyền đứng bên dòng suối nhỏ, nhìn Lâm Hồi Âm đã biết mất không thấy đâu, môi khẽ cong lên, vẫn đứng nguyên tại chỗ. Chỉ là hắn nhẹ nhàng nâng tay, vuốt ve lỗ tai con mèo nhỏ trên vai, ôm vào ngực mình. Giọng điệu mềm mại: "Nàng tha thứ cho ta... Không giận ta... Nàng còn chịu làm bạn cùng ta, rất tiến bộ phải không?"

Con mèo trong ngực hắn "Meo" lên một tiếng.

"Chỉ là không biết khi nào... nàng mới chịu yêu ta?"

.....

Bên trong phòng Lâm Hồi Âm vẫn giống như lúc đi, tối đen như mực.

Dưới chân núi tung tăng hơn nửa đêm, lúc này thật sự rất mệt. Tuy nhiên còn lâu mới đến giờ chạy bộ buổi sáng, vậy nên nàng cũng lười đốt đèn, huống chi ở chỗ này hơn một tháng, nàng đã thuộc lòng căn phòng này như lòng bàn tay, vậy nên một mạch đi thẳng đến bên giường.

Lâm Hồi Âm vừa đi vừa nâng tay tháo dây cột trên tóc xuống, chuông gió trong bóng tối phát lên âm thanh thanh thúy.

Lâm Hồi Âm thuận tay vuốt tóc, lười biếng nằm xuống giường, lúc tháo thắt lưng nhưng mới được một nửa thì phát hiện trước mắt mình có chút ánh sáng/

Lâm Hồi Âm kinh ngạc, theo bản năng dừng động tác lại, nghiêng đầu nhìn quanh căn phòng một lượt, phát hiện cây nến ở đằng kia đang cháy.

Từ đó có một thân ảnh chậm rãi bước đến.

Thân ảnh kia ngược sáng, Lâm Hồi Âm chỉ thấy được chân hắn, quần áo sáng quắt dưới ánh đèn nên pha chút màu vàng.

Lâm Hồi Âm nhìn theo chân hắn lên, sau đó thấy Triêu Ca sắc mặt âm trầm, đáy mắt như bốc hỏa, ngọn lửa cháy lên dữ dội.

Đột nhiên Lâm Hồi Âm nghĩ đến, Hoàng thái tử... Tại sao hắn lại ở trong phòng nàng?

THeo bản năng nàng giấu nhẹm cái vòng tay đổi bằng đôi bông tai xuống dưới gối, nhìn Triêu Ca nuốt nước miếng một cái, lắp ba lắp bắp hỏi: "Đại... Đại sư huynh... Ngươi... Tại sao ngươi lại ở đây?"

Triêu Ca không nói gì, chỉ là nhìn khuôn mặt nàng từng tiến lại gần hơn.

Biểu tình của hắn hoàn toàn khác cái dáng vẻ bình thản kia, mang theo một tầng âm u, làm cho Lâm Hồi Âm cảm thấy sợ hãi, theo bản năng né tránh về phía giường.

Triêu Ca thấy nàng tránh, sắc mặt càng trở nên khó coi, bước chân cũng nhanh hơn, một giây kế tiếp đã đứng trước mặt nàng, hơi cúi người đối diện với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (10)

Triêu Ca thấy nàng tránh, sắc mặt càng trở nên khó coi, bước chân cũng nhanh hơn, một giây kế tiếp đã đứng trước mặt nàng, hơi cúi người đối diện với nàng.

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm vội nín thở, nhìn ánh mắt Triêu Ca không nháy mắt một cái.

Triêu Ca nhìn đôi mắt đen nhánh xinh đẹp của nàng một lúc, mới âm trầm lên tiếng, từng chữ một thoát ra: "Tối nay ngươi đi đâu?"

Lâm Hồi Âm chưa từng thấy Triêu Ca như vậy bao giờ, giọng điệu của hắn làm nàng rùng mình, trong nháy mắt toàn thân như đóng băng, nhất thời quên mất phải trả lời Triêu Ca.

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm yên lặng không nói, ngọn lửa trong mắt càng bùng lên: "Ai cho phép ngươi tự mình rồi khỏi Thần Sơn?"

Làm sao hắn biết nàng lén xuống Thần Sơn?

Lâm Hồi Âm trở nên thấp thỏm, bất an, đôi mắt linh động chớp hai cái, lại cắn môi dưới, với lỗi lầm của mình không biết phải kiếm cớ gì.

Mặc dù nàng xuống núi là mua quà tặng hắn.

"Ngươi có biết nếu không được chưởng môn cho phép, tự mình xuống Thần Sơn sẽ phải chịu phạt? Ngươi có biết ngươi đến núi cao này là để học tiên thuật? Ta tưởng rằng ngươi sẽ thay đổi tốt, không ngờ ngươi còn không học, lười biếng như vậy!" Triêu Ca càng nói, lửa giận càng lớn, giọng nói của hắn cũng lớn hơn, không chút lưu tình: "Đêm hôm khuya khoát không nghỉ ngơi cho khỏe ngươi chạy ra ngoài chơi một đêm, ngày hôm sau sao có tinh thần học tập, khó trách Tam sư muội luôn nói ngươi ngủ trong giờ học!"

Tam sư muội của Triêu Ca chính là vị dạy đạo luật, luôn giải thích vì sao phải trảm yê trừ ma, đó là đạo lý đường đường chính chính. Ở trong lớp đại đa số mọi người không ngủ thì cũng chơi.

Nhất thời Lâm Hồi Âm không nhịn được có chút ủy khuất, tuy nhiên nàng chỉ mới xuống núi một lần, đã bị hắn bắt được, tại sao hắn lại có kết luận như vậy, giống như nàng thường xuyên xuống núi?

Lâm Hồi Âm nhỏ giọng nhìn Triêu Ca biện minh cho mình: "Tối nay ta mới xuống núi lần đầu tiên!"

"Xuống một lần cũng là xuống!" Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm lạnh lùng mở miệng, giọng điệu uy nghiêm không cho phép cự tuyệt: "Đó là trái với môn quy Thần Sơn, phải bị xử phạt!"

Lâm HỒi Âm mím chặt môi không nói gì.

Chỉ là nàng không nhìn Triêu Ca lấy một cái.

Triêu Ca nhìn nàng, nhìn một lúc giống như bình tĩnh lại mới thản nhiên lên tiếng: "Ta hỏi ngươi, tại sao tối nay lại tự mình xuống núi?"

"Mua đồ." Nhưng thật ra là vì mua quà sinh nhật cho hắn, chỉ là sinh nhật của hắn sắp đến nàng không nghĩ sẽ nói cho hắn biết.

"Cùng ai xuống núi?"

Lâm Hồi Âm biết xuống Thần Sơn bị bắt sẽ chịu trừng phạt.

Dạ Huyền là bị nàng nhờ đi cùng, nàng không thể phản bội hắn.

Suy nghĩ một chút, Lâm Hồi Âm nói: "Ta đi một mình."

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm, ánh mắt lóe lên, hỏi lại lần nữa: "Ta hỏi ngươi, ngươi cùng ai xuống núi?"

Lâm Hồi Âm nhớ lần trước ở trong phòng tối Tinh Điện, hắn cũng hỏi nàng như vậy hai lần, những câu khẩu quyết kia đều là do nàng chép sao?

Nàng liên tục trả lời hắn chắc chắn hai lần là đều từ tay nàng ra.

Nhưng cuối cùng vẫn bị hắn đoán ra là nàng nói dối, sau đó hắn hét lên giận dữ, khiển trách nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (11)

Lần này hắn lại hỏi nàng hai lần chẳng lẽ hắn đã phát hiện được gì?

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm yên lặng không nói, ánh mắt trở nên lạnh lẽo, giọng nói không nhịn được cao hơn một chút, lạnh băng vô tình: "Ta hỏi ngươi lần cuối, ngươi cùng ai xuống núi? Nếu ngươi trả lời đúng ta sẽ không trừng phạt ngươi."

Lâm Hồi Âm cắn răng, đối diện với sự ân xá của Triêu Ca, không hề do dự mà trả lời: "Ta đi một mình! Chỉ có mình ta xuống núi!"

"Ba..." Lâm Hồi Âm còn chưa nói xong Triêu Ca đã giáng xuống mặt nàng một bạt tai.

Hắn không dùng tiên lực, nhưng dù sao cũng là một người đàn ông, lực đạo khá mạnh nên trên má vẫn hằn lại năm ngón tay chói mắt.

Lâm Hồi Âm dù sao cũng không dám tin hắn lại đánh mình một cái...

Rõ ràng đêm đó hắn vì nàng bị thương còn bôi thuốc cho nàng... Đêm hôm đó hắn còn kiểm tra thân thể nàng xem có bị thương không... Trong căn phòng tối om ấy, người đàn ông ôn nhu như vậy lại cho nàng một cái tát.

Nàng không thể tin nhìn Triêu Ca, làm thế nào cũng không thể tưởng tượng nổi, Hoàng thái tử đang tức giận ngút trời kia cùng với người đàn ông ấm áp kia là một người...

Một cái tát kia đánh xuống làm Triêu Ca ngẩn ra, sau đó lại lạnh lùng nhìn Lâm Hồi Âm, nói: "Ta để ngươi vào ban giáp ở Thần Sơn là vì muốn ngươi ở đây sống lăn lộn qua ngày!"

"Ngươi có biết hay không, thời gian không đợi ngươi, nếu bây giờ ngươi không chăm chỉ học, qua mấy năm những người bên cạnh đều trở thành tiên nhưng ngươi sẽ là sanh lão bênh tử!"

"Thanh Âm đời trước so với ngươi mạnh hơn rất nhiều, nàng lên núi mới một năm đã làm cho dung nhan mình không già đi, qua bă trăm năm ngắn ngủi đã tu thành chính tiên."

"Mà ngươi thì sao? Bây giờ ngươi học được gì? Ngươi sẽ thành gì?"

Triêu Ca càng nói càng thấy tức giận.

Hắn là tiên còn nàng là người.

Nếu nàng cứ như vậy sẽ rơi vào kiếp luân hồi, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng chết, chuyển thế, lại chết rồi lại...

Nghĩ đến đây, giọng nói của Triêu Ca trở nên lạnh lùng hơn: "Đến lúc đó ngươi trải qua sinh lão bệnh tử, mà người học tốt tiên thuật có thể tránh khỏi những đau đớn đó."

"Rõ ràng ngươi là Thanh Âm chuyển thế sao lại không giống nàng chút nào? Nếu ngươi bằng một nửa Thanh Âm thì tốt, ta đã rất vui."

Sắc mặt Lâm Hồi Âm đột nhiên trở nên tái nhợt như tuyết.

Hắn nói gì?

Nói nếu nàng bằng một nửa Thanh Âm thì tốt, hắn đã rất mừng...

Cánh tay Lâm Hồi Âm run run, nàng nhìn Triêu Ca chỉ muốn vung tay tát cho hắn một cái nhưng tại sao lại không có chút sức lực nào.

Là vì hắn biết nàng là Thanh Âm chuyển thế vậy nên mới đợi nàng.

Nhưng mà... nàng biết hắn đã lâu như vậy, hắn đối tốt với nàng cũng vì nàng là Lâm Hồi Âm.

Nhưng không hề nghĩ đến tất cả đều là nàng tự dối mình gạt người...

Tất cả chỉ vì nàng là Thanh Âm, vì nàng là Thanh Âm....

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (12)

Đã từng vì cái thân phận là Thanh Âm chuyển thế này mà nàng được hắn chiếu cố, bây giờ hắn tức giận là vì nàng làm bẩn Thanh Âm tốt đẹp!

Hắn cảm thấy nàng không xứng với thân phận Thanh Âm chuyển thế này!

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm cảm thấy rất buồn cười!

Không sai, nàng đúng là Thanh Âm chuyển thế... Nhưng vậy thì sao? Nàng là vậy, là Lâm Hồi Âm không phải Thanh Âm... Thanh Âm đã chết, vĩnh viễn không còn trên thế gian này, chỉ còn mỗi Lâm Hồi Âm nàng.

Ánh mắt Lâm Hồi Âm có chút chua xót, nhưng cố đè nén cảm giác đau đớn trong tim ép mình không được khóc.

Dù cho nàng khóc cũng sẽ không khóc trước mặt hắn.

Nếu hắn khong tiếc nàng cũng không yêu!

Lâm Hồi Âm nàng dù cho có tệ hại đi nữa cũng không phải là người không biết liêm sỉ luôn bám đuôi một người không thương mình.

Sống một thời gian lâu như vậy hắn luôn che chở nàng, luôn nghĩ hết cách này đến cách khác tốt cho nàng nhưng nàng vẫn không cố gắng! Trong nháy mắt này Triêu Ca rất thất vọng!

Thật sự rất thất vọng... Nàng với ngàn năm trước khác nhau quá lớn, hiển nhiên không phải cùng một người.

Hơn nữa bộ dáng ở chung một chỗ với Dạ Huyền vui vẻ như vậy làm hắn cảm thấy ghen tức... Sau khi Thanh Âm ở chung một chỗ với hắn tuy có làm bạn với Dạ Huyền nhưng cũng sẽ không phân biệt nam nử mà thân cận với nhau như vậy!

Bàn tay Triêu Ca cuộn chặt thành nắm đấm, nhìn dấu năm ngón tay nổi bật trên má nàng, đáy lòng thấy hỗn loạn, ngàn năm sau nàng chuyển thế sao lại trở thành người như vậy?

Dù có nghĩ thế nào hắn cũng nghĩ không thông, cuối cùng lạnh lùng lên tiếng: "Ta nói rồi, nếu ngươi không học, hay lười biếng một lần nữa thì ta cũng sẽ không để ý đến ngươi."

"Mà hôm nay ngươi lại lén lút vi phạm môn quy Thần Sơn, ta có thể không tính toán, cũng có thể để chưởng môn không phạt ngươi nhưng mà... Lâm Hồi Âm... Từ nay ta nhất định không xen vào chuyện của ngươi nữa!"

"Ngươi học tốt tiên thuật cũng tốt, hay lười biếng cũng được, không liên quan đến ta."

Nói đến đoạn này, Triêu Ca dừng lại một chút, nhìn ánh mắt Lâm Hồi Âm, không chút lưu tình nói tiếp: "Nhưng ta sẽ không để ngươi chết.. Bởi vì ngươi là Thanh Âm chuyển thế, đó là ta nợ Thanh Âm."

Còn gì tàn nhẫn hơn những lời này đây?

Ý của hắn đã rõ ràng như vậy tại sao còn nhất định phải nói thẳng ra?

Triêu Ca cảm thấy tim mình đau đớn, sau đó phất mạnh tay áo xoay người bước ra cửa, vừa đi vừa nói: "Tuy nhiên ta khuyên ngươi một câu, lần này ta có thể bỏ qua cho ngươi không có nghĩa lần sau cũng vậy. Coi như ngươi có gian tình với Dạ Huyền thì cũng không thể không tuân theo môn quy Thần Sơn..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 203: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (13)

Dạ Huyền nhìn chằm chằm Triêu Ca, ánh mắt trở nên âm trầm, bên mép nhếch lên nụ cười châm chọc: "Dạ Huyền ta nếu coi trọng một người đàn bà thì cần phải gian tình sao?"

Đi kèm với giọng nói của Dạ Huyền là một cái khoát tay chứa ánh sáng hồng giống như dây xích bằng máu vậy, đánh về phía Triêu Ca.

Triêu Ca không hoảng hốt cũng không vội vàng, một giây ánh sáng hồng kia sắp chạm vào thân thể hắn thì một làn sáng trắng phát ra, đụng vào ánh sáng hồng của Dạ Huyền. Trong nháy mắt hai ánh sáng rực rỡ chạm nhau tạo thành một mảnh sáng như ban ngày! Triêu Ca và Dạ Huyền vội vàng bước lui mỗi người đứng một đầu nhìn đối phương.

Dạ Huyền bất ngờ xông vào nên Lâm Hồi Âm có chút hết hồn, đầu óc choáng váng nhìn hai người, trong chốc lát không hiểu rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra.

Đến khi nàng hoàn toàn tỉnh lại thì Triêu Ca và Dạ Huyền đã nhanh chóng bay khỏi căn phòng lên đến trời cao.

Dạ Huyền áo hồng tóc bạc, yêu khí trên người hắn tản ra nhất thời làm không khí xung quanh có chút nguy hiểm. Ánh sáng hồng tản ra trên khắp cơ thể hắn chói mắt như máu tươi vậy. Trên gương mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười lạnh giống như giễu cợt lại giống như chán ghét.

Triêu Ca chỉ lẳng lặng nhìn hắn, trên mặt không chút cảm xúc nào, chẳng qua chỉ tản ra ánh sáng hơi tối. Một bộ trường bào màu trắng lưỡi liềm đơn giản, sạch sẽ, tay áo theo tiên lực trong cơ thể hắn mà lay động, chậm rãi bay giữa không trung. Mái tóc dài lại gọn gàng yên tĩnh nằm sau lưng, không hề rối, chỉ có vài sợ tóc nhẹ nhàng bay lên.

Một dung nhan có thể áp đảo vạn vật trên thế gian, để cho người đối diện mê mệt không thể dứt ra được.

Một người liếc mắt một cái lại cảm nhận khí chất lạnh lùng, đơn độc.

Khí chất của cả hai đều không kém đối phương chút nào, đang chuẩn bị tỷ thí thực lực!

Dạ Huyền sống sót từ trong những trận đuổi giết, trong cơ thể lại có nửa dòng máu yêu ma, xuất chiêu hết sức dứt khoát. Từng chiêu hoàn toàn không chú trọng tiên pháp chỉ là ra tay không chút lưu tình, xuất từng chiêu về phía Triêu Ca.

So với Dạ Huyền, Triêu Ca lại phiêu dật như tiên, dáng người ưu nhã, xuất thủ miên nhu, tiên pháp lưu loát, nhìn không giống như đang chém giét mà giống như đang nhàn nhã so tài, tiêu khiển thời gian vậy.

Chỉ là Dạ Huyền ra tay quá các, chính xác làm cho Triêu Ca nhàn nhã càng về sau càng trở nên cẩn thận.

Dạ Huyền vì Triêu Ca tát một Lâm Hồi Âm một cái mà cực kỳ tức giận, mà Triêu Ca lại vì Lâm Hồi Âm cùng Dạ Huyền xuống núi cũng tức giận.

Hai tiên lực không ai yếu hơn ai, nhưng cũng không để ai chiếm thế thượng phong, cuối cùng chỉ đành sử dụng hết tiên lực trong cơ thể

Đến khi Lâm Hồi Âm tỉnh hồn, chạy từ trong nhà ra, ngẩng đầu nhìn về chân trời thì đã không còn thấy hình bóng của hai người họ nữa. Chỉ là thấy một luồng ánh sáng lớn chói mắt, còn mơ hồ nhìn thấy phía chân trời phát ra từng luồng ánh sáng cuồn cuộn. Toàn bộ chân trời nguy nga hùng vĩ giống như hiệu ứng đặc biệt trong rạp chiếu phim thời hiện đại vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (14)

Căn bản lâm Hồi Âm không thể nhìn rõ hai người họ xuất thủ như thế nào, cũng không thấy được tình trạng của họ ra sao, chỉ là có thể nghe thấy tiếng sấm vang dội và những tia lửa sáng chói phía chân trời. Như vậy cũng đủ tưởng tượng trận chiến của bọn hắn ác liệt như thế nào.

.....

Cả hai bên đánh nhau hơn một trăm chiêu nhưng vẫn chưa phân biệt được thắng bại. Chỉ là trên khuôn mặt xinh đẹp của Dạ Huyền sát khí càng lúc càng đậm, ống tay áo xoay tròn những tia lửa đó giống như hoa nở bay về phía Triêu Ca.

Triêu Ca vẫn rất tỉnh táo, ổn định đối phó, không hoảng hốt cũng không vội vàng né tránh. Chỉ là khi hắn vừa xuất một đám mây chắn thì từ một ống tay áo khác của Dạ Huyền những tia lửa lại bay đến, kèm theo đó là sự giễu cợt đầy sát khí: "Triêu Ca, ta thật xem thường ngươi."

Sắc mặt Triêu Ca trầm xuống, cae người vẫn như cũ không nóng không lạnh tránh đòn, lấy lui làm tiến, phòng thủ thay tấn công. Hắn giương mắt nhìn gương mặt xinh đẹp của Dạ Huyền, ý giễu cợt quá đậm, nhưng rốt cuộc vẫn mím chặt môi, không hề lên tiếng.

Nóng tay thon dài trắng nõn của Dạ Huyền xoay một vòng, làm tan đám mây dưới chân Triêu Ca.

Ngàn năm trước hắn tiêu hao hết một ngàn năm tiên lực để giữ lấy hồn phách của một cô gái, ngàn năm sau người đó khó khăn lắm mới lại trở về bên hắn, làm sao có thể để người khác khi dễ như vậy được?

Dạ Huyền nhìn Triêu Ca thần thái như tiên không dính chút bụi cảm thấy hết sức buồn cười, lại cong môi chế giễu một câu: "Ngàn năm trước Thanh Âm bị tiên đế đoạt đi sự đơn thuần, thà chịu ủy khuất chứ không muốn nhìn quan hệ cha con ngươi tan vỡ, gieo mình từ đài tru tiên xuống. Ngàn năm sau nàng quay lại, ngươi đối xử nàng như vậy sao?"

"Ta đối với nàng thế nào không liên quan đến ngươi. Nếu như ngàn năm trước Thanh Âm mà như vậy, ta nhất định sẽ không đợi nàng."

Triêu Ca nói vậy làm sát khí trên người Dạ Huyền càng tản ra mạnh hơn, đôi mắt đỏ bừng giống như hắn từng tia máu giết người vậy, hắn như tức giận đến cực điểm, chẳng phân biệt chương pháp nữa mà nhào đến Triêu Ca.

Tốc độ của Dạ Huyền giống như quỷ mỵ vậy, trong nháy mắt đã dừng lại trước mặt Triêu Ca, dùng sức đánh vào đám mây của hắn ta.

Dạ Huyền xuất thủ quá nhanh, lại không dùng bất kỳ tiên thuật gì. Triêu Ca bị bất ngờ, không kịp đề phòng nên đã bị Dạ Huyền đánh ngã.

Hai người đánh sáp lá cà, không ai dùng tiên lực, chỉ là dùng nắm đấm để nói chuyện với nhau.

Dạ Huyền xuất thủ không chút khách khí, nhìn khuôn mặt bình thản ung dung của Triêu Ca mà tức giận đấm lên, hắn ghét nhất chính là cái vẻ mặt này của hắn ta, còn cả cái khí chất đại nghĩa vì dân kia nữa!

Hắn ta có thể bao dung với tất cả người trong thiên hạ tại sao lại không thể tha thứ cho Lâm Hồi Âm?

"Ta nói cho ngươi biết, Triêu Ca, ngươi đối với nàng như thế nào rất liên quan đến ta." Người là do hắn cứu, nếu hắn không cho phép ai đụng vào nàng, làm thương tổn nàng thì bất kỳ ai cũng chẳng có tư cách đối xử nàng như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (15)

"Ta nói cho ngươi biết, Triêu Ca, ngươi đối với nàng như thế nào rất liên quan đến ta." Người là do hắn cứu, nếu hắn không cho phép ai đụng vào nàng, làm thương tổn nàng thì bất kỳ ai cũng chẳng có tư cách đối xử nàng như vậy!

"Ngươi dám đả thương nàng ta sẽ đánh chết ngươi, ngươi mắng nàng một câu ta sẽ trả lại ngươi mười câu!"

"Thu lại cái khí chất đại nghĩa của ngươi đi, nàng là Thanh Âm, chỉ là Thanh Âm thôi, dù cho ngàn năm trước nàng yêu ngươi nhưng nàng cũng không có trách nhiệm phải phụng bồi ngươi, bảo vệ ngươi quan tâm chúng sinh vạn vật!"

Lời Dạ Huyền vừa dứt Triêu Ca đã xoay người, đá mạnh vào ngực Dạ Huyền. Một cảm giác đau truyền đến, Dạ Huyền thốt lên một tiếng đã bị Triêu Ca xoay người đè lên. Mặt mũi Triêu Ca vẫn bình ổn như cũ, chỉ là đôi mắt đã hằn lên tia đỏ máu, nhìn thẳng vào mắt Dạ Huyền, nói từng chữ: "Ngươi biết cái gì, ta chỉ muốn tốt cho nàng! Hy vọng nàng có thể nhanh mạnh lên mới bảo vệ tốt cho mình được. Nếu bị phụ vương và mẫu phi biết được nàng là Thanh Âm chuyển thế, nhất định họ sẽ không tha cho nàng!"

"Phải không?" Dạ Huyền giống như nghe được chuyện buồn cười nhất trong thiên hạ vậy, môi cong lên, khuôn mặt lại lộ ra vẻ sát khí, cực kỳ yêu dã: "Ngươi muốn nàng bình yên rốt cuộc vẫn vì chính bản thân ngươi?"

Triêu Ca sửng sốt một chút, nhìn ánh mắt Dạ Huyền, thoáng ngạc nhiên. Dạ Huyền nhìn chằm chằm Triêu Ca, không nhường nhịn nói tiếp" "Ngươi vội so sánh nang với Thanh Âm như vậy không phải muốn biến nàng thành Thanh Âm thật sao?"

"Nhưng mà Thanh Âm đã chết, dù cho nàng là Thanh Âm chuyển thế thì cuối cùng nàng cũng không phải là Thanh Âm. Nàng vĩnh viễn không thể nào hoàn toàn giống Thanh Âm được."

Triêu Ca có chút hoảng hốt... Thanh Âm đã chết.... Nàng vĩnh viễn không thể nào hoàn toàn giống Thanh Âm được.

"Ngàn năm sau nàng không ưu tú như ngàn năm trước vậy nên ngươi hy vọng nàng nhanh chóng biến thành Thanh Âm mà ngươi yêu. Ngươi chẳng qua chỉ muốn thỏa mãn sự ích kỷ của chính mình mà thôi."

"Ngươi luôn nói, ngươi vì muốn tốt cho nàng nhưng thật ra ngươi chỉ nghĩ cho chính ngươi... Ban đầu ta cứ cho rằng ngươi nghiêm khắc vì nàng là tốt, nhưng ta nghe lời ngươi nói mới nhận ra, ngươi thật ra chỉ là một người ích kỷ, hèn nhát. Ngươi không dám đảm bảo cho nàng được bình yên, rõ ràng ngươi yêu Thanh Âm nhưng lại sợ làm nàng tổn thương lần nữa, vậy nên ngươi muốn khống chế nàng, muốn tổn thương nàng!"

Thần thái của Triêu Ca trở nên mờ mịt, hắn biết trên thế giới này người hiểu rõ hắn nhất chính là Dạ Huyền.

Giống như người hiểu rõ Dạ Huyền nhất là hắn vậy!

Có lẽ Dạ Huyền nói đúng, thật ra hắn luôn ích kỷ, lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Hồi Âm, biết nàng là Thanh Âm chuyển thế liền mong đợi nàng có thể trở về là Thanh Âm của quá khứ.

Thậm chí hắn còn nghĩ, nếu một ngày phụ vương băng hà, hắn lên ngôi kế vị, ngăn cản ma tôn tỉnh lại, đảm bảo cho thiên hạ thái bình thì hắn có thể thành công rút lui, nắm tay nàng đến già.

Vậy nên hắn hy vọng nàng có thể thành tiên, rất mong đợi dù cho hắn không biết tương lai ra sao nhưng chỉ cần bọn họ sống chung một kiếp thì nhất định sẽ đợi được đến ngady đó/

Nhưng mà mọi chuyện cũng không thuận lợi như hắn tưởng tượng, tất cả mọi thứ chỉ là ảo tưởng tốt đẹp của hắn mà thôi.

Giống như Dạ Huyền nói, Thanh Âm đã chết nàng chuyển thế cũng không phải là người kia nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (16)

Giống như Dạ Huyền nói, Thanh Âm đã chết nàng chuyển thế cũng không phải là người kia nữa.

Chỉ vì biết Lâm Hồi Âm lén lút xuống núi cùng Dạ Huyền mà tức giận chẳng qua cũng chỉ vì mình bất lực với chuyện này mà thôi.

Cánh tay đang túm lấy cổ áo Dạ Huyền cũng buông xuống, cả người ngẩn ra run hãi.

Dạ Huyền nằm trên đất, nhìn Triêu Ca trên mình ánh mắt lộ ra đầy sát khí, chỉ là vẫn tiếp tục bình tĩnh mở miệng: "Ngươi muốn nàng sớm thành tiên có thể đi cùng ngươi đến địa lão thiên hoang nhưng ngươi hiểu được suy nghĩ của nàng sao? Có lẽ nàng chẳng muốn trở thành tiên, cũng không nghĩ mạnh đến mức coi thường thiên hạ, có lẽ nàng chỉ muốn làm một phần nhỏ trong thế giới này, một thành phần nhỏ bé mà hạnh phúc, sống vui vẻ đến suốt đời."

Dừng một chút, ánh mắt Dạ Huyền trở nên ảm đạm, lúc lâu mới thấp giọng nói tiếp: "Có lẽ nàng còn mong mười năm sau có thể trở về nhà."

Trên đám mây trở nên yên tĩnh đến kỳ dị.

Những cuộc đánh lộn lúc này đã khôi phục lại sự bình tĩnh.

Dạ Huyền và Triêu Ca đều rơi vào im lặng, đáy lòng mỗi người đều có những suy tư riêng, một lúc lâu sau Dạ Huyền mới đẩy Triêu Ca ra chậm rãi đứng dậy. Áo hồng tóc bạc tung bay trong gió, hắn nhàn nhạt nhìn lướt qua Triêu Ca rồi lạnh lùng xoay người. Quay lưng về phía Triêu Ca đang thẫn thờ ngồi trên đám mây, đạp mây rời đi. Nhưng vừa đi được hai bước lại như nhớ ra điều gì đó, nên dừng lại nói với Triêu Ca ở phía sau: "Ta khác ngươi, bất kể nàng là Thanh Âm hay Hồi Âm, bất kể nàng đẹp hay xấu, dù nàng chuyển thế thành heo hay chó thì đáy lòng ta vẫn luôn thủy chung với nàng!"

Triêu Ca càng ngớ người ra.

Nhìn bóng lưng Dạ Huyền lộ đầy vẻ không thể tin.

Tại sao Dạ Huyền lại nói ra những lời như vậy?

Chẳng lẽ Dạ Huyền... Triêu Ca nghĩ đến đây, tuy đáy lòng đã thầm hiểu nhưng vẫn còn... "Là muốn Lâm Hồi Âm vui vẻ?" Dù thế nào hắn cũng không dám nghĩ nữa.

Trong đầu hắn như có tia điện chạy qua, hiện lên hình ảnh của Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm.

Rõ ràng hắn muốn mình sống không bằng chết, chỉ vì mình cứu Lâm Hồi Âm nên mới muốn giết chết nàng!

Rõ ràng lòng dạ hắn ác độc không chút lưu tình nhưng sao lúc biết nàng là Thanh Âm chuyển thế thì lại thay đổi, không giết nàng nữa!

Hắn ở trong cung điện của mình hạ lệnh cho tỳ nữ xuống tay hạ thủ, chỉ vì muốn giết nàng nhưng rồi lại rút người về!

Rõ ràng hắn đã học xong tiên thuật ở Thần Sơn sao lại về làm đệ tử nơi này lần nữa!

Mà hôm nay mình mắng Lâm Hồi Âm, đánh Lâm Hồi Âm hắn lại muốn đối nghịch với mình như vậy!

.....

Nhiều vấn đề như vậy gom lại chỉ nói lên cho Triêu Ca một điều... Đó chính là....

Đột nhiên Triêu Ca từ dưới đất đứng dậy, nhìn Dạ Huyền đưa lưng về phía mình, giọng điệu trở nên cứng rắn hỏi: "Dạ Huyền ngươi yêu nàng."

Triêu Ca giống như không nói gì, đáy lòng rất hỗn loạn, chỉ là hắn nhìn Dạ Huyền mong hắn có thể lắc đầu phủ nhận.

Nhưng mà qua hồi lâu Dạ Huyền lại nhìn hắn khẽ gật đầu, giọng điệu rõ ràng, chắc nịch: "Ừ... Ta yêu nàng... Tuy muộn nhưng sâu đậm hơn ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (17)

Sắc mặt Triêu Ca đại biến.

Dạ Huyền lại im lặng nhìn hắn mím môi, rồi duy trì giọng điệu nói tiếp: "Cách ta và ngươi yêu khác nhau, ngươi muốn biến nàng thành hình bóng mà ngươi yêu, còn ta lại yêu nàng. Bất kể nàng có bộ dạng như thế nào ta cũng yêu. Nếu nàng muốn thành tiên ta sẽ đi cùng nàng đến lão địa thiên hoang, nếu nàng một mực chỉ muốn làm người ta có thể vì nàng từ tiên trở thành người, rơi vào kiếp luân hồi, cùng nàng làm dân chúng bình thường, sống một cuộc sống bình thường."

Dạ Huyền nói xong cũng không nhìn Triêu Ca nữa, nhàn nhạt xoay người bay đi.

Có lẽ trời cao đã rất công bằng, cho hắn một xuất thân tối tăm nhưng lại có cuộc sống tiêu diêu tự tại.

Mà Triêu Ca tuy thân là hoàng thái tử của đông hoang đại lục, thân phận hiển hách, hơn hẳn người khác nhưng lại khó tránh khỏi trách nhiệm!

Có thiên hạ mất mỹ nhân. Có mỹ nhân lại từ bỏ chúng sanh.

Có lúc đến cuối cùng khó mà lựa chọn được, thiên hạ và mỹ nhân không thể có cả hai.

Hắn không phải Triêu Ca cho nên không thể nào thông cảm cho Triêu Ca, cũng không thể hiểu Triêu Ca đang nghĩ gì.

Hắn là Dạ Huyền, hắn chỉ biết người hắn muốn bảo vệ, muốn cưng chiều chỉ có mình nàng thôi.

Cái gì mà thiên hạ, cái gì mà chúng sanh, cái gì mà tốt đẹp hắn đều không quan tâm!

Triêu Ca nhàn nhạt đứng trên đám mây, nhìn bóng lưng Dạ Huyền từ từ biến mất, riêng hắn vẫn duy trì bộ dáng cứng ngắc đó.

Gió lớn thổi áo trắng tóc đen của hắn trở nên xốc xếch. Hồi lâu khẽ chớp mắt một cái, ngẩng đầu nhìn trời tâm trạng trở nên ảm đạm, buồn bã. Trời đã tờ mờ sáng sắp đến ngày mới nhưng hắn lại cảm thấy trước mắt toàn bóng tối.

Hắn gặp Lâm Hồi Âm trong lòng xuất hiện rung động mạnh, nhưng cứ như vậy mà làm cho tỉnh táo lại.

Hắn yêu Thanh Âm, lòng hắn hiểu rõ, lại rất chắc chắn nhưng còn Lâm Hồi Âm... Hắn yêu nàng sao?

Hắn cũng không biết... Hắn chỉ biết đó là Thanh Âm chuyển thế cho nên nhất định phải đối tốt với nàng, muốn giúp nàng sống bình yên.

Xuất thân của hắn buộc hắn phải gánh vác trách nhiệm đảm bảo cuộc sống an ổn hạnh phúc của mười vạn con dân đông hoang đại lục. Nếu có thể hắn cũng muốn bỏ qua chúng sanh mà làm cùng nàng.

Nhưng hắn không thể... Trảm yêu trừ mà là bổn phận đời này của hắn.

Vậy nên, kết cục cho tình yêu ngàn năm trước cũng sẽ là kết cục tình yêu của ngàn năm sau.

Người phải thương yêu thiên hạ, cũng muốn cho nữ nhân mà mình thích hạnh phúc, nhưng lại khó khăn quá.

Vốn dĩ bây giờ hắn mới hiểu... Tình yêu và chúng sanh lại mâu thuẫn với nhau như vậy.

Dạ Huyền nói hắn ích kỷ, có thể hắn ích kỷ thật có lẽ cũng bởi vì nàng là Thanh Âm. Hắn yêu ai thì yêu tất cả nhưng mà... hắn thật sự vì muốn tốt cho nàn, muốn nàng có thể sống hàng ngàn hàng vạn năm.

Nếu hắn đối tốt với nàng có thể làm tính mạng nàng nguy hiểm. Hắn nguyện ý bây giờ để quan hệ giữa nàng và hắn trở nên xa cách.

Nếu không thể cùng nhau đi hết con đường vậy chi nên tách ra thì hơn!

.....

Lúc Triêu Ca xuống mặt đất đã không còn thấy bóng dáng Dạ Huyền đâu. Chỉ có mình Lâm Hồi Âm đứng trong giáo đường ngẩng đầu nhìn trời đầy lo âu.

Vốn dĩ Lâm Hồi Âm không nhìn thấy Dạ Huyền bay xuống, chỉ là nàng nhìn thấy một đám mây từ phía xa dần dần hạ xuống. Vội nín thở yên tĩnh chờ, không nghĩ đến người xuống lại là Triêu Ca.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (18)

Vốn dĩ Lâm Hồi Âm không nhìn thấy Dạ Huyền bay xuống, chỉ là nàng nhìn thấy một đám mây từ phía xa dần dần hạ xuống. Vội nín thở yên tĩnh chờ, không nghĩ đến người xuống lại là Triêu Ca.

Trong nháy mắt sắc mặt nàng trở nên tái nhợt, cứng ngắc đứng tại chỗ mím môi không nói gì.

Triêu Ca cách một khoảng, sắc mặt đã khôi phục dáng vẻ ung dung như trước. Lẳng lặng nhìn Lâm Hồi, tư, lúc sau mới giật giật khóe môi giống như muốn nói gì. Nhưng cuối cùng cũng không lên tiếng, chỉ cách bước nhàn nhã bước đến trước Lâm Hồi Âm.

Giống thời điểm hắn cứu nàng khỏi năm tên đàn ông biến thái ở cung điện Dạ Huyền vậy, vẫn là cái khí chất thanh cao ấy.

Tay áo khẽ bay, phong thái tuyệt thế từ trên xuống dưới tản ra phong thái thanh nhã.

Rõ ràng là một người nhưng khí chất lại làm nàng cảm thấy rất khác.

Cuối cùng Triêu Ca đứng trước mặt Lâm Hồi Âm, nhìn vào mắt nàng im lặng một lúc mới lại lên tiếng. Giọng điệu hắn vẫn bình thản như cũ, gọi tên nàng: "Hồi Âm." Rồi lại im lặng.

Lâm Hồi Âm nhìn Triêu Xa, tâm tình lúc này cũng đã trở lại bình tĩnh. Không còn khổ sở như lúc nãy, chỉ là muốn nhếch môi nặn ra một nụ cười cuối cùng lại phát hiện rất khó, nên dứt khoát bình thản, chỉ nhìn Triêu Ca chứ không lên tiếng.

Lúc này sắc trời đã sáng dần ánh sao mờ dần, sau màn đêm bình minh lại đến.

Tầm mắt Lâm Hồi Âm có chút mơ hồ không nhìn rõ biểu cảm của Triêu Ca lúc này.

Triêu Ca có thể nhìn trong bóng tối, vẫn duy trì dáng đứng lẳng lặng nhìn vào mắt nàng.

Một lát sau, Lâm Hồi Âm nghe giọng nói của Triêu Ca, bình tĩnh không gợn sóng truyền đến: "Chuyện vừa rồi thật có lỗi."

Lâm Hồi Âm dẩu môi, nghiêng đầu nhìn từng cây tối thui, biểu tình trở nên hết sức nghiêm túc. Hồi lâu mới lên tiếng nói: "Triêu Ca, ta không cần ngươi nói xin lỗi."

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm, sắc mặt trở nên âm trầm, có chút khó coi.

"Nhưng ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi." Lâm Hồi Âm thở ra một hơi, cảm thấy đáy lòng vẫn muốn kiềm chế, đè nén cảm xúc nói tiếp: "Ta chỉ muốn biết ngươi đối tốt với ta chỉ vì ta là Thanh Âm chuyển thế phải không?"

Triêu Ca không nhúc nhích nhìn Lâm Hồi Âm, một lúc sau mới khẽ động cánh tay, ống tay áo hơi phiêu động, ngay sau đó lại cứng đờ tựa như một pho tượng vậy.

Lâm Hồi Âm nhìn Triêu Ca không lên tiếng, nhếch môi tự cười giễu chính mình, giọng điệu nhẹ tanh: "Thật ra ngươi cần gì im lặng, mới lúc nãy ngươi đã nói chỉ là ta muốn ngươi nhắc lại lần nữa thôi."

Triêu Ca hít sâu một hơi, khẽ chớp mắt. Lần nữa nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, cảm thấy đáy lòng như có tảng đá đè nặng, rất khó chịu, hắn nuốt nước miếng một cái, mở miệng chỉ đáp: "Ừ." một tiếng.

Thật ra sớm đã biết câu trả lời nhưng mà nàng vẫn muốn chính tai mình nghe thêm lần nữa.

Giống như chỉ có vậy mới khiến mình hoàn toàn từ bỏ ý định.

Nàng vốn tưởng trên thế giới này người tàn nhẫn nhất là Dạ Huyền, nhưng bây giờ...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 209: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (19)

Nàng vốn tưởng trên thế giới này người tàn nhẫn nhất là Dạ Huyền, nhưng bây giờ nàng mới phát hiện, thật ra Dạ Huyền chỉ lấy tính mạng của người khác, còn Triêu Ca mới thật sự tàn nhẫn, lời hắn nói ra khiến người ta sống không bằng chết.

Ngay bây giờ đến lời nói hắn cũng keo kiệt.

Trực tiếp đánh tan một chút hy vọng trong lòng nàng thành mây khói!

Mới vừa rồi nàng nghe hắn nói những lời khó nghe như vậy thật sự rất đau khổ. Nhưng bây giờ nàng lại chỉ cong môi, nhàn nhạt cười.

"Thật xin lỗi." Triêu Ca lên tiếng, lại nói ra một lời áy náy. Cái tát kia là do hắn quá xúc động, không kịp khống chế suy nghĩ.

Sau này sẽ không như vậy nữa.

"Ngươi không cần lo lắng trên thế giới này một thân một mình, nếu ngươi có khó khăn gì ta vẫn sẽ giúp ngươi."

Lâm Hồi Âm cảm thấy những lời này của Triêu Ca cực kỳ buồn cười. Dù cho Lâm Hồi Âm nàng bị người ta đuổi giết cũng không cần hắn thương hại bảo vệ cho nàng!

Cuối cùng cũng vì náng quá ngây thơ cứ đơn thuần cho là cảm giác của mình đúng, thật không ngờ tất cả đều sai.

Nàng cũng chưa kịp làm gì lại xảy ra một màn như vậy thật cảm thấy tức cười.

Lâm Hồi Âm nắm chặt cái vòng đậu đỏ, đáy lòng thoáng chút vui mừng.

May mà chuyện này xảy ra trước sinh nhật hắn chứ không phải sau, chưa đưa ra lễ vật cho tình yêu ấm áp của người thiếu nữ.

Khi ấy mới thật sự khôi hài.

"Ta không cần." Lâm Hồi Âm nhìn bóng tối trước mắt, nhìn thẳng vào một vị trí, không biết có phải mắt hắn hay không chỉ là giọng nói rất kiên quyết: "Ta là Hồi Âm không phải Thanh Âm. Dù ngàn năm trước ngươi và Thanh Âm đã xảy ra chuyện gì, hoặc là ngươi nợ nàng cái gì cũng không liên quan đến ta. Ngươi không cần vì ta là nàng chuyển thế mà bù đắp cho ta. Ta không cần sự bố thí ấy."

Nàng không cần.

Lâm Hồi Âm không phải là người thế thân.

Thứ nàng cần là tình cảm từ đáy lòng đối phương chứ không phải là vì chuyện gì, vì ai mà đối tốt với nàng.

"Không phải bố thí..." Lời nói của Triêu Ca cứng ngắc.

Lâm Hồi Âm cúi đầu cong môi cười một tiếng: "Vâng, có lẽ không phải bố thí nhưng với ta mà nói, đó là bố thí! Ngươi đối với ta rất tốt... lúc ta sắp chết ngươi cứu ta, còn tiêu hao tiên lực đưa ta về nhà, còn đưa ta đến Thần Sơn học tập tiên thuật. Đối với ta yêu cầu nghiêm khắc là vì muốn ta trở nên mạnh hơn... Đưa thuốc cho ta..."

Nói đến đoạn này giọng nói của Lâm Hồi Âm có chút run rẩy. Nàng nghĩ đến chuyện mình bị thương khi chém trúc hắn đưa nàng túi cao dược, chỉ có mình hắn mới biết nàng bị thương...

Nàng không cần tình yêu oanh oanh liệt liệt, chỉ cần bình đạm ôn tifnhl là đủ. Những thứ kia tuy nhỏ nhưng chạm vào trái tim nàng thật mềm mại.

Nàng cứ tưởng rằng trong thế giới vô cố vô thân này tìm được sự ấm áp, thật không ngờ phía sau sự ấm áp này lại cất giấu một chuyện buồn cười đến vậy.

Nàng mất đi tất cả, thà chết đi còn tốt hơn sống.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Nếu ngươi không tiếc ta cũng không yêu (20)

Nàng cứ tưởng rằng trong thế giới vô cố vô thân này tìm được sự ấm áp, thật không ngờ phía sau sự ấm áp này lại cất giấu một chuyện buồn cười đến

vậy.

Nàng mất đi tất cả, thà chết đi còn tốt hơn sống.

"Ngươi đối với ta rất tốt, có lẽ ngươi thật muốn tốt cho ta... Nhưng tốt như vậy quá mức tổn thương người, Lâm Hồi Âm ta không cần."

Triêu Ca im lặng.

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên nhìn trời, chớp mắt hai cái đè nén cảm giác chua xót ở đáy lòng, không ai biết bây giờ nàng có bao nhiêu khổ sở.

Đáy lòng nàng vừa xuất hiện chút cỏ xanh, còn chưa kịp lan ra đã bị cứng rắn nhổ đi như vậy. Đáy lòng nàng tan nát máu me đầm đìa, thật không nỡ nhìn!

Không phải vì nhất thời sinh ra chút hảo cảm cuối cùng bị dập tắt mà khổ sở, chẳng qua là nàng thật sự xem Triêu Ca là người bạn thân cận nhất nhưng lại gặp phải kết cục khổ sở như thế này!

Lâm Hồi Âm suy nghĩ cuối cùng không kìm được nước mắt chảy xuống. Nàng đưa tay nhanh chóng lau đi để cho mình trở nên bình tĩnh nhưng nước mắt càng tuôn ra nhiều hơn.

Triêu Ca có thể nhìn thấy hai hàng nước mắt trên khuôn mặt trắng nõn của nàng, còn có cả năm dấu ngón tay. Bàn tay hắn cuộn chặt thành nắm đấm, hắng giọng muốn mở miệng nói gì nhưng lại phát hiện không thể nào thốt nên lời.

Lâm Hồi Âm rơi lệ cong môi cười, chỉ là qua loa hít hà vài hơi, để cho tâm tình mình bình tĩnh lại, sau đó nói: "Cái tát đó của ngươi xem như vứt bỏ hết quan hệ giữa chúng ta."

"Từ nay về sau ta không nợ ngươi, ngươi cũng không thiếu gì ta. Hôm nay chúng ta từ biệt, ngươi vẫn là hoàng thái tử cao cao tại thượng, còn ta vẫn là một đệ tử Thần Sơn không có gì nổi bật."

"Bạn một quãng đến cuối cùng ta không cách nào tha thứ chúc phúc cho ngươi..." Lâm Hồi Âm dừng một chút, tiếp tục nói tiếp: "Nhưng ta có thể đảm bảm, ta sẽ sống rất tốt."

Lâm Hồi Âm mím môi xoay người trở về chỗ của mình.

Từ nay về sau sông núi không ai phạm vào ai.

Nàng không phải là người đàn bà độ lượng, nàng không cách nào chúc phúc cho hắn sau khi hắn đã thương tổn nàng như vậy.

Triêu Ca cứng ngắc đứng tại chỗ, nhìn bóng người Lâm Hồi Âm dần dần biến mất không thấy, hắn mới mờ mịt nhìn bầu trời tối om.

Thật ra hắn và Dạ Huyền hắn mới là người thắng cuộc.

Rõ ràng lúc đầu nàng đứng trước mặt hắn, nắm quyền phản kháng nói nàng ghét Dạ Huyền đến chết!

Nhưng mà sự tình thay đổi hắn lại thua đến hồ đồ như vậy.

Là hắn thay đổi hay nàng thay đổi?

Hay thật đúng như lời nàng, nàng đã không còn là Thanh Âm nữa?

Nhưng tại sao hắn vẫn cảm thấy được trong ánh mắt nàng là linh hồn quen thuộc ấy, dù có nhắm mặt lại cũng hiện lên ánh mắt kia?

Rõ ràng như vậy nhưng lại là Thanh Âm.

******

Lâm Hồi Âm càng đi càng nhanh, giống như Triêu Ca phía sau là một con mãnh thú vậy, để đến cuối cùng nàng phải hoảng hốt chạy đi.

Mãi đến khi nàng đã về đến chỗ mình mới dừng lại, trời sắp tờ mờ sáng, một đêm nàng chưa ngủ nhưng bây giờ cũng không buồn ngủ nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 211: Ta muốn giao dịch với ngươi (1)

Lâm Hồi Âm ở trong một mảnh đất trống trước rừng trước, đệ tử mới nhập môn ăn xong cơm tối không vội ngủ thích nhất là xúm lại đây nói chuyện phiếm hoặc so tài tiên thuật. Phía trước mảnh đất trống này là sơn cốc, cây cối cao ngất, địa thế dốc, về độ sâu thì Lâm Hồi Âm cũng không biết.

Cả thế giới vẫn đắm chìm trong bóng tối, Lâm Hồi Âm không nghĩ sẽ về phòng nên đứng ở bên rìa núi, nàng có thể mơ hồ nghe thấy tiếng nước chảy róc rách.

Lâm Hồi Âm nắm chặt tay một lúc sau mới đưa tay mình ra, để lộ cái vòng tay đậu đỏ.

Mực đỏ khắc "Triêu Ca" "Hồi Âm" rất rõ, giây đỏ, đầu trắng, đậu đỏ đậu trắng xen nhau, thoáng nhưng đẹp. Vào giờ phút này Lâm Hồi Âm cảm thấy nó giống như là đang giễu cợt mình vậy.

Tối nay chỉ ngắn ngủi trong mấy giờ nhưng nàng lại cảm thấy như cuộc đời dài đằng đẵng vậy.

Tất cả phát sinh quá nhanh, làm cho nàng ứng phó không kịp.

Cho đến nay những điều nàng cho là ấm áp tất cả vốn dĩ đều là một giấc mộng.

Tỉnh mộng cảm thấy thật tàn nhẫn.

Nàng chưa bao giờ là người dây dưa, nếu Triêu Ca không có lòng dạ với nàng thì nàng cũng không cần cố chấp.

Đàn bà luôn tự làm đau mình, nhất là lúc nàng là một thiếu nữ cô đơn lạc vào thế giới xa lạ này, vậy nên cần phải đối đãi với bản thân thật tốt.

Cho nên Triêu Ca không yêu nàng thì nàng cũng không thương hắn.

Nàng chẳng qua chỉ có chút rung động nhưng không yêu hắn. Lúc nàng mới vào hoàng thành, ánh mắt khẽ lướt qua hắn từ đó có ấn tượng sâu sắc. Có lẽ sau đó hắn tốt bụng cứu nàng, so với Dạ Huyền tàn nhẫn thì hắn quả thật rất tốt. Có lẽ hắn biết được nàng bị thương, trong đêm khuya tạo cho nàng những ấm áp nho nhỏ, làm nàng cảm động, vậy nên trái tim kiên định nhiều năm cuối cùng cũng khẽ rung lên, sau đó lại xuất hiện bao hy vọng của người thiếu nữ.

Chẳng qua cái hy vọng đó đã nhanh chóng bị dập tắt.

Nàng mới biết yêu, lúc vừa biết được tình yêu là gì, tự trong mình lại sinh ra bao ảo tưởng. Ảo tưởng một ngày có thể gặp một người đàn ông, nắm tay hắn đi đến già.

Người đàn ông kia không cần có nhiều tiêu chuẩn chỉ cần không lừa dối nàng, không làm nàng tổn thương và quan tâm nàng là đủ.

Nàng muốn một tình yêu sẽ đi đến trọn đời.

Nàng vốn tưởng rằng Triêu Ca chạm đúng đáy lòng mềm mại của nàng, để cho nàng lầm tưởng là gặp được người đàn ông của đời mình. Không nghĩ đến tất cae đều là tự nàng nghĩ.

Tuy nhiên như vậy cũng tốt... Cũng tốt. Tốt hơn là lúc trái tim nàng đã hoàn toàn trao cho hắn, yêu hắn đến u mê không cách nào lùi được nữa, biết sự thật lúc này có lẽ là tốt hơn.

Cho nên nàng không nên khổ sở, phải vui mừng mới đúng!

Vui mừng vì mình còn chưa thật động tâm đã bị bóp chết, vui mừng vì mối tình đầu của mình không phải là bi kịch.

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây cảm giác như mọi chuyện đã diễn ra theo đúng ý mình vậy. Không còn khó chịu hay khổ sở như vừa rồi, mặc dù không thể thoải mái bình thường nhưng đối với cái tát Triêu Ca cho nàng ấy, đã đánh tan những hy vọng trong lòng nàng thành mấy khói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 212: Ta muốn giao dịch với ngươi(2)

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây cảm giác như mọi chuyện đã diễn ra theo đúng ý mình vậy. Không còn khó chịu hay khổ sở như vừa rồi, mặc dù không thể thoải mái bình thường nhưng đối với cái tát Triêu Ca cho nàng ấy, đã đánh tan những hy vọng trong lòng nàng thành mấy khói.

Thật ra vượt qua khổ sở không khó, tốt hay không tốt là tùy theo cách nhìn của mỗi người, chỉ cần ta nghĩ nó theo chiều hướng tốt thì hiển nhiên sẽ cảm thấy nhẹ tựa lông hồng

Lâm Hồi Âm cảm thấy mình giờ này phút này, thật giống như đã nhìn nhận đúng chiều hướng vậy.

Thật ra thì cẩn thận suy nghĩ một chút, cũng không có gì to tát, chẳng qua là nàng chưa từng động tâm với ai, trong lúc bất chợt trái tim rung lên một cái, liền gặp phải chuyện như vậy. Nên mới cảm thấy bản thân suy nghĩ sâu sắc như vậy thật xuất sắc.

Nhất thời, Lâm Hồi Âm cảm thấy tâm trạng mình tốt lên không ít. Tuy nhiên đáy lòng vẫn tồn tại một tia không phục, là người bình thường hẳn ai cũng sẽ có suy nghĩ.

Triêu Ca nói công việc của nàng không chính đáng, tranh thủ lúc rãnh trốn đi chơi, giọng nói hắn, ánh mắt mắt đều tràn đầy chê trách!

Lâm Hồi Âm nàng không chấp nhận bị người khác xem thường, sẽ có một ngày nàng để cho hắn nhìn mình với cặp mắt khác xưa!

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, ngắm nhìn một mảnh rừng cây đen mịch, thầm nghĩ nếu nàng không vui vậy thì không bằng tiêu sái giơ tay chém những cây kia đi, đến lúc nào hoàn toàn thoải mái thì thôi.

Ngay sau đó, nàng dứt khoát ném chiếc vòng tay đậu đỏ trong tay xuống sơn cốc.

Triêu Ca, nếu ngươi không cho ta được những điều ta muốn vậy thì ta cũng không cần!

Từ nay về sa,giữa ngươi và ta chỉ có tình thầy trò thần sơn. Không có chút dây dưa tình cảm nữ nhi nào!

Chiếc vòng tay không nặng lắm rơi xuống sơn cốc tối đen, Lâm Hồi Âm cũng không biết rốt cuộc nó đã rơi đến nơi nào, thậm chí ngay cả một chút thanh âm cũng không nghe thấy.

Bất quá, cũng không liên quan đến nàng. Bây giờ chuyện nàng nên chuyên tâm làm là phải thật tốt tiên thuật vì mình còn để thuận tiện tìm người đàn ông của đời mình.

Lâm Hồi Âm làm xong tất cả những việc này, nhất thời đáy lòng cảm thấy thư thái hơn rất nhiều. Cả người không hề buồn ngủ. Nghĩ đến ngày mới sắp đến sẽ bắt đầu chạy bộ nên dứt khoát trở về phòng của mình, chỉnh sửa lại trang phục. Thay một bộ áo quần màu lục sạch sẽ đến bích tuyền, thoải mái thư giãn xua đi tâm trạng không vui của đêm nay. Sau đó lại ôm áo quần bẩn về phòng của mình.

Từ lúc ra khỏi bích tuyền, trời đã sáng, có vài đệ tử lục tục tỉnh lại, Lâm Hồi Âm phơi quần áo xong liền trở về phòng, lau khô tóc. Nhìn vào gương đồng sửa lại quần áo một chút, còn cố ý đánh chút son càng làm mình thêm xinh đẹp.

Lâm Hồi Âm muốn nàng cùng và Triêu Ca đã không còn gì nữa thì cũng không để mình bi lụy. Mặc dù nàng không thể đánh hắn ngã xuống đất, diệu võ dương oai, nhưng mà nàng có thể để cho hắn thấy tinh thần nàng rất sáng láng, không bận tâm chút nào. Nàng bị đánh bại một lần đã đủ, cũng không thể để cho mình bị hắn khinh miệt lần thứ hai!

Lúc Lâm Hồi Âm ở hiện đại đã học một khóa hóa trang, tuy không gọi được là chuyên nghiệp, nhưng lại cũng coi là tinh thông, nàng cũng không kiểu trang điểm duyên dáng sang trọng diêm dúa, cho nên chỉ tô điểm cho mình ảm đạm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Ta muốn giao dịch với ngươi (3)

Lúc Lâm Hồi Âm ở hiện đại đã học một khóa hóa trang, tuy không gọi được là chuyên nghiệp, nhưng lại cũng coi là tinh thông, nàng cũng không kiểu trang điểm duyên dáng sang trọng diêm dúa, cho nên chỉ tô điểm cho mình ảm đạm một chút., chẳng qua là nhìn tinh thần tốt hơn rất nhiều, cũng không hề biết là do hóa trang.

Lâm Hồi Âm nhìn vào gương đồng hài lòng khẽ cong môi, xuyên thấu qua gương vừa vặn thấy sau lưng treo một hàng quần áo, đủ các kiểu nhưng đều là màu xanh. Toàn bộ đều là do Triêu Ca phân phó người giúp nàng chuẩn bị trước lúc đến Thần Sơn.

Tay Lâm Hồi Âm đang vén tóc tay dừng một chút, biểu tình trở nên có chút cứng ngắc, nàng nhìn chung quanh một vòng, phát hiện trong phòng này còn có rất nhiều đồ đều là Triêu Ca do chuẩn bị. nàng suy nghĩ một chút, cảm thấy mình không thể không mặc quần áo, vì vậy trong đầu liền hiện lên một ý tưởng.

Lúc chạy bộ vào sáng sớm, Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu luôn vai kề vai, Lâm Hồi Âm giống như vô tình hỏi Liễu Nhiễu bên cạnh: "Liễu Nhiễu, ta hỏi ngươi một vấn đề, ngươi cảm thấy bộ quần áo trên người ta trị giá bao nhiêu tiền?"

Liễu Nhiễu cảm thấy vấn đề Lâm Hồi Âm hỏi có chút không giải thích được nên cẩn thận nhìn vào hai mắt nàng, phát hiện từ lúc nàng được Dạ Huyền truyền tiên lực, mình có chút đoán không ra suy nghĩ của nàng. Khẽ nhíu mi, nhưng vẫn thành thật trả lời: "Quần áo này là áo quần tốt nhất trong tiên giới, nếu là ở hoàng thành, một món sợ là cũng phải trên một ngàn lượng bạc trắng."

Lâm Hồi Âm trong nháy mắt trợn to hai mắt, nhìn Liễu Nhiễu, giọng có chút hoảng hốt: "Cái gì? Một ngàn lượng bạc trắng? Thật hay giả?"

Liễu Nhiễu gật đầu một cái, còn nói: "Bộ quần áo này, nếu không phải hoàng thân quốc thích thì cũng không mua được."

Lâm Hồi Âm xoa xoa môi, liền không nói gì nữa.

Triêu Ca cho người đưa tới cho nàng chừng mười bộ quần áo, cộng thêm những thứ đồ khác, cộng lại sợ là ít nhất cũng hai ba chục ngàn lượng bạc!

Nàng còn chút tiền trong túi mà tối hôm qua lén xuống núi đã bị người đánh cắp. Mà cho dù có nó, phỏng đoán cũng chưa tới ba mươi lượng bạc, bây giờ nàng đi nơi nào kiếm hai ba chục ngàn lượng bạc chứ?

Lâm Hồi Âm bẻ ngón tay, ở trong đầu cẩn thận tính toán một chút, ở thần sơn, trừ Liễu Nhiễu thì nàng tựa hồ chỉ cùng Dạ Huyền được coi là quen thuộc.

Liễu Nhiễu chỉ là một nữ tế ty, nàng đi qua phòng àng ấy, nhìn thật nghèo khó sợ là không có nhiều tiền như vậy.

Dạ Huyền... Hắn là Nhị hoàng tử của đông hoang đại lục, hai ba chục ngàn lượng bạc hẳn sẽ có....

Lâm Hồi Âm nghĩ tới đây liền yên lặng nghiêng đầu qua nhìn Dạ Huyền phía sau mình, cách đó không xa. Sắc mặt hắn cũng không dễ nhìn, mi mắt rũ xuống, môi mím chặt, một cảm giác bị áp bách vô hình tản từ trên người hắn.

Thực không dám giấu giếm, Lâm Hồi Âm mặc dù bây giờ không sợ Dạ Huyền nữa, nhưng đôi lúc vẫn cảm thấy Dạ Huyền cho nàng một cảm giác có chút kinh khủng.

Bất quá, mặc dù như vậy, đáy lòng Lâm Hồi Âm vẫn có một ý nghĩ, nàng quyết định đi tìm Dạ Huyền mượn tiền!

.....

Loại chuyện mượn tiền này, bất luận là cổ đại hay là hiện đại, đều là một hành động rất không tiện mở miệng.

Lâm Hồi Âm cả buổi trưa ở trên tinh điện vẫn không thể nào tập trung được, nàng nghĩ tới nghĩ lui, cũng không biết mình rốt cuộc nên mở miệng nói mượn tiền Dạ Huyền như thế nào đây.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: Ta muốn giao dịch với ngươi (4)

Lâm Hồi Âm cả buổi trưa ở trên tinh điện vẫn không thể nào tập trung được, nàng nghĩ tới nghĩ lui, cũng không biết mình rốt cuộc nên mở miệng nói mượn tiền Dạ Huyền như thế nào đây.

Thời gian cứ như vậy trôi qua một buổi sáng, lúc ăn cơm trưa xong trở lại phòng của mình, Lâm Hồi Âm mở cửa sổ vừa vặn cửa sổ phòng Dạ Huyền cũng mở, nàng thông qua cửa sổ có thể nhìn thấy Dạ Huyền ngồi trước bàn trong tay cầm một quyển sách chăm chú đọc.

Hắn ở trong phòng, chẳng qua là mặc một trường sam màu trắng, nơi cổ áo có chút lỏng, lộ ra một đoạn nhỏ xương quai xanh trắng tinh thanh thú, khiến cho dáng vẻ diêm dúa vốn có lại bộc phát nhu mì mười phần.

Giữa trưa ánh mặt trời nhảy qua cửa sổ, rơi vào trên người hắn, khắp người hắn tỏa ra một vòng ánh sáng để cho người nhìn càng thêm si mê.

Lâm Hồi Âm nhất thời nhìn có chút nhập thần, nàng đã sớm biết người đàn ông này dung mạo khuynh thành, nhưng nàng chưa bao giờ biết hắn còn có một dáng vẻ thanh nhã như vậy!

Lâm Hồi Âm dời nh mắt, cắn môi dưới, đảo người con ngươi suy nghĩ một chút, liền từ trong cửa sổ phòng mình nhảy ra ngoài, dọc theo dòng suối nhỏ đi tới cạnh cửa sổ của Dạ Huyền, nói với Dạ Huyền đang ngồi trên đó đọc sách: " Này."

Dạ Huyền nghe tiếng nói, đột nhiên ngẩng đầu lên, Lâm Hồi Âm đứng cạnh cửa sổ, tay hắn run rẩy một cái, liền nhanh chóng đứng lên, giấu quyển sách trong tay sau lưng mình.

Động tác của có chút bối rối, trên mặt còn mang theo vẻ mất tự nhiên, ánh mắt chuyển động không nhìn nàng, chẳng qua là hắng giọng một cái, nói: "Có chuyện gì không?"

"Ta...." Lâm Hồi Âm mở miệng nói một chữ, cũng không biết tiếp theo nên nói chuyện mượn tiền như thế nào, nhất thời liền dừng lại một chút, biểu tình

có chút bất an.

Dạ Huyền cứng ngắc giật giật người, giấu quyển sách sau lưng, yên lặng nhìn nàng, đáy mắt lộ ra một vẻ tò mò, nhẹ nhàng "Ừ? " một tiếng, có chút không rõ nàng ấp a ấp úng rốt cuộc ẩn giấu hàm ý gì nữa.

Lâm Hồi Âm bị Dạ Huyền nhìn càng không biết lên tiếng như thế nào, ngắt vặn ngón tay, chuyển động con ngươi, không nhìn Dạ Huyền, nín nửa ngày, cứ thế không hề nói ra một câu nào.

"Sao thế?" Dạ Huyền nhìn ra Lâm Hồi Âm có chuyện, chẳng qua hắn cho là nàng bị Triêu Ca đánh một cái tát, tâm tình có chút không tốt, vì vậy liền hạ giọng nhỏ nhẹ hỏi.

Lâm Hồi Âm có chút hối hận mình nhất thời xung động đến tìm Dạ Huyền mượn tiền, nàng hẳn là nên đợi hai ba ngày, hôm qua mới vừa một tìm hắn giúp một chút, hôm nay lại tới.... Chính nàng cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng, vì vậy vội lắc đầu một cái, chuẩn bị xoay người.

Nhưng Dạ Huyền lại nhanh hơn nàng một bước, một giây kia nàng định xoay người đi thì hắn đã đứng chắn trước mặt nàng khẩn trương nhìn nàng, giọng có chút căng thẳng hỏi: "Rốt cuộc thế nào?"

Lâm Hồi Âm lại nhẹ nhàng lắc đầu một cái, đáy lòng áo não mình đã quá xung động nên tiếp tục lựa chọn im lặng.

Dạ Huyền rất có kiên nhẫn đứng chắn trước mặt nàng, an tĩnh chờ.

Bên dòng suối nhỏ, hai người trở nên an tĩnh.

Qua một hồi, vốn nàng là người tới mượn lại không biết mở miệng như thế nào, cảm thấy rất thẹn thùng,

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Ta muốn giao dịch với ngươi (5)

Qua một hồi, vốn nàng là người tới mượn lại không biết mở miệng như thế nào, cảm thấy rất thẹn thùng, Sau đó nâng mí mắt len lén quan sát Dạ Huyền một chút, phát hiện sắc mặt hắn an tĩnh, không hề có chút nóng vội nào, không biết tại sao, nàng lại cảm thấy an lòng hơn, đáy lòng cảm giác ấm áp, cắn môi dưới một cái, giọng có chút yếu ớt đích nói: "Ta... Ta còn phiền ngươi giúp ta một lần nữa."

Dạ Huyền âm thầm thở phào nhẹ nhõm, không phải là bởi vì Triêu Ca mà khổ sở, là tới tìm hắn giúp, mi mắt hắn nhất thời giãn ra làm dung nhan càng thêmxinh đẹp: " Được, ngươi nói đi."

Hắn nói rất sảng khoái, để cho Lâm Hồi Âm cảm thấy có chút tội lỗi, nàng và hắn mặc dù được coi là bằng hữu, nhưng mà nàng chưa bao giờ giúp hắn việc gì, bây giờ lại năm lần bảy lượt tới làm phiền hắn.

Nàng cúi đầu, giọng nói có chút run run mềm nhũn, rất nhỏ, nhưng vẫn để cho hắn nghe được rõ ràng, là một tiếng: "Cám ơn."

Ánh mắt Dạ Huyền có chút ảm đạm, hắn không cần nàng cám ơn, nàng gặp phải khó khăn có thể tới tìm hắn để cầu cứ, hắn vui mừng không dứt. Nàng khách khí như vậy để cho hắn cảm thấy khoảng cách giữa bọn họ rất xa xôi, hắn vạn phần không thích như vậy.

Nhưng Dạ Huyền lại không hề để lộ ra nửa điểm không thích, chẳng qua câu môi cười một tiếng: "Không cần cám ơn, ta đã nói chúng ta là bạn, nếu cần, ta tự nguyện hết sức tương trợ, bất kể sinh tử."

Mặc dù như vậy, Lâm Hồi Âm vẫn có chút bất an, nàng cúi đầu, trầm mặc một hồi, mới nhỏ giọng mở miệng: "Ta muốn mượn tiền."

Lâm Hồi Âm sau khi nói xong, cũng không dám nhìn Dạ Huyền một cái.

Đến hô hấp cũng lập tức dừng lại.

Đây là lần đầu tiên trong đời nàng đi mượn tiền... Ở hiện đại, xuất thân của nàng không tệ, chưa bao giờ trải qua tình huống bị thiếu tiền.

Lời nàng nói ra cũng đã được một lúc nhưng không hề có tiếng đáp trả, Lâm Hồi Âm khẩn trương, lại đợi một lúc, phát hiện vẫn là không có tiếng trả lời, nàng nhất thời cảm thấy mình rất mất mặt.

Nếu là những chuyện khác xin giúp đỡ mà bị cự tuyệt thì cũng tốt, nhưng mà mượn tiền.... Lâm Hồi Âm không nhịn được khẽ cắn răng, cả khuôn mặt nhỏ nhắn đều là khổ não, nàng do dự một chút, lại lên tiếng nói: "Nếu như quả thực rất phiền toái, cũng không cần..."

Như cũ vẫn không có câu trả lời, nàng ngẩng đầu lên, lại phát hiện trước mặt mình đã không còn ai, đáy lòng nàng chợt lạnh, nên buồn bã trở về phòng

của mình còn chưa đi được hai bước đã nghe được sau lưng có tiếng bước chân vang lên, nàng nghiêng đầu, thấy Dạ Huyền cầm trong tay một chồng ngân phiếu thật dầy đi về phía nàng.

Lâm Hồi Âm sững sốt một chút, liền cứng ngắc đứng yên tại chỗ.

Dạ Huyền dừng trước mặt nàng, đưa ngân phiếu tới trước mặt nàng: "Ta chỉ có ngần này, ngươi xem có đủ hay không, nếu như không đủ, ta sẽ kiếm thêm cho người."

Kia ngân phiếu một tấm đáng giá vạn lượng, đó là một chồng rất dày, sợ là không dưới mấy trăm ngàn lượng bạc.

Nàng cho tới bây giờ không biết, Nhị hoàng tử đông hoang đại lục lại mang theo nhiều tiền trong người như vậy.

Nhất thời vội vàng khoát tay, lắc đầu, nói: "Ta không cần nhiều như vậy!"

Dạ Huyền nhíu mày một cái, có chút không hiểu nhìn Lâm Hồi Âm, sau đó rút ra một tờ, đưa số dư còn tới trước mặt Lâm Hồi Âm lần nữa: "Như vậy thì không nhiều lắm chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 216: Ta muốn giao dịch với ngươi (6)

216. Ta muốn giao dịch với ngươi (6)

Dạ Huyền nhíu mày một cái, có chút không hiểu nhìn Lâm Hồi Âm, sau đó rút ra một tờ, đưa số dư còn tới trước mặt Lâm Hồi Âm lần nữa: "Như vậy thì không nhiều lắm chứ?"

"..." Lâm Hồi Âm không nói, không biết nên cười hay là nên khóc!

Hắn rút ra một tờ, cùng với hắn giao toàn bộ đều cho mình có gì khác nhau?

Dạ Huyền thấy Lâm Hồi Âm không lên tiếng, thì nhìn nhìn xấp ngân phiếu trong tay, suy nghĩ một chút, hỏi: "Vậy ngươi cần bao nhiêu, tự lấy đi."

Hỏi mượn tiền không phải người trong nhad, Lâm Hồi Âm vẫn là không dám trực tiếp đưa tay ra rút chẳng qua là mím môi, đáy lòng khẩn trương giằng co một hồi, mới nói: "Ta muốn ba tờ." Dừng một chút, lại bổ sung: "Chính là ba chục ngàn lượng bạc."

Dạ Huyền rút ba tờ, nhìn một tay ôm chồng ngân phiếu vừa dày vừa nặng, một tay lại chỉ cầm ba tấm ngân phiếu, giác có chút mộc mạc, liền dùng giọng thương lượng hướng về phía Lâm Hồi Âm nói: "Một nửa có được không?"

Lâm Hồi Âm đến tìm Dạ Huyền mượn tiền cảm thấy khẩn trương và bất an, lại chỉ vì hai câu liên tiếp của hắn mà tan thành mây khói, cả người không nhịn được mà bật cười.

Nàng chưa từng gặp qua người như vậy, hắn cho người khác mượng tiền, lại sợ người ta mượn ít mà cố chấp nhét thêm vào!

Dạ Huyền nhìn nàng cười, cũng cười theo, tuy không biết nàng rốt cuộc cười vì cái gì, nhưng mà lo lắng nàng sẽ buồn rầu vì Triêu Ca cuối cùng cũng hạ xuống.

Lâm Hồi Âm sau khi cười xong, lại có cảm giác thất lễ liền thu lại nụ cười, hướng về phía Dạ Huyền đưa ra ba ngón tay: "Ta chỉ cần ba tờ!"

Rốt cuộc là một cô gái, lần đầu tiên mở miệng mượn bao nhiêu tiền như vậy, mặc dù Dạ Huyền rất thoải mái nhưng Lâm Hồi Âm cảm thấy vậy là đủ.

Cho nên khi nói xong câu nói kia sau, lại bĩu môi, giọng điệu mềm nhũn: "Có được hay không?"

" Được." Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm bộ dáng nhỏ nhắn đáng yeu như vậy, không hề suy nghĩ chỉ đáp một chữ, sau đó đưa ba tấm ngân phiếu tới trước mặt nàng, lúc Lâm Hồi Âm nhận lấy, hắn hơi lộ ra vẻ tiếc nuối hỏi: "Thật chỉ cần ba tấm sao?"

Lâm Hồi Âm im lặng, chỉ là nhanh chóng nhận lấy ba tấm ngân phiếu, nín thật lâu, lại thốt ra một câu: " Ừ."

Dạ Huyền vẫn như cũ không cất số ngân phiếu dư đi, còn nhìn Lâm Hồi Âm một cái, ánh mắt rất mong đợi, hận một giây kế tiếp cô gái kia không tiếp tục mượn ngân phiếu của mình nữa.

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền, rất sợ hắn sẽ nhét vào tay mình, vội vàng bước lui hai bước, mới mở miệng nói với Dạ Huyền: "Cám ơn ngươi, chờ tương lai ta có tiền, nhất định sẽ trả lại cho ngươi."

Dạ Huyền cảm thấy mất mác, nhưng trên mặt vẫn là duy trì thái độ bình tĩnh dửng dưng như nước, cười một tiếng, giọng rất nghiêm túc: "Không sao, không cần vội."

Lâm Hồi Âm hốt hoảng gật đầu một cái, suy nghĩ một chút, liền nói: "Vậy ta về phòng trước."

" Ừ." Dạ Huyền gật đầu một cái, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Lâm Hồi Âm cũng không động đậy, đợi một hồi, nàng mới xoay người, đi về phía phòng mình.

Dạ Huyền như cũ đứng tại chỗ, nhìn nàng trở về phòng rồi, hắn mới xoay người nhẹ bỗng lắc mình nhảy vào phòng. Sau đó nhìn xấp tiền thật dày trong tay, suy nghĩ một chút, cũng lấy ra ba tấm, bỏ vào ngực áo, tùy ý vứt số tiền còn lại dưới gối.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Ta muốn giao dịch với ngươi (7)

217. Ta muốn giao dịch với ngươi (7)

Dạ Huyền như cũ đứng tại chỗ, nhìn nàng trở về phòng rồi, hắn mới xoay người nhẹ bỗng lắc mình nhảy vào phòng. Sau đó nhìn xấp tiền thật dày trong tay, suy nghĩ một chút, cũng lấy ra ba tấm, bỏ vào ngực áo, tùy ý vứt số tiền còn lại dưới gối.

Sau đó lại từ trên giường mình cầm quyển sách kia lên, tiếp tục xem.

Trong sách vẽ từng bước từng tư thế làm tình rất táo bạn, rất mị hoặc, Dạ Huyền xem cũng rất cẩn thận.

.....

Đêm qua sau khi Liên Y phát hiện chuyện bên dòng suối nhỏ thì giống như ẩn nhẫn vậy, đợi kết quả.

Buổi trưa trong giờ nghỉ ngơi, nàng liền như cũ, xuyên qua cửa sổ nhìn ra ngoài, bản thân nàng cũng không trông cậy có thể nhìn thấy cái gì, nhưng mà không nghĩ tới, thật sự còn phát hiện thêm chút chuyện.

Nhất là lúc Dạ Huyền đưa một chồng tiền thật dầy cho Lâm Hồi Âm, bởi vì khoảng cách có chút xa, nên nàng nghe không rõ hai người rốt cuộc nói những gì, đáy lòng Liên Y không dấu nổi sự ghen tị.

Người đàn ông nàng thích lại đưa tiền cho Lâm Hồi Âm.

Hơn nữa ánh mắt hắn nhìn Lâm Hồi Âm hoàn toàn khác với ánh mắt lúc hắn nhìn nàng!

Liên Y mím môi, đáy lòng tựa hồ loáng thoáng biết được chút gì.

.....

Giờ học buổi chiều, vẫn là ở tinh điện.

Lâm Hồi Âm mượn được tiền nên rất chú ý tập trung trong giờ học không còn mất thần nữa. nhưng mà trong đầu Liên Y lại toàn là những hình nàng bắt gặp.

Nàng không nhịn được mà ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền nhiều lần.

Dạ Huyền vẫn luôn gục trên bàn ngủ, nhưng hôm nay lại khác mọi ngày ngồi ở trước bàn, đang cúi đầu đọc sách.

Hắn đọc rất chuyên chú, lông mi thật dài khi nhẹ nhàng chớp động hai cái, tâm trạng phơi phới.

Lúc Liên Y nhìn đến lần thứ ba thì thấy Dạ Huyền ngẩng đầu xuất thần nhìn ra ngoài, ánh mắt có chút ôn hòa mềm mại.

Liên Y nhìn theo ánh mắt hắn, không sai lệch mà rơi xuống trên người Lâm Hồi Âm. Ánh mắt nàng chợt lóe, bàn tay cầm sách dùng thêm lực, ngòi bút lông cũng bị nàng bẻ gãy thành hai.

Thật giống như nàng suy đoán, người đàn ông yêu nghiệt cao ngạo lạnh như băng đối với Lâm Hồi Âm hoàn toàn khác với hắn đối đãi với nàng và những người khác.

Cả đời này nàng vẫn luôn mong đợi có thể gặp một phu quân như ý. Tìm kiếm lâu như vậy, rốt cuộc cũng gặp, nhưng là người mà hắn thích tại sao không phải nàng, mà là người khác?

Nàng bây giờ thật sự rất oán hận Lâm Hồi Âm, ở trước bao nhiêu người bị mất mặt hơn nữa nàng ta còn làm nàng té gãy tay!

Những thù này nàng chưa kịp báo, rốt cuộc nàng ta lại còn câu dẫn người nàng thích!

Liên Y suy nghĩ một chút, ngực không nhịn được có chút phập phồng ánh mắt lộ ra tia sát khí!

.....

Ăn xong cơm tối, Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu ngồi trên mảnh đất trống trước rừng trúc nói chuyện phiếm, Dạ Huyền nằm ở trên thân cây cách đó không xa, như cũ ôm quyển sách kia, đọc rất nghiêm túc.

Liên Y mỗi đêm cũng sẽ đến đó với những người theo nịnh hót mình, thật ra thì nàng không hề nói chuyện nhiều với những người kia, bất quá Dạ Huyền sẽ ở đây nên nàng mới tới.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Ta muốn giao dịch với ngươi (8)

218. Ta muốn giao dịch với ngươi (8)

Liên Y mỗi đêm cũng sẽ đến đó với những người theo nịnh hót mình, thật ra thì nàng không hề nói chuyện nhiều với những người kia, bất quá Dạ Huyền sẽ ở đây nên nàng mới tới.

Nhưng sau khi biết được tâm sự của Dạ Huyền, Liên Y mới bừng tỉnh hiểu ra, thật ra thì Dạ Huyền và mình đều vậy, tới đây là có dụng ý khác, đó chính là vì Lâm Hồi Âm.

Trong nháy mắt Liên Y cảm thấy mình đến đây thật đáng buồn cười, nàng vòng vo quay người trở về phòng. Lúc đi ngang qua Lâm Hồi Âm, còn nghiêng đầu nhìn Lâm Hồi Âm lạnh lùng hừ một tiếng, nhân tiện hung hăng trợn mắt một cái.

Lâm Hồi Âm đã quen Liên Y thỉnh thoảng khiêu khích như vậy, làm bộ như không nhìn thấy, cùng Liễu Nhiễu tiếp tục trò chuyện.

Ngược lại Dạ Huyền nằm ở trên cây lại nhìn thấy một màn này. Hắn nhẹ nhàng vỗ còn mèo trắng nằm ở bên cạnh mình ngủ ngon, thấp giọng ghé bên tai nó nói một câu, con mèo nhỏ kia liền nhanh chóng từ trên cây nhảy xuống, thật nhanh chạy tới về phía Liên Y.

Liên Y không ngờ rằng con mèo kia sẽ nhào tới, nhất thời bị dọa sợ thét lên một tiếng chói tai, tư thái rất bất nhã làm mọi người đều đưa mắt nhìn. Liên Y lúc này mới phát hiện mình mất mặt, liền lập tức giữ vững tư thế đoan trang. Nhìn về phía con mèo kia lại phát hiện đó là Dạ Huyền, bớt giận đi không ít. Rồi cúi xuống muốn xoa đầu đầu con mèo kia một cái, nhưng tay nàng còn chưa chạm đến con mèo nhỏ đã nhảy lên cánh tay bị thương của nàng, ngay sau đó lại nhanh chóng nhảy ra, trở về bên người Dạ Huyền, tiếp tục nhắm mắt lại ngủ.

Liên Y che cánh tay còn chưa khỏi hẳn, đau đến mức sắc mặt tái nhợt, những người chuyên theo nịnh hót nàng vội vàng luống cuống đưa nàng trở về phòng.

Lâm Hồi Âm không biết chuyện con mèo nhỏ kia là do Dạ Huyền phân phó, chẳng qua là ngồi ở cạnh Liễu Nhiễu nhìn không nhịn được mà bật cười ra tiếng.

Rốt cuộc mọi người đều là một đứa trẻ, đều rất hiếu thắng bởi vì một chút chuyện nhỏ liền sanh thành thâm cừu đại hận.

Không chỉ là Liên Y ghét Lâm Hồi Âm mà Lâm Hồi Âm cũng rất ghét Liên Y!

Cho tới khi Lâm Hồi Âm thấy Liên Y bị bêu xấu, đáy lòng cảm thấy có chút hả giận không thể nào giải thích được!

...

Đêm đến.

Thần sơn rơi vào một mảnh an tĩnh.

Đêm qua Lâm Hồi Âm một đêm không ngủ nên hôm nay thật sự rất buồn ngủ, chỉ muốn nằm xuống ngủ ngay nhưng mà vẫn cố gắng chống cự đến khi

sư tỷ tới kiểm tra phòng.

Vẫn là sư tỷ của hôm qua, Lâm Hồi Âm đưa tiền mình mượn của Dạ Huyền cho sư tỷ, nói: "Phiền sư tỷ giúp ta đưa tiền này cho đại sư huynh."

Sư tỷ nhìn ba tờ ngân phiếu hơi có chút kinh ngạc: "Tại sao không tự tay cho đại sư huynh?"

"Đại sư huynh bình thường bận rộn, ta chẳng biết lúc nào mới có thể gặp hắn, bao nhiêu tiền như vậy để ở chỗ ta không an toàn, cho nên làm phiền sư tỷ." Nhưng thật ra là vì nàng không muốn nợ Triêu Ca thứ gì. Nàng muốn mau trả cho Triêu Ca ba chục ngàn lượng bạc, nếu đã đoạn tuyệt thì nên dứt khoát, nàng không muốn kéo dài thêm một ngày nà nữa!

Sư tỷ cảm thấy Lâm Hồi Âm nói có lý liền nhận lấy rồi rời đi.

Sư tỷ đi rồi Lâm Hồi Âm vội lên giường, rất nhanh rơi vào giấc ngủ.

Lúc nàng đang ngủ say thì bị người ta đánh thức, nàng mở mắt ra, có chút mê mang, bên tai lại vang lên một giọng nói: "Ra đây."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 219: Ta muốn giao dịch với ngươi (9)

219. Ta muốn giao dịch với ngươi (9)

Lúc nàng đang ngủ say thì bị người ta đánh thức, nàng mở mắt ra, có chút mê mang, bên tai lại vang lên một giọng nói: "Ra đây."

Lâm Hồi Âm sững sốt một hồi mới nhận ra giọng nói này là của Triêu Ca.

Hắn dùng thuật âm bí mật kêu mình, người ngoài không thể nào nghe được.

Lâm Hồi Âm trầm mặc một lúc, không nhúc nhích, giọn nói của Triêu Ca một lần nữa truyền tới: "Nếu không ra, ta sẽ vào!"

Ngay sau đó Lâm Hồi Âm thật sự nghe thấy tiếng bước chân, nàng vội vàng cầm quần áo bên cạnh qua loa mặc lên, sau đó xuống giường mang giày, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Bên ngoài phòng có chút lạnh, Thần Sơn địa thế khá cao, cho dù đệ tử nhập môn ở giữa sườn núi nhưng vào ban đêm nhìn lên bầu trời thấy thật rộng lớn. Ánh trăng trong sáng như nước, trong trẻo lạnh lùng phủ đầy mặt đất.

Triêu Ca khoác một bộ quần áo trắng, phong thái nhẹ nhàng đứng bên bờ sơn cốc cạnh rừng trúc.

Lâm Hồi Âm từ trong nhà đi ra, hắn tựa hồ nghe được tiếng bước chân nên chậm rãi quay đầu, đứng cách đó không xa nhìn nàng.

Dưới ánh trăng, Lâm Hồi Âm có thể thấy mặt mũi Triêu Ca giống như đỉnh núi cao phủ đầy băng tuyết không thể leo tới vậy rất cao nhã, chẳng qua là ánh mắt hắn mang một tia phẫn nộ, nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, không hề mở miệng.

Lâm Hồi Âm cũng không lên tiếng, sắc mặt an tĩnh bước về phía Triêu Ca, cuối cùng dừng ở trước mặt hắn chừng ba bước, giương mắt nhìn Triêu Ca một cái rồi vội rủ mi mắt, giọng điệu khách khí: "Đại sư huynh, có chuyện gì không?"

Triêu Ca không lên tiếng, chẳng qua là nhìn Lâm Hồi Âm. Hắn luôn cảm thấy nàng trước mắt này giống như biến thành một người khác. Lúc trước mặc dù nàng cũng gọi hắn là đại sư huynh, nhưng chưa bao giờ có thái độ hời hợt như vậy. hắn nhíu mày một cái, đáy lòng có chút buồn rầu không thoải mái, sắc mặt vẫn như cũ rất bình tĩnh, đưa ba tấm ngân phiếu trong tay đến trước mặt Lâm Hồi Âm, đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Đây là ý gì?"

Lâm Hồi Âm phỏng đoán Triêu Ca đến là bởi vì ngân phiếu này nên mới đến tìm mình, có một số việc sớm muộn cũng phải nói rõ, nếu hắn đã tới thì nàng dứt khoát nói cho hắn biết.

Ngay sau đó Lâm Hồi Âm cong môi cười cười một tiếng, ánh mắt nhàn nhã bình thản nhìn Triêu Ca, giọng nói có chút tùy ý: "Những ngân phiếu này trả cho những quần áo đồ trang sức mà ngươi chuẩn bị cho ta, ta tính toán ước chừng, khoảng hai mươi lăm ngàn lượng bạc, còn dư lại năm ngàn lượng bạc, coi như là thù lao ngươi vì ta mà chuẩn bị những thứ này."

Triêu Ca cảm thấy phiền muộn, thật sự hiểu rõ đây là nàng muốn cùng hắn phủi sạch quan hệ, hơn nữa còn là đoạn tuyệt không còn một mống, một chút đường lùi cũng không chừa lại.

Giống như là có một bàn tay, hung hãn bóp chặt cổ họng hắn, để cho hắn không cách nào thở được, nếu không phải hai ngàn năm qua hắn tu dưỡng, chỉ sợ là lời nói tiếp theo cũng sẽ có chút run rẩy: "Hồi âm, ngươi cần gì phải như vậy?"

Cần gì phải dứt khoát cắt đứt quan hệ với hắn như vậy?

Lâm Hồi Âm cong môi, "Ngươi cần gì phải như vậy?"

Đã từng có lúc nàng gặp hắn không tự chủ được mà có chút khẩn trương, không được tự nhiên, nhưng mà bây giờ, nàng lại phát hiện, mỉnh rất bình thản.

"Ngươi đã nói với ta, từ nay về sau ta với ngươi không còn quan hệ gì nữa..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220: Ta muốn giao dịch với ngươi (10)

220: Ta muốn giao dịch với ngươi (10)

"Ngươi đã nói với ta từ này về sau ta và ngươi không còn quan hệ gì nữa, chuyện của ta không liên quan đến ngươi, bây giờ ta nghe lời ngươi, dứt khoát cắt đứt mối quan hệ này ngươi lại hỏi ta cần gì phải như vậy?"

Lời nói của Lâm Hồi Âm làm sắc mặt Triêu Ca lạnh xuống, chỉ là nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm không nói gì.

Lúc tức giận hắn đã nói những lời hồ đồ, nhưng nàng lại ghi nhớ rõ ràng. Lúc hắn nói muốn cùng nàng phủi sạch quan hệ, nàng đã rất buồn bực đến rừng trúc chém trúc, đến nỗi cánh tay bị thương máu chảy lòe loẹt không nỡ nhìn nhưng mà nàng cũng không hề rơi một giọt lệ nào.

Không phải vì gì cả nhưng lúc ấy nàng cảm thấy hắn làm như vậy là muốn tốt cho nàng.

Nhưng bây giờ...

Lâm Hồi Âm khẽ cười một tiếng phá vỡ màn đêm yên tĩnh, chậm rãi nói: "Ta đã từng nghĩ ngươi thật lòng tốt với ta, ta cũng cho rằng ngươi là người tốt, cho nên mới xem ngươi là người gần gũi. Những cảm giác vui vẻ, ấm áp ngươi cho ta lúc ấy bây giờ đối với ta đều là thống khổ, ta hận ta không phải người thay thế. Giờ ta với ngươi cũng đã rõ ràng, về sau có gặp nhau cũng chỉ xem là người xa lạ. Chính là ngươi bảo ta đừng quan tâm đến ngươi, ngươi vui buồn đau khổ hay hạnh phúc thế nào cũng không liên quan đến ta."

Lâm Hồi Âm trầm mặc cười một tiếng, giọng điệu thật nhẹ: "Tối hôm qua ta không nghỉ ngơi tốt, hôm nay thật sự rất mệt mỏi, trời lạnh ta lại không mang nhiều quần áo, vậy nên ta xin cáo lui."

Dừng một chút Lâm Hồi Âm lại nói thêm: "Gặp lại sau."

Thật là sẽ gặp lại sao?

Cho dù có gặp nhau đi nữa thì cũng chỉ là người xa lạ, chỉ có thể đối xử với nhau hời hợt, khách khí.

Lâm Hồi Âm xoay người cũng không hề quay đầu bước thẳng về phòng mình.

Triêu Ca há hốc miệng, muốn nói nàng dừng bước nhưng lại không biết nên mở miệng như thế nào. Chỉ có thể cứng ngắc đứng tại chỗ, nhìn bóng lưng Lâm Hồi Âm, ánh mắt kinh ngạc.

Gió thổi qua làm ba tấm ngân phiếu trên tay hắn phất bay tạo nên âm thành xào xạc.

.....

Liên Y nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, giống như nàng bị trúng độc vậy, chỉ cần có thời gian thì sẽ nhìn ra ngoài cửa sổ. Hết lần này đến lần khác đều nhìn thấy nàng ta, chỉ khác lần này người đứng với nàng ta là hoàng thái tử Triêu Ca.

Liên Y kinh hãi thật sự không biết mối quan hệ giữa hai người đó là như thế nào. Nhưng nàng nghĩ đến Dạ Huyền thầm thương Lâm Hồi Âm, con ngươi đảo một vòng sau đó cầm lấy một tờ giấy trên bàn viết vội vài chữ sau đó dùng tiên khí thổi đến phòng Dạ Huyền. GIấy trắng liền nhẹ nhàng bay thẳng vào phòng Dạ Huyền.

.....

Cả người Dạ Huyền khoác một bộ sam dựa vào cửa sổ nhìn ánh trăng, lại lật xem cuốn sách lấy từ thanh lâu. Hắn chưa hề biết chuyện tình nam nữ lại có nhiều bợm bịt như vậy. Dù cho ban này định lực của hắn rất tốt, nhưng đêm hôm vắng người, thú tính của người đàn ông có chút ngứa ngáy. Từ lúc xem cuốn sách này trong đầu hắn lúc nào cũng hiện lên hình ảnh trai gái làm tình, sau đó lại liên tưởng đến hắn và Lâm Hồi Âm.

Tuy bên trong không còn người khác chỉ có một con mèo nhỏ tham ăn ham ngủ, nhưng mà hắn vẫn không nhịn được mà sắc mặt trở nên ửng hồng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231: Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [1]

231. Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [1]

Nhưng bây giờ, nàng ta giúp Lâm Hồi Âm như thế, vậy thì đừng trách Liên Y nàng không khách khí!

Ánh mắt Liên Y nhìn Liễu Nhiễu trở nên ám trầm, Liễu Nhiễu dựa vào Lâm Hồi Âm yên lặng quay đầu, không nhanh không chậm cũng nhìn lại Liên Y, ánh mắt của nàng rất trầm tĩnh, nhưng trong đáy mắt lại cất giấu sự sắc bén.

Từ 100 năm trước kia, nàng bước vào hoàng cung, đã biết mình phải gánh vác trách nhiệm phụ tá Triều Ca che chở cho Đông Hoang đại lục.

Lúc mới vào hoàng cung, nàng còn rất nhỏ, tuy là thần hiến tế nhưng vẫn khó tránh khỏi bị người trong cung khi dễ, trong một lần bị người ấu đả, nàng gặp Triều Ca, hoàng thái tử của Đông Hoang đại lục.

Hắn đang cùng Thừa tướng đại nhân nói chuyện, nhìn một màn như vậy liền ra tiếng ngăn cản, sau đó đám người đánh nàng quỳ rạp xuống đất, run run hô một tiếng:“Hoàng thái tử.”, nàng mới hiểu, hoá ra đây là vương gia mà nàng phải phụ tá trong miệng ông ngoại. Hắn nhìn nàng một cái, chẳng nói gì, cùng Thừa tướng đại nhân rời đi.

Cùng với trưởng thành, nàng dần dần tiếp nhận nhiệm vụ của ông ngoại, trở thành nữ tế danh phù kỳ thực, là nữ tế trẻ tuổi nhất của Đông Hoang đại lục, nàng và hắn tiếp xúc dần dần nhiều hơn, từ trong miệng người khác, nàng biết hắn yêu một người, tên là Thanh Âm, nhưng ở ngàn năm trước đã nhảy xuống tru tiên đài tự tận.

Tru tiên đài, có thể khiến cho vạn vật hồn phi phách tán.

Không ngờ, mười chín năm trước, nàng lại thấy biểu tượng thuộc về Thanh Âm ở nơi chân trời, thực ảm đạm, thực mỏng manh, nàng có chút cân nhắc, vì thế thường xuyên chú ý, thẳng đến đoạn thời gian trước, nàng biết nữ tử tên Thanh Âm kia chuyển thế.

Nàng và hoàng thái tử, đều là người có vận mệnh cô tịch, cả đời nhất định vì thiên hạ thương sinh trả giá.

Năm nào nàng cùn lên tru tiên đài, cô đơn một người, không có người cũng nàng nói chuyện, không có người cùng nàng ngắm sao, chỉ có hắn ngẫu nhiên sẽ đến cùng nàng trò chuyện, tuy rằng chỉ hai ba câu, tuy hai ba câu đều hỏi về vấn đề tinh tượng, nhưng nàng vẫn như cũ bị luân hãm bên trong.

Lãng mạn như vậy, lại thê lương như vậy

Mà Thanh Âm chuyển thế kia đã xuất hiện, nữ tử có thể khiến cho hắn cười xuất hiện rồi.

Cho nên, chỉ cần Liễu Nhiễu còn ở đây, không ai có thể làm hại Lâm Hồi Âm!

Cho dù là Tiên phi, cho dù là công chúa, cũng không thể!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [2]

232. Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [2]

Liễu Nhiễu và Liên Y im lặng nhìn nhau chừng vài giây, sau đó bất động thanh sắc di dời tầm mắt.

Mà thị nữ kia đã quay về bên cạnh Tiên phi, thấp giọng nói:“Tiên phi nương nương, nô tỳ không ngửi ra hương hoa sen là ở trên người ai."

Tiên phi đứng ở nơi đó, nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, thướt tha đi tới trước mặt nàng, lạnh lùng nói:“Là ngươi?”

Lâm Hồi Âm bị bát nước bẩn, toàn thân lãnh run, lại nghe Tiên phi nói, cả người lại hung hăng run lên một chút, thập phần nhu thuận nói:"Tiểu nữ gặp qua Tiên phi nương nương."

Đáy mắt Tiên phi hiện lên một tầng ý lạnh, nhìn Lâm Hồi Âm mà không yên lòng, đúng vào lúc này, Triều Ca vẫn đứng ở trường sinh điện lại tiêu sái đi không thèm nhìn Lâm Hồi Âm, chính là nhìn Tiên phi, âm điệu nhẹ nhàng:"Mẫu phi, phụ vương tìm ngươi."

Tiên phi ngừng lại, đứng lên, hàn ý trong mắt đột nhiên mai danh ẩn tích, trên mặt là một mảnh ôn nhuận ý cười, xoay người, nhìn Triều Ca, âm điệu nhẹ nhàng từ tốn:"Phiền Triều Ca phải tới gọi ta rồi."

Triều Ca không lên tiếng, chính là hơi hơi tránh ra một ít đường, Tiên phi đi hai bước, mang theo Liên Y và một đám thị nữ chúng tinh phủng nguyệt rời đi.

Triều Ca đợi cho đám thị nữ đi hết rồi, mới hơi quay đầu, nhìn Lâm Hồi Âm toàn thân ướt sũng, nhíu mi, liền tiến lên hai bước, cúi người muốn nâng Lâm Hồi Âm dậy.

Lâm Hồi Âm im lặng tránh khỏi tay Triều Ca, tự cố vựng lên.

Triều Ca trầm mặc chốc lát, chậm chạp thu tay về, nhìn Lâm Hồi Âm, một lát sau đột nhiên nói:"Đi tắm đi, đổi quần áo sạch, nếu không sẽ cảm mạo."

Lâm Hồi Âm như là không có nghe thấy, chính là kéo tay Liễu Nhiễu, đi về phía trường sinh điện, trong lòng lại âm thầm nghĩ, làm gì giả mù sa mưa làm người tốt như vậy, có lúc nàng đã cảm động, nhưng là hiện tại, thiệt tình chỉ cảm thấy ghê tởm!

****

Dạ Huyền không biết theo trường sinh điện bay đến nơi nào, Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu xuống núi tới bích tuyền tẩy tắm, lúc này mới biết hoa sen hương là từ trên người mình tản mát ra.

Lâm Hồi Âm rất nhanh liền nghĩ, nhất định là khi Liên Y khom người chỉ ngọc sư đã động tay chân!

Liễu Nhiễu có chút lo lắng, nhắc nhở Lâm Hồi Âm, bảo nàng hôm nay làm việc phải cẩn thận cẩn thận chút, có thể tránh Tiên phi và Liên Y thì phải tránh Tiên phi và Liên Y.

Lâm Hồi Âm ậm ừ cho có, Tiên phi là người dưới một người trên vạn người, nàng đắc tội không nổi, liền cũng quyết định tránh càng xa càng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội'' [3]

233. Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội'' [3]

Nhưng có đôi khi, phiền toái, không phải ngươi muốn tránh là có thể tránh!

Chính là Lâm Hồi Âm thật không ngờ, hết thảy đến nhanh như vậy!

Ban đêm, Lâm Hồi Âm theo căn tin nếm qua cơm chiều, cùng Liễu Nhiễu vừa tính về phòng, liền bị hai thị nữ một phen ngăn cản.

"Ngươi là Lâm Hồi Âm? Tiên phi nương nương truyền cho ngươi đi gặp nàng!"

Lúc thị nữ kia nói chuyện thanh âm thực càn rỡ, nghe xong mà mặt Liễu Nhiễu trắng nhách, theo bản năng liền vươn tay che Lâm Hồi Âm ra phía sau, chắn trước mặt nàng, thấp giọng nói:"Không biết Tiên phi nương nương truyền lệnh là có việc gì?"

"Tế tự đại nhân, chuyện của Tiên phi nương nương, chúng ta là nô tỳ sao dám hỏi?" Một thị nữ âm dương quái khí đáp trả Liễu Nhiễu một câu, tiếp tục nói:"Tế tự đại nhân, nô tỳ khuyên ngài một câu, việc làm ban chiều của ngàu ở Trường Sinh điện đã khiến Tiên phi nương nương không vừa lòng, bất quá xem ngài là nữ tế ti của Đông Hoang đại lục, Tiên phi nương nương không so đo, nhưng như thế không có nghĩa là ngài có thể lặp lại nhiều lần."

Một thị nữ khác không đủ kiên nhẫn, trực tiếp vươn tay bắt Lâm Hồi Âm:"Đừng nhiễu nhương, nếu khiến Tiên phi nương nương sốt ruột, mười cái đầu cũng không đủ cho ngươi chặt đâu."

Liễu Nhiễu gắt gao nắm tay Lâm Hồi Âm cánh tay, không chịu buông ra, nhưng cũng không dám tạo phản Tiên phi, cùng thị nữ bên cạnh ả gây chiến, Lâm Hồi Âm quay đầu, nhìn Liễu Nhiễu, thanh âm bình tĩnh:"Không sao, Liễu Nhiễu, ta đi một lát rồi về."

Lâm Hồi Âm thanh âm vừa vừa nói xong, liền bị hai thị nữ kia trực tiếp xách lấy bay lên trời.

Liễu Nhiễu thần thái tái nhợt, đi một chút sẽ trở lại? Nếu là đi gặp Tiên phi nương nương, nàng còn có thể trở về sao?

Chi dù có trở lại, sợ là cũng sẽ bị tra tấn không thành hình người.

Hiện tại ai có thể cứu Lâm Hồi Âm?

Liễu Nhiễu nghĩ, lập tức nghĩ tới Dạ Huyền..... Hắn thân là Đông Hoang đại lục nhị hoàng tử, tính cách lãnh ngạo tuyệt ngoan, đối Lâm Hồi Âm cực kỳ tốt, cũng không nhiều cố kị như Triều Ca, nói vậy chỉ có hắn mới dám cùng Tiên phi nương nương lấy cứng chọi cứng!

Liễu Nhiễu nghĩ đến đây, liền lập tức xoay người, hướng về phía phòng trúc bay đi.

Phòng trúc phân hai khu, phía trước là cho nữ đệ tử ở, phía sau là cho nam đệ tử ở.

Liễu Nhiễu trực tiếp chạy về khu nam, dẫn tới vô số ánh mắt kinh ngạc của nam tử, nhìn Liễu Nhiễu khó hiểu.

Liễu Nhiễu không quan tâm, vọt tới trước cửa phòng Dạ Huyền, rầm rầm bang bang gõ cửa, nhưng gõ một lúc lâu, lại chẳng có ai trả lời, chỉ có một con mèo trắng nhảy ra.

"Chẳng lẽ Dạ Huyền không có ở đây? Thật là làm sao bây giờ..... Lâm Hồi Âm khẳng định sẽ bị Tiên phi khi dễ chết....." Liễu Nhiễu thấp giọng lầm bầm lầu bầu hai câu, liền nói:"Mặc kệ, hiện tại đi tìm hoàng thái tử cũng....." Lập tức, Liễu Nhiễu liền rất nhanh chạy ra khỏi phòng trúc, trực tiếp lên núi.

Con mèo nhìn Liễu Nhiễu, đôi nắt màu xanh vụt sáng, nhảy về phía rừng núi phía xa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 234: Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội" [4]

234. Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội" [4]

Trường sinh điện, đại điện thật mạnh.

Tiên phi ở đại điện, phía nam.

Cách rất xa, là có thể nhìn thấy ngọn đèn màu đỏ bên trong

Lâm Hồi Âm bị hai thị nữ trực tiếp đưa tới cửa đại điện, trong đó một thị nữ đứng canh Lâm Hồi Âm, thị nữ còn lại vào điện thông báo.

Vài phút sau, thị nữ kia đi ra, theo sau là Liên Y.

Liên Y đi đến cửa đại điện liền ngừng cước bộ, nhìn dưới đại điện bậc thang là Lâm Hồi Âm, cong môi cười, liền lấy một cọng tóc quấn quanh ngón tay:"Tiên phi giờ đi gặp Tiên đế rồi, nếu là Tiên phi gọi nàng, kia liền làm cho nàng ở cửa đại điện hầu đi!"

Liên Y nói xong, liền hơi hơi xoay người, đem làn váy cao cao súy khởi, hướng về trong điện đi hai bước, như nghĩ đến cái gì, lại xoay người, phân phó đám thị nữ:"Nhớ phải để ả quỳ xuống hầu Tiên phi!"

"Có nghe hay không, quỳ xuống!" Thị nữ đứng cạnh Lâm Hồi Âm ác độc nói.

Lâm Hồi Âm không có quỳ.

Thị nữ kia đạp lên chân nàng, ép nàng quỳ xuống.

Thị nữ kia theo Tiên phi vài trăm năm, đã có chút tiên thuật, so với Lâm Hồi Âm lợi hại hone rất nhiều, Lâm Hồi Âm muốn đứng lên, lại bị thị nữ kia gắt gao dùng tiên pháp khống chế.

Lâm Hồi Âm quỳ gối nơi đó, cũng không biết rốt cuộc bao lâu, chỉ cảm thấy hai chân đều nhanh cong vẹo, cũng không thấy Tiên phi trở về.

Trong Đại điện, thường thường truyền đến tiếng Liên Y cười, như là cùng thị nữ đùa cợt cái gì.

Chốc lát sau, trong đại điện tiếng cười đình chỉ, truyền đến tiếng Liên Y phân phó:"Các ngươi xuống núi, giúp ta đem Lục viện các nàng thỉnh đến....."

Lục viện các nàng, đó là giáp ban, suốt ngày vây quanh Liên Y.

Một thị nữ rất nhanh liền vội vàng chạy ra, phi xuống núi.

Lại quỳ một trận, Lâm Hồi Âm nhìn thấy thị nữ kia mang người về, Liên Y không đi ra, chỉ nói:"Bảo các nàng vào đi."

Đám người kéo vào đại điện.

Chẳng được bao lâu, trong đại điện truyền đến tiếng oanh oanh yến yến, còn có người nhẹ nhàng ngâm nga tiểu khúc.

Lúc này Liên Y lại cầm một quả quýt, chậm rãi đi ra, dựa vào cửa, nhìn Lâm Hồi Âm quỳ trên mặt đất, tâm tình vô cùng tốt, bóc vỏ cam rồi ném về phía Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm mặc dù không thể đứng lên, thân thể vẫn có thể hành động, lúc vỏ cam sắp ném lên mặt mình, nàng liền hơi cúi đầu, né tránh.

"Tiện nhân!" Thị nữ bên cạnh Lâm Hồi Âm hung hăng vỗ lên đầu nàng.

Liên Y hừ lạnh một tiếng, bóp nát quả quýt trong tay, nói với hai thị nữ ngoài cửa:"Các ngươi trông nó cho ta, nếu nó dám động đậy thì vả miệng nó ngay!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 235: Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội" [5]

235. Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội" [5]

Nói tới đây, Liên Y nhớ lúc mình còn ở trong nhà ăn trên núi Thần Sơn, vốn muốn vả Lâm Hồi Âm mấy cái, nhưng cuối cùng lại bị nàng hung hăng quăng vài cái tát, sắc mặt Liên Y khó coi, nhìn chằm chằm cô gái quỳ trước điện, đáy mắt hiện lên một chút sát ý, ngữ khí bẫn âm độc:"Hôm nay ta sẽ trả lại cho ngươi những gì ngươi từng làm với ta! Vả miệng hình như hơi nhẹ....." Dừng một chút, Liên Y liền nhìn hai thị nữ đứng ngoaid điện, nói "Kéo nó vào trong đại điện, phá tiên lực của nó!"

Hai thị nữ nhìn thoáng qua, liền không nói hai lời vây quanh Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm phòng bị nhìn hai người, vẻ mặt cẩn thận.

Liên Y ôm lấy tay cười lạnh một tiếng:"Nó rất thông minh, các ngươi nhớ rõ dùng tiên thuật trói nó lại trước!"

Lâm Hồi Âm muốn giãy dụa, lại vô kế khả thi, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị hai thị nữ nâng lên, đi vào trong đại điện.

Liên Y đợi Lâm Hồi Âm vào rồi mới phất tay áo, đóng chặt cửa đại điện lại!

Trong điện trang hoàng xa hoa, nữ đệ tử Liên Y mời lên núi đang ở tronguống rượu mua vui.

Lâm Hồi Âm bị hai thị ném vài giữa các nàng.

Liên Y đi tới, trong mắt là hàn khí bức người:"Lâm Hồi Âm, lúc trước ngươi trêu chọc ta, có khi nào nghĩ tới một ngày, ngươi sẽ rơi vào tay ta không?"

Nói xong, Liên Y cười khanh khách:"Kỳ thật, ngươi cũng không thể rơi vào tay ta là ngươi to gan lớn mật, cũng dám dùng hoa sen hương, chỉ cần điểm này, cũng đủ khiến Tiên phi xử tử ngươi mấy chục lần! Ta vốn định chờ Tiên ohi trở về tận mắt nhìn kết cục của ngươi, nhưng hiện tại ta chờ không kịp, liền lược thi trừng phạt, trước thay Tiên phi sửa trị sửa trị ngươi!"

Sau đó, Liên Y quay đầu, liếc mắt nhìn hai thị nữ sau lưng Lâm Hồi Âm, hai thị nữ kia cúi người, một người nắm cánh tay Lâm Hồi Âm, hung hăng dùng sức, bẻ cong cổ tay nàng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy một trận đau tê tâm liệt phế, đau đến suýt nữa liền ngất đi, mặt nàng tái nhợt, cắn chặt môi, không để mình kêu ra tiếng!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [6]

236. Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [6]

Đau đớn còn chưa qua đi, Lâm Hồi Âm lại cảm thấy cánh tay bị bẻ gãy, đau đớn làm nàng cuộn người, hận không thể lập tức đem Liên Y thiên đao vạn quả!

Liên Y nhìn một màn này, vẻ mặt càng thêm hưng phấn, đáy mắt sáng rọi trở nên điên cuồng, con đĩ này nơi nơi nổi bật, còn chiếm nam tử nàng ái mộ, hôm nay nàng phải phát tiết toàn bộ ấm ức từ xưa tới này

Tính tình Lâm Hồi Âm có chút quật cường, nàng biết Liên Y tra tấn mình chỉ vì muốn xem mình kêu van thảm thiết nghèo hèn, nhưng nàng cứ cố nén đau đớn, gắt gao cắn môi, giả bộ không sao cả.

Nàng càng là như vậy, càng khơi dậy tâm lý biến thái vặn vẹo của đám thị nữ, tra tấn càng thêm nặng.

Xương cốt gãy vụn, mồ hôi chảy ròng ròng thấm ướt quần áo

Liên Y như đang xem kịch vui, nhìn một màn này, thường bình luận hai câu với đám thị nữ đứng xem.

Xương cốt có trăm chỗ, Lâm Hồi Âm không biết xương gãy bao nhiêu chỗ rồi, ý thức trở nên hoảng hốt, Liên Y hắt chén rượu vào mặt nàng, khiến tinh thần nàng tỉnh táo lại.

Liên Y cong người, nắm mặt Lâm Hồi Âm, nhìn vào mắt nàng, ngữ khí âm trầm nói:“Muốn ngất sao? Nằm mơ đi..... Ta muốn ngươi phải mở to cái mắt chó của ngươi ra mà nhìn ta tra tấn."

Liên Y nói xong, hung hăng hất mặt Lâm Hồi Âm, nói với hai thị nữ đang tra tấn nàng:“Bó thẳng xương nó lại, sau đó bẻ cong cho ta --”

Nàng muốn Lâm Hồi Âm cảm nhận sự khổ sở khi xương cốt được lành lặn lại một lần nữa đứt lìa.

Chỉ có như vậy..... Chỉ có như vậy, mới có thể giải hận trong lòng nàng!!

Hai thị nữ lập tức vận tiên thuật, niệm chú vào Lâm Hồi Âm một hồi, Lâm Hồi Âm cảm thấy xương cốt răng rắc liền lại, đau đớn đến tê tâm liệt phế nháy mắt biến mất

Nhưng chưa được bao lâu, cơn đau lại ập tới!

Lâm Hồi Âm đau đến nhăn mày, chỉ hô nhỏ một câu, lập tức liền hung hăng cắn môi dưới-----

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [7]

237. Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [7]

“Không ngờ cũng cứng nhỉ, chịu tra tấn cũng không rên tiếng nào.....” Liên Y cười khẽ, ngữ khí tản mạn nói:“Thôi thôi, nó đã không khóc không nháo như thế thì cũng chẳng thú vị gì, chúng ta chơi cái khác đi.....”

Liên Y đảo mắt, nhìn ngọc bàn phía trước, niệm chú, ngọc bàn đổ xuống vỡ vụn, Liên Y đứng lên, đi lên trước, nhặt lên một miếng ngọc vỡ, quơ trong lòng bàn tay, cười nhạt, lại đi tới trước mặt Lâm Hồi Âm, ngồi xổm xuống, nhìn nàng dù chịu tra tấn vẫn xinh đẹp như vậy, bên môi hiện lên một nụ cười lạnh:“Ngươi không phải vẫn dùng cái mặt này để quyến rũ nam nhân sao? Giờ ta phải huỷ nó, nhìn xem đến lúc ngươi biến thành người quái dị rồi thì còn có thể lấy cái gì đi hấp dẫn hắn!”

Lời này của Liên Y ẩn dấu một ít hàm nghĩa, Lâm Hồi Âm nghe không hiểu lắm.

Liên Y như cố ý tra tấn nàng, càng tới gần mặt nàng thì càng thả chậm tốc độ.

Giống như khó thoát khỏi một kiếp..... Lâm Hồi Âm tự ảo tưởng ra 1000 khả năng mình có thể đánh trả Liên Y.

Nhưng bất luận như thế nào, bấy luận phương pháp độc ác cỡ nào, nếu nàng thật sự mất đi dung nhan, chính là tổn thương sâu sắc nhất.

Đáy mắt Liên Y ngập tràn hưng phấn, tay nàng hung hăng dùng sức, vạch lên da thịt mềm mại của Lâm Hồi Âm

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa và một câu:"Liên Y công chúa, hoàng thái tử điện hạ tới --"

Liên Y rút tay về, trừng mắt nhìn Lâm Hồi Âm, trong lòng nghi ngờ tại sao Triều Ca lại tới đây, nhanh chóng vứt mảnh ngọc vỡ kia qua một bên, đứng thẳng, nói với thị nữ:"Bó thẳng xương nó lại, để nó quỳ gối ở đây, đừng lộ ra sơ hở gì!" Lại quay đầu, nhìn một thị nữ nói:"Nhanh thu dọn đống hỗn độn này!"

Đêm hôm khuya khoắt mà Triều Ca còn đến chỗ ở của Tiên phi, sợ là vì Lâm Hồi Âm.....

Nàng ở trước mặt hắn, vẫn luôn giữ gìn hình tượng.

Cho nên, nàng tra tấn Lâm Hồi Âm, nàng ác độc điên cuồng, tuyệt đối sẽ không để cho hoàng thái tử biết!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 238: Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội" [8]

238. Dạy ngươi cái gì gọi là ''đắc tội" [8]

Liên Y đi đến trước cửa điện, có thị nữ mở cửa đại điện ra, nâng mắt nhìn lên, Liên Y liền nhìn thấy Triều Ca từ trên bầu trời tinh không nhẹ nhàng đáp xuống.

Liên Y cười yếu ớt, đắn đo vừa đúng, đợi cho Triều Ca đứng trên mặt đất, nàng mới không nhanh không chậm nói:"Không biết Thái tử ca ca đêm khuya tới tẩm cung của Tiên Phi là có chuyện gì?"

Triều Ca vẫn bình tĩnh, đáy mắt thoáng qua một chút nhợt nhạt, ngữ điệu vẫn nhẹ nhàng, vừa mở lời đã đi thẳng vào vấn đề:"Ta tìm Lâm Hồi Âm."

"Hồi Âm đúng là ở đây." Liên Y nghiên đầu, nhìn Lâm Hồi Âm quỳ trong điện, tiếp tục mở miệng:"Là Tiên phi gọi nàng đến."

Triều Ca không nói gì, chỉ đi vào trong điện.

Lâm Hồi Âm tuy chẳng hao tổn gì, nhưng vừa rồi chịu tra tấn xương cốt, sắc mặt của nàng thoạt nhìn phá lệ khó coi, cả người hư thoát vô lực, nhuyễn trên mặt đất, không thể nhúc nhích.

Triều Ca đi tới trước mặt nàng, cúi người bế nàng lên.

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm nhìn thấy Triều Ca, cũng không biết khí lực từ đâu, hung hăng giãy dụa muốn giãy ra khỏi lòng hắn, không thèm liếc mắt nhìn Triều Ca, chỉ thấp giọng mà lại thong thả nói:"Ta không cần ngươi bố thí."

Triều Ca cứng người, sắc mặt có chút khó coi, một lát sau, hắn mới nhẹ giọng nói:"Theo ta rời khỏi nơi này."

Lâm Hồi Âm không nói gì, chỉ lắc đầu, đứng tại chỗ không hề động đậy.

Hắn giúp, chính là vì Thanh Âm, nàng không cần, thà rằng ở chỗ này, thừa nhận tra tấn Liên Y gây ra!

Triều Ca nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, lại không lên tiếng, trực tiếp vươn tay, không chờ nàng phản kháng đã bắt lấy tay nàng kéo ra ngoài!

Nàng ở đây thì chẳng được gì tốt

Dù Tiên phi không động đến nàng, Liên Y cũng sẽ không tha cho nàng!

Lâm Hồi Âm toàn thân vô lực, không thể giãy khỏi Triều Ca, bị hắn cứng rắn tha đi.

Liên Y đứng ở cửa ngăn cản Triều Ca:"Thái tử ca ca, ngươi không thể mang nàng đi."

Triều Ca không nói gì, sắc mặt âm trầm nhìn Liên Y.

Nếu là ngày thường ở Thần sơn, Liên Y đúng là có chút sợ Triều Ca, nhưng hiện tại Tiên đế và Tiên phi đều ở Thần sơn, hơn nữa Lâm Hồi Âm đúng là do Tiên phi gọi đến, cho nên lá gan nàng lớn hơn rất rất nhiều, bình tĩnh nhìn Triều Ca, tiếp tục không nhanh không chậm nói: "Nàng là do Tiên phi truyền đến, Thái tử ca ca mang nàng đi như vậy, là muốn cùng Tiên phi cướp người sao?"

Dừng một chút, Liên Y lại nói:"Huống chi, nàng là gì của Thái tử ca ca, Thái tử ca ca lo cho nàng như vậy làm gì? Nếu bị Tiên đế biết được....."

Lời nói của Liên Y giống như một quả pháo nổ bùm trong đầu Triều Ca.

Nếu hiện tại hắn mang nàng đi, như vậy phụ vương và mẫu phi đều biết, hắn lo lắng để ý nàng..... Ở hoàng thành, phụ vương đã cảnh cáo hắn.

trong chốc lát, Triều Ca vẫn gắt gao nắm cổ tay Lâm Hồi Âm kéo ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [9]

239. Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [9]

Đương nhiên Liên Y sẽ không để Triều Ca mang Lâm Hồi Âm đi, nếu bị mang đi, muốn bắt lại về cực kỳ khó.

Chỉ cần nàng không đi, Tiên phi quay lại, Triều Ca càng không thể mang nàng đi.

Liên Y đảo mắt, nghĩ nghĩ, mở miệng, nói:“Thái tử ca ca, không bằng như vậy đi, ngươi ở lại trong điện Tiên phi một hồi, đợi cho Tiên phi trở lại, nếu Tiên phi cho phép, ngươi mang nàng đi cũng được. Dù sao nếu người là do Tiên phi truyền đến, nếu tự ý mang đi, cũng phải thông báo lại cho Tiên phi một tiếng, nếu Thái tử ca ca như vậy trực tiếp mang đi thì hình như không nể mặt Tiên phi rồi."

Triều Ca đương nhiên biết, nếu để Tiên đế và Tiên phi trở về, chắc chắn hắn không thể mang Lâm Hồi Âm ta, suy nghĩ một chút, liền không lên tiếng cầm lấy tay Lâm Hồi Âm đi qua Liên Y, đi thẳng ra ngoài.

Liên Y không dám ngay mặt xung đột với Triêu Ca, thấy con mồi sắp vuột mất, đáy lòng khó tránh khỏi sốt ruột, tiềm thức liền vươn tay, bắt lấy cánh tay Lâm Hồi Âm.

Triều Ca không ngờ Liên Y thế sẽ ngăn trở trực tiếp như vậy, mắt mày lạnh lẽo:“Liên Y!”

“Thái tử ca ca, Tiên phi để ta canh chừng nàng, ngươi mang đi thế này, ta không biết phải ăn nói với Tiên phi như thế nào!”

Triều Ca nhíu mi, vừa định yếu tiếp tục mở miệng nói chuyện, đột nhiên phía sau truyền đến một đạo thanh âm, thanh âm kia thực đạm, còn dẫn theo một chút hơi thở hoa lệ, cắt qua bầu trời đêm, nhẹ nhàng chậm chạp truyền đến:“Các ngươi có cái gì tranh chấp, ta mặc kệ, nhưng trước tiên phải trả người lại cho ta."

Thanh âm còn chưa dứt, liền có một bóng người rất nhanh bay tới, lôi kéo lấy Lâm Hồi Âm

Triều Ca theo bản năng muốn chém giết đoạt, nghiêng đầu, liền nhìn thấy Dạ Huyền đứng cách đó không xa, ôm Lâm Hồi Âmtrong lòng.

Nam tử quần áo hồng y, toàn thân yêu khí lưu chuyển, tóc dài trắng tùy ý nổi lên, tung bay quanh thân hắn.

"Giờ thì tốt rồi, các ngươi có thể tiếp tục nói chuyện, người để ta mang đi."

Sau đó, Dạ Huyền dời mắt nhìn nữ tử trong lòng, nhìn thấy nàng sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt hắn có chút khó coi, ngẩng đầu, đáy mắt trở nên sắc bén.

Dạ Huyền bế Lâm Hồi Âm, một cái xoay người, không có gì dừng lại liền muốn ly khai.

Liên Y ngàn tưởng vạn tưởng đều không ngờ nửa đường lại thừa ra Dạ Huyền, nàng liếc mắt nhìn thị nữ, thân ảnh hai nàng nhoáng lên một cái, dừng trước mặt Dạ Huyền, chặn đường đi của hắn

Hai thị nữ kia từng gặp qua Dạ Huyền, biết được thân phận và lai lịch của hắn, lại vẫn là ỷ vào địa vị của Tiên phi, ngăn cản Dạ Huyền: “Nhị hoàng tử, ngài không thể mang nàng đi, đây là người Tiên phi nương nương tuyên đến!”

Nhị hoàng tử?

Liên Y nháy mắt ngẩn ngơ..... Người bàng vẫn tâm tâm niệm niệm, dĩ nhiên là nhị hoàng tử đã biến mất ngàn năm của Đông Hoang đại lục?

Dạ Huyền cau mày cười lạnh: "Người của ta thì tại sao ta lại khô

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 240: Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [10]

240. Dạy ngươi cái gì gọi là ‘‘đắc tội” [10]

Người của ta..... Lâm Hồi Âm trong lòngDạ Huyền nghe được mấy chữ này..... Ngữ khí của hắn hoặc dày hoặc tản mạn, nhưng ba chữ này, phát ra từ miệng hắn lại có chút gì dịu dàng ám muội.

Nàng cũng không biết, nàng khi nào trở thành người của hắn..... Như vậy rõ ràng mà lại trực tiếp phát ra từ trong miệng hắn, nàng phát hiện, nàng tuyệt không chán ghét, thậm chí, thậm chí..... Đáy lòng còn nổi lên một chút ấm áp không nói nên lời, khiến lòng của nàng nhẹ nhàng run rẩy, có một cỗ nói không nên lời tình tố trong lòng gian lan tràn, nhạ của nàng khuôn mặt nhỏ nhắn nhịn không được hơi hơi phiếm một tầng hồng.

Hai thị nữ đánh bạo, tiếp tục mở miệng:“Nhị hoàng tử, đây là chuyện giữa Tiên phi nương nương và nữ đệ tử này, nhị hoàng tử chớ nên xen vào."

“Chuyện của nàng cũng là chuyện của ta!” Dạ Huyền trực tiếp phản bác nói:“Chỉ cần là chuyện của nàng, mặc dù là nhàn sự, ta cũng muốn quản!”

Dạ Huyền nói lời này, mặt mày nhìn Lâm Hồi Âm, hắn nhìn mái tóc nàng hỗn độn, liền túc nhíu mày, để nàng nhẹ nhàng dựa vào mình, không coi ai ra gì mà vươn tay, sửa lại tóc cho nàng.

Liên Y đứng một bên, nhìn Dạ Huyền như vậy, là Dạ Huyền nàng chưa bao giờ gặp qua, nhất thời không cam lòng.

Triều Ca dại ra, đáy mắt hắn hiện lên một cái hình ảnh, nam tử yêu mĩ kinh diễm, ôm một cô gái mặc xiêm y màu xanh, sắc mặt nàng tái nhợt, hắn dịu dàng vì nàng chải ba ngàn sợi tóc mai.

Động tác của hắn không tính là đặc biệt thuần thục, thậm chí còn có chút ngốc, nhưng không che giấu ôn nhu chút nào.

Hắn chải xong còn không coi ai ra gì nhợt nhạt mở miệng, trong giọng nói mang theo một chút ghét bỏ trách cứ:“Sao tóc lại rối như vậy?"

Tuy là trách cứ, lại mang theo sủng nịnh thế nào cũng che lấp không được, Lâm Hồi Âm bỗng dưng run rẩy, lập tức xuất thần.

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm dại ra, chỉ nghĩ nàng mất hứng, liền nhíu nhíu mày, hung hăng trừng mắt nhìn đám thị nữ và Triều Ca Liên Y, cúi đầu, hỏi nàng:“Làm sao vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 241: Ta có thể hôn ngươi không?[1]

251. Ta có thể hôn ngươi không?[1]

Đương nhiên Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền đã làm một giao dịch, kia đó là hầu hạ hắn để bù nơ ba vạn lượng ngân phiếu, cho nên Lâm Hồi Âm mỗi ngày đều lẽo đẽo theo hắn tới nhà ăn, mua cơm cho Dạ Huyền, sau đó thí điên thí điên đưa đến trước mặt hắn, ăn cơm xong, còn không quên thay hắn thu thập cà mèn, lúc giặt quần áo cũng không quên giặt cả cho hắn, thậm chí mỗi ngày còn có thể chạy đến phòng Dạ Huyền quét dọn vệ sinh.

Dạ Huyền cũng không từ chối, đại đa số thời gian hắn đều lẳng lặng ngồi một bên, nhìn nàng bận rộn mà ngơ ngẩn.

Thời gian chớp mắt trôi qua, sinh nhật Triều Ca đã đến.

Toàn bộ Thần sơn phá lệ náo nhiệt, ai nấy cũng đều hưng phấn, tè sáng sớm đã chờ mong màn đêm buông xuống để dự tiệc sinh nhật của Triều Ca.

Lâm Hồi Âm trước sau như một, buổi sáng rời giường, ngồi trong phòng viết thư, đến buổi trưa, nàng thấy đói, sờ bụng, đứng lên, lười biếng duỗi thắt lưng, sau đó ghé vào cửa sổ, lơ đãng nhìn thấy hồng y nam tử phòng đối diện.

Nam tử dung nhan tinh xảo như ngọc, thanh thản dựa ghế, hai chân buông lỏng, một quyển sách đặt trên đùi, một tay chống trán, cúi đầu, lặng lẽ nhìn.

Con meo trắng cuộc người trên bàn, dựa vào cánh tay hắn, chìm trong giấc ngủ say ngọt.

Một người, một mèo, một quyển sách.

Hắn như lâm vào thế giới của riêng mình, yên tĩnh đến thế.

Nếu không phải ngón tay hắn thỉnh thoảng lật trang sách, lông mi dài hơi rung động, Lâm Hồi Âm còn nghĩ thứ mình thấy là một pho tượng.

Lâm Hồi Âm vừa nhìn, vừa không nhịn được mà tán thưởng, nam tử này... Chậc chậc, thật sự là 360 độ không góc chết, tùy tiện bày ra một tư thái cũng có thể mê đảo chúng sinh, nếu hắn sống ở thời hiện đại, đi đóng phim thần tượng, chắc chắn sẽ khiến cho vô số cô gái thét chói tai điên cuồng, nếu hắn có thể đóng cảnh hôn và giường chiếu..... Lâm Hồi Âm nhịn không được bắt đầu nghĩ đến mấy hình ảnh hôn nhau và lên giường...

Dạ Huyền cảm giác được có người nhìn mình, từ từ ngẩng đầu lên, đúng lúc chạm phải tầm mắt của nàng.

Lâm Hồi Âm vốn đang miên man suy nghĩ, hơn nữa đang nghĩ phấn khích, bị Dạ Huyền nhìn như vậy, ánh mắt hắn lợi hại như thể thấy rõ ý nghĩ trong lòng nàng, nàng như giống như tiểu cô nương bị bắt gặp đang làm chuyện xấu, trong lòng thất kinh, lập tức lung tung xoay đầu, nâng tay cào tóc, che lấp đi sự thất thố và xấu hổ.

Dạ Huyền không biết Lâm Hồi Âm nghĩ cái gì, chỉ im lặng nhìn nàng.

Lâm Hồi Âm căng thẳng, đôi mắt đen đảo tròn như bánh xe, cố gắng bình tĩnh nhịp thở, thanh thanh cổ họng, lấy lòng cười với Dạ Huyền, tìm một cái cớ che dấu đi khuôn mặt co quắp:"Chúng ta tới nhà ăn ăn cơm đi?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 242: Ta có thể hôn ngươi không?[2]

252. Ta có thể hôn ngươi không?[2]

Dạ Huyền không nghi ngờ mà gật đầu, bức thư cầm trong tay đặt lại vào hộp, lạnh nhạt đứng lên.

.....

Khi Lâm Hồi Âm từ trong phòng đi ra, Dạ Huyền đã đứng chờ nàng dưới gốc cây gần đó, hoa hạnh vừa nở hai hôm trước, giờ đúng độ yêu diễm, con mèo trên vai hắn đã tỉnh ngủ, phá lệ hoạt bát nhảy lên cào cào khiến hoa hạnh rơi rơi.

Dạ Huyền thấy Lâm Hồi Âm đi ra, bước chân đi về phía nàng, hoa hạnh vừa rời xuống đất lại bị vạt áo của hắn khuấy động bay lên.

Dạ Huyền đi phía sau Lâm Hồi Âm, không xa không gần, ánh mắt vốn đạm mạc không có tiêu cự nay lại sáng ngời nhìn nàng chăm chú..

Nhà ăn cũng không nhiều người, Lâm Hồi Âm cố ý chọn vị trí gần cửa sổ, kéo ghế ra, dọn xong, mới xoay người, cười tủm tỉm chỉ vào ghế, nói với Dạ Huyền:"Ngươi ngồi trước đi, ta đi lấy cơm."

Mặc dù là ngàn năm trước, thân thế hắn chưa bị vạch trần, hắn còn tưởng rằng hắn là nhị hoàng tử của Đông Hoang đại lục, hắn cũng không mừng rỡ khi có người lại gần hầu hạ.

Sở dĩ đồng ý để Lâm Hồi Âm hầu hạ là vì muốn hai người có thể ràng buộc một chỗ, vốn tưởng rằng hắn sẽ không thích ứng, nhưng thật không ngờ mới ngắn ngủn vài ngày, hắn lại phát hiện, nàng đã lặng yên không một tiếng động thấm vào cuộc sống của hắn nhiều.

Dạ Huyền ngồi trên ghế, lẳng lặng nhìn cô gái chăm chú chọn đồ ăn, ánh mắt hoà hoãn.

Lâm Hồi Âm không biết Dạ Huyền thích ăn cái gì, hỏi Dạ Huyền, Dạ Huyền cũng nói tùy, Lâm Hồi Âm ban đầu đã lấy lung tung, sau lại phát hiện Dạ Huyền thật sự không chê, nàng lấy cái gì hắn liền ăn cái đó, vì thế sau này chỉ chọn đồ mình thích ăn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Ta có thể hôn ngươi không?[3]

253. Ta có thể hôn ngươi không?[3]

Lâm Hồi Âm để đồ lên bàn, rút một đôi đũa đưa cho Dạ Huyền, Dạ Huyền nhìn động tác của nàng, cũng học nàng lấy một đôi đũa, đưa cho nàng.

Lâm Hồi Âm thấy trong tay hai người đều có đũa liền rụt đôi đũa vốn định đưa cho hắn về, Dạ Huyền nhíu mi, vươn tay, cướp chiếc đũa của nàng, sau đó lại nhét đôi đũa mình vừa lấy đưa cho Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm nắm đôi đũa Dạ Huyền đưa cho, cảm thấy cái gã này đúng là kỳ quái.

Lúc Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm ăn cơm, trao đổi không nhiều lắm, đại đa số đều chỉ ăn cơm, ăn xong, hai người đứng dậy, về phòng.

Việc ai người nấy làm.

Nhưng mà hôm nay, cơm nước xong, hai người cùng nhau đi về, púc đến phòng nàng, Dạ Huyền đi phía sau đột nhiên gọi:"Hồi Âm."

Lâm Hồi Âm dừng chân, nghiêng đầu, nhìn Dạ Huyền,"Ừ?" một tiếng.

Dạ Huyền nhìn trúc trong phòng, cúi người, ghé bên tai Lâm Hồi Âm, thấp giọng nói:"Ngươi biết thuật ẩn thân không?"

Hắn cách nàng rất gần, khí nóng phun bên tai khiến da thịt nàng tê dại, Lâm Hồi Âm theo bản năng lui về phía sau, gật gật đầu, nói:"Biết."

"Theo ta làm chuyện xấu đi." Dạ Huyền rất bình tĩnh.

Lâm Hồi Âm chưa bao giờ gặp người nào mà bảo làm chuyện xấu lại có thể bình tĩnh như thêd, nàng biết Dạ Huyền tâm ngoan thủ lạt, nhưng nghĩ có khi nào hắn bảo mình làm bia đỡ đạn cho hắn giết người, lập tức khoát tay, nói:"Chuyện giết người ta không làm."

"Không phải giết người." Dạ Huyền giải thích một câu, lập tức đã bắt tay Lâm Hồi Âm, mang nàng bay lên không, Lâm Hồi Âm ghé vào trên đám mây, nhìn Dạ Huyền:"Ngươi muốn dẫn ta đi đâu?"

Dạ Huyền không hé răng, chính là khống chế được đám mây, bay về phía đỉnh, đợi đến khi tới gần, Lâm Hồi Âm mới biết, Dạ Huyền mang nàng tới Trường Sinh điện, nàng lập tức trốn sau lưng gắn:"Ngươi dẫn ta đến Trường Sinh điện làm cái gì? Tiên phi nương nương nếu nhìn thấy ta, ta khẳng định đã chết....."

Dạ Huyền vươn tay, bắt Lâm Hồi Âm, kéo nàng đến trước mặt mình:"Ngươi không phải biết thuật ẩn thân sao?"

Dạ Huyền cười khẽ, mặc niệm một câu khẩu quyết, biến thành trạng thái ẩn thân, mang Lâm Hồi Âm nhanh nhẹn rơi xuống trong sân Trường Sinh điện.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Ta có thể hôn ngươi không?[4]

254. Ta có thể hôn ngươi không?[4]

Trong Trường Sinh điện, phần đông là đệ tử Thần sơn và thị nữ, thuật ẩn thân chính là một thủ thuật che mắt, gặp người có tiên pháp cao minh sẽ dễ dàng bị nhìn thấu, cho nên Dạ Huyền liền lặng yên không một tiếng động mang Lâm Hồi Âm theo, nhờ cây cối che khuất, đi đến một khu nhà phía sau Trường Sinh điện. Đại môn mở rộng, có rất nhiều thị nữ ra ra vào vào, Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm còn không có tới gần đại điện, đã nghe được bên trong truyền đến âm thanh ngạo mạn:"Quần áo này bảo thủ quá, đổi cho ta bộ kia!"

Lâm Hồi Âm rất quen thuộc, không phải Liên Y thì là ai?

Ngay sau đó nàng lại nghe thấy tiếng Liên Y truyền ra:"Bộ này hở hang quá, có vẻ không đủ đoan trang, không được, không được, tiếp tục đổi bộ khác!"

Lâm Hồi Âm không biết Dạ Huyền rốt cuộc là ở bên trái hay bên phải mình, lung tung nhìng, sau đó liền cảm giác được mình bị Dạ Huyền một đường tha vào trong điện.

Lâm Hồi Âm ẩn thân, người bên ngoài nhìn không thấy nàng, nhưng là nàng lại có thể thấy được cảnh bên trong, rất nhiều thị nữ ôm nhiều kiện quần áo, đứng trước mặt Liên Y, nàng đang chọn từng bộ, chọn đến một bộ ưng ý liền đi vào hậu đường để thay.

Lâm Hồi Âm không hiểu Dạ Huyền mang mình tới nơi này làm cái gì, chẳng lẽ chỉ để xem Liên Y thay đồ.

Mà Dạ Huyền cũng trầm mặc.

Một lât sau, Liên Y mới lựa chọn được một bộ váy dài sắc nước, nhìn mình trong gương mà rất vừa lòng:"Chọn bộ này đi!"

Thị nữ rõ ràng thở nhẹ một hoi, không ngừng tán thưởng:"Công chúa mặc bộ này thật xinh đẹp!"

"Công chúa chắc chắn sẽ là người xinh đẹp nhất trong tiệc mừng sinh nhật của thái tử hôm nay."

Liên Y bị sung sướng, trên mặt rốt cục nở cười:"Bản cung đi tắm rửa, các ngươi giúp ta chuẩn bị."

"Vâng, thưa công chúa."

"Đúng rồi, quà ta chuẩn bị tặng thái tử ca ca, các ngươi đặt ở đâu? Đóng gói chưa?"

"Rồi ạ, công chúa." Một thị nữ lên tiếng, ôm hòm vàng đến trước mặt Liên Y, Liên Y mở ra, bên trong có bảy này chiếu xạ, toàn bộ phòng lưu quang tràn đầy, Liên Y lúc này mới cong môi vừa lòng cười,:"Nhớ bảo quản cho tốt, đừng để ai chạm vào, nếu làm hỏng các ngươi không bồi thường được đâu."

Liên Y lập tức đi theo kia nữ vào hậu đường, khi trở ra, mặc một kiện áo mỏng, đi thẳng đến phòng tắm.

Dạ Huyền buông tay Lâm Hồi Âm, túm nàng hướng về phía hậu đường đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Ta có thể hôn ngươi không?[5]

255. Ta có thể hôn ngươi không?[5]

Dạ Huyền như phát hiện nàng khẩn trương, truyền âm pháp nói với nàng:"Đừng gấp, họ đều nhìn không tới ngươi. Đứng ở chỗ này giúp ta canh chừng, đừng lộn xộn, nếu không ta sẽ tìm không thấy ngươi đâu."

Thời gian trôi qua, Dạ Huyền còn chưa đi ra, Lâm Hồi Âm đứng ở cửa, bắt đầu sốt ruột.

Qua một trận, nàng không đợi được Dạ Huyền, lại đợi được Liên Y, nàng ta vừa tắm xong.

Lâm Hồi Âm trơ mắt nhìn mái tóc ướt sũng của Liên Y được lau khô, Dạ Huyền còn chưa ra, nàng có chút lo lắng.

Đêm nay là sinh nhật hoàng thái tử Triều Ca, Liên Y rất nghiêm khắc với dáng vẻ của mình, trang điểm toàn bộ, không tìm ra điểm tỳ vết.

Lâm Hồi Âm cảm thấy ngồi mệt, rõ ràng đặt mông ngồi ở trên, đầu dựa vách tường, chán muốn chết, đảo mắt, thứ thú vị duy nhất là Liên Y đang trang điểm, nhìn trong chốc lát, Lâm Hồi Âm nhịn không được mã mệt rã rời, nâng tay che miệng, lười biếng ngáp một cái, nhắm mắt lại, bắt đầu dưỡng thần.

Lâm Hồi Âm cũng không biết mình nhắm mắt bao lâu, mơ mơ hồ hồ sắp ngủ, đột nhiên nghe thấy Liên Y nói:"Tóc không cần cuốn lên đâu, buông xuống đi."

Lâm Hồi Âm mở to mắt, thấy liên Y đã đứng lên, khoác ái choàng, nhìn mình trong gương mà rất vừa lòng:"Theo ta tới nội đường thay quần áo."

Nói xong, liền xoay người.

Lâm Hồi Âm dựng tóc gáy, nàng vội vàng đứng lên, cả người còn chưa đứng vững đã bị một đường lực đạo trực tiếp bắt vào nội đường.

Lâm Hồi Âm không thấy người ẩn thân ở đâu, cũng không biết rốt cuộc Dạ Huyền đang làm cái gì, chính là sau khi đứng ổn định, liền ngó đầu, nhìn về phía ngoại điện, thị nữ cầm hộp son không biết tại sao lại nghiêng người, đụng vào Liên Y đang đi vào nội đường, son trong tay dính lên mặt nàng ta.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Ta có thể hôn ngươi không?[6]

256. Ta có thể hôn ngươi không?[6]

Sắc mặt Liên Y khó coi, xoay người, trực tiếp quăng hai cái tát lên mặt tì nữ kia.

Thị nữ kia không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy đột nhiên có người va vào mình, lải đảo đụng phải Liên Y, mặt bị đánh sưng đỏ, cả người quỳ trên mặt đất, hoảng sợ vạn phần cầu xin tha thứ:"Công chúa, tha mạng, công chúa, nô tỳ tội đáng chết vạn lần, nô tỳ không cố ý....."

Liên Y ngang ngược như thế, làm sao nghe người ta giải thích, chỉ cảm thấy trang dung mình vất vả làm hai canh giờ hỏng trong phút trong, mà chỉ còn một canh giờ nữa là đến sinh thần của hoàng thái tử, sắc mặt nàng khó coi, không nói hai lời lại giơ tát, tức giận nói với đám thị nữ xung quanh:"Các ngươi đứng đờ ra đó làm gì? Mau chuẩn bị nước cho ta tắm."

Liên Y vẫn tức giận, nâng chân, đạp lên người thị nữ vừa va phải mình:"Hiện tại bản cung không có thời gian, chờ bản cung về rồi, ngươi xem bản cung như thế nào thu thập ngươi!"

Liên Y nói xong, một cái xoay người, liền đi tắm.

Lâm Hồi Âm còn chưa kịp hồi thần, cả người đã bị Dạ Huyền lôi ra khỏi đại điện.

Dạ Huyền không mang l Lâm Hồi Âm xuống núi, ngược lại là đứng ở ngoài điện cửa sổ, lẳng lặng nhìn Lâm Hồi Âm đang ẩn thân bên cạnh.

Chỉ lát sau, Liên Y đã từ trong dục phòng đi ra, tính tình rất không tốt:"nhanh lên, chia ra lau người cho bản cung, còn có ngươi, đừng thất thần, chuẩn bị cho bản cung son bột nước, để cho tóc không ướt, chuẩn bị thượng trang."

Rõ ràng Liệ Y không bằng buổi chiều an nhàn, cả người có vẻ có thấp thỏm tức tối, thường to tiếng với thị nữ.

Đám thị nữ này càng bị to tiếng thì càng làm lỗi, ép buộc ước chừng một canh giờ, Liên Y mới miễn cưỡng làm tóc và trang điểm xong.

Mà lúc này, Tiên phi nương nương đã phái người lại đây, thúc giục Liên Y tới Vô Lượng điện.

Liên Y chẳng kịp soi gương, khoác áo choàng vội vàng vội vàng xông vào nội đường, sau đó Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền lại nghe được tiếng của Liên Y:"Nhanh! Thời gian không còn nhiều! Thắt lưng buộc chặt một chút! Tốt lắm tốt lắm, cứ như vậy, ngươi muốn kéo chết ta à?"

Sau đó là tiếng bạt tai vang dội!

"Thời gian không còn kịp, ngươi lấy quà tặng cho Thái tử ca ca ra đây, ngươi lấy cho ta áo choàng, nhanh, đi theo ta tới chỗ Tiên phi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 247: Ta có thể hôn ngươi không?[7]

257. Ta có thể hôn ngươi không?[7]

Trong nháy mắt bóng dáng Luên Y mất hút, Lâm Hồi Âm đột nhiên bị Dạ Huyền túm lấy bay lên trời, rơi xuống chín tầng trời, bóng dáng Dạ Huyền mới từ từ hiện ra.

Lâm Hồi Âm khẩn cấp:"Vừa rồi ngươi làm gì?"

Dạ Huyền mỉm cười, dung nhan khuynh thành mị hoặc, không trả lời Lâm Hồi Âm, ngược lại hỏi nàng một câu:"Ngươi biết khiêu vũ không?"

Lâm Hồi Âm có chút nghi hoặc, lại vẫn gật đầu:"Biết."

Dừng một chút, vẫn không nhịn được mà:"Làm sao vậy?"

Dạ Huyền không lên tiếng, mang theo Lâm Hồi Âm để lên đám mây, nhẹ nhàng chậm chạp hạ xuống, sau đó đánh giá nàng từ đầu đến chân, cuối cùng hắn mở miệng ra tiếng nói:"Đợi lát nữa chuẩn bị, chúng ta tới điện Vô Lượng."

"Làm gì?" Vô Lượng điện là đại điện của Triều Ca, sinh nhật hắn đêm nay, tổ chức ở đó.

Dạ Huyền nhìn núi Thần sơn, đảo mắt, ngữ điệu không ôn không hỏa nói:"Chế giễu."

.....

Khi Dạ Huyền mang Lâm Hồi Âm đến Vô Lượng điện, bên trong đã giăng đèn kết hoa, ca múa mừng cảnh thái bình.

Dạ Huyền dẫn Lâm Hồi Âm đến một cái bàn trống, vừa mới ngồi xuống, bên ngoài liền truyền đến một đạo tiên nguyệt, còn theo với một trận tiếng trống, có tiên đồng hô lên:"Thần sơn chưởng môn, trưởng lão đến --"

Toàn bộ vô lượng đại điện nháy mắt im lặng, khiêu vũ ca nữ từng người lui ra, dàn nhạc cũng dừng tấu nhạc, vô lượng cửa đại điện có ba lão nhân tiên phong đạo cốt với Thần sơn chưởng môn cầm đầu, tiêu sái tới.

Thần sơn đệ tử nhất tề đứng dậy, cung kính hô:"Tham kiến chưởng môn sư phó và hai vị trưởng lão."

Thần sơn chưởng môn cười tủm tỉm phất phất tay, hai vị trưởng lão lên đại điện ngồi một bàn.

Ngay sau đó đến là Tiên đế Tiên phi, phía sau là Triều Ca, còn có Liên Y.

Mọi người đứng dậy, như trước là khen tặng, Tiên đế Tiên phi chìm trong một mảnh kính yêu, đi lên thần điện, Triều Ca liền ngồi ở bên trái, mà Liên Y liền chọn bên phải, đúng chỗ Dạ Huyền Lâm Hồi Âm vừa ngồi.

Liên Y ngồi xuống, vừa nhấc đầu, liền nhìn thấy Lâm Hồi Âm phía đối diện, nụ cười ngọt ngào lập tức đóng băng, hiện lên một tầng âm lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 248: Ta có thể hôn ngươi không?[8]

258. Ta có thể hôn ngươi không?[8]

Lâm Hồi Âm đang ngồi uống trà, chẳng hiểu sao đột nhiên cảm nhận được hàn khí, đôi môi hồng nhuận để trên chén trà, từ từ nhấc mí mắt, thấy Liên Y đang hung tợn nhìn chằm chằm mình, ánh mắt kia như hận không thể lột da rút gân mình.

Lâm Hồi Âm hạ mi mắt, đem trà không nhanh không chậm nuốt vào trong bụng, bình tĩnh để cái chén lại trên bàn, lại bình tĩnh nhìn qua chén của Dạ Huyền, thấy đã cạn, lại bình tĩnh rót trà cho hắn, sau đó lại bình tĩnh châm trà cho mình.

Toàn bộ quá trình, Lâm Hồi Âm làm từ đầu tới cuối đều bình tĩnh như vậy, cử chỉ tự nhiên, không có nửa điểm khẩn trương sợ hãi.

Dạ Huyền quay đầu cười với Lâm Hồi Âm, nâng chum trà lên từ tè uống.

Liên Y nhìn đến một màn, sắc mặt trở nên khó coi.

Lâm Hồi Âm tuy rằng bất động thanh sắc mân trà, nhưng l khóe mắt dư quang vẫn không ngừng đánh giá Liên Y thần thái.

Nàng và Liên Y sớm đã trở mặt, Liên Y khắp nơi khó xử nàng, thề sống chết cũng không buông tha nàng.

Việc gì nàng lại không làm như thế?

Liên Y bẻ xương đoạn cốt nàng, nàng khắc trong tâm khảm, một ngày nào đó, nàng sẽ trả lại toàn bộ!

Nàng biết Tiên phi và Liên Y đều hận không thể xử tử nàng, nhưng là đêm nay là hoàng thái tử sinh nhật, bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dạ Huyền nói mang nàng đến để xem trò cười, nàng vốn định thảnh thơi rảnh tai để thưởng thức trò cười này.

Nhưng hiện tại nàng thấy Liên Y, đáy mắt lửa giận, đáy lòng mơ hồ cảm giác phá lệ thoải mái, nhịn không được muốn thêm mắm thêm muối, tức chết Liên Y!

Nghĩ đến đây, Lâm Hồi Âm liền xoay người, đổ trà cho Dạ Huyền, tự mình bưng lên đến, đưa tới môi Dạ Huyền.

Dạ Huyền hơi ngẩn ra, nhìn Lâm Hồi Âm, liền có chút thụ sủng nhược kinh hé miệng, Lâm Hồi Âm đem chén trà hơi hơi nâng lên, một giọt không rơi rót vào miệng Dạ Huyền.

Quả nhiên nhìn thấy Liên Y nghiến răng nghiến lợi, ngay cả bàn tay cũng siết thành nắm đấm, ngực không ngừng phập phồng.

Lâm Hồi Âm hả giận.

Liên Y không phải thích Dạ Huyền sao?

Liên Y không phải ghét Lâm Hồi Âm nàng sao?

Tốt lắm..... Đêm nay nàng mặc kệ Dạ Huyền muốn cho nàng xem cái gì, nói ngắn lại, nàng phải cho Liên Y thấy nam tử ả tâm niệm khăng khít với nàng như thế nào.!

Vừa rồi chỉ là bắt đầu mà thôi, trò hay còn ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 249: Ta có thể hôn ngươi không?[9]

259. Ta có thể hôn ngươi không?[9]

Nàng siết chặt lấy chén nước, vỡ tan, có mảnh sứ cắt qua tay nàng.

Dạ Huyền không có hứng thú bới yến hội này, nhắm mắt hao thời gian, nghe được tiếng vỡ vụn truyền đến, vội vàng mở mắt, nhìn bàn tay Lâm Hồi Âm toàn là máy, nhíu mi, không chút suy nghĩ liền vươn tay cầm tay nàng, lo lắng hỏi:"Sao lại thế này?"

Lâm Hồi Âm đắn đo, cố ý làm cho mảnh chén cắt qua tay mình, sau đó tái lại đưa tay đến Dạ Huyền trước mặt, ngây thơ làm nũng kêu đau, thật không ngờ nàng còn chưa kịp thực hành, Dạ Huyền đã khẩn trương hề hề cầm lấy tay nàng.

Đôi mắt Dạ Huyền lóe ra vô vàn lo lắng, còn có kích động.

Dù chỉ là chợt lóe qua, Lâm Hồi Âm vẫn thấy rất rõ ràng.

Dạ Huyền..... Kích động?.

Dạ Huyền nhanh chóng nắm tay Lâm Hồi Âm đưa đến bên môi, hơi cúi đầu hôn máu trong lòng bàn tay nàng...

Cũng may miệng vết thương không sâu, chỉ là miệng vết thương nhợt nhạt, Dạ Huyền liếm vài cái, máu liền ngừng chảy.

"Có đau không?"

Lâm Hồi Âm còn không theo kịp hành động của Dạ Huyền, mặt dại ra.

"Sao không cẩn thận thế hả?" Giọng điệu Dạ Huyền mang theo chút trách cứ, cầm lấy khăn tay trên bàn, lau vết máu còn đọng lại trong lòng bàn tay nàng.

Lâm Hồi Âm trừng mắt nhìn, cảm thấy mình như là nằm mơ, liền ngốc ngốc giật mình nói một câu:"Ta không cố ý."

"Ừ." Dạ Huyền nhẹ giọng trả lời, cất khăn tay, tùy ý ném tới trên bàn, sau đó gọi một đệ tử Thần sơn sai bọn họ mang tới một cái cúp bạc.

Lâm Hồi Âm cầm cái cúp bạc kia, cảm giác hơi đau lòng, đáy lòng lại hiện lên một chút lo lắng, hắn lo lắng nàng sẽ bóp vỡ mất chén, cho nên đặc biệt chuẩn bị một cái chén bạc bóp không vỡ sao?

Lâm Hồi Âm xoay qua nhìn Dạ Huyền, phát hiện hắn lại khôi phục vẻ mặt bình tĩnh như thường, lạnh nhạt tự nhiên ngồi ở một bên, hai mắt cụp xuống, tư thái thanh ngạo, trên mặt đáy mắt nghiễm nhiên đã không còn lo âu và kích động.....

Lâm Hồi Âm nhất thời nghi ngờ vừa rồi mình hoa mắt, laii tiếp tục nhìn hắn chăm chăm.

Dạ Huyền cảm giác được Lâm Hồi Âm đang nhìn mình, nhìn nàng, phát hiện nàng không động gì đến bàn đầy mỹ lực, liền nghiêng đầu, ghé miệng bên tai nàng, nhẹ giọng hỏi:"Sao không ăn?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 250: Ta có thể hôn ngươi không?[10]

260. Ta có thể hôn ngươi không?[10]

Giọng hắn rất nhẹ, có chút câu dẫn, thở ra hơi thở mang theo hương trà lài mới uống, rất dễ chịu, phả trên mặt nàng, làm cho lòng nàng phập phù.

Lâm Hồi Âm kích động quay đầu, mặt đỏ ửng, ánh mắt nàng đảo qua, muốn giảm bớt cảm giác quái lạ này, không ngờ lại Liên Y cứng ngắc âm trầm, l ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm nàng, như hận không thể đem nàng ăn tươi nuốt sống, trong nháy mắt nghĩ đến mục đích ban đầu, lập tức hồi thần, cắn môi dưới, một lần nữa xoay qua cười với Dạ Huyền, giơ lên bàn tay đã không còn đau, chu mỏ làm nũng:"tay ta đau quá, không cầm đũa được."

Dạ Huyền nhìn khuôn mặt ngây thơ đáng yêu của Lâm Hồi Âm, lăng lăng xuất thần.

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền không lên tiếng, không đoán ra suy nghĩ trong lòng hắn, cắn chặt răng, học theo mấy cảnh trong tivi:"Thật sự đau lắm....."

Vừa nói vừa phẩy tay, Lâm Hồi Âm cũng không chảy ra nổi nước mắt, chỉ có thể mếu máo nói:"Ta đói lắm..... Ngươi đút ta ăn được không?"

Dạ Huyền ngẩn người, lại ngẩn người, có chút hồ nghi.

Miệng vết thương này, hắn cũng turfng bị qua, chẳng có gì đáng ngại, tại sao nàng lại có vẻ nghiêm trọng như vậy?

Chẳng lẽ đây là nam nhân và nữ nhân bất đồng?

"Được không....." Lâm Hồi Âm cầm đầu dùng sức cọ cọ Dạ Huyền cánh tay, cắn răng một cái, âm thầm nhẫn tâm, l yếu ớt mà làm nũng:"Được không, ngươi đút ta ăn đi..... Đút ta ăn đi..... Ăn thôi....."

Dạ Huyền làm sao chịu được, nâng tay, sờ đầu Lâm Hồi Âm, cầm lấy đôi đũa, gắp đồ ăn đưa đến bên môi Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm há miệng, ăn một miếng, vừa ăn vừa nhìn Liên Y.

Liên Y cuồn cuộn tức giận, cố gắng nín nhịn, áp chế chính mình.

Lâm Hồi Âm thấy vẻ mặt nén giận của à, đáy lòng cảm thấy vô cùng hả hê, được một tấc lại muốn tiến một thước, chỉ vào đồ ăn mình thích, nói:"Ta muốn ăn cái này."

Dạ Huyền cũng không ghét Lâm Hồi Âm phiền toái, thậm chí cảm thấy hầu hạ Lâm Hồi Âm là một loại hưởng thụ, dựa theo sự chỉ huy của nàng, gắp đồ nàng thích lên..

Lâm Hồi Âm vừa ăn vừa nói:"Ta muốn ăn cái này..... Ngươi cho ta được không?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 251: Ta có thể hôn ngươi không?[11]

"Ừ." Dạ Huyền ôn nhuận buông đũa trong tay, trực tiếp vươn tay, chọn một cái bánh nhân thịt, chậm rãi bẻ ra, lấy thịt nộn bên trong đưa tới miệng nàng.

Lâm Hồi Âm đương nhiên hé miệng, nuốt xuống.

Dạ Huyền thu tay, thong thả tiếp tục bẻ bánh, sau đó đợi Lâm Hồi Âm nuốt đồ cũ rồi lại đưa đến miệng nàng.

Lâm Hồi Âm nhoáng một cái rồi lại nhoáng một cái chỉ há mồm chờ ăn ăn, khiêu khích trừng mắt nhìn Liên Y khiến khuôn mặt ả xanh mét, đem trên bàn chén trà bóp nát, chén dạ quang sắc bén vô cùng, nháy mắt liền làm bàn tay ả thương tích chảy máu, thị nữ đứng sau kinh hãi, vội vàng đi lên băng bó.

Liên Y như chẳng còn cảm giác đau, chỉ gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm!

Lâm Hồi Âm nhếch miệng cười, dùng ánh mắt dửng dưng khi thấy người gặp hoạ nhìn Liên Y.

Liên Y bị Lâm Hồi Âm khiêu khích, lửa giận ngút trời, rốt cuộc không thể nhịn được liền đứng bật dậy, xách váy đi ra khỏi cung điện.

Lâm Hồi Âm nhìn trước mặt trống rỗng, trong lòng cực kỳ vui sướng, rót thêm chén nước, vươn tay nắm lấy cái chân gà mình thèm nhỏ dãi.

Nàng chẳng phải nữ tử đoan trang hiền thục gì, tham ăn tham ngủ lại tham lười, hiện tại trực tiếp lấy tay nắm chân gà, ăn mùi ngon, hình tượng chẳng có gì đáng nói.

Trong mắt người ngoài thì có vẻ như chẳng biết giữ ý, thế nhưng trong mắt Dạ Huyền, lại có vẻ phá lệ linh động.

Triều Ca ngồi trên cao đường, cúi đầu là có thể thấy Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền, hắn thấy tất cả, trong lòng không rõ có cảm giác gì.

Hắn biết người ngồi phía dưới là Thanh Âm chuyển thế, nhưng nàng lại khác Thanh Âm như vậy, trước kia Thanh Âm làm sao có thần thái phong phú như vậy, làm sao có thể ngây thơ ghé lên vai nam nhân cọ đầu làm nũng?

Triều Ca chậm rãi đảo mắt, nhìn chằm cảnh ca múa trên điện, ánh mắt âm trầm.

Giọng hát của nữ ca sĩ mềm mại đáng yêu, kỹ thuật nhảy nổi bật, thế nhưng chẳng khiến hắn bớt phiền lòng.

.....

Ngày tốt giờ lành, có tiếng nhạc vang lên, Liên Y lại xách váy trở về, tư thái tao nhã ngồi trước mặt Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền, thần thái an tường, giống như chưa từng có gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Ta có thể hôn ngươi không?[12]

Đệ tử Thần Sơn ôm hộp gấm, nói:"Chúc đại sư huynh thân thể khỏe mạnh, phúc như Đông Hải."

Thị vệ đi lên nhận, mở ra, bên trong là dạ minh châu chói loà.

Triều Ca ngồi trên cao đường, không có tán thưởng cũng không có vui mừng, chính là thản nhiên mở miệng nói một tiếng:"Các sư đệ có tâm." Liền đối với thị vệ kia hơi gật đầu, thị vệ mang lễ vật lên cao đường.

Sau đó là một ít văn võ bá quan đi lên tặng lễ chúc phúc, Triều Ca là quân vương tương lai của Đông Hoang đại lục, đám văn võ bá quan tất nhiên là dùng hết mọi biện pháp lấy lòng, tặng quà đều là đều là những thứ khó thấy trên đời, trong đó còn có tranh tứ hải, tranh vừa mở ra liền có tiếng nước chảy vang lên, nghiễm nhiên là bức tranh thu nhỏ của Đông Hoang đại lục.

Triều Ca đã quen nhìn quen đồ tốt, chẳng có hứng với đám quà này, rất nhiều người nhìn hắn không ôn không hỏa, có chút thất vọng.

Rất nhanh đã đến bàn Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền, Lâm Hồi Âm căn bản là không có chuẩn bị lễ vật, khó tránh khỏi xấu hổ, liền nghiêng đầu, tiến đến Dạ Huyền bên tai, nhẹ giọng hỏi:"Ngươi chuẩn bị quà không?"

Dạ Huyền bưng chén trà, chậm rãi nhấp một ngụm, nhìn thoáng qua Lâm Hồi Âm, trực tiếp đứng lên, bưng chén rượu, đối với cao đường phía trên Triều Ca nói:"Hôm nay là hoàng huynh sinh nhật, ta cũng chưa kịp chuẩn bị lễ vật gì, nếu hoàng huynh không chê khí, ta xin để nàng nhảy vũ khúc cho huynh xem."

Tiên đế Tiên phi nghe thấy Dạ Huyền nói như thế mặt, sắc mặt biến đến độ có chút không hờn giận.

Thần sơn đệ tử lúc này mới biết, người sống cùng bọn họ năm này lại là Đông Hoang đại lục nhị hoàng tử, ai nấy đều kinh hách.

Càng kinh hách hơn là Lâm hồi Âm, hắn, hắn nói cái gì? Bảo nàng hiến vũ một khúc?

Triều Ca mặt mày hơi trầm xuống, trên mặt lại bình tĩnh thong dong, gật đầu:"Đa tạ hoàng đệ."

Dạ Huyền chậm rãi cười, xinh đẹp khí nháy mắt thổi quét toàn bộ đại điện, nhạ mọi người một trận vựng huyễn, Dạ Huyền mới chậm rãi quay đầu, dùng cằm chỉ chỉ đại điện trung tâm, ra tiếng nói:"Hồi Âm, đi thôi."

Lâm Hồi Âm thế này mới hoàn toàn phản ứng lại, Dạ Huyền hỏi nàng lúc ở trên mây, có biết khiêu vũ cái gì hay, hoá ra hắn dùng làm quà sinh nhật tặng cho Triều Ca!!

Dạ Huyền trấn an nàng:"Đừng nghĩ gì hết, chỉ cần biết kỹ thuật khiêu vũ của mình là tốt nhất, có thể rung động toàn trường, để ta cho ngươi triệt hoàn toàn hưng phấn một phen!"

Nhiều người như vậy, Lâm Hồi Âm khó tránh khỏi cảm thấy bối rối, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm gì

Nhảy cái đéo gì.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 253: Ta có thể hôn ngươi không?[13]

Đúng lúc nàng trầm tư suy nghĩ thì chợt nghe thấy một tiếng sáo trong trẻo, Lâm Hồi Âm quay đầu, không biết từ khi nào, hồng y nam tử nãy giờ đứng yên cạnh vàn, trong tay đã cầm lấy một cây sáo bạch ngọc.

Tiếng sáo nhẹ nhàng chậm chạp, du dương ai uyển, như kể ra một đoạn tình sầu khổ triền miên, Lâm Hồi Âm nghe mà run sợ, liền tâm huyết dâng trào, nhảy một đoạn vũ khúc mình từng học qua.

Điệu nhảy kia cổ phong dày đặc, hợp với tiếng sáo, rất xứng.

Tay áo như dải mây, eo nhỏ như dương liễu, thân nhẹ như yến, kỹ thuật nhảy miên nhu, lại mang theo một chút tiêu sái, nhảy ra vô số phong lưu phồn hoa, khiến cho toàn bộ người trong đại điện giật mình...

Tiếng sáo đến cuối cùng, thổi ra có vẻ tình ý kéo dài, Dạ Huyền nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm nhatr hưng phấn, một cái ngoái đầu nhìn lại, liền chạm phải ánh mắt hắn, nàng cười thản nhiên, khoảnh khắc ấy, làm cho tiếng sáo của Dạ Huyền đứt gãy, suýt nữa rơi xuống.

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền như vậy, chỉnh vũ khúc ở cuối hơi khực lại.

Dạ Huyền lẳng lặng nhìn Lâm Hồi Âm, cùng với điệu nhảy gấp khúc, tiếng sáo cũng thấp xuống..

Toàn trường một mảnh yên tĩnh.

Qua hồi lâu mới vang lên tiếng vỗ tay ầm ầm.

Lâm Hồi Âm chậm rãi nhảy xong, liền chân thành tiêu sái trở về trước mặt Dạ Huyền.

“Hôm nay lão phu thật sự là đại khai nhãn giới, vũ khúc này chỉ thiên thượng mới có!”

“Vui tai thích mắt, nhị hoàng tử thật có phúc khí, có thể có nữ tử như vậy."

“Lão phu ta sống mấy ngàn năm, đây là lần đầu tiên thấy người nhảy tuyệt như thế!”

.....

Chung quanh truyền tiếng tán thưởng ầm ầm.

Lâm Hồi Âm hơi đỏ mặt, nhu thuận ngồi bên Dạ Huyền, nhẹ nhàng nâng lên mi mắt, thấy không ít Thần son đệ tử nhìn mình bằng ánh mắt kính nể.

Dạ Huyền thong thả thu cây sáo về, tư thái tao nhã ngồi trở lại bên cạnh Lâm Hồi Âm, nhìn thấy gò má ưng hồng của nàng, giọng nói mang theo ý cười:“Đây là điệu nhảy đẹp nhất ta từng xem."

Dạ Huyền rất chân thành, nhưng tiếng nói lại dẫn theo một chút khác ý, giống như kể ra tình ý, triền miên vòn quanh, Lâm Hồi Âm miệng khô lưỡi khô, cầm lấy chén trà uống ừng ực.

Trà lạnh, từ từ chảy vào trong bụng, đuổi đi đại lượng khô nóng trong cơ thể, Lâm Hồi Âm lau môi, đem chén trà thả lại trên bàn, lại nghe thấy tiếng Liên Y cười dài kiều mị:“Thật sự là trùng hợp, hôm nay Liên Y cũng chuẩn bị một điệu múa tặng cho Thái tử ca ca."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Ta có thể hôn ngươi không?[14]

Liên Y là người hiếu thắng, cái gì mình cũng phải nhất, không ai được phép nổi trội hơn nàng.

Nàng vốn không chuẩn bị vũ khúc, thế nhưng nhìn Lâm Hồi Âm làm toàn trường rung động, nàng ta không cam lòng.

Nàng sẽ không chịu thua trước bất cứ kẻ nào, huống chi hiện tại trước mắt nàng lại là Lâm Hồi Âm nàng thiên tân vạn khổ hận không thể xử tử, cho nên nàng cũng muốn hiến một đoạn vũ, triển lãm ra bản thân phong thái, muốn đem so tài với Lâm Hồi Âm.

Liên Y vốn học múa từ nhỏ, kỹ thuật thành thục thanh thoát, từng múa trong buổi sinh nhật tiên đế, để làm Tiên đế vui, nàng luyện vũ luyện đến hộc máu.

Cho nên, vũ đạo đối với nàng mà nói, dễ như trở bàn tay, ti trúc quản huyền nhạc vang lên, nàng liền thả người bay ra, tay áo lay động.

Nhưng nói cho cùng cũng là nàng tiên hạ thủ vi cường.

Lâm Hồi Âm khiêu vũ rung động toàn trường, giờ Liên Y khiêu vũ, tuy rằng nhảy cũng đẹp, nhưng vũ đạo này mọi người đều đã xem qua, chẳng thấy gì mới mẻ, hứng thú rã rời, thậm chí có người còn nói thầm:"Ta cảm thấy vẫn là người của nhị hoàng tử nhảy đẹp hơn!"

"Đúng vậy, người nọ kỹ thuật nhảy thực đáng ngạc nhiên, ta chưa bao giờ gặp qua."

"Công chúa này nhảy cũng thường thôi, chả có gì đặc sâc."

Liên Y một lòng muốn so với hạ Lâm Hồi Âm, nghe được những lời này, liền có chút không phục, kỹ thuật nhảy, càng ngày càng khiêu chiến nổi lên cực hạn, hạ thắt lưng, ngửa ra sau, đều liều mạng làm ra cực hạn lớn nhất, ngay cả Lâm Hồi Âm cũng nhịn không được tán thưởng, Liên Y thật là mềm mại!

Mọi người hứng thú rã rời dần dần chú ý lại

Liên Y cong môi cười, thần thái bay lên, vòng eo vặn vẹo càng thêm lớn.

Liên Y rất tự tin, giống như thiên nga tao nhã ngửa ra sau.

Chân nàng hơi cong, đầu ngửa ra sau, tóc dài rủ xuống đất, mi tâm phác thảo nét hoa văn yêu dã đoạt nhân, ngay cả Tiên đế và Tiên phi trên cao đường cuzng phải cười tán thưởng.

Liên Y vẫn uốn đến cùng, sau đó đè thấp người chuẩn bị đứng thẳng, chính là lúc nàng mới thu được một nửa, không gian đột nhiên truyền đến tiếng "Pực" nho nhỏ, Liên Y cảm thấy ngực mát lạnh, liền cúi đầu xem, phát hiện quần áo mình, toàn bộ mở ra, sau đó nhẹ nhàng trượt xuống đất.

Nàng vốn chỉ mặc cái yếm và tiết khố bên trong, hiện tại quần áo trượt mất, tuyết trắng da thịt đều bại lộ trước mắt mọi người.

Liên Y ngẩn ra, phần eo có khí lực, cả người đột nhiên té lăn quay thượng, sắc mặt tái nhợt, kích động nắm vải áo, lung tung che lấp thân thể mình.

Nhưng mà, dù vậy, vẫn để lộ rất nhiều cảnh xuân.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 255: Ta có thể hôn ngươi không?[15]

Toàn bộ đại điện im lặng đến quỷ dị.

Tất cả mọi người như ngừng hô hấp, nhìn chuyện xảy ra bất thình lình, không dám rên lên một tiếng.

Tiên đế và Tiên phi trên cao đường sắc mặt khó coi, nhìn Liên Y yếu đuối dưới đại điện.

"Các ngươi còn đờ ra đó làm gì, mau đi đỡ công chúa dậy."

Thị nữ hoàn hồn, lập tức ôm áo choàng vọt tới đại điện, vội vàng che lấp cảnh xuân cho ả.

Liên Y trắng mặt, mắt rơm rơm nước, dựa vào người thị nữ không dám ngẩng đầu nhìn ai, vội vàng trở về chỗ ngồi của mình

Bắt đầu có tiếng xì xào

"Thật sự là doạ chết người, khiêu vũ cũng nhảy đến thoát cả quần áo."

"Ngươi không thấy được trên người nàng thiệt nhiều thịt a, phỏng chừng là muốn có vẻ gầy nên cố ý mặc nhỏ đi đấy."

"Nếu biết quần áo nhỏ, vì sao còn nhảy biên độ lớn thế hả?"

Mặc dù Tiên đế Tiên phi sủng nịch Liên Y, nàng giờ này khắc này thân phận hiển hách, lại nháo ra lớn như vậy một truyện cười, trong khoảng thời gian ngắn, Tiên đế Tiên phi cũng không biết mở miệng ngăn cản thế nào, chính là nghe những lời này, sắc mặt một trận hắc một trận bạch, rất khó coi.

Toàn bộ đại điện lập tức ồn ào hỗn loạn.

.....

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền, vẻ mặt đáng tiếc lắc đầu:"Kỳ thật nàng nhảy rất tốt, chỉ là, náo loạn khó coi như vậy."

"Thế ad?" Dạ Huyền rất thong dong, chậm rãi rót cho mình chén rượu, uống một ngụm, ngẩng đầu, nhìn Liên Y phía đối diện, dùng âm điệu vừa đủ cho ả nghe thấy:"Ta thấy ngươi nhảy đẹp hơn Liên Y nhiều."

Lâm Hồi Âm vừa rồi chỉ vì che dấu mình hưng phấn, sợ mình không nhịn được mà bật cười, quay đầu, cố ý dời đi lực chú ý.

Ai ngờ Dạ Huyền thế nhưng lại chẳng thèm cho ả ta tí mặt mũi nào, mặc kệ lời này là thật hay giả, Lâm Hồi Âm cũng cực kỳ cao hứng, vẻ mặt khiêm tốn:"Dạ Huyền, ngươi quá khách khí, ta làm sao có thể cùng công chúa so sánh đây?"

"Ngươi so sánh với nàng, ngươi không biết đây là đang vũ nhục chính mình sao?" Dạ Huyền liếc mắt nhìn Liên Y, vẻ mặt yếm khí, trực tiếp sửa đúng cho Lâm Hồi Âm:"Nàng không xứng để so với ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 256: Ta có thể hôn ngươi không?[16]

Lâm Hồi Âm nhịn không được ho khan hai tiếng, giấu đi tiếng cười xém nữa vọt ra, ngẩng đầu, che môi mình, nhìn Dạ Huyền nói:"Ngươi đừng nói như vậy, người ta tốt xấu gì cũng là công chúa, ngươi lấy một dân chúng như ta so với nàng, xem như nhân thân công kích!"

"Công kích?" Dạ Huyền trừng mắt nhìn, vẻ mặt bình thản, không nhanh không chậm nói:"Ta thấy những gì ta nói đều là thật."

Tiên phi mặc dù không biết Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm rốt cuộc nói cái gì, nhưng cũng không muốn để Lâm Hồi Âm giành hết nổi bật, cũng sợ Liên Y như vậy sẽ để lại ấn tượng không tốt với Tiên đế, cho nên liền thanh thanh tiếng, đánh vỡ ồn ào, vẻ mặt đoan trang nói:"Sợ là này quần áo không may tốt, công chúa khiêu vũ quá mức dùng sức, xả hỏng rồi, để ta tra xem bộ này ai làm, nhất định phải trị tội mới được!"

Tiên đế vẫn chưa hết khó chịu, Tiên phi cong môi cười, lắc đầu nhìn Triều Ca:"Chỉ là sợ là công chúa làm hỏng vui vẻ của hoàng thái tử."

Liên Y rất thông minh, nghe được Tiên phi như vậy nói, liền lập tức đứng lên, quỳ rạp xuống đất:"Liên Y không cố ý, thỉnh Thái tử ca ca đừng trách phạt Liên Y."

Triều Ca chẳng rõ giận hay là hỉ, ánh mắt bình tĩnh dừng trên người Lâm Hồi Âm, nhẹ nhàng gật đầu "ừ" một tiếng.

Tiên phi nói tiếp:"Liên Y vì cấp hoàng thái tử sinh nhật, đặc biệt chuẩn bị hai phân lễ vật, kia mới một phần, Liên Y còn không mau trình đi lên bồi tội."

Liên Y lập tức đứng dậy, đem áo choàng hung hăng lôi kéo, từ một bên thị nữ ôm kim hộp, đi tới bậc thang.

Hai thị vệ đi lên trước, đem kim hộp mở ra, Liên Y ngẩn người, biết lễ vật đã bị đánh tráo, theo bản năng liền muốn khép kim hộp lại.

Quà của Liên Y, Tiên phi đã sớm tự mình hỏi qua, biết bên trong là Nam Hải ngọc lưu ly thất thải châu ngàn năm khó gặp, đủ để thắng đứt tất cả lễ vật trong đại điện, nàng là thật tâm muốn vì Liên Y vãn hồi mặt mũi, liền ra tiếng phân phó thị vệ:"Các ngươi thất thần làm cái gì, còn không mau mở quà ra xem công chúa chuẩn bị thứ gì?"

Liên Y ôm kim hòm lui về phía sau từng bước, Tiên phi nhíu mi, nhịn không được răn dạy Liên Y:"Liên Y, ngươi đang làm cái gì, còn không mau mở quà ra!"

Tiên phi thấy Liên Y sợ run, có chút chờ không kịp đứng lên, đi quá bàn, xuống bậc thang, đi tới trước mặt Liên Y, vươn tay mở hòm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 257: Ta có thể hôn ngươi không?[17]

Liên Y không dám giành với Tiên phi, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiên phi đưa kim hộp cho một thị vệ, vẻ mặt tin tưởng tràn đầy:"Mở ra nhìn xem, rốt cuộc là bảo bối gì mà lại khiến Liên Y luyến tiếc đếm thế!"

Hai thị vệ lập tức nghe theo, chậm rãi mở ra, nhưng bên trong chẳng có ánh sáng bảy màu gì, ngược lại là một bức hoạ cuộn tròn.

Tiên phi nhíu mày, vẻ mặt hồ nghi, quên cả nhìn Liên Y, bên trong không phải là Nam Hải ngọc lưu ly thất thải châu sao? Tại sao lại biến thành tranh rồi?

Liên Y mơ hồ thấy không ổn, vươn tay gắt gao nắm vạt áo, gắt gao mân môi, mở to đôi mắt nhìn thị vệ cầm bức hoạ ra.

Bức hoạ cuộc lại cao như một người, hai thị vệ vận dụng tiên thuật, nâng phù ở giữa không trung, một người cầm gốc, để cho bức hoạ tự trượt xuống.

Đó là một bức đông cung đồ, nam nữ người trần truồng quấn quýt trong vườn hoa. Tư thái cực kỳ dâm dật, dáng người nữ vẽ yểu điệu thướt tha, da thịt trắng như tuyết, lả lướt ngồi trên chân nam nhân, trên mặt mang theo mị thái, đầu chôn trước khố bộ nam nhân, hai mắt khẽ nâng, mang theo mười phần dâm đãng, nhìn nam tử dưới thân, đầu lưỡi hơi vươn ra, giống như liếm lấy quái vậy của gã. Nam nhân nhàn khi nửa nằm trong bụi hoa, trên mặt mang theo chút túng dục, đáy mắt lóe ra hào quang hưng phấn kịch liệt, một tay bưng chén rượu, một tay tìm xuống nắm lấy hai khoả ngực trắng tròn của nữ nhân.

Bức họa kia, họa phong dịu dàng mà lại tinh xảo, động tác lớn mật, khắp nơi tràn ngập hơi thở tình dục.

Toàn bộ đại điện nháy mắt lâm vào một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm bức hoạ, mọi vẻ mặt phấn khích không thể ngôn ngữ, nữ nhân mặt đỏ e lệ, nam nhân hô hấp ồ ồ.

Liên Y nhìn đến bức họa, chỉ cảm thấy cả người như bị sét đánh, toàn thân cứng ngắc đứng ở nơi đó, một cử động cũng không dám, toàn thân đều lạnh như băng, ngây ngốc nhìn chằm chằm kia bức đông cung đồ, thế nào cũng không rõ đã xảy ra chuyện gì. Rõ ràng bên trong là Nam Hải thất thải ngọc lưu ly châu, vì cái gì hiện tại biến thành bức đông cung hoạt sắc sinh hương thế này?

Có người thập giọng nói:"Trời ạ, nàng lại tặng một bức tranh đông cung!"

"Lá gan thật là lớn, khó trách mới vừa rồi thị vệ tiếp nhận lễ vật, nàng gắt gao ôm, không chịu giao ra đây, hoá ra quà dâm thế này!"

"Mục đích như vậy là cố ý câu dẫn hoàng thái tử sao? Chính là..... Nàng tuy rằng là công chuâ tiên đế khâm phong, nhưng cũng không phải danh phù kỳ thực công chúa, hơn nữa một cô gái lại có bức tranh vô sỉ thế này, sợ là cô nhục tác phong, làm bẩn hoàng thái tử điện hạ!"

"Khó trách vừa rồi nàng khiêu vũ còn cởi quần áo, chắc cũng là thủ đoạn dụ dỗ nam nhân rồi....."

.....

Tiên phi gắt gao nhìn chằm chằm bức đông cung đồ, bên tai là tiếng mọi người thấp giọng nghị luận, sắc tái xanh mét nhìn Liên Y.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Ta có thể hôn ngươi không?[18]

"Liên Y, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Liên Y "oành" một tiếng liền quỳ gối, há mồm, muốn giải thích, nhưng lại không biết mình nên giải thích từ đâu.

Hôm nay trong điện, nàng còn mở hòm cố ý kiểm tra, rõ ràng là Nam Hải thất thải ngọc lưu ly châu, sau đó nàng đi tắm, toàn bộ thiên điện, cũng không có ngoại nhân xâm nhập..... Nghĩ đến đây, Liên Y lộp bộp trong lòng, liền nghĩ sau khi mình thu thập thỏa đáng, có thị nữ va vào mình làm mình dính đầy son, sau đó mình vội vàng vội vàng một lần nữa tắm rửa thu thập, căn bản không có thời gian kiểm tra kim hòm, chính là phái người ôm kim hòm, liền vội vàng mang đến Vô Lượng điện.

Nghĩ đến đây, Liên Y khẳng định là bị người hãm hại thiết kế, nhất thời mở miệng, vội vàng biện giải nói:"Tiên phi, là có người hãm hại ta, ở bên trong rõ ràng là Nam Hải thất thải ngọc lưu ly châu, ta không biết tại sao lại thành bức tranh này....."

Liên Y thật cẩn thận nhấc lên mí mắt, nhìn thoáng qua Tiên đế, quả nhiên, Tiên đế sắc mặt trang nghiêm, để lộ ra một tầng không hờn giận, Liên Y cả

người nhịn không được run run, hít một hơi, gắt gao nắm quyền, cố gắng làm cho chính mình đừng hỏng mất, tận lực bình tĩnh mở miệng, nói với Tiên phi:"Tiên phi, ngươi phải tin tưởng ta, thật là có người hãm hại ta, hãm hại ta....."

Nhưng mà nàng giải thích, quá yếu.

Mới vừa rồi nàng rõ ràng ôm kim hòm không chịu giao cho thị vệ, lúc ấy Tiên phi nghĩ nàng luyến tiếc Nam Hải thất thải ngọc lưu ly châu, nhưng hiện tại bà mới biết được, hoá ra Liên Y muốn câu dẫn hoàng thái tử!

Nếu nàng muốn làm cái gì thì có thể tìm bà, bà có thể vì nàng làm chủ, thay nàng bày mưu tính kế, nhưng là nàng tự dùng cách thấp hèn thế này, trước mặt văn võ bá quan, trước mặt Thần sơn đệ tử, thật sự là làm mất hết mặt mũi của bà.

Nghĩ đến đây, Tiên phi liền hung hăng phất tay áo, nghiêng đầu, không nhìn Liên Y.

Liên Y sợ Tiên phi cứ như vậy mặc kệ nàng, theo bản năng nâng tay bắt Tiên phi vạt áo, nhưng mà Tiên phi lại cảm thấy, nhất thời không nghĩ ngợi gì, nâng tay, đánh Liên Y một cáo tát:"Là ai dạy ngươi làm chuyện hạ lưu vô liêm sỉ thế hả?!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 259: Ta có thể hôn ngươi không?[19]

Liên Y bị Tiên phi đánh cho giật mình, ngơ ngác quỳ trên mặt đất, ôm khuôn mặt, mặt nạ bình tĩnh rốt cục bị đánh nát, đáy mắt liền đong đầy nước mắt, không thể tin nhìn Tiên phi, trên mặt hiện ra một tầng khủng hoảng.

Tiên phi vẫn yêu thương nàng từ nhỏ, thế nhưng hôm nay đánh nàng một cái tát..... Có phải hay không chứng tỏ Tiên phi không cần nàng?

Liên Y nhất thời hoảng hốt, nước mắt tuôn rơi:"Tiên phi, Liên Y thật là oan uổng, người phải tin tưởng Liên Y, Liên Y thật sự không có câu dẫn Thái tử ca ca, Liên Y....."

Cảnh xử lý nhanh càng có lợi cho Liên Y, hôm nay là sinh nhật hoàng thái tử, kéo dài thời gian thì chỉ càng làm hoàng thái tử khó chịu và tiên đế không vui!

Cho nên, Tiên phi cường ngạnh ngẩng đầu, khiến mình thoạt nhìn có chút đại nghĩa lăng nhiên, lạnh lùng nhìn Liên Y:"Ngươi im miệng cho bản cung! Làm ra loại chuyện đáng sợ như vậy, còn ở nơi này nhượng cái gì mà nhượng! Thiên tử phạm pháp xử như thứ dân, hôm nay là ngươi làm sai, nhận trừng phạt đi!"

Liên Y nào biết Tiên phi đang lấy lui để tiến, giữ cho nàng tánh mạng, sắc mặt khó coi một mảnh, nhìn Tiên phi, há mồm, cầu xin tha thứ:"Tiên phi, ta....."

"Các ngươi mang công chúa xuống canh cốc thần sơn, để nàng bế quan một tháng, tự tu tỉnh lại chuyện hồ đồ mình làm hôm nay đi!"

Liên Y bị Tiên phi liên tục quăng hai cái tát, cũng không dám mở miệng nói chuyện, chỉ có thể trợn tròn mắt, trăm tư không thể giải nhìn Tiên phi, Tiên phi nghiêng đầu, xoay người đi lên bậc thang, nhấc làn váy, quỳ gối trước mặt Tiên đế, ngữ điệu thành khẩn mềm nhẹ:"Tiên đế, việc này là lỗi của Liên Y, nô tì vừa trừng phạt nàng rồi, còn hy vọng Tiên đế cùng hoàng thái tử vừa lòng."

Tiên đế không nói gì, sắc mặt vẫn khó coi, chính là nghiêng đầu, nhìn Triều Ca.

Triều Ca thần thái thực đạm, ánh mắt có chút mơ hồ, người ta không rõ hắn ý gì, chỉ khẽ gật đầu, có vẻ không chút để ý nói:"Đều để mẫu phi làm chủ."

Lập tức, Triều Ca đứng dậy, đối với Tiên đế hơi cúi người:"Phụ vương, hôm nay nhi thần thấy không khoẻ, xin phép cáo lui nghỉ ngơi."

Nói xong, cũng không chờ Tiên đế lên tiếng, liền phiêu nhiên rời đi

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Ta có thể hôn ngươi không?[20]

Tiên đế nhìn bóng dáng Triều Ca, chi là hắn bị Liên Y làm mất hứng, ảnh hưởng tâm tình, sắc mặt phá lệ âm trầm, chút không để ý đến Tiên phi quỳ trên mặt đất, cũng đứng lên, rời khỏi Trường Sinh điện.

Tiên phi sắc mặt khó coi, vội vàng xách váy đi theo.

Liên Y cúi đầu, không còn ngang ngược, sắc mặt tái nhợt, tay nắm vạt áo, bị hai thị vệ mang đi canh cốc.

Hôm nay vốn là sinh nhật Triều Ca, nhân vật chính đã rời đi, toàn bộ yến hội có vẻ có chút đần độn vô vị, chưởng môn sư phó cùng hai cái trưởng lão theo sát cũng đi rồi, trong chốc lát, đại điện vốn đang thái bình ca múa vì một trò khôi hài, nhanh chóng tan rã trong không vui, tất cả mọi người đều đứng lên, nói chuyện với nhau gièm pha Liên Y, kết bang thành phái rời khỏi đại điện.

Dạ Huyền chậm rãi buông xuống trong tay chén trà, nghiêng đầu, nhìn thoáng qua ngồi ở chính mình bên người, còn hãy còn đắm chìm ở rung động bên trong Lâm Hồi Âm, ra tiếng nói:"Trò hay kết thúc, chúng ta cũng có thể đi rồi."

Lâm Hồi Âm cả người còn có chút không có theo vừa rồi liên tiếp phát sinh phấn khích trung phản quá thần đến, chính là nghe được Dạ Huyền thanh âm, liền cọ đứng lên, đi theo Dạ Huyền phía sau ra vô lượng đại điện.

Ngoài điện, nguyệt ngôi sao sơ, gió đêm từ từ, cùng với hoa đào hương khí, nghênh diện đánh tới.

Lâm Hồi Âm đi theo Dạ Huyền ra ngoài, lúc này mới khôi phục lại thần trí, nghĩ đến một màn vừa nãy, tâm tình có chút kích động, nàng ngẩng đầu, nhìn Dạ Huyền, hỏi:"Là ngươi sắp xếp sao?"

Dạ Huyền không phủ nhận cũng không thừa nhận, vừa mở miệng đã hỏi:"Ngươi thích không?"

"Thích!" Lâm Hồi Âm thành thành thật thật nói, sau đó như sợ Dạ Huyền không tin, lại liên tục gật đầu, nghĩ đến Liên Y mất hết hình tượng, bị Tiên phi đánh hai bạt tai, phạt đi canh cốc, nhất thời nhịn không được mà cười trộm:"Vừa rồi xem hả lòng hả dạ lắm!"

Lâm Hồi Âm rất vui, thuận tay bẻ một cành đào, cầm trong tay, qua lại loạng choạng, sau đó quay đầu, thấy Dạ Huyền ngẩn ngơ nhìn mình, nàng liền dừng lại, đứng ở bậc thang dưới Dạ Huyền, ngửa đầu, nhìn lại hắn.

Ánh trăng nhạt như nước, lẳng lặng chiếu vào cánh đào, hoa đào nở rộ chính diễm, dưới ánh trăng, hơi có chút trắng, gió thổi đến, đóa hoa bay lả tả, vòng quanh vạt áo hắn, lả lướt mê say

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 261: Ta có thể hôn ngươi không? (21)

Cảnh tượng như vậy xinh đẹp có chút không chân thật.

Lâm Hồi Âm nhất thời nhìn đến si ngốc.

Dạ Huyền rũ mi mắt sải chân bước đến trước mặt nàng, trong lúc bất chợt đưa tay ra nắm lấy tay nàng.

Lâm Hồi Âm sợ hết hồn, trong tiềm thức muốn rụt tay mình lại nhưng vẫn chậm một bước.

Lòng bàn tay hắn rất nóng, giống như có thể đả thương da thịt nàng vậy.

Lâm Hồi Âm bất an ngước mắt lên, lộ rõ vẻ khẩn trương, không hiểu Dạ Huyền muốn làm gì.

Ngón tay thon dài của Dạ Huyền có chút run run, mở bàn tay nàng ra nhìn vết thương nhàn nhạt trong tay nàng, đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve: "Còn đau phải không?"

Lâm Hồi ÂM sửng sốt một chút, vết thương kia thật ra chỉ đau một ít sớm đã không còn đau, nếu không phải đột nhiên hắn nhắc tới sợ là nàng cũng đã quên.

Nàng lúng túng cắn môi dưới, lắc đầu nói: "Không đau."

"Mới vừa rồi ngươi còn than rất đau." Dạ Huyền lôi từ trong ngực ra một túi vải, sau đó lấy ra một lọ dược cao, mở ra lấy một ít đổ lên lòng bàn tay nàng: "Bôi ít cao đi, sẽ nhanh lành."

Trong lúc nhất thời Lâm Hồi Âm không biết nên mở mienjg như thế nào. Trong yến hội kia cũng chỉ là để ngụy trang, muốn dùng để chọc giận LIên Y, không nghĩ đến hắn tưởng là thật...

Dạ HUyền xoa dược cao lên tay nàng, sau đó ngưng tụ tiên lực trên đầu ngón tay, chầm chầm xoa đều lên bàn tay nàng.

Cảm giác như vậy rất quen thuôc... Giống như gã nam nhân biến thái... Lúc tay nàng chém trúc bị thương, trong không gian tối om kia gã đã thay nàng bôi thuốc.

Lâm Hồi Âm không nhịn được nâng mí mắt, quan sát Dạ Huyền một lúc, phát hiện thần thái của hắn rất nghiêm túc. Chuyên chú nhìn vào lòng bàn tay nàng, giống như cẩn thận sợ những vết thương nhỏ kia sẽ làm tổn thương nàng vậy.

Hắn xoa dược cao xong, còn đưa tay ra xé một mảnh vài trên áo mình, cẩn thận băng kỹ tay nàng lại.

Thật ra thì không cần băng bó... Nhưng mà Lâm Hồi Lâm cũng không há miệng cự tuyệt được. Đáy lòng nàng hiện lên tầng áy náy, có một cảm giác xúc động muốn nói lời xin lỗi hắn. Nói cho hắn biết, nàng không sao hết, mới vừa rồi trong yến hội nàng chỉ giả vờ thôi, thật ra không nghiêm trọng như vậy.

Nhưng nhìn Dạ Huyền nghiêm túc băng vết thương nơi tay nàng thành nơ con bướm, nàng thấy sao cũng không há miệng nổi.

Nếu hắn biết được nàng chỉ lợi dụng hắn thì liệu hắn còn thần thái bình tĩnh làm những chuyện này vì nàng không?

Dạ Huyền băng bó kỹ cho Lâm Hồi Âm, cũng không vội buông tay nàng ra. Đầu ngón tay hắn vẫn đặt trên tay nàng, mặc dù cách mấy tầng vải nhưng nàng vẫn cảm nhận rõ nhiệt độ theo từng cử động của bàn tay hắn, làm nàng có một trận cảm giác tê tê, dại dại.

Theo bản năng Lâm Hồi Âm vội nắm tay lại, vừa vặn nắm chặt ngón tay hắn trong lòng bàn tay mình.

Lâm Hồi Âm cả kinh, nhanh chóng xòe bàn ra, muốn rút tay mình về nhưng tốc độ của hắn lại nhanh hơn nàng một bước, cầm lấy tay nàng.

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên, vừa vặn chạm phải ánh mắt Dạ Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 262: Ta có thể hôn ngươi không? (22)

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên, vừa vặn chạm phải ánh mắt Dạ Huyền.

Ánh mắt Dạ Huyền sáng lên, lộ ra tia nóng bỏng, nhìn thật sâu vào đôi mắt Lâm HÔi Âm, làm Lâm Hồi Âm cảm thấy hoảng hốt chỉ muốn xoay người chạy khỏi đây.

Lâm Hồi Âm rút tay mình khỏi tay Dạ Huyền nhưng hắn lại càng nắm chặt hơn.

Hắn rốt cuộc có biết nắm tay một cô gái như vậy là có bao nhiêu ám muội không?

Lâm Hồi Âm nuốt nước bọt, cảm thấy toàn thân đổ một tầng mồ hôi, đang chuẩn bị lên tiếng để hắn có thể yên tâm buông tay nàng ra. Nhưng Dạ Huyền lại hít sâu một hơi, trên mặt lại lộ ra nụ cười ảm đạm, làm cho nhan sắc vốn dĩ mê người chói mắt của hắn càng trở nên mê hoặc hơn. Hắn mở miệng giọng nói rất dễ nghe: "Ngày hôm đó, ở trường sanh điện ta đến muộn, ngươi có trách ta không?"

Lâm HÔi Âm ngàn vạn lần cũng không nghĩ Dạ Huyền lại nói ra một câu như vậy.

Một cảm giác không diễn tả được lan tỏa trong trái tim nàng, ánh mắt nhìn Dạ Huyền trở nên mờ mịt.

Rốt cuộc hắn là người như thế nào?

Xoay người một cái có thể giết người đến mức vô tình, nhưng trong nháy mắt lại dịu dàng đến mê người như vậy!

Huống chi hắn đã từng cứu nàng, nàng cảm ơn còn chưa kịp sao có thể trách hắn?

Lâm Hồi Âm cong môi, nói: "Không trách ngươi, ngược lại ta còn phải cảm ơn ngươi."

"Không cần cảm ơn." Dạ Huyền khẽ mỉm cười, không để ý tiếp tục nói: "Ngươi không cần cảm ơn ta, ngươi ở bên cạnh ta, làm người của ta, chỉ cần ngươi có tâm ghi nhận không cần nói cảm ơn với ta."

Ngươi ở bên cạnh ta, làm người của ta...

Mấy hôm nay Dạ Huyền thường xuyên nói ra những lời này, Lâm Hồi Âm không nhịn được mà đỏ mặt, ánh mắt giương lên, kháng nghị: "Tại sao ta là

người của ngươi?"

"Không phải ngươi đồng ý ở cạnh ta ba năm sao?" Dạ HUyền cau mày hỏi ngược lại.

Lâm Hồi Âm há miệng "Ho" một tiếng cũng không nói gì nữa.

Dạ Huyền nhìn Lâm HỒi Âm mãi không nói gì, cười một tiếng thấp giọng mở miệng: "Ta đảm bảo sau này sẽ không để tình huống như vậy xảy ra nữa, nếu ngươi gặp nguy hiểm ta sẽ không đến trễ như vậy."

Dừng một chút Dạ Huyền giống như muốn để Lâm Hồi Âm an tâm vậy, nói một câu: "Chỉ cần có ta sẽ không ai có thể làm ngươi tổn thương."

Cổ họng Lâm Hồi Âm có gì đó mắc lại vậy, nghẹn ngào, nàng nằm mơ cũng không thể ngờ Dạ Huyền lại nói những lời như vậy với nàng.

Ánh mắt hắn, giọng nói hắn cả bàn tay đang nắm lấy tay nàng mang theo một sức lực để nàng biết, lời hắn nói là thành tâm, tuyết đối không phải qua loa lấy lệ, giả dối.

Lâm Hồi Âm lại nghĩ đến lúc mình cùng Liên Y rơi xuống giữa không trung, hắn đã truyền cho nàng tiên khí. Còn giúp nàng xuống núi, đứng ở phương diện khác mà nói, ở trường sanh được hắn thay nàng lập công, còn tuyên chiến với tiên phi. Ngay hôm này còn vì nàng mà đánh trả Liên Y...

Một màn như vậy cứ luôn chuyển động trong đầu nàng.

Có thời điểm một người đợi một người tốt không phải tự dưng người kia xuất hiện mà là cố gắng từng ly từng tí nhưng lâu dài. Lúc ban đầu cũng không rõ ràng, cũng không xuất chúng thậm chí còn không phát hiện được. Nhưng thời gian trôi qua, cả đoạn đường dài trong lúc bất chợt nhớ lại sẽ phát hiện mỗi một ngày mỗi một chút tựa đều giống như có thể tìm được những hành động nhỏ nhoi hắn giành cho mình....

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Ta có thể hôn ngươi không? (23)

Có thời điểm một người đợi một người tốt không phải tự dưng người kia xuất hiện mà là cố gắng từng ly từng tí nhưng lâu dài. Lúc ban đầu cũng không rõ ràng, cũng không xuất chúng thậm chí còn không phát hiện được. Nhưng thời gian trôi qua, cả đoạn đường dài trong lúc bất chợt nhớ lại sẽ phát hiện mỗi một ngày mỗi một chút tựa đều giống như có thể tìm được những hành động nhỏ nhoi hắn giành cho mình....

Hắn tốt với nàng không hề kém so với Triêu Ca...

Lòng nàng không phải sắt đá, nàng cũng chỉ là thiếu nữ bình thường, trong lúc bất chợt nhận ra hắn đối với mình tốt như vậy có chút hốt hoảng.

Cảm giác này làm Lâm HỒi Âm vô cùng nghi hoặc.

Tại sao Dạ Huyền lại đối tốt với nàng? Là giống như Triêu Ca đối tốt với nàng vì nàng là Thanh Âm chuyển thế sao?

Con người là vậy, sau khi bị rổn thương một lần gặp chuyện gì cũng suy nghĩ đắn đo ngờ vực nhiều hơn.

Thanh Âm càng trở thành chỗ đau trong lòng nàng.

Nàng ngoan tuyệt cắt đứt quan hệ với Triêu Ca, không muốn để mình làm vật thế thân. Nhưng nếu Dạ HUyền cũng đối tốt với nàng vì nàng là Thanh Âm chuyển thế thì biết phải làm sao?

Nàng phải đoạn tuyệt lần nữa?

Lâm Hồi Âm phát hiện mình có thể thẳng tay chém xuống một lần, nhưng lại không đủ dũng khí để làm lần thứ hai.

THậm chí nàng còn phát hiện mình bất tri bất giác đã quen với sự tồn tại của Dạ Huyền, quen cả việc chạy tìm hắn khi cần giúp đỡ.

Hắn giống như là chỗ dựa của nàng vậy, chỉ cần nàng mệt thì có thể lùi lại phía sau dựa vào hắn.

Lâm HỒi Âm siết chặt nắm đấm, thầm nghĩ cuối cùng nàng lại dựa vào Thanh ÂM để được một người khác quan tâm đến mình.

Lâm HỒi Âm cắn môi, ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền hỏi: "Tại sao ngươi tốt với ta như vậy?"

Bởi vì ta thích ngươi... Dạ Huyền suýt nữa đã bật thốt lên những lời này, nhưng chỉ là hắn gào thét trong lòng. Hắn sợ khi mình nói ra sẽ dọa nàng chạy mất, nhưng có trời mới biết hắn đã từng suy nghĩ rất nhiều làm thế nào để thổ lộ với nàng.

Dạ Huyền biểu cảm thay đổi lên tục, hồi lâu mới mở miệng, giọng điệu bình tĩnh: "Bởi vì chúng ta là bạn."

Bạn... Chỉ là bạn sao?

Không hiểu tại sao Lâm HÔi ÂM lại phát hiện mình có chút mất mát, thậm chí chính nàng cũng không hiểu tại sao mình lại như vậy, cảm thấy mất mát điều gì chứ.

Cảm giác này bình thường không hề xuất hiện.

Lâm HÔi Âm tính toán hồi lâu, cũng không nghĩ ra nguyên nhân nên cũng dứt khoát không nghĩ nữa, chỉ là linh động chuyển ánh mắt, híp mắt cười: "Đúng, chúng ta là bạn."

Nàng và Dạ Huyền là bạn, thật ra làm bạn tốt vô cùng. Nàng sẽ không sợ mình chỉ là vật thế thân, cũng không sợ mình với hắn xuất hiện cục diện như với Triêu Ca. QUan trọng hơn cả là hắn nói bọn họ là bạn, có thể để nàng không còn suy nghĩ bậy bạ, sẽ không tự mình đa tình.

Dạ Huyền bình thản đứng trước mặt nàng, lẳng lặng nhìn nàng cười như hoa, hồi lâu mới gật đầu: "Ừ." một tiếng sau đó buông tay nàng ra.

Lâm Hồi Âm cảm thấy tay mình trống rỗng cực kỳ không thoải mái. Nên quẹt mạnh tay nơi vạt áo hai cái, xem như không có chuyện gì xoay người rời đi.

Dạ Huyền không vội đi theo sau lưng nàng, từ đầu đến cuối luôn duy trì khoảng cách một nấc thang...

Đêm khuya núi rừng yên tĩnh, hoa rơi thành mưa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 264: Ta có thể hôn ngươi không? (24)

Đêm khuya núi rừng yên tĩnh, hoa rơi thành mưa một bóng dáng xanh cùng một bóng đỏ bước đi trên con đường mòn nhỏ.

.....

Nếu đổi là lúc trước, Lâm HÔi Âm còn chưa học tiên thuật, núi cao thế này khẳng định nàng không thể xuống được. Mà hiện tại trong cơ thể có tiên thuật, nhịp bước nhẹ nhàng tốc độ cũng nhanh bất tri bất giác đã đi được nửa đường.

Giữa sườn núi mọc rất nhiều cây, phía trên đơm hoa kết trái rất đẹp. Ở trong yến hội, Lâm Hồi Âm cũng chưa ăn được bao nhiêu, không nhịn được thèm thuồng, nên nhẹ nhàng nhảy lên hái được một ít trái cây chín muồi, đặt trong vạt áo sau đó lại nhảy xuống.

Nàng cầm một trái, lau trong vạt áo của Dạ Huyền, sau đó cắn một cái, mùi vị ngọt ngào rất tuyệt.

Lâm Hồi Âm ăn, nhìn Dạ Huyền im lặng đi bên cạnh mình, thì cắn nửa quả kia lên miệng, sau đó tùy tiện lấy tiếp một quả, lại xoa xoa trên áo Dạ Huyền rồi đưa cho hắn.

Quàn áo hắn bị nàng liên tục dùng lau trái cây nhưng Dạ Huyền cũng không giận ngược lại còn thấy vui vui, nhận lấy quả nàng đưa, cắn thử một miếng.

Trái cây hơi chua ăn nhiều dạ dày rất dễ khó chịu. Lâm Hồi Âm thấy trên đường luôn có con khỉ nhỏ nhảy qua nhảy lại nên ném cho nó một trái. Con khỉ kia khá to gan, há miệng cắn ngay quả Lâm Hồi Âm ném cho

Lâm Hồi Âm mải vui nhất thời không chú ý, bước chân bị hụt nên ngã xuống.

Dạ Huyền bên cạnh nhanh tay lẹ mắt, nhanh chóng ôm eo nàng lại đỡ nàng dậy, mặc dù vậy chân Lâm Hồi Âm vẫn có chút đau, trọng tâm không vững.

Trẹo chân tuy không nặng nhưng cũng không hề nhẹ, đau đớn rất khó chịu.

Suýt nữa Lâm Hồi Âm còn chảy cả nước mắt, trên trán đổ ra một tầng mồ hôi lạnh.

Dạ Huyền lo lắng ôm nàng đặt trên thềm đó, đứng trước mặt nàng cởi vớ nàng ra, nhìn cổ chân nàng đã sưng đỏ lên.

Dạ Huyền đưa tay ra muốn sờ một cái, nhưng vừa mới chạm vào Lâm HÔi ÂM đã vặn mi kêu đăn, còn hét lên: "Đau chết luôn... Đừng đụng..."

Tiên thuật hắn cao mình những vết thương nhẹ này chỉ cần thúc giục tiên khí thì nhanh chóng lành bận. Nhưng Lâm HÔi Âm còn chưa học tiên thuật tốt,

tự nhiên không tự mình chữa được.

Dạ Huyền không biết khi người khác bị trẹo chân phải làm thế nào, vốn muốn đưa tay ra xoa cho nàng bây giờ nàng lại kêu đau như vậy, tay hắn bỗng cứng ngắc trong không trung, không biết làm thế nào.

Lâm Hồi Âm đau dớn sau đó nhẹ nhàng giật giật cổ chân mình lại cảm thấy một trận đau đớn khác truyefn đến. Nhưng cũng không đau đớn như vừa rồi, vì vậy nhịn một trận lại đợi thêm một lúc, giật giật sau đó đau đớn giảm đi rất nhiều, chắc cũng không trật đến gân cốt. Lúc này Lâm Hồi Âm lại vòng cổ chân trước mặt Dạ Huyền một chút, chuyển động một hồi cảm thấy tốt hơn thì đạp đất đứng lên, ai ngờ cổ chân lại đau đớn, cả người không đứng vững kết quả ngã về phía trước.

Dạ Huyền không phản ứng kịp bị nàng nhào đến vừa vặn bị nàng đè lên người.

Mặt nàng áp lên mặt hắn...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Ta có thể hôn ngươi không? (25)

Mặt nàng áp lên mặt hắn, lông mi của hai người đều rất dài, cong cong quấn với nhau. Nàng khẽ chớp mắt làm hắn có chút nhột nhịn không được mà run lên theo động tác của nàng. Cũng không hề nhắm mắt lại, chăm chú nhìn vào đôi mắt nàng, ánh mắt hắn rất sáng so với trăng sao còn sáng hơn, chiếu thẳng vào lòng nàng.

Ánh mắt như vậy làm cho Lâm Hồi Âm tâm hoảng ý loạn. Nàng chưa từng có cảm giác này, cảm thấy như mình không còn là mình nữa, tim đập nhanh có chút không thích ứng. Theo bản năng nàng muốn thoát ra nên đưa tay chống xuống đất muốn đứng lên. Nhưng tay hắn lại nhẹ nhàng giữ eo nàng lại, lần nữa kéo nàng vào trong ngực.

Lực hắn dùng khá nhanh nhất thời không khống chế được làm đầu Lâm Hồi Âm nặng nề rơi xuống, môi đột ngột chạm môi.

Môi của nàng rất mềm, hương vị ngọt ngào.

Môi của hắn lại nóng, nhẹ nhàng run rẩy.

Đột nhiên Lâm Hồi Âm trợn to hai mắt, cả người ngây ngốc nhìn dung nhan tuấn mĩ gần trong gang tấc, trong lúc nhất thời quên mất tránh ra.

Hắn cảm thấy một luồng khí nóng lan tỏa trong cơ thể không lời nào tả được. Cửa người giống như bị thiêu đốt vậy, rất khó chịu. Mặt nàng cách hắn rất gần, da nàng rất đẹp, trắng mịm căng đều, lỗ chân lông rất nhỏ tựa hồ không thấy được. Chỉ thấy một ít lông măng, đôi mắt nàng đen nhánh dưới ánh trăng nhẹ nhàng chớp động một cái, in rõ bóng dáng hắn trong đó.

Hắn biết khuôn mặt mình luôn làm người khác si mê, nhưng mấy ngàn năm qua thật sự hắn luôn cảm thấy mình chẳng có gì đặc biệt. Nhưng giờ phút này, nhìn vào đôi mắt nàng hắn phát hiện nhan sắc mình trở nên cực kỳ xinh đẹp.

Môi nàng và môi hắn lẳng lặng áp vào nhau.

Hắn nuốt nước miếng một cái, yết hầu chuyển động lên xuống, đáy lòng lại hiện lên một chút xung động. Không nhịn được mà nhẹ nhạng động động môi, giống như dò xét vậy. Nàng không tránh né, cũng không cự tuyệt thậm chí cơ thể nàng còn khẽ run lên. Lá gan hắn lớn hơn một chút, tiếp tục cạ lên môi nàng mấy cái, sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại, ôm thật chặt nàng trong ngực, hung hẵn cắn mút môi nàng.

Toàn thân hắn bắt đầu ầm ỉ, hắn không phân biệt được hiện tại là ngày hay đêm, không rõ là ngày nào năm nào, chỉ biết cô gái đang nằm trên người hắn hương thêm raatts dễ chịu, môi của nàng mềm mại. Hắn không khống chế được sức lực, càng cắn mút nàng mạnh hơn, làm nàng cảm thấy nghẹt thở. Trong nháy mắt hắn lại trở nên ôn nhu, nhẹ nhàng mút môi nàng, sau đó đầu lưỡi từ từ dò xét vào miệng nàng, nhẹ nhàng quấn lấy đầu lưỡi kia.

Đầu óc Lâm Hồi Âm trở nên trống rỗng, nàng chưa bao giờ bị người nào hôn nhẹ nhàng, tỉ mỉ như vậy. Tốc độ của hắn rất chậm nhưng lại làm nàng cảm thấy sợ hãi và rung động.

Cả người nàng cũng dần dần mất khí lực, toàn thân mềm nhũn, cả người như đắm vào trong bể tình vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Ta có thể hôn ngươi không? (26)

Cả người nàng cũng dần dần mất khí lực, toàn thân mềm nhũn, cả người như đắm vào trong bể tình vậy. Xụi lơ nằm trong ngực hắn, vô lực dựa vào người hắn, hai tay hoảng hốt không biết đặt đâu chỉ có thể nhích tới nhích lui trên ngực hắn.

Động tác ấy của nàng giống như sờ lên ngực hắn vậy, toàn thân hắn giống như dấy lên một ngọn lửa mạnh, đè nén lại cảm xúc của hắn. Giống như nước sông tràn đê, trong nháy mắt quét sạch lý trí của hắn. Hắn ôm nàng nhanh chóng đứng dậy đè nàng lên một gốc cây cổ thụ ngàn năm, sau đó một tay giữ gáy nàng, cúi đầu đè thặt chặt lên môi nàng.

Vóc người hắn rất cao, nàng thấy chột dạ, theo bản năng vòng tay lên cổ hắn tìm kiếm điểm tựa. Nhưng cử chỉ chủ động nho nhỏ kia càng làm hắn hôn nàng điên cuồng hơn. Đầu lưỡi hắn cứ lặp đi lặp lại quấn quít với lưỡi nàng. Không dừng lại, gióng như là dẫn dụ càng lúc càng khẩn trương.

Trong nháy mắt đó Lâm Hồi Âm mất hết năng lực phán đoán và cảm quan. Nàng không nghe được tiếng gió xào xạc bên tai, cũng không thấy rõ cảnh tượng trước mặt nào. Nàng chỉ có một tri giác duy nhất đó là hắn đang hôn nàng, đầu lưỡi hắn rất nóng đến nỗi làm nàng thấy chút đâu, giống như có lửa cháy vậy.

Dạ Huyền không nhận ra hôn lại thích thú đến vậy, Lúc ban đầu hắn cần độ kiếp mà tùy tiện bắt lấy một người đàn bà. Dây dưa triền miên cùng nàng bảy ngày chẳng thấy vui vẻ gì ngược lại còn thấy rất đâu khổ.

Khi đó hắn thật sự không hiểu được chuyện nam nữ dây dưa có gì hay để cho nhiều gã đàn ông mê mệt đắm chìm trong mỹ sắc như vậy.

Nhưng sau này, khi hắ biết được người đàn bà hắn tùy tiện bắt lấy lại chính là người hắn muốn tìm, có trời mới biết hắn đã vui mừng đến mức nào/

Nhưng mà nàng lại ghét hắn, hắn không biết phải làm sao, chỉ có thể bắt cóc nàng lần nữa. Cũng từ lần đó hắn mới biết được, cảm giác của một người đàn ông khi ngắm nhìn người phụ nữ mình thích là như thế nào... Cả người giống như bị thiêu đốt, hận không thể nuốt nàng vào trung bụ, cật kiền mạt tích đến chết mới dừng.

Nhưng nàng lại kêu đau hắn cũng hết cách, chỉ có thể cố nén lại sự khó chịu, rút khỏi cơ thể nàng. Hắn rất muốn trong đêm khuya ôm nàng, phục vụ nàng nhưng mỗi lần thấy nàng đều không khống chế được sự xúc động ấy. Vậy nên lúc đi qua thanh lâu mới mượn những quyển xuân cung đồ kia, cẩn thận học hỏi.

Nhưng mà tối nay nàng bất chợt ngã vào trong ngực hắn, khi môi nàng dán lên môi hắn, hắn mới phát hiện những thứ học được kia trong nháy mắt đều biến thành hư không, chỉ còn bản năng mất không chế.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 277: Ta có thể hôn ngươi không? (27)

Càng nghĩ Dạ Huyền càng dùng sức liếm mút miệng Lâm Hồi Âm, hắn cảm thấy mình vốn dĩ chẳng có ham muốn với đàn bà nhưng bây giờ hắn lại không ngờ, hắn thật sự mất đi sự không chế, cứ hết sức hôn cô gái hắn chờ đợi ngàn năm nay. Hắn siết chặt lưng nàng, hận không thể khảm nàng vào trong xương thịt mình trọn đời không tách ra.

Lâm Hồi Âm bị hắn hôn toàn thân căng thẳng, run rẩy. Mặt nàng đỏ lên, cũng không biết là vì thẹn thùng hay là bản thân ham muốn mà nhiệt độ toàn cơ thể tăng lên. Thân thể nàng càng lúc càng mềm nhũn, xụi lơ đến cuối cùng nàng cảm thấy mình sắp không nắm được bả vai hắn nữa.

Tay nàng từ từ rơi xuống, Dạ Huyền nâng chân nàng lên quấn lên eo hắn. Tay còn lại bừa bãi dò xét vào bên trong quần áo nàng, cảm nhận được da thịt mềm mại của nàng khẽ run rẩy, trong phút giây ấy hắn phát hiện bản thân sắp phát điên rồi.

Tất cả lý trí đều biến mất không còn một mống, môi hắn rời khỏi miệng nàng gặm nhấm rái tay rồi hôn xuống cổ, lại nhẹ nhàng kéo thật cổ áo hôn lên xương quai xanh trắng noãn thanh tú.

Tình yêu cùng ham muốn lúc ngươi chưa thử qua ngươi vĩnh viễn không bao giờ biết được nó có bao nhiêu tốt đẹp, bao nhiêu câu người. Nhưng một khi ngươi đã thử nhất định sẽ sa ngã.

Dạ Huyền sống đã hai ngàn năm, cùng từng lên giường với Lâm Hồi Âm nhưng cũng chưa bao giờ đường đường chính chính hưởng thụ như bây giờ. Trong lúc bất chợt đến quá bất ngờ, không chút đề phòng làm cả người hắn như phát điên, bao nhiêu bản năng đàn ông đều bộc phát hết.

Hắn cảm thấy hạ thân mình căng cứng như sắp nổ vậy, khó chịu hắn chẳng biết phải làm sao chỉ có thể chạm lên bụng nàng rà tới rà lui. Mặc dù cách một lớp quần áo nhưng Dạ Huyền cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều. Điều đó làm hắn càng tăng thêm sức lực, cứ chạm tới chạm lui cứ như vậy làm Lâm HỒi Âm cả lưng ngã vào cây đại thụ, từ sau ót nàng truyền đến một trận đau đỡn nước mắt đột nhiên ứa ra.

Dạ Huyền nhất thời dừng lại hết tất cả cử động, một cảm giác ảo não đau lòng dâng lên, ôm chặt lưng nàng nhưng vẫn như cũ đè chặt lên thân thể nàng.

Sau khi bị đau, lý trí của Lâm Hồi Âm cũng dần dần khôi phục mới chợt phát hiện động tác hiện tại của Dạ Huyền có bao nhiêu ái muôi, bao nhiêu điên cuồng.

Cả người nàng bị hắn ôm chặt, cổ áo cũng bị kéo xuống, đầu hắn vùi trước ngực nàng, tay nàng lại chóng lên bả vai hắn. Quần áo nàng bị hắn vén lên xộc xệch, nàng sợ mình bị rơi nên càng kẹp chặt eo hắn. Quần áo hắn cũng rất lộn xộn, mái tóc bị mồ hôi thấm ướt. Chỗ đó của hắn đặt lên người nàng, vừa cứng vừa nóng, thậm chí nàng còn cảm nhận được mạch đập. Từng chút từng chút nhưng rất kịch liệt, cảm giác đó từ bụng truyền đến tim làm tim nàng cũng đập mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 278: Ta có thể hôn ngươi không? (28)

Chỗ đó của hắn đặt lên người nàng, vừa cứng vừa nóng, thậm chí nàng còn cảm nhận được mạch đập. Từng chút từng chút nhưng rất kịch liệt, cảm giác đó từ bụng truyền đến tim làm tim nàng cũng đập mạnh.

Hắn tiếp xúc thân mật mà từ đầu đến cuối nàng cũng không phản kháng cứ mặc hắn điên cuồng như vậy.

Lâm Hồi Âm không tưởng tượng nổi hết thảy chuyện vừa phát sinh nàng lại là nhân vật chính, hơn nữa bây giờ nàng cũng đang chìm đắm trong đó, không hề bài xích, cũng không chán ghét... Đây là như thế nào?

Mặt Lâm Hồi ÂM đỏ lên, trái tim như sắp rơi ra ngoài, nàng không hiểu mình vậy là sao cũng không hiểu tại sao Dạ Huyền lại hôn nàng, hắn muốn làm như vậy với nàng sao?

Tại sao? Tại sao vậy? Rất nhiều câu hỏi xuất hiện trong đầu nàng, nàng suýt nữa thì phát điên nghĩ đến nghĩ lui cũng không tìm được câu trả lời.

Triêu Ca đã từng đối tốt với nàng, cũng làm nàng thấy vui vẻ kết quả quay đầu lại cũng chỉ là nàng tự mình đa tình.

Người khôn vấp một lần sẽ không có lần thứ hai, vậy nên ngàn vạn lần nàng cũng không muốn nghĩ rằng Dạ Huyền là muốn cho nàng hạnh phúc.

Huống hồ Dạ Huyền từng nói... trong lòng hắn đã có người thương. Lâm Hồi Âm ngẩng đầu nhìn khuôn mặt anh tuấn trước mắt, hắn cũng đang nhìn nàng thầm nghĩ Dạ Huyền sao có thể thích nàng đây, nhất định là nàng đã suy nghĩ nhiều quá thôi.

Nhưng nếu hắn không thích nàng tại sao lại làm những chuyện này voi snangf? Bởi vì nhất thời xúc động không khống chế được sao?

Nghĩ đến đây toàn thân Lâm Hồi Âm cứn ngắc, theo bản năng đưa tay lên đẩy Dạ Huyền ra.

Dạ Huyền cảm nhận được sự kháng ngự của nàng, nhưng cũng không nhúc nhích mở to mắt nhìn nàng.

Lâm Hồi Âm bỏ chân mình khỏi hông hắn, cả người suýt té trên mặt đất cũng may Dạ Huyền nhanh chóng đỡ được eo nàng, giúp nàng ổn định thân thể. Sắc mặt Lâm Hồi Âm tái nhợt, nói: "Buông ta ra."

Dạ Huyền không nhúc nhích chỉ là cứ nhìn nàng nóng bỏng như vậy, đáy mắt hắn lóe lên chút ánh sáng cuối cùng chỉ im lặng đặt nàng đứng vững trên mặt đất rồi buông eo nàng ra.

Chân Lâm Hồi Âm vừa chạm đất đã nhanh chóng lùi về phía sau hai bước, cúi thấp đầu sửa lại quần áo và tóc rồi quay đầu không nhìn Dạ Huyền nữa.

Dạ Huyền đứng tại chỗ nhìn nàng im lặng hồi lâu mới đưa tay ra chỉnh sửa trang phục của mình, rồi lại nhìn nàng chằm chằm, giọng điệu tự nhiên rất nhiều: "Chân ngươi còn có thể đi sao?"

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu liếc mắt nhìn Dạ Huyền một cái rồi mất tự nhiên quay đầu đi, khẽ cử động nhẹ chân phát hiện có chút đau không nhịn được mà nhíu mày một cái. Trên gương mặt tỏ ra không có việc gì, gật đầu nói: "Khá tốt."

Sau đó vội cất bước xuống núi.

Nàng là muốn mình được tự nhiên nên cố nén đau, bước chân khá vững vàng nhưng trong phút lơ đãng lại run rẩy.

Dạ Huyền quan sát nàng một hồi rồi nhanh chóng bước đến trước mặt nàng, ngồi xổm xuống nói: "Lên đi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Ta có thể hôn ngươi không? (29)

Lâm Hồi Âm đứng trước mặt Dạ Huyền qua hồi lâu cũng không nhúc nhích.

Dạ Huyền chờ một lúc phát hiện cô gái sau lưng không có phản ứng gì mới quay đầu nhìn lại, vươn tay ra kéo nàng đến ngã xuống lưng mình. Lúc này mới lấy tay nàng vòng qua cổ mình rồi chậm rãi đứng dậy, suốt chặng đường dọc theo thềm đá uốn lượn đi xuống núi. Trên đường đi hai người cũng không hề nói với nhau câu nào, đều im lặng suy tư.

Lâm Hồi Âm tâm loạn như ma, đáy lòng Dạ Huyền lại thấy bất an. Nếu mới vừa rồi không phải đầu nàng đập vào cây sợ là ở ngay chỗ đó hắn đã muốn nàng.

Hắn cũng không hiểu lúc nãy hắn là bị gì cũng không cách nào không chế cảm xúc được.

Hắn không tiếp xúc nhiều với phụ nữ nên không hiểu hiện tại nàng đang nghĩ gì. Bình tĩnh mà xem xét thì chỉ với nàng hắn mới làm những chuyện kia, thật sự là vừa kích động vừa thấy vui sướng. Nhưng hắn lại phát hiện sắc mặt nàng không tốt giống như nàng không phải là thích thú ưa thích gì vậy vậy nên hắn không dám..

Hắn biết rõ nàng chịu làm bạn với hắn, chịu ở bên cạnh hắn... như vậy hắn đã cảm thấy đủ rồi.

Nhưng dù sao vẫn luôn khát vọng, nhìn nàng thôi còn chưa đủ, hắn còn muốn tiếp xúc với nàng nhiều hơn nữa, muốn nhiều hơn nữa...

****

Lúc quay về phòng trời đã rất khuya, đại đa số các căn phòng đều đã tắt đèn. Chỉ còn vài ba gian là đang có ánh nến mập mờ, Dạ Huyền cõng Lâm Hồi Âm đến trước cửa phòng nàng, nhẹ nhàng đẩy cửa ra rồi cõng nàng vào trong đặt trên giường.

Hai người vẫn không ai nói chuyện, Dạ Huyền ngẩng đầu nhìn Lâm Hồi Âm mọt cái phát hiện sắc mặt nàng vẫn rất khó coi. Hắn mấp máy môi rồi ngồi xổm xuống trước mặt nàng giúp nàng cởi vớ, kiểm tra chân nàng một chút lại phát hiện nó hơi sưng thì vội lấy ra một lọ thuốc mỡ từ trong ngực ra nhẹ nhàng bôi cho nàng.

Lâm Hồi Âm cúi đầu nhìn động tác của hắn càng thêm bự bôi.

Dạ Huyền bôi xong thuốc mới đứng dậy, lại đậy nắp lại rồi đưa cho Lâm Hồi ÂM: "Mỗi ngày nhớ bôi lôi, sẽ rất nhanh hết sưng."

Lâm Hồi Âm cắn môi không lên tiếng cũng không nhận lấy lọ thuốc.

Dạ Huyền nhìn nàng một chút sau đó đặt lọ thuốc vào tay nàng. Khóe môi giật giật giống như muốn nói gì đó nhưng rồi lại thôi. Xoay người đi, giúp nàng khép kín cửa phòng, tắt nến xong mới mở miệng: "Thời gian không còn sớm, ngươi nghỉ ngơi đi." Sau đó xoay người rời đi.

Trong phòng trở nên yên tĩnh, Lâm Hồi Âm ngồi trên giường, lòng bối rối, trong đầu bao nhiêu câu hỏi giằng co cuối cùng cũng không nghĩ ra được câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Ta có thể hôn ngươi không? (30)

Trong phòng trở nên yên tĩnh, Lâm Hồi Âm ngồi trên giường, lòng bối rối, trong đầu bao nhiêu câu hỏi giằng co cuối cùng cũng không nghĩ ra được câu trả lời.

Một lát sau Lâm Hồi ÂM nghe thấy tiếng đống cửa sổ "Két" truyền đến từ căn phòng đối diện thì tâm càng loạn. Nàng ngã lên giường phủ chăn kín đầu mình chà mạnh hai cái sau đó cả người bất động.

Cũng không biết qua bao lâu nàng mới vứt hết những thứ ngổn ngang trong đầu đi. Thời gian dần trôi sự bối rối cũng vơi đi không ít. Cả người mơ mơ màng màng, Lâm Hồi Âm trở mình, kéo chân đang rủ dưới giường lên, đang chuẩn bị chìm vào giấc ngủ thì bất giác lại muốn đi vệ sinh.

Hiện tại cách trời sáng còn khá lâu, Lâm Hồi Âm giằng co một lúc thì nhấc chăn lên xuống giường định bước ra phòng. Chân trái bị trật khớp nên có chút

đau, vì vậy toàn bộ trọng tâm đều đặt lên chân phải khập khiễng bước về nhà xí.

Đi cầu xong lần nữa trở về phòng là phải bước xuống bậc thang.

Lên bậc thang nàng có thể nhảy lên nhưng còn xuống... Gặp điều khó khăn vậy nên chỉ cso thể chậm chạp đặt chân xuống đất, nhưng cảm thấy không ổn, chân mềm nhũn cả người nàng ngã về phía trước. Lâm Hồi Âm theo bản năng vươn tay túm lấy một cành cây muốn ổn định cơ thể mình cùng lúc đó lại có một thân ảnh lướt đến đỡ lấy cánh tay nàng.

Lâm Hồi Âm sững sờ, quay đầu thì nhìn thấy Triêu Ca toàn thân áo trắng, sắc mặt ảm đạm.

"Ngươi ổn chứ?" Triêu Ca hỏi vừa giúp nàng ổn định.

Lâm Hồi Âm không ngờ đã khuya vậy rồi Triêu Ca còn xuất hiện bên cạnh mình. Mặt nàng trở nên cực kỳ khó coi, cắn cắn môi dưới cũng không lên tiếng chỉ là rút tay mình ra khỏi tay Triêu Ca.

Triêu Ca nhìn lòng bàn tay trống rỗng đáy lòng không hiểu sao lại thấy hoảng hốt. Ánh mắt nhìn chằm chằm Lâm HỒi Âm, sau đó nhìn khoảng cách từ đây về phòng nàng còn một đoạn thì lên tiếng, giọng nói thanh đạm vô cùng lại mang theo chút kích động: "Bị trật chân còn có thể đi sao? Để ta đưa ngươi về."

Triêu Ca nói xong đưa tay ra đỡ lấy Lâm HỒi Âm.

Lâm Hồi Âm lê chân bước sang một bên giơ tay lên hất tay Triêu Ca ra.

Triêu Ca lặng lẽ buông thõng tay, nhìn Lâm HỒi Âm giọng bất đắc dĩ: "Hồi Âm, ngươi đừng như vậy chỉ là ta lo lắng cho ngươi."

Lâm HỒi Âm cảm thấy những lời nói này thật buồn cười. Trước kia có lẽ nàng sẽ rất cảm động nhưng bây giờ nàng lại thấy cực kỳ châm chọc. Trước kia lúc nàng vừa đến Thần Sơn không phải là đi học thì hắn rất ít khi tìm đến nàng, nhưng từ khi cả hai người ngả bài với nhau đây đã lần thứ hai hai người gặp nhau.

Lâm Hồi Âm quay đầu nhìn vào mắt Triêu Ca, cong môi, lời nói không chút lưu tình: "Triêu Ca ngươi có thể đừng xuất hiện trước mặt ta trong đêm hôm khuya khoắt như vậy không? Ta thật sự không muốn gặp ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Nàng ghen sao?[1]

Triều Ca cảm thấy như có con dao đâm vào lòng, cực kỳ khó chịu, trong khoảng thời gian ngắn chỉ nhìn Lâm Hồi Âm, không biết nên nói chuyện thế nào.

Triều Ca hắng giọng, rốt cục mới miễn cưỡng nói với Lâm Hồi Âm, thổ lộ ra lời trong lòng:"Hồi Âm, chúng ta không nên như vậy."

Hắn và nàng, hai người, vốn không nên như vậy.

Ngàn năm trước, bọn họ yêu nhau, ngàn năm sau, đáng nhẽ bọn họ vẫn phải ở cùng một chỗ.

Lâm Hồi Âm mím môi, không lên tiếng, đảo mắt, lại thoáng hiện qua lửa giận, hừng hực thiêu đốt.

"Hồi Âm, chúng ta thật sự không nên như thế." Triều Ca nặng nề lặp lại một lần.

"Chúng ta không nên như vậy, vậy chúng ta nên thế nào?" Lâm Hồi Âm không thể nhịn nữa, chanh chua nói:"Chẳng lẽ chúng ta nên như thế, ta chẳng hay biết gì, ngây ngốc cái gì cũng không biết, tưởng ngươi thật tâm với ta, sau đó ngốc hồ hồ, nhận sự dạy dỗ của ngươi, biến thành Thanh Âm ngươi vẫn mong chờ?"

"Hồi Âm, lần trước là ta không đúng, để ta giải thích, chúng ta đừng như vậy, chúng ta bắt đầu lại nhé, được không?"

Nàng không hiểu, vì sao Triều Ca muốn biến là có thể biến, nàng cũng không hiểu, rõ ràng đã hết hy vọng, vì sao năm lần bảy lượt hắn vẫn bám riết lấy nàng?

Lâm Hồi Âm cắn môi, có bực bội nói với Triều Ca:"Triều Ca, ngươi đừng gây trò cười nữa, dựa vào cái gì ngươi nói đừng như vậy, ta phải nghe lời ngươi đừng như vậy, dựa vào cái gì ngươi nói một bắt đầu lại lần nữa, ta phải bắt đầu lại lần nữa, Triều Ca, ngươi cho là ngươi là ai?"

Triều Ca xấu hổ ngẩng đầu, nhìn Lâm Hồi Âm, khuôn mặt hắn thanh nhã bức người, mang theo khí thế khiến người ta theo không kịp, đáy mắt sáng rọi

như thanh tuyền, rất sáng, vẫn nhỏ nhẹ nói:"Ta biết ngươi giận ta, nhưng mà, Hồi Âm, ngươi phải biết rằng, vô luận như thế nào ta cũng không làm tổn thương ngươi, ta đối với ngươi cho tới bây giờ đều là thật tình....."

Lâm Hồi Âm cong môi nở nụ cười, như trào phúng, càng như tự giễu.

"Hồi Âm, cho ta một cơ hội, chúng ta làm lại từ đầu, được không?" Triều Ca nhìn Lâm Hồi Âm, cảm thấy người trước mắt đúng thật là Thanh Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 282: Nàng ghen sao?[2]

282. Nàng ghen sao?[2]

Hắn đúng là vẫn còn yêu của nàng, nhìn đến nàng cùng Dạ Huyền như vậy thân cận, hắn ghen tị, hắn ghen, hắn đáy lòng không thoải mái.

Triều Ca nghĩ nghĩ, tiếp tục mở miệng, nói:"Hồi Âm, vô luận ta làm cái gì, kỳ thật ta đều muốn tốt cho ngươi, ta bảo vệ sự an toàn của ngươi, nếu l ngươi thật sự không muốn học tập tiên thuật, như vậy không cần học, ta....."

Triều Ca nghĩ, cái đêm mình và Lâm Hồi Âm tan vỡ ấy, Dạ Huyền và hắn đánh nhau, hắn nhớ lại, tiếp tục nói:"Ta sẽ cố gắng bảo vệ ngươi thật, nếu ngươi không thể tu thành tiên, không sao cả, đợi ta ngăn cản ma tôn thức tỉnh, ta sẽ cùng ngươi làm người, cùng ngươi hưởng thụ sinh lão bệnh tử chốn nhân gian....."

"Triều Ca." Lâm Hồi Âm cắt ngang lời hắn.

Triều Ca ngậm miệng, nâng mày, nhìn Lâm Hồi Âm.

"Không có khả năng....." Lâm Hồi Âm nhếch môi, không còn chanh chua như ban nãy, thanh âm cũng thực bình tĩnh:"Thật sự không có khả năng..... Rất nhiều chuyện, đã xong chính là đã xong, ngươi muốn đầu bắt lại từ đầu, nhưng ta thật sự không muốn..... Không muốn làm lại từ đầu."

Lâm Hồi Âm như sợ Triều Ca không nghe rõ, đặc biệt lặp lại một lần:"Tuyệt đối không muốn bắt đầu lại từ đầu."

Triều Ca biến sắc, bên tai còn quanh quẩn lời nàng vừa nói, hắn không chết tâm, cũng không cam tâm, không kịp nghĩ đã mở miệng chất vấn:"Ngươi không muốn bắt đầu với ta, vậy ngươi muốn cùng ai? Chẳng lẽ là Dạ Huyền?"

Lâm Hồi Âm không ngờ Triều Ca nhưng sẽ chất vấn mình, tức giận lại dâng lên, nàng vung một cái tát thẳng mặt hắn

Nàng dùng sức, đánh nghiêng đầu Triều Ca, nhưng vẫn chưa hết giận, thậm chí toàn thân còn run lên, cảm thấy Triều Ca quá nực cười, hắn lấy thân phận gì để chất vấn nàng? Hắn là gì của nàng? Giọng điệu hắn rất tự tin, giống như nàng thực sự làm điều gì có lỗi với hắn!

Lâm Hồi Âm hít sâu một hơi, cố gắng bình tĩnh, cười lạnh nói:"Hoàng thái tử, ngươi không biết lời ngươi vừa nói rất buồn cười sao? Ngươi chẳng là gì cuae ta, ta Lâm Hồi Âm, tamuốn cùng ai cùng một chỗ, ta nghĩ hoàng thái tử cũng không có tư cách hỏi đến, ta yêu ai cũng chẳng liên quan gì đến ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 283: Nàng ghen sao?[3]

283. Nàng ghen sao?[3]

Lâm Hồi Âm rất quả quyết.

Đêm khuya yên tĩnh, Triều Ca đứng trước mặt nàng, sắc mặt đã khôi phục bình tĩnh, thần thái ấy, bình thản đến đáng giận.

Rất lâu sau, Triều Ca mới nhẹ nhàng chớp mắt, trong ánh mắt thanh minh thấu triệt, vẫn bất động nhìn nàng, giống như chưa tèng xảy ra chuyện gì, ngữ điệu bình tĩnh nhẹ nhàng:"Hồi Âm, ta xem chân ngươi cho ngươi."

Lâm Hồi Âm mím môi, xoay đi, không nhìn Triều Ca, cũng không hé răng.

Triều Ca ngồi xổm xuống, nhấc vạt váy Lâm Hồi Âm muốn xem chân cho nàng.

Lâm Hồi Âm đá chân lên, đá vào tay Triều Ca, nàng đá rất mạnh, người ta không kịp phòng, Triều Ca không có tiên lực hộ thể, không kịp phản ứng lại, tay bị nàng đá lên, từ từ ửng đỏ.

Hắn ngồi xổm xuống, sống sượng siết chặt nắm tay, yên lặng đặt bên người, ngẩng đầu lên nhìn phía Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm thản nhiên nhìn lại Triều Ca, hơi ngẩng đầu, đôi môi mân lại, có chút cố chấp.

Triều Ca lấy ra một bình thuốc, đưa cho Lâm Hồi Âm:"Vậy ngươi cầm thuốc đi, nhớ về bôi đấy, như thế sẽ chóng khỏi."

Bình này giống hệt bình Dạ Huyền cho nàng.

Khi nàng bị gậy trúc đánh vào tay, hắn cũng cho nàng bình thuốc như vậy.

Lâm Hồi Âm cảm thấy bình thuốc kia phá lệ chói mắt, giật bình thuốc ném vào bụi cây, sau đó xoay đầu, nhìn Triều Ca, ánh mắt sáng ngời:"Ta không cần!"

Sau đó đi sát qua bên người Triều Ca, khập khiễng tiêu sái rời đi.

Trong nháy mắt ấy, tay hắn nhẹ nhàng nâng lên, muốn bắt lấy tay của nàng, nhưng nâng đến một nửa, lại nặng nề rơi xuống, nhìn Lâm Hồi Âm dần dần đi xa, cả người hắn run rẩy, sắc mặt lại không có gì biến hóa, chỉ cảm thấy lòng mình, như bị bốn chữ kia hung hăng đâm thủng, máu tươi đầm đìa, vô cùng thê thảm.

Hắn tưởng, đêm hôm đó, hắn nhìn thấy nàng và Dạ Huyền cùng nhau chuồn xuống núi, cùng nhau trở về, hắn ghen tuông tận trời, phẫn nộ thổi quét trái tim, phát tiết lửa giận với nàng, lúc nghe xong những lời tàn nhẫn ấy, có phải nàng cũng có cảm nhận như bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 284: Nàng ghen sao?[4]

284. Nàng ghen sao?[4]

Triều Ca nhìn Lâm Hồi Âm, nàng không dám dẫm hẳn chân xuống đất, chỉ kiễng mũo chân, thoạt nhìn khập khà khập khiễng.

Nhưng dù vậy, nàng cũng không nhận sự hỗ trợ của hắn.

Hắn nhớ, sau khi hắn cứu nàng ra khỏi cung điện của Dạ Huyền, nàng cầm tay hắn, vội vàng hỏi, nếu nàng bị Dạ Huyền đuổi giết thì phải làm sao bây giờ, nàng còn nắm ống tay áo hắn, muốn hắn giúp, đưa nàng về nhà..... Kho ấy, tựa hồ nàng đã coi hắn là vị cứu tinh duy nhất trên thế gian này.

Triều Ca cảm thấy trái tim mình như bị cái gì siết chặt, khó chịu đến mức không thể hít thở, vẻ mặt bình tĩnh nhất quán có chút vặn vẹo, khóe mắt hắn bắt đầu phiếm hồng.

.....

Lâm Hồi Âm trở lại phòng, tâm tình buồn bực, nàng khó chịu nằm trên giường, mở trừng mắt mãi cho đến hừng đông.

Sau khi sinh nhật của Triều Ca qua đi, toàn bộ Thần sơn lại quay về theo quy luật, sáng sớm chạy bộ, Lâm Hồi Âm bị thương ở chương, đương nhiên là không thể chạy, nhưng vẫn đi báo danh.

Buổi sáng học ở atinh Điện, thiếu đi Liên Y, toàn bộ phòng học nhưng thật ra im lặng không ít, không có ai đắc ý dào dạt khoe khoang, toàn bộ phòng học có vẻ nặng nề, Lâm Hồi Âm mất ngủ cả tối hôm qua, hôm nay đi học thì nằm bẹp trên bàn ngủ đến khi hết giờ.

Buổi chiều học tiên thuật ở giáo trường, người giảng bài là Triều Ca, mà Lâm Hồi Âm bị đau chân nên chỉ có thể ngồi ở một bên, nhìn mọi người ngự kiếm phi hành.

Dạ Huyền cũng không thèm để tâm đến giờ học, vừa giải tán liền không coi ai ra gì mà đi đến chỗ Lâm Hồi Âm, sau đó trước mắt bao người, tư thái huyễn hoặc ngồi xổm trước mặt nàng, vươn tay xốc váy Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm cả kinh, theo bản năng vươn tay đi ngăn cản Dạ Huyền, Dạ Huyền còn nhanh hơn cả nàng, đã cởi ra giày, bàn tay nắm chân nàng cẩn thận

xem, sau đó mang giày lại cho nàng, ngẩng đầu, cười nhạt, tuyệt đại tao nhã nói:"Hình như tốt lên nhiều rồi."

Nàng hoảng hốt, vội lảng sang chủ đề khác:"Sáng nay sư huynh nói cuối năm có trận đấu, khảo hạch thành tích của tân sinh. Ta cảm thấy lần này ta lại đứng thứ nhất từ dưới lên rồi." Lâm Hồi Âm rũ mắt, chỉ vào chân mình, vẻ mặt tiếc nuối:"Ngươi nói xem, nếu trước khi khảo hạch mà chân ta bị thương thì tốt biết bao!"

Dạ Huyền bị Lâm Hồi Âm chọc cười, hắn cười là từ khoé mắt đuôi mày, dần dần rơi xuống phiến môi, thoạt nhìn giống như hoa tháng ba nở rộ.

Lâm Hồi Âm thấy thần, qua một lát, nàng liền cười ha ha, ghé vào tai Dạ Huyền, nói:"Bất quá nếu ngươi đếm ngược thứ nhất, ta có thể cam đoan ít nhất ta là đếm ngược thứ hai."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 285: Nàng ghen sao?[5]

Nói tới đây, Lâm Hồi Âm cảm thấy mình thông minh cực, liền vỗ vai Dạ Huyền, nói:"Cứ như vậy đi, dù sao ngươi cũng lợi hại lắm rồi, không cần biết thứ tự khảo hạch gì, ta không nghĩ nữa, cho nên đến lúc đó ngươi phải bại bởi ta, để cho ta đếm ngược thứ hai, ngươi đếm ngược thứ nhất."

"Đếm ngược thứ hai với đếm ngược thứ nhất có khác nhau sao?" Dạ Huyền từng ở Thần sơn tu tiên, lúc khảo hạch đều là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

"Đương nhiên là có!" Lâm Hồi Âm mở to hai mắt nhìn Dạ Huyền, dùng ánh mắt "hắn không hiểu" nói:"Mọi người chỉ biết chửi đứa đếm ngược thứ nhất là đại ngu ngốc, sẽ không mắng đứa đếm ngược thứ hai, hơn nữa, đếm ngược thứ hai dù không mạnh nhưng cũng hơn đếm ngược thứ nhất!"

Dạ Huyền cảm thấy Lâm Hồi Âm hoàn toàn là già mồm át lẽ phải, nhưng cũng chưa bao giờ cùng nàng tranh cãi, ngược lại bị nàng chọc cười, hắn nhắm mắt lại, lười biếng tựa vào một gốc cây,"ừ" một tiếng, nói:"Tùy ngươi."

Dạ Huyền thực hưởng thụ cảm giác ngồi cùng nàng, giống như mọi thứ xung quanh đều là hư không, tâm tình hắn vui vẻ.

Lâm Hồi Âm chẳng cảm thấy như Dạ Huyền, tuy chân bị thương, không thể ngự kiếm phi hành nhưng cả người cũng không rảnh rỗi, chán đến chết đi được, nhặt hòn đá lên khắc vào thân cây.

Thân cây cưng cứng, Lâm Hồi Âm dùng khí lực rất lớn mới khắc được, dùng nửa ngày, mới viết ra được ba chữ xiên xiên vẹo vẹo:"Lâm Hồi Âm", tên nàng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy chỉ có ba chữ thì có chút đơn điệu, nghĩ nghĩ, vẽ thêm một hình ngộ nghĩnh.

Dạ Huyền ngồi ở một bên vẫn nhìn chằm chằm nàng, cảm thấy không rõ, liền vươn đầu ngón tay, điểm điểm, hỏi:"Đây là chữ gì thế?"

"Này không phải chữ a!" Lâm Hồi Âm vừa trả lời vèa khắc sâu lên:"Đây là hình trái tim..... Ở cái thế giới của ta ý, hình này biu đạt tình yêu, đơn giản mà nói, chính là....."" Lâm Hồi Âm tạm dừng một chút, nghĩ nghĩ, liền xoay quá, nhìn Dạ Huyền, dùng lời nói trực tiếp nhất:"Ta yêu ngươi."

Biết rõ "Ta yêu ngươi" trong miệng nàng không phải nói cho mình nghe nhưng Dạ Huyền vẫn đỏ mặt, mất tự nhiên gật đầu,"ừ" một tiếng, lại không nói nữa, chỉ nhìn chăm chú vào hình trái tim kia.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Nàng ghen sao?[6]

Đột nhiên phía sau truyền đến tiếng nói:"Thần son có quy định, không được khắc lung tung lên cây!"

Lâm Hồi Âm run tay, ngay lập tức giấu hòn đá ra sau lưng, nghiêng đầu, nhìn thấy một sư huynh thần thái nghiêm túc đứng trước mặt nàng và Dạ Huyền.

"Khắc linh tinh sẽ bị phạt tảo rừng trúc!" Sư huynh nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm:"Là ngươi khắc sao?"

Lâm Hồi Âm còn chưa trả lời, Dạ Huyền đã thản nhiên lên tiếng:"Là ta khắc."

Lâm Hồi Âm kinh ngạc xoay qua nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền vẫn chẳng tỏ thái độ gì, bình thản nói:"Là ta khắc, có sao không?"

Sư huynh cả người khí tràng nháy mắt đã bị Dạ Huyền đè xuống, rõ ràng người có lý là hắn, nhưng lúc này, một câu cũng không nói ra được.

Hắn nghĩ một hồi, cuối cùng nhẹ giọng nói, "Nể tình ngươi lần đầu phạm phải, lần này ta tha, nhưng là sau không được khắc linh tinh, nếu không lần sau tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu!"

Lập tức, sư huynh liền xoay người, bước nhanh rời đi, đi xa rồi mới thở ra một hơi.

Lâm Hồi Âm đã ném hòn đá xuống, cầm tay áo Dạ Huyền, đứng lên, nghiêng đầu, nhìn Dạ Huyền, đô đô miệng, tràn đầy thầm oán:"Vì dao ngươi nói là ngươi khắc, không phải mà, mà ta mà. Quả nhiên thân phận nhị hoàng tử của ngươi dùng tốt đấy!"

"Nếu dùng tốt, vậy tặng cho ngươi, về sau ngươ đa dụng dùng đi." Dạ Huyền quay đầu, nhìn Lâm Hồi Âm:"Dù sao nếu ngươi không cần, nhị hoàng tử thân phận này chẳng khác gì phế phẩm, không dùng được!"

"Thật sự còn có thể như vậy sao?" Lâm Hồi Âm cổ miệng, có chút không tin đảo mắt:"Ta dùng thân phận nhị hoàng tử để sai lệnh người khác, cũng có thể chứ?"

"Có thể." Dạ Huyền gật đầu, không chút do dự trả lời.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu, trông thấy một đệ tử đi qua, liền "Ê" một tiếng, kêu kẻ kia dừng bước, nàng mở miệng nói:"Nhị hoàng tử nói, ngươi giúp hắn lấy chén nước đi!"

Dạ Huyền sau sinh nhật của Triều Ca, thân phận được sáng tỏ, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Thần sơn.

Đệ tử nghe được Lâm Hồi Âm nói, lập tức không hai lời ngự kiếm bay đi, qua chốc lát, thật sự bưng một chén nước, hai tay cung kính đưa lên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 287: Nàng ghen sao?[7]

287. Nàng ghen sao?[7]

Lâm Hồi Âm không ngờ, mình tùy tiện nói một câu mà đệ tử kia thật sự mang nước tới, nhất thời có chút ngượng ngùng, Dạ Huyền bên cạnh lại bình tĩnh vươn tay, tiếp nhận chén nước.

Đợi đệ tử rời đi rồi, Dạ Huyền mới đưa chén nước cho Lâm Hồi Âm:"Uống đi."

Lâm Hồi Âm từ nhỏ đến lớn chưa từng ỷ mạnh sai sử người khác như vậy, nhất thời cảm thấy mình tựa hồ là cố tình gây sự, nhìn chén nước trước mặt, lui về sau một bước, không đi nhận.

"Làm sao? Không phải khát nước sao?" Dạ Huyền dịu dàng hỏi.

Lâm Hồi Âm không đáp, chỉ cảm thấy đáy lòng bất an, cúi đầu.

"Làm sao vậy? Không thoải mái?" Dạ Huyền lại lên tiếng, âm điệu như trước mềm mà nhuyễn, như che chở cái gì trân ái.

Lâm Hồi Âm lắc đầu.

Hai người như dừng hình, Lâm Hồi Âm không nói lời nào, Dạ Huyền rất kiên nhẫn, cảm thấu nước trong tay đã lạnh, liền dụng tiên lực, hâm ấm nước.

Có người đi ngang qua, nhịn không được lắc đầu, nhìn hai người bọn họ, thấy có chút mạc danh kỳ diệu.

Nữ nhân đôi khi, chính là trời sinh như vậy, rõ ràng là mình làm hỏng không khí nhưng lại cứ khăng khăng không chịu thay đổi, muốn chờ người đối diện chủ động làm dịu không khí trước.

Cho nên rõ ràng là Lâm Hồi Âm cảm thấy ngượng ngùng không lên tiếng nói chuyện mới khiến cho hai người cứng ngắc, nàng cũng biết hẳn là nàng nên mở miệng trước làm dịu đi không khí, nhưng nàng vẫn ngậm miệng, không nói một tiếng, thậm chí trầm mặc đến cuối, lại cảm thấy ấm ức.

"Làm sao vậy?"

Dạ Huyền rất kiên nhẫn, nhạ Lâm Hồi Âm thấy lòng ấm lên, nàng cắn môi nhăn nhó một chút, liền nâng lên tay, nhận cốc nước, rầm rầm uống một mạch.

"Không uống?" Dạ Huyền hỏi một tiếng, Lâm Hồi Âm lắc đầu, Dạ Huyền liền tự nhiên vươn tay, nhận lại chén, nắm ở trong tay mình.

Một lúc sau, Dạ Huyền thấy Lâm Hồi Âm vẫn không nói lời nào, lại hỏi:"Không vui?"

Lâm Hồi Âm lại lắc đầu, thanh âm mềm nói:"Không có."

"Vậy làm sao?"

Lâm Hồi Âm nhẹ giọng ra tiếng:"Vừa rồi có phải ta có chút quá phận không? Ta không cố ý, chính là nghe ngươi nói, ta liền ý nghĩ nóng lên liền thuận tiện thử thôi, thật không ngờ hắn thật sự bưng nước....."

Hoá ra là vì chuyện này..... Dạ Huyền thở dài nhẹ nhõm, kìm lòng không đậu nâng tay, xoa tóc nàng:"Sẽ không." Dừng một chút, Dạ Huyền lại bổ sung:"Ngươi muốn làm cái gì thì làm cái đó, ta gánh thay ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 288: Nàng ghen sao?[8]

288. Nàng ghen sao?[8]

"Thật vậy chăng?"

"Thật." Dạ Huyền không do dự, cực kỳ chắc chắn.

"Ta sai ngươi cũng có thể chứ?" Giờ này khắc này đã muốn hạ khóa, toàn bộ giáo trường không có bao nhiêu người, có vẻ yên tĩnh, giọng của Lâm Hồi Âm rất nhẹ, lại bay rất xa.

"Có thể."

Lâm Hồi Âm cắn môi dưới, nhịn không được muốn thử một lần, nàng tạm dừng trong chốc lát, rốt cục mở miệng nói:"Vậy ngươi cõng ta tới nhà ăn đi, chân ta đau, không muốn đi đường, ta muốn ăn đường dấm chua bài cốt, còn muốn ăn mật nước củ sen, ngươi gọi cơm cho ta....."

Nói xong, Lâm Hồi Âm lại lo lắng, hắn đường đường là nhị hoàng tử, mà nàng còn nợ hắn ba vạn lượng ngân phiếu.....

"Được." Dạ Huyền nố rồi loeenf cúi người.

Lâm Hồi Âm nhìn người phía trước, do dự một chút, lại vẫn leo lên.

Dạ Huyền đợi nàng lên, liền đứng lên, vững vàng cước bộ, cõng nàng tới nhà ăn.

Đến căn tin, Dạ Huyền thật sự đem Lâm Hồi Âm đặt ở vị trí trước cửa sổ, phải đi gọi cơm.

Dạ Huyền đưa cho Lâm Hồi Âm thìa bà đũa, chỉ vào đồ ăn vừa gọi, nói:"Ăn đi."

Lâm Hồi Âm rốt cuộc vẫn cảm thấy hết thảy như đang nằm mơ, cũng chậm rãi ăn một miếng, sau đó lại như tiểu nhân bốc đồng ngẩng đầu, nhìn Dạ Huyền nói:"Ta muốn ăn bánh bao."

"Ừ." Dạ Huyền buông đũa, đứng dậy, đi gọi bánh bao.

Dạ Huyền nghe lời lấy xong, lá gan của nàng cũng to lên, liền già mồm át lẽ phải, lắc đầu, tiếp tục yêu cầu, nói:"Ta không muốn ăn bánh bao, muốn ăn cơm."

Dạ Huyền không căm tức, thậm chí cũng không cảm thấy thiếu kiên nhẫn, xoay người đi lấy cơm.

Lâm Hồi Âm nhìn bát cơm trước mặt, bế tắc trong lòng hoàn toàn biến mấy, nàng tin hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 289: Nàng ghen sao?[9]

289. Nàng ghen sao?[9]

Ngay cả vấn đề tra tấn nàng hồi lâu,"Dạ Huyền vì sao đột nhiên hôn môi nàng","Vì sao Dạ Huyền hôn nàng xong lại làm bộ như không có chuyện gì","Dạ Huyền vì sao tốt với nàng như vậy, đơn thuần chỉ vì bọn họ là bằng hữu sao", rất nhiều vấn đề, đều nháy mắt biến không còn bóng dáng.

Nữ nhân vốn không có tình yêu.

Tình yêu chỉ thuộc về nam nhân.

Không liên quan đến tình yêu, chỉ đơn thuần muốn hưởng thụ tất thảy tốt đẹp này, hưởng thụ cảm giác hạnh phúc được người che chở, sau đó kiêu ngạo làm một công chúa.

Mặc kệ người bên ngoài cảm thấy phần sủng ái này có bao nhiêu hoang đường, cảm thấy nữ nhân này có bao nhiêu ích kỷ, nam nhân này có bao nhiêu biến thái, nhưng, sủng ái này chính là như vậy, một người nguyện ý cho, một người nguyện ý nhận.

****

Liễu Nhiễu thận trọng, bất quá là ngắn ngủn vài ngày đã phát hiện Lâm Hồi Âm và Triều Ca có quan hệ gì, tựa hồ đã không thể vãn hồi, mà Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền giờ lại gắn bó với nhau.

Lâm Hồi Âm không nhiều tuổi, bất quá vừa mới trưởng thành, tiểu nữ sinh tính tình cẩn trọng, có Dạ Huyền hứa hẹn, trong nháy mắt như có ngọn núi dựa vào, làm chuyện gì cũng lo lắng mười phần.

Mà Dạ Huyền cũng không để ý nàng làm chuyện gì, đều dung túng nàng, bình tĩnh che chở nàng.

Ví dụ như, Lâm Hồi Âm hẹn Dạ Huyền đi hái quả, đến hơi sớm, liền ghé vào hồ nước, nhàm chán quá, bảo người ta đưa tới một ít bánh bao, bẻ bánh bao thành nhiều mảnh ném vào hồ nước. Trong hồ nước có rất nhiều cá, phía sau tiếp phía trước bơi tới ăn, Lâm Hồi Âm chơi bất diệc nhạc hồ, cá này ăn không biết sâu cạn, đợi khi Dạ Huyền đến, Lâm Hồi Âm đã ném hết bánh vào trong hồ nước, đi theo Dạ Huyền lên núi, tìm sơn quả mình thích ăn, buổi tối xuống núi, cá trong hồ đều chết sạch, bơi ngửa trắng bụng, nổi lềnh phềnh trong hồ nước, để Thần sơn sư huynh chất vấn, Lâm Hồi Âm chùi miệng, nhìn Dạ Huyền, nói, là ta chờ nhị hoàng tử chán quá, mới đứt cho cá ăn! Một câu, liền đem trách nhiệm đổ cho Dạ Huyền, Dạ Huyền chẳng kiêng dè mà vẫn thừa nhận, ngày hôm sau, cũng không biết Dạ Huyền lấy từ đâu ra đủ loại cá, mang vào căn tin, nói là cho Lâm Hồi Âm đứt cá ăn, nhưng Lâm Hồi Âm lại thấy đần độn vô vị, rốt cuộc không đi qua hồ nước kia nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 290: Nàng ghen sao?[10]

290. Nàng ghen sao?[10]

Lại ví dụ như, Lâm Hồi Âm nửa đêm nhàm chán, liền chạy đến bích tuyền chèo thuyền du ngoạn, Dạ Huyền liều mình bồi quân tử, Lâm Hồi Âm thấy nơi đó hoa sen đều kết đài sen, liền hái xuống dưới, bát hạt sen ăn. Hoa sen kia là thất thải hoa sen tam sư huynh từ Nam Hải dời qua đến, đào tạo thật lâu, mới nở hoa kết bồng, nghĩ chuyển qua hồ nước trước đại điện, ai ngờ bị Lâm Hồi Âm hủy diệt toàn bộ, tam sư huynh hồn hển chạy đến chất vấn nàng, Lâm Hồi Âm không biết hoa sen kia có thân phận hiển hách thế, liền chỉ vào Dạ Huyền, nói:"Là nhị hoàng tử sai ta như vậy làm!" Tam sư huynh nhìn Đông Hoang đại lục nhị hoàng tử, nghe đồn giết người không chớp mắt, liền ôm đài sen bị nàng xực hết hạt, lệ tuôn rơi xoay người bỏ chạy.

Lại ví dụ như, Lâm Hồi Âm tham ăn, thức ăn thần sơn lại ngon, nhưng cũng kiêng kị phô trương lãng phí, một tháng cũng chỉ có một ngày mới có một lần thức ăn ngon cải thiện, Lâm Hồi Âm lẻn vào phòng bếp, ăn hết đồ ăn không còn một mảnh, bị người trong căn tin bắt được, Lâm Hồi Âm theo thói quen đã có Dạ Huyền chống đỡ, liền không kiêng nể gì, đúng lý hợp tình, chỉ Dạ Huyền, nói:"Là hắn xúi giục ta như vậy!" Người kia nhìn hắc thái tử, cuối cùng chỉ có thể thả người.

.....

Mọi việc như thế, ngày nào cũngg cảy ra, mọi người lại không thể trách, thậm chí có nữ nhân còn bắt đầu hâm mộ Lâm Hồi Âm, cảm thấy nàng thật có phúc.

Nhưng Liễu Nhiễu thấy Triều Ca ngày một xuống sắc.

Nàng biết, nếu còn như vậy, Lâm Hồi Âm tất nhiên sẽ bị Dạ Huyền cướp đi..... Tốt như vậy, tuyệt thế như vậy, ai có thể chống cự được?.

May mà Liễu Nhiễu và Triều Ca chỉ chênh nhau có một tháng, Liễu Nhiễu suy nghĩ một trận, liền quyết định vào ngày sinh nhật mình phải làm cho Triều Ca và Lâm Hồi Âm ở cạnh nhau.

Triều Ca và Liễu Nhiễu, quen biết 100 năm, tương kính như tân, cho nên sinh nhật Liễu Nhiễu, Triều Ca nhận được thông tri, tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Mà Lâm Hồi Âm chỉ có Liễu Nhiễu là bạn tốt, đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

Nguyên bản Liễu Nhiễu không muốn mời Dạ Huyền, nhưng nàng vừa nói với Lâm Hồi Âm được một nửa, Dạ Huyền lại đến tìm Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm liền đặc biệt tự nhiên xoay quá, nhìn Dạ Huyền, nói:"Đêm nay Liễu Nhiễu sinh nhật, ngươi muốn đến không?"

Dạ Huyền không cự tuyệt, liền gật đầu đáp ứng.

Liễu Nhiễu cũng không biết nói cái gì nữa, cho nên, đêm hôm đó nguyên bản Liễu Nhiễu muốn mượn sinh nhật, an bài cho Triều Ca cơ hội, cứ như vậy trở nên có chút khó bề thực hiện.

.....

Liễu Nhiễu tổ chức sinh nhật muộn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291: Nàng ghen sao?[11]

291. Nàng ghen sao?[11]

Liễu Nhiễu chọn một vườn đào hẻo lánh, có một lộ thiên thạch bàn, Liễu Nhiễu đến sớm chuẩn bị xong hết tất thảy.

Này nọ rất đơn giản, bất quá là sơn quả còn có một vò nữ nhi hồng.

Liễu Nhiễu lau bình rượu một lần, đang chuẩn bị lau thêm lần nữa, Triều Ca theo Vô Lượng điện đạp mây bảy màu đáp xuống.

Liễu Nhiễu ngừng động tác, đứng thẳng thân mình, nhìn thất thải tường vân biến mất không thấy, Triều Ca không nhiễm một hạt bụi trần vững vàng đứng trên cỏ xanh, nàng mới phúc thân, cong khóe môi, mở miệng:"Gặp qua hoàng thái tử."

"Chỉ có hai người chúng ta, không cần đa lễ. Không có chuẩn bị lễ vật, nên cố ý bảo người ta chuẩn bị một ít thức ăn mang tới đây, ngươi bố trí một chút."

"Vâng."

Triều Ca nhìn khăn tay trên bàn, tự nhiên cúi xuống, cầm lại, đem khăn tay nhất nhất phô ở tại thạch đắng thượng.

Đợi cho Triều Ca và Liễu Nhiễu bố trí xong hết thảy, Liễu Nhiễu mới phát hiện, nguyên bản chính mình dự đoán đơn giản tiệc rượu, thế nhưng trở nên vô cùng phong phú, nhất thời quay đầu, nhìn Triều Ca, nói một tiếng:"Cám ơn hoàng thái tử."

Triều Ca "Ân" một tiếng, xem như trả lời Liễu Nhiễu.

Liễu Nhiễu si ngốc nhìn Triều Ca, mới nghĩ ra hai người tựa hồ có chút cứng ngắc, nghĩ nghĩ, vừa định mở miệng nói chuyện, liền nghe được xa xa truyền đến tiếng nói thanh thúy mềm mại:"Ngươi mau một chút, mau một chút đi, chúng ta đến muộn rồi, ngươi còn không mau thì Liễu Nhiễu sốt ruột lắm đấy."

Triều Ca nghe được giọng nói, thân mình buộc chặt, như phản xạ có điều kiện, liền nhìn về phía phát ra tiếng nói.

Liễu Nhiễu thấy Triều Ca vội vàng phản ứng, đáy lòng có chút bị thương, nhưng trên mặt lại vẫn duy trì bình thản dịu dàng, cũng nhìn qua chỗ kia.

Triều Ca và Liễu Nhiễu thấy một đám mây trắng bay xuống, chở Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền,."Nơi đó, nơi đó --" Lâm Hồi Âm rất xa đã thấy Liễu Nhiễu, ở đám mây nhảy nhảy, vẫy tay với Liễu Nhiễu kéo tay áo Dạ Huyền, chỉ vào Liễu Nhiễu, nói:"Ở đó đó, Liễu Nhiễu ở đó đó!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 292: Nàng ghen sao?[12]

Lâm Hồi Âm không đợi đám mây đình ổn, liền từ phía trên nhảy xuống dưới, đứng trước mặt Liễu Nhiễu, có chút ngượng ngùng mở miệng:"Ngượng ngùng a, Liễu Nhiễu, ta đến muộn."

"Không sao." Liễu Nhiễu cong môi, thoải mái cười cười, trên mặt không có chút để ý, chỉ chỉ phía sau thạch trên bàn thức ăn:"Đây là hoàng thái tử cố ý mang đến."

Lâm Hồi Âm thế này mới nhìn đến Liễu Nhiễu phía sau thạch đắng ngồi Triều Ca, sắc mặt hơi hơi ngưng trệ, liền kéo môi, đối với Triều Ca phất phất tay, tiếp đón:"Hoàng thái tử."

Triều Ca vẫn gắt gao nhìn Lâm Hồi Âm, nhìn thấy nàng đối với mình chào hỏi, mặt không chút thay đổi rốt cục hiện ra nụ cười:"Ân, đến rồi?"

Lâm Hồi Âm còn không có mở miệng nói chuyện, Dạ Huyền đã thu đám mây, uốn lượn tiêu sái đến cạnh Lâm Hồi Âm, có chút không chút để ý nhìn lướt qua Triều Ca, giống như vô tình, giành trước nói:"Ân, đến rồi."

Hai người nói câu giống nhau, nhưng ngữ khí lại bất đồng.

Triều Ca nghe được Dạ Huyền thanh âm, sắc mặt vi lạnh, ánh mắt như trước dừng ở Lâm Hồi Âm trên người.

Dạ Huyền cảm thấy Triều Ca nhìn Lâm Hồi Âm ánh mắt có chút chói mắt, liền bất động thanh sắc đứng ở Lâm Hồi Âm trước mặt, công bằng chặn Triều Ca tầm mắt.

Triều Ca nhíu mi, ánh mắt hơi hơi nâng lên, vừa mới cùng Dạ Huyền tầm mắt đối bính ở tại cùng nhau, hắn đáy mắt hàn ý có chút trọng, ngoài miệng trong lời nói, lại vẫn là bình thản như nước:"Đã lâu không thấy, Dạ Huyền."

Dạ Huyền nhưng thật ra có vẻ có vẻ tùy tính, dày loan loan thần, ánh mắt nhẹ nhàng chớp chớp, có ngàn vạn phương hoa theo lý chậm rãi tràn đầy đi ra, lại cất giấu một chút sắc bén, ngữ điệu cũng là nhẹ nhàng chậm chạp mà lại tản mạn:"Cũng không phải đặc biệt lâu, hoàng huynh."

Hai câu ngắn ngủn, lại cất giấu bất đồng phẫn nộ.

Chính là, Triều Ca và Dạ Huyền hai người như trước không lùi làm nhìn chằm chằm đối phương, Triều Ca trầm ổn và bình tĩnh, Dạ Huyền vẫn duy trì chính mình nhất quán cao ngạo và tản mạn, nhưng mà, hai người đáy mắt đã có đao quang kiếm ảnh chạy chồm gào thét chém giết nhau.

Cuối cùng đánh vỡ bọn họ là Liễu Nhiễu, chỉ vào bàn thạch, nói với Hồi Âm và Dạ Huyền:"Đừng đứng, mau ngồi đi."

Liễu Nhiễu vừa nói, một bên đem Lâm Hồi Âm kéo đến chỗ ghế cạnh Triều Ca, ấn nàng ngồi xuống.

Nhưng Dạ Huyền làm sao cho phép, nhìn mái tóc chải vuốt chỉnh tề của Lâm Hồi Âm, trợn tròn mắt nói dối:"Hồi Âm, trên đầu ngươi có cái gì thế?"

Lâm Hồi Âm quay đầu, nhìn Dạ Huyền, hồ nghi nâng tay, sờ sờ chính mình đầu, bắt tại búi tóc thượng chuông, đinh linh đinh linh phát ra tiếng vang dễ nghe.

Lâm Hồi Âm sờ soạng trong chốc lát, cũng không lấy ra cái gì, liền nhìn phía Liễu Nhiễu, Liễu Nhiễu so với Lâm Hồi Âm thấp hơn một chút, liền kiễng mũi chân nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Nàng ghen sao?[13]

293. Nàng ghen sao?[13]

Dạ Huyền so với Liễu Nhiễu mau hơn, kéo Lâm Hồi Âm đế trước mặt, hơi hơi cúi đầu, vẻ mặt còn thật sự nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm đầu, trang mô tác dạng nâng lên thủ, ở của nàng đầu thượng nhẹ nhàng huy một chút.

Theo sau, Dạ Huyền thường phục chỉ không có việc gì nhân bình thường, đối với Lâm Hồi Âm rạng rỡ cười cười, nói một tiếng:"Lấy rót." Cũng rất tự nhiên tiêu sái đến Liễu Nhiễu vừa mới tính làm cho Lâm Hồi Âm tọa địa phương, tư thái nhàn nhã ngồi xuống, sau đó còn không quên ngang đầu, nhìn thoáng qua Lâm Hồi Âm, chỉ chỉ chính mình bên cạnh vị trí nói:"Tọa a!"

Lâm Hồi Âm cũng không có cảm thấy kia một loạt động tác nhỏ có cái gì không ổn hay hàm nghĩa, thậm chí nàng còn ước gì cách Triều Ca xa một chút, cho nên liền thuận thế ngồi cạnh Dạ Huyền, cùng Triều Ca mặt đối mặt.

Liễu Nhiễu tiểu hành động bị Dạ Huyền liền nhẹ như vậy mà dịch cử hủy diệt rồi, nàng cho dù biết Dạ Huyền là cố ý làm như vậy, nhưng cũng chỉ có thể buồn dưới đáy lòng, âm thầm nghẹn khuất, thậm chí trên mặt còn muốn duy trì tự nhiên thần thái, nhiễu quá thạch bàn, ngồi ở Triều Ca bên người, Dạ Huyền đối diện mặt. Bốn người ngồi xong vị trí, Dạ Huyền rất là vừa lòng Lâm Hồi Âm không có lần lượt Triều Ca tọa như vậy kết cục, Triều Ca loại nào thông minh, tự nhiên cũng đem vừa mới Dạ Huyền nói dối cùng cẩn thận tư đều xem ở tại đáy mắt, nhưng cũng không thể nề hà, chỉ có thể gắt gao nhấp một chút thần cánh hoa, giả bộ dường như không có việc gì bộ dáng.

Liễu Nhiễu bưng lên vò rượu, ở bầu rượu lý ngã chậm rãi nhất bầu rượu, sau đó bưng lên bầu rượu, theo Triều Ca nơi đó bắt đầu, theo thứ tự ban đêm huyền, Lâm Hồi Âm, chính mình chén rượu lý châm tràn đầy một chén rượu.

Liễu Nhiễu dẫn đầu giơ lên chén rượu, ý cười trong suốt nói:"Thật cao hứng các ngươi có thể đến ở ta sinh nhật một ngày này, theo giúp ta ăn bữa cơm."

Triều Ca, Dạ Huyền, Lâm Hồi Âm cũng đi theo giơ lên chén rượu, Triều Ca Dạ Huyền ngữ điệu có vẻ có chút tùy ý, chính là nói bốn chữ:"Sinh nhật khoái hoạt."

Mà Lâm Hồi Âm nhưng thật ra nhiệt tình rất nhiều, dẫn theo đậm chân thành tha thiết chúc phúc, nhìn Liễu Nhiễu, so với Triều Ca Dạ Huyền trong lời nói hơn hai chữ:"Liễu Nhiễu, sinh nhật khoái hoạt."

Liễu Nhiễu cười cười, liền đem chén rượu đi phía trước đệ đệ, mọi người cũng đi theo về phía trước đệ chén chạm cốc, Dạ Huyền lại như là cố ý bình thường, ở Lâm Hồi Âm cùng Triều Ca cái chén yếu ai thượng thời điểm, mới rất nhanh vô cùng sáp - đi vào, làm cho nguyên bản yếu bốn cái chén chạm vào nhau cục diện, biến thành không có gì ngoài Lâm Hồi Âm cùng Triều Ca cái chén, này hắn cái chén đều đánh vào cùng nhau.

Cái chén chính là nhất bính lập tức liền rời đi, ngay sau đó mọi người đều là uống một hơi cạn sạch này chén rượu.

Rượu cửa vào trung, rượu hương bốn phía, mang theo thản nhiên liên hương cùng đào hương, chút không có cay độc cảm, còn dẫn theo một tia thản nhiên ngọt vị.

Lâm Hồi Âm cảm thấy này hương vị rất giống chính mình từng ở hiện đại uống nước trái cây, nhịn không được lại là hoài niệm lại là tán thưởng nói:"Này rượu uống ngon thật! Liễu Nhiễu, ngươi là từ nơi này mua đến?"

"Ta chính mình nhưỡng." Liễu Nhiễu giơ chiếc đũa gắp đồ ăn, trả lời.

"Vậy ngươi có bao nhiêu?" Lâm Hồi Âm ăn này nọ, đáy mắt phiếm quang hỏi, nghĩ nếu là nàng còn có, chính mình liền thảo một vò lại đây đỡ thèm.

"Lúc trước chích nhưỡng tam đàn, hiện tại chỉ còn lại có này cuối cùng một vò."

"Nga." Lâm Hồi Âm cảm thấy vạn phần đáng tiếc, ngữ điệu có chút mất mát.

Triều Ca bưng lên chén rượu, lại nhấp một ngụm rượu, đột nhiên tiếp nói:"Nếu ngươi muốn uống, Liễu Nhiễu có thể để ngươi uống vài hũ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Nàng ghen sao?[14]

294. Nàng ghen sao?[14]

"Đúng vậy." Liễu Nhiễu cho tới bây giờ đều thuận theo Triều Ca, nghe được lời hắn nói, không do dự liền tiếp lời:"Nếu ngươi thích, ta có thể cho ngươi uống."

"Thật vậy chăng?" Lâm Hồi Âm có chút kích động, cắn chiếc đũa, khẩn cấp hỏi:"Có thể hay không thực phiền toái?"

"Không phiền toái." Liễu Nhiễu lắc đầu, suy nghĩ một chút:"Hiện tại còn sớm, cứ như vậy uống rượu dùng bữa cũng không thú, hôm nay lại là sinh nhật ta, không bằng chúng ta bốn người liền hôm nay cùng nhau mở tiệc rượu, quá hai tháng liền có thể uống, nhưng hương vị không bằng hiện tại như vậy nùng, nhưng là cũng vẫn là có thể."

“Tốt tốt!” Lâm Hồi Âm vội vàng gật gật đầu, đáy mắt sáng rọi có vẻ phá lệ sáng ngời.

Dạ Huyền ngồi ở một bên, thủy chung không có ra tiếng nói chuyện, thần thái cũng không có quá lớn buồn vui hoan giận, chính là hắn lại cảm thấy Lâm Hồi Âm đáy mắt kia tầng hưng phấn quang mang, phá lệ không vừa mắt.

Liễu Nhiễu cùng Lâm Hồi Âm nói yếu nhưỡng rượu, Triều Ca Dạ Huyền tự nhiên sẽ không ra tiếng phản đối, có Triều Ca ở, Dạ Huyền cũng không đáng tìm người chuẩn bị này nọ, cho nên hết thảy nhưỡng rượu cần gì đó đều là Triều Ca gọi nhân chuẩn bị.

Vài cái cái bình lớn, trường sinh trì thủy, hoa sen, tiên đào, cao lương, còn có một ít vụn vặt gì đó.

Liễu Nhiễu đem kia vài cái cái bình nhất nhất bãi đặt ở thạch bàn cách đó không xa không thượng, đem trường sinh trì hơi nước đừng ngã vào cái bình trung, sau đó nhất nhất cho mỗi cái cái bình lý thả nhưỡng rượu chuẩn bị gì đó, còn không quên đem tiên đào cùng hoa sen đảo lạn.

Triều Ca cùng Dạ Huyền chưa bao giờ trải qua nhưỡng rượu sống, tự nhiên cũng sẽ không tiến lên hỗ trợ, Lâm Hồi Âm nhưng thật ra tò mò Liễu Nhiễu là như thế nào nhưỡng rượu, cho nên ngồi xổm Liễu Nhiễu trước mặt, giúp đỡ nàng trợ thủ.

Lâm Hồi Âm cùng Liễu Nhiễu vốn là tốt, cho nên Liễu Nhiễu một bên nhưỡng rượu, một bên nói cho Lâm Hồi Âm làm như thế nào, rượu đi ra hương vị hội có vẻ hảo uống, Lâm Hồi Âm lại chính là chuyên tâm đảo hoa sen, hoa sen trắng mịn, thường thường theo trong bát bính đi ra, cho nên hắn vì bảo vệ hoa sen đóa hoa không chung quanh bay loạn, liền thường thường có chút thất thần đối phó hoa sen đóa hoa, đối Liễu Nhiễu trong miệng nhưỡng rượu nghe xong một ít lậu một ít.

Nhưng mà ngồi ở thạch trước bàn Dạ Huyền, lại đem Liễu Nhiễu nói nhưỡng rượu biện pháp, một chút một chút đều ghi tạc đáy lòng, nghĩ, còn nhiều thời gian, này rượu luôn luôn uống cho tới khi nào xong thôi, hắn có thể lần sau tự tay nhưỡng rượu cấp nàng uống.

Ước chừng ép buộc một cái canh giờ, Liễu Nhiễu mới rốt cục đem này nọ đều phóng cũng may cái bình trung, sau đó cầm dầy đặc cái ở mặt trên, có che cái bình, mới chỉ chỉ thạch bàn chung quanh mấy khỏa cây đào, nói:“Chúng ta lấy vài cái hố, đem này đó rượu chôn ở địa hạ, địa nhiệt hội đem rượu nhưỡng tốt.”

Tổng cộng có lục vò rượu, cần lấy sáu cái hố, Dạ Huyền cùng Triều Ca tự nhiên không có khả năng ở nhàn rỗi, Triều Ca giơ lên thủ, xả mấy căn đào chi, biến ra bốn cái xẻng, một người cầm một cái, phân tán ở tại cây đào hạ đào hầm, Dạ Huyền cùng Triều Ca là nam tử, tiên lực vốn là cường, rất nhanh liền đem hố lấy tốt lắm, vì thế hai người lại thay đổi một cái cây đào hạ, một lần nữa một người lại đào một cái hố.

Đợi cho Triều Ca Dạ Huyền lấy hoàn hai cái hố sau, Lâm Hồi Âm cùng Liễu Nhiễu một cái hố còn không có lấy hảo, Dạ Huyền tự nhiên nắm cái xẻng đi tới Lâm Hồi Âm trước mặt, giúp nàng, Triều Ca đứng ở một bên nhìn hai người bối cảnh ra một trận tử thần, liền giẫm chận tại chỗ đi tới trước mặt Liễu Nhiễu, giúp nàng đào lên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 295: Thiếu

Thiếu

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 296: Nàng ghen sao?[16]

Liễu Nhiễu và Lâm Hồi Âm lau quần áo, càng lau quần áo càng bẩn, Liễu Nhiễu nghĩ, liền bỏ khăn tay, nói:“Ta và Lâm Hồi Âm đi đổi quần áo, lập tức quay lại.”

Triều Ca cùng Dạ Huyền rất nhanh thu hồi tầm mắt, một người thì duy trì trầm ổn, một người thì duy trì lãnh ngạo, đều gật đầu, chẳng nói thêm gì.

Lâm Hồi Âm còn không quên trừng mắt nhìn Dạ Huyền, kéo tay Liễu Nhiễu, cùng nàng rời đi.

Đợi đến khi Liễu Nhiễu và Lâm Hồi Âm hai đi khuất, không khí trong vườn đào nháy mắt trở nên đông lạnh, Triều Ca nguyên bản trầm ổn bình tĩnh, toàn

thân đều tản mát ra một tầng lãnh ý, mà Dạ Huyền cũng di động một tầng sát ý, khí thế cường đại chút kém hơn Triều Ca.

Hai người ai cũng không có mở miệng nói chuyện, chính là nhìn đối phương.

Rất lâu sau, Triều Ca mới nhẹ nhàng trừng mắt nhìn, thần thái trở nên âm tình bất định:"Ngươi cố ý làm như vậy, không cho ta cùng nàng có gì lây dính."

"Đúng."

Một chữ, Triều Ca nhất thời tức giận nổi lên bốn phía:"Dạ Huyền, ngươi cho là ngươi làm như vậy, có thể thật sự ngăn cản ta và nàng sao?"

Dạ Huyền không chút sợ hãi, khóe môi câu ra một nụ cười lạnh:"Có thể ngăn cản ngươi và nàng hay không thì ta không biết, nhưng ta chỉ biết, chỉ cần ta ở đây, ngươi và nàng đừng hòng dính dáng gì tới nhau!"

" Nàng là một người, có ý nghĩ của mình và tác phong, ngươi dựa vào cái gì mà làm như vậy?" Triều Ca trừng Dạ Huyền, "Ngươi cũng biết, nàng và ta từng yêu nhau, nàng và ta vốn chính là cùng nhau! Nàng yêu ta, ta cũng yêu nàng, mà ngươi cũng biết, nàng không yêu ngươi!"

"Triều Ca, ngươi cũng biết, đó là từng, không phải hiện tại! Hơn nữa, ngươi đừng đổ mấy chuyện ngươi làm lên người ta, ngươi bức bách nàng thay đổi trở thành Thanh Âm trong ý nghĩ của người, làm cho nàng chịu áp lực không còn giống mình, nhưng là, kia không phải ta!"

Dạ Huyền không lưu tình chút nào vạch trần Triều Ca từng làm gì với Lâm Hồi Âm, sắc mặt Triều Ca xanh mét.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 297: Nàng ghen sao?[17]

297. Nàng ghen sao?[17]

Dạ Huyền lại cảm thấy không hả giận, gần đây, hắn và Lâm Hồi Âm ở chung phá lệ hòa hợp, hòa hợp đến mức hắn quên luôn Lâm Hồi Âm và Triều Ca có cái gì, nhưng hiện tại Triều Ca nói ra như vậy, làm cho hắn cảm thấy những thé tốt đẹp đều lập tức trở nên xa xôi.

Hắn cực kỳ không thích cảm giác như vậy!

Hắn tuyệt đối sẽ không thua Triều Ca!

Dạ Huyền nghĩ, hơi nhắm mắt lại, âm thầm nén giận, mới chậm rãi mở mắt, một lần nữa nhìn Triều Ca, sau đó không giận, phản cười, thần thái thoạt nhìn tự nhiên không vội không nóng nảy:"Ngươi đừng tưởng rằng ai cũng như ngươi, ngươi đã làm chuyện gì, ta cũng sẽ làm! Ngàn năm trước, Thanh Âm thật sự yêu ngươi, nhưng là, ngươi làm sao biết, ngàn năm trước nếu ta theo đuổi Thanh Âm, Thanh Âm lại như thế nào sẽ không yêu ta?"

"Kiếp này, nàng không phải Thanh Âm, nàng là Lâm Hồi Âm, nàng không có vĩ đại như ngàn năm trước, thậm chí nàng còn có tính tình trẻ con, nàng tham ăn ham chơi tham ngủ, nàng tâm huyết dâng trào, sẽ đi làm các loại chuyện cổ quái, nàng gặp phải chuyện gì cũng sẽ nghĩ bảo vệ mình đầu tiên, nàng tùy hứng vô lý, còn có ý xấu..... Cẩn thận tính ra, nàng chẳng phải người tốt, ngươi muốn nàng sửa lại, ngươi muốn nàng tốt, nhưng ta nhận, vô luận là như thế nào, ta đều có thể yên tâm thoải mái nhận, ta cảm thấy tật xấu của nàng đều là ưu điểm, ta có thể dung túng cho nàng cố tình gây sự, ta có thể cho phép nàng có ý xấu, ta có thể vì nàng mà tuyên chiến với Tiên phi, những thứ ta làm, ngươi làm được không?"

"Không có ai là hoàn mỹ, không có ai là không có khuyết điểm, người bên ngoài cảm thấy nàng toàn thân đều là khuyết điểm, nhưng không sao cả, ta muốn nàng, nuông chiều nàng, ta với ngươi không giống nhau, ta cần nàng là chính nàng, nàng vui vẻ, nàng khoái hoạt, người bên ngoài khoái hoạt cùng vui vẻ đều cùng ta không quan hệ, ta chỉ hy vọng nàng có thể tùy tâm sở dục làm một cô gái đơn giản, sống những ngày tháng nữ tử nên có, cho nên, vô luận nàng làm cái gì, ta sẽ toàn bộ vì nàng gánh, này đó ta có thể làm được, ngươi có năng lực làm được sao?"

"Mặc kệ ngươi tin hay không tin, rất nhiều người không cự lại được vẻ ngoài của ta, mị lực của ta! Ta có thể buông tha cho hết thảy thiên hạ thương sinh, chỉ cần nàng tốt, ngươi có thể chứ?"

Một câu, đánh trúng tim đen của Triều Ca, Triều Ca sắc mặt khó coi, Dạ Huyền thế này mới hơi hơi cảm thấy hả giận, cười, tiếp tục nói:"Đúng vậy, ngàn năm trước, ngươi ở cạnh nàng, ta là một người ngoài cuộc, ta không có tư cách đi quấy rầy phá hư các ngươi, nhưng hiện tại không phải ngàn năm trước, ngươi và ta đều biết, ngàn năm trước, là ta hủy diệt ngàn năm tu vi, bảo vệ của hồn phách của nàng, đối cho nàng chuyển thế, Triều Ca, ngươi nói, một đời này, dựa vào cái gì mà ta không có tư cách cùng ngươi tranh đoạt nàng?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 298: Nàng ghen sao?[18]

"Triều Ca, mặc kệ hôm nay ngươi cao hứng hay mất hứng, ta cũng phải nói rõ cho ngươi, ta thích nàng, ta mặc kệ nàng yêu ai, nói tóm lại, chỉ cần là ta thích, vô luận như thế nào, đều đã trở thành người của ta!"

"Ta sẽ không buông tay!" Dạ Huyền đáy mắt, thoáng hiện một tầng trịnh trọng, như là tuyên chiến, gắt gao nhìn Triều Ca, nói:"Ngàn năm trước, ta đã buông tay một lần, ngàn năm sau, ta sẽ không buông tay lần thứ hai!"

Triều Ca nhìn Dạ Huyền, tay hắn gắt gao nắm thành quyền, một lúc lâu sau, mới lên tiếng, cũng kiên quyết như thế:"Ta cũng không buông tay!"

Dạ Huyền còn nghiêm túc gật gật đầu, nói hai chữ:"Hoan nghênh!"

Triều Ca không nói chuyện, chỉ nghiêm mặt nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền không lùi bước nhìn lại hắn.

Hai nam nhân tối nay vẫn âm thầm tích cực đối kháng, giờ này khắc này, bọn họ đối kháng dâng lên cao trào.

Hệt như giây tiếp theo, tùy thời đều có thể xông vào choảng nhau!

"Ở đó ở đó" tiếng Lâm Hồi Ấm đột nhiên truyền đến, đánh vỡ cục diện bế tắc, hai người nhanh chóng hoàn hồn, xoay quá, thấy Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu bay tới.

Dạ Huyền rất nhanh một lần nữa ngồi trở lại chính mình thạch đắng thượng, trên mặt thần thái tự nhiên, mà hắn một bên Triều Ca, thần thái đồng dạng cũng là thực lạnh nhạt bộ dáng, hai người đều muốn đáy lòng lửa giận cùng đánh giá đè ép đi xuống, đợi cho Lâm Hồi Âm cùng Liễu Nhiễu ngồi trở lại bàn ăn tiền, Triều Ca cùng Dạ Huyền trong lúc đó không khí, tự nhiên giống như chua turngf xảy ra chuyện gì!

Kế tiếp đó là uống rượu nói chuyện phiếm, rượu xác thực hảo uống, ước chừng một vò, bốn người uống hơn phân nửa, Lâm Hồi Âm phình bụng, tửu lượng nàng vốn là không tốt, hiện tại khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cảm thấy trước mắt cảnh trí đều mơ hồ không rõ, mí mắt không mở ra được, nàng muốn đi WC, lắc lắc đứng lên, cả người có chút không xong, Dạ Huyền ngồi bên người nàng, rất nhanh đứng dậy, nắm thắt lưng nàng, để nàng bám trụ thân thể hắn.

Lâm Hồi Âm dựa vào vai Dạ Huyền, than thở một câu:"Ta muốn đi nhà xí....."

Dạ Huyền liền đem Lâm Hồi Âm ôm lấy, cũng hiểu được Lâm Hồi Âm uống có chút nhiều, liền đối với Triều Ca cùng Liễu Nhiễu nói lời từ biệt, Lâm Hồi Âm nép trong lòng Dạ Huyền, đầu óc nhất thời đường ngắn, đối với Liễu Nhiễu cùng Triều Ca ra tiếng nói lời từ biệt:"Liễu Nhiễu, Triều Ca, các ngươi tiếp tục a....."

Dạ Huyền nghe được Lâm Hồi Âm trong miệng "Triều Ca" tên, ôm của nàng lực đạo hơi hơi căng thẳng, cũng không chờ Liễu Nhiễu cùng Triều Ca nói chuyện, liền bay lên không mang theo nàng bay lên.

Dạ Huyền trước tặng Lâm Hồi Âm đi nhà xí, liền ôm nàng trở về phòng, đem nàng đặt lên trên giường.

Lâm Hồi Âm lúc say cực không thành thật, ở Dạ Huyền vươn tay đi dém chăn, liền vung cánh tay, từ trên giường đứng lên, sau đó không xong, liền hướng về phía Dạ Huyền ập tới...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299: Nàng ghen sao?[19]

Dạ Huyền bị nàng mạnh mẽ đặt ở trên giường. Mũi nàng chạm vào lồng ngực rắn chắc của hắn, truyền đến một trận đau, làm nàng rớt cả nước mắt.

Dạ Huyền vội vàng vươn tay muốn đi xem chóp mũi nàng, nàng lại nâng tay lên, bắt tay hắn, chọt chọt cái mũi, sau đó cúi đầu, cọ mũi vào ngực hân, ngẩng đầu, liền nhìn hắn cười ngây ngô.

Đáy mắt nàng còn lưu lại nước, ngoài cửa sổ là ánh trăng chiếu sáng, phản xạ ra một tầng quang mang, Dạ Huyền nhìn mà xuất thần.

Rượu Liễu Nhiễu cất, chậm lại mười phần, Lâm Hồi Âm nàng giờ này khắc này sớm đã say đến thần trí không rõ, chính là cảm thấy người trước mắt phá lệ xinh đẹp, nàng nhịn không được nâng tay, sờ mặt hắn.

Đáy mắt Dạ Huyền trở nên ám trầm, bắt đầu khởi động quay cuồng tình dục, hắn cảm thấy toàn thân khô nóng, cả người hiện lên một cỗ xúc động, hắn nhịn không được cúi đầu, nuốt nuốt nước miếng, mới mở miệng, chính là phát ra thanh âm ám ách, dụ dỗ cực kỳ:"Hồi Âm, đừng nháo."

Lâm Hồi Âm dẩu mỏ, không để ý đến lời Dạ Huyền, đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm lên mi tâm hắn, hì hì cười:"Thật là đẹp....."

Tay nàng trượt lên lông mi hắn, ánh mắt, cái mũi, cuối cùng dừng lại trêm cánh môi.

Tai Dạ Huyền nóng rực, hắn cảm thấy nàng đụng vào, xa lạ lại câu người, trong lòng ẩn dấu một con dã thú, rất muốn nuốt sống nàng.

Nhưng hắn nghĩ đến, sinh nhật Triều Ca khi ấy, trong rừng, nàng tựa hồ thực không thích hắn cùng nàng làm việc này.

Dạ Huyền không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể chịu đựng.

Nhưng mà, hắn biết, nàng nếu nàng còn tiếp tục, hắn khẳng định nhịn không được.

Dạ Huyền cảm thấy chính mình sắp nổ mạnh, cả người thật sự sắp nhịn không được, liền vươn tay, bắt cổ tay nàng, rất nhanh đem tay nàng đẩy xuống dưới.

Hắn dùng lực hơi lớn, làm đau nàng, nàng liền ủy khuất giơ cổ tay, nhìn hắn, hàm chứa các loại thầm oán.

Nàng đáng yêu như vậy, Dạ Huyền mềm nhũn, dỗ nàng:"Ngoan, đừng náo."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 300: Nàng ghen sao?[20]

Ý của hắn, Lâm Hồi Âm làm sao nghe hiểu, nànghoàn hoàn toàn toàn đắm chìm trong thế giới của mình, cảm thấy hắn làm đau cổ tay, mình liền đánh trở về, cho nên Dạ Huyền vừa dứt lời, cả người nàng ngay lập tức lại gục lên người hắn, mở ra cái miệng nhỏ, cắn ngực hắn.

Ngực gắn, đều là cơ thể, không có một chút sẹo lồi, nàng giương miệng, cách quần áo, cắn cắn bao nhiêu, đều không có cắn vào thịt, chính là cảm thấy răng nanh mệt lợi hại, liền mang theo vài phần không phục vươn tay, đi nắm quần áo hắn.

Mắt Dạ Huyền đỏ sậm, hắn bắt lấu tay nàng, giọng nói ồ ồ trách mắng:"Ta nói, đừng náo loạn!"

Lâm Hồi Âm không để ý tới Dạ Huyền, chỉ cảm thấy người trước mặt biến thành ba cái, nàng lắc lắc đầu, lại mở mắt, sau đó giãy tay, vuốt ngực hắn, chính là cảm thấy hơi thở bên tai càng ngày càng nặng, càng ngày càng trầm.

Cố gắng, Lâm Hồi Âm rốt cục tìm được cổ áo hắn, sau đó vươn tay cởi ra, lộ ra một khoảng trắng nõn da thịt, tản ra oánh nhuận quang.

Lâm Hồi Âm trợn tròn mắt, nhìn hơn phân nửa, mới cắn môi, mạc danh kỳ diệu liền cảm thấy bụng cực kỳ không thoải mái, toàn thân nóng đến khó chịu, sau đó liền buông lỏng vạt áo hắn, ngồi dậy, cảm thấy có chút không thoải mái, mông lại vặn vẹo hai cái, ngồi lên khố bộ của hắn, sau đó mới nâng tay, bắt đầu tự cởi đồ.

Dạ Huyền muốn nâng tay, ngăn trở động tác nàng, nhưng toàn thân hắn lúc này cứng ngắc thành một mảnh, hắn chỉ có thể nhìn bàn tay nàng tự sờ tới sờ lui, sau đó đến khi nàng tự tháo thắt lưng, quần áo liền rơi xuống, lộ ra cảnh xuân một mảnh.

Như là một cỗ điện lưu hung hăng đánh trúng, thân thể cứng rắng lập tức trướng lên vài phần, đội lên mông nàng

Lâm Hồi Âm như là không có nhận thấy được cái gì không thích hợp, như trước đem chính mình quần áo cố gắng cởi ra, quần áo quấn quanh nàng, nàng liền đông túm tây túm, túm hơn phân nửa, mới đưa quần áo đều túm xuống dưới, ném tới một bên.

Nhưng là nàng lại vẫn là cảm thấy có chút nóng, sẽ không yên tĩnh nhéo xoay thân mình, một lần nữa bò lại ngực Dạ Huyền, nhận thấy được nam tử lỏa - lộ bên ngoài da thịt dẫn theo một tầng lạnh lẽo, nàng thế này mới thỏa mãn hướng lên trên cọ cọ, sau đó còn thật tiếng hít một hơi, ngửi thấy một cỗ thản nhiên mùi thơm ngát, thực mị hoặc, rất dễ chịu, Lâm Hồi Âm nhịn không được thỏa mãn thở dài một, nói:"Thích quá....." Lập tức cánh môi liền hướng về phía mặt trên nhẹ nhàng liếm hai cái, lại mất mát bỉu môi, nói:"Nhưng không ngon." Vì thế lại nâng tay, sờ ngực hắn, cảm giác láng mịn, Lâm Hồi Âm thế này mới hắc hắc ngẩng đầu, nhìn Dạ Huyền, ngây thơ nở nụ cười:"Nhưng sờ thích lắm."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 301: Nàng đang ghen phải không? (21)

Bàn tay Lâm Hồi Âm sờ soạng trên người hắn, lại bị áo quần cản trở, nàng lẩm bẩm: "Thật đáng ghét" Rồi dùng sức kéo hết áo quần trên người hắn xuống, nàng say rượu nên lực đạo rất lớn, không cẩn thận xé áo quần của Dạ Huyền thành hai mảnh.

Mắt Lâm Hồi Âm dán chặt vào da thịt Dạ Huyền, thỏa mãi hừ hai tiếng, nhưng vẫn túm lấy áo quần của hắn tiếp tục xé, còn khinh thường nói: "Các ngươi dám ngăn cản ta, ta cho các ngươi ngăn cản này..."

Sau đó trang phục của Dạ Huyền bị nàng xé thành mảnh vụn, rải khắp phòng.

Dạ Huyền rất muốn xách Lâm Hồi Âm lên ném sang một bên nhưng lại sợ mình làm nàng bị thương nên chỉ có thể nhẫn nhịn nén xuống lửa nóng trong người, nói với người thiếu nữ say đến nỗi không phân biệt được phải trái kia: "Hồi Âm, đừng làm bậy, ngoan. ngủ đi, Hồi Âm đứng dậy đi..."

Lâm Hồi Âm không nghe lời hắn, càng tệ hơn là lại đụng đầu mình vào bụng hắn sau đó ngẩng đầu mở đôi mắt nai xinh đẹp, nhìn hắn cười khúc khích, sau đó lại đưa đầu lưỡi liếm mút, đọng tác thuần thục khiến Dạ Huyền không thể chống đỡ được, mi hoặc hấp dẫn vô cùng.

Dạ Huyền thở dốc, ánh mắt tối lại.

Từ góc độ nhìn của Lâm Hồi Âm thì nàng cảm thấy mặt mũi người đàn ông này hoàn mỹ anh tuấn như tranh vậy, xương quai xanh gợi cảm, da thịt mát rượi còn tản ra mùi thơm nhàn nhạt. Đầu óc nàng choáng váng, nhịn không được lại di chuyển lên ngực hắn. Mà nàng lúc này đang mang bộ bộ tơ lụa mỏng mạnh, bầu ngực trắng noãn như ẩn như hiện, cạ vào ngực hắn chọc cho sắc mặt Dạ Huyền ửng đỏ lên.

Lâm Hồi Âm thích thú, cười vang lên, ngón tay chọt chọt má hắn, mặt ngây thơ hồn nhiên lại không kém phần yêu mị, hỏi: "Ngươi đỏ mặt gì vậy."

Một câu như vậy là Dạ HUyền cảm thấy mình cũng không nhịn được nữa.

Mà nàng lại không hề nhận ra sự thay đổi quỷ dị của hắn, còn cười hì hì khoác tay hắn, bộ dáng sống chết cũng không buông, khuôn mặt nhỏ nhắn áp vào lỗ tai hắn, lại bỉu môi lẩm bẩm: "Lỗ tai ngươi cũng đỏ, còn cổ ngươi..."

Trong đầu Dạ Huyền lại hiện về những hình ảnh trong quyển sách kia, đủ loại tư thế rất chân thực, trước mắt hắn hiện lên hình ảnh hắn và Lâm Hồi Âm hòa vào nhau.

Mà giờ phút ngày người đẹp đang ở trong ngực mình, nếu không làm gì thì thật không phải đàn ông.

Nhất thời hắn khống chế sức lực, tránh làm nàng đau, ôm eo nàng không do dự xoay người một cái đặt nàng dưới thân.

Trong sách nói chuyện nam nữ là do đôi bên tình nguyện, cưỡng ép không ngọt, không có sự thích thú, còn làm tổn thương tình cảm đối phương, không tôn trọng họ.

Vậy nên hắn muốn mà Lâm Hồi Âm cũng nguyện ý nên hắn cũng không nhịn nữa.

Không phải hắn không nghĩ đến, so với người khác thì hắn cũng rất muốn chỉ là cố gắng chịu đựng.

Một người đàn ông thích ngắm một người phụ nữ vậy là hắn đã thích cô ta.

Một người đàn ông vì một người phụ nữ mà nhẫn nhịn đó mới có thể gọi là yêu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 302: Nàng đang ghen phải không? (21)

Một người đàn ông thích ngắm một người phụ nữ vậy là hắn đã thích cô ta.

Một người đàn ông vì một người phụ nữ mà nhẫn nhịn đó mới có thể gọi là yêu.

Hắn yêu nàng không phải vì ham muốn chuyện nam nữ, tất cả đàn bà trên thế gian này chỉ cần hắn muốn đều có thể tùy ý lấy.

Huống chi hắn và nàng cũng đã từng làm rất nhiều lần, nhưng hắn thật sự hy vọng nàng có thể chân chân chính chính đồng ý làm cùng hắn, nhìn thẳng vào

hắn.

Bây giờ nàng say rượu hắn không muốn lợi dụng cơ hội khi người khác gặp nguy.

Nhưng mà nàng nghịch như vậy đúng là hành hạ hắn, cuối cùng làm hắn không thể nhịn được nữa.

Dạ Huyền đè trên người Lâm Hồi Âm, cơ thể nóng ran, nhìn người thiếu nữ bên dưới, đáy lòng giằng co dữ dội, làm hay là không làm đây?

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền trong nháy mắt cảm thật hắn thật nặng, nhưng nàng không hề thấy khó chịu lại còn cảm thấy thoải mái.

Nàng nhìn hắn mềm nhũn cười một tiếng, tay lại vòng lên cổ hắn.

Đoi mắt hắn đen như mực, bên trong có chút ánh sáng chợt lóe lên, Lâm Hồi Âm bị hắn nhìn có chút mất tự nhiên nên uốn éo người đưa tay lên che mặt hắn lại, không cho hắn nhìn mình,

Hắn kéo tay nàng xuống vẫn nhìn nàng chằm chằm, trong đôi mắt hắn như bóc lên ngọn lửa, lý trí và dục vọng giằng co với nhau.

Lâm Hồi Âm ngẩn ra, chẳng qua là cảm thấy ánh mắt của hắn làm tim nàng run rẩy, nàng không thích điều này.

Thật ra đã rất nhiều lần nàng thổn thức trước Dạ Huyền nhưng lúc thức tỉnh luôn chạy đi hoặc lảng tránh sang chuyện khác. Mà bây giờ nàng đang say, lá gan cũng lớn hơn bình thường nên ngấc đầu lên, hôn vào môi hắn, trong miệng còn nói: "Không cho ngươi nhìn ta."

Sau đó đẩy đầu lưỡi cạy môi răng hắn, quấn quít môi lưỡi mềm mại của hắn.

Sự giằng co trong lòng Dạ Huyền nhất thời bị đánh tan, đột nhiên hắn rời khỏi môi nàng, ngẩng cao đầu bắt lại hai tay đang kháng cự của nagf, sau đó lại đưa tay vuốt tóc nàng, tâm tình thay đổi, nhìn nàng nhẹ nhàng lên tiếng: "Ta không nhịn được..."

Lâm Hồi Âm không hiểu hắn nói gì, mở mắt to nhìn hắn: "Ừ?" một tiếng, lại ngây thơ hỏi tiếp: "Cái gì mà nhịn không được...."

Không có người đàn ông nào ở trên một người phụ nữ ngây thơ xinh đẹp như vậy mà có thể bỏ qua.

Giống như có cái gì đó thúc giục, hàng phòng ngự của Dạ Huyền rốt cục cũng tan ra, hắn cũng không thèm nghĩ nữa, cũng không nghĩ đến hôm sau tỉnh lại nếu nàng thấy bọn họ ở chung một chỗ thì sẽ như thế nào nữa. Hắn không quan tâm.

Bình thường đứng trước Lâm Hồi Âm hắn luôn cuống cuồng, dù có giỏi ngụy trang đến đây thì bây giờ cũng không thể diễn tiếp.

Trong tình yêu ai yêu trước thì người đó thua.

Cho nên hắn sớm đã bại dưới tay Lâm Hồi Âm rồi.

Nhưng hắn can tâm tình nguyện thua, dù bại đến cỡ nào hắn cũng không hối hận!

Tâm tình Dạ Huyền phập phồng, nhìn nàng một cái, ngón tay khẽ vuốt mái tóc dài của nàng, ôn nhu mở miệng: "Chờ một chút nữa ngươi sẽ biết ta không nhịn được cái gì..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 303: Nàng đang ghen phải không? (22)

Tâm tình Dạ Huyền phập phồng, nhìn nàng một cái, ngón tay khẽ vuốt mái tóc dài của nàng, ôn nhu mở miệng: "Chờ một chút nữa ngươi sẽ biết ta không nhịn được cái gì..."

.....

Đêm khuya gió mát lành lạnh, Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền đi vào sâu trong rừng cảm thấy yên tĩnh đến buồn bực.

Liễu Nhiễu và triêu ca ngồi yên lặng bên bàn đá, hai người không hề nói chuyện mà Triêu Ca cũng không lên tiếng nói phải rời đi, còn Liễu Nhiễu cũng chỉ có thể im lặng ngồi cạnh.

Lúc Lâm Hồi Âm bị Dạ Huyền đưa đi sắc mặt Triêu Ca có chút khói coi, đáy lòng hắn uất ức không thể nào phát tiết ra được, bắt bầu rượu trên bàn không ngừng nốc cạn từng chén.

Một ly lại thêm một ly không hề dừng lại.

Liễu Nhiễu ngồi bên cạnh không khỏi thấy lo lắng nên đưa tay ngăn hắn lại.

Triêu Ca nghiêng đầu nhìn Liễu Nhiễu, đưa ly cho nàng rồi rót đầy, nói: "Uống cùng ta một ly."

"Hoàng thái tử uống nhiều rượu không tốt cho cơ thể." Liễu Nhiễu nhỏ nhẹ khuyên giải.

Triêu Ca không cho là đúng chỉ cong môi cười lại uống cạn ly rượu trong tay, cũng không nói gì nữa.

Liễu Nhiễu trầm mặc một lúc cũng bưng ly rượu trên bàn uống một hơi: "Nếu hoàng thái tử thích uống vậy thì để Liễu Nhiễu uống cùng ngài."

Nói xong Liễu Nhiễu lại bê bình rượu rót vào ly Triêu Ca.

Triêu Ca cụng ly với Liễu Nhiễu, hai người đồng thời ngẩng đầu uống sạch không còn một giọt.

Cánh hoa đào bay rực rỡ, toàn bộ rừng đào càng làm cho khung cảnh thêm không chân thật, Triêu Ca và Liễu Nhiễu không hề nói chuyện với nhau chẳng qua là không ngừng uống.

Tửu lượng của Liễu Nhiễu rất tốt, lúc còn nhỏ đã từng ngàn chén không say, mà Triêu Ca cũng không hề tệ. Nhưng hắn không chống nổi Liễu Nhiễu, lúc vò rượu đã thấy đáy thì Triêu Ca cũng đã ngà ngà say, không còn dáng vẻ xa cách thường ngày. Chỉ là ánh mắt hắn trở nên mê ly trong đầu không ngừng xuất hiện lời nói của Dạ HUyền.

"Bất kể ngươi tin hay không, nhưng rất nhiều người không cự được tướng mao của ta, mị lực của ta rất lớn, ta đối với nàng có thể buông bỏ thiên hạ chúng sanh, chỉ cần nàng vui vẻ, ngươi có thể không?"

"Ngàn năm trước ta từ bỏ ngàn năm tu vi giữ lại hồn phách nàng, để nàng được chuyển thế, Triêu Ca ngươi nói xem kiếp này ngươi dựa vào cái gì mà có thể cướp nàng khỏi tay ta?"

"Triêu Ca bất kể hôm nay ngươi cao hứng hay là mất hứng, ta cũng rất thoải mái, nói rõ cho ngươi biết, ta thích nàng, bất kể nàng yêu ai, chỉ cần ta thích thì bất kể như thế nào nàng cũng thành người của ta."

"Ta sẽ không buông tay."

"Ngàn năm trước ta đã buông một lần ngàn năm sau nhất định sẽ không có lần thứ hai."

.....

Lòng ngực Triêu Ca như bị kim đâm vào vậy, đau đớn không thở nổi, cả người cứng ngắc đứng dậy, tiện tại bẻ một cành đào àm trường kiếm, tung người nhảy đến chỗ trống bắt đầu xuất chiêu.

Từng đường kiếm của hắn rất mạnh, làm cánh hoa lã chã rơi, tạo nên một làn gió lớn làm cho áo quần của Liễu Nhiễu có chút xộc xệch.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Nàng đang ghen phải không? (24)

Từng đường kiếm của hắn rất mạnh, làm cánh hoa lã chã rơi, tạo nên một làn gió lớn làm cho áo quần của Liễu Nhiễu có chút xộc xệch.

Triêu Ca càng múa, sát khí trên cơ thể tản ra càng nặng, đến cuối cùng Liễu Nhiễu cũng suýt nữa không đứng vững, mà cánh hoa lại tùy ý bay lượn sắp che lại tầm mắt người nhìn.

Một lúc lâu Triêu Ca mới dừng kiếm phát, rừng đào xung quanh ầm ầm đổ xuống, ngay cả bàn đá cũng vở thành mảnh vụn.

Thì ra Thanh Âm có thể chuyển thế là do Dạ Huyền đã dùng ngàn năm tu hành để đổi lấy... Thì ra... Theo lời hắn ta nói thì hắn ta yêu nàng nhiều hơn, sâu đậm hơn hắn rất nhiều.

Hắn kiên quyết nói với Dạ Huyền hắn sẽ không từ bỏ Lâm Hồi Âm nhưng hắn lấy cái gì để tranh với Dạ Huyền đây?

Hắn có đông hoang đại lục, có cả thiên hạ chúng sanh, trong người hắn là dòng máu tiên tộc gánh vác trách nhiệm nặng nề... Những thứ này giống như một nhà lao trói buộc hắn.

Hắn làm tốt những trách nhiệm trên mới có thể buông bỏ sánh vài cùng Thanh ÂM chuyển thế....

Hắn không nghĩ sẽ mất đi Thanh Âm...

Triêu Ca càng nghĩ càng cảm thấy phiền não, ném trường kiếm trong tay xuống đất, chỉ là trong nháy mắt trở nên buồn bã, lảo đảo bước về phía bàn đá bể tan tành cúi người nhặt vỏ vượt, giơ thật cao trút hết rượu còn sót lại vào miệng.

Uống rượu giải sầu sầu thêm sầu.

Hắn không hề cảm thấy thoải mái mà khát vọng với Lâm Hồi Âm còn dâng cao hơn bình thường.

Cót những thứ là trách nhiệm hắn không thể buông bỏ được, vì Thanh Âm mà bỏ thiên hạ chúng sanh hắn không làm được.

Có phải hoàn thành trách nhiệm là đồng nghĩa với việc mất đi tình yêu?

Hoàng thái tử trước sau như một lúc này lại có vẻ chán chường ngã xuống mặt đất, chậm rãi nhắm hai mắt lại, chỉ là từ khóe mắt hai hàng lệ rơi xuống.

Liễu Nhiễu kinh ngạc nhìn người đàn ông nàng yêu sâu nặng, giống như đưa bé vậy, đáy lòng thấy chua xót, nàng chậm rãi bước đến Triêu Ca cúi người nhẹ nhàng đỡ hắn dậy: "Hoàng thái tử, ta đưa ngươi về nghỉ."

Triêu Ca không lên tiếng, giống như chìm vào thế giới riêng của mình, chỉ là vô lực dựa trên người nàng.

Liễu Nhiễu nhặt trường kiếm mình mang theo đọc thuật ngự kiếm phi hành rồi đỡ Triêu Ca dậy bay về Vô Lượng điện.

Vô Lượng điển ất an tĩnh không còn bất kỳ ai, Liễu Nhiễu đỡ Triêu Ca bước vào đặt xuống giường.

Triêu Ca uống rượu nên có chút khó chịu, nhíu mày thật chặt sắc mặt tái nhợt đến dọa người.

Liễu Nhiễu xoay người rót cho hắn ly trà xanh bưng đến mép giường đỡ hắn dậy đút trà cho hắn.

Sau khi Triêu Ca uống xong cũng thoái mái hơn một chút, an tĩnh nằm trên giường nhắm mắt, giống như đang ngủ vậy.

Liễu Nhiễu ngắm nhìn Triêu Ca đến có chút nhập thần, sau đó lại nhàn nhạt nở một nụ cười, nàng chưa bao giờ hy vọng có thể nắm tay hắn. Chỉ là hy vọng sẽ có một ngày có thể giúp hắn bảo vệ thiên hạ chúng sanh này.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 305: Nàng đang ghen phải không? (25)

Liễu Nhiễu ngắm nhìn Triêu Ca đến có chút nhập thần, sau đó lại nhàn nhạt nở một nụ cười, nàng chưa bao giờ hy vọng có thể nắm tay hắn. Chỉ là hy vọng sẽ có một ngày có thể giúp hắn bảo vệ thiên hạ chúng sanh này.

Lòng hắn có thiên hạ nàng liền yêu thiên hạ của hắn, hắn yêu Hồi Âm nàng luôn tận tâm giúp hắn.

Cũng không biết qua bao lâu, Liễu Nhiễu nhận được thời gian không còn sớm, mà Triêu Ca tựa hồ như ngủ say. Lúc này nàng mới yên tâm đứng dậy chuẩn bị rời đi, chỉ là lúc vừa đứng dậy cổ tay nàng đã bị hắn bắt lại, Liễu Nhiễu cứng đờ cúi đầu nhìn tay hắn đang nắm chặt cổ tay mình, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Thanh Âm, Thanh Âm..."

Đáy lòng Liễu Nhiễu đau nhói do dự một chút lại ngồi xuống mép giường lần nữa, đưa tay đắp lại chăn cho hắn, sau đó lau mồ hôi đổ ra trên trán hắn, thấp giọng nói: "Ta ở đây..."

Triêu Ca say không phân biệt được thực ảo chỉ là nghe thấy có tiếng đáp trả nên cho rằng Thanh Âm trở lại. Đột nhiên kéo Liễu Nhiễu ngã xuống lòng ngực mình xoay người một cái đặt nàng ở dưới thân.

Liễu Nhiễu nhất thời mềm nhũn.

Nàng quên mất mình phải chống cự, chỉ là sững sờ nhìn Triêu Ca, sau đó nhìn môi hắn từ từ dán xuống môi nàng.

Môi của hắn lạnh như băng, nhưng cảm thấy tê tê từ bên tai nhanh chóng lan khắp cơ thể nàng.

Liễu Nhiễu mở to mắt nàng cảm nhận được nụ hôn của hắn rất mãnh liệt sau đó hắn xé áo quần trên người nàng ra, chạm vào da thịt nàng.

Toàn thân nàng run rẩy một cái, nhưng không hề phản kháng chỉ là cứng ngắc nhìn Triêu Ca, nhưng lại giống như là hắn không nhìn thấy vậy. Mặc cho hắn ta tùy ý cởi từng món đồ trên người nàng xuống không còn một mảnh. Sau đó nàng cảm nhận được hắn xâm nhập vào cơ thể mình.

Liễu Nhiễu cảm thấy đau, tay cuộn chặt thành nắm đấm cố nén lại cảm giác đau đớn mặc cho hắn ta thỏa sức triền miên.

Lúc Triêu Ca kết thúc nàng mới cảm thấy thoải mái hơn một chút, đáy lòng dường như cảm thấy thỏa mãi nhưng một giây kế tiếp lại nghe hắn nói: "Thanh Âm, ta thích ngươi..."

Giống như có một chậu nước lạnh tạt thẳng vào mặt nàng vậy làm cho tay chân nàng lạnh băng.

Liễu Nhiễu nhẹ nhàng nhắm mắt, cảm giác được Triêu Ca ôm vào lòng ngực, còn hắn thì yên tĩnh giống như đã ngủ.

Liễu Nhiễu cảm thấy mọi chuyện như một giấc mộng vậy, rất không chân thật. Qua một hồi lâu nàng mới vội vàng đứng dậy mang lại quần áo sau đó nhìn Triêu Ca trên giường, lại lượm quần áo thay hắn mặc vào. Nhìn vệt máu đỏ chói mắt trên giường đáy lòng Liễu Nhiễu run lên nên cắn răng sau đó đọc thuật làm sạch, đánh tan hết không còn một chút bẩn.

Ngay sau đó nàng lại chậm rãi đứng cạnh mép giường, nhìn chằm chằm Triêu Ca một hồi, rồi nhắm mặt lại để tay lên mi tâm hắn đọc thần chú, phong ấn những chuyện mới vừa xảy ra trong đầu hắn.

Hoàng thái tử say rượu nên thần trí mới mơ hồ. Mà nàng lại không kháng cự, để mặc hắn muốn làm gì thì làm. Nếu hắn tỉnh lại biết bọn họ xảy ra chuyện này nhất định sẽ không tha cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306: Nàng đang ghen phải không? (26)

Hoàng thái tử say rượu nên thần trí mới mơ hồ. Mà nàng lại không kháng cự, để mặc hắn muốn làm gì thì làm. Nếu hắn tỉnh lại biết bọn họ xảy ra chuyện này nhất định sẽ không tha cho nàng.

Chỉ là nàng yên tĩnh ngồi cạnh Triêu Ca, chưa bao giờ có hy vọng xa vời cho nên những chuyện tốt đẹp vừa mới xảy ra tốt nhất nên để mình nàng ghi nhớ.

Nàng là tiên tuổi thọ rất dài, đây sẽ là hồi ức làm nàng thấy hạnh phúc nhất.

Mà hắn lại không hy vọng chuyện này xảy ra cũng không hy vọng có thể nhớ những chuyện kia, vậy nên để hắn quên đi thì hơn.

Liễu Nhiễu nghĩ đến đây lại cười một tiếng, nhẹ nhàng đắp chăn cho Triêu Ca xoay người lặng lẽ rời đi.

.....

"Chờ một chút ta sẽ cho ngươi biết ta không nhịn được gì."

Dạ Huyền vừa nói dứt câu đã đột nhiên cúi đầu hung hăn ngậm môi nàng.

Môi nàng trộn lẫn mùi rượu, rất mê người.

Hắn áp dụng những cách học được trong sách hôn nàng. Ngón tay chậm rãi vuốt ve da thịt nàng, sợ nàng không thích ứng kịp nên nhẹ nhàng hôn từ cổ nàng xuống.

Lúc nàng áp đảo hắn, hắn chỉ muốn ngắm nàng, nhưng bây giờ vừa bắt đầu hắn đã không chịu nổi, rất muốn bỏ qua bước dạo mành. Nhưng mà trong sách viết nếu không làm khúc dạo đầu thì nàng sẽ đau vậy nên hắn mới cố nén xuống, từ từ dẫn dắt nàng.

Lâm Hồi Âm cắn môi đôi mắt long lanh nước quyến rũ nhìn hắn, thần thái mê ly, không phân biệt rõ trời đất. Chỉ là nàng cảm thấy cơ thể càng lúc càng mềm nhũn, đầu óc tróng rỗng, chẳng qua là cảm thấy cơ thể trống không, theo bản năng khó chịu cạ cạ vào người hắn.

Hắn làm những cử chỉ nhỏ đó suýt nữa đã muốn giết mình, hắn cắn răng bực bội hừ một tiếng cũng không đợi nữa mà tới thẳng chủ đề.

Cho dù hắn đã dạo đầu khá lâu nhưng nàng vẫn cảm thấy có chút đau, sau khi hắn tiến vào thì mi tâm nhíu chặt, đáy mắt lại xuất hiện một tầng nước mắt. Hắn cắn răng, rất đau lòng, bất động, cúi xuống hôn môi nàng, khóe mắt nàng nhẹ nhàng dụ dỗ.

Lâm Hồi Âm không nói thành tiếng, chỉ là sắc mặt trắng bệch tay nắm cánh tay hắn, cơ thể run rẩy.

Dạ Huyền rất muốn lui ra không làm nữa nhưng lại thấy mình đã kìm nén đến khó chịu nên cố ý chờ nàng thích ứng.

Một lúc sau nhìn thần thái nàng có chút khá hơn mới giám tiếp tục.

Đầu ngón tay nàng cấu lên cánh tay hắn, nàng cắn môi dưới mặt đầy ủy khuất, hắn liền cúi đầu hôn xuống môi nàng. Cuối cùng không khách khí nữa mà công thành cướp trì, ăn nàng không còn lại một mống.

Sau khi kết thúc Lâm Hồi Âm mê man vùi trong ngực hắn, giống như con mèo nhỏ ôn thuận ngủ say. Dạ Huyền cảm thấy thỏa mãn nên càng thoải mái, đưa tay vân vê mái tóc dài của nàng, ôm nàng thật chặt mới khe khẽ áp đầu xuống đầu nàng, nhắm mắt lại ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 307: Nàng đang ghen phải không? (27)

Sau khi kết thúc Lâm Hồi Âm mê man vùi trong ngực hắn, giống như con mèo nhỏ ôn thuận ngủ say. Dạ Huyền cảm thấy thỏa mãn nên càng thoải mái, đưa tay vân vê mái tóc dài của nàng, ôm nàng thật chặt mới khe khẽ áp đầu xuống đầu nàng, nhắm mắt lại ngủ.

....

Khi mặt trời mặt trời vừa ló lên từ hướng đông, bầu trời đen mịch lộ ra một chút sắc hồng. Lâm Hồi Âm cảm thấy choáng váng đưa tay ra xoa đầu mình chỉ là vừa mở mắt ra lại cảm thấy khó chịu, lần nữa nhắm mắt lại.

Nàng cảm thấy đêm qua mình rất mệt mỏi, giống như là làm chuyện gì đó rất lao lực vậy. Xương cốt toàn thân đau nhức, nàng lười biếng giật giật chân nhưng lại cảm thấy giống như có thứ gì đè lại vậy, vốn dĩ không cách nào nhúc nhích.

Lâm Hồi Âm nhắm mắt lại, không chịu từ bỏ lại động chân một chút, nhưng vẫn không thể nào động đậy. Nàng cau mày mang theo mấy phần bất đắc dĩ mở mắt, nhận ra phòng mình chẳng có gì không ổn, trên người cũng không có đá đè sao lại không nhúc nhích được.

Lâm Hồi Âm đưa tay ra sờ hông một cái nhưng lại có cảm giác ấm áp trơn mềm gióng như da thịt người nào đó... Nàng thất kinh vén chăn lên nhìn quả nhiên thấy một cánh tay trắng nõn đang ôm chặt hông mình, mà nàng lại lõa thể, không mảnh vài che thân, trên làn da trắng nõn đầy dấu hôn còn cả dấu răng.

Lâm Hồi Âm tỉnh táo hoàn toàn suýt nữa nảy khỏi giường, không cần suy nghĩ của biết tối qua đã xảy ra chuyện gì.

Lâm Hồi Âm cứng ngắc mới chần chừ ngẩng đầu nhìn người bên cạnh.

Dạ Huyền đang ngủ say đối diện với nàng, đôi lông mi đen dài rũ xuống che đậy hốc mắc, hơi thở ổn định, môi mỏng bạc màu trên cổ cũng có vô số dấu hôn.

Lâm Hồi Âm nhìn dung nhan tuyệt mỹ của Dạ Huyền đến ngơ ngác, trong nhắt mắt cảm thấy bối rối, hoàn toàn trống rỗng, nàng quên cả thở chỉ là ngây ngốc nhìn hắn.

Một lúc lâu cảm thấy mình không thở nổi nữa mới bất tri bất giác dè dặt hít thở, sau đó trong đầu nàng từ từ nhớ lại.

Nàng lên giường cùng Dạ Huyền?

Lâm Hồi Âm kéo chăn che đầu mình lại, trong phút chốc tim nảy mạnh, nỗ lực nhớ lại chuyện tối qua.

Nàng nhơ đêm qua là sinh nhật Liễu Nhiễu, nàng Triêu Ca và Dạ Huyền cùng ở trong rừng đào để chúc mừng liễu nhiễu, sau đó bọn họ uống rượu. Nàng cảm thấy hương vị không tệ vì vậy cũng uống với Liễu Nhiễu nhều hơn, sau đó nói những chuyện vui nàng càng uống nhiều hơn, sau đó dược Dạ Huyền đưa về.

Chuyện sau đó Lâm Hồi Âm không nhớ rõ giống như một đoạn ngắn vậy, nàng dùng lực nhảy vồ vào người Dạ Huyền, nhìn dung nhan hắn, vuốt ve mặt hắn.

Dạ Huyền nắm tay nàng nói: "Đừng làm loạn." Nhưng nàng khôn gnghe, ngược lại còn ngồi dậy cởi áo quần mình sau đó còn lột đồ của Dạ Huyền...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 308: Nàng đang ghen phải không? (28)

Dạ Huyền nắm tay nàng nói: "Đừng làm loạn." Nhưng nàng khôn gnghe, ngược lại còn ngồi dậy cởi áo quần mình sau đó còn lột đồ của Dạ Huyền...

Lâm Hồi Âm vén chăn lên nhìn những mảnh vụn màu đỏ dưới đất, đầu Lâm Hồi Âm nháy mắt muốn nổ tung, tình tiết sau đó giống như lũ lụt ùa về vậy.

Nàng vuốt ve Dạ Huyền, hôn Dạ Huyền sau đó bị hắn xoay người đặt dưới thân. Sau đó nàng không nhớ hai người nói gì, chỉ là nhớ mình đã ngẩng đầu hôn hắn, hắn đẩy nàng ra nhưng nàng cũng không buông tha trọn mắt nhìn hắn, sau đó thì hắn cúi thấp đầu...

Nghĩ đến đây mặt Lâm Hồi Âm đỏ bừng, cơ thể khẽ run lên, trời ạ nàng không chỉ đơn giãn lên giường cùng hắn mà là "cưỡi" hắn.

Trong trí nhớ của mình thì nàng là người cởi quần áo hắn, sau đó chọn cách chọc phá hắn mới xảy ra một loạt hành động sau đó.

Lâm Hồi ÂM thấy rất loạn, nàng vội vàng quay đầu nhìn Dạ Huyền đang ngủ say khủng hoảng vô cùng.

Nàng sau khi say rượu, nàng nổi thú tính nên mới thừa dịp say rượu cướp sắc. Bao nhiêu sự to gan đều lôi ra.

Đúng vậy, là nàng mạnh bạo hắn. Mặc dù không nhớ rõ ràng cụ thể chuyện tối qua nhưng mà nhìn những miếng vải nhỏ bị xé nát kia nàng cũng biết, tối qua nàng rất hung tàn!

Lâm Hồi Âm nâng tay che kín mặt, nàng cảm thấy thật mất mặt, làm sao vì đói bụng mà làm càn, trở nên không xấu hổ như vậy?

Nàng và Dạ Huyền rõ ràng chỉ là bạn tốt, sao bây giờ lại ngủ chung một giường còn là nàng chủ động, lần này nên làm gì đây?

Lâm Hồi Âm rất loạn, thúc thủ vô sách, thậm chí cũng không dám tưởng tượng sau khi Dạ Huyền tỉnh lại sẽ nổi trận lôi đình như thế nào?

Hơn nữa quan trọng hơn là, nàng cũng không biết mình phải đối mặt với hắn như thế nào.

Lâm Hồi Âm cắn răng, rón rén đưa tay bỏ tay Dạ Huyền ra sau đó ngồi dậy, lại dời chân Dạ Huyền đang gác trên người mình đi, rất sợ một giây kế tiếp hắn sẽ mở mắt, cho đến khi nàng đi tới cửa, mở cửa bước ra ngoài rồi đóng cửa lại mới thở một hơi thật dài. Sau đó rũ mi mắt nhanh chóng chạy đến Bích Tuyền.

Lâm Hồi Âm ngâm mình trong nước ấm, đau nhức trên khắp cơ thể cũng thoải mái hơn rất nhiều. Thật may trời chưa hửng sáng, trong Bích Tuyền cũng không có ai, nàng mới dám kiểm tra thân thể mình một chút. Phát hiện da thịt mình chỗ nào cũng là dấu hôn hồng hôn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 309: Nàng đang ghen phải không? (29)

Lâm Hồi Âm ngâm mình trong nước ấm, đau nhức trên khắp cơ thể cũng thoải mái hơn rất nhiều. Thật may trời chưa hửng sáng, trong Bích Tuyền cũng không có ai, nàng mới dám kiểm tra thân thể mình một chút. Phát hiện da thịt mình chỗ nào cũng là dấu hôn hồng hôn.

Chuyện hôm qua phát sinh thật là điên rồi!

Lâm Hồi Âm ra khỏi hồ nước nhìn da thịt mình thầm nghĩ, nếu gặp Dạ Huyền phải nói gì đây?

Suy nghĩ hồi lâu nàng cũng không nghĩ ra tâm trạng có chút phiền não.

Nàng từ bị người ta cưỡng bức, hơn nữa còn liên tục bảy ngày. Sau đó lại là người bắt cóc nàng ba lần trải qua hai ba lần quan hệ xác thịt, mặc dù còn chưa làm xong nhưng người đàn ông kia cũng đã tiến vào. Lần cuối cùng người đó ôm mình ngủ một đêm theo phân tích của nàng thì người bắt cóc nàng chị là hoàng thái tử Triêu Ca huynh đệ cùng mẹ khác cha của Dạ Huyền.

Nàng và Triêu Ca đoạn tuyệt quan hệ chưa đầy một tháng nàng đã lên giường cùng em trai hắn Dạ Huyền.

Mặc dù nàng có thể thề nàng lên giường cùng Dạ Huyền là vì say rượu loạn tính, nhưng mà nàng đã cùng cả hai anh em họ lên giường.

Nhất định Dạ Huyền sẽ biết đây không phải là lần đầu tiên của nàng.

Lâm Hồi Âm cũng không biết mình rốt cục bị gì, trong lúc nhất thời nghĩ đến chuyện này lại cảm thấy hoảng hốt. Sợ phản ứng của Dạ Huyền sau khi biết

nàng đã từng lên giường với một người đàn ông khác.

Nàng biết người đàn ông cổ đại tư tưởng tương đối bảo thủ, Dạ Huyền có chê nàng không đây?

Vừa sẽ đến Dạ Huyền sẽ chê mình... Đáy lòng Lâm Hồi Âm đột nhiên đau nhói, để nàng không thể nào thích ứng, cả người lại chìm xuống dòng nước ấm, nín thở, ngây ngô đến khi phổi có chút đâu mới nổi lên mặt nước. Đưa tay lên sờ mặt, miệng hít thở vài hơi vẫn không nghĩ được cách giải quyết hoàn hảo, chỉ có thể chạm rãi đến bên bờ dòng suối, leo lên rồi lau sạch cơ thể, mặc quần áo vào rồi giống như người mất hồn bước ra khỏi Bích Tuyền.

Lâm Hồi Âm đi đến trước nhà mình, nhìn cửa phòng cách đó không xa đáy lòng thầm hỏi không biết Dạ Huyền đã tỉnh lại chưa, cuối cùng cuộn chặt nắm đấm, xoay người đi vào rừng trúc.

Lúc này đã có rất nhiều đệ tử lục tục rời giường, trong rừng trúc có rất nhiều đệ tử đứng chờ chạy bộ buổi sáng. Lâm Hồi Âm toàn thân đau nhức, không nghĩ đến sẽ chạy bộ nói đúng hơn là không dám đối mặt với Dạ Huyền. Nàng biết sớm muộn cũng phải đối mặt với Dạ Huyền để giải quyết chuyện tối qua, nhưng mà hiện tại nàng không biết phải làm sao. Nên tìm đến ngũ sư huynh xin nghỉ. Ngũ sư huynh rất khoan dung với nữ đệ tử, nên thấy sắc mặt Lâm Hồi Âm tái nhợt thì cũng không hỏi gì đã đồng ý.

Lâm Hồi Âm một mình rời khỏi rừng trúc tìm một nơi yên tĩnh ngồi xổm xuống, lại ngẩn người.

.....

Sau khi Lâm Hồi Âm tỉnh một lúc Dạ Huyền với thức dậy, hắn mở mắt nhìn căn phòng xa lạ, cả đầu có chút hỗn độn. Một lát sau mới nhớ tối qua đã xảy ra chuyện gì. Theo bản năng vội nghiêng đầu nhìn chỗ bên cạnh phát hiện đã không thấy người đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Nàng đang ghen phải không? (30)

Hắn đưa tay sờ chỗ nằm đó, phát hiện hơi lạnh chắc chắn Lâm Hồi Âm đã rời đi một lúc.

Hắn bỗng cảm thấy có chút mất mác, ánh mắt trở nên thâm trầm, ngồi dậy, nhìn quần áo đã bị nàng xé nát thì dứt khoát lấy ga trải giường của nàng bọc người lại, nhẩm một câu khẩu quyết nhanh chóng trở về phòng.

Thật ra hắn không phải không lo lắng, hắn biết Lâm Hồi Âm không muốn cùng hắn làm chuyện đó, đêm sinh nhật Triêu Ca nàng đã cự tuyệt hắn.

Nhưng đêm qua hắn không nhịn được cứ như vậy mây mưa với nàng, bây giờ nàng tỉnh lại phát hiện gạo đã nấu thành cơm, có thể nào nàng sẽ giận hắn không? Cảm thấy hắn thừa lúc người khác gặp nguy?

Bất kể nàng giận hay không hắn cũng muốn tìm nàng, nhưng lúc Dạ Huyền đi tới rừng trúc, nhìn quanh một lượt lại không thấy Lâm Hồi Âm đâu. Hắn cau mày, vội vàng bước hai bước đến trước mặt Liễu Nhiễu cách đó không xa sánh vai cùng nàng. Lúc này bọn họ đã chạy được một nén nhang, Dạ Huyền sắc mặt vẫn rất ổn định, không đỏ mặt cũng không thở mạnh hỏi Liễu Nhiễu: "Hồi Âm đâu?"

Đêm qua sau khi Liễu Nhiễu cùng Triêu Ca mây mưa, bởi vì là lần đầu tiên nên bước chạy có chút xốc xếch, chẳng qua cố cắn răng chịu đựng. Bây giờ lại nghe giọng nói của Dạ Huyền, ngẩng đầu nhìn người đàn ông tư thế không chút mệt mỏi kia, giọng điệu bực bội: "Không biết."

Dừng một chút, Liễu Nhiễu chạy thêm hai bước lại nói: "Lúc ta đến đã không nhìn thấy nàng."

Dạ Huyền nhíu mày sắc mặt trở nên phức tạp. Liễu Nhiễu thận trọng không nhịn được mà hỏi: "Sao thế? Xảy ra chuyện gì sao?"

Dạ Huyền nhìn Liễu Nhiễu lắc đầu rồi im lặng, chỉ là chậm rãi thả bước chân lùi về phía sau.

Sau khi chạy bộ xong mọi người tập trung trong rừng trúc. Chưa bao giờ trong lúc chạy bộ mà Triêu Ca xuất hiện cả. Có thể bởi vì hôm qua say rượu nên sắc mặt tái nhợt, toàn thân áo trắng phiêu dật như tiên, ngọc thụ lâm phong đứng trên một cây trúc, ánh mắt không nóng không lạnh.

Ngũ sư huynh tỏ ý mọi người tan cuộc đi ăn sáng, cả đám đệ tử từng nhóm trước sau rời đi, lúc đi ngang qua Triêu Ca còn rất lễ độ lên tiếng chào: "Đại sư huynh ngày tốt."

Triêu Ca chỉ gật nhẹ đầu một cái không có biểu cảm gì đặc biệt.

Duy chỉ có Dạ Huyền là khác, cũng không thèm nhìn Triêu Ca một cái, giống như trong rừng trúc vốn dĩ không có sự tồn tại của người đó vậy, mắt cứ nhìn thẳng mà bước qua.

Liễu Nhiễu ở sau lưng Dạ Huyền lúc nhìn thấy Triêu Ca trong đầu lại nhớ đến chuyện tối qua của hai người, trái tim đập nhanh dời mắt đi chỗ khác,

không dám liếc Triêu Ca một cái.

Nàng cố gắng giữ tốt tâm trạng, lúc đi ngang qua chỗ Triêu Ca mới ngẩng đầu nhìn Triêu Ca...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về(1)

Triêu Ca lúc này mới giật mình, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng đối diện với ánh mắt của Liễu Nhiễu không hề lên tiếng.

Bỗng dưng Liễu Nhiễu thấy lo lắng, cảm thấy chột dạ, nhưng vẫn duy trì vẻ mặt trấn định, bình tĩnh chờ Triêu Ca nói tiếp. Một lát sau thì khẽ run lên chuẩn bị rời đi.

"Liễu Nhiễu." Một giây kia Liễu Nhiễu đi ngang qua người hắn, Triêu Ca lại lên tiếng gọi tên nàng.

Liễu Nhiễu dừng chân quay lưng về phía Triêu Ca, ánh mắt lộ vẻ khẩn trương, rất nhanh trở nên ôn nhu lần nữa xoay người nhìn Triêu Ca mở miệng: "Hoàng thái tử có gì phân phó?"

"Đêm qua ta làm sao trở về Vô Lượng điện?" Triêu Ca mở miệng đi thẳng vào vấn đề.

Hôm nay hắn trnh dậy phát hiện mình đã ở vô lượng điện, toàn thân có chút mệt mỏi, đầu đau nhức. Không cần nghĩ thì cũng biết do đêm qua hắn đã uống quá nhiều. Suy nghĩ một chút lại phát hiện mình chẳng nhớ gì cả, hắn làm thế nào trở về vô lượng điện được, hắn hoàn toàn không nhớ!

Nhưng mà hắn cảm thấy tất cả những chuyện này quên qua dứt khoát đến quỷ dị, giống như có một bí mật quan trọng nào đó đang che mắt hắn vậy.

Tối hôm qua Dạ Huyền mang Lâm Hồi Âm đi, bên cạnh hắn chỉ còn Liễu Nhiễu cho nên mới sáng sớm hắn đã xuống núi đến đây hỏi nàng.

Liễu Nhiễu nghe Triêu Ca hỏi vậy thì hoảng hốt, thận trọng nâng mí mắt quan sát Triêu Ca một chút hoài nghi phải chăng thuật chú của mình không hiệu quả?

Bởi vì là nghi ngờ thôi nên Liễu Nhiễu vẫn trấn tĩnh cười một tiếng, không nhanh không chậm trả lời: "Là Liễu Nhiễu đưa hoàng thái tử về Vô Lượng điện?"

Chẳng lẽ hắn uống quá nhiều nên mới quên mất? Triêu Ca nhíu mày một cái, tiếp tục hỏi: "Sau đó xảy ra chuyện gì không?"

Liễu Nhiễu nắm được suy tư của Triêu Ca đáy lòng bình tĩnh lại, biết hắn đã quên tất cả, vậy nên càng thêm yên tâm giọng điệu vững vàng không có sơ hở: "Ta hầu hoàng thái tử uống trà sau đó Hoàng thái tử nằm trên giường ngủ.Sau đó thì Liễu Nhiễu rời khỏi vô lượng điện."

Triêu Ca không nói gì nữa, chỉ là nhìn chằm chằm Liễu Nhiễu một lúc thì gật đầu giống như tin lời nàng vậy "Ừ" một tiếng rồi nói tiếp: "Cũng không có chuyện gì chỉ là ta muốn hỏi ngươi vài câu, có thể ta uống nhiều quá nên quên hết chuyện đêm qua." Dừng một chút Triêu Ca còn nói: "Không còn sớm mau đi ăn cơm đi."

"Dạ, hoàng thái tử." Liễu Nhiễu cong môi nhẹ cười một cái, sau đó mới tạm biệt Triêu Ca vòng qua người hắn bước đi.

Triêu Ca đứng trên cây trúc, nhìn chằm chằm Liễu Nhiễu một lúc, sau đó cảm thấy mình đã suy nghĩ quá nhiều rồi lắc đầu một cái. Một ngày say rượu không nhớ nổi chuyện xảy ra, hắn không biết nên làm sao, sau đó thì tung người bay về phía vô lượng điện.

Liễu Nhiễu ngẩng đầu nhìn Triêu Ca đã nhảy lên đám mây lúc này mới thở ra một hơi thật dài. Biểu tình trên mặt cũng tự nhiên hơn rất nhiều. Đáy lòng không khỏi vui mừng

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về(2)

Liễu Nhiễu ngẩng đầu nhìn Triêu Ca đã nhảy lên đám mây lúc này mới thở ra một hơi thật dài. Biểu tình trên mặt cũng tự nhiên hơn rất nhiều. Đáy lòng không khỏi vui mừng, thật may chuyện hôm qua nàng đã xóa sạch mọi thứ, tâm tư hoàng thái tử kính đáo, suýt nữa thì nàng bị hắn bắt phải sơ hở.

.....

Dạ Huyền tìm trong phòng ăn nhưng cũng không thấy Lâm Hồi Âm đâu. Hắn vòng quanh Thần Sơn một vòng muốn tìm nàng, đến khi tiếng nhạc vào học vang lên hắn mới phi thân bay về tinh điện. Vừa vào lớp đã thấy Lâm Hồi Âm mình tìm cả buổi sáng đang nghiêm túc ngồi tại chỗ của mình, nghiêng đầu không biết đang nói gì với Liễu Nhiễu.

Sắc mặt nàng có chút tái nhợt, thấy rõ tinh thần khá tốt nhìn không ra chút nào bất ổn cả. Lúc này Dạ Huyền mới thở phào một hơi, sải chân bước về chỗ mình, khi đi ngang qua chỗ Lâm Hồi Âm bước chân hắn chậm lại.

Lâm Hồi Âm cảm thấy có người đứng bên cạnh theo bản năng nghiêng đầu sang, lại thấy Dạ HUyền toàn thân áo đỏ, đang nhìn chăm chằm mình. Đột nhiên mặt nàng ửng đỏ, trong lòng thất kinh, chỉ là hốt hoảng cong môi nghiêng đầu qua làm như không thấy sự tồn tại của hắn, tiếp tục nói chuyện với Liễu Nhiễu.

Mà bây giờ Lâm Hồi ÂM cũng không còn bình tĩnh như lúc đầu, với những lời Liễu Nhiễu nói chẳng để vào tai, lại trả lời sang vấn đề khác làm Liễu Nhiễu có chút sửng sốt, nhìn nàng hồi lâu rốt cuộc cũng không hiểu nàng đang nói gì.

Dạ Huyền đứng trước mặt Lâm Hồi Âm nhíu mày một cái vừa định lên tiếng thì tam sư tỷ phụ trách lên lớp bước vào. THấy Dạ Huyền đứng bên bàn lâm Hồi Âm không nhúc nhích thì lên tiếng nhắc nhở: "Vị nam đệ tử kia bây giờ đã vào lớp mời nhanh chóng về chỗ của mình."

Những lời của Dạ Huyền mạnh mẽ trở về bụng, hắn mím môi sắc mặt không tốt nghiêng đầu, ánh mắt nhìn lướt qua Tam sư tử có chút ác liệt. Tam sư tỷ cảm thấy lạnh, nên không nói thêm gì nữa.

Cũng may Dạ Huyền không đứng yên tại chỗ nữa, mà cất bước bước qua người Lâm Hồi Âm tư thái hoa lệ ngồi xuống chỗ mình.

Tim của Lâm Hồi Âm lúc này mới vững vàng đập mạnh trong lòng ngực, mà Tam sư tỷ đứng trên kia cũng đưa tay lau mồ hôi trên trán. Sau đso mở sách nhanh chóng bắt đầu giờ học.

Lâm Hồi Âm cả người bất an bồn chồn, không thể nào nghe Tam sư tỷ giảng cái gì. Cầm bút lông vẽ bậy lên giấy sau đó cảm thấy rất phiền muộn, cuối cùng dứt khoát ném cây bút đi gục xuống trên bàn. Ánh mắt vừa vặn quét qua Dạ Huyền mới phát hiện hắn ta cũng đang nhìn nàng chằm chằm. Trong đó là ánh sáng khác thường, để nàng không hiểu được ánh mắt đó là có ý gì, môi hắn mím chặt, trầm mặc không lên tiếng. Nhưng lại đầy sát khí, làm Lâm Hồi Âm càng thêm lo lắng đề phòng, luôn cảm thấy biểu cảm của hắn rất quỷ dị, nàng không thể biết là chê bai hay tức giận nữa.

Lâm Hồi Âm cắn môi dứt khoát nhắm chặt mắt mình lại..

Sau khi Tam sư tỷ kết thúc buổi học, Dạ Huyền đứng dậy đi về phía Lâm Hồi Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 313: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về (3)

Nàng biết sớm muộn gì cũng phải đối mặt nhưng mà nàng không muốn ở tại lớp học nói về những chuyện kia. Vậy nên nhanh chóng đứng dậy nói với Liễu Nhiễu một câu: "Ta muốn đi nhà xí!" Sau đó cũng không thèm nhìn Dạ HUyền một cái cũng chẳng quay đầu chạy thẳng ra ngoài.

Lâm Hồi Âm không biết Dạ Huyền có đi theo không nhưng nàng cũng không dám quay lại nhìn, chỉ là cảm thấy sau lưng giống như có mãnh thú đuổi theo vậy. Tốc độ tăng nhanh chạy vọt đến trước nhà xí, mới thở ra một hơi thật dài, cảm thấy an toàn hơn một chút.

Lâm Hồi Âm đi cầu xong thì xoay người định bước ra, nhưng còn chưa ra cửa đã nhìn thấy bóng dáng quen thuộc nên hoảng hốt lùi về phía sau, quay trở lại nhà xí.

Nàng không nghĩ Dạ Huyền sẽ theo đến đây.

Lâm HÔi Âm nhất thời cuống cuồng phiền nào, đi tới đi lui, thỉnh thoảng còn giật tóc mình, làm những nữ đệ tử đi nhà xí đều nhìn nàng với ánh mắt quái dị, sau đó quay đầu hưng phấn trò chuyện: "Ngươi thấy không, Nhị hoàng tử đứng đợi ngoài nhà xí, không biết hắn đợi ai.

Thời gian tí tách trôi qua lúc sắp vào buổi học tiếp theo thì trong nhà xí cũng chẳng còn ai nữa. Chỉ còn mỗi mình Lâm Hồi Âm là thỉnh thoảng lại nghiêng đầu nhìn người đàn ông lãnh ngạo tuyệt sắc ngoài kia, sau đó lại nhanh chóng lùi vào, do dự không biết nên đi ra hay là cứ trốn ở đây đây?

Lâm HÔi Âm biết sớm muộn gì nàng cũng phải đối mặt, nhưng mà nàng thấy sợ, sợ Dạ Huyền sẽ chỉ trích nàng, ánh mắt hắn từ đầu đến cuối nhìn nàng đều là sự chê bai.

Bởi vì đêm qua không phải là lần đầu tiên của nàng. Hắn sẽ chê nàng.

Thật ra lần đầu tiên này không chỉ mỗi đàn ông chú ý mà thật ra có lúc phụ nữ càng thấy đáng lo ngại hơn.

Một người đàn bà cố gắng gìn giữ bao lâu thì tất cả, nụ hôn đầu, đêm đầu tiên, còn cả mối tình đầu đều giao cho một người đàn ông.

Nhưng mà thật bất hạnh, nàng lại không có gì cả.... Trước lúc lên giường với Dạ Huyền nàng chẳng còn lại thứ gì nữa. Nàng không biết Dạ HUyền sẽ nhìn nhận những chuyện này như thế nào chỉ là nàng cảm thấy mình thật sự rất hoảng sợ.

Đoạn thời gian này không bị Liên Y làm phiền nên nàng sống rất vui vẻ, tự tại. Chung đụng với Dạ HUyền thêm hòa hợp va tự nhiên. Nàng cũng rất thích hắn tốt với mình, nàng muốn về sau cũng như vậy...

Nhưng mà sau một đêm say rượu kia nàng lại đạp đổ hết tất cả, nàng không muốn mất đi người bạn như Dạ Huyền, càng không muốn Dạ HUyền luôn nhìn nàng với ánh mắt chê bai.

Nàng sợ nàng sẽ mất... Lúc này nàng thật sự rất sợ sẽ mất đi Dạ Huyền.

Vậy nên nàng chỉ có thể trốn tránh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 314: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về (4)

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây rồi dứt khoát cắn răng dùng thuật xuyên tường từ nhà xí yên lặng không tiếng động rời đi trở về tinh điện.

Lúc giờ học thứ hai trôi qua gần một nửa Dạ Huyền mới trở lại. Vì đến trễ nên hắn bị tam sư tỷ phạt đứng đến khi buổi học kết thúc. Dạ Huyền thấy Lâm Hồi Âm thoải mái yên vị trong phòng hắn, ánh mắt trầm xuống không giống như với vẻ đầy sát khí từng ngày, chẳng qua là mím môi không nói gì đi vào trong phòng học, đứng yên ở đó.

Lâm Hồi Âm biết sỡ dĩ Dạ Huyền bị phạt là do mình, cảm thấy rất áy náy nên thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn Dạ HUyền phía sau.

Cả người hắn giống như pho tượng vậy đứng yên không hề nhúc nhích, mi mắt rũ xuống trên mặt không chút cảm xúc.

Ánh nắng mặt trời len lói qua cửa sổ vừa vặn phủ xuống người hắn càng làm ngũ quan hắn càng trở nên tinh xảo thanh thú hơn, phơi bày ra một dung nhan tuyệt mỹ.

Lâm Hồi Âm nhìn mấy lần rồi lặng lẽ quay đầu, nhìn chằm chằm quyển sách thần chú chỉ là tay nàng nắm thành quyền, tâm hồn cũng treo lơ lững, bất an.

Đến khi Lâm Hồi Âm nghiêng đi Dạ Huyền mới khẽ nâng mi mắt nhìn gáy Lâm Hồi Âm, ánh mắt lộ rõ vẻ khổ sở.

.....

Bữa trưa ở phòng ăn, Lâm Hồi Âm không đến đó là vì muốn né tránh Dạ Huyền. Buổi chiều đến giờ học cũng là nàng cố ý mè nheo đến khi tiếng nhạc vang lên mới vào lớp.

Dạ Huyền luôn muốn tìm nàng nhưng mà đôi lúc một người tránh một người lại còn là cố ý tránh mặt vậy nên cho đến buổi tối, Dạ Huyền cũng không bắt được cơ hội nói với Lâm Hồi Âm chuyện đêm qua.

Lâm Hồi Âm một ngày không ăn gì đến đêm thật sự không chịu nổi nữa. Nhưng nàng sợ gặp phải Dạ Huyền trong phòng ăn. Vậy nên cố ý núp sau bụi hoa quan sát tình hình trong nhà ăn. Lúc thấy Dạ Huyền vòng một lượt từ trong phòng ăn bước ra nàng mới vội vàng nhảy vào.

Nàng lấy xong phần cơm của mình thì chọn một chỗ ngồi ngồi xuống ăn như hổ đói, khi ấy bên cạnh nàng chẳng có ai. Nhưng mà một giọng nói dễ nghe mát rượi truyền đến bên tai nàng: "Hồi Âm, đêm qua..."

Lâm Hồi Âm suýt nữa bị nghẹn chết, cúi thấp đầu không biết nên giấu khuôn mặt đỏ bừng đi đâu. Đáy lòng thấy lạnh lẽo, miệng ngậm đầy thức ăn ngẩng đầu lên nhìn Dạ Huyền một cái. Sau đó cố gắng nuốt cái bánh bao ngăn cản không cho hắn nói tiếp: "Chuyện đó, ta muốn đi nhà xí, nói sau đi." Sau đó đứng dậy còn không quên chụp lấy một cái bánh bao chạy đi.

Dạ Huyền vẫn đứng yên trong phòng ăn, không đuổi theo nàng nữa.

Lâm Hồi Âm ăn xong bánh bao xem như cũng khá no. Sau đó ôm quần áo vào bích tuyền, mãi đến khuya lúc nàng nghĩ mọi người đã ngủ say mới trở về phòng.

Đêm khuya tịch mịch, ánh trăng vẫn sáng ngời như cũ rải đầy mặt đất. Lâm Hồi Âm tâm sự nặng nề cất bước trở về phòng phát hiện Dạ Huyền không ngồi trước cửa phòng mình, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Nhưng mà một cảm giác mất mát không hiểu sao cũng ập đến.

Nàng cúi đầu bước vội vào phòng mình khóa trái cửa. Vô lực dựa vào cửa sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên lại thấy Dạ Huyền đang dựa vào cửa sổ phòng nàng...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 315: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về (5)

Người đàn ông sau lưng nữa dựa vào bàn, ngón tay tùy ý đặt lên song cửa. Vài lá trúc xanh um tươi tốt rũ vào trong phòng, đọng lại vài giọt. Một bàn tay khác của hắn vô tình hay cố ý vuốt ve những giọt nước. Giọt nước dính trên tay hắn một giây sau biến thành luồng khí trắng tiêu tán đi.

Lúc này ánh trăng ngoài cửa sổ rất yên tĩnh, dưới ánh trăng sáng ngời dung nhan cửa hắn trở nên rất không chân thật. Ánh mắt mông lung nhìn ra cửa sổ, bóng dáng rất cô tịch.

Lâm Hồi Âm ngây ngô sợ run đứng tại chỗ, sững sờ nhìn người đàn ông cách đó không xa.

Dạ Huyền rũ mi mắt hoàn toàn chìm đắm trong thế giới riêng của mình nên không nhận ra có người đến. Tiếp tục trêu đùa cùng những giọt sương, sau đó dùng tiên thuật hóa chúng thành từng luồng khí trắng.

Hắn lặp đi lặp lại động tác kia rất nhiều lần mới cảm thấy có chút nhàm chán, lười biếng lắc lắc người. Trong giây phút kia ánh mắt hắn chợt lướt qua Lâm Hồi ÂM đang đứng sau cửa cách đó không xa. Ánh mắt hắn tìm được điểm nhìn, toàn thân xoay lại, ánh mắt thâm trầm nhìn nàng, cả người cũng đứng thẳng lên.

Ánh mắt hắn không hề gợn sóng giống như một hồ nước sâu không thấy đáy vậy, rất bình tĩnh.

Lâm Hồi Âm không nhé tránh còn trực tiếp đối diện với ánh mắt của hắn, bốn mắt chạm nhau hồi lâu sau, dường như Dạ Huyền có chút mệt nên mới chớp chớp mắt, ánh mắt tuyệt đẹp lăn tăn gợn sóng.

Lúc này hắn mới cất bước đi tới chỗ Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm căng thẳng theo điều kiện tự nhiên lùi lại phía sau, cả người hoàn toàn dán chặt lên cửa phòng.

Sau khi cách Lâm Hồi Âm chừng ba bước thì hắn mới dừng lại. Trên gương mặt tuấn mỹ kia vẫn không có cảm xúc gì, chỉ là hắn mím môi không lên tiếng. Hắn lẳng lặng nhìn Lâm Hồi Âm ánh sáng nơi con mắt thay đổi không ngừng, ánh mắt đó xinh đẹp không giống với đàn ông nhân gian nhưng mà rơi vào người Lâm Hồi Âm làm nàng cảm thấy rất sợ hãi.

Lâm Hồi Âm mất bình tĩnh cảm thấy Dạ Huyền như vậy làm nàng không thể nào thở nổi, dời ánh mắt đi không dám nhìn hắn nữa.

Mà Dạ Huyền đứng trước mắt nàng cũng không hề nói chuyện cứ nhìn chằm chằm khuôn mặt nàng.

Lâm Hồi Âm bị hắn nhìn đến bất an, nàng rất không tự nhiên giật giật người, sau đó giả bộ như không có chuyện gì, ôm quần áo bẩn bước vào trong nhà. Vừa đi vừa tỏ ra bình tĩnh, nhìn Dạ Huyền cười khan hai tiếng, nói: "Trễ thế này sao ngươi còn chưa ngủ?"

Dạ Huyền không lên tiếng ngược lại xoay người, bước theo sau Lâm Hồi Âm, nàng đi đến đâu hắn sẽ theo đến đó.

Lúc ban đầu Lâm Hồi Âm còn có thể xem như không có việc gì, đưa quần áo bẩn vào chỗ bỏ, sau đó nhàn nhã ngồi xuống trước gương đồng chải tóc mình.

Nhưng mà chỉ cần nàng ngẩng đầu lên là có thể nhìn thấy Dạ Huyền đang đứng cách mình chừng ba bước. Hắn vẫn cứ duy trì tư thế trầm mặc đó, cứ nhìn nàng chằm chằm. Dạ Huyền như thế càng làm nàng lo lắng đề phòng.

Đến nỗi sau đó bàn tay đang vấn tóc của nàng cũng có chút run rẩy...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về (6)

Đến nỗi sau đó bàn tay đang vấn tóc của nàng cũng có chút run rẩy nhất thời không nắm chặt làm chiếc lược gỗ rơi xuống sàn, phát ra âm thanh lanh lãnh nhưng làm lỗ tai bị đau.

Nàng hốt hoảng cúi người muốn nhặt lại cái lược nhưng một bàn tay thon dài đã đặt lên nó trước.

Tay Lâm Hồi Âm suýt nữa đã chạm vào tay Dạ Huyền, nàng giốn như né tránh độc dược vậy, vội vàng rút tay về rồi nhanh chóng đứng bật dậy.

Dạ Huyền thu động tác của nàng vào mắt, ánh mắt hắn trở nên âm tràm hơn. Cuối cùng chỉ biết nắm thật chặt chiếc lược gỗ. Nén lửa giận và khổ sở trong lòng xuống, tư thái nhàn nhạt đứng thẳng người, đưa chiếc lược đến trước mặt Lâm HỒi Âm.

Lâm Hồi Âm chỉ nắm một góc nhỏ trên chiếc lược nhận lấy. Sau đó cố làm vẻ bình tĩnh liếc mắt nhìn Dạ Huyền một cái nói: "Cảm ơn." Rồi xoay người ngồi lại trước gương đồng chải tóc.

Tóc nàng đã chải vào nếp không thể nếp hơn được nữa nhưng nàng vẫn cứ chải, không biết nàng còn phải chải bao lâu nữa mới che được sự lúng túng của mình.

Dạ Huyền lẳng lặng đứng sau lưng nàng, nhìn chằm chằm cử chỉ và thần thái của nàng. Ánh mắt không chớp lấy một cái. DÙ hắn chưa từng nói lời yêu, cũng không phải là người đặc biệt phong tình lãng mạn, nhưng hắn vẫn nhìn ra Lâm Hồi Âm là đang trốn tránh hắn. Nàng chỉ mong bây giờ hắn có thể nhanh chóng biến mất.

Dạ Huyền cảm thấy phiền muộn, suốt một ngày chạy theo nàng đều không nói được lời nào. CHo nên hắn mới cố ý đợi nàng ở đây, hắn muốn nói rõ ràng với nàng tất cả mọi chuyện.

Dạ Huyền quyết tâm không cho Lâm Hồi Âm cơ hội né tránh nữa, đột nhiên mở miệng giọng điệu nhàn nhạt kèm theo vài phần lạnh lẽo: "Tóc đã đẹp lắm rồi, bây giờ có phải chúng ta nên nói chuyện hôm qua xảy ra không?"

Việc gì đến cuối cùng cũng phải đến... Lâm HỒi Âm biết mình có thể né tránh một ngày nhưng bây giờ thì không còn cơ hội để né tránh nữa. Nàng nhắm mắt một cái, hít một hơi thật sâu rồi xoay người, đặt chiếc lược lại vị trí cũ sau đó bước đến bàn nước rót hai ly trà, đẩy một ly đến phía đối diện, ly còn lại đặt trước mặt mình. Thuận tiện ngồi xuống ghế, nhìn Dạ Huyền mím môi nói: "Ngồi xuống rồi nói."

Dạ Huyền không cự tuyệt, bước tới đối diện với nàng. Nhàn nhã ngồi xuống, Lâm Hồi Âm thấy vậy thì cân nhắc lời nói một chút, sau đó lên tiếng: "Chuyện tối qua là ta không..."

Lâm Hồi ÂM bị Dạ Huyền nhìn đến nỗi cảm thấy bồn chồn, nàng không thể phân biệt được lúc này Dạ Huyền rốt cuộc đang nghĩ gì nữa. Thậm chí nàng cũng không biết tiếp theo hắn muốn nói chuyện gì.

Nàng là một cô gái nếu như hắn nói thẳng ra xem như chuyện tối qua như không phát sinh thì nàng liền trở thành người bị vứt bỏ. Hơn nữa nàng cũng biết có lẽ Dạ Huyền thật sự chê mình.

Cả ngày hôm nay nàng luôn lo sợ chuyện này.

Lâm Hồi Âm thấy Dạ Huyền mím chặt môi, thậm chí nàng cũng không biết hắn định nói gì, chỉ là thấy sợ vậy nên bất chợt mở miệng, cắt ngang lời hắn: "Để ta nói trước."

Dạ Huyền vốn định sẽ giải thích với Lâm Hồi Âm rằng tối qua hắn không nhin được.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Chỉ là cưỡng ép ngươi quay về (7)

Dạ Huyền vốn định sẽ giải thích với Lâm Hồi Âm rằng tối qua hắn không nhin được. Nên mới làm chuyện ấy, trong lúc bất chợt lại nghe nàng lên tiếng nên dừng lại, gật đầu một cái: "Ừ, ngươi nói trước đi."

Lâm Hồi Âm tay túm chân váy, mím môi mở miệng nói: "Chuyện hôm qua ta rất bất ngờ.

"Ta không cố ý cũng không muốn như thế."

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm cảm thấy kinh ngạc, ngay sau đó thì trở nên đạm bạc nhưng cố nén không lên tiếng, yên lặng chờ Lâm Hồi Âm nói tiếp.

"Tửu lượng ta không tốt, cho nên đến bây giờ ta rất ít uông rượu, tối hôm qua là lần đầu tiên ta uống, cảm thấy rượu kia hương vị thật ngon. Nên uống hơi nhiều, sau đó ta mới biết... Ta không chỉ tửu lượng không tốt, mà sau khi say rượu ta cũng không tốt..." Lâm Hồi Âm vừa nói vừa cảm thấy xấu hổ, cúi thấp đầu cố sức giải thích cho mình, mặc dù nàng cảm thấy nói như vậy nghe rất miễn cưỡng: "Sau khi uống rượu tính tình ta không tốt, làm hỏng bét mọi chuyện cho nên ta rất xin lỗi, ta làm những chuyên kia với ngươi... Hy vọng ngươi không tức giận, cũng có thể bỏ qua cho ta, ta hứa sau này sẽ không như vậy nữa, nhất định sẽ không có lần sau.

Lâm Hồi Âm nghĩ chuyện của nam nữ này đại đa số đàn ông đều ở một phe, sau khi làm chuyện ấy thì sẽ muốn phủi sạch trách nhiệm. Sợ rằng Dạ Huyền cũng không ngoại lệ. Hơn nữa chỉ cần nàng nói như vậy thì Dạ Huyền cũng sẽ không cần chịu trách nhiệm với nàng. Cả hai xem như chuyện đêm qua như là giấc mộng vậy, từ nay về sau tiếp tục làm bạn. Dạ Huyền cũng sẽ không chê nàng, màng nàng cũng không mất đi người bạn như Dạ Huyền.

Nghĩ đến đây Lâm Hồi Âm nhất thời cảm thấy suy nghĩ của mình thật tốt, liền cong môi cười một tiếng. Nhìn Dạ Huyền nói tiếp: "Chuyện tối đó chúng ta xem như không phát sinh chuyện gì cả, chúng ta cứ quên đi, sau này tiếp tục làm bạn, ngươi nói như vậy tốt không?"

Lâm Hồi Âm nói xong mới cẩn thận nhìn Dạ Huyền.

Nhưng nàng lại phát hiện, người đàn ông trước mắt nàng lại có biểu cảm ảm đạm rất mơ hồ. Toàn thân hắn toát ra vẻ lạnh lùng, từ tận xương cốt tản ra một luồng tức giận.

Hắn nhìn nàng môi mỏng mím chặt, làm cho dung nhan của hắn thêm xinh đẹp chẳng qua là lời nói ra mang theo tia sát khí: "Đêm qua xem như ta và ngươi chưa xảy ra chuyện gì sao? Hử?"

Không biết tại sao lúc sau hắn lại nhàn nhạt hỏi thêm một tiếng "hử" làm cho Lâm Hồi Âm cảm thấy rất sợ. Nàng biết Dạ Huyền tức giận nhưng nàng không hiểu vì sao hắn lại giận.

"Ngươi nghĩ như vậy thật sao?" Dạ Huyền hít sâu một hơi, cố đè nén tức giận trong mình xuống, cố giữ cho giọng nói của mình bình tinh nhất, nhưng mà sát khí vẫn tràn lan ra xung quanh.

Lâm Hồi Âm do dự nhìn Dạ Huyền cảm thấy giờ phút này hắn giống như không hề tức giận vậy. Vậy nên thận trọng gật đầu một cái.. Sau đó nàng nhìn thấy lửa giận trong mắt hắn, toàn thân thấy đông cứng, đầu óc choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 318: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (8)

Lâm Hồi Âm do dự nhìn Dạ Huyền cảm thấy giờ phút này hắn giống như không hề tức giận vậy. Vậy nên thận trọng gật đầu một cái.. Sau đó nàng nhìn thấy lửa giận trong mắt hắn, toàn thân thấy đông cứng, đầu óc choáng váng. Nàng thầm nghĩ hắn không tin nàng sao?

Lại suy nghĩ một chút, Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền nghiêm túc gật đầu một cái, giống như rất sợ hắn không tin mình, mặt đầy trịnh trọng nói: "Đúng vậy, ta nghĩ nên như vậy."

Ánh mắt Dạ Huyền trở nên cực kỳ âm trầm, hắn nhìn Lâm Hồi Âm giọng điệu lạnh lùng: "Không cần ta chịu trách nhiệm sao?"

Chịu trách nhiệm... Lâm HÔi Âm sửng sốt nhìn Dạ Huyền, nàng không biết là hắn đang dò xét mình hay là thật lòng... Nàng nghĩ đến mình đã từng bị gã đàn ông biến thái cưỡng bức, bất chợt cảm thấy tự ti ngay sau đó lại nghĩ đến, nàng muốn có một tình yêu thật sư, nhưng không muốn chỉ vì một đêm sai trái để đổi lấy.

Cho nên Lâm Hồi Âm cúi đầu do dự một chút, cuối cùng ngẩng đầu lên nhìn Dạ Huyền khẽ cười, ánh mắt nhấp nháy giọng nói ngây thơ khả ái, có chút hàm hồ, giả ngây giả ngô nói: "Không cần chịu trách nhiệm, thật ra đâu có gì nghiêm trọng chỉ là hai người sau khi say rượu thì loạn tính, ngủ một đêm thôi mà. THật ra cũng chẳng có gì to tát, cho nên ngươi không cần bận tâm. Không quan trọng như vậy đâu...."

Dạ Huyền nhìn thần thái của Lâm Hồi Âm, nghe lời nàng nói cảm thấy lòng mình lạnh lẽo.

Hắn không biết một người đàn bà và đàn ông làm chuyện ấy, mất đi sự trong sạch có thể không để ý ử?

Hắn cứ tưởng nàng sẽ khổ sở, sẽ bận tâm cho nên hắn mới vội vàng tìm nàng, muốn giải thích, nói lời xin lỗi sau đó chịu trách nhiệm.

Hắn muốn nàng đã là người của hắn, mà hắn là người sẽ chịu trách nhiệm, hơn nữa là hắn cam tâm tình nguyện.

Nhưng mà ngàn vạn lần không nghĩ đến nàng thật sự không cần.

Rốt cuộc nàng không đồng ý gả cho hắn, cùng hắn chung sống đến một đời, mới có thể sau khi bị hắn chiếm được tiện nghi, tự mình chịu ủy khuất cũng không để hắn chịu trách nhiệm.

- Hồi Âm, thật xin lỗi, đêm qua ta không nhịn được mới làm những chuyện kia.

- Hồi Âm ta sẽ chịu trách nhiệm.

- Hồi Âm chỉ cần ngươi đồng ý ta nhất định sẽ đối tốt với ngươi.

Những lời kia đều là Dạ Huyền đã chuẩn bị để nói với nàng, bây giờ tất cả đều bị chặn ở cổ họng.

Hắn còn cảm thấy thật đáng châm chọc.

Cho đến bây giờ tất cả đều là do hắn một phía tự nguyện.

Trong nháy mắt hắn cảm thấy có chút hận nàng, sau khi xảy ra chuyện đó mà nàng lại xem như không có gì xảy ra.

Tay Dạ Huyền cuộn chặt thành nắm đấm nhìn Lâm Hồi Âm. Khẽ cong môi nở nụ cười, một nụ cười xinh đẹp mê hoặc trời đất lại chứa đầy sự lạnh lẽo như băng.

Lâm Hồi Âm toàn thân dựng đứng long, nàng chưa từng thấy Dạ Huyền như vậy, trực giác nói cho nàng biết. Dạ Huyền càng lúc càng tức giận. Nàng cắn chặt răng suy nghĩ thật cẩn thận, nhưng không nghĩ ra lời mình nói có chỗ nào không đúng? Hay là do mình làm những chuyện kia với hắn?

Nàng cường bạo hắn - hắn bị lỗ?

Đúng, nhất định là như vậy.

Ánh mắt Lâm Hồi Âm sáng lên, không có một người đàn ông nào sau khi bị một người đàn bà mạnh bạo mà không tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (9)

Ánh mắt Lâm Hồi Âm sáng lên, không có một người đàn ông nào sau khi bị một người đàn bà mạnh bạo mà không tức giận.

Huống chi Dạ Huyền còn là một người đàn ông cao ngạo như vậy.

COn giận của hắn khẳng định là vì bị nàng mạnh bạo.

Lâm Hồi Âm nghĩ tới đây nên nhìn Dạ Huyền nên càng cong môi hơn: "Ta biết ngươi bây giờ rất tức giận, ta cũng biết đối với một người đàn ông mà nói, ta làm những chuyện kia, thật sự rất quá đáng, nhưng màng ngươi phải biết ta là phụ nữ, ngươi là đàn ông, bất kể ai mạnh bạo ai thì nói tóm lại người thua thiệt vẫn là đàn bà, ta cũng không thèm để ý, ngươi cũng không cần thiết phải khó chịu như vậy, đúng không?"

Lâm Hồi Âm nghĩ càng nói Dạ Huyền càng tức giận.

Chẳng qua hắn cảm thấy một câu ta không thèm để ý kia của nàng như một con dao hung hãn đâm mạnh vào trái tim hắn.

Nàng nói hắn khó chịu không buông?

Nếu đối phương không phải là nàng thì hắn cần gì phải như vậy?

Lâm Hồi Âm thật sự không biết phải làm thế nào, chẳng qua là mơ mắt ra. Thì thấy khuôn mặt tuấn mỹ phi phàm của hắn dán chặt lên mặt mình, ánh mắt hắn lạnh như băng, môi mím chặt, lời nói thêm ác liệt, truyền tới: "Ngươi nói ta cứ níu lấy không buông phải không?"

Lâm HÔi Âm hoảng sợ theo bản năng đưa tay lên muốn đẩy Dạ Huyền ra.

Nhưng mà Dạ Huyền nhanh chóng giữa eo nàng lại, nhốt nàng trong lòng ngực mình, ánh mắt thâm trầm nhìn nàng.

Lâm HÔi Âm cảm thấy Dạ Huyền tối nay có chút khó hiểu, rõ ràng người chịu ủy khuất là nàng làm sao bây giờ giống như nàng mới là người có lỗi vậy.

Lâm Hồi Âm nâng cằm lên, nhìn Dạ Huyền, giọng nói run rẩy. Nhưng vẫn nói rõ ràng từng chữ: "Ngươi tức giận gì vậy? Ta nói gì sai sao? HÔm qua ta với ngươi đơn giản chỉ là chuyện nam nữ, bây giờ đã xong thì hết chuyện, nếu ngươi cảm thấy hôm qua là ta cường bạo ngươi, đáy lòng không thoải mái thì hãy cưỡng ép ta lại đi.

Chuyện nam nữ... Những lời nói của nàng ghim thẳng vào lòng Dạ Huyền để cho da thịt hắn đầm đìa máu, cứ như bị người khác móc ra ném xuống đất vậy.

Hắn cứ tưởng rằng chỉ cần nàng ở bên cạnh hắn thì hắn có thể chịu để nàng cường bạo.

Nhưng hắn lại phát hiện, hắn không thể nào chịu được, nàng vẫn cứ mãi không để ý đến thần thái của hắn.

Hắn và nàng làm tình với nhau là một chuyện thần thánh nhu vậy nhưng nàng là đã coi thường, giống như là coi thường tấm lòng của hắn vậy.

Hắn giận nàng.

Không biết có phải nhẫn nhịn quá nhiều, bì đèn nén quá lâu hay không, không biết có người nào mà không biết oán hận hay không, đáy lòng hắn có chút không cam lòng.

Không cam lòng, hắn đối tốt với nàng như vậy mà nàng lại không thèm liếc hắn một cái.

Dạ Huyền siết chặt cánh tay trên eo Lâm Hồi Âm, bởi vì dùng sức mà khớp xương trắng bạch, gân xanh lộ rõ, mặt hắn căng cứng không hề có chút nhiệt độ nào, chẳng qua là nhìn nàng, chậm rãi gật đầu một cái, tự giễu nói: "Được, rất được."

Lâm HỒi Âm cũng không biết ý tứ trong lời nói của hắn, cả người bi hắn nâng lên, nhanh chóng xoay người ép nàng xuống giường.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 320: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (10)

cLâm HỒi Âm cũng không biết ý tứ trong lời nói của hắn, cả người bi hắn nâng lên, nhanh chóng xoay người ép nàng xuống giường.

Lâm Hồi Âm cả kinh, theo bản năng muốn đẩy Dạ Huyền ra nhưng hắn lại giống như dã thú mất hết lý trí, hung hãn cúi đầu chặn môi nàng lại.

Môi của hắn ấm áp mềm mại, nhưng lại làm cho Lâm Hồi Âm sợ hãi. Nàng giùng giằng muốn chạy khỏi nhưng hắn lại đè chặt nàng lại, không nói lời nào mà nhanh chóng lột áo quần của nàng ra.

Lâm Hồi Âm cảm nhận được da thịt mình lộ trong không khí, cửa sổ chưa đóng lại gió đêm lùa vào làm nàng thấy lạnh, toàn thân run cầm cập.

Dạ Huyền giống như không nhận ra phản ứng của nàng, yêu khí còn lượn lờ trong đôi mắt, rất phiền muộn. Chỉ là cứ thế hôn vuốt ve khắp cơ thể nàng.

Tay hắn chạm đến đâu là nàng đều cảm nhận được áo quần mình bị tháo ra đến đó, bất kẻ nàng chống cự hay không cũng không hề chần chừ xông vào trong cơ thể nàng.

Cử chỉ của Dạ Huyền quá mức điên cuồng, điên cuồng đến nỗi Lâm Hồi Âm không phản ứng kịp thì đã cảm nhận được hắn tiến vào trong cơ thể mình. Ánh mắt đột nhiên mở lớn, cảm thấy đau đớn, đáy mắt xuất hiện một tầng nước, ghé sát người hắn.

Dạ Huyền cúi thấp đầu đối diện với ánh mắt của nàng, thấy nàng đau đớn mà ứa nước mắt không hiểu sao hắn lại thấy thoải mái hơn một chút.

Có phải hay không chỉ như vậy trong mắt ngươi mới có sự tồn tại của ta?

Có phải hay không chỉ như vậy ngươi mới có cảm giác với ta?

Có phải hay không chỉ như vậy ta mới thật sự nhận ra mình là một tên ngốc, đã bỏ ra quá nhiều nhưng cũng không được báo đáp?

Đáy lòng Dạ Huyền truyền đến từng trận đau đớn, hắn thật sự rất giận và không cam lòng. Hắn muốn mình quên đi tất cả, chỉ là cứ đè chặt cơ thể nàng, liên tục ra vào.

Nếu như vậy mà làm ngươi có chút suy nghĩ về ta.

Vậy thì hãy cứ như vậy đi.

Càng nghĩ Dạ Huyền càng tăng tóc, Lâm Hồi Âm dẫu sao cũng chỉ là người trần mắt thịt không thể nào chịu đựng nổi, run rẩy lên tiếng, muốn Dạ Huyền nhẹ một chút, nhưng hắn lại giống như chẳng nghe thấy lời nói của nàng. Cứ để thú tính của mình lấn át lý trí.

Dạ Huyền không có quá nhiều kỹ xảo, cả đêm hôm qua vì nàng mà dịu dàng kiên nhẫn, bây giờ chỉ muốn phát tiết.

Một chút lý trí sót lại nói cho hắn biết không thể làm tổn thương nàng, cho nên sau mỗi lần thô bạo, khi tiến vào nàng rồi thì hắn lại trở nên ôn nhu hơn.

Sau đó cơ thể Lâm Hồi Âm cũng dần dần có phản ứng, nàng cũng không còn cảm giác đau như trước, ngược lại còn thấy chút cảm giác khác thường. Nàng không thích ứng kịp nên cau mày, cố nén xuống cảm giác ngứa ngáy trong cơ thể.

Hắn đè trên người nàng, nàng thì cong môi uể oải hô hấp, toàn thân bủn rủn không cách nào nhúc nhích, hồi lâu mới khẽ giật người. Thấy Dạ Huyền đang chăm chú nhìn mình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (11)

Hắn đè trên người nàng, nàng thì cong môi uể oải hô hấp, toàn thân bủn rủn không cách nào nhúc nhích, hồi lâu mới khẽ giật người. Thấy Dạ Huyền đang chăm chú nhìn mình.

Lâm Hồi Âm sửng sờ một chút, sau đó bình tĩnh lại. Tiếp đó thì nghe thấy giọng nói lạnh lẽo của Dạ Huyền truyền đến: "Bây giờ ta cưỡng ép ngươi, như ngươi mong muốn giữa chúng ta xem như huề nhau."

Dạ Huyền nói xong cũng dứt khoát xoay người đứng dậy, nhặt quần áo lên mặc vào chỉnh tề.

Lâm Hồi Âm ngây ngô sợ run nằm trên giường hồi lâu, rốt cuộc mới phản ứng kịp vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Nàng nói hắn cứ cưỡng ép lại nàng vậy là hắn thật sự cưỡng ép nàng...

RÕ ràng lời là do nàng nói nhưng tại sao sau khi hắn thực hiện nàng lại thấy khó chịu đến vậy?

Nàng ngơ ngác nghiêng đầu thấy Dạ Huyền toàn thân áo đỏ, bộ dáng yêu mị đứng bên mép giường. Ánh mắt nhìn nàng không nóng không lạnh, nàng mím môi, lại nghe giọng nói của hắn truyền đến: "Ta nghĩ mới vừa rồi cũng là chuyện vui giữa nam nữ, hai người không thiếu nợ nhau vậy nên cũng không nên quan tâm gì nữa, đúng không?"

Mới vừa xảy ra chuyện ấy sắc mặt đỏ ửng của Lâm Hồi Âm bỗng chốc vì lời hắn nói mà tái nhợt, hắn dùng lời nói của nàng để trả lại cho nàng sao?

Nàng há hốc miệng không thể nói thành lời.

Dạ Huyền nhìn sắc mặt tái nhợt của nàng, chỉ là cảm thấy tim mình đau đớn, không thể nói nói ra được.

Hắn nhắm mắt lại, hít thở sâu hai cái, rồi mở mắt ra ánh mắt trống rỗng. Cong môi lên giống như tự giễu vậy, tiếp tục không nhanh không chậm nói: "Bắt đầu từ ngày mai, nếu ngươi muốn chúng ta tiếp tục làm bạn vậy thì cứ làm bạn, nếu ngươi không muốn làm bạn với ta nữa..." Dạ Huyền dừng lại, sau đó nói thêm: "Ta cũng không cưỡng ép."

Dạ Huyền nói xong thì quay người bước về phía cửa, lúc hắn kéo cửa ra đưa lưng về phía nàng, dừng lại một chút lại nói: "Hồi Âm ta đối với ngươi cũng có nguyên tắc."

Hắn cho phép nàng vô phép vô thiện cũng có thể dung túng nàng muốn làm gì thì làm.

Nhưng hắn không thể nào xem nhẹn việc nàng làm nhục hắn, chà đạp lên tình cảm của hắn.

Lần này là nàng say rượu loạn tính với hắn, nếu đổi lại là người khác liệu có phải nàng cũng thờ ơ, cảm thấy đây chỉ là chuyện nam nữ vui vẻ bình thường?

Dạ Huyền thừa nhân mới vừa rồi hắn rất tức giận, hắn không cam lòng, hắn yêu nàng, nhưng mà lúc nào nàng cũng coi nhẹ tình cảm của hắn.

Hắn yêu nàng như vậy tại sao nàng có thể làm nhục hắn?

Dạ Huyefn mở cửa, sau đó nói với Lâm Hồi Âm nằm trên giường: "Ta không cách nào nhìn ngươi tự làm nhục chính mình."

Nói xong hắn nhẹ nhàng đóng cửa lại.

.....

Bên trong nhà rất yên tĩnh, cửa sổ không đóng gió thổi làm tan đi không khí trong phòng. Lâm Hồi Âm mơ hồ ngửi thấy mùi sau khi làm chuyện ấy.

Nàng cứng ngắc ngồi dậy dùng chăn bọc mình lại, dựng tai lắng nghe hồi lâu, nghe thấy cửa sổ phòng đối diện đóng lại rồi mới co rúc nằm trong chăn,

nước chặm chậm rãi rơi xuống.

Nàng không biết mình khóc vì cacsi gì, chỉ là cảm thấy một giây Dạ Huyền quay người bỏ đi kia nàng cảm thấy tim mình trống rỗng, khó chịu.

Hắn nói nàng làm nhục chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 322: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (12)

Hắn nói nàng làm nhục chính mình, Hắn thì biết cái gì? Chẳng lẽ bắt hắn chịu trách nhiệm mới là không làm hại sao?

Nếu không có tình yêu làm tiền đề, chẳng qua chỉ đơn thuần là vì trách nhiệm thì Lâm Hồi Âm nàng không cần.

****

Ngày hôm sau mọi chuyện ở Thần Sơn vẫn diễn ra như cũ.

Cả đêm Lâm Hồi Âm ngủ không yên giác, vậy nên lúc nắng sớm chiếu vào cửa sổ rồi nàng mới mệt mỏi đứng dậy. Bởi vì cả đêm không đóng cửa, gió lạnh lùa vào làm cơ thể nàng run lên một chút. Sau đó nhanh chóng nhặt áo quần mang vào.

Rửa mặt xong ngồi trước gương đồng chải tóc. Lâm Hồi Âm thấy trên cổ mình có dấu hôn đỏ. Là Dạ Huyền lưu lại, nàng cau mày động tác cứng ngắc, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh dùng ít phấn phủ lên chi đi dấu vết kia.

Vào giờ chạy bộ, Lâm Hồi Âm sợ không biết phải đối diện với Dạ Huyền như thế nào, nhưng sau khi bắt đầu giờ chạy cũng không thấy Dạ Huyền xuất hiện.

Lâm Hồi Âm cảm thấy thoái mái hơn một chút nên trầm tư chạy bộ bên Liễu Nhiễu.

Sau khi chạy xong thì đến nhà ăn ăn sáng, Lâm Hồi Âm lại chạm mặt Dạ Huyền. Lúc đó Dạ Huyền đang bước ra, hai người đối diện nhau, Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền một cái sau đó nhanh chóng lướt qua người hắn.

Ban ngày giờ học đều ở trên tinh điện, Dạ Huyền lại gục xuống trên bàn, trong giờ học chẳng thèm ngẩng đầu lên một csai.

Buổi chiều lúc cuối giờ học, đến phiên Liễu Nhiễu và Lâm Hồi Âm quét dọn vệ sinh. Mà Dạ Huyền lại giống như không nghe được tiếng nhạc tan học nên cứ nằm yên trên bàn không nhúc nhích.

Liễu Nhiễu và Lâm Hồi Âm chia phognf học thành hai băng ghế, Lâm Hồi ÂM vừa vặn phụ trách một nửa phía Dạ Huyền. Sau khi lau dọn sạch sẽ các băng ghế khác, cuối cùng thì bước đến trước mặt Dạ Huyền, cắn môi gọi tên hắn: "Dạ Huyền."

Dạ Huyền rất nhanh ngẩng đầu lên, đối diện với ánh mắt Lâm Hồi Âm, còn Lâm Hồi Âm thì vội cúi đầu xuống, nắm chặt chiếc khăn trong tay, nhẹ giọng nói: "Còn chỗ ngồi của ngươi là chưa lau."

Dạ Huyền nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm hồi lâu mới im lặng đứng dậy đi vòng qua người nàng bước ra khỏi phòng học.

Lâm Hồi Âm ngây ngô đứng tại chỗ, cúi đầu một hồi sau đó lau nhanh chỗ ngồi của Dạ Huyền. Cũng kịp lúc Liễu Nhiễu lau dọn xong, cả hai cùng nhau rời khỏi Tinh Điện.

Sau đó Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền giống như công khai chiến tranh lạnh vậy. Cả hai chẳng ai nói với ai câu nào, giống như lúc trước sánh vai tốt đẹp bên nhau như là giấc mơ vậy, hư ảo thêm mờ ảo.

Mãi đến ngày thứ bảy hai người chiến tranh lạnh thì có hai chuyện xảy ra.

Một là Liên Y đi chữa bệnh đã trở lại.

Chuyện thứ hai là Lâm Hồi Âm mất tích.

Nói Lâm Hồi Âm mất tích chẳng bằng nói nàng bị bắt cóc.

TÌnh huống lúc đó là như thế này. Lâm Hồi Âm vẫn làm những hoạt động thường ngày không có gì khác biệt, đến bích tuyền tắm sau đó phơi áo quần sạch sẽ trở lại phòng. Đọc sách một chút thì lên giường đi ngủ.

Chỉ là lúc nàng ngủ say thì một người đội nón rộng vành đen yên lặng không tiếng động tiến vào lòng nàng, dùng khăn ướt úp lên mũi nàng.

Đang ngủ say Lâm Hồi Âm chưa kịp phản ứng đã bất tỉnh. Ngay sau đó người kia vác nàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 323: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (13)

Đang ngủ say Lâm Hồi Âm chưa kịp phản ứng đã bất tỉnh. Ngay sau đó người kia vác nàng đi.

.....

Đêm khuya thanh vắng.

Toàn bộ thần sơn yên tĩnh đến quỷ dị. Ánh trắng giống như sáng hơn thường ngày, nhàn nhạt vương vãi khắp thần sơn.

Người đội nón đen vác Lâm Hồi Âm không tiếng động lướt qua rừng, trong nháy mắt bỏ lại Thần Sơn phía sau, đưa Lâm Hồi Âm nhảy lên chín tầng mây.

Đứng trên tầng mây còn có mấy người đội nón đen giống người kia, trong đó người dẫn đầu có dáng người khá yêu kiều, giống như là một cô gái.

Người đứng bên trái nhìn thấy người kia vác Lâm Hồi Âm đến cúi đầu nói với người cầm đầu: "Tiên phi nương nương, bọn họ đã đến."

Người cầm đầu cũng không lên tiếng chỉ là ngạo mạn nâng tay, xé nón lá rộng trên đầu xuống, lộ ra một dung nhan duyên dáng, sang trọng.

Lúc này Lâm Hồi Âm ngã xuống trước mặt Tiên Phi. Người kia quỳ rạp xuống, cung kính mở miệng: "Tiên phi nương nương, theo phân phó của người ta đã đưa nàng đến."

TIên phi nhìn lướt qua Lâm Hồi Âm hôn mê bất tỉnh trên đất, ánh mắt hơi ác động, giơ chân đá Lâm Hồi Âm một cái, Phát hiện người thiếu nữ không hề có phản ứng gì mới hơi gật đầu tỏ ý hài lòng, từ đầu đến cuối cũng không lên tiếng.

Nhưng mà những người xung quanh như đều hiểu ý, tất cả đều lui ra phía sau. Quỳ xuống trước mặt tiên phi sau đó nhanh chóng rời khỏi đám mây. Người áo đen đưa Lâm Hồi ÂM đến đây cũng tung người bay đi.

.....

Trong VÔ lượng điện ánh sáng dạ minh cháu tỏa ra mê ly, chiếu sáng toàn bộ ngóc ngách trong đại điện.

Sau từng lớp màn che là Triêu Ca trong bộ quần áo trắng mỏng, tư thái nhàn nhã ngồi trước bàn, lật xem mấy ghi chép gần đây ở THần sơn. Thỉnh thoảng sẽ rũ mi cầm bút lên ghi ghi gì đó.

Bỗng nhiên một trận gió lạnh thổi tới làm toàn bộ màn trong đại điện đều bay lên, Triêu Ca cau mày đặt cuốn sổ trong tay xuống. Ngẩng đầu lên nhìn ra ngoài điện, cảm thấy trận gió này có chút quỷ dị. Trầm tư một chút lại giơ cao ống tay áo, đóng toàn bộ cửa sổ lại. Chẳng qua lúc hắn đóng cửa lại có một tờ giấy trắng nhẹ nhàng bay giờ ngay giữa đại điện.

Triêu Ca suy nghĩ một chút liền đưa tay ra, tờ giấy kia giống như có linh tính rơi xuống trong lòng bàn tay hắn. Nhìn dòng chữ trên tờ giấy trắng: Lâm Hồi Âm đang ở trong tay ta, muốn nàng được sống thì đến sau núi Thần Sơn.

Giấy trắng mực đen.

Đây là mực ngàn năm gặp nước cũng không nhòe.

Chữ viết lưu loát, có chút xa lạ không biết là được ai viết ra.

Sau khi Triêu Ca nhìn thấy dòng chữ kia thì linh cảm được điều gì đó, ánh mắt tốt lại.

Triêu Ca mở tay ra, nhìn bàn tay trống rỗng không tự chủ được mà cay mày, suy nghĩ một chút. Sau đó đứng dậy rời khỏi đại điện chạy thẳng đến sau núi Thần Sơn

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (14)

Triêu Ca mở tay ra, nhìn bàn tay trống rỗng không tự chủ được mà cay mày, suy nghĩ một chút. Sau đó đứng dậy rời khỏi đại điện chạy thẳng đến sau núi Thần Sơn.

Phía sau Thần Sơn là một mảnh núi hoang, ban ngày người qua lại thưa thớt, lúc đêm khuya càng cô tịch, vắng lặng.

Triêu Ca đạp trên mây lướt qua ngọn cây trên đỉnh thần sơn, chậm rãi bay đi. Ánh mắt nhìn xung quanh không ngừng tìm kiếm Lâm HỒi Âm.

Mãi đến khi cách thần sơn chừng trăm trước hắn mới nhìn thấy trong dãy núi vắng lặng sau thần sơn có chút ánh sáng. Hắn vội điều khiển đám mây bay đến, sau đó chậm rãi đạp xuống. Cách một khoảng rất xa Triêu Ca nhìn thấy rõ một thiếu nữ nằm trên mặt đất, không hề nhúc nhích, bóng dáng kia cực kỳ quen thuộc, chính là Lâm Hồi Âm.

Triêu Ca kinh hãi, trong nháy mắt hạ xuống bên người Lâm Hồi Âm. Sau đó đưa tay ôm nàng vào trong ngực. Lúc này hắn mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Sau đó lại đưa tay kiểm tra thân thể nàng một chút xem có bị thương không. Đáy lòng cảm thấy hoài nghi, nửa đêm tại sao đột nhiên nàng lại chạy đến vùng núi hoang vu này? Hơn nữa còn là hôn mê bất tỉnh?

Triêu Ca vỗ mặt Lâm Hồi Âm, thấp giọng gọi tên nàng: "Hồi Âm, Hồi Âm?"

Kêu chừng mấy tiếng, nhưng Lâm Hồi Âm cũng không có dấu hiệu tỉnh lại, vẫn như cũ cứ mơ màng ngủ.

Triêu Ca nhìn xung quanh một chút, phát hiện toàn bộ đều là một mảnh đen mịch. Chỉ có một mình Lâm Hồi Âm là phát ra ánh sáng màu xanh. Gió thổi qua càng trở nên lạnh lẽo, không có một chút hơi người, để cho người ta không biết trong bóng tối rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm.

Bất kể như thế nào thì Triêu Ca biết nhất định phải đưa Lâm Hồi Âm rời khỏi nơi này. Nhưng mà lúc Triêu Ca cúi người ôm nàng thì lại nghe thấy tiếng vỗ tay từ bốn phương thi nhau truyền đến. Triêu Ca cau mày, lại thả Lâm Hồi Âm xuống mặt đất, phi thân lên, dùng hết tiên lức hình thành kết giới trong suốt, tản ra một ánh sáng thắp sáng cả một mảnh.

Triêu Ca nhìn khắp nơi phát hiện ra bốn người áo đen đội nón. Nhất thời hiểu ra Lâm Hồi Âm đến chỗ này là kiệt tác của bọn họ. chẳng qua là muốn dẫn dụ hắn dên đây?

Bốn người kia đánh lên nhanh chóng vây quanh người Triêu Ca vội vàng xuất thủ.

BỐn người kia giống như trải qua ngàn năm tuyển chọn vậy, tiên lực rất mạnh. Triêu Ca lấy một chọi bốn nhưng không có chút yếu thế nào.

Triêu Ca biết nếu cứ đấu như vậy khẳng định hắn không thể chống đỡ nổi bốn người này, vậy nên ra tay dứt khoát muốn tốc chiến tốc thắng. CHẳng qua một lúc sau chỉ có hai trong số bốn người là bị thương.

Lúc Triêu Ca định xuất thủ về phía người thứ ba thì người thứ tư đột nhiên bay xuống đất bắt lấy Lâm Hồi Âm. Lưỡi kiếm trong tay nhanh chóng kề trên cổ nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 325: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (15)

Tay Triêu Ca lúc này đang đặt trên cổ họng của người thứ ba, thấy hành động của người kia nên hắn vội vàng dừng lại. Ánh mắt lóe lên không ngừng nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm dang ngủ say, khẽ chớp mắt hồi lâu sau đó giật giật khoe môi. Thu tay lại, giọng nói âm trầm: "Dừng tay, ta nhận thua, các ngươi mốn thế nào, cứ nhằm vào ta thả nàng ra."

Người thứ tư thấy Triêu Ca rút tay về trường kiếm trong tay hắn vẫn để nguyên trên cổ Lâm Hồi Âm. Liếc mắt nhìn người thứ ba, người đó hiểu đi nên nhanh chóng lấy ra một viên thuốc đưa đến trước mặt Triêu Ca: "Uống thuốc này đi."

Triêu Ca cong môi, không làm gì chỉ hỏi: "Ai phái các ngươi đến? Muốn làm gì?"

"Hãy bớt nói nhảm lại, uống thuốc này đi." Người thứ tư tỏ ra nóng này, nghe Triêu Ca liên tục hỏi hai vấn đề thì không nhịn được mà hét lên.

Triêu Ca híp mắt lại biểu tình trở nên lạnh lùng, cả người không hề có cảm giác chật vật vì bị người khác bức bách. Quần áo trắng tung bay, cả người

thanh cao đạm nhã như mây chín tầng, mở miệng giọng điệu bình thản nhưng không cho phép đối phương nghi ngờ, đầm phán: "Các ngươi thả nàng ra, ta sẽ uống."

Lúc này Lâm HỒi Âm hôn mê bất tỉnh không có chút năng lực đánh trả. Trước tiên hắn chỉ có thể đảm bảo cho an toàn của nàng, mới có thể quyết chiến với bốn người kia được.

"Ngươi cho rằng chúng ta là đồ đần sao, thả nàng ra chúng ta lấy gì uy hiếp ngươi?" Người thứ ba bật cười ra tiếng, tức giận nói: "Hoàng thái tử, mau uống thuốc kia đi, ta không có nhiều thời gian dây dưa với ngài như vậy."

Triêu Ca cười cười, khuôn mặt dửng dủng ung dung không chút vội vã đứng đó. Muốn tiếp tục mở miệng nhưng người thứ tư đang kề kiếm trên cổ Lâm Hồi Âm giống như mất hết kiên nhẫn vậy. Không nói hai lời cánh tay dùng thêm lực, trên cổ trắng nõn của Lâm Hồi Âm rất nhanh vạch ra một đường máu: "Đừng hòng đùa bỡn chúng ta, hoặc là uống thuốc hoặc bây giờ ta giết nàng."

Triêu Ca nhìn vết máu trên cổ Lâm Hồi Âm, sắc mặt tái nhợt, hắn nhíu mắt lại, đáy mắt âm trầm giống như mây đen.

Người thứ tư thấy Triêu Ca như vậy, cả người bỗng thấy hưng phấn, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, không nhanh không chậm thúc giục: "Hoàng thái tử, ngươi suy nghĩ thế nào rồi? Uống thuốc hay để ta giết mỹ nhân như hoa như ngọc này?"

Sắc mắt Triêu Ca càng lúc càng lạnh lẽo.

Mà người kia có lẽ càng lúc càng cao hứng: "Nếu ngươi không quyết định được thì để ta thay ngươi quyết định. Dù sao ngươi không uống thuốc này bốn người chúng ta cũng chỉ có con đường chết. Nếu vậy không bằng chúng ta kéo theo mỹ nhân này, lúc lên thiên đường cũng bớt tịch mịch."

"HIện tại ta bắt đếm, đếm đến ba nếu ngươi không uống thuốc đừng trách thanh kiếm trên tay ta vô tình."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 326: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (16)

"HIện tại ta bắt đếm, đếm đến ba nếu ngươi không uống thuốc đừng trách thanh kiếm trên tay ta vô tình."

Người thứ tư vừa nói dứt câu cũng không đợi nữa mà bắt đầu đếm: "Ba."

Triêu Ca đứng tại chỗ không lên tiếng cũng không hành động gì.

Người thứ ba đứng trước mặt hắn lại nói: "Hoàng thái tử nên quyết định nhanh đi, mỹ nhân kia sống hay chết đều là do ngươi."

"Hai."

Triêu Ca cả đời này chỉ mới bị người ta ép buộc một lần, chính là ngàn năm trước quyết định lựa chọn Thanh Âm và thiên hạ.

Khi đó trên người hắn gánh vác trách nhiệm, cũng mang tình yêu sâu nặng với Thanh Âm.

Hắn kháng nghị cuối cùng không chống nổi phụ vương, bị giam lỏng ở thái tử cung không được phép ra ngoài.

Khi đó cơ hội bỏ qua thiên hạ bảo vệ Thanh Âm hắn cũng không có.

Nhưng mà khi đó hắn rất cố chấp, cố chấp không chịu thỏa hiệp, muốn có thiên hạ và có Thanh Âm.

Rốt cuộc hắn là con trai ruột của phụ cương, phụ vương không bỏ qua cho hắn nên xuống tay với Thanh Âm. Phái mấy người người đi cướp sự trong sạch của Thanh Âm.

Thanh Âm không đành lòng khuất nhục, từ trên tiên đài nhảy xuống.

TỪ đó về sau hắn mất đi người mình yêu, cũng chỉ có thể đảm đương nổi trách nhiệm của mình, phụ trách thiên hạ chúng sanh.

CHỉ cần vảo vệ thiên hạ thái bình thì làm sao chết được?

CÓ lúc hắn cũng từng ảo tưởng, nếu phụ vương cho hắn cơ hội, lựa chọn giữa Thanh Âm và thiên hạ hắn sẽ chọn như thế nào đây?

CHậm chạp không chọn câu trả lời.

Hay là nói THanh Âm đã chết, dù hắn cứ suy nghĩ mãi vấn đề này cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Nhưng bây giờ trời cao lại như cố ý để hắn rơi vào cục diện này vậy.

Thanh Âm chuyển thế và uống thuốc, hắn phải chọn một trong hai.

Mày bây giờ hắn mới biết căn bản trước giờ hắn chưa có câu trả lời mà bây giờ đáp án lại lộ ra rõ như vậy.

Hắn muốn lòng mình không chút kiêng kỵ tự do một lần. Rũ bỏ thiên hạ đơn thuần làm một người đàn ông bình thường, vì người mình yêu mà làm chút việc.

Triêu Ca nghĩ đến đây khuôn mặt cũng trở nên yên tĩnh khác thường. Hắn không nói gì cả chỉ đưa tay nhận lất viên thuốc.

"Một."

Người thứ tư vừa dứt câu thì Triêu Ca đã nâng tay vứt viên thuốc vào trong miệng.

Viên thuốc tan trong miệng, có chút sổ khở. Trong nháy mắt chúng tiêu tán khắp cơ thể hắn.

"Không nghĩ đến hoàng thái tử thanh cao lại là người đa tình như vậy. Lại vì giai lệ mà bỏ mình!" Triêu Ca đứng trước lời nói của người thứ ba, không biết là châm chọc hay thật lòng: "Nhưng HOàng thái tử yên tâm, thuốc kia không phải thuốc độc, chỉ là tạm thời phong ấn tiên lực của ngươi."

Triêu Ca cau mày trong tiềm thức thúc giục tiên lực của mình, nhưng giống như người kia nói vậy, chẳng có chút sức lực nào.

Hắn như vậy và người bình thường chẳng có gì khác biết.

Đối mặt với bốn cao thủ kia, e là khó để đưa Lâm Hồi Âm an toàn rời đi.

"Hoàng thái tử, đắc tội."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 327: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (17)

"Hoàng thái tử, đắc tội." Người thứ tư thu hồi lại thanh kiếm trên cổ Lâm Hồi Âm, đột nhiên nâng tay đánh lên ngực Triêu Ca một chưởng.

Triêu Ca còn chưa có phản ứng gì cả người xụi lơ trên mặt đất, sau đó bất tỉnh.

TIếp đó đám người áo đen vác Lâm Hồi Âm và Triêu Ca nhanh chóng rời khỏi sau núi thần sơn, bay lên chín tầng mây.

Bọn người kia đặt Triêu Ca và Lâm Hồi Âm trước mắt tiên phi, sau đó lả tả quỳ xuống. Người áo đen cầm đầu cung kính trả lời: "TIên Phi nương ngương, chuyện ngài phân phó đã làm xong, đưa hai người bọn họ đến đây."

Tiên phi cúi đầu, nhìn Lâm Hồi Âm và Triêu Ca nhấc chân lên đá mấy cái. Sau đó nở ra một nụ cười thỏa mãn. TỪ trong tay lấy ra một viên thuốc cúi người đẩy vào miệng Triêu Ca, lúc này đứng dậy giọng nói trong trẻo, cao ngạo: "các ngươi làm rất tốt, ta ban thưởng."

Tiên phi vừa nói dứt câu thì lập tức có hai thị nữ bên cạnh cầm một chai thuốc đi ra, tiên phi nhẹ nhàng cầm trng tay, quơ quơ nói: "Đây là tiên đan ta nghiên cứu chế tạo, ăn một viên có thể tăng ngàn năm công lực Các ngươi mỗi người nhận một viên đi."

Nói xong tiên phi mở chai thuốc ra, từ bên trong từng viên tiên đan tự đông bay ra, dừng trước mặt mỗi người.

Bọn người kia mừng rỡ như điên, vội vàng nhận lấy tiên đan, nhanh chóng nuốt vào. Chỉ là trong nháy mắt tất cả đang quỳ đều nằm rạp xuống, co quắp ôm bụng.

"Tiên phi nương nương, ngươi..."

"Các ngươi thật là cho rằng sau khi bổn cung dùng qua các ngươi sẽ có thưởng cho các ngươi sao?" Tiên phi hạ mi mắt, thần giác lộ ra nụ cười khinh bỉ, giọng nói lạnh băng, vô tình: "Các ngươi quá ngây thơ, vì tiền mà ruồng bỏ tiên đế giúp tiên phi đối phó hoàng thái tử, vậy thì nhẫn định sẽ có một ngày các ngươi vì tiền mà làm hại bổn cung. Cho nên các ngươi đừng trách bổn cung vô tình. Là ta không thể vô tư không lo, nên bây giờ tất cả các ngươi đều phải chết."

Tiên phi nói đến đây sau đó nhìn chằm chằm ánh mắt thù hận của đám người kia. Chẳng có chút gì sợ hãi, ngược lại còn phong tình vạn chủng quay đầu,

nhìn mấy người kia đau đớn và dung nhan càng lúc càng vặn vẹo. giống như được chiêm ngưỡng phong cảnh hữu tình vậy, trên mặt lộ ra nét cười khoe khoang.

Mãi đến khi những người kia đã bỏ mang những lúc này mới diêm dúa quay người qua, nhìn hai thị nữ bên cạnh, giang tay đưa hai viên thuốc cho họ: "Đây là thuốc giải, chỉ cần các ngươi khong phản bội ta, định kỳ ta đều sẽ cho các ngươi thuốc giải. Nếu các ngươi phản bội ta thì kết quả cũng như họ vậy, chết trong nháy mắt."

Hai thị nữ vội vàng quỳ rạp xuống, đồng thanh nói: "Đa tạ tiên phi nương nương ban thưởng, nô tỳ nguyện trung thành với tiên phi, không hai lòng."

TIên Phi hoàn toàn không hứng thú với những lời nói kia, chỉ là lười biếng nâng mí mắt chỉ Triêu Ca và Lâm Hồi Âm trên đất nói: "Các ngươi ném họ đi Tây Lương đi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 328: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (18)

TIên Phi hoàn toàn không hứng thú với những lời nói kia, chỉ là lười biếng nâng mí mắt chỉ Triêu Ca và Lâm Hồi Âm trên đất nói: "Các ngươi ném họ đi Tây Lương đi."

"Dạ, tiên phi nương nương." Hai thị nữ đáp một tiếng sau đó một người ôm một người lên mây bay về phía Tây Lương.

TIên phi vốn có hai thị nữ hết sức tín nhiệm.

Nhưng mà trong sinh nhật Triêu Ca, lúc đến thần sơn đã bị Dạ Huyền moi tim giết chết.

Hai người kia thạt ra cung bị nàng dùng mê hồn đan khống chế.

Ở trên thế giới này, nàng không hề tín nhiệm ai, phàm là người nàng đã dùng qua đều sẽ nhổ cỏ tận gốc, không chừa lại dấu vết.

Ở trên thế gian này người nàng tin tưởng chỉ có mình.

Cái gì mà tình bạn, cái gì mà tình yêu, cái gì mà trung thành đều là gạt người.

Ban đầu nàng và tiên hậu là hai chị em tình đầu ý hợp, lúc ban đầu nàng còn cảm thấy mình nhất định sẽ không thay lòng. Sẽ một mực làm bạn thân nhất của tiên hậu. Nhưng cuối cùng người không phải nàng đã phản bội hai người sao?

Lúc ban đầu tiên hậu thanh dương chính là chị em tốt, không biết xuất thân của thanh dương, nhưng sau đó nàng biết thanh dương là nam hải công chúa còn nàng chỉ là thiếu nữ phàm giới nghèo khổ.

Là TIên Hậu thanh dương đã gúp nàng, khi đó nàng đã rất cảm động, nàng cũng nguyện ý làm bạn với nàng ấy.

CHỉ là sau thời gian lâu dài như vậy, nàng thấy xuất thân của tiên hậu quá tốt, tiên đế lại say mê nàng như vậy có thể lấy lòng nàng mà có thể làm bất cứ chuyện gì.

Nàng cứ như vậy thay đổi muốn trở thành tiên hậu thứ hai, làm mẫu nghi thiên hạ.

CHo nên nàng thường duyên câu dẫn tiên đế, bị thanh dương bắp gặp, thanh dương một lòng với tiên hậu nên không chút lưu tình khiển trách nàng.

Nàng giả bộ xấu hổ nói mình hồ đồ sẽ thay đổi.

Nhưng mà con đàn bà thanh dương đó ngoài sáng thì tha thứ cho nàng nhưng phía sau lại âm thầm theo dõi.

Khi đó thanh dương thật sự rất chướng mắt, nàng chỉ hận không giết chết đươc nàng ta.

Nhưng thanh dương làm việc caarnt hận, được tiên hậu che chở nên vốn dĩ không biết phải ra tay từ đâu.

Cứ cách năm trăm năm tiên hậu sẽ trở về nam hải một lần. Mỗi lần đi cũng chỉ mang theo thanh dương. Lần thứ hai tiên hậu trở về nam hải, lúc trở lại mang thai nhị hoàng tử Dạ Huyền. Lần thứ ba nàng trở về nam hải thì có bầu Thanh ÂM.

Vậy là cơ hội tốt trời ban, vì vậy ngày Thanh Âm trào đời, len lén chạy đến nơi tiên đế bẩm báo.

TIên đế hạ lệnh xử tử thanh dương.

Thanh dương hạ sinh người kia thì chết, con gái được tiên hậu nuôi lớn gọi là Thanh Âm.

Sau khi mẹ thanh âm chết, nàng trở thành chị em duy nhất của tiên hậu, cho nên từng bước từng bước làm theo kế hoạch.

Nói tình yêu của Thanh Âm và Triêu Ca cho tiên đế biết, sau đó bày mưu cho tiên đế để chia rẽ hai người bọn họ. THậm chí còn phái người đi mạnh gian THanh Âm, ép nàng không chịu khuất nhục phải nhảy xuống đài tru tiên.

Chỉ là không nghĩ đến chuyện về sau lại càng thêm giúp đỡ nàng.

Nhị hoàng tử lại không phải là con ruột của tiên đế.

Chân tướng đó được đưa ra ánh sáng, tiên đế cùng tiên hậu vì cái chết của Thanh Dương mà rạn nứt, càng ngày càng xa cách.

TIên Đế không chút lưu tình muốn diệt nhị hoàng tổ. Nhưng sau khi Tiên hậu liều chết bảo vệ hắn, khi đó tiên hậu đã không còn tin tưởng nàng nên len lén sắp đặt chuyện của nhị hoàng tử, một câu cũng không để lộ cho nàng biết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (19)

Chỉ là mối quan hệ giữa hoàng thái tử và Dạ Huyền cực tốt, sau khi tiên hậu nói chuyện kia cho nhị hoàng tử thì hắn lại nói cho hoàng thái tử biết.

Lúc đó hoàng thái tử vì cái chết của Thanh Âm nên mất hồn. Nàng liền thuê một người biết vu thuật, lén đọc suy nghĩ của hoàng thái tử, sau đó beiets hết cả kế hoạch của tiên hậu. Sau đó nàng nói cho tiên đế biết, để hắn ngăn Dạ Huyền bỏ đi đêm hôm đó.

Đó là đêm thảm thiết nhất trong hoàng cung, vô số người chết.

Tiên hậu là nam hải cuông chúa, vốn được thực lực thiên phú. TIên đế lại là truyền nhân của tiên giới hẳn cũng không thua kém gì.

Đã từng là vợ chồng yêu thương nhau ngày hôm đó hoàn toàn vứt bỏ tất cả, bắt đầu chém giết.

Tiên đế tiên hậu hạ thủ không chút lưu tình, từng chiều đều như cướp sinh mạng của đối phương vậy.

Cuối cùng sau trận đấu quyết liệt kia, tiên hậu chết tiên đế trọng thương.

Mà nhị hoàng tử lại nhân lúc hỗn đoạn đã được tiên hậu an bài cho người đưa đi.

Tiên đế trọng thương, thường ngày đều là nàng chiếu cố hắn. Nàng chế thuốc cực kỳ lợi hại, nên luyện chế rất nhiều tiên đan để tiên đế bổ thân thể, nhưng vết thương của tiên đế quá mức nặng nên tiên lực bị mất hơn phân nửa

Sau đó tiên đế phong nàng làm tiên phi, để nàng được như nguyện làm mẫu nghi thiên hạ.

Nhưng mà tiên đế lại chưa bao giờ cho nàng những ân sủng như với tiên hậu.

Ngược lại nàng còn phải luôn lấy lòng tiên đế.

Vốn nàng có thể phất lên, nhưng trong sinh nhật của hoàng thái tử, Liên Y bị bêu xấu như vậy làm tiên đế không vui, thái độ với nàng cũng không mặn không nhạt.

Thám tử ở thần sơn báo cho nàng biết, Lâm Hồi Âm Triêu Ca, Dạ Huyền, Liễu Nhiễu bốn người trong rừng đào uống rượu rất hài hòa.

Nàng vất vả bao nhiêu để anh em họ đối nghịc nhau mà bây giờ lại có thể êm đẹp ở chung một chỗ như vậy, nàng không cho phép!

Chỉ có hai người bọn họ đánh nhau nàng mới có thể ngư ông đắc lợi.

Cho nên nàng nghĩ đến cách này.

Nàng phải đưa Lâm Hồi Âm và Triêu Ca đi Tay lương. Nơi đó khắp nơi đều là yêu mà quỷ quái. Hai người bọn họ một là người phàm, một là hoàng thái tử tiên giới, vào chỗ đó rồi như xông vào hang hổ, sẽ bị yêu ma đuổi giết.

Triêu Ca bây giờ lại uống đan dược của nàng, trong thời gian ngắn công lực chưa thể khôi phục, cho nên hai người họ nhất định sẽ chết.

Nàng không thể trực tiếp giết chết hoàng thái tử đông hoang đại lực Nhưng có thể mượn yêu ma Tây Lương để giết hắn. Khi đó Lâm Hồi Âm cũng sẽ chết, Dạ Huyền nhất định sẽ đến Tây Lương báo thù, Tây Lương nhiều yêu ma như vậy tạp chủng như hắn có thể sống sót không?

Nếu Triêu Ca và Lâm Hồi Âm thật may mắn sống sót, nàng đã có chuẩn bị, chính là viên thuốc nàng vừa đút cho Triêu Ca. Chỉ cần hắn tỉnh lại, không kiềm chế được bên cạnh chỉ có mỗi Lâm Hồi Âm là đàn bàn, cho nên sợ là sẽ thuận lý thành chương diễn ra theo ý nàng.

Lâm Hồi Âm trở thành đàn bà của Triêu Ca, Dạ Huyền là tạp chủng tiên yêu sợ là không thể hàn gắn vết rạn nứt với Triêu Ca, lần nữa đối nghịch nhau đến sống chết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 330: Chỉ là cưỡng ép ngươi trở về (20)

Lâm Hồi Âm trở thành đàn bà của Triêu Ca, Dạ Huyền là tạp chủng tiên yêu sợ là không thể hàn gắn vết rạn nứt với Triêu Ca, lần nữa đối nghịch nhau đến sống chết.

Cho nên bất kể cuối cùng kết quả như thế nào thì đối với nàng đều tốt!

Tốt nhất lần này nên để Triêu Ca chết ở Tây Lương, Dạ Huyền nhất định không thể ngồi lên ngôi vị kế thừa đông hoang đại lục. Mà đưa trẻ nàng sinh bất kể như thế nào cũng có thể thành vương.

Đến khi đó nàng không cần nhìn sắc mặt của tiên đế nữa, trực tiếp giết chết hắn nàng chính là hoàng thái hậu của đông hoang đại lục chí cao vô thượng!

Tiên phi nghĩ đến đây cong môi lên, cả khuôn mặt hiện lên vẻ mong đợi.

****

Tây Lương không có mặt trời cũng không có trăng sao để cho người ta không phân biệt được ngày hay đêm, nhưng lại có ánh sáng.

Đó là ánh sáng ma tôn Tây Lương ban cho vùng đất này.

Tây Lương không sầm uất giầu có như đông hoang đại lục. Cằn cỗi, không phải sa mạc núi lửa thì cũng là rừng rậm dày đặc ương mù. Hay chính là những núi băng. Mặc dù như thế vẫn có cugn điện được xây lên, trong hoàn cảnh tồi tệ này những cung điện kia phát ra ánh sáng quỷ dị vô cùng.

Ban đầu Tây Lương là nói tiên giới dùng để giết nghịch tặc và mãnh thú, chỗ đó có quá nhiều sát khí nên hình thành yêu ma quỷ quái. Khi đó Tây Lương khắp nơi hỗn loạn, không có ánh sáng là một mảnh đen mịch.

Mãi đến khi chiến thần ma tôn từ tiên giới đến mới làm Tây Lương trở nên bức khí hùng vĩ như vậy.

Ma tôn vốn dĩ là tiên nhưng cuối cùng lại biến thành ma đối đầu với tiên, mấy ngàn năm qua chiến tranh không ngừng.

Đến thời tiên đế thứ một ngàn năm trăm năm thì ma tôn rốt cuộc bị phông ấn. Rơi vào trạng thái ngủ say, nhưng đến bây giờ đã qua hai nghìn năm ma tôn vẫn chưa thức tỉnh.

.....

Lâm Hồi Âm tỉnh lại, còn chưa mở mắt nhưng cảm thấy xung quanh yên tĩnh đến lạ thường.

Đó là một cảm giác trống trải, không có tiếng gió không chút ồn ào. Thậm chí nàng nhắm mắt lại dùng hết sức để nghe chỉ nghe được tiếng nước chảy tí tách từ rất xa truyền đến.

Lâm Hồi Âm có chút mờ mịt, phát hiện như mình đang ở trong sâu thẳm, ánh sáng rất tối làm nàng không nhìn rõ là mình đang ở đâu. Qua hồi lâu lúc thị giác đã thích ứng nàng mới loáng thoáng nhìn được khung cảnh chung quanh.

Là một rừng cây lá cây đều là màu xanh đen, cành lá đen lớn giống như rừng rậm nhiệt đới vậy.

Mà nàng đang nằm trên đất.

Giật giật cơ thể, giùng giằng từ dưới đất đứng lên, nàng vừa nghiêng đầu thfi thấy Triêu Ca nằm bên cạnh.

Hắn nhắm mắt lại, không biết là hôn mê hay ngủ say.

Lâm Hồi Âm không biết tại sao mình lại đến nơi xa lạ này, nhưng bây giờ nhìn thấy người quen, đáy lòng cũng an tâm hơn một chút. Nên đưa tay ra đẩy ngực Triêu Ca, gọi: "Hoàng thái tử, hoàng thái tử?"

Triêu Ca nhíu chặt mi tâm, mơ hồ mở mắt, hắn còn chưa mở mắt đã phát hiện vật gì đó trôi từ miệng mình xuống bụng.

Sau đó một luồng khí nóng nhanh chóng lan ra khắp cơ thể để cho hô hấp của hắn trở nên nặng nề, sắc mặt đỏ nhạt.

Lâm Hồi Âm nhận ra Triêu Ca có chút không đúng, thấp giọng hỏi: "Hoàng thái tử, ngươi sao thế?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 331: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (1)

Lâm Hồi Âm nhận ra Triêu Ca có chút không đúng nên thấp giọng hỏi: "Hoàng thái tử, ngươi sao thế?"

Triêu Ca chỉ nhìn Lâm Hồi Âm, cũng không lên tiếng, ánh mắt hắn bình thường thanh đạm giờ lại đậm đà hơn. Nhiệt độ trên cơ thể tăng cao, trong chóc lát mồ hôi thấm ướt cả áo, làm tóc dính chặt vào người.

Lâm Hồi Âm không biết Triêu Ca bị bỏ thuốc, chẳng qua là thấy hắn đổ mồ hôi như mưa, cứ ngỡ thân thể hắn không thoải mái. Nên nâng tay chạm vào trán hắn, phát hiện nhiệt độ nóng kinh người, tay nàng run lên không nhịn được mà nhíu chặt mi: "Ngươi sốt?"

Lâm Hồi Âm đụng chạm làm cho khát muốn của Triêu Ca càng tống cao, giống như một con mãnh thú muốn giương nanh múa vuốt điên cuồng nổi dậy. TỪng đợt từng đợt giống như thủy triều vậy, không ngừng lăn lộn trong người hắn. Lý trí đều bị dục vọng khống chế.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu nhìn chung quanh một hồi, phát hiện ở đây căn bản không có người ở. Nàng quay đầu nhìn Triêu Ca một cái mới nói: "Ngươi có thể đứng lên không, chúng ta cần tìm một nơi nghỉ ngơi."

Vừa nói Lâm Hồi Âm đưa tay ra chuẩn bị đỡ Triêu Ca dậy.

Nhưng mà lúc tay nàng chạm vào cánh tay Triêu Ca. cơ thể hắn lại run mạnh một cái, sau đó cả người giống như con báo, nhanh chóng xoay người đặt Lâm Hồi Âm dưới người.

Bất ngờ xảy ra làm Lâm Hồi Âm sợ hết hồn, đi khi tỉnh hồn lại thì thấy Triêu Ca đã nằm trên người nàng. Ánh mắt tỏa ra ánh sáng màu đỏ nhìn nàng chằm chằm, giống như có thể nuốt nàng vào bụng ngay vậy.

Lâm Hồi Âm bị nhìn với ánh mắt như vậy cảm thấy sợ hãi theo bản năng đưa tay muốn đẩy Triêu Ca ra.

Nhưng lúc tay nàng chạm vào ngực hắn, cách một lớp áo quần thật dày nàng có thể cảm nhận được nhiệt độ trong cơ thể hắn, đến nỗi đầu ngón tay nàng còn thấy đâu.

Triêu Ca rũ mí mắt nhìn cánh tay nhỏ bé nàng đặt trước ngực mình, không nhịn được nuốt nước miếng một cái. Sau đó cúi đầu xuống hôn lên môi Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm căn bản không thể ngờ Triêu Ca sẽ đột nhiên hôn mình nên hốt hoảng đưa tay lên chặn lại. "Hoàng thái tử, đừng như vậy."

VỚi lời nàng nói Triêu Ca như bỏ ngoài tai, chỉ là cảm thấy từng đợt sóng nhiệt mãnh liệt dày vò hắn, trước mắt lý trí đều mất hết Khuôn mặt hắn biến sắc, hơi thở nóng hổi của hắn phả lên người Lâm Hồi Âm. Hơi thể kia giống như độc dược vậy, càng làm lòng hắn thêm rạo rực, dụ dỗ cơ thể hắn. Để hắn hoàn toàn đánh mất nay lực tư duy, chỉ là cảm thấy con tim hắn muốn, muốn có được cô gái dưới thân này.

Triêu Ca đưa tay, bắt lấy cánh tay Lâm Hồi Âm, không nói gì mà cúi xuống lần mò môi nàng. Lâm HỒi Âm nghiêng đầu tránh đôi môi của Triêu Ca. Hắn không chần chờ chút nào lại đưa tay lên giữ mặt nàng lại rồi cúi đầu dán lên môi nàng lần nữa.

Lâm Hồi ÂM nhớ rõ mình đã bị Triêu Ca mạnh bạo bảy lần cũng không phải chưa từng hôn, hơn nữa lúc nàng bị hắn hôn trong đêm khuya hôm ấy đáy lòng nàng thật sự có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 332: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (2)

Nhưng mà bây giờ lúc môi Triêu Ca sắp áp lên nàng lại không có chút cảm giác quen thuộc nào, ngược lại còn cảm thấy chán ghét.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu cố gắng né tránh. THậm chí nàng còn có thể cảm nhận được tay của Triêu Ca đã chạm tới quần áo nàng, hô hấp của hắn càng lúc càng nóng bỏng, mỗi lần thở ra hơi nóng giống như lửa vậy, nướng da thịt nàng có chút đau.

Nàng mím môi không để cho đầu lưỡi hắn xông vào.

Dục vọng của hắn tăng cao nhưng lại không chiếm được nên trở nên nóng nảy, đưa tay lên bóp cằm nàng dùng sức rất mạnh.

Lâm Hồi Âm bị đau nên há miệng, đầu lưỡi Triêu Ca nhanh chóng xong vào. CHi là lúc hắn vừa đưa lưỡi vào thì Hồi Âm tỉnh táo lại kịp thời, dùng hết toàn bộ sức lực cắn vào lưỡi hắn.

Đau đớn làm Triêu Ca tức giận và tỉnh táo hơn, Lâm Hồi Âm nhanh chóng đẩy hắn ra. Sau đó cũng không kịp suy nghĩ mà vung tay lên cho Triêu Ca một cái bạt tai: "Triêu Ca ngươi nổi bệnh gì vậy, ngươi thật độc ác."

Lam HỒi Âm vừa nói vừa đưa mu bàn tay xoa mạnh moi mình. Sau đó nhổ ra hai bãi nước miếng, nhưng vẫn cảm thấy trong miệng mình còn mùi vị của hắn, dạ dày bỗng thấy không thoải mái, suýt nữa ói ra.

Triêu Ca giống như không cảm giác được Hồi Âm cho hắn một tát vậy, cứ nhìn nàng chằm chằm sau đó nhẹ nhíu mày một cái, rồi xoay người tiếp tục đặt nàng dưới thân.

Vào giờ phút này thuốc trong cơ thể Triêu Ca đã phát dược tính đến đỉnh điểm. Hắn không còn phân biệt được hoàn cảnh xung quanh, chỉ là giống như con dã thú, cảm thấy muốn xé nát thức ăn ngon trước mắt mình.

Lâm Hồi Âm liều chết vùng vẫy, nhưng cuối cùng không chống nổi sức lức của Triêu Ca. Cảm giác được áo quần mình bị hắn xé thành hai.

Âm thanh áo quần bị xé làm Lâm Hồi Âm đau đớn. TOàn thân khẽ run lên, nàng cảm nhận được bàn tay Triêu Ca chỉ cách áo yếm của nàng chạm đến bầu ngực mềm mại của nàng.

Thân thể nàng chán động, không biết chuyện gì xảy ra, trong đột nhiên xuất hiện hình ảnh mình và Dạ Huyền mây mưa với nhau.

Rõ ràng nàng và Dạ Huyền chưa xác định bất kỳ quan hệ nhưng nhưng không biết tại sao... Đáy lòng cảm thấy hoảng hốt, cảm thấy giờ phút này mình làm chuyện này thật có lỗi với Dạ Huyền.

Giãy dụa làm nàng mất hết sức lực, nhưng bây giờ không biết sức mạnh từ đâu đến làm nàng đủ sức đẩy Triêu Ca ra.

Nàng nhanh chóng từ dưới đất đứng dậy. Bất kể áo quần trên thân đã rách nát đạp lên người Triêu Ca một cái.

Trong cơ thể nàng có tiên lức một giây kia lại bỗng nhiên bùng phát đạp Triêu Ca bay xa mười thước.

Triêu Ca đụng mạnh vào cây cổ thụ, lắc lư một cái. Lá cây rụng xuống, ngay sau đó toàn thân hắn ngã xuống đất, ánh mắt đờ đẫn nhìn Lâm hồi Âm.

Lâm Hồi ÂM sợ Triêu Ca sẽ lại tập kích mình như hồi nãy nên chạy đến bên người hắn đưa tay ra bóp cổ hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 333: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (3)

Triêu Ca đụng mạnh vào cây cổ thụ, lắc lư một cái. Lá cây rụng xuống, ngay sau đó toàn thân hắn ngã xuống đất, ánh mắt đờ đẫn nhìn Lâm hồi Âm.

Lâm Hồi ÂM sợ Triêu Ca sẽ lại tập kích mình như hồi nãy nên chạy đến bên người hắn đưa tay ra bóp cổ hắn. Nàng căng thẳng đối diện với ánh mắt Triêu Ca.

Triêu Ca ánh mắt đầy dục vọng chạm phải ánh mắt Lâm Hồi Âm, cổ họng lên xuống biểu cảm rất phức tạp.

Ánh mắt như vậy làm nàng phòng bị mười phần, rất quật cường. Còn cả sợ hãi không biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì. Nhưng mà đáy mắt nàng còn long lanh một tầng nước Hơi nước ngoan độc, chỉ cần nếu hắn có cử chỉ quá đáng gì nữa nàng sẽ sẵn sáng giét chết hắn vậy.

Triêu Ca chưa từng gặp phải ánh mắt như thế rõ ràng là sợ hã nhưng đầy quật cường, không chịu lộ ra sự yếu ớt.

Ánh mắt kia như chậu nước lạnh dội xuống đầu Triêu Ca làm lý trí hắn phần nào tỉnh lại.

Đầu tiên hắn có chút mờ mịt, sau đó mới nhìn rõ Lâm Hồi Âm trước mắt quần áo xốc xếch, tóc tai bù xù sắc mặt tái nhợt, môi mím chặt, run rẩy. Tay nàng siết cổ hắn, giống như dùng hết sức lực mình.

Triêu Ca sửng sốt hồi lâu mới phát hiện ngọn lửa dày vò mình. một ngàn năm qua hắn chưa từng xao động như vậy.

Lúc này hắn mới hoàn toàn tỉnh táo ý thức được lúc nãy mình làm gì.

Sắc mắt hắn bỗng chốc tái nhợt, môi mím chặt nhìn Lâm Hồi Âm, khẽ nói: "Hồi ÂM, xin lỗi."

Lâm Hồi Âm không nói gì, chỉ là hung tợn nhìn chằm chằm Triêu Ca ánh mắt lộ rõ không thể tin.

"Ngươi buông ta ra." Triêu Ca cảm thấy được dục vọng trong mình, đang cuồn cuồn trào dâng, âm thanh hắn có chút oán trách, nhìn vào đôi mắt đen láy của nàng, tỏ ra ánh sáng nguy hiểm: "Buông ta ra, cách xa ta một trượng mới đảm bảo không xảy ra chuyện gì nữa."

Lâm Hồi Âm không phân được lời nói Triêu Ca thật giả thế nào, lực đạo trên tay không hề giảm.

"Nhanh đi." Triêu Ca nóng nảy thúc giục Lâm Hồi Âm, hắn thở dốc từng hồi ánh mắt trở nên đỏ au, cắn chặt răng phun ra mấy chữ: "Ta không nhịn được nữa đâu."

Lâm Hồi ÂM nhìn tia sáng lóe trên trong mắt Triêu Ca, đột nhiên buông lỏng bàn tay đặt trên cổ ra, cả người nhanh chóng lùi về phía sau cách Triêu Ca một trượng.

Triêu Ca nhìn Lâm Hồi Âm đã chạy đi thì cởi đai lưng của mình ra, đưa tay vào trong quần bắt lấy thứ nóng bỏng của mình. Gân xanh lộ rõ trên trán, cũng không quan tâm Lâm Hồi Âm nhìn mình hay không, bàn tay nhanh chón chuyển động.

Lâm Hồi Âm đỏ mặt trong nháy mắt hiểu được ý định của Triêu Ca, vội vàng quay người đi.

Mặc dù nàng không thấy rõ hình ảnh sau lưng nhưng nghe được tiếng thở của Triêu Ca lúc yếu lúc mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 334: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (4)

Mặc dù nàng không thấy rõ hình ảnh sau lưng nhưng nghe được tiếng thở của Triêu Ca lúc yếu lúc mạnh.

Nàng biết là Triêu Ca muốn tự mình giải quyết.

CŨng không biết rốt cuộc qua bao lâu nàng mới cảm thấy hô hấp sau lưng mình dần dần bình ổn lại, không nhịn được mà thở phào nhẹ nhõm. Sau đó bỗng nghe hô hấp của Triêu Ca lại dồn dập, toàn thân trở nên căng thẳng hơn. Lại qua một hồi lâu, lúc này mới thật sự yên tĩnh.

Trong rừng cây yên tĩnh không chút tiếng động.

Lâm Hồi Âm đưa lưng về phía Triêu Ca loáng thoáng nghe thấy được tiếng hắn chỉnh sửa lại trang phục. Sau đó nghe thấy tiếng bước chân bước đến phía mình.

Lúc này lâm Hồi ÂM mới hít sâu một hơi, quay người lại nhìn Triêu ca đã khôi phúc dáng vẻ điềm đạm lạnh lùng như trước. Sắc mặt hắn hơi tái nhợt, ánh mắt không nóng không lạnh đứng cách nàng chừng ba bước. Nhìn nàng gật đầu một cái, mở miệng nói: "Mới vừa rồi thật xin lỗi."

Lâm Hôi Âm không lên tiếng nhưng có thể mơ hồ đoán được Triêu Ca là bị người ta bỏ thuốc.

Nơi này một chút gió cũng không có, cây cối bất động như pho tượng vậy. Trong không khí mơ hồ còn lưu lại mùi vị Triêu Ca tự giải quyết còn lưu lại.

Lâm Hồi Âm ngửi thấy trên mặt nóng ran. Sau đó quay người nhìn cây cối xanh đen xung quanh, nhìn Triêu Ca chuyển đề tài, lúng túng nói: "Đây là đâu? Tại sao chúng ta lại đến đây?"

"Đây là Tây Lương." Triêu Ca chưa bao giờ nhắc đến Tây Lương, nhưng theo miêu tả đơn giản về vùng đấy này thì rõ ràng đúng là nơi hắn đang đặt chân. Hắn nhìn Lâm Hồi Âm nói sang chuyển sáng liền hiểu là nàng không muốn nhắc lại chuyện vừa mới xảy ra. Trả lời câu hỏi của nàng xong thì nói tiếp: "Không biết ai đã đưa chúng ta đến đây. Tây Lương là vùng đất tụ tập yêu ma sát khí. Nếu bị chúng phát hiện sự tồn tại của chúng ta nhất định sẽ lành ít dữ nhiều, chúng ta cần yên lặng rời đi, trở về đông hoang đại lục."

Triêu Ca vừa nói vừa âm thầm vận công tiên lực của mình, phát hiện sức lực trong cơ thể rất yếu. Sợ rằng cưỡi mây quay về cũng khó, hắn tính toán một chút, để khôi phục lại tiên lực ước chừng cần ít nhất nửa tháng.

Ở chỗ này hắn chưa từng thông báo cho trưởng môn thần sơn, để bọn họ phái người đến ứng cứu.

Nghĩ đến đây Triêu Ca liền xé một mảnh vài trên áo mình xuống, sau đó cắn đầu ngón tay dùng máu viết ra mấy chữ rồng bay phượng múa.

Sau đó từ trong ngực lấy ra một túi càn khôn, bên trong có một viên trân châu trăng nhỏ. Hắn nắm chặt tron tay sau đó nhẩm một câu thần chú, viên trân châu kia liền biến thành một con chim trắng nhỏ. Triêu Ca buộc mảnh vài kia vào chân chi sau đó vỗ đầu chim dặn dò một câu: "Đến thần sơn tìm chưởng môn."

Chim nhỏ kêu lên hai tiếng rồi đập cánh bay về phía đông.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 335: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (5)

Chim nhỏ kêu lên hai tiếng rồi đập cánh bay về phía đông.

Sau khi nhìm chim nhỏ bay đi Triêu Ca mới quay đầu nói với Lâm Hồi Âm: "Bây giờ chúng ta không cần đi đâu cả. Càng ở nơi thưa thớt người càng an toàn. Nếu như bị yêu ma phát hiện nhất định sẽ truyền khắp Tây Lương. Đến khi đó không biết có bao nhiêu yêu ma sẽ đuổi theo chúng ta."

Lâm Hồi Âm không biết nhiều về Tây Lương nhưng lúc nói chuyện với liễu nhiễu đã nghe nàng nói qua, Tây Lương là mảnh đất hung ác nhất, cho nhiều thần tiên bị mê hoặc mà đến đây, biến thành yêu ma. Nếu người tiên giới mà xuống đây khẳng định không có khả năng sống sót.

Lâm Hồi Âm nẩng đầu lên nhìn toàn bộ thế giới u tối này, không phân biệt được đây là ngày hay đêm. Cũng không thấy được ánh sao, toàn bộ là một màu đen xám xịch, trong đầu nàng không nhịn được mà hiện lên khuôn mặt tuấn mỹ của Dạ Huyền.

Thầm nghĩ không biết hắn đang ở Thần Sơn làm gì?

Lúc này có phải cũng nhớ nàng không?

Cũng có thể nói là bây giờ hắn vốn dĩ đã chẳng thèm quan tâm nàng nữa.

Lời bởi vì nàng mạnh bạo hắn, hay bởi vì nàng phong đạm vân khinh xem như chưa có chuyện gì xảy ra, để hắn cảm thấy nàng quá mức tùy tiện nên mới tức giận?

Bất kể như thế nào thì Lâm Hồi Âm cũng cảm thấy hơi ủy khuất.

Hắn vốn dĩ không biết nàng đã trải qua những gì. Cứ thản nhiên hiểu lời nàng nói theo một nghĩa khác, muốn tìm lại tôn nghiêm cho mình mà tức giận cường bạo lại nàng.

Lâm HÔi Âm trong đầu hiện lên hình ảnh Dạ Huyền tối hôm đó, lúc hắn đẩy nàng lên giường triền miên xong. Nhìn nàng bằng một cái nhìn lặng băng, từng chữ nói ra làm nàng run rẩy: "Ta nghĩ mới vừa rồi cũng là chuyện nam nữ vui vẻ bình thường, sau khi kết thúc không ai thiếu nợ ai vậy nên cũng không cần để ý gì phải không?"

Nghĩ đến đây Lâm Hồi Âm cảm thấy phiền muộn, cúi thấp đầu nhìn chằm chằm chân mình một lúc. KHông biết mới vừa rồi chống cự lại Triêu Ca mà cảm thấy mệt mỏi hay không mà đột nhiên nàng chậm rãi ngồi xuốn đất, vùi đầu trên đầu gối hắm mắt lại, làm thế nào cũng không đè nén được cảm giác mất mát trong đáy lòng mình.

******

Chim nhỏ Triêu Ca thả ra vừa bay qua Tây Lương đã bị một đám người đứng trên mây chờ đánh rơi.

Người nọ bay người qua bắt lấy con chim nhỏ rơi xuống, sau đó cưỡi mây bay về hoàng thành.

Sau khi bước xuống khỏi đám mây thì bước vào trong cung điện, đến trước điện của tiên phi.

Lúc này đã là chạng vạng tối, ánh mặt trời còn sót lại len lỏi qua cửa sổ làm cung điện phả lên một chút ánh sáng màu đỏ.

Tiên phi dựa vào ghế, uống canh yến tỳ nữ vừa dâng lên. Thì thấy hai thị nữ thân cận mềm mại nhanh chóng bước vào.

Nàng đặt lại chén canh vào khay của thị nữ bên cạnh sau đó phất tay cho toàn bộ người hầu trong cung điện lui ra. Sau đó mới từ từ đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 336: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (6)

Nàng đặt lại chén canh vào khay của thị nữ bên cạnh sau đó phất tay cho toàn bộ người hầu trong cung điện lui ra. Sau đó mới từ từ đứng dậy. Ánh mắt thâm trầm nhìn hai tỳ nữ kia lên tiếng: "Cái ngươi làm chuyện ta phân phó xong rồi?"

"Đã xong, nô tỳ đã ném hoàng thái tử và Lâm Hồi Âm vào Tây Lương." Một thị nữ cung kính hồi báo, còn một người khác lại móc ra một con chim, đưa cho tiên phi: "Tiên phi nương nương, con chim này bay ra từ Tây Lương hẳn là vật hoàng thái tử dùng để cầu cứu, nô tỳ đã chặn lại."

TIên phi đứng dậy giơ ống tay áo khí thế cao ngạo lướt tới trước mặt hai người kia. Nàng đưa ngón tay ra có vẻ hơi chê vết máu trong mảnh vài kia, sau đó dùng lực vẫy vẫy mở ra, nàng hạ mi nhìn qua đọc mấy chữ viết trên đó: Ta ở Tây Lương, Triêu Ca.

Tiên phi nâng tay áo che miệng cười một tiếng, giống như tâm tình cực kỳ vui vẻ. Há mồm nói chuyện làm đám tỳ nữ đang ngây người cũng đồng loạt cười theo: "Còn muốn cầu cứu? Hắn cho rằng người ở Thần SƠn sẽ nhận được tin tức của hắn sao?"

Tiên Phi âm trầm cười lạnh một tiếng, sau đó đột nhiên vung tay về phía con chim nhỏ, biến nó thành một mảnh tro bụi. Sau đó khí thế nói tiếp: "Nghĩ cách thông báo cho yêu mà ở Tây Lương biết hoàng thái tử đang ở đó."

Nàng muốn Lâm Hồi Âm và Triêu Ca nhanh chóng rơi vào nguy hiểm tránh đêm dài lắm mộng.

****

Dạ Huyền ngây ngô sợ run ngồi trong phòng học ở tinh điện, nhìn chỗ ngồi trống không của Lâm HỒi Âm cả người thẫn thờ hoảng hốt.

Lúc sáng chạy bộ nàng cũng không xuất hiện, đến buổi học sáng cũng không đến lớp. Buổi học chiều sắp kết thúc nàng cũng không xuất hiện.

Ba sư huynh lần lượt lên lớp cũng ghi nhớ tên nàng để xử lý tội cúp học.

Cúp học ở Thần sơn nhất định phải chịu trừng phạt. DÙ cho tính tình nàng có xảo quyệt ranh mãnh đến đâu thì cũng phải trả giá. Nàng hơi tinh nghịch, động một chút là gây ra thị phi nhưng chưa bao giờ cúp học.

Nhưng mà hôm nay đã gần một ngày hắn chưa gặp nàng.

Liễu Nhiễu cách đó không xa xem qua có vẻ như đang bình tĩnh đọc sách. Nhưng mà cây bút lông trên tay thỉnh thoảng lại tô tô vẽ vẽ lên giấy trắng, sau đó mi tâm nhíu chặt, sau đó buông lỏng, tâm tình thật sự không tốt như vẻ bề ngoài.

Tiếng nhạc tan lớp vang lên, Tâm sư huynh đang đi thu lại tiên pháp, sau khi thu xong đóng bài tập thì xoay người rời đi.

Sau đó cả phòng học lại trở nên náo nhiệt,

Rất nhiều đệ tử vội vàng chạy ra khỏi lớp đến thẳng phòng ăn.

Mà Liên Y lại chậm rãi lôi gương đồng ra cẩn thận trang điểm lại một chút mỡi từ từ dọn dẹp đồ đứng dậy.

Nàng đứng lên thì những đệ tử thường ngày hay nịnh hót nàng cũng rốt rít đứng dậy.

Trong lớp nhanh chóng trở lại yên tĩnh, Liễu Nhiễu như cũ nằm gục trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 337: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (7)

Trong lớp nhanh chóng trở lại yên tĩnh, Liễu Nhiễu như cũ nằm gục trên bàn. Cầm bút lông không ngừng vẽ tới vẽ lui, sau đó vò tờ giấy trong tạy lại xoay người ném về phía Dạ Huyền đang nhìn chằm chằm vào chỗ ngồi của Lâm Hồi ÂM: "Nhị hoàng tử hôm nay ngươi để HỒi Âm ngoài mắt rồi sao?"

Dạ Huyền nhàn nhạt nhìn Liễu Nhiễu lắc đầu một cái, không hề lên tiếng.

Liễu Nhiễu cũng không nói gì nữa, hơi phiền não gãi đầu một cái. Lúc trưa nàng ghé qua phòng Lâm HỒi Âm nhưng nàng ta không có ở đó. Mà mọi thứ trong phòng tất cả đều bình thường, không giống như xảy ra chuyện gì. Nhưng mà một con người khỏe mạnh như vậy tại sao lại đột nhiên biết mất?

Chẳng lẽ nàng tự ý rời khỏi THần Sơn?

Nhưng tại sao mình đã vận dụng thuật phù thủy cũng không cảm nhận được tình huống bây giờ của nàng ấy?

Dạ Huyền nhìn Liễu Nhiễu nhíu chặt mi tâm, cổ họng nhúc nhích lên tiếng: "Tình huống thế nào rồi?"

Liễu Nhiễu hoàn hồn nhìn Dạ Huyền lắc đầu: "Không cảm nhận được."

Dạ Huyền cau mày ảm thấy lo lắng, đáy lòng đột nhiên dâng lên một dự cảm xấu.

"Ta tìm nàng một lúc, nếu như ta tìm được sẽ báo cho ngươi."

Dạ Huyền nghe Liễu Nhiễu nói vậy thì khẽ gật đầu, cũng không lên tiếng mà ngồi yên trước bàn học không nhúc nhích.

Liễu Nhiễu trầm mặc một lúc mới đứng dậy bước ra khỏi tinh điện.

Từ hôm nàng gần gũi với Triêu Ca đến bây giờ, để máu tươi của hắn bắn vào trong cơ thể nàng. Để cho máu của bọn họ thương thông, để nàng dễ dàng nhận biết được tình huống của triêu ca,

Trong quá khứ tiên lực của nàng không mạnh bằng Triêu Ca, căn bản không thể nào biết được động tĩnh của hắn. Nhưng mà từ đêm hôm đó, lúc rãnh rỗi Liễu Nhiễu lại theo thói quen mà cảm thụ Triêu Ca một chút, nhận ra hắn có mặt ở thần sơn, đáy lòng cảm thấy rất ngọt ngào.

Ra khỏi phòng học, nàng theo thói quen cũ cảm nhận triêu ca. Nhưng phát hiện hắn đang ở cách mình rất xa.

Bước chân nang dừng lại, hô hấp cũng đình trệ. Cẩn thận dùng thuật phù thủy của mình tìm tung tích của Triêu Ca. Sau một lúc lâu nàng mới phỏng đoán, hắn đang ở một nơi rất xa về phía tây...

Ở một nơi rất xa về phía tây, đó không phải là... Tây Lương sao? Đất nước của yêu ma quỷ quái, Tại sao triêu ca lại đến đó?

Liễu Nhiễu muốn cảm nhận rõ ràng hơn một chút, nhưng lại phát hiện dòng máu tươi của Triêu Ca trong cơ thể mình quá ít, mỗi lần cảm nhận đều rất mơ hồ.

Trong đầu nàng đột nhiên nghĩ đến Dạ Huyền, hắn và Triêu Ca là anh em, huyết mạch tương liên sợ là dùng máu của hắn sẽ dễ dàng cảm nhận được sự tồn tại của Triêu Ca hơn.

Nhất thời Liễu Nhiễu vội vàng xoay người trở lại phòng học. Vừa vặn bắt gặp Dạ Huyền sắp rời đi. Tốc độ nàng quá nhanh suýt nữa đã đâm sầm vào lồng ngực Dạ Huyền. CÙng may Dạ Huyền phản ứng nhanh, lùi về phía sau hai bước.

Liễu Nhiễu ngã mạnh xuống đất, miễn cưỡng ổn định cơ thể vội vàng ngẩng đầu lên nhìn Dạ Huyền: "Mượn máu ngươi dùng một chút."

Dạ Huyền cau màu ánh mắt lộ ra vẻ nghi vấn.

"Ta cảm nhận Triêu Ca đang ở một nơi rất xa phía tây, không biết có phải là Tây Lương không. Ngươi và hắn huyết mạch tương liên, ta dùng máu ngươi để xác nhận đúng vị trí của hắn."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 338: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (8)

"Ta cảm nhận Triêu Ca đang ở một nơi rất xa phía tây, không biết có phải là Tây Lương không. Ngươi và hắn huyết mạch tương liên, ta dùng máu ngươi để xác nhận đúng vị trí của hắn."

Dạ Huyền mím môi không hề trả lời.

Liễu Nhiễu cũng tỏ ra sốt sắng: "Nếu như Hoàng thái tử thật ở Tây Lương, khẳng định lành ít dữ nhiều."

Dạ Huyền nghĩ đến mình và Triêu Ca đã từng đối xử chân thành với nhau, đã có lúc tình như thủ túc. Nhưng cuối cùng hắn ta lại phải bội hắn, hại chết mẹ bọn hắn. Ánh mắt lộ rõ vẻ giằng co, mãi một lúc sau bàn tay đang cuộn chặt thành nắm đấm của hắn mới buông lỏng. MỘt tay khác ngưng kết tạo thành một vết thương sau đó đưa đến trước mặt Liễu Nhiễu.

Hắn đã từng rất hận Triêu Ca, cũng nhiều lần muốn giết chết hắn ta, nhưng mỗi lần Triêu Ca rơi vào giây phút sinh tử hắn đều thay đổi suy nghĩ của mình.

Lúc đầu là ở hoàng cung hoàng thành. Rõ ràng hắn có thể giết chết tiên đế, có thể để cha con hắn chết chung tại chỗ nhưng buộc phải dừng tay lại. Bây giờ Triêu Ca có lẽ đang ở Tây Lương lành ít dữ nhiều hắn lại ra tay tương trợ.

Liễu Nhiễu nhanh chóng đưa tay đón lấy máu tươi của Dạ Huyền, sau đó từ từ nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận, một lát sau nàng thấp giọng: "Hừ." Một tiếng, sau đó mở mắt nhìn Dạ Huyền: "Ta cảm nhận được sự tồn tại của bọn họ."

Dạ Huyền hồ nghi hỏi lại: "Bọn họ?"

"Triêu Ca và HỒi Âm ở chung một chỗ." Liễu Nhiễu nói xong thì nhắm mắt lại lần nữa, nghiêng đầu qua giống như dùng hết sức để cảm nhận thêm gì.

Ánh mắt Dạ Huyền vạn biết, Lâm Hồi Âm và Triêu Ca ở chung một chỗ... Một ngày nàng trốn học là ở chung một chỗ với Triêu Ca?

Dạ Huyền thấy tức giận, cảm giác chua xót ai oán đau đớn cứ dấy lên trong lòng hắn.

Rõ ràng đêm hôm đó nàng nói sẽ không quan tâm, cũng không để hắn có cơ hội lên giải thích, làm lòng hắn tổn thương vô cùng.

Hắn từng nhủ với mình nếu nàng ở cạnh hắn nhất định cũng sẽ chủ động tốt với hắn như thế nhưng nhiều ngày trôi qua như vậy, nàng cũng không hề nói với hắn một câu nào.

Hắn không phải khong khổ sở, cũng không hẳn là không mất mát. Bất kể như thế nào thì lòng tự tôn cao ngạo của hắn vẫn không thắng nổi sự lo âu khi không thấy nàng đi học.

Nhưng mà bây giờ Liễu Nhiễu lại nói cho hắn biết, nàng đang ở chung với Triêu Ca. Một giây kia hắn cảm thấy mình cả ngày mất hồn lo lắng cho nàng thật dư thừa và buồn cười.

THật ra nàng căn bản chẳng cần hắn, là hắn tự mình đa tình.

Trong nháy mắt Dạ Huyền cảm thấy thế giới của mình thật u tối, không chút ánh sáng.

Sắc mặt Liễu Nhiễu tái nhợt, nàng kinh hoảng mở mắt, nhìn Dạ Huyền giọng điệu run rẩy: "Nhị hoàng tử, bọn họ ở Tây Lương. Hơn nữa có thể đang gặp nguy hiểm..."

Thương cảm trong đáy mắt Dạ Huyền đột nhiên tiêu tán, một lần nữa cau mày nhìn Liễu Nhiễu, hỏi: "Nguy hiểm?"

Vừa nói xong câu hắn cũng không đợi Liễu Nhiễu trả lời mà phi thân bay ra khỏi Tinh điên. Liễu Niễu lắc người một cái đứng chắn trước mặt hắn.

Ánh mắt Dạ Huyền trầm xuống, sát khí tản ra, giọng nói lộ ra vẻ uy hiếp: "Tránh ra!"

"Ta đi cùng ngươi, không có ta ngươi không tìm được vị trí cụ thể của họ đâu."

Giọng nói của Liễu Nhiễu vừa dứt thì cảm thấy có một lực đạo túm lấy cổ cáo nàng, đến khi nàng kịp phản ứng thì cả người đã đứng trên mọt đám mây.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 339: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (9)

Giọng nói của Liễu Nhiễu vừa dứt thì cảm thấy có một lực đạo túm lấy cổ cáo nàng, đến khi nàng kịp phản ứng thì cả người đã đứng trên một đám mây.

Đứng một góc ở hành lang ngoài tinh điện, sau khi thấy Dạ Huyền và Liễu Nhiễu biến mất thì Liên Y cả người âm trầm bước ra.

Nàng bị giam cầm ở thang cốc một tháng, cả ngày lẫn đêm đều nhớ đén hắn. Hôm qua nàng mới được thả ra, cứ tưởng rằng Dạ Huyền cũng sẽ nhớ đến nàng. KHông nghĩ hắn lại chẳng thèm để nàng vào mắt, cũng không dám lần theo vết xe đổ mà trực tiếp tỏ tình với hắn. CŨng biết tiên phi cô của nàng rất ghét nhị hoàng tử cho nên nàng cũng chỉ có thể trốn trong bóng tối mê luyến hắn.

Mới vừa rồi nàng rõ ràng đã cùng những nữ đệ tử hay vây quanh mình vào phòng ăn, nhưng đợi một lúc không thấy Dạ Huyền đến mới không nhinjd được mà trở lại ban giáp, muốn nhìn xem hắn làm những gì.

Chỉ là ngàn vạn lần không nghĩ đến sẽ nghe được đoạn đối thoại của Dạ Huyền và Liễu Nhiễu.

Lâm Hồi Âm và hoàng thái tử ở Tây Lương, còn Dạ Huyền và Liễu Nhiễu đang đến đó đẻ cứu cười.

Liên Y đứng cạnh cửa sổ trước hành lang tinh điện, nhìn rừng núi trung điệp phía xa một chút, ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư...

****

Không biết qua bao lâu, Lâm hồi Âm ngồi chổm hổm trên đất cũng miễn cưỡng dựa vào thân cây yên tĩnh ngủ say. Tay nàng nắm chặt vạt áo giống như rất bất an.

Thời tiết Tây Lương biến đổi thất thương, một giây trước nóng đến mồ hôi rơi đầy người một giấy kế tiếp lại lạnh đến run rẩy. Lúc này nhiệt độ bỗng hạ xuống làm cơ thể Lâm Hồi Âm có chút đông cứng. KHông tự chủ mà co cuộn cơ thể lại, nhưng vẫn không thể nào chống cự được cái rét, thỉnh thoảng lại run rẩy.

Triêu Ca cách đó không xa yên tĩnh nghĩ ngơi, dùng tiên khí yếu ớt trong cơ thể xua tan đi dược tính của đan dược kia. CŨng không lâu sau độc tính lượn lờ quanh cơ thể hắn tiêu tán hết trong không khí.

Dược tính được bài trừ làm cho tiên lực trong cơ thể Triêu Ca dân dần khôi phục. Thính giác cũng nhạy hơn người người. Tuy hắn nhắm mắt nhưng vẫn cảm nhận được tiếng Lâm Hồi Âm run rẩy. Hít sâu một hơi, đè nén lại tiên khí trong cơ thể chậm rãi mở mắt, ánh sáng trắng quanh cơ thể hắn biến mất. Hắn đứng dậy nhìn Hồi Âm đang co cuộn cơ thể mím chặt đôi mối tím tái vì lạnh, vội vàng cởi áo ngoài ra nhẹ nhàng tiến tới đắp lên cho nàng.

Lúc Triêu Ca sắp phủ áo mình lên người Lâm Hồi Âm thì đột nhiên nàng tỉnh lại mở mắt nhìn hắn vội vàng lùi lại phía sau. Ánh mắt nàng nhìn hắn rất đề phòng.

Cái nhìn đó làm lòng Triêu Ca đau đớn, động tác trong tay cứng đờ, nắm thật chặt cái áo, đưa một vòng trong không trung rốt cuộc dừng lại trước mặt Lâm Hồi Âm, nhàn nhạt mở miệng: "Khoác vài đi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 340: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (10)

Cái nhìn đó làm lòng Triêu Ca đau đớn, động tác trong tay cứng đờ, nắm thật chặt cái áo, đưa một vòng trong không trung rốt cuộc dừng lại trước mặt Lâm Hồi Âm, nhàn nhạt mở miệng: "Khoác vào đi."

Lúc này thần giác Lâm Hồi Âm mới buông lỏng một chú, nhìn triêu ca chỉ còn lại cái áo mỏng manh, lắc đầu nói: "Không cần đâu, cảm ơn nhiều."

Khuôn mặt tuấn nhã của Triêu Ca sau khi nghe xong câu này thì trở nên khó coi. Con người co lại, bàn tay đang cầm áo run nhẹ mốt cái, sau đó nhìn quần áo của mình rồi không nói gì cúi người phủ lên người Lâm Hồi Âm. Còn không quên gài lại áo cho nàng.

Hắn cũng không vội đứng dậy mà suy trì tư thế cúi người như vậy. Khi ngẩng đầu đối diện với ánh mắt Lâm Hồi Âm, hắn âm trầm nói: "Hồi Âm, không phải ta cố ý mạo phạm ngươi, ngươi không cần phòng bị ta như vậy. Bây giờ ta rất tỉnh táo, chuyện như lúc nãy sẽ không xảy ra nữa. Ngươi một thân một mình, tiên thuật lại khong đủ cao mình, bây giờ ở Tây Lương nhất định không trốn thoát được. Cho nên trước ở chỗ này chúng ta phải đoàn kết. Ta biết giữa ngươi và ta có ngăn cách, nhưng hiện tại đang ở Tây Lương mâu thuẫn kia tạm thời gác sang một bên được không? Đợi rời khỏi Tây Lương rồi tính tiếp."

Lời nói của Triêu Ca quá đúng làm LâmHỒi Âm không có cơ hội phản kháng: HƠn nữa chúng ta không thể nào chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm, nên ta không muốn lát nữa ngươi bị sốt, đến lúc chạy trốn sẽ liên lụy cả hai người."

Lâm Hồi Âm mím môi, vốn nàng định đưa áo trả lại cho hắn nhưng nghe vậy động tác cũng dừng lại, đúng như hắn nói lúc này nàng nên để mọi chuyện chu toàn.

Trước mắt sinh tử nàng phải bỏ qua ân oán trước đây với Triêu Ca.

Mà lúc này, ở Tây Lương khắp noi đều nguy hiểm này nàng chỉ có thể tin cậy vào hắn.

Mặc dù không nghĩ sẽ dựa dẫm hắn nhưng cũng không còn lựa chọn nào khác.

Triêu Ca thấy Lâm Hồi Âm không gỡ áo quần mình xuống thì mới chậm rãi đứng dậy nhìn xng quanh một chút rồi quanh đầu nhìn Lâm Hồi Âm, ánh mắt

thật sâu: "Ta sẽ đưa ngươi rời khỏi đây."

Câu nói kia của hắn vừa kiên quyết, vừa chắc chắn.

Nghe thế đáy lòng Lâm Hồi Âm cũng chấn động một cái, nhìn Triêu Ca khẽ gật đầu xem như đồng ý với đề nghị của hắn.

Lúc này Triêu Ca mới quay về chỗ ngồi của mình, nhắm mắt lại tiếp tục triển khai tiên khí, bài trừ độc tính trong cơ thể.

Lâm Hồi Âm bọc trong quần áo của Triêu Ca, cuộn tròn thân thể, nhắm mắt lại nhưng lần này nàng không hề ngủ.

Cây trong rừng an tĩnh đến quỷ dị, ngay cả một tiếng côn trùng kêu cũng không có, làm cho lòng người sợ hãi đến khó hiểu.

Thời gian cứ tí tách trôi qua, không biết qua bao lâu, Lâm Hồi Âm giống như đang mơ màng ngủ lại nghe Triêu Ca gọi tên mình. Lúc nàng vừa mở mắt thì hắn đã nắm lấy cổ tay nàng kéo nàng chạy vào trong rừng sâu.

"CÓ rất nhiều người đến, chạy mau."

Lâm Hồi Âm giật mình ngẩng đầu nhìn thần sắc nghiêm túc của Triêu Ca. Nàng thức thời mà giữ im lặng, mặc cho hắn kéo mình chạy như điên

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 341: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (11)

Rừng cây rất lớn giống như không có điểm cuối vậy, trong rừng cực yên tĩnh chỉ có tiếng áo quần Triêu Ca và Lâm Hồi Âm chạy lướt qua va vào cành lá phát ra âm thanh xào xạc.

Chạy được một quãng, thời tiết đang giá rét chợt trở nên oi bức. Trong chóc lát Lâm Hồi Âm và Triêu Ca toàn thân đều là mồ hôi.

Không khí ẩm ướt thêm ói bức để cho con người mất người đến choáng váng. Trong chốc lát Lâm Hồi Âm thở hồng hộc, bước chân không loạng choạng không phân biệt đoực phương hướng cứ chạy theo hướng Triêu Ca kéo đi.

Vừa chạy trốn Triêu Ca vừa cảnh giác chú ý động tĩnh xung quanh. Sắc mặt nghiêm nghị, phòng bị giống như tùy thời sẽ bị mảnh thú tấn công vậy, không chút nào buông lỏng.

Mặc dù Lâm Hồi Âm không biết tại sao Triêu Ca biết có rất nhiều người tiến gần bọn họ. Nhưng nàng cảm thấy cả trái tim như bị không khí xung quanh đè nén vậy, rất khẩn trương ngay cả tốc độ tim đập cũng sắp đạt tới cực hạn.

Phía trước là rừng rậm càng chạy càng gập ghềnh, nhìn bốn phía càng lúc càng yên tĩnh, tĩnh mịch như vậy thật có chút kinh khủng.

Toàn thân Lâm Hồi Âm cugx trở nên khẩn trương, tay nàng cuộn chặt thành nắm đấu, nhìn Triêu Ca bên cạnh hỏi: "Tại sao lại yên tĩnh như vậy...."

Lời nói của Lâm Hồi Âm còn chưa nói ra rõ thì đã nghe được một âm thanh kỳ lạ truyền đến. Trong lúc này so với lời càng lớn hơn, Triêu Ca đột nhiên ôm nàng vào trong ngức, lấy tốc độ không thể kháng nghị đè nàng lăn bò xuống đất.

Lúc Triêu Ca và Lâm Hồi Âm ngã nhào xuống đất, có chút ánh sáng ác liệt lướt qua trên cơ thể họ, trực tiếp bắn về cây cối phía trước, làm cho cây cối cao lớn ngã ầm ầm xuống đất, phát ra một trận vang lớn.

"Nơi đó có âm thanh truyền đến, ở phía trước."

"Lão đại nói đó là hoang thái tử đông hoang đại lục, chúng ta phải bắt sống..."

"Nhanh lên đuổi theo...."

Một loạt âm thanh vang lên, Lâm HỒi ÂM chưa hoàn toàn tỉnh hồn đã bị Triêu Ca lôi từ dưới đất dậy chanh vào rừng cây bên trong, nhanh chóng lướt đi.

Nếu đổi lại lúc bình thường, đừng nói là đường núi gập ghềnh mà ngay cả đường bằng phẳng thì Lâm HỒi Âm cũng chẳng chạy được bao lâu. Nhưng ở Thần Sơn tập luyện chạy bộ trong rừng trúc mỗi sáng làm nàng bây giờ gặp nguy hiểm cũng trở nên nhanh nhẹn hơn. Trong quá trình chạy, tốc độ của Triêu Ca không hề giảm xuống, đôi lúc gặp đoạn đường khó đi chỉ cần hắn dùng sức kéo một cái thì nàng có thể dễ dàng vượt qua.

Nhưng mà Triêu Ca và Lâm Hồi Âm chạy chưa được xa thì cảm tháy sương mù màu đen ập đến, Triêu Ca lạnh lùng phân phó một câu: "Ngừng hô hấp." Sau đó bắt Lâm HỒi Âm chạy về phía trước.

Hắn không phân biệt rõ đám người kia có bao nhiêu yêu ma sát khí, bây giờ tiên lực hắn chưa đủ không thể tùy tiện tiêu hao. PHải đảm bảo thời khắc mấu chốt sử dụng những tiên lực kia làm đòn chí mạng.

Toàn bộ trong rừng cây không còn yên tĩnh nữa, Lâm HỒi Âm rõ ràng nghe thấy tiếng va chạm xào xạc ở sau lưng. Những âm thanh kia giống như tiếng gọi từ địa ngục vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 342: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (12)

Toàn bộ trong rừng cây không còn yên tĩnh nữa, Lâm HỒi Âm rõ ràng nghe thấy tiếng va chạm xào xạc ở sau lưng. Những âm thanh kia giống như tiếng gọi từ địa ngục vậy. Đôn thốc bước chân của nàng không thể nào chậm trễ, chỉ có thể liều mạng chạy về phía trước.

Sương càng lúc càng dày, tốc độ ập đến nhanh hơn tốc độ bọn họ chạy rất nhiều. Rất nhanh đã tràn đến chân Lâm Hồi Âm. Lúc nàng bước vào thế giới này, đã trải qua rất nhiều lần sinh tử, vốn đã tạo nên một phòng tuyến rất lớn, nhưng giờ phút này nàng thật sự có chút sợ chết.

Đã từng may mắn sống sót nhiều lần như vậy, lần này nàng có thể còn may mắn không?

Lâm HỒi Âm dùng hết sức lực chạy theo Triêu Ca.

Nhưng mà sương mù màu đen kia đã hoàn toàn bao vây bọn họ.

Tiếng động phía sau càng lúc càng gần.

Một lần nữa âm thanh ác liệt kia lại truyền đến.

Triêu Ca ôm Lâm Hồi Âm né sang một bên, lần này nàng rõ ràng nhìn thấy ánh sáng màu đen tỏa ra từ thân kiếm đánh vào cây cổ thụ gần đó nát thành những mảnh vụ.

Triêu Ca quay đầu nhìn sương mù lượn vòng không thấy rõ vật gì. Nhưng mà tiếng bước chân càng lúc càng gần, hắn đi về trước một chút. Lại nhìn Lâm Hồi Âm vì chạy quá nhanh mà mồ hôi thấm ướt khuôn mặt nhỏ nhắn, suy nghĩ chạy như vậy cũng không phải là cách. Mờ giờ phút có chạy cũng không thoát. Sợ là rất nhanh những yêu ma quỷ quái kia sẽ đuổi kịp bọn họ.

Bây giờ hắn nhất định phải phản kích.

Triêu Ca nhìn khắp nơi một chút sau đó cắn răng ôm Lâm HỒi Âm vận khí. Sau đó bay lên ngọn một cây đại thụ, tìm một cành lá rậm rạp ẩn núp. Sau khi giấu kỹ mình với Lâm Hồi Âm rồi mới nhẹ nhàng vạch ra một khe hở quan sát động tĩnh phía dưới.

Lâm HỒi Âm ở trên thân cây gắt gao ôm chặt, cũng học theo Triêu Ca nhìn xuống phía dưới.

Trừ âm thanh vang vọng từ phía xa càng lúc càng gần thì nơi này hoàn toàn yên tĩnh.

Ở trong cành lá rậm rạp, Triêu Ca nín thở âm thầm ngưng tụ tiên lục chờ yêu ma quỷ vật đến gần,

Rất nhanh Lâm HỒi Âm không còn cảm giác mệt mỏi nữa. Nàng nhìn thấy trong lớp sương mù màu đen xuất hiện một người áo quần trắng. Nhưng người đó có dáng dấp bình thường không có gì khác biệt. CHẳng qua là phía sau có một cái đuôi rất dài, ánh mắt nhìn vào rừng cây, giống như là lang yêu.

Mấy lang yêu kia hít mũi một cái, nhìn chung quanh một cái, trong đó có lang yên lên tiếng: "Mùi của bọn họ biến mất xung quanh đây."

"Chạy đi đâu rồi?" Một lang yêu khác tiếp lời.

Triêu Ca lúc này xuất hiện một thân ảnh kiếm trong bàn tay, nhằm vào mấy lang yêu phía dưới xuất thủ, chiêu thức của hắn vừa nhanh vừa ổn định.

"Người lang tộc bị giết."

Xuất hiện sau mấy con lang yêu kia là hồ yêu.

Những con hồ yêu kia nhìn lang yêu bị chém trúng mi tâm ngã xuống đất chết, nên không dám tiến lên. Chỉ là quanh quẩn ở quanh đó. Triêu Ca thầm tính toán mình xuất chiêu về phía những con hồ yêu kia chắc chắn chiếm được pahafn thắng. Nghe tiếng bước chân truyền đến càng lúc càng nhiều, hắn âm thầm hít sau một hơi, sau đó chọn một cách khác xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 343: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (13)

Những con hồ yêu kia nhìn lang yêu bị chém trúng mi tâm ngã xuống đất chết, nên không dám tiến lên. Chỉ là quanh quẩn ở quanh đó. Triêu Ca thầm tính toán mình xuất chiêu về phía những con hồ yêu kia chắc chắn chiếm được pahafn thắng. Nghe tiếng bước chân truyền đến càng lúc càng nhiều, hắn âm thầm hít sau một hơi, sau đó chọn một cách khác xuất thủ.

Lần này Triêu Ca chỉ xuất ra từng chiêu.

Mỗi lần xuất thủ đều nhắm trúng mi tâm của hồ yêu.

Làm như vậy tiêu hao rất nhiều tiên lực, bởi vì mỗi lần xuất chiêu đều phải ngưng tụ tiên lực, HƠn nữa tốc độ phải nhanh. Mà lúc này những con hồ yêu còn cách bọn họ khá xa, hắn chỉ có thể như vậy mới đảm bảo xuất chiêu có thể giết chết con hồ yêu kia.

Triêu Ca xuất thanh kiếm ra thì một con hồ yêu gục xuống đất, tổng cộng có chín con thì hắn đã giết được bảy. Lúc đó có hồ yêu phát hiện được nơi ánh sáng kiếm hắn truyền đến nên chỉ về phía Triêu Ca và Lâm Hồi ÂM: "Bọn họ ở đó."

Tiếng nói vừa dứt một mũi kiếm đã chặt trúng mi tâm của nó, giọng nói đột nhiên ngừng lại cả người vô lực ngã nhào xuống đất.

Một giây con hồ yêu kia chết, yêu ma còn lại cũng vây đến. Bọn yêu ma kia đã hình thành bộ dạng con người, có chút nửa người nửa yêu, trong đó có xà tinh là vóc người khá diêm dúa lòe loetj, thỉnh thoảng còn đưa tay chống eo.

Những yêu ma kia nhìn thi thể của hồ yêu và lang yêu nằm trên mặt đất có chút xao động.

Yêu ma so với người thường khứu giác nhạy hơn.

Triêu Ca biết rất nhanh những thứ kia sẽ ngửi được mùi của bọn họ.

Mà giờ phút này hắn cảm nhận được tiên lực trong cơ thể mình không thể chống cự nổi nữa. Nếu chút nữa bọn họ bị bắt chỉ e là hắn sẽ vì bảo vệ Lâm Hồi Âm mà không thể toàn tâm ứng biến. Nói đúng hơn là hắn cũng không nắm chắc mười phần có thể đánh bại đám yêu ma này.

CHo nên tất cả đều không thể chậm trễ.

Nếu chậm trễ e là một nửa cơ hội sống sót cũng không có.

CHo nên... Triêu Ca nghĩ đến đây ánh mắt hết sức kiên định, từ trong ngực rút ra một túi càn khôn, lấy ra mootj cái hồ lô, mở nắp ra hút Lâm HỒi Âm vào bên trong.

Lâm HỒi Âm ở trong hồ lô có thể quan sát hình ảnh bên ngòa nhưng lại không thể nào nhìn rõ bên trong.

Cả người nàng thu nhỏ lại, ở trong hồ lô leo lên leo xuống nhưng làm thế nào cũng không ra ngoài được.

Cuối cùng chỉ có thể nhìn chằm chằm Triêu Ca đang cầm hồ lô, nói: "Triêu Ca, ngươi làm gì vậy, mau để ta ra ngoài, ngươi nhốt ta vào hồ lô làm gì?"

Triêu Ca là chủ nhân của hồ lô, nghe Lâm Hồi Âm lên tiếng hắn nhìn vào khuôn mặt trắng nõn của nàng, ánh mắt lộ ra tia lạnh lùng, nhìn Lâm HỒi Âm lớn chừng ngón tay trong hồ lô, dùng tâm pháp truyền lời nói: "Ngươi ở trong này sẽ không ai phát hiện ra ngươi."

Một câu nói đơn giản nhưng đủ để Lâm Hồi Âm hiểu ý của Trieu Ca.

Hắn phải đặt nàng một nơi an toàn mới có thể ứng phó với đám yêu ma kia?

"Triêu Ca, ta có tiên thuật, cũng có thể giúp ngươi đánh bọn chúng."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 344: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (14)

"Triêu Ca, ta có tiên thuật, cũng có thể giúp ngươi đánh bọn chúng." Lâm Hồi Âm không nghĩ nhiều, trừng mắt nhìn Triêu Ca nói thêm: "Rõ ràng ngươi đã đồng ý với ta chúng ta cùng nhau rời khỏi Tây Lương, tại sao ngươi lại nhốt ta ở chỗ này?"

Đáy mắt Triêu Ca xoẹt qua chút ánh sáng, lực đạo nắm hồ lô tăng lên, đáy lòng hắn dao động. Hắn biết những lời này của nàng có ý gì, là bởi vì hai người quen biết nhau rtong phút sinh tử nên sinh ra chút phản ứng bình thường. Nhưng mà hắn vì những lời này của nàng mà ý chí của hắn cũng đã dãn ra rất nhiều.

Mà lúc này không phải lúc để nói chuyện nữ nhi tình trường.

"Ngươi ở nơi này trốn đi, đừng ra ngoài làm mọi chuyện thêm rối."

Hắn kiên định đóng nắp hồ lô lại, để tránh hồ lô bị rơi trên mặt đất còn cố ý xé một mảnh vải buộc hồ lô vào trên thân cây.

Hắn buộc hồ lô với tốc độ rất nhanh nhưng trầm ổn.

Lâm Hồi Âm ở trong hồ lô ngã lên ngã xuống, suýt nữa còn nôn ra ngoài. THật vất vả mới có thể ổn định cơ thể, lại tiếp tục hét lên với Triêu Ca: "Triêu Ca ngươi xem thường ta, ta không có tiên thuật cao mình nhưng cũng không phải là cô gái trói gà buộc chó không được, ngươi để ta ra ngoài đi."

Sau khi buộc chặt hồ lô, Triêu Ca lại đưa mắt nhìn Lâm Hồi Âm bên trong, hắn không thèm để ý sự tức giận trên khuôn mặt nàng, chỉ là bình tĩnh nhìn nàng một cái sau đó nhắc lại: "Ở đây nghỉ ngơi đi"

Sau đó cũng không cho Lâm Hồi Âm cơ hội phản ứng hắn đã đứng dậy nhanh chóng nhảy từ trên cây xuống.

"Nơi đó, nơi đó...."

"Hoàng thái tử đôgn hoang đại lục ở đó..."

"Mọi người nhanh chống đuổi theo..."

"Phải bắt sống hắn đi lãnh thưởng."

Ánh mắt bọn yêu ma lập tức sôi trào, rốt rít đuổi theo phương hướng của Triêu Ca.

Chỉ là trong nháy mắt xác chết của lang yêu và hồ yêu biết mất không còn một móng.

Mà những tầng sương mù màu đen lượn quanh kia cũng theo đám yêu ma từ từ tiêu tán.

Lâm Hồi Âm ở trong hồ lô bị lá xanh che tầm nhìn, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ là cảm thấy âm thanh náo nhiệt xugn quanh từ từ biến mất, trở lại yên tinh.

Nàng đã từng rất hận Triêu Ca, hận hắn xem nàng là thế thân của Thanh Âm, hận hắn đối tốt với nàng cũng chỉ vì Thanh Âm.

Thậm chí còn hỏi hắn có phải hắn tốt với nàng tất cả đều là vì Thanh Âm không? Lúc đó hắn đã bình thản nhìn nàng không hề do dự gật đầu một cái.

Lúc đó nàng cảm thấy hắn thật sự rất tàn nhẫn.

Nhưng bây giờ hắn cũng tàn nhẫn như vậy, đối diện với nguy hiểm không ngần ngại nhốt nàng vào nơi an toàn nhất, một mình dụ địch rời đi không cho nàng bất kỳ cơ hội phản kháng nào.

Người đàn ông này là vậy, muốn làm gì thì làm chẳng bao giờ suy xét ý nguyện của người khác.

Thật ra nàng vẫn luôn cho rằng, mình và Triêu Ca có khoảng cách, sống chết của hắn không liên quan đến mình.

Nhưng mà bay giờ nàng phát hiện, trong thời khắc sinh tử này nàng không thể thờ ơ được.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 345: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (15)

Nhưng mà bay giờ nàng phát hiện, trong thời khắc sinh tử này nàng không thể thờ ơ được.

Nàng không biết mình có thể giúp Triêu Ca được gì, có lẽ hắn nói đúng mình ở chung một chỗ với hắn có lẽ chỉ càng làm hắn thêm liên lụy.

Nhưng nàng cũng không làm được, ở trong hồ lồ này yên tĩnh chờ đợi.

CÓ lẽ Triêu Ca đi lần này sẽ không trở về được.

Có lẽ trong một đoạn thời gian rất dài không ai phát hiện nàng ở trong cái hồ lô này.

Lâm Hồi Âm nhìn tán lá xanh đen bên ngoài, tay cuộn chặt thành nắm đấm, nàng không thể ngồi đây chờ chết. Nàng phải ra ngoài.

Triêu Ca ở trong thời khắc nguy hiểm bảo vệ nàng.

Nàng biết người hắn bảo vệ là Thanh Âm chuyển thế.

Nhưng mà giờ phút này cũng không có nghĩ gì nữa.

Nàng phải đi ra ngoài.

Nàng đi ra ngoài khong liên quan đến tình yêu cũng chẳng liên quan đến tình bạn.

Bởi vì nàng và Triêu Ca đã từng quen biết.

Nàng là người có máu có thịt, nàng không thể trơ mắt nhìn một ngời mình quen biết đã biết rõ mình có thể sẽ chết còn cam tâm tình nguyện chạy vào chỗ chết.

Nhưng nàng phải làm thế nào để thoát khỏi cái hồ lô này đây?

Lâm HỒi Âm suy nghĩ vấn đến này cả người lại trở nên bất an. Nàng đưa tay lên gãi đầu mình con ngươi chuyển động, sau đó lại thầm nhẩm một vài câu khẩu quyết, rồi lại lấy quyển sách thần chú trong người ra, lật từng trang sách xem. Nhanh chóng tìm kiếm xem có cách nào trốn thoát khỏi cái hồ lô hay không.

.....

Lúc này Đông hoang đại lục bóng tối đã rũ xuống.

Trên đám mây trong giữa trời cao.

Dạ Huyền đón gió quật vào mặt, nhanh chóng dùng tiên lực thúc giục đám mây bay nhanh lên.

Liễu Nhiễu quỳ xuống sau đám mây, ngước đầu ổn định tinh thần, nhắm mắt lại, thỉnh thoảng còn dùng máu của Dạ Huyền lưu lại trên tay mình cảm nhận sự tồn tại của Lâm Hồi Âm và Triêu Ca.

Đột nhiên sắc mắt Liễu Nhiễu trở nên tái nhợt, mở mắt ra nhìn bóng lưng xinh đẹ của Dạ Huyền, lên tiếng: "Bọn họ gặp nguy hiểm."

Sắc mặt Dạ Huyền trầm xuống, tốc độ của đám mây nhanh thêm mấy phần.

Đáy lòng rất lo âu, cảm giác đó rất mãnh liệt làm con tim hắn ước chừng ngừng đập.

Nàng gặp nguy hiểm... Tuyệt đối nàng không thể nào chết được. Nàng nhất định phải sống sót, phải chờ hắn đi cứu nàng... Nếu nàng chết....

Nghĩ đến đây Dạ Huyền cũng không dám nghĩ tiếp nữa.

Nếu Lâm Hồi Âm chết hắn phải làm thế nào đây?

Nàng năm trước hắn đã không ngăn cản Thanh Âm kịp, lúc chạy đến đã thấy nàng gieo mình từ đài tru tiên xuống.

Chẳng lẽ ngàn năm sau bi kịch lại tái diễn.

Không!

Hắn không cho phép!

Lần này hắn không thể để Lâm Hồi Âm chết!

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh xinh đẹp của Lâm Hồi Âm, nụ cười xinh xắn, đôi môi chúm chím lúc tức giận, hay những cái bĩu môi chanh chua hừ lạnh, nũng nịu giậm chân...

Mỗi một hình ảnh rõ ràng như vậy xuất hiện rành rành trước mắt hắn.

Hô hấp của Dạ Huyền trở nên dồn dập, tiên khí trong cơ thể cũng bắt đầu trở nên dao động, làm không khí xung quanh lạnh thêm mấy phần.

.....

Thi thể.

Là bốn thi thể.

Máu tươi nhuộm cả một vùng, ngay cả những tán lá xung quanh cũng bị dính máu tươi.

Thí thể những con yêu ma kia nằm ngổn ngang xung quanh Triêu Ca

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 346: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (16)

Thí thể những con yêu ma kia nằm ngổn ngang xung quanh Triêu Ca.

Thậm chí hắn cũng đạp lên vô số thi thể, giống như chất thành một núi nhỏ vậy Hắn đứng phía trên nhìn những con yêu ma kia không ngừng phòng bị, một mực xông về phía hắn.

Vốn dĩ rừng cây đang yên tĩnh đột nhiên nổi lên một trận gió thổi bay quần áo của Triêu Ca.

Hắn không biết mình đã giết bao nhiêu yêu ma, nhưng mà những thứ kia đuổi theo hắn như là vô tận vậy, giết mãi không hết. Không ngừng tấn công hắn, vốn đan dược khống chế tiên lực đã được hóa giải, nhưng mà sau màn chém giết vừa rồi hắn cảm thấy tiên lực càng lúc càng yếu.

Hắn không biết mình còn có thể kiên trì trong bao lâu, nhưng mà trảm yêu trừ mà là công việc cả đời này hắn hướng tới. Bây giờ có bao nhiêu thì hắn giết bấy nhiêu, giết chết tất cả đến lúc nào tiêu hết thể lực, máu chảy đầu rơi.

Hoàng thái tử tư thái nho nhã trước sau như một lúc này lại giống như tu la bước ra từ địa ngực vậy, một chiêu xuất ra lại giết chết đám yêu ma xong đến.

Lúc này lực công kích của hắn đã không còn mạnh mẽ như trước, đám yêu ma kia ngã xuống đất nhưng vẫn có thể đứng dậy. Triêu Ca lại ngưng tụ tiên lực, lần này thời gian ngưng tụ lâu hơn lần trước. Có sơ hở nên một luồng ánh sáng đen liền đánh về phía hắn, hắn vội vàng tung người né tránh nhưng tốc độ hơi chậm. CHân trái bị mũi kiếm chém trúng, trong nháy mắt máu tươi tràn ra, làm bộ áo quần trắng của hắn dính một mảnh máu tươi.

Triêu Ca cảm thấy đùi mình đau đớn nhưng cố nén ổn định cơ thể, nhìn yêu ma xung quanh xuất chiêu lần nữa. Những yêu ma kia đều ngã rạp xuống đất còn hắn cũng từ từ ngã xuống.

Chân bị thương không đứng vững được nữa, cả người quỳ trên mặt đất.

"Hắn bị thương rồi.."

Yêu ma xung quanh lộ ra mấy phần hưng phấn, đây chính là hoàng thái tử đông hoang đại lục bọn chúng ghét nhất, người kế vị tương lai của đông hoang đại lục!

Nếu có thể giết chết hắn thì thật bỏ giận!

"Mọi người cùng nhau bao vây bắt hắn..."

Triêu Ca cắn chặt hàm răng, nhịn đau đớn, đứng dậy. Mũi kiếm màu đen đánh trúng chân hắn, làm chắn hắn đóng chặt trên mặt đất không cách nào nhấc lên được.

Yêu ma thấy hoàng thái tử tiên lực cường đại không thể nào nhúc nhích thì biêu cảm trở nên hưng phấn.

Triêu Ca lại ngưng kết tiên lực lần nữa, tuy nhiên sức lợi hơi yếu không có chiêu thức gì đánh về phía đám yêu ma xung quanh.

Một chiêu kia của hắn chỉ làm le que mấy con yêu ma bị thương.

TIếng cười thét chói tai vang lên, ngây ngô giễu cợt sự đau khổ của người khác

Bọn chúng hướng về phía Triêu Ca xuất thủ, những mũi kiếm màu đen không ngừng rơi về phía hắn.

Triêu Ca vốn là tiên thể, có thể cứng rắn hứng chịu những mũi kiếm kia, thân thể vẫn không hề bị hao tổn gì, chỉ là máu tươi không ngừng tuôn ra như dòng nước.

Cuối cùng hắn hết chống đỡ nổi, cả người té ngã trên mặt đất không đứng dậy nổi nữa.

"Bắt hắn, bắt hắn đến gặp đại vương."

Yêu ma rêu rao bao vây xung quanh Triêu Ca.

Ngay lúc bọn chúng chạm vào thân thể Triêu Ca thì bất chợt ánh sáng một mũi kiếm đánh tới, tạo thành một vòng tròn bọc Triêu Ca lại, ngăn chặn đám yêu ma kia.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 347: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (17)

Ngay lúc bọn chúng chạm vào thân thể Triêu Ca thì bất chợt ánh sáng một mũi kiếm đánh tới, tạo thành một vòng tròn bọc Triêu Ca lại, ngăn chặn đám yêu ma kia.

Triêu Ca kinh ngạc ngẩng đầu thì thấy một bóng người màu xanh xuất hiện trước mặt hắn.

Lâm Hồi Âm nhìn Triêu Ca toàn thân đều là máu tươi, môi khẽ run run, bàn tay nàng run rẩy một lúc sau mới đỡ cánh tay Triêu Ca dậy, muốn đỡ hắn lên: "Hoàng thái tử, ngươi ổn không?"

Triêu Ca trợn tròn mắt nhìn Lâm Hồi Âm trước mặt, môi khẽ nhếch lên thần thái kinh ngạc, không dám tin nàng lại có thể trốn thoát khỏi hồ lô của hắn.

Hình ảnh kiếm quang vừa rồi là nàng bắn ra sao?

Tiên thuật của nàng từ lúc nàng lại lợi hại như vậy?

Mà lúc này một tầng ánh sáng màu trắng còn không ngừng lưu chuyển quanh người nàng. Mà Triêu Ca cũng giống như được bao bọc ở bên trong, ánh sáng kia giống như tấm bình phong chặn lại vô số đòn công kích của đám yêu ma.

Triêu Ca nhìn một màn này có chút không tưởng tượng nổi nhíu mày một cái, không trả lời vấn đề của nàng mà giọng có chút nghiêm khắc chất vấn: "Làm sao ngươi ra được?"

Triêu Ca nói xong thì phun ra một ngụm máy tươi, nhuộm đỏ cả mái tóc đen của hắn.

"Người đừng nói nữa, để ta mang ngươi đi trước." Lâm Hồi Âm lớn tiếng trả lời một câu, rồi nghiêng đầu nhìn khắp nơi tám hướng đều là yêu ma, cắn răng cúi người dùng sức rút thân kiếm đang găm trên đùi Triêu Ca ra. Sau đó choàng tay hắn lên vai mình, gánh đỡ trọng lượng cửa hắn nhìn chung quanh lần nữa chọn phương hướng để rời đi.

Nàng ở trong hồ lô dở từng trang sách xem, tìm được khẩu quyết mở hồ lô còn thuận tiện học thêm mấu câu tiên thuật.

Nàng đối với tiên thuật có tài hoa thiên phú, chỉ cần nàng tập trung trong nháy mắt có thể hóa giải hết những tiên thuật lợi hại kia.

Cho nên lúc nàng nhìn thấy những mũi kiếm kia bao vây hắn còn không quên việc cần làm lúc này là ngưng kết kết giới.

Lúc này Triêu Ca đã mệt lả, không có chút khí lực, cả người hoàn toàn dựa vào Lâm Hồi Âm, miễn cưỡng bị nàng kéo về phía trước.

Những yêu ma kia trong chốc lát không thể hóa giải kết giới của Lâm Hồi Âm nhưng vẫn không ngừng xuất từng đạo kiếm về phía hai người bọn họ.

Lâm Hồi Âm nhìn vòng ánh sáng quanh thân lúc mạnh lúc yếu, cố gắng ngưng tụ tiên lực trong cơ thể chống cự mấy đạo kiếm màu đen kia như mưa dồn dập ấp đến, trong lòng thầm kinh hoảng không biết nàng có thể chống cự được bao lâu.

Yêu ma đã nhích đến cần kết giới, tung ma trảo muốn phá nát kết gới, Lâm Hồi Âm lại miễn cưỡng ngưng tụ kiếm quang trong lòng bàn tay đâm ra ngoài.

Tiên lực trong cơ thể Lâm Hồi Âm vốn dĩ rất yêu, nhưng lúc nàng từng bị Liên Y chơi xấu, ở giữa không trung rơi xuống, Dạ Huyền cho rằng nàng gặp

nguy hiểm nên đã truyền cho nàng một nửa tiên lực. CHo nên lúc này đạo kiếm quang nàng phát ra lực sát thương lại nằm ngoài mức tưởng tượng của nàng.

Nhưng mà những yêu ma kia đã là yêu tinh hàng ngàn hàng vạn năm, sao có thể chết dưới tay Lâm Hồi Âm, trùng trùng điệp điệp vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 348: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (18)

Nhưng mà những yêu ma kia đã là yêu tinh hàng ngàn hàng vạn năm, sao có thể chết dưới tay Lâm Hồi Âm, trùng trùng điệp điệp vọt tới.

Lâm Hồi Âm gắng sức xuất chiêu nhưng vẫn không thể đột phá vòng vây,

Triêu Ca thần trí mơ hồ, nhìn cảnh tượng chung quanh cười khổ: "Hồi Âm ngươi đừng quan tâm ta nữa, mau rời đi."

"Đi thì cùng đi." Lâm Hồi Âm cố chấp lắc đầu một cái, ánh mắt nhìn bọn yêu ma bốn phía, ánh mắt hắn lộ ra một tia ngoan độc.

Nàng như vậy Triêu Ca chưa từng thấy qua, trong nháy mắt nàng giống như không còn là cô bé vui vẻ hoạt bát thường ngày nữa, giữa mi tâm sát ý bay lơ lửng, quyết đoán mười phần.

Triêu Ca há hốc miệng, không biết phải trả lời như thế nào.

Ở trong suy nghĩ của hắn, vẫn cảm thấy Lâm Hồi Âm là một cô gái lười ham ăn. Không có chí tiến thủ, trong đầu đều là những ý tưởng mưu lợi, luôn làm chuyện qua loa lấy lệ.

Hắn luôn cảm thấy nàng chẳng bằng Thanh Âm chăm chỉ, không thông minh bằng Thanh Âm, không nỗ lực bằng Thanh Âm cũng không thiên tài bằng Thanh Âm lúc còn trẻ.

Hắn cảm thấy nàng và Thanh Âm hắn yêu chênh lệch nhau quá lớn.

Nhưng bây giờ ở trong thời điểm nguy hiểm nhất nàng lại là người cứu hắn.

Hắn cảm thất rất bất ngờ, người thiếu nữ yếu ớt lại ra sức cứu hắn.

Lâm Hồi Âm sử dụng tiên lực đối kháng những yêu ma kia. Mặc dù kết giới của nàng làm yêu ma không thể phá giải trong chốc lát nhưng mà càng kéo dài tiên lực nàng cao tiêu hao, làm nàng cảm thấy mệt mỏi.

Những yêu ma kia giống như không sợ chết vậy, cứ từng đợt tấn công đến, tậm chí còn đugn đưa thân thể nhìn Lâm Hồi Âm, giống như nhìn thấy thúc ăn ngon trên đời vậy, hưng phấn la lên: "Đó là người, đó là người..."

Có vài yêu ma không ăn thịt người.

Nhưng đại đa số chúng ăn thịt người để tăng công lực.

Đông hoang đại lực có kết giới, bọn chugns không thể tùy tiện xong vào để cướp người ăn thịt, nhưng mà đối diện với Lâm Hòi Âm bị đưa đến Tây Lương, đám yêu ma này cực kỳ hưng phấn!

Mũi kiếm màu đen càng lúc càng dày đặc, Lâm Hồi Âm tận lực duy trì kết giới chống đỡ, đến cuối cùng bên khóe môi nàng có máu tươi chậm rãi phun ra.

Đột nhiên một mũi kiếm màu đen đánh tới xuyên qua kết giới chém trúng lưng Triêu Ca.

Triêu Ca bực bội hừ lạnh một tiếng, cơ thể lung lay, Lâm Hồi Âm mất lực không chống nổi hắn nên cả hai ngã xuống đất.

Lâm Hồi Âm hít sâu một hơi, giùng giằng đỡ Triêu Ca đứng dậy,mà lúc Triêu Ca đứng được một nửa thì cả người lại nặng nề té xuống mặt đất, mắt nhắm nghiền toàn thân bất động.

Lâm Hồi Âm thất kinh, hốt hoảng nhìn xung quanh lại thấy đám yêu ma kia đang giương nanh múa vuốt đánh về phía mình. Đáy lòng nàng cực kỳ sợ hãi, cầu mong cho tiên lực trong cơ thể nhanh chóng cường đại lên, phát ra tiên khí đánh bọn yêu ma kia bay ra xa.

Nhưng mà sau khi tiên lực bùng bổ, Cả người Lâm Hồi Âm mất hết sức lực mềm yếu gục xuống mặt đánh, ánh sáng kết giới xung quanh nàng cũng trở nên yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 349: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (19)

Nhưng mà sau khi tiên lực bùng bổ, Cả người Lâm Hồi Âm mất hết sức lực mềm yếu gục xuống mặt đánh, ánh sáng kết giới xung quanh nàng cũng trở nên yếu ớt.

"Nàng không xong rồi, khong được... Mọi người đừng xuất chiêu nữa, để tránh làm nàng bị thương, mất máu quá nhiều không uống được nữa."

Một trong số đám yêu ma cất giọng the thét, nhưng yêu ma khác lập tức dừng tay. Nhìn kết giới yếu ớt của Lâm Hồi Âm lộ ra nụ cười kích động, tạo thành một vòng tròn từ từ nhích lại gần.

Lâm Hồi Âm há miệng thở mạnh, đáy lòng căng cứng nhifnd dám yêu ma tiến ạp gần, muốn từ dưới đất đứng dậy nhưng toàn thân chẳng có chút sức lực.

"Chúng ta trước hết ăn người đàn bà này, sau đó đưa hoàng thái tử đông hoang đại lục đến gặp lão đại."

"Nếu lão đại biết chúng ta ăn tươi một người không giữ lại cho hắn sẽ nổi giận."

"Đã lâu không ăn thịt người, ta không nhịn được, sao có thể giữ lại người đàn bà này về cho lão đại ăn."

.....

Đám yêu ma kia vây quanh Lâm Hồi Âm, xem nàng như miếng mồi ngon vậy không ngừng tính toán làm thế nào ăn nàng.

"ĐUợc rồi, trước theo làm theo lời đề nghị của hồ nghi, trước tiên móc lòng của người đàn bà này để lại cho lão đại. Phần còn lại chúng ta ăn."

"Chúng ta ăn như thế nào? Uống máu trước?"

"Người đàn bà này rất nhọt nhạt, chẳng được bao nhiêu, nhưng mà lâu quá chưa ăn thịt người, thèm đến chết, dù một miếng ngậm trong miệng đỡ thèm cũng tốt."

"Được, cứ vậy đi, để xà yêu cắt người đàn bà này ra."

.....

Đi đôi với lời nói của yêu ma kia thì một xà yêu trang điểm lòe loẹt duỗi duỗi đuôi rắn ra, trong tay cầm một con dao sắc bén từ từ tiến lại gần Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm nhìn con dao trong ta xa yêu, phát ra ánh sáng lạnh lẽo, nghĩ đến mới vừa rồi đám yêu ma kia không chút nhân tính bàn bạc thế nào ăn thịt nàng, đáy lòng có chút lạnh.

CHẳng lẽ hôm nay nàng phải chết ở nơi này?

Lâm Hồi Âm nhìn Triêu Ca nằm trên mặt đất không chút động tĩnh, không biết hắn đã chết hay chưa, càng thấy thêm tuyệt vọng.

Lần này nàng thật không còn đường sống sao?

Nhưng nàng không muốn chết.

Xà yêu đã xông qua kết giới, lắc lắc con dao đi đến trước mặt nàng.

Nó cũng không gấp gáp cắt ngực Lâm Hồi Âm móc tim nàng ra, chỉ là nhìn đôi mắt Lâm Hồi Âm, nhích đến trước mặt nàng lè đầu lưỡi dài nhỏ ra, giống như thèm thuồng trước một bữa ăn ngon vậy, liếm gò má của Lâm Hồi Âm.

Rắn không có thân nhiệt.

Lâm Hồi Âm cảm thấy trên gò má mình là một tảng băng lạnh, cả người nàng run rẩy, cũng không biết sức lực từ đâu đến đột nhiên đưa tay, ngưng kết ánh sáng sắc bén trong bàn tay đánh lên vai yêu xa. Yêu xà nhất thời không phòng bị, chẳng qua cảm thấy đau, nhìn thấy một dòng máu tươi chảy ra từ vai mình.

Xà yêu cúi đầu dùng đầu lưỡi thật dài liếm máu, sau đó biểu tình trở nên dữ tợn mười pahafn, đưa tay lên đánh lên mặt Lâm Hồi Âm một tát.

Cái tát kia làm Lâm Hồi Âm nổ đom đóm mắt, vừa cay vừa đau.

Nàng nặng nề quay đầu, trong miệng có mùi vị mằn mặn nên mở miệng phun ramootj ngúm máy tươi.

Xà yêu lại đưa tay, tóm lấy mái tóc nàng, kéo đầu nàng ngẩng cao lên, sau đó đưa con dao sáng loáng lên, đâm vào ngực nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 350: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (20)

Xà yêu lại đưa tay, tóm lấy mái tóc nàng, kéo đầu nàng ngẩng cao lên, sau đó đưa con dao sáng loáng lên, đâm vào ngực nàng.

Mũi dao kia sắc bén vô cùng trong nháy mắt găm vào ngực Lâm Hồi Âm.

Cảm giác đau đớn từ ngực nhanh chóng lan ra khắp cơ thể, Lâm Hồi Âm đau đến mức sắc mặt tái nhợt không còn chút máu.

Xà yêu nắm cán dao, chậm rãi rạch một đường, mỗi lần dao chuyển động Lâm Hồi Âm lại đau đớn hít một hơi, thần trí nàng trở nên mơ hồ cơ thể không ngừng co quắp.

Xà yêu rạch vết thương trên ngực Lâm Hồi Âm, không hề sâu, ước chừng dài một tấc thì rạch tiếp bên khác, mở da thịt nàng ra dùng sức vạch sang hai bên, trợn con mắt rắn nhỏ dài đánh giá ngực nàng.

Sau đó chậm rãi đưa tay chạm vào ngực nàng.

Tay của xà yêu lạnh như băng tuyết, làm Lâm Hồi ÂM đông cứng run rẩy. Nàng cũng cảm nhận được cánh tay xà yêu đưa vào trong ngực mình, sờ lên con tim đang đập của nàng, tiếp đó muốn dùng sức lôi nó ra ngoài.

Da thịt bên ngoài có thể tu dưỡng để lành lại nhưng nếu tim nàng bị móc ra ngoài nhất định nàng sẽ chết.

Xà yêu chỉ nhẹ nhàng xé một chút Lâm Hồi Âm đã cảm thấy đau đớn đến không chịu nổi, mùi máu tanh xộc vào miệng nàng làm nàng thầm nghĩ lần này mifnht ahatj sự không xong rồi...

Lâm Hồi Âm hoảng hốt, trước mắt bỗng dưng lại xuất hiện hình dáng của Dạ Huyền.

Nàng há miệng thầm nghĩ, lần này nàng chết thật rồi... Không biết hắn có biết không... Từ nay về sau nàng không thể gặp hắn nữa.

Lâm Hồi Âm không hiểu tại sao, chỉ là cảm thấy xà yêu kéo con tim mình, cảm giác đau đớn trên cơ thể làm nàng không thể chịu đựng nổi. Nàng nuots nước miếng, khóe mắt long lanh roi ra vài giọt nước mắt trong suốt theo gò má lan xuống dưới.

Lâm Hồi Âm cản thấy đáy mắt chua xót khó chịu nên khẽ nhắm mặt lại, nhưng lúc nàng sắp khép mi mắt hoàn toàn thì lại thấy một làn khói mù màu đỏ xuất hiện. Mà xà yêu vốn đang móc tim nàng ra lại không chút dấu hiệu té ngã trên mặt đất, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Lâm Hồi Âm bất thình lình hít sâu một hơi, cảm thấy ngực mình dễ chịu hưn một chút. Sau đó nâng tay đè lên gực mình, mở mắt nhìn đám yêu ma cách đó không xa từng lớp từng lớp ngã xuống, thân thể còn chưa chạm đến mặt đất đã hóa thành tro bụi.

Những đám yêu ma còn lại nhìn thấy một màn này thì kinh hoảng lùi về phía sau.

Bọn họ nhìn chung quanh muốn tìm ra ai là người lại có sức mạnh tàn phá đến vậy.

Lâm Hồi Am cũng bị một màn này làm cho rung động.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 351: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (21)

Lâm Hồi Âm cũng bị một màn này làm cho rung động. Nàng khó khăn ngẩng đầu muốn xem ai vừa ra tây. Nhưng lúc nàng vừa ngẩng đầu lên bên tai đã truyền đến tiếng cọp gầm gừ, ngay sau đó một hình ảnh màu trắng to lớn đáp xuống trước mặt nàng. Nhìn đám yêu xa xung quanh tức giận gầm thét. Sau đó một bóng người màu đỏ từ trên lưng hổ trắng nhảy xuống, trong nháy mắt đứng trước mặt Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi ÂM nhìn thấy vạt áo, còn chưa nhìn đến mặt toàn thân đã cứng đờ một tâm tình không thể nói thành lời lăn lộn trong lòng ngực nàng.

Tầm mắt nàng dời lên lướt qua cỗ hắn cùng không còn chút sức lực lại nhìn lên phía trên.

Hắn tại sao lại đến đây?

Hơn nữa còn rất kịp thời, giống như ý trời vậy!

Dạ Huyền quét mắt nhìn Lâm Hồi Âm một đường từ đầu đến chân, nhìn thấy áo quần nàng xốc xếch, tóc dính máu tươi. Vết thương trên ngực nàng làm hắn giật mình. Ánh mắt hắn trở nên âm trầm, đưa tay ôm nàng vào ngực, sau đó nhanh chóng đưa tay ra phủ lên ngực nàng. Chậm rãi thúc giận tiên lực trong cơ thể, một luồng khí trắng từ cơ thể hắn bay ra vết thương trên ngực nàng cũng từ từ tiêu tán. Nàng nhìn vết thương của mình ngơ ngác, dòng ánh sáng kia chuyển động, những cảm giác đau đớn và vết rách kia cũng dần đần biến mất.

Lâm Hồi Âm cảm thấy không thoải mái, hơi thở của nàng xen lẫn hơi thở của người đàn ông kia và xa lạ vừa quen thuộc.

Ở trong thời khác sinh tử này đột nhiên thấy hắn xuất hiện, nàng như thấy được ánh sáng trong màn đêm u tối. Tràn đầy hi vọng và âm áp, để cho khóe mắt Lâm Hồi Âm không nhịn được mà nóng lên, bày tay run rẩy nắm chặt vạt áo áo của Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm không trốn tránh ánh mắt của hắn, rõ ràng nàng nhận thấy tia ảo não đau lòng trong mắt hắn, môi mỏng hắn khẽ cong lên dịu dàng nói với nàng: "Thật xin lỗi, ta đên trễ."

Giọng nói của hắn mềm mại, ấm áp giống như tỏ tình vậy cực kỳ động lòng người.

Nhưng mà lời hắn nói rất đơn giản, dứt khoát không hoa lệ, cũng không có từ ngữ chứa tình ý. Nhưng lại làm Lâm Hồi Âm cảm thấy mềm mại, tốt đẹp, cảm giác sợ hãi, bất an phòng bị từ lúc bước vào Tây Lương cũng tan mất.

Nàng nhớ hắn đối với mình sủng ái và dung túng, nàng cảm thấy chỉ có ở bên cạnh hắn nàng mới an toàn nhất.

Chạy trốn lâu như vậy, nàng rất mệt mỏi, bây giờ dựa trong lòng ngực ấm áp của hắn nàng quên mất những chuyện không vui giữa nàng và hắn. Cảm thấy giống như thời gian ngừng trôi, cảm nhận được sự cưng chiều của hắn dần cho nàng lúc ở Thần Sơn. Nàng căn môi dưới, nũng nịu nói: "Bọn chúng muốn ăn ta..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 352: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (22)

Nàng căn môi dưới, nũng nịu nói: "Bọn chúng muốn ăn ta..."

Chẳng qua vừa nói mấy chữ, Lâm Hồi Âm chống cự quật cường lúc nãy lại đột nhiên biến thành một nữ nhân mềm yếu mỏng manh. Nắm chặt vạt áo của Dạ Huyền, nghĩ đến lúc nay mà sợ đến lạnh run, nước mắt đua nhau chảy xuống: "Bọn chúng muốn móc tim ta ra..."

Nước mắt nàng rơi xuống bàn tay hắn làm lòng hắn đau đớn.

Hắn đặt nàng ngồi lên lưng bạch hổ.

Sau đó đưa tay lau ngang dòng nước mắt, hắn chưa từng nói qua lời yêu, cũng không biết cách dỗ dành người khác. Động tác lau nước mắt có chút vụng về, ngậm miệng nửa ngày cũng không nói ra được lời dỗ dần ngọt ngào, cuối cùng chỉ thốt ra một câu lạnh lùng độc ác mười phần: "Ta giúp người giết chúng!"

Những yêu ma kia nghe Dạ Huyền muốn giết chúng nhao nhao lên liên tục xuất chiêu về phía hắn.

Vô số tia ánh sáng màu đen đánh về phía hai người bọn hắn.

Đàn bà là vậy trước mặt người ngoài có thể kiên cường mạnh mẽ đến đâu nhưng khi đứng trước người đàn ông của mình thì như một đứa trẻ, yếu ớt vô cùng.

Lúc Lâm Hồi Âm và Triêu Ca ở chung với nhau, nàng hết sức kiên cường nhưng bây giờ trong lúc bất chợt nhìn thấy Dạ Huyền không thể khống chế cảm xúc của mình được mà rơi nước mắt. Bây giờ hắn lại thay nàng lau đi, nàng lại không thể không chế được nước mắt vẫn không ngừng tuôn ra.

Dạ Huyền thấy hoảng hốt, không biết tại sao nước mắt của nàng lại nhiều vậy. Thầm hận không biết nên giết đám yêu ma kia bao nhiêu lần. Nước mắt nàng chảy ra hắn vội vàng lau sạch, động tác như vậy không biết lặp đi lặp lại bao nhiêu lần. Lúc những chiêu thức của đám yêu ma bay đến, động tác lau nước mắt cho nàng vẫn không dừng lại.

Mắt thấy ánh sáng màu đen sắp tiếp xúc lên thân thể mình và Hồi Âm, Dạ Huyền cũng không thèm liếc mắt một cái, chỉ là đưa nóng tay lên lau dòng nước mắt cho Lâm Hồi Âm, sau đó toàn thân tản ra ánh sáng màu đó, đánh tan luồng khí màu đen kia không còn một móng.

Dạ Huyền cũng không hề lo lắng chỉ nhàn nhạt mở miệng: "Chờ ta giải quyết xong, đánh tiếp."

Giọng điệu của hắn không cao nhưng dùng tiên khí đem lời nói đã vang vọng trong không khí, để đám yêu ma nghe được rất rõ ràng.

Sau đó hắn lại khẩn trương giúp Lâm Hồi Âm lau nước mắt, không hề để đám yêu ma xung quanh vào mắt.

Hắn vốn dĩ là nửa tiên nửa yêu, trong cơ thể hắn có một nửa huyết thống ma tôn, những đám yêu ma kia vốn dĩ không thể làm tổn thương hắn.

Thật lâu sau Lâm Hồi Âm mới ngưng được nước mặt, Dạ Huyền đang ôm nàng lúc này mới chậm rãi xoay người.

Đám yêu ma nhìn người đàn ông áo đỏ hạ xuống từ trên lưng bạch hổ, vốn hơi coi thường nhưng bây giờ hắn quay đầu lại, gương mặt xinh đẹp như hoa nhất thời toàn bộ đều run rẩy.

Dạ Huyền không thèm nhìn đám yêu ma trước mắt, chỉ là thần giác thay đổi, lộ ra nụ cười càn rỡ, để lộ mấy phần hàn khí. Để người đối diện không lạnh mà run, không chút khách khí mở miệng, giọng điệu trong trẻo: "Muốn ăn nàng?" Ngay sau đó hắn dời tầm mắt, tùy tiện mang theo mấy phần sát khí: "Chỉ bằng mấy người các ngươi, xứng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 353: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (23)

Dạ Huyền không thèm nhìn đám yêu ma trước mắt, chỉ là thần giác thay đổi, lộ ra nụ cười càn rỡ, để lộ mấy phần hàn khí. Để người đối diện không lạnh mà run, không chút khách khí mở miệng, giọng điệu trong trẻo: "Muốn ăn nàng?" Ngay sau đó hắn dời tầm mắt, tùy tiện mang theo mấy phần sát khí: "Chỉ bằng mấy người các ngươi, xứng sao?"

Đi kèm với giọng nói của hắn là sát khí bay loạn trong trời đất, giống như muốn tiêu diệt hết đám yêu ma quỷ quái kia vậy.

Có vài yêu ma vừa mới tu luyện không chịu nổi sát khí của Dạ Huyền trong nháy mắt mềm nhũn ngã quỵ xuống đất.

Khí thế trên người Dạ Huyền quá mức ác liệt, làm cho đám yêu ma cực kỳ sợ hãi, đều trầm mặc không dám nói lời nào.

Đối mặt với đám yêu ma một mực yên lặng kia, ánh mắt Dạ Huyền đầy vẻ coi thường, dáng vẻ cao ngạo cúi đầu, nhìn cô gái trong lòng ngực ánh mắt thay đổi nhu tình như dòng nước, mở miệng cũng không hề lạnh lùng như mới vừa rồi, ngược lại còn nhẹ nhàng ôn nhu: "Ngươi nhìn đi ta thay ngươi giết bọn chúng!"

Dạ Huyền nói xong ôm Lâm Hồi Âm tung người bay lên, tốc độ của hắn nhanh vô cùng. Cánh tay nắm Lâm Hồi Âm nhanh chóng bay qua, ánh sáng màu đỏ ác liệt bắn ra, chỉ trong nháy mắt đầu của đám yêu ma kia đã rơi đầy trên mặt đất.

Dạ Huyền nắm tay Lâm Hồi Âm bắn ra tia sát khí, hắn muốn để nàng chính tay giết chết những con yêu ma này, để nàng giải tỏa ủy khuất trong lòng.

Bọn yêu ma kia theo bản năng muốn sống sót, vội vàng đánh trả Dạ Huyền.

Dạ Huyền ôm Lâm HỒi Âm ở giữa mũi kiếm màu đen ung dung tránh thoát, tạo ra ảo ảnh quỷ mỵ không ngừng chuyển động.

Lâm Hồi Âm không phản ứng kịp rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ là thấy những nơi mình bay qua đám yêu ma quỷ quái kia đều lần lượt ngã xuống, không đứng dậy nổi. Dạ Huyền vốn dĩ xuống tay rất vô tình, không chừa chút thủ đoạn nào, vào giờ phút này những người đắc tội với Lâm Hồi Âm tất cả đều phải chết.

Vốn dĩ Dạ Huyền xinh đẹp động lòng người đứng giữ đam yêu ma làm chúng có chút mê mẩn, nhưng vậy giờ đối với bọn hắn mà nói, một nửa nhan sắc tuyệt đẹp cũng không còn, hắn còn đang sợ hơn cả tu la bước ra từ địa ngục.

Mà Dạ Huyền giống như muốn giết đến cùng vậy, ánh mắt cũng lưu đầy tia máu, nắm tay Lâm Hồi Âm liên tục chém xuống, xem đầu của đám yêu ma kia như cải trắng vậy, chém sạch sẽ, nhanh lẹ!

Vốn dĩ yêu ma rất cam đảm bây giờ lại chạm phải Dạ Huyền hung ác như vậy nhất thời khiếp hãi bỏ chạy tứ tung.

"Muốn chạy trốn?" Dạ Huyền cười lạnh một tiếng, ôm Lâm HỒi Âm bay cao lên giữa không trung, nhìn đám yêu ma bỏ chạy bốn phương tám hương, ánh mắt hắn xoẹt qua chút ánh sáng lãnh khốc, độc ác, Lâm Hồi Âm nhìn thấy nhịn không được mà run rẩy một cacsi.

Ngay sau đó hắn khinh thường hất cao cằm, tiếp tục nói: "Làm người của ta bị thương cứ như vậy muốn chạy trốn? Nằm mơ!"

Hắn vừa nói xong thì mái tóc bạc dài đột nhiên phiêu tán ra khắp nơi, giống như được thổi linh hồn vào vậy, tản ra khắp nơi trong chốc lát bao vây đám yêu ma kia lại, ngay sau đó co lại, kéo bọn chúng đến trước mắt mình.

"Ta muốn giết người mà các ngươi muốn chạy trốn, thật là quá ngây thơ."

Dạ Huyền nâng tay Lâm HỒi Âm lên, ánh mắt không thay đổi liền thúc giục sát khí đem đám yêu ma kia chém thành một mảnh nát bấy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 354: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (24)

Dạ Huyền nâng tay Lâm HỒi Âm lên, ánh mắt không thay đổi liền thúc giục sát khí đem đám yêu ma kia chém thành một mảnh nát bấy.

Tiếng yêu ma kêu la thảm thiết trôi dạt khắp nơi, rất nhanh toàn bộ rừng rậm trong rừng liền khôi phục một mảnh yên tĩnh không chút tiếng động.

Lâm Hồi Âm không thể tưởng tượng nổi nhìn đóng thi thể la liệt nằm trên mặt đất, đầu óc mơ mơ màng màng muốn ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền. Ngay sau đó cả cơ thể mất không chế gục xuống trong ngực Dạ Huyền, bất tỉnh.

"Hồi Âm." Liễu Nhiễu lúc nà mới lảo đảo nghiêng đã đạp kiếm chạy đến hiện trường, nhìn Lâm Hồi Âm bất tỉnh thốt lên một câu, ngay sau đó nhìn chung quanh không thấy Triêu Ca đâu, vội vàng hỏi: "Hoàng thái tử đâu?"

Dạ Huyền căn bản không để ý đễn Liễu Nhiễu, chỉ lo lắng cho Lâm Hồi Âm đang nằm trong ngực, nắm cổ tay nàng kiểm tra cơ thể.

Liễu Nhiễu tìm kiếm trong đám thi thể chất đống, thỉnh thoảng lại kêu lên: "Hoàng thái tử."

Lâm Hồi Âm chỉ là mệt mỏi quá nên mới ngất đi... Lúc này Dạ Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, nghiêng đầu nhìn Liễu Nhiễu không ngừng tìm kiếm trong đám thi thể, quần áo trắng tinh lúc này đã bị nhuộm thành một màu đỏ.

Hắn nhíu mày một cái, sau đó đưa tay nhẩm một câu thần chú, một thi thể liền bay xuống trước mắt Liễu Nhiễu.

******

Lâm Hồi Âm tỉnh lại lần nữa thì đã nằm trên giường mềm mại, cả người cảm thấy chóng váng. Nhưng căn phòng xa lạ trước mắt trong lòng thất kinh, trong đầu trống không nhanh chóng bị lấp đầy.

Nàng nghiêng đầu nhìn qua cửa sổ thấy ngoài đó vẫn là một mảnh tối om, cũng biết mình chưa rời khỏi Tây Lương về đông hoang đại lục. Tầm mắt chuyển động một cái, nhìn Dạ Huyền đang yên tĩnh nghĩ ngơi trên cửa sổ, trong tay cầm một ly trà nhìn ra cửa sổ không biết đang nghĩ gì. Giống như phát hiện động tĩnh của người sau lưng, hắn từ từ nghiêng đầu vừa vặn chạm phải ánh mắt Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm không nghĩ đến trong thời gian nguy hiểm đó Dạ Huyền lại chạy đến bên cạnh cứu mình.

Lúc ấy đầu nàng đã nóng lên, quên hết tất cả chỉ nhớ những hình ảnh tốt đẹp trên núi, theo bản năng giống như thường ngày muốn tố khổ với hắn.

Nhưng bây giờ đã hoàn toàn tỉnh táo, nhớ tới những chuyện không vui phát sinh trước khi bị bắt cóc. Bọn họ rõ ràng là bạn nhưng sau khi lên giường lại rơi vào chiến tranh lạnh.

Lâm Hồi Âm có chút lúng túng nhìn Dạ Huyền giật giậ môi không biết nên nói gì.

Dạ Huyền bình tĩnh nhìn nàng, sau đó rót một ly trà đưa đến trước mặt Lâm Hồi Âm, nói: "Uống nước."

Lâm Hồi Âm hạ mi mắt, nhận lấy ly trà, không tiếng động uống cạn một hơi, sau đó toàn thân cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Lâm Hồi Âm nắm ly trà trong tay, ánh mắt vô định từ đầu đến cuối cũng không nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền đứng bên mép giường, bình tĩnh nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 355: Thiếu

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (26)

"Trước lúc ta ra đời ma tôn đã bị phong ấn ngủ say, bây giờ còn chưa tỉnh lại cho nên hắn không biết sự tồn tại của ta." Thần thái của Dạ Huyền khôi phục như cũ, giống như chẳng hề để ý vậy, bình thản trả lời.

"Hơ." Lâm Hồi Âm gật đầu một cái, đáy lòng cảm thấy rất tò mò, không nhịn được hỏi tiếp: "Vậy ma tôn làm sao mà bị phong ấn được chứ?"

Thật ra thì Lâm HÔi Âm muốn biết nhất là vì sao tiên hậu cùng ma tôn có thể sinh ra Dạ Huyền.

Dẫu sao một người cũng là tiên hậu tiên giới, một người la ma tôn ma giới, hai người hoàn toàn không nên xuất hiện với nhau, tại sao lại tiến tới?

"Không biết." Dạ Huyền lắc đầu một cái.

Lâm Hồi Âm lộ rõ vẻ tiếc nuối chẳng qua chỉ ngượng ngùng "ừ" một tiếng, sau đó cũng không nói chuyên nữa.

Dạ Huyền cảm thấy Lâm Hồi Âm nói với hắn những lời kia, tốt đẹp như đóa phù dung sáng nở tối tàn vậy.

Hắn không đoán được ý nghĩ con tim nàng, cũng không biết sau khi nàng nói chuyện với hắn gần nửa ngày có phải cũng đã quên bớt những chuyện không vui giữa hai người rồi hay không.

Ngay sau đó Dạ Huyền cảm thấy khổ sở không biết làm sao.

RÕ ràng là lần đó bọn họ gây gổ là do nàng nói năng tùy tiện làm hắn tức giận.

Đêm hôm ấy nàng nói những lời đó thật khiến hắn đau lòng, giống như bất kỳ người đàn ông nào cũng có thể tùy tiện làm chuyện vui vẻ nam nữ vậy.

Hắn quan tâm nàng, quan tâm đến nỗi sẽ không dễ dàng bỏ qua cho những ai làm nàng đau đớn.

Hắn cũng cảm thấy nếu một người đàn ông yêu một người đàn bà, thì không thể để người đàn bà hắn yêu có thể tự do phóng khoáng. Nếu hắn ta không để người đàn bà kia hạnh phúc thì nói gì đến chuyện yêu người kia?

Nhưng mà hắn có yêu nàng thì đây cũng là ranh giới cuối cùng.

Hắn bưng nàng trong bàn tay sợ sẽ té rơi mất, trân trọng như viên ngọc quý, làm sao có thể tha thứ cho người ngoài làm ô nhục nàng?

Cho dù chính là nàng hắn cũng không cho phép.

Hắn biết là nàng không thích hắn, cũng không thích cùng hắn hôn môi, làm những chuyện thân mật kia. Nhưng mà hắn từng ôm hy vọng xa vời, nghĩ rằng nàng thật sự quan tâm hắn, nếu hắn xoay người rời đi nhất định nàng sẽ chạy đến ôm hắn lại.

Thật ra yêu cầu của hắn không nhiều, chỉ cần trong mắt nàng có hắn, không cần quá yêu chỉ cần có sự tồn tại của hắn, chỉ có dấu hiệu đến hắn.

Chỉ cần nàng mở miệng dù là một chữ thôi hắn cũng có cốt khí để thỏa hiệp.

Nếu khoảng cách giữa ta và người là một trăm bước, chỉ cần ngươi bước về phía ta một bước, khoảng cách còn lại ta sẽ tự mình bước đi.

Hắn cảm thấy nàng thật sự không quan tâm hắn, thậm chí hắn còn nghĩ nếu hắn đã một mực không để ý tới hắn, vậy thì hắn cũng nên im lặng thì hơn.

Nhưng mà bây giờ nàng chỉ vừa nói với hắn vài câu hắn đã không có cốt khí, bắt đầu để ý không biết nàng buồn hay vui.

Dạ Huyền cảm thấy mình thật là hết thuốc cứu.

Không nhịn được, Dạ Huyền thầm thở dài một hơi, nhìn khuôn mặt tái nhợt của lâm hồi Âm, biết nàng đối kháng với bọn yêu ma đã tiêu hao sức lực rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 357: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (27)

Không nhịn được, Dạ Huyền thầm thở dài một hơi, nhìn khuôn mặt tái nhợt của lâm hồi Âm, biết nàng đối kháng với bọn yêu ma đã tiêu hao sức lực rất nhiều. Cho nên càng không có cốt khí lên tiếng quan tâm: "Ngươi nghỉ ngơi một lúc đợt lát tỉnh lại ăn ít gì, bây giờ ta đi chuẩn bị cho ngươi."

"Ừ" Lâm Hồi Âm gật đầu sau đó miễn cưỡng nằm lên giường lần nữa.

Dạ Huyền cúi người thay nàng đắp chăn rồi nhìn nàng một cái, xoay người rời đi.

Hắn cảm thấy cả đời này hắn thật sự bại trong tay nàng. Chỉ mấy câu nói nàng làm hắn tức gần chết nhưng cũng vì vài ba câu mà làm hắn bình tĩnh lại, cảm thấy hài lòng.

.....

Lâm Hồi ÂM không ngủ được lâu cũng tỉnh lại.

Trong nhà trống không không có một bóng người, cực kỳ yên tĩnh.

Nàng không biết rốt cuộc mình đã nằm trên giường bao lâu, chỉ là cảm thấy xương cốt có chút bủn rủn, thấy bên mép giường đặt sẵn một bộ quần áo sạch thì vén chăn xuống giường mang áo quần tử tế.

Ra khỏi phòng lúc này Lâm HỒi Âm mới nhìn rõ nơi bình ở lại, là một viên trang tren núi.

Gỗ đen, trên vách thường có mây dây leo màu xanh, nở hoa nhỏ nhàn nhạt. Còn có vài con bướm ong mật nhanh nhẹn bay tới bay lui. Thực vật ở đây dáng dấp thanh tú, xinh đẹp, cách đó không xa còn có một vườn hoa lớn, hoa xanh hoa đỏ đua nhau khoe sắc.

Sơn trang này tuy kém hơn ở trang viện đông hoang đại lục, nhưng có vẻ an nhàn. Lâm Hồi Âm không nhịn được mà kinh ngạc, ở mảnh đất Tây Lương cằn cỗi này mà cũng có sơn trang đẹp như vậy sao.

Nàng dọc theo hành lang bước ra vườn hoa. Một biển hoa tường vi lớn. Lâm Hồi Âm nhẹ bước đi trong đó, chỉ là vừa đi được vài bước đã thấy hai người đứng ở trong đình giữa vườn hoa.

Dạ Huyền dựa vào lan can, bên người hắn còn có một người đàn bà toàn người khoác áo quần họa tiết hoa tường vi. Mái tóc đen nhánh như mây mù, tóc bối trên đầu da trắng như tuyết, kiều diễm như hoa toàn thân tản ra mị lực làm người khác không thể cự tuyệt.

Người kia bình tĩnh đối diện với Dạ Huyền, lộ ra nụ cười tuyệt đẹp, không biết đang nói gì với hắn.

Dạ Huyền quay lưng về phía Lâm Hồi Âm nên nàng không thể nhìn ra biểu cảm của hắn. Chỉ là nàng nhìn thấy nét kích động trên gương mặt của mỹ nhân kia thì cảm thấy khẳng định Dạ Huyền cũng vui mừng như vậy.

Cô gái kia nâng tay che môi cười một tiếng, sau đó vòng người bước đến bên bàn đá, rót một ly trà đưa đến trước mặt Dạ Huyền/

Dạ Huyền đón lấy, hơi cúi người xuống, lúc này Lâm Hồi ÂM mới nhìn rõ, trên mặt hắn cũng lộ ra môt nụ cười nhàn nhạt. Trong vườn hoa tường vi này nụ cười của hắn càng nổi bật thêm tươi đẹp chói mắt.

Cách một đoạn xa nên Lam HỒi Âm không thể nghe được bọn họ nói gì, chỉ là nhìn môi hai người không ngừng mấp máy trên mặt cũng mang theo nụ cười nhàn nhạt, bỗng Lâm Hồi Âm trở nên hoảng hốt. Cả người ngây ngô run rẩy, làm sao cũng không di chuyển được.

Nàng ngơ ngác nhìn hai người kia tự dưng cảm thấy rất buồn bã...

Cảm giác đó rất lạ, cả đời này nàng chưa bao giờ có, nhưng mà cũng rất hạn chế....

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (28)

Cảm giác đó rất lạ, cả đời này nàng chưa bao giờ có, nhưng mà cũng rất hạn chế....

Nói tóm lại cực kỳ không dễ chịu.

Hình ảnh kia tuy đẹp nhưng rất nhức mắt.

Nàng không thể ép mình nhìn thêm nữa, nhưng mà không biết tại sao, ánh mắt như bị khống chế vậy không tể nào dứt ra được mà cứ nhìn chằm chằm như vậy.

Cơ thể nàng cảm thấy lạnh băng.

Cũng không biết qua bao lâu, Dạ Huyền cùng cô gái tuyệt đẹp kia bước xuống khỏi đình. Hoa tường vi là loại thân may, giây leo, biển hoa rộng lớn có rất nhiều cây cối, hoa tường vi leo lên cao, đến cuối cùng Lâm Hồi Âm chỉ có thể nhìn thấy nửa người trên của hai người kia.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, một con bướm bay đến đậu trên vai cô gái kia, không biết cô ấy nói gì chỉ thấy Dạ Huyền đưa tay ra nhẹ nhàng bắt lấy con bướm kia, đưa cho cô ấy.

Cô gái kia cười như hoa dùng đầu ngón tay nhận lấy, con bướm xanh nhạt ở trên ngón tay của nàng nhẹ nhàng bay múa, Dạ Huyền nhìn nàng tự dưng bật cười đến rực rỡ.

Cả người Lâm Hồi Âm có chút choáng váng, mãi đến khi Dạ Huyền và người kia đi đến trước mặt mình nàng mới hoàn hồn, nhanh chóng cúi người trốn trong biển hoa, không tiếng động lặng lẽ rời đi.

Nàng hốt hoảng thậm chí cũng không biết mình đang trốn cái gì, chỉ vì quá mội vàng mà quần áo vương vào mấy cánh hoa tường vi, phát ra một tiếng vải rách, trong biển hoa yên tĩnh cực kỳ chói tai.

"Là ai?" Sau đó mỹ nhân tuyệt sắc kia truyền đến, trong giọng nói tản ra chút yêu mị.

Lâm Hồi Âm hít một hơi, dùng sức kéo quần áo mình sau đó chạy đi mất dạng. Hoa tường vi có gai, nàng càng nóng vội càng làm những cái gai kia đam vào da thịt, xây xước lộ ra vài vệt máu Lâm Hồi Âm bị đau "A" một tiếng, sau đó có một bóng dáng xanh lam lướt qua biển hoa bay về phía nàng.

Dạ Huyền ngẩng đầu nhìn thấy bóng người quen thuộc, cau mày thấp giọng nói một câu: "Dừng tay!" Sau đó nhanh chóng búng ngón tay tạo ra một đạo ánh sáng hồng đánh tan dây buộc đang quấn chặt người Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm bị mất cân bằng rơi từ giữa không trung xuống.

Dạ Huyền dùng tốc độ nhanh nhất ôm lấy eo Dạ Huyền, ôm nàng vào trong ngực mình, sau đó vững vàng đặt nàng trên mặt đất.

"Dạ Huyền đây là?" Mỹ nhân kia nhìn Lâm Hồi Âm hai cái sau đó hỏi Dạ Huyền.

Dạ Huyền cũng không trả lời cô ấy, chỉ là nhanh chóng nhìn toàn thân Lâm Hồi Âm một lượt, rồi ngẩng đầu hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Lâm Hồi Âm vẫn chưa hoàn hồn lắc đầu một cái.

Lúc này Dạ Huyền mới đứng dậy, chỉ mỹ nhân trước mặt giới thiệu với Lâm Hồi Âm: "Nàng gọi là Tường Vi, là hoa yêu tu luyện đã ngàn năm."

Ngay sau đó Dạ Huyền nhìn Tường Vi một cái, nói: "Đây là Hồi Âm."

Biểu cảm của Tường Vi có chút kinh ngạc, nhìn Lâm Hồi Âm cẩn thận đánh giá hai cái, sau đó thản nhiên cười nói: "Đã sớm nghe Dạ Huyền nhắc đến ngươi, rốt cuộc hôm nay mới được gặp."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 359: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (29)

Biểu cảm của Tường Vi có chút kinh ngạc, nhìn Lâm Hồi Âm cẩn thận đánh giá hai cái, sau đó thản nhiên cười nói: "Đã sớm nghe Dạ Huyền nhắc đến ngươi, rốt cuộc hôm nay mới được gặp."

Đã sớm nghe Dạ Huyền nhắc đến nàng?

Lâm Hồi Âm nhíu mày nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền một cái, sau đó mới ý thức được Tường Vi đang chào hỏi mình nên quay đầu lại nhìn nàng nặn ra nụ cười không được tự nhiên: "Ngươi khỏe."

"Huyền nói tiên lực ngươi hao tổn nghiêm trọng, cần nghỉ ngơi cho tốt, sao ngươi không nghỉ ngơi ra đây làm gì?" Tường Vi nhìn nàng, nhiệt tình nói.

Chẳng qua Lâm Hồi Âm nghe chữ "Huyền" được nàng gọi thân thiết như vậy, nghe rất chói tai, ấn tượng với nàng ấy đột nhiên rất khong tốt, nhưng vẫn lễ phép trả lời lấy lệ: "Ta chỉ muốn đi tới đi lui một chút."

"Huyền mới để ta chuẩn bị cho người chút thức ăn, bây giờ ngươi tỉnh rồi có cần ta đưa thức ăn lên không." Tường Vi vừa nói vừa nhìn Dạ Huyền đứng bên cạnh.

Nhưng Dạ Huyền lại chỉ nhìn Lâm Hồi Âm, hỏi nàng: "Có đói bụng không, muốn ăn chút gì không?"

Lâm Hồi Âm không muốn nhìn Tường Vi nữa nên muốn để nàng đi lấy thức ăn, nhanh chóng biến mất khỏi mắt mình nên gật đầu.

"Vậy ta đi lấy." Tường Vi nói xong thì xoay người rời đi.

Dạ Huyền nhìn quần áo trên người nàng bị gai tường vi đâm mà có chút bừa bộn, nói: "Vào nhà đi, ta giúp ngươi thay quần áo khác."

Dạ Huyền nhìn biển hoa, chỉ còn lại nàng và Dạ Huyền, lòng cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, cũng tỏ ra linh động hơn, nhìn Dạ Huyền lắc đầu cười nói: "Không việc gì, không cần thay, cứ vậy đi."

Dạ Huyền không nói gì chỉ gật đầu một cái xem như nhận lời Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu nhìn biển hoa xung quanh lần nữa, vừa vặn thấy một con bướm bay qua trước mặt mình lại nghĩ đến hình ảnh Dạ Huyền giúp tường vi bắt bướm, nên mở miệng chỉ con bướm: "Dạ Huyền giúp ta bắt con bướm kia."

Nàng cũng không biết rốt cuộc đây là thế nào chỉ là muốn Dạ Huyền cũng làm chuyện đã làm với Tường Vi cho mình.

Dạ Huyền sao có thể cự tuyệt Lâm HÔi Âm, vừa nghe nàng nói đã di chuyển ống tay áo cuốn con bướm kia vào trong, sau đó ngón tay cong lại đưa cho Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi ÂM nhận lấy, lúc nhìn con bướm phẩy cánh muốn bay, những kìm nén trong lòng tiêu tán đi không ít, nàng nắm chân con bướm đưa đến trước mặt Dạ Huyền: "Con này không đẹp mắt chút nào..." Lâm Hồi Âm lại nhìn bốn phương tám hướng một lần, chỉ con bướm đang thản nhiên bay cách đó không xa: "Con kia, con kia đẹp."

Dạ Huyền nhanh chóng di chuyển rồi nhanh chóng trở về, sau đó trong tay thật sự bắt lấy con bướm Lâm Hồi Âm chỉ. Đón lấy trong tay, Lâm Hồi Âm thầm nghĩ Dạ Huyền chỉ bắt cho Tường Vi một con, nhưng lại bắt cho nàng hai con đấy.

Sau đó Lâm Hồi Âm ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền nhàn nhạt cười một tiếng.

Dạ Huyền nhìn nụ cười trên mặt nàng, tâm tình vui hơn một chút, thấp giọng nói: "Muốn nữa không?"

Lâm Hồi Âm không lên tiếng, Tường Vi đi lấy thức ăn cũng đã quay lại, cắt đứt bầu không khí giữa hai người: "Ăn ở chỗ này phải không?"

Dạ Huyền xoay người gật đầu với Tường Vi một cái, Tường Vi vội bê thức ăn vào đặt trong đình lúc nãy nàng với Dạ Huyền từng đứng.

Tâm tình Lâm Hồi Âm đang tốt đột nhiên vì sự xuất hiện của Tường Vi mà tiêu tán không ít.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 360: Người đàn ông máu lạnh thâm tình (30)

Tâm tình Lâm Hồi Âm đang tốt đột nhiên vì sự xuất hiện của Tường Vi mà tiêu tán không ít. Nàng ngượng ngùng thả con bướm trong tay bay đi, sau đó

bước theo Dạ Huyền vào trong đình.

Tường Vi là hoa yêu chỉ ăn mật hoa.

Cho nên bữa cơm này chỉ có Dạ Huyền và Lâm Hồi Âm ăn.

Nhưng mà Tường Vi lại không tránh đi, còn ngồi một bên nhìn hai người ăn cơm, không ngừng nói chuyện.

Tuy nhiên đại đa số lời nàng nói đều là để cho Dạ Huyền nghe.

"Huyền, ta thật cao hứng, ngươi lần nào đến Tây Lương cũng đến tìm ta đầu tiên. Ngươi yên tâm, ở trong sơn trang của ta đám yêu ma kia sẽ không phát hiện ra ngươi đâu, ngươi muốn ở bao lâu thì cứ ở."

Tường Vi là hoa yêu, ngàn năm trước Dạ Huyền bị đuổi giết chạy đến Tây Lương là nàng đã cứu hắn.

Khi ấy Tường Vi có cảm tình với Dạ Huyền, đã bày tỏ với hắn rất nhiều nhưng trước sau đều bị cự tuyệt.

Nhưng mà Tường Vi tâm tư đơn giản hiền lành, tuy bị cự tuyệt cũng không thẹn quá hóa giận, ngược lại còn hy vọng làm bạn với Dạ Huyền.

Dạ Huyền nhớ ơn nàng cứu mạng nên cũng không từ chối.

Sau khi Dạ Huyền rời khỏi Tây Lương, Tường Vi cảm thấy cả đời này nàng không thể nào gặp lại hắn nữa.

Không nghĩ đến cách đây không lâu hắn lại mang theo hai người hôn mê bất tỉnh đến sơn trang của nàng.

Trong lời nói của Tường Vi, Lâm Hồi Âm biết Dạ Huyền và nàng ấy là cố nhân. Nàng cúi đầu buồn rầu ăn cơm, đáy lòng nảy ra ý tưởng chỉ muốn Dạ Huyền nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Dạ Huyền không biết suy nghĩ của Lâm Hồi ÂM nên thản nhiên tiếp lời TƯờng Vi: "Chờ Triêu Ca khỏe hơn một chút, chúng ta sẽ rời đi, đoạn thời gian này quấy rầy ngươi rồi."

"Không sao, Huyền, ta rất vui lòng bị ngươi quấy rầy."

Lâm Hồi Âm hung hãn nhai thức ăn, cảm thấy hoa yêu Tường Vi này thật không biết dè dặt chút nào, lại trực tiếp nói ra những lời như vậy.

Dạ Huyền nghiêng đầu nhìn Tường Vi cười một tiếng, nó: "Cảm ơn."

Sau đó Tường Vi lại nói những chuyện khác, Dạ Huyền không nhịn được mà thỉnh thoảng tiếp một câu.

Đến cuối cùng Lâm Hồi Âm cảm thấy bữa ăn rất vô vị, tẻ nhạt, không biết tại sao nàng có cảm giác Dạ Huyền không còn thuộc về nàng nữa...

Lâm Hồi Âm lén nâng mí mắt, quan sát Dạ Huyền một chút phát hiện trên gương mặt hắn đang lộ ra nụ cuoif. Trong lúc bất chợt nàng thấy mệt mỏi, tim cũng nặng nề hơn, hô hấp có chút khó khăn. Không muốn nghe hai người kia ôn lại chuyện cũ nên buông đũa xuống.

Dạ Huyền nhìn bát cơm của Lâm Hồi Âm chỉ mới vơi đi một ít, nhíu mày hỏi: "Sao không ăn nữa?"

Lâm Hồi Âm cố gắng bình ổn tâm trạng mình, nhưng dù vậy giọng nói cũng có chút cứng rắn: "Ta ăn no rồi, các ngươi từ từ nói chuyện, ta đến xem Triêu Ca một chút."

Sắc mặt Dạ Huyền trở nên khó coi, hắn nắm chặt đôi đũa trong tay, nhưng hơi thở vẫn cố duy trì ổn định: "Ta đưa ngươi đi."

"Không cần, ngươi nói ta ở phòng nào ta tự đi được rồi."

"Ở gian phòng cách vách ngươi." Tường Vi tiếp lời.

Lâm Hồi Âm cong môi miễn cưỡng cười với Tường Vi một cái, nói cảm ơn sau đó quay đầu nhìn Dạ Huyền khoát tay một cái: "Ta đi, ngươi cứ từ từ ăn."

Sau đó cũng không thèm nhìn Dạ Huyền nữa tốc độ nhanh chóng chạy khỏi đình

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 361: Là nàng yêu hắn sao? (1)

Sau đó cũng không thèm nhìn Dạ Huyền nữa tốc độ nhanh chóng chạy khỏi đình.

Dạ Huyền cầm đũa nhìn bóng người Lâm Hồi Âm càng lúc càng xa, lại nhìn chén cơm của Lâm Hồi Âm trước mặt, nàng giống như không động đến thức ăn, nhíu mày một cái, nàng không thoải mái nên khẩu vị không tốt? Sao lại ăn ít như vậy?

"Nàng chính là cô gái ngươi đã dùng ngàn năm tiên lực đổi lấy?" Tường Vi nhìn Dạ Huyền trầm mặc sau khi Lâm Hồi Âm biến mất hỏi.

Dạ Huyền tỉnh hồn, kéo thần trí lại nhìn Tường Vi gật đầu, không hề lên tiếng.

"Các ngươi ở chung một chỗ sao?" Tường Vi lại hỏi.

Dạ Huyền lắc đầu.

Tường Vi kỳ quái nhìn Dạ Huyền, hỏi tiếp: "Nàng thích ngươi không?"

Ánh mắt Dạ Huyền trở nên ảm đạm, cuối cùng vẫn lắc đầu một cái.

"Tại sao?" Tường Vi ngẩn ra, sau đó nàng nhíu mày, lộ ra vẻ tức giận: "Ngươi cứu nàng, còn đối tốt với nang như vậy, nếu như không có ngươi hắn cũng không có nàng, nàng dựa vào cái gì mà không thích ngươi."

Dạ Huyền dừng lại một chút, nhàn nhạt cười một tiếng, giọng nói tỏ ra cô lãnh: "Nàng không biết ngàn năm trước ta cứu nàng."

TƯờng Vi sửng sốt, chớp mắt nhìn chằm chằm Dạ Huyền hồi lâu: "Tại sao ngươi không nói cho nàng biết? Nếu ngươi không nói vậy thì để ta nói."

VỪa nói Tường Vi vừa đứng dậy, định đi tìm Lâm Hồi Âm.

"Ngươi dám!" Ánh mắt Dạ Huyền trỏ nên ác liệt, giọng nói trong trẻo lạnh lùng mang theo vài phần sát khí.

Tường Vi không dám lộn xộn đứng tại chỗ nhìn Dạ Huyền trở nên tức giận, tuy nhiên lần này nàng cũng nổi nóng: "Tại sao ngươi không để ta nói với nàng? Nếu ta nói với nàng khẳng định nàng sẽ thích ngươi."

Ánh mắt Dạ Huyền trở nên hoảng hốt.

Nói cho nàng biết thì nàng sẽ thích hắn sao?

Ngàn năm trước hắn cứu nàng là vì hắn yêu nàng.

Hắn không thể biến tình yêu của hắn thành công cụ trói buộc nàng.

Tường Vi nhìn Dạ Huyền trầm mặc cảm thấy căm tức, không nhịn được mà hung tợn mím môi, ngồi trở lại băng đá: "Ta muốn giúp ngươi mà ngươi còn không biết điều."

"Không phải ta không biết điều, chỉ là ngươi không biết đối với ta mà nói, tốt với ta là điều tệ hại." Dạ Huyền trầm mặc một hồi mới nói tiếp: "Tường Vi, nếu nàng muốn thì tự khắc sẽ yêu ta, dù cho không có ơn cứu mạng nàng thì nàng cũng sẽ yêu. Chỉ là nàng không yêu, ngươi nói cho nàng biết thì chỉ đổi lấy sự biết ơn của nàng đối với ta. Nàng ở lại bên cạnh ta chỉ vì báo ân, nếu nàng không thật lòng muốn ở lại bên cạnh ta thì nàng sẽ không vui. Mà nàng mất hứng ta cũng không thể cao hứng được."

"Ngươi là con cháu duy nhất của ma tôn, nếu ma tôn tỉnh lại ngươi chính là thái tử Tây Lương, tương lai làm vương ma giới. Ngươi muốn cái gì mà không được, việc gì khổ sở như vậy." Tường Vi hít sâu một hơi, nhìn ánh mắt si mê của Dạ Huyền, cảm thấy hắn bỏ đi sáu trăm năm trước so với bây giờ càng thêm đậm tình hơn. Nàng không nhịn được mà hướng hắn bày tỏ một lần nữa: "Huyền, nếu nàng không thương ngươi, ngươi không yêu nàng nữa, ở chung một chỗ với ta, được không?"

Với lời ngỏ ý của Tường Vi Dạ Huyền đã không còn thấy xa lạ, chỉ nhàn nhạt lắc dầu cười một tiếng.

"Huyền, lúc ta nói yêu ngươi ngươi cứ như vậy không nhúc nhích chỉ cười một cái...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 362: Là nàng yêu hắn sao? (2)

"Huyền, lúc ta nói yêu ngươi ngươi cứ như vậy không nhúc nhích chỉ cười một cái, lời ta nói trước nay luôn là sự thật, ta muốn gả cho ngươi."

Lần này không đợi Tường Vi nói xong, Dạ Huyền bất chợt lên tiếng, cắt đứt lời nàng: "Ta biết ngươi thật lòng, nhưng ta đã tự hứa với mình, ở ma giới nếu ta là vương thì Hồi Âm chính là hậu, Tường Vi ngươi rất giỏi, nếu gả cho ta ngươi sẽ chịu ủy khuất."

"Ta không ủy khuất." Tường Vi lắc đầu một cái, bình tĩnh nhìn Dạ Huyền, ánh mắt long lanh, sắc mặt đỏ ửng, vội vàng nói: "Chỉ cần ở với ngươi một chỗ, ta không sợ ủy khuất."

Dạ Huyền lại cười, hắn bưng ly rượu trên bàn lên, nhàn nhạt uống một ngụm. Dừng lại rồi ngẩng đầu, nhìn ra biển hoa Tường Vi rộng lớn, sắc mặt trở nên lãnh đạm: "Nhưng ta sợ Hồi Âm ủy khuất."

"Nàng có gì tốt?" Đáy mắt Tường Vi hiện lên một tầng sương mù, lo lắng hỏi: "Ta kém nàng ở điểm nào?"

"Trong lòng ta đã có HỒi Âm, cũng không thể tiếp nhận thêm người khác. Dù nàng không lấy chồng ta cũng không lấy ai khác." Giọng hắn nói nhàn nhạ như cũ nhưng lại để người khác cảm thấy rất đượm tình: "Có lẽ trong mắt người ngoài nàng chẳng có gì tốt, nhưng trong mắt ta nàng là tốt nhất. Vậy nên dù người ngoài có tốt đến đâu cũng không thể lọt vào mắt ta."

Dạ Huyền ngước mắt lên nhìn Tường Vi nói tiếp: "Ta vì cứu nàng mới biết được mình là con trai Ma tôn, sau đó bị đuổi giết nhiều năm như vậy. Ta hận Triêu Ca phản bội ta nhưng mà ta biết cái chết mẫu hậu cũng có một phần trách nhiệm của ta, ta vì nàng mà làm đến trình độ này, ta không thể từ bỏ."

"Cho nên, Tường Vi, sau này ngươi không nên nói yêu ta, ngươi cũng biết... Ta vĩnh viễn không thuộc về ngươi, ngươi từng cứu ta, ta rất cảm động, sau này nếu nguoi cần ta sẽ trả lại ân tình cho ngươi. Nhưng mà chỉ có một điều không thể, đó là chỉ cần ta sống thì vợ ta chỉ có thể là Hồi Âm."

.....

Mặc dù Triêu Ca đã thoát khỏi nguy kịch nhưng vẫn chưa tỉnh lại, hắn nằm trên giường nhắm mắt hoàn toàn rơi vào giấc ngủ.

Liễu Nhiễu ngồi bên cạnh luôn quan tâm hắn.

Lâm Hồi Âm tuy đến thăm triêu Ca, nhưng trong lòng hầu như chẳng có nửa điểm quan tâm hắn, ngược lại trong đầu toàn xuất hiện hình ảnh Dạ Huyền và Tường Vi ở chung với nhau.

Tường Vi là người nhiệt tình nhưng nàng không có chút hảo cảm, ngược lại còn thấy ghét.

Nàng cảm thấy kỳ quái, giống như mình không còn là mình vậy.

Nhịn không được cuối cùng Lâm Hồi Âm đưa tay gãi đầu một cái, thầm nghĩ rốt cuộc mình bị sao vậy?

Càng nghĩ nàng càng thấy phiền não nên dứt khoát đứng dậy, tạm biệt Liễu Nhiễu rồi rời đi. Lâm Hồi Âm cũng chẳng biết nên đi đâu, đành trở về phòng mình, lúc đi còn theo bản năng lướt qua biển hoa nhìn một chút.

Thấy Dạ Huyền và Tường Vi vẫn còn ngồi trong đình.

Lâm Hồi Âm đứng từ phía xa nhìn bọn họ, đáy lòng lại cảm thấy chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 363: Là nàng yêu hắn sao? (3)

Lâm Hồi Âm đứng từ phía xa nhìn bọn họ, đáy lòng lại cảm thấy chua xót.

Khung cảnh trước mắt rõ ràng xinh đẹp như tranh, mỹ nhân anh hùng phảng phất sánh đôi cùng nhau, bất kỳ người nào thấy được cũng sợ rằng sẽ hưng phấn cực kỳ.

Nhưng mà Lâm Hồi Âm cảm thấy lòng mình nặng nề, rất khó chịu.

Nàng cắn môi dưới rồi xoay người trở về phòng. Lúc đóng cửa phòng lại, Lâm Hồi Âm cảm thấy toàn thân mất hết sức lực, miễng cưỡng leo lên giường nhanh chóng nhắm mắt lại.

Rõ ràng nàng nghỉ ngơi đã lâu nhưng bây giờ cảm thấy rất mệt mỏi.

Loại mệt mỏi này từ đáy lòng mà truyền ra.

.....

Lâm Hồi Âm cứng ngắc nằm trên giường, cũng không biết qua bao lâu, chỉ là cảm thấy nhắm mắt lại cũng không thể ngủ được. Nàng còn mơ hồ cảm thấy dạ dày mình quặn lên đau đớn.

Chắc là vì lâu quá chưa ăn gì, mà lúc trong biển hoa nàng chỉ qua loa ăn một ít, giống như chưa ăn vậy. Nàng là con ngời, dạ dày lúc này đã bắt đầu bất mãn kháng nghị.

Cho nên bây giờ nàng chưa từng đau nhức như vậy, toàn thân đau nhức đến khó thở, giống như có ai đó cầm dao khấy động dạ dày của nàng vậy. Trong chốc lát toàn thân nàng đổ đầy mồ hôi lạnh, dạ dày đau đến khổ sở. Nàng miễn cưỡng đứng dậy khỏi giường, muốn uống chú nước, thật vất vả mới chống được đến bên bàn, rót một ly trà lạnh nuốt hai ngụm. Sau đó xoay người nghiêng ngả cơ thể chuẩn bị quay về giường, chỉ là chưa đi được hai bước thì một trận đau từ trong dạ dày như thủy triều truyền đến.

Lâm Hồi Âm đau đến mức ngã quỵ trên nền đất, ôm bụng, đến sức lực thở dốc cũng không có, nước mắt nàng cũng vì thế mà trảo ra.

Cảm giác đau kia cứ dôn dập kéo đến, Lâm hồi Âm co quắp nằm trên nền đất, một lát sau không thể nào nhúc nhích được nữa.

Trên mặt đất lạnh như băng làm thân thể nàng khó chịu, nhưng Lâm Hồi Âm chẳng có chút sức lực nào để đứng dậy, chỉ có thể không ngừng thở dốc.

Cũng không biết đau bao lâu, cho đến khi nàng mơ mơ màng màng nghe thấy có người đẩy cửa phòng bước vào. Sau đó vội vàng chạy đến cạnh nàng, cúi người bế nàng từ nền đất lạnh lên, không ngừng gọi tên nàng.

Giọng nói kia cực kỳ quen thuộc, lạnh lùng lại mang theo mấy phần nói nảy, chạm vào lòng nàng làm nàng cảm thấy ấp áp.

Sau đó nàng được đặt lại giường, một bàn tay đưa đến sờ đầu nàng một cái.

Nhiệt độ của bàn tay kia rát ấm, nàng cảm thấy thoải mái không nhịn được mà thở nhẹ ra hai cái.

Sau đó lưng nàng bị người ta nâng lên, ôm vào trong ngực, sau đó bị cưỡng ép nuốt chút cháo, mùi vị như thuốc có chút khổ sở.

Thức ăn vào bụng làm cơn đau của lâm Hồi Am giảm đi rất nhiều, ánh mắt mông lung lúc này của nàng mới tỉnh tao hơn một chút. Trước mắt nàng hiện ra một khuôn mặt lạnh lùng cao ngạo quen thuộc, cất giấu yêu thương làm người khác khiếp đảm.

Cái nhìn yêu thương đó giống như cái nhìn của một người đàn ông dành cho người phụ nữ họ yêu.

Là ai? Ai lạ nhìn mình yêu quý như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Là nàng yêu hắn sao? (4)

Là ai, ai lại nhìn mình bằng cái nhìn yêu thương ấy?

Lâm Hồi Âm muốn nhìn rõ hơn lại có cảm giác đầu óc nặng nề, nàng không cam lòng cứ như vậy mà ngất đi nên đưa tay ra, mất hết nửa ngày mới miễn cưỡng bắt được một vạt áo, sau đó thì hoàn toàn lâm vào mê man.

Lần nữa tỉnh lại, Lâm Hồi Âm cảm thấy toàn thân thoải mái hơn, nàng lười biếng cử động tay một chút, sau đó chạm vào một mảnh da thịt hơi lạnh, nàng cả kinh cúi đầu thì nhìn thấy Dạ Huyền đang ngủ say bên giường nàng.

Quả nhiên không phải ảo giác, lúc nàng đau dạ dày đã có người chiếu cố nàng.

Hẳn đêm qua Dạ Huyền thức trắng đêm, bộ áo quần đỏ của hắn có chút nhăn nhúm, đầu hơi nghiêng dựa lên một cánh tay, dung nhan tuấn mĩ vì ngủ say mà an nhã hơn vài phần.

Lông mi hắn rất dài, để bên hốc mắt lưu lại một bóng mờ. Cánh mũi hắn cao lộ ra nét thanh tú. Bình thường tyuf ý như vậy, dù hắn không mở mắt thì cả người hắn cũng tỏ ra cực kỳ ôn hòa, không có chút lực công kích nào.

Tướng mạo của hắn thật làm cho người ta muốn cảm khác, một chút biểu cảm cũng không có, cứ việc ngủ say thế thôi cũng toát ra một vẻ đẹp tuyệt thế.

Lâm Hồi Âm nhìn có chút mê mẫn, không nhịn được mà cúi đầu mình xuống một cái, vừa vặn để đầu mình chạm vào đầu Dạ Huyền. Sau đó nghiêng đầu nhìn chằm chằm Dạ Huyền đang ngủ say.

Đầu ngón tay hắn chạm vào lông mi, thêm mấy phần uể oải, càng hợp với tướng mạo thanh tú của hắn. Đáy lòng Lâm Hồi Âm thổn thức, đây rốt cuộc là người đàn ông như thế nào, dù bộ dáng mệt mỏi cũng có thể làm ngouif khác mêm mẩn.

Bởi vì dựa vào gần nên Lâm Hồi Âm mới nhìn rõ dưới đôi lông mi dày là cuồng thâm, có lẽ đã lâu hắn chưa được ngủ ngon giấc.

Lâm Hồi Âm chợt thấy đau lòng, theo bản năng đưa tay lên muốn chạm vào hốc mắt xanh đen của hắn, nhưng nàng chưa kịp chạm đến, hắn giống như phát giác ra chuyện gì vậy, hàng lông mi khẽ chớp.

Lâm Hồi Âm bị sợ vội vàng rút tay về, nhanh chóng nhắm mắt lại giả bộ đang ngủ.

Dạ Huyền vừa mở mắt thì nhìn thấy khuôn mặt kề rất gần mình hô hấp của nàng rất nhỏ, nhàn nhạt phất qua gò má hắn, mang theo hơi ngọt.

Đầu tiên hắn sửng sốt một chút, sau đó cũng không ngủ lại được, cứ nhìn nàng chằm chằm,

Qua hồi lâu, hắn mới như nhớ ra điều gì đó, vội vàng đưa tay sờ đầu nàng một cái, phát hiện nhiệt độ của nàng đã hạ xuống, lúc này mới cẩn thận đắp chăn lại cho nàng.

Lâm Hồi Âm mặc dù nhắm mắt giả bộ ngủ nhưng vẫn có thể cảm nhận được mọi cử động của Dạ Huyền. Không nhịn được mà đáy lòng dâng lên một cổ ấm áp, tay nàng khẽ run một cái, phát hiện tay mình vẫn nắm chặt vạt áo hắn.

Dạ Huyền ngồi bên mép giường một đoạn thời gian dài, cả xương cốt đều có chút nhức mỏi. Hắn muốn đứng dậy muốn cử động xương cốt một chút, nhưng Lâm Hồi Âm đang nắm mắt, cứ cho rằng hắn đã đi nên bàn tay đang nắm vạt áo của hắn cũng dùng sức hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 365: Là nàng yêu hắn sao? (5)

Dạ Huyền ngồi bên mép giường một đoạn thời gian dài, cả xương cốt đều có chút nhức mỏi. Hắn muốn đứng dậy muốn cử động xương cốt một chút, nhưng Lâm Hồi Âm đang nắm mắt, cứ cho rằng hắn đã đi nên bàn tay đang nắm vạt áo của hắn cũng dùng sức hơn.

Dạ Huyền sợ làm Lâm Hồi Âm tỉnh nên chỉ có thể theo lực của nàng mà tiến về phía trước ba bước, cuối cùng cả người áp sat sau lưng nàng.

Chân Dạ Huyền dừng trên mặt đất, duy trì tư thế này, càng thêm khó chịu. Hắn nhìn cô gái hồi lâu cũng không có dấu hiệu tỉnh lại nên rón rén đặt chân mình lên giường, nghiêng người nằm xuống.

Hơi thở của hắn vừa vặn phả lên cổ nàng, làm bay mấy sợi tóc con. Lòng nàng không nhịn được mà run lên một cái. Lâm Hồi Âm đưa lưng về phía Dạ Huyền không nhịn được nữa khuôn mặt nhỏ nhăn đỏ ửng lên. Tay nang nắm chặt vạt áo hắn, giống như thiếu nữ mới yêu không biết nên làm gì, tâm hoảng ý loạn.

Dạ Huyền so voi nàng cũng không khá hơn chút nào.

Hơi thở của hắn đều mang theo hương thơm nhàn nhạt trên người nàng, từng đợt từng đợt chui vào lỗ mũi hắn làm nhiệt độ trong cơ thể của hắn tăng cao. Dần dần cả người cũng có phản ứng.

Hắn cố gắng đè nén xúc động của mình nhưng cảm thấy ý muốn đó càng lúc càng mãnh liệt.

Sau đó Dạ Huyền cũng không nhịn được nữa mà chậm rãi nâng cánh tay đặt bên hông Lâm Hồi Âm chậm chạp quấy rầy nàng.

Lâm Hồi Âm nín thở, dựng lỗ tai cảm nhận cử động của người đàn ông.

Lúc tay áo hắn thả lên hông nàng, nàng không nhịn được mà run lên một cái.

Dạ Huyền thấy nàng không tỉnh lại nên yên tâm đặt tay lên hông nàng hơn, sau đó ôm eo nàng lộ ra một nụ cười yếu ớt.

Bên trong nhà yên tĩnh đến dị thường, chỉ có tiếng thở của hai người quấn quít chung một chỗ. Một người sâu một người nông giống như bài đồng dao tuyệt vời nhất vậy.

Lâm HÔi Âm vốn dĩ đang khó chịu vì nhìn thấy Dạ Huyền và Tường Vi ở chung một chỗ, hiện tại trong nháy mắt tiêu biến không còn một mảnh.

Ham muốn của Dạ Huyền cũng vì sự an tĩnh này mà giảm đi không ít, hắn nhăm mắt lại không tiếng động thu tay lại ôm nàng vào trong ngực. Nhắm mắt lại ngủ, một giấc ngủ ngon nhất từ trước đến nay.

Lúc này thời gian cực kỳ yên tĩnh.

Ngoài cửa sổ hoa tường vi từng hàng từng hàng khoe sắc đua nở, tỏa mùi hương thơm ngát.

.....

Dạ Huyền bị tiếng đẩy cửa đánh thức, đầu tiên là hắn hốt hoảng thu hồi cánh tay đặt ngang hông Lâm Hồi Âm, cả người bật ngồi dậy.

Hắn làm như vậy giống như quầy rầy Lâm Hồi Âm cả nửa ngày vẫn không ngủ vậy.

Dạ Huyền nghiêng đầu không vui nhìn về phía cửa, phát hiện Tường Vi đang bưng thuốc vào lúc này thần thái mới hòa hoãn hơn rất nhiều.

"Nàng còn chưa tỉnh sao?" Giọng nói của Tường Vi rất thấp.

Dạ Huyền quay đầu nhìn Lâm Hồi Âm ngủ say, lại nhìn Tường Vi lắc đầu một cái. Ý bảo nàng đừng nói gì nữa, Tường Vi hiểu ý gật đầu một cái, đặt chén thuốc kia lên trên bàn, thuận miệng thấp giọng hỏi: "Ngươi thì sao? Đói bụng không? Ăn chút gì chứ?"

Lâm Hồi Âm nghe giọng nói cũng biết người đến là Tường Vi nên đáy lòng chợt thấy không vui. Cắn môi dưới một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 366: Là nàng yêu hắn sao? (6)

Lâm Hồi Âm nghe giọng nói cũng biết người đến là Tường Vi nên đáy lòng chợt thấy không vui. Cắn môi dưới một cái. Con ngươi khẽ chuyển động hai vòng, giống như nằm ngủ đã lâu tư thế không thoải mái vậy. Làm như vừa mới trong mộng trở về, mở to mắt xoay người, làm Dạ Huyền sắp trả lời vấn đề của Tường Vi lập tức ngã lại lên giường

Lời của Dạ Huyền cứng rắn bị chặn lại ở cổ họng. Hắn cúi đầu nhìn thiếu nữ ngủ say như cũ, vào giờ phút này đầu nàng đang đặt ngang cổ hắn, chân gác lên hông hắn, tay còn vòng chặt cánh tay hắn.Cả người như dùng hắn làm giường vậy, nằm trên người hắn ngủ ngon lành.

Tường Vi nhìn tư thế ngủ của Lâm Hồi Âm theo bản năng mở to mắt có chút kinh ngạc.

Dạ Huyền lúng túng nhìn Tường Vi cười mọt cái, sau đó muốn đẩy tay chân của Lâm Hồi Âm xuống khỏi người mình.

Trong tiềm thức Lâm Hồi Âm cho rằng Dạ Huyền muốn rời đi cùng Tường Vi. Thấy Dạ Huyền muốn đẩy mình ra thì cả người liền cố chấp giữ chặt hắn lại.

Dạ Huyền không dám dùng sức sợ sẽ làm nàng bị thường, đẩy hai cái không có xê dịch gì nên chỉ đành cười xin lỗi Tường Vi một cái.

Tường Vi nhìn Lâm Hồi Âm nhắm mắt nằm trên người Dạ Huyền, đáy mắt lộ ra vẻ ghen tức nhưng vẫn thức thời cười một tiếng sau đó xoay người đi ra ngoài.

Lâm Hồi Âm nghe thấy tiếng đóng cửa, âm thầm đắc ý cả người vẫn như cũ quấn chặt trên người Dạ Huyền giả bộ ngủ.

Sau khi Tường Vi rời đi, Dạ Huyền cũng không đẩy Lâm Hồi Âm khỏi người mình nữa, ngược lại còn nâng tay vuốt ve mái tóc của nàng.

Động tác của hắn rất ôn nhu, Lâm Hồi Âm nằm trên thân thể hắn dần dần trở nên cứng ngắc, nàng chưa bao giờ có động chạm thân mật nào với người đàn ông như vậy cả... Đây là lần đầu tiên nhưng mà... Nàng không ghét cảm giác này ngược lại còn thấy thích thích...

Không khí bên trong nhà bởi vì cử chỉ vuốt ve của Dạ Huyền mà trở nên có chút ái muội. Lâm Hồi Âm càng khong thể mở mắt, chỉ có thể tiếp tục giả bộ như đang ngủ, nhưng được một lúc thì thật là ngủ thiếp đi.

.....

Tây Lương không phải là vùng đất an toàn, cho dù sơn trang của Tường Vi an toàn mười phần cũng không tiện ở lại lâu.

Lúc Triêu Ca tỉnh lại thân thể có chút yếu ớt, tiên lực trong cơ thể yếu kém vạn phần. Tường Vi thích Dạ Huyền, yêu ai thì yêu tất cả nên đối với bạn hắn cũng hết mực ân cần. Cho nên lấy đan dược mình tinh luyện ngàn năm cho Triêu Ca uống, lúc này tiên lực của hắn mới khôi phục năm phần.

Tiên lực Dạ Huyền vốn mạnh, lại thêm năm phần tiên lục của Triêu Ca, còn có Liễu Nhiễu giỏi vu thuật, đội hình nhìn có vẻ hơn xa lúc đầu Lâm Hồi Âm và Triêu Ca bị ném đến đây. Cho nên Dạ Huyền quyết định trong thời gian ngắn nhất rời khỏi Tây Lương, tránh đêm dài lắm mộng.

Trước khi đi Tường Vi còn cố ý chuẩn bị thiết yến chiêu đãi bọn họ trong đình.

Rượu là do đích thân Tường Vi ủ từ hoa, mở vò rượu một cái nhất thời hương phiêu dạt vạn dăm, chỉ ngửi thấy mùi vị đã làm người khác thấy thoải mái.

Tường Vi tự mình rót rượu cho mỗi người, sau đó đặt một chén trước mặt mình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 367: Là nàng yêu hắn sao? (7)

Tường Vi tự mình rót rượu cho mỗi người, sau đó đặt một chén trước mặt mình. Dẫn đầu nâng chén lên, nhìn Triêu Ca, Dạ Huyền, Hồi Âm và Liễu Nhiễu lần lượt giơ tay lên: "Hôm nay từ biệt chẳng biết lúc nào gặp lại, ở chỗ này Tường Vi chúc mọi người bình an ra khỏi Tây Lương."

Bốn người bọn họ cũng vội vàng nâng chén, chạm ly với Tường Vi đồng thời nói cảm ơn. Ngay sau đó mọi người cùng nâng ly uống một hơi cạn sạch.

Nuốt rượu hoa tường vi vào bụng ban đầu cảm thấy hơi cay nhưng về sau lại thấy ngọt, khẩu vị cực ngon được yêu thích vô cùng.

Bởi vì sắp lên đường rời khỏi Tây Lương nên mọi người cũng không uống quá nhiều, chén thứ nhất cạn sạch nhưng những chén sau chỉ là nhấp môi một chút.

Rượu đã qua ba tuần mọi người cũng buông lỏng hơn.

Triêu Ca nâng ly rượu hướng Dạ Huyền mở miệng: "Nếu hôm đó không có ngươi sợ là ta đã bị yêu ma bắt đi, đa tạ ngươi, Dạ Huyền."

Đã từng là anh em ruột thịt, bởi vì tiên hậu chết mà đối nghịch với nhau. Hôm nay Triêu Ca chân thành nói cảm tạ, bỗng Dạ Huyền cảm thấy quẫn bách. Hắn mất tự nhiên quay đầu hừ lạnh một tiếng, miệng lý thuyết lời nhưng mười phần kiêu ngạo: "Ta không phải cứu ngươi chỉ là ta muốn, nếu ngươi chết cũng phải chết trong tay ta."

Triêu Ca cũng không vì những lời này của Dạ Huyền mà nổi nóng, ngược lại còn khẽ cười một tiếng, bưng chén rượu trước mặt mình ngẩng đầu uống cạn một hơi: "Bất kể thế nào cũng cảm ơn ngươi."

Mặt Dạ Huyền hơi đỏ lên nhưng cũng không nói gì chỉ là trực tiếp uống cạn ly rượu trong tay mình.

Ngay sau đó Triêu Ca lại nâng môt chén rượu đến trước mặt Liễu Nhiễu: "Liễu Nhiễu, cảm ơn ngươi."

Sắc mặt Liễu Nhiễu ửng đỏ, cúi đầu cong môi cười một cái, sau đó đưa ly cụng làm chén hắn một cái: "Không việc gì, Hoàng thái tử, đó là việc Liễu Nhiễu nên làm."

Cuối cùng Triêu Ca mới nói lời cảm ơn với Lâm Hồi Âm. Khoảng cách của hắn với Lâm Hồi Âm có chút xa, sau lưng của nàng là một biển hoa tường vi khoa sắc, ánh mắt của hắn dán chặt vào nàng: "Hồi Âm đa tạ ngươi trong giây phút nguy nan đã nhảy vào bảo vệ ta."

Lâm Hồi Âm biết là Triêu Ca cảm ơn mình vì lúc hắn sắp bị bắt đi thì này chạy ra.

Nàng đã từng muốn cùng Triêu Ca đi với nhau đến già, nhưng sau lần ở Tây Lương này hai người cũng xem như là trải qua sinh tử. Rời khỏi Sơn trang tường vi, bọn họ một đường rời khỏi Tây Lương. Không biết sẽ còn phát sinh những chuyện gì. Nên ân oán nhỏ nhặt trước đây có lẽ không đáng nhắc tới.

Lâm Hồi Âm cảm thấy thư thái hơn, bưng chén lên lắc đầu một cái, thản nhiên nói: "Ta cũng cảm ơn ngươi vì ngươi đã xả thân cứu ta."

Triêu Ca biết Lâm Hồi Âm nhắc đến trong lúc nguy nan hắn đã nhốt nàng vào trong hồ lô nên trên gương mặt tuấn nhã lộ ra một nụ cười, cũng không nói thêm gì nữa mà một hơi uống cạn ly.

Lâm Hồi Âm bưng chén chỉ nhẹ nhàng nhấp môi, tửu lượng nàng không tốt, kể từ lần kia sau khi say rượu phát sinh chuyện ấy với Dạ Huyền, nàng đã có chút kiêng kỵ với rượu.

Triêu Ca lần lượt nói cảm ơn, vô hình chung đã kéo ngắn khoảng cách giữa bốn ngươi bọn hắn, đã không còn chia năm xẻ bảy như lúc trước, bầu không khí dung hợp hơn rất nhiều.

"Uống chén rượu này chúng ta cùng đồng tâm hiệp lực ra khỏi Tây Lương."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 368: Là nàng yêu hắn sao? (8)

"Uống chén rượu này chúng ta cùng đồng tâm hiệp lực ra khỏi Tây Lương." Lâm Hồi Âm bỗng thấy ấm áp, ở trong thế giới xa lạ này những người thân cận nhất với nàng cuối cùng cũng đoàn tụ bên nhau, vậy nên giơ chén lên, mở miệng nói: "Các ngươi đều là bạn thân nhất của ta, chúng ta từng vui vẻ từng có nước mắt, bây giờ lại cùng ở trên mảnh đất Tây Lương này. Nhưng mà chúng ta không sợ, chỉ cần chúng ta đoàn kết bất kể có khó khăn thế nào nhất định cũng không thể hao tổn gì khi thoát ra ngoài."

"Đúng, gặp thần giết thần, gặp ma giết ma!" Liễu Nhiễu cũng giống như Lâm Hồi Âm vậy, kích động mười phần.

"Tới, cạn ly!" Triêu Ca cũng giơ chén lên theo, hăm hở y hệt bọn họ.

Dạ Huyền khong lên tiếng chỉ là cùng đụng chén với ba người kia, ánh mắt hắn lộ ra vẻ hoảng hốt.

Uống ly rượu này bọn họ chính là bạn thân nhất thế gian này.

Uống ly rượu này bốn người bọn họ sẽ đồng tâm hiệp lực ra khỏi Tây Lương.

Lại một hơi uống cạn, sau đó tâm trạng trở nên hào sảng hơn, bắt đầu nói đến nửa đời mifh, nói về tương lai, nói lên hy vọng.

Sảng khoái ân cừu, tiếu ngạo giang hồ, nói chung đây là những chuyện bọn họ nói với nhau.

Nói không muốn uống nhiều nhưng đến cuối cùng ai cũng có chút hơi say.

Cuối cùng lúc tan cuộc, Liễu Nhiễu đỡ Triêu Ca trở lại phòng, Dạ Huyền đi nhà xí còn Lâm Hồi Âm dọc theo biển hoa trở về phòng. Vừa vặn nhìn thấy Tường Vi uống say nằm trong biển hoa, sắc mặt ửng đỏ miệng lẩm bẩm: "Lại phải ly biệt... Đợi bốn trăm năm mới được gặp lại cuối cùng cũng ly biệt..."

Lâm Hồi Âm cảm thấy nàng hàm hồ có chút không rõ lời, mặc dù nàng không có cảm tình với Tường Vi nhưng cũng không phải đến mức ghét. Vẫn là nhịn không được mà tiến đến đỡ tường vi dậy: "Ngươi khỏe không?"

Tường Vi mở mắt nhìn Lâm Hồi Âm một cái, bật cười khanh khách. Sau đó giống như nói với Lâm Hồi Âm vậy, tự mình lầu bầu: "Ta rốt cuộc cũng gặp được người đàn bà hắn thích... Ta luôn suy nghĩ không biết người kia có hình dáng như thế nào cuối cùng ta c ũng gặp được nàng...."

"Ta vốn tưởng rằng ta sẽ chán ghết nàng... Ta còn nghĩ sẽ giết chết nàng như vậy thì hắn sẽ không còn yêu người nào nữa, có lẽ sẽ yêu ta. Nhưng mà ta phát hiện, hắn rất tốt... Tốt đến nỗi ta muốn hận cũng không được... Ta không thể giết người đàn bà mà hắn yêu...."

Tường Vi không ngừng lẩm bẩm, Lâm Hồi Âm nghe có chút mơ hồ, không biết lời trong lòng nàng có ý gì, hắn, nàng, nàng... rốt cuộc là những ai.

"Hắn còn nói hắn cưới ta sẽ sợ nàng ủy khuất..."

Tường Vi vừa nói vừa đưa tay bắt chặt cánh tay Lâm Hồi Âm, ánh mắt nàng trở nên cực kỳ tỉnh táo, giống như trong nháy mắt tỉnh rượu vậy, nghiêm túc nhìn Lâm Hồi Âm hỏi: "Ngươi thích Dạ Huyền sao?"

Lâm Hồi Âm bất ngờ bị Tường Vi hỏi vậy nhất thời có chút bần thần.

Nàng thích Dạ Huyền?

Mấy chữ này bắt đầu bay lượn trong đầu nàng.

Nàng chưa từng nghĩ đến vấn đề này, luôn một mực cho rằng nàng và Dạ Huyền là bạn. Nàng chưa bao giờ nghĩ đến chuyện tư tình nữ nhi ấy...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 369: Là nàng yêu hắn sao? (9)

Chẳng qua là Tường Vi nói xong câu này ánh mắt lại trở nên hoảng hốt, lần nữa mềm nhũn ngả lại trong biển hoa. Hơi ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh, lẩm

bẩm nói: "Ta yêu Dạ Huyền nhưng hắn không yêu ta... Hắn còn nói với ta, nếu ta còn yêu hắn thì từ nay về sau ta với hắn chẳng còn ân tình nữa, hắn cũng sẽ không gặp lại ta. Hắn khen ta xinh đẹp, khen ta chân thành, khen ta khả ái, khen ta đủ loại tốt... Dùng nhiều lời tốt đẹp như vậy khen ta, nhưng mà hắn nói dù ta tốt thế nào hắn cũng không cưới ta. Dù là yêu ta một đêm hắn cũng không chịu, hắn nói hắn là của nàng...."

Lâm Hồi Âm nghe đến đoạn này đầu óc nổ tung ầm ầm.

Một đêm cũng không chịu....

Một đêm?

Chẳng lẽ người tiên giới yêu đều buông thả như vậy sao?

Ngay sau đó Lâm Hồi Âm quan sát Tường Vi một chút, cảm thấy vóc dáng nàng rất tuyệt vời, dung nhan xuất chúng, có thể xem là mỹ nữ tuyệt thế. Người đàn bà như thế này mà Dạ Huyền lại cự tuyệt?

Nhưng hắn lại cùng nàng lên giường...

Đầu Lâm Hồi Âm trở nên rối loạn, nàng mơ hồ nghĩ đến ý niệm lơ lửng trôi trong đáy lòng mình, nhưng lại không dám chắc chắn.

"Thôi, thôi. Rất nhiều chuyện ta không thể nói với ngươi, Huyền không để cho ta nói, ta nói hắn sẽ giết chết ta... Ngươi phải tin tưởng ta, hắn là ngời tốt. Trên thế giới này không còn ai tốt hơn hắn..." Tường Vi nhìn Lâm Hồi Âm, cong môi cười một tiếng còn nói: "Ngươi giúp ta chuyển lời đến hắn, ta chúc hắn hạnh phúc."

Trước đó ở trong đình hoa, nàng và Dạ Huyền đã từng nói, từ nay về sau chỉ làm bạn.

Nàng là hoa yêu, trời sanh tính tình đơn giản. Mặc dù sống hơn mười ngàn năm nhưng cũng không có tâm tình phức tạp. Cảm thấy nếu Dạ Huyền đã không cần mình thì mình cũng chỉ đành dứt khoát buông tay.

Bây giờ Dạ Huyền phải đi, đáy lòng nàng khổ sở, nàng không biết mình phải cứ ở trong biển hoa này chờ đợi bao nhiêu năm mới đến ngày hắn trở lại.

Nàng biết có lẽ cả cuộc đời này hắn sẽ không xuất hiện nữa.

Nhưng mà nàng biết, tuổi thọ của nàng còn rất dài, những ngày tháng về sau nàng sẽ luôn chờ đợi.

Tường Vi nói xong thì từ từ ở bên buội hoa nhắm mắt lại, khóe mắt có hai hàng lệ chảy xuống.

Vốn dĩ tình cảm Tường Vi đối với Dạ Huyền chỉ là từ một phía.

Biết được như vậy làm cho đáy lòng nàng dễ chịu hơn một chút, nhưng sau đó lại cảm thấy đau lòng thay Tường Vi.

Đời có người tuyệt tình cũng không thiếu si yêu.

Tường Vi có tình có nghĩa như vậy nhưng không thoát nổi si mê chuyện tình cảm.

Những lời nàng vừa nói là có ý gì... Còn nữa nàng còn hỏi Hồi Âm là nàng thích Dạ huyền sao?

Thích Dạ Huyền... Trong đầu Lâm Hồi Âm bỗng dưng xuất hiện hình ảnh của Dạ Huyền, đáy lòng bỗng cảm thấy tê dại.

.....

Lâm Hòi Âm thất hồn lạc phách trở lại phòng của mình. Vừa ngồi xuống không bao lâu thì nghe một loạt tiếng gõ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 370: Là nàng yêu hắn sao? (10)

Lâm Hòi Âm thất hồn lạc phách trở lại phòng của mình. Vừa ngồi xuống không bao lâu thì nghe một loạt tiếng gõ cửa.

Nàng đứng dậy bước đến mở cửa thì nhìn thấy Dạ Huyền đứng bên ngoài.

Lúc này gió nổi lên nhiệt độ có chút lạnh, quần áo hắn đọng lại một tầng nước, mái tóc bạc áo hồng dây dã một chỗ, không ngừng tung bay.

Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền đứng trước cửa một lúc, nàng mới né người để Dạ Huyền bước vào trong. Sau đó rót một ly tra đưa cho Dạ Huyền, tiếp đó cũng tự lấy cho mình một ly.

Dạ Huyền khẽ nhấp moi, phát hiện nước trà lạnh băng liền cau mày cản động tác uống nước của Hồi Âm lại: "Nước trà lạnh quá, đừng uống tránh dạ dày lại đau."

Tay hắn vừa chạm đến cánh tay mềm mại của nàng.

Đầu ngón tay Lâm Hồi Âm cứng đờ, nàng cũng không né tránh chỉ ngẩng đầu lên nhìn vào mắt Dạ Huyền, nhận thấy sự ân cần lộ rõ.

Ánh mắt nàng dần trở nên mông lung, lại có chút mê ly. Trong đầu không ngừng vang lên câu hỏi nghiêm túc của Tường Vi "ngươi thích Dạ Huyền sao?"

Nàng thích người đàn ông trước mặt này?

Lâm Hồi Âm chưa bao giờ nghĩ đến vấn đề này, đột nhiên Tường VI hỏi vậy làm cả người nàng có chút bấn loạn.

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm, có thể vì uống rượu nên sắc mặt nàng hơi ửng hồng, ánh mắt hắn không còn lạnh lùng nữa, ngược lại còn mang theo chút tia đỏ kỳ dị.

"Chiếc nhẫn này là của Thanh Âm, vốn dĩ thuộc về ngươi, bây giờ ta giao nó cho ngươi." Hắn đặt vào trong tay nàng một chiếc nhẫn bạc, ánh sáng từ chiếc nhẫn tỏa ra sáng chói. Hắn mở miệng kèm theo hương rượu, giọng điệu thanh nhã tựa như bức tranh sơn thủy: "Chiếc nhẫn này là lễ vật mẫu hậu ta tặng Thanh Âm ngày sinh nhật. Bước qua thần giới chúng ta lập tức lên đường, dọc đường đi có lẽ sẽ gặp nguy hiểm vậy nên ngươi mang nó vào mới có thể bảo vệ được chính mình."

Hắn đã muốn sớm đưa nó cho nàng.

Nhưng vẫn không hề tìm được cơ hội.

Mà bây giờ bọn họ lại muốn từ sơn trang tường vi này lập tức trở về đôgn hoang đại lục, trên đường đi lành ít dữ nheieuf, nàng đeo chiếc nhẫn này hắn sẽ an tâm hơn.

Lâm Hồi Âm nhận lấy chiếc nhẫn từ trong tay Dạ Huyền. Lúc mang vào ngón áp út cảm thấy rất thích hợp.

Hơn nữa chiếc nhẫn kia lúc tiếp xúc với da thịt nàng lại phát ra một đạo ánh sáng.

"Cảm ơn" Lâm Hồi Âm cúi đầu nhìn chằm chằm chiếc nhẫn hồi lâu mới nói tiếng cảm ơn Dạ Huyền. Ngay sau đó lại ngẩng đầu lên nhìn Dạ Huyền, lo âu hỏi: "Có phải chúng ta trở về đông hoang đại lục sẽ rất nguy hiểm không?"

"Chúng ta có thể nào sẽ chết ở đây không?"

"Hoặc là chúng ta sẽ bị yêu ma Tây Lương ăn thịt?"

"Không biết." Dạ Huyền muốn cũng không nghĩ đến nhìn về phía Lâm Hồi Âm lắc đầu một cái, hắn nhìn ánh mắt nàng hiện lên vẻ kiên quyết, nghiêm túc nói: "Bất kể như thế nào ta cũng sẽ mang ngươi rời khỏi Tây Lương, sẽ không để ngươi rơi vào miệng đám yêu ma kia."

"Ta đã nói, chỉ cần ngươi ở với ta sẽ không xảy ra bất cứ chuyện gì."

"Cho nên ngươi yên tâm, ta nhất định đưa ngươi an toàn trở về đông hoang thần sơn."

Ánh mắt Dạ Huyền cực kỳ chắc chắn.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm khẽ run lên, nhất thời cảm thấy cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 371: Là nàng yêu hắn sao? (11)

Ánh mắt Dạ Huyền cực kỳ chắc chắn.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm khẽ run lên, nhất thời cảm thấy cảm động.

Nàng nhìn Dạ Huyền hồi lâu mới lên tiếng, giọng điệu rất nhẹ nhàng: "Cảm ơn."

Dạ Huyền không nói gì nữa chỉ là đôi mắt đặc biệt thâm thúy nhìn nàng chằm chằm.

Bốn mắt nhìn nhau hô hấp Lâm Hồi Âm nhất thời chậm lại.

Sau vài giây yên lặng ngắn ngủi, cổ họng Dạ Huyền khẽ chuyển động, sau đó nhìn Lâm Hồi Âm gật đầu một cái: "Ngươi nghỉ ngơi một chút, lúc nào lên đường ta sẽ đến gọi ngươi."

******

Ma tôn Tây Lương từng là trở ngại lớn nhất với tiên giới, trong lúc bất chợt tấn công Tây Lương, tạo ra kết giới nên vào Tây Lương thì dễ, ra khỏi nơi này thì rất khó.

Nhưng mà đường ra khỏi Tây Lương chỉ có một, chính là đi qua vô vọng nhai về đông hoang đại lục.

Ước chừng khoảng canh bốn, Triêu Ca, Dạ Huyền, Liễu Nhiễu và Hồi Âm bốn người bọn họ được tường vi chuẩn bị một tí hành lý nào là hoa đan, thúc ăn cũng là đều giúp bọn họ trở về đông hoang đại lục.

Sơn trang tường vi cách vô vọng nhai một đoạn, Liễu Nhiễu tính toán nếu dùng ngự kiếm phi hành theo lối tắt, cộng thêm thời gian nghỉ ngơi thì mất ít nhất năm ngày.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu mặc dù đã học ngự kiếm phi hành nhưng vẫn không thể đảm bảo an toàn và hiệu suất, vậy nên đã chia làm hai tổ. Dạ Huyền Hồi Âm một tổ, Liễu Nhiễu và Triêu Ca một tổ, người điều khiển kiếm hiển nhiên là Triêu Ca và Dạ Huyền.

Ngự kiếm phi hành không dám bay thẳng lên giữa không trung sợ sẽ làm đám yêu ma chú ý.

Mặc dù địa thế Tây Lương cằn cỗi nhưng cũng có vài cảnh phong tình. Lâm Hồi Âm đứng sau lưng Dạ Huyền, ôm eo hắn nghiêng đầu thỉnh thoảng cùng Liễu Nhiễu ríu rít trò chuyện, thỉnh thoảng lại ngắm nhìn phong cảnh chung quanh.

Dạ Huyền và Triêu Ca không nói gì, chỉ là lắng nghe hai người nói chuyện bầu không khí cũng hài hòa hơn.

Chẳng qua tiên phi đã cố ý thả tin tức hoàng thái tử của Đông HOang đại lực đã bước vào Tây Lương, cho nên toàn bộ yêu ma ở đây đều mở quy mô lớn truy tìm tung tích triêu ca. Vậy nên dù bọn họ khiêm tốn tránh gây sự chú ý thì thỉnh thoảng vẫn chạm phải một vài tốp yêu ma.

Ban đầu đám yêu ma kia không phải là lợi hại, Lâm HỒi Âm mang theo chiếc nhẫn Dạ Huyền đưa nên có năng lực phòng vệ, cũng không ở phía sau kéo chân. Hơn nữa có Dạ Huyền, tiên lực của Triêu Ca cũng khôi phục bảy tám phần nên bốn người bọn họ ứng phó với yêu mà hết sức ung dung. Lâm Hồi Âm không thuộc khẩu quyết, mà trong cuộc chiến cũng không thể ngồi xuống dở sách tìm nên thỉnh thoảng sẽ hỏi Liễu Nhiễu vài câu. Từ trước đến nay trí nhớ của Liễu Nhiễu rất tốt một bên dùng năng lực phù thủy phong ấn yêu ma một bên trả lời vấn đề của Lâm Hồi Âm. Cứ như vậy Lâm Hồi Âm cũng thuộc hơn phân nữa, sau đó cũng ra tay giết yêu ma, tuy không bằng Triêu Ca và Dạ Huyền nhưng cũng có lực sát thương phạm vi nhỏ.

Dù đụng phải yêu ma không nhiều nhưng cũng không có nghĩa là không chạm phải yêu ma mạnh. Lúc ấy mọi người khó tránh khỏi là phải hạ xuống đất quyết chiến, cứ như vậy liên tục ba ngày, mọi người đã đi được hơn nữa đoạn nđường. Triêu Ca và Dạ Huyền khá tốt, còn Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu thì tiên lực có phần bị hao tổn, khá mệt mỏi.

Triêu Ca và Dạ Huyền liên tục điều khiển ngự kiếm phi hành đã ba ngày, nên vừa nhìn thấy dòng suối nhỏ, hoàn cảnh cực tốt thì dứt khoát dừng lại nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 372: Là nàng yêu hắn sao? (12)

Triêu Ca và Dạ Huyền liên tục điều khiển ngự kiếm phi hành đã ba ngày, nên vừa nhìn thấy dòng suối nhỏ, hoàn cảnh cực tốt thì dứt khoát dừng lại nghỉ ngơi.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu vừa hạ xuống đất thì trực tiếp dựa vào thân cây, ngồi trên bãi cỏ mệt mỏi đến nỗi một câu cũng không muốn nói.

Triêu Ca lấy thức ăn Tường Vi chuẩn bị ra chia cho Hồi Âm và Liễu Nhiễu.

Dạ Huyền lấy bình nước đến bên dòng suối lấy một ít sau đó trở về đưa cho Lâm Hồi Âm đang ăn.

Lâm Hồi Âm nhai đồ ăn trong miệng, cũng hàm hồ không thèm nói một tiếng cảm ơn, nhận lấy bình nước trong tay Dạ Huyền ừng ực tu hai nghỉn, sau đó nuốt hết thức ăn vào bụng mới trả lại bình nước cho hắn. Lúc này mới nói: "Cảm ơn." Sau đó nhìn một ít thức ăn còn lại trên tay mình đưa cho Dạ Huyền:

"CÓ muốn ăn không?"

Dạ Huyền không đưa tay ra nhận chỉ là gật đầu sau đó ngồi xuống bên cạnh Lâm Hồi Âm há miệng.

Lâm Hồi Âm rất tự nhiên lấy một ít thức ăn nhét vào miệng Dạ Huyền, sau đó lại vạch ra một miếng thả vào miệng mình.

Dạ Huyền thích được Lâm Hồi Âm đút thức ăn như vậy, mà Lâm Hồi Âm cũng không cảm thấy như thế không có gì không ổn, vậy nên hai người cứ thế ngươi một miếng ta một miếng.

Nhưng Triêu Ca ở cách đó không xa, nhìn thấy một màn này bỗng dưng thấy chua xót. Thật ra suốt chặng đường này, Dạ Huyền và Hồi Âm vô tình hay cố ý thân mật đã rất nhiều lần.

Lúc ban đầu hắn còn có thể không đặt chuyện này vào mắt nhưng nhiều làn xảy ra hắn cũng không duy trì được bình tĩnh nữa. Cho đến bây giờ thấy Dạ Huyền và Hồi Âm thân mật ăn chung như vậy thì hắn không chịu nổi nữa mà đứng dậy bước về phía dòng sông.

Bên dòng suối sương mù bay lất phất, hắn chọn một tảng đá sạch nằm lên. Rõ ràng mấy hôm nay rất mệt mỏi nhưng dù thế nào hắn cũng không ngủ được, nhắm mắt lại trong đầu toàn hiện ra hình ảnh ở chung của hai người kia.

Trong đầu hắn thầm nghĩ, mình rốt cuộc là sao vậy, rõ ràng người hắn yêu là Thanh Âm, nàng chỉ là Thanh Âm chuyển thế nhưng tại sao bây giờ thấy Lâm Hồi Âm ở chung một chỗ với người đàn ông khác hắn lại thấy nhức mắt như vậy.

Liễu Nhiễu thích Triêu Ca, từ sau khi nàng được hắn cứu luôn thường xuyên lặng lẽ chú ý đến hắn, nên biểu tình của Triêu Ca dù chỉ thay đổi một ít cũng để nàng biết được con tim hắn đang vui buồn hay tức giận.

Nàng nghiêng đầu nhìn Lâm Hồi Âm và Dạ huyền bên cạnh, rũ mắt suy nghĩ một chút cuối cùng cũng bước đến bên dòng suối, ngồi cạnh Triêu Ca.

Triêu Ca mở mắt nghiêng đầu nhìn Liễu Nhiễu một cái rồi nhắm nghiền mắt lại, nửa câu cũng không nói.

Liễu Nhiễu không biết nên nói gì nên dứt khoát nằm xuống, yên lặng nằm cạnh Triêu Ca.

Yêu cầu của nàng không nhiều, nàng cũng không muốn hắn khổ cũng không muốn mình trở thành gánh nặng của hắn, chỉ cần lúc hắn buồn nàng được ở bên cạnh yên tĩnh phụng bồi hắn là đủ.

.....

Lâm Hồi Âm thực sự rất mệt, sau khi ăn xong thì dựa vào cây ngủ đi.

Thân cây hơi cứng, nàng ngủ không được ngon thỉnh thoảng lại nghiêng đầu một cái.

Dạ Huyền đưa tay ra đỡ lấy nàng, sau đó dựa lưng vào thân cây để nàng nằm trong ngực mình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 373: Là nàng yêu hắn sao? (13)

Dạ Huyền đưa tay ra đỡ lấy nàng, sau đó dựa lưng vào thân cây để nàng nằm trong ngực mình.

Lâm Hồi Âm mơ màng ngủ, thấy vậy thì đáy mắt lộ ra vẻ mờ mịt, nhìn một cái sau đó bò vào lòng ngực Dạ Huyền, tìm vị trí thoải mái nhất nhắm hai mắt lại ngủ.

Bên dòng suối muỗi rất nhiều, máu Lâm Hồi Âm ngọt trêu chọc không ít muỗi di chuyển quanh nàng, chỉnh thoảng cắn nàng một cái, trong mơ nàng thường đưa tay gãi lên chỗ bị muỗi chích.

Dạ Huyền híp mắt, không dám ngủ quá sâu sợ trong lúc ngủ gặp phải yêu ma tập kích. Chỉ là điều dưỡng hơi thở, cảm thấy người phụ nữ trong ngực rất không chính chắn, cứ nhích tới nhích lui, nên hắn mở mắt nhìn thấy trên da thịt Lâm Hồi Âm lộ ra vài nốt đỏ.

Dạ Huyền liếc mắt nhìn xung quanh phát hiện có không ít muỗi vây quanh hai người, nhíu mày một cái vung tay giết chết hết đsam muỗi kia.

Dạ Huyền giết một nhóm trong rừng cây lại có một đoàn muỗi khác bay ra, Dạ Huyền sợ bọn muỗi kia sẽ làm Lâm Hồi Âm nghỉ ngơi không tốt nên ngưng tụ tiên lực dứt khoát giết hết đám muỗi đang bay lại gần.

Ít bị bọn muỗi quấy phá hơn, giấc ngủ của Lâm Hồi Âm ổn định hơn rất nhiều.

Lâm Hồi Âm vùi trong ngực Dạ Huyền, lúc tỉnh lại Dạ Huyền cũng không phát hiện nàng đã mở mắt, vẫn tập trung sự chú ý vào đám muỗi bay tới bay lui kia, không chút nào nhường nhịn giết chết đám muỗi.

Lâm Hồi Âm trợn to hai mắt, nhìn Dạ Huyền đáy lòng hiện ra vẻ kinh ngạc. Chẳng lẽ hắn không mệt? Hoặc là nói hắn không nhàm chán sao, không nghỉ ngơi lại ngồi đó giết muỗi?

THật là không nghĩ đến thái tử máu lạnh vô tình giết người không chớp mắt kia cũng có lúc ngây thơ như vậy.

Lâm Hồi Âm đang thầm oán Dạ Huyền, thì một con muỗi thoát khỏi sát khí dưới tay Dạ Huyền đậu lên gò má nàng. Nàng vừa định đưa tay lên gãi thì một bàn tay khác đã nhanh như chớp, duỗi đến bóp chết con muỗi còn chưa kịp cắn nàng.

Đầu ngón tay Dạ Huyền hơi lạnh, lúc chạm lên da thịt nàng giống như xoẹt qua tia điện.

Nàng ngẩn người một chút, lúc này mới hoàn toàn để ý, đám muỗi vây quanh nàng đều bị Dạ Huyền giết chết. Chỉ khi chúng xuất hiện gần bọn họ Dạ Huyền mới vung tay giết chết.

Đáy lòng Lâm Hồi Âm khẽ run lên giống như nhận ra điều gì đó.

Theo bản năng nàng cúi đầu xuống, nhìn cánh tay mình còn có cổ, phát hiện trên da thịt xuất hiện vài mảnh đỏ, là dấu vết bị muỗi cắn.

Bên suối có nhiều muỗi như vậy tại sao nàng lại có ít vết cắn như vậy?

Chẳng lẽ suy đoán của nàng là đúng?

Dạ Huyền vì sợ những con muỗi kia quấy rầy nàng nghỉ ngơi nên mới giết chết chúng?

Lâm Hồi Âm khẽ giật thân thể lúc này mới phát hiện mình luôn dựa vào ngực Dạ Huyền ngủ.

Khó trách lúc nãy nàng cảm thấy thoải mái như vậy.

Nhất thời Lâm Hồi Âm cảm thấy có một cảm giác không nói ra lời, nàng ngẩng đầu nhìn sắc mặt có vẻ tía nhợt của Dạ Huyền. Chắc là đã điều khiển ngự kiếm phi hành quá lâu, lại thêm đối kháng với yêu ma một đoạn dài cũng chưa từng nghỉ ngơi tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 374: Là nàng yêu hắn sao? (14)

Lâm Hồi Âm chợt thấy đau lòng cùng cảm động, nàng mím môi không nhịn được mà lên tiếng: "Ngươi sao không nghỉ ngơi."

Dạ Huyền không biết Lâm Hồi Âm đã tỉnh lại, trong lúc bất chợt nghe giọng nói của nàng, hắn nhíu mày một cái, cúi đầu nhìn người thiếu nữ trong ngực. Nàng ngủ được một lục dù sắc mặt còn tái nhợt nhưng so hơn trước tốt hơn rất nhiều.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu thấy Liễu Nhiễu và Triêu Ca nằm ở phía kia vẫn còn đang ngủ say thì ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền nói: "Ngươi không ngủ đợi lát nữa chúng ta lên đường, có chịu nổi không?"

Dạ Huyền vì Lâm Hồi Âm bất thình lình quan tâm mình, tâm tình trở nên rất vui. Vốn có chút mệt mỏi trong nháy mắt biến mất không còn một mống. Hắn lắc đầu một cái, nhìn Lâm Hồi Âm ánh mắt hiện lên ánh sáng lạ thường, giọng nói mang theo mấy phần vui sướng: "Không, ta không mệt."

Lâm Hồi Âm nhíu mày một cái, cảm thấy Dạ Huyền có chút vui sướng không giải thích được thì bĩu môi, thoát khỏi ngực hắn.

Lúc này nhiệt độ hạ thấp, không được Dạ Huyền ôm trong ngực nữa Lâm Hồi Âm bỗng thấy lạnh.

Dạ Huyền thấy ngực mình trống rỗng thì có chút bất mãn, nhíu mày một cái, nhìn Lâm Hồi Âm một hồi khẽ liếm môi sau đó kéo nàng vào ngực mình lần nữa: "Tiên lực ngươi yếu, không chống đỡ nổi nhiệt độ thấp đâu, bọn họ còn chưa tỉnh, đợi họ tỉnh chúng ta sẽ lên đường."

Lâm Hồi Âm thật sự cảm thấy Dạ Huyền ôm trong ngực rất thoải mái, nhất thời tham luyến, cũng thích cả mùi nhàn nhạt tản ra từ trên người hắn.

Lúc nàng ngủ, có thể nằm trong ngực hắn ngây ngô hồi lâu, đó là vì nàng không biết nhưng giờ đã tỉnh cảm thấy hành động kia có chút ám muội và lúng túng.

Nàng không biết như vậy là tốt hay không tốt nên chuyển động cơ thể một chút. Dạ Huyền vội đưa tay ôm eo nàng, hắn dùng sức cũng không lớn, nhưng

Lâm Hồi Âm cũng không cử đông nữa cứ yên tĩnh nằm trong ngực hắn, hưởng thụ ấm áp.

Trong hơi thở của nàng đều là hương thơm nam tính của hắn, cả trái tim cũng vì thế mà rung lên mạnh hơn.

Chỉ là bầu không khí tốt đẹp như vậy không duy trì bao lâu, Dạ huyền đột nhiên ôm Lâm Hồi Âm đứng dậy. Ngay sau đó Liễu Nhiễu và Triêu Ca đang ngủ say trên tản đá cũng đứng dậy.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu đã quá quen với phản ứng của hai người kia, biết chắc chắn có yêu ma đến gần, thần thái đông cứng lại trở nên rất nghiêm túc.

Chẳng qua trong chớp mắt, bầu trời lại vang lên một tiếng nổ, ba bóng đen to lớn nhảy ra ngay trước mặt bọn họ, quanh thân còn tràn ngập khói mù màu tím.

Đến khi làn khói kia tản đi bọn họ mới nhìn rõ trước mặt là ba con quái thú hình người, mỏ nhọn có chút giống vượn, mắt to như chuông đồng, toàn thân mọc đầy lông màu đen.

"Tìm lâu như vậy lại để ba chúng ta tìm được các ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 375: Là nàng yêu hắn sao? (15)

"Tìm lâu như vậy lại để ba chúng ta tìm được các ngươi..."

"Không phải chỉ có hai sao, bây giờ lại thành bốn."

Ba con quái thứ kia nói chuyện với nhau mây câu sau đó nhảy cao lên.

"Ta và Triêu Ca mỗi người phụ trách một con, Hồi Âm ngươi và Liễu Nhiễu đối phó một con, nếu như khong đánh lại nhớ tránh trước." Dạ Huyền đơn giản phân phó vài câu, thì cùng Triêu Ca mỗi người cùng nghênh tiếp một con quái vật.

Con còn lại cứ nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu, sau đó cười một tiếng, tiếng cười quỷ dị. Sau đó nâng bộ vuốt đen thui như mực đánh về phía Liễu Nhiễu.

Liễu Nhiễu nhẹ nhàng lắc người né tránh, miệng thầm nhẩm mấy câu thần chú. Động tác con quái vật kia thay đổi chậm chạp hơn rất nhiều, Lâm Hồi Âm lúc này mới hội tụ tiên lực, xuất vô số chiêu về phía con quái thú kia.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu phối hợp hồi lâu,, sớm đã có sự ăn ý, hai người bọn họ chỉ thử một lần đã biết con quái vật này so với đám yêu mà các nàng chạm phải lúc trước mạnh hơn rất nhiều.

Quái vật kia không biết có yêu thuật bao nhiêu, chỉ là ỷ vào thân mình lo lớn, xuất chiêu cũng không để ý chương pháp, tuy đơn giản nhưng có thể lấy mạng của người khác.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu cố hết sức đối phó, hai người chỉ có thể vừa đánh vừa tránh đòn. Cách đó không xa, Dạ Huyền luôn chú ý đến Lâm Hồi Âm, phát hiện nàng và Liễu Nhiễu càng lúc càng chật vật, cắn răng một cái, nhìn quái vật trước mặt mình gia tăng tiên lực, trực tiếp đánh ngất nó. Sau đó phi thân bay đến trước mặt Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu, giúp họ đối phó con quái vật kia.

Quái thú nhìn anh em mình bị đánh bất tỉnh nằm trên mặt đất, trở nên điên cuồng không ngừng gầm thét giương nanh múa vuốt nhào đến chỗ Dạ Huyền.

Dạ Huyền lâm nguy không loạn bình tĩnh ứng phó với chiêu thức của quái thú.

Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu bị sát khí tản ra có chút mờ mịt không mở mắt ra được, liên tục lùi về phía sau.

Lâm Hồi Âm khom người nhìn Dạ Huyền còn Liễu Nhiễu thì thở hổn hển nhìn Triêu Ca.

Mà quái vật vốn bị Dạ huyền đánh ngất bất ngờ mở mắt, thấy lâm Hồi Âm đưa lưng về phía mình cách đó không xa đột nhiên bắn người, giơ móng vuốt màu đen đánh lên đầu Lâm Hồi Âm.

"Hồi Âm, cẩn thận!" Liễu Nhiễu phát hiện điều bất thường nghiêng đầu thấy cảnh tượng như vậy không nhịn được khẽ hô một tiếng, sau đó nhanh chóng ngưng tụ tiên khí.

Lâm Hồi Âm nghe Liễu Nhiễu nhắc nhở, kinh ngạc quay đầu lúc này mới cảm nhận được móng vuốt sắc bén đang tấn công mình. Nàng vừa quay đầu đã

thấy móng vuốt của quái thú kia đưa đến, đánh thẳng vào mặt mình. Nàng nhất thời ngây người sợ run cứng ngắc đứng tại chỗ không biết nên làm gì.

Dạ Huyền nghe thấy tiếng hét của Liễu Nhiễu, thấy một màn như vậy nhất thời không nghĩ nhiều xoay người một cái động tác nhanh nhẹn nhảy đến bên người Lâm hồi Âm, kéo nàng đang ngây người ra vào ngực mình. Ánh sáng màu đỏ đánh về phía con quái vật đang giương nanh bay về phía Lâm Hồi Âm.

Quái vật kia bị Dạ Huyền chặt đứt mất một cánh tay, không kịp phát ra tiếng gào thét đã ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 376: Là nàng yêu hắn sao? (16)

Lâm Hồi Âm thở dốc một cái, nghĩ đến một màn vừa rồi vẫn còn thấy sợ hãi. Nếu lúc nãy mà bị quái vật kia bắt được sợ là cả gương mặt nàng đều bị hủy.

Ý tưởng này còn chưa dứt cả người nàng đã bị một sức lực đẩy ngã xuống đất, sau đó bên tai truyền đến một tiếng kêu đau.

"Nhị hoàng tử!" Lâm Hồi Âm vẫn chưa hoàn toàn phản ứng rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra thì nghe được tiếng gọi của Liễu Nhiễu, sau ngay đó là giọng nói của Triêu Ca: "Dạ Huyền."

Dạ Huyền làm sao?

Trong nháy mắt Lâm Hồi Âm thấy hốt hoảng, cả người nàng bị Dạ Huyền đè lên không thể quay đầu lại nhìn. Nhưng phát hiện một dòng chất lỏng rơi xuống mặt mình, nhỏ xuống mặt đất, còn có mùi tanh của máu xộc thẳng vào mũi.

Lâm Hồi Âm nghiêng đầu thì thấy từng giọt máu lần lượt nhỏ xuống.

Lòng nàng đột nhiên co lại, sau đó vội vàng lật người.

Nàng nhanh chóng bò ra khỏi ngực Dạ Huyền, thấy sắc mặt hắn tái nhợt, quần áo màu hồng bị máu tươi nhuộm đẫm.

Tại sao hắn lại chảy nhiều máu như vậy?

Bị thương ở đâu sao?

Lâm Hồi Âm luống cuống nhìn khắp nơi, phát hiện ba con quái vật đã chết hai chỉ còn lại một con đang chiếu đấu với Liễu Nhiễu và Triêu Ca.

Bây giờ người có thể chiếu cố Dạ Huyền chỉ có nàng.

Tay Lâm Hồi Âm sờ soạng trên người Dạ Huyền, một lúc sau mới phát hiện máu chảy ra từ lưng hắn.

Hồi Âm cật lực lật cả người Dạ Huyền lại, thấy thịt trên lưng hắn đều bị quái vật xé rất làm người khác thấy mà giật mình. Nàng căng thẳng xổ hết đồ trong túi vải tùy thân ra, lấy ra mấy chai lọ, không biết có phải thuốc trị thương hay không tất cả đều rải lên người hắn.

Những thuốc kia đều là Tường Vi chuẩn bị, nàng đã tinh luyện rất nhiều năm, dược liệu cực tốt. Bôi lên lưng Dạ Huyền không bao lâu thì máu cũng cầm lại.

Sau đó Lâm Hồi ÂM lại tiếp tục tìm kiếm, tìm tiên đan Tường Vi cho, sau đó nâng đầu Dạ Huyền lên, đút vào miệng hắn.

Dạ Huyền đang đánh nhau với yêu quái thì nhảy tới cứu Lâm Hồi Âm. Tuy hắn có thể giết chết quái vật muốn hại nàng nhưng lại không thể tránh đòn của con còn lại.

Hắn biết trong lúc đấu không thể phân tâm.

Nhưng mà nếu hắn không nhảy ra cứu nàng thì người bị thương bây giờ sẽ là nàng.

Móng vuốt của yêu quái kia đánh lên lưng hắn rất đau đớn, hắn cảm thấy tiên lực mình bị nén lại. Năm trăm năm qua bị đuổi giết, hắn biết cảm giác này là trúng độc.

Cảm giác đó rất đau đớn nhưng cả người hắn chỉ choáng váng một chút.

Rất nhanh tỉnh táo lại, mở mắt ra thấy Lâm Hồi Âm đang cố gắng chăm sóc thân thể hắn, hắn không nhận ra nàng đang làm gì, chỉ cảm thấy toàn thân bị

lật tới lật lui.

Sau đó hắn cảm giác được nàng ôm đầu mình, đầu ngón tay cạy môi hắn ra, nhét đan dược vào trong miệng hắn.

Hắn nhanh chóng nuốt xuống, sau đó mở mắt thấy Lâm Hồi Âm không bị hao tổn gì mới thở phào nhẹ nhõm: "Lần này rốt cuộc ta đến kịp."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 377: Là nàng yêu hắn sao? (17)

Hắn nhanh chóng nuốt xuống, sau đó mở mắt thấy Lâm Hồi Âm không bị hao tổn gì mới thở phào nhẹ nhõm: "Lần này rốt cuộc ta đến kịp."

Lâm Hồi Âm nhíu mày, có chút không hiểu đến kịp hay không đến kịp là có ý gì.

Một người trước sau luôn ngông cường giờ phút này sắc mặt lại trắng nhợt, toàn thân yếu ớt giống như nam tử sức trói gà không chặt bỗng chợt thấy sợ hãi, nhất thời không biết phải nói gì, chỉ lắc đầu nói: "Ngươi đừng nói chuyện, nghỉ ngơi đi."

Nhưng mà Dạ Huyền căn bản như không nghe lời nàng vậy, nhìn nàng khẽ nở nụ cười.

Nụ cười của hắn rất đẹp.

Dù cho bây giờ hắn bị thương thì cũng đẹp đến khuynh thành.

Nhưng nụ cười kia rơi vào mắt Lâm Hồi Âm đã không còn thấy xinh đẹp nữa, nàng hoảng hốt, có chút lo sợ không hiểu được.

Nhưng Dạ Huyền vẫn cười, giống như gặp phải chuyện vui vẻ nhất trên đời vậy, cười rất rạng rỡ.

Đúng vậy, hắn thật sự rất vui.

Ngàn năm trước nàng từ đài tru tiên gieo mình xuống hắn không kịp ngăn nàng lại.

Nàng năm sau nàng trở lại đông hoang đại lục, hắn tìm được nàng. Nhưng không nhận ra nàng là Thanh Âm chuyển thế đã làm nhiều chuyện tổn thương nàng.

Sau khi nàng bị tiên phi mang đi, bị yêu ma vây khốn ở Tây Lương, hắn luôn chậm một bước...

Giữa hắn và nàng giông như Liễu Nhiễu đã từng nói, không thể cùng nhau xuất hiện.

Cho nên hắn luôn không đuổi kịp nàng.

Nhưng bây giờ, rốt cuộc hắn đã theo kịp.

Trời mới biết hắn vui vẻ đến chừng nào.

Nếu không như vậy thì có lẽ nàng và hắn chỉ mãi mãi sẽ là bỏ qua, bỏ qua và bỏ qua...

Không biết có phải vì bị thương hay không mà ánh mắt Dạ Huyền có chút mê ly, nhưng trên gương mặt vẫn mang theo nụ cười, ý vị sâu xa: "Ngươi không biết... Ta rất sợ không đuổi kịp ngươi.... Ta đã không kịp một ngàn năm, ta sợ lần này lại không đuổi kịp..."

Lâm Hồi Âm không biết Dạ Huyền nói vậy là có ý gì.

Nhưng nhìn nụ cười yếu ớt của hắn, nàng tháy lòng mình lạnh băng, nhiệt độ toàn thân cũng trở nên lạnh lẽo.

Tay Dạ Huyền khẽ động, nắm lấy tay nàng, nhận thấy nàng run rẩy, cau mày hỏi: "Ngươi lo lắng cho ta sao?"

Lâm Hồi Âm không nghĩ đến lúc này Dạ Huyền còn hỏi nàng một câu như vậy. Nàng nhìn vào mắt hắn một lúc, phát hiện ra sự khao khát trong ấy, không kiềm chế được mà gật đầu: "Đúng vậy, ta lo cho ngươi."

Dạ Huyền cười cười, sắc mặt khẽ ửng đỏ: "Ta rất cao hứng."

Dạ Huyền nói xong câu đó, vốn đang bị trọng thương lại như gặp được kỳ tích, từ dưới đất ngồi dậy.

Lâm Hồi Âm cau mày theo bản năng đẩy hắn ra nhưng hắn lại lắc đầu một cái: "Ta không sao."

Dừng một chút hắn lại nói thêm: "Hồi Âm, ngươi có thể lo lắng cho ta, ta thật sự rất vui!"

Nói xong Dạ Huyền đứng dậy, cố che đậy sự yếu ớt vì trúng độc, dùng sức thúc giục tiên lực trong cơ thể, làm tan vết máu trên áo quần mình, khôi phục lại dáng vẻ sạch sẽ ban đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 378: Là nàng yêu hắn sao? (18)

Ngẩng đầu lên Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm đầy hoài nghi, ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn mình thì hắn cười cười, nhún vai một cái, ung dung nói: "Ta không sao, chúng ta chuẩn bị một chút rồi lên đường, ở chỗ này trễ nãi thời gian không ít rồi."

Mà cách đó không xa Triêu Ca và Liễu Nhiễu cũng đã hợp lực đánh chết con quái vật kia.

Triêu Ca bước lên trước, quan sát Dạ Huyền một lượt, hỏi: "Ngươi ổn chứ?"

Dạ Huyền kiêu căng ngẩng đầu lên, khinh thường nói: "Chỉ là quái vật mà cũng đòi gây tổn thương cho ta?"

Dạ Huyền thật sự rất lợi hại, Lâm Hồi Âm đã chính mắt nhìn thấy, nàng thấy hắn khôi phục lại vẻ kiêu ngạo trước sau như một kia, con tim lo lắng cuối cùng cũng dịu xuống một chút, lúc này mới khẽ thở phào một cái.

Triêu Ca không nói gì, gật đầu một cái sau đó hướng về phía Liễu Nhiễu nói: "Chúng ta xuất phát thôi, ở chỗ này không an toàn."

.....

Bốn người bọn họ cưỡi ngự kiếm bay theo hướng Tây.

Triêu Ca, Hồi Âm, và Liễu Nhiễu không biết trên móng vuốt của yêu quái có độc, mà Dạ Huyền từ đầu đến cuối đều bắt kịp tốc độ nên làm cho mọi người càng nghĩ hắn không có gì đáng ngại, chẳng qua chỉ là bị thương ngoài da.

Lần này bay liên tục chừng bảy giờ, trước mắt thấy vô vọng nhai chỉ cách chưa đến ba mươi cây số nữa Triêu Ca mới đề nghị: "Chúng ta dừng lại nghỉ ngơi chút, sau đó bay ra khỏi Tây Lương."

Dạ Huyền gật đầu không cự tuyệt, đạp thân kiếm hạ xuống mặt đất sau đó đọc thần chú thu hồi kiếm."

Triêu Ca lại lấy thức ăn trong túi vải ra chia cho mọi người.

Dạ Huyền vừa xuống mặt đất đã tùy ý nằm trên đất nhắm nghiền hai mắt lại.

Lâm Hồi Âm đưa thức ăn đến cho Dạ Huyền, theo thói quen đẩy hắn một cái.

Dạ Huyền mở mắt ra.

Lâm Hồi Âm lắc lắc thức ăn trên tay: "Có muốn ăn chút gì không?"

Dạ Huyền lắc đầu một cái, lười biếng nhắm mắt lại lần nữa.

Lâm Hồi Âm cũng chỉ cho rằng Dạ Huyền đã lâu không nghỉ ngơi nên có chút mệt, vậy nên cũng không nghĩ nhiều mà tự mình ăn thức ăn.

Sắp trở về đông hoang đại lục, ai cũng đều thấy hưng phấn, cho nên trong nháy mắt cảm thấy không hề mệt mỏi vậy, ai cũng không có tâm trạng để ngủ.

Nhiệt độ ở đây khá thấp, Triêu Ca đốt lửa cùng Hồi Âm và Liễu Nhiễu ngồi quanh nói chuyện phiếm. Riêng Dạ Huyền thì nằm ở cách đó không xa, nhắm chặt mắt giống như đang ngủ say vậy.

Trong lúc bất chợt từ phía xa có con thỏ nhảy qua, Triêu Ca nhặt một cây côn gỗ trên đất phóng về phía con thỏ, vừa vặn bắn trúng bụng nó, con thỏ kia nhất thời mềm nhũn nằm trên đất.

Liễu Nhiễu đứng dậy bước đến xách thỏ về, sau đó nhanh chóng lột da, tìm một thanh gỗ khác xuyên qua người thỏ, đặt trên lửa nướng.

Mặc dù không có gia vị gì nhưng là thỏ rừng sau khi nướng mùi vẫn rất thơm.

Mỗi người trải qua đoạn thời gian sống ở Tây Lương mỗi ngày đều lo lắng đề phòng, cơm canh đạm bạc, bây giờ trong lúc bất chợt lại có thị, Lâm Hồi Âm và Liễu Nhiễu đều tỏ ra kích động.

Lúc thỏ nướng gần chín, Lâm Hồi Âm lên tiếng gọi Dạ Huyền nhưng mà kêu mấy tiếng hắn cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Lâm Hồi Âm cau mày, có chút hoài nghi bước đến bên người Dạ Huyền, đẩy hắn một cái, phát hiện hắn chẳng có chút phản ứng nào. Nàng cảm thấy không đúng sau đó chạm vào tay Dạ Huyền một cái, phát hiện....

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 379: Là nàng yêu hắn sao? (19)

Lâm Hồi Âm biết nhiệt độ cơ thể Dạ Huyền luôn cao hơn nàng một chút, nhưng lần này cao như vậy thì có chút quỷ dị. Nàng nhíu mày, lại đưa tay nắm lấy tay hắn, phát hiện lòng bàn tay hắn nhiệt độ cao kinh khủng. Lúc này nàng mới hoàn toàn luống cuống, ngón tay run rẩy chạm lên trán Dạ Huyền, cảm thấy có gì đó không đúng mới nhẹ nhàng lay bả vai Dạ Huyền, nhỏ giọng kêu hắn: "Dạ Huyền..."

Triêu Ca và Liễu Nhiễu cũng nhận thấy bên này có gì không đúng nên vội vàng đi đến.

Triêu Ca đưa tay ra, chạm vào trán Dạ Huyền mi tâm nhíu chặt: "Hắn bị sốt."

"Tại sao có thể như vậy?" Lâm Hồi Âm sờ một bên mặt của Dạ Huyền, ngước mắt nhìn Triêu Ca: "Vừa rồi hắn còn rất khỏe sao đột nhiên lại sốt cao như vậy?"

Biểu tình của Triêu Ca trở nên nghiêm túc, thật sự hắn cũng không hiểu tình huống này, lúc Dạ Huyền cưỡi ngự kiếm phi hành không hề để lộ chút sơ hở nào.

Liễu Nhiễu nắm cổ tay Dạ Huyền, nghiêng đầu cảm thụ mạch tượng của hắn, sau một lúc mới nói: "Hắn trúng độc."

"Trúng độc?" Lâm Hồi ÂM kinh ngạc, sau đó nghĩ dọc trên đường đén đây Dạ HUyền chỉ bị thương duy nhất một lần, chính là hơn bảy giờ trước hắn nhảy vào cứu nàng, bị quái vật quào bị thương.

Ngón tay Lâm Hồi ÂM run run, giống như nghĩ ra điều gì vội cởi áo quần Dạ Huyền ra.

Cùng lúc đó ngón tay Triêu Ca cũng chạm vào áo quần Dạ Huyền.

Hai ngón tay khẽ chạm vào nhau trong tích tắc.

Triêu Ca cảm thấy như mình bị điện giật vậy, toàn thân cảm thấy tê dại. Ngón tay Lâm Hồi Âm đưa về phía sau, sau đó vòng qua tay Triêu Ca, cúi thấp đầu bắt đầu cởi áo quần Dạ Huyền.

Đầu tiên Lâm Hồi Âm cởi trường áo dài của hắn, không biết là do khẩn trương hay đáy lòng lo lắng mà ngón tay không ngừng run rẩy, nhiều lần suýt nữa chạm phải những thứ khác trên người Dạ Huyền.

Triêu Ca nhìn cô gái cúi đầu trước mắt, ánh mắt hoảng hốt. Từ khuôn mặt trắng nõn của nàng hắn từ từ dời tầm nhìn xuống đầu ngón tay nàng. Nghĩ đến mới vừa rồi tay hắn và tay nàng vô tình chạm nhau, hắn có chút giật mình lẫn thinh thích, chỉ là sau một lúc lại cảm thấy sợ hãi.

Hắn thấy bàn tay thon nhỏ của nàng cứ kỳ kèo trên người Dạ Huyền hồi lâu cũng không cởi được trang phục của hắn ra, đành đưa tay đến, lãnh đạm lên tiếng: "Để ta."

Trong mơ hồ, Dạ Huyền cảm giác được có một người luôn sờ soạng trên ngực mình nên mê man mở mắt, thấy Lâm Hồi Âm đang lo lắng quơ tới quơ lui trên ngực hắn. Mà Triêu Ca lại đưa tay về phía tay nàng, hắn không biết chuyện gì đang xảy ra chỉ là lúc tay Triêu Ca sắp chạm vào tay Lâm Hồi Âm thì nhanh chóng đưa tay, nhanh hơn Triêu Ca một bước nắm lấy tay Lâm Hồi Âm.

Lâm HỒi Âm lúc này mới ngẩng đầu lên, thấy ánh mắt của Dạ Huyền tản ra một tầng mệt mỏi. Nàng còn chưa mở miệng Dạ Huyền đã nuốt nước miếng một cái, Lâm Hồi Âm cảm thấy cổ họng khô khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 380: Là nàng yêu hắn sao? (20)

Lâm HỒi Âm lúc này mới ngẩng đầu lên, thấy ánh mắt của Dạ Huyền tản ra một tầng mệt mỏi. Nàng còn chưa mở miệng Dạ Huyền đã nuốt nước miếng một cái, Lâm Hồi Âm cảm thấy cổ họng khô khóc. Dạ Huyền lên tiếng: "Bây giờ phải lên đường sao?"

Vừa nói hắn vừa nắm tay Lâm Hồi Âm, cố gắng ngồi dậy.

Chỉ là lúc vừa ngồi dậy được một nửa thì đã bị Triêu Ca đè bả vai lại, lần nữa kéo về trên đất: "Ngươi trúng độc, ta giúp ngươi xem qua một chút."

Đùa gì chứ, giúp hắn xem qua... Hắn đã cứng rắn chống đỡ bảy giờ, chỉ còn lại không quá ba giờ nữa chẳng lẽ hắn không cầm cự nổi.

Coi như như hắn ngất đi cũng phải đợi lúc đưa Lâm Hồi Âm ra khỏi Tây Lương.

Dạ Huyền cau mày, mi mắt tản ra một tia tàn khóc, hắn nghĩ cũng không muốn, trực tiếp nói: "Ta không sao, chúng ta lên đường."

Dạ Huyền nói xong đưa tay lên, hất tay Triêu Ca ra, muốn ngồi dậy lần nữa nhưng lần này hắn vừa đứng dậy được một nữa cả người đã vô lực ngã xuống.

Hắn cau mày tay nắm chặt thành quả đấm, muốn dùng tiên lực tụ độc tố trong cơ thể lại, nhưng sau mấy lần hắn cảm thấy tiên lực bắt đầu xông ngược, không cẩn thận còn làm độc lan truyền nhanh hơn, nhịn không được mà phun ra một ngụm máu tươi.

Là máu đen.

Ngay sau đó sắc môi của Dạ Huyền bắt đầu trên nên đen tím.

Lâm Hồi Âm kinh hãi.

Liễu Nhiễu trấn định phân phó: "Phong bế tim hắn, tránh độc tố xâm nhập."

Đi kèm với giọng nói của Liễu Nhiễu, Triêu Ca nhanh chóng xuất thủ, điểm hai cái lên đại mạch trước ngực của Dạ Huyền.

Liễu Nhiễu đứng dậy, nhìn chung quanh phát hiện một cái sơn động cách đó không xa, lên tiếng nói: "Trước mắt chúng ta đưa hắn vào sơn động, tống độc trong cơ thể hắn ra."

"Ta không sao." Sắc mặt Dạ Huyền ảm đạm, mỗi một lần hô hấp như nặng nề gấp vạn lần vậy. Hắn nhắm mắt lại, giọng nói không chút gợn sóng giống như người bị trúng độc không phải hắn vậy.

Nhưng mà Triêu Ca căn bản không hề để ý đến hắn, chẳng qua là nắm chặt tay Lâm Hồi Âm, đáy lòng dâng lên cảm giác cực kỳ áy náy.

Thời khắc cuối cùng hắn lại làm nàng liên lụy.

.....

Sơn động không lớn được xem là sạch sẽ, bên trong trống rỗng chẳng có bất kỳ thứ gì, suốt đường đi Liễu Nhiễu gom nhặt cỏ khô, phủ xuống đất được tạm xem như là giường.

Triêu Ca đặt Dạ Huyền lên cỏ khô.

Mà suốt chặng đường này tay Dạ Huyền vẫn luôn nắm chặt tay Lâm Hồi Âm, cái nắm tay dùng sức giống như đến chết cũng không buông vậy.

Ngón tay Lâm Hồi Âm bị nắm có chút đau nhưng cũng không hề phát ra âm thanh.

Dạ Huyền nhắm mắt lại, hô hấp khó khăn, hắn cảm thấy trong cơ thể mình như đóng băng vậy. Một lúc lại nóng ran, toàn thân lúc nóng lúc lạnh. Cứ thay nhau luân phiên hành hạ hắn, làm hắn trở nên mơ màng, sau đó giống như thiếu nước vậy, miệng lưỡi khô khốc, khó chịu dị thường, toàn thân không có chút sức lực nào.

Lâm Hồi Âm khẽ giật giật tay mình, muốn rút tay ra khỏi tay hắn, nhưng đột nhiên Dạ Huyền lại dùng sức, Lâm Hồi Âm sợ không dám lộn xộn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 401: Ta không cho ngươi chết [1]

401. Ta không cho ngươi chết [1]

"Hoàng thái tử --"

"Thái tử ca ca --"

Liễu Nhiễu và Liên Y thấy một màn như vậy, đồng loạt đứng dậy, đi đỡ Triều Ca.

Triều Ca nâng tay đẩy Liễu Nhiễu và Liên Y, ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền.

Dạ Huyền nhìn Triều Ca, kiêu căng cười nhạo một tiếng:"Ngươi cảm thấy ngươi như vậy, xứng để yêu nàng sao?"

Sắc mặt Triều Ca trầm xuống.

"Bây giờ, ta sẽ dạy cho ngươi, cái gì gọi là yêu một người!"

Dạ Huyền vừa dứt lời, hắn liền thả người nhảy ra kết giới, nhảy xuống vực sâu vạn trượng.

Triều Ca, Liên Y, Liễu Nhiễu căn bản không kịp phản ứng, chỉ nhìn thấy trước mặt một đoàn hồng ảnh hiện lên, trên mây, đã không còn bóng dáng Dạ Huyền.

Bởi vì Dạ Huyền rời đi, đám dơi xung quang két giới cũng lao theo hắn.

Trên mây, hoàn toàn an toàn.

Liên Y mưu kế đạt thành, tuy ngã xuống, nhưng cũng là Lâm Hồi Âm ả ghét nhta, trong lòng cũng cảm thấy đáng giá.

Bất quá hoàn hảo, Liễu Nhiễu cũng không có chiếm được nửa điểm ưu việt, trên người bị huyết dơi cắn vài nhát, ít nhiều cũng giải khí.

Nhưng là, nàng ngàn tưởng vạn tưởng, thật không ngờ, nàng yêu Dạ Huyền, thế nhưng hắn lại theo Lâm Hồi Âm nhảy xuống vạn trượng vực sâu.

Nàng lo lắng ghé vào mây, nhìn Dạ Huyền đang rơi xuống, toàn thân run rẩy.

Liễu Nhiễu cũng trắng nhách, sau một lúc lâu mới vươn tay nâng Triều Ca:"Hoàng thái tử, ngươi có khỏe không?"

Triều Ca không lên tiếng, chỉ kinh ngạc nhìn hồng ảnh đang rơi xuống, tuyết trắng tóc dài bị gió thổi tản ra, toàn thân tràn ngập hơi thở xinh đẹp, bên tai vòn quanh câu nói của Dạ Huyền -- ngươi cảm thấy ngươi như vậy, xứng đáng để yêu nàng sao?

Xứng đáng để yêu nàng sao?

Hắn xứng sao?

Ngàn năm trước, hắn không bảo vệ được nàng, ngàn năm sau, hắn vẫn như thế..... Như vậy, xứng có được tình yêu sao?

.....

Lâm Hồi Âm căn bản không kịp phản ứng, thậm chí nàng còn chưa rõ đã xảy ra chuyện gì, cả người nhẹ bẫng, rớt ra khỏi mây.

Nàng cảm thấy trên người bị thứ gì sắc lẻm cắm vào đau đớn, sau đó nhìn thấy Liễu Nhiễu bên cạnh được Triều Ca túm về lại kết giới.

Theo bản năng nàng vươn tay, nghĩ bọn họ cũng sẽ cứu nàng, nhưng là, rất nhanh, nàng đã bị huyết dơi vây hãm, sau đó toàn thân khắp nơi, đều là đau đớn truyền đến.

Liễu Nhiễu là bạn tốt nhất của nàng, cô ấy được cứu, nàng cũng rất vui mừng.

Nhưng mà, trong lòng nàng, vẫn cảm thấy khổ sở, cảm thấy mình như bị bọn họ vứt bỏ.

Nàng tưởng, lúc này, nàng xong đời..... Bọn họ bốn người, đâu có cùng nhau đi đến Tây Lương, nhưng là, thật không ngờ, cuối cùng chết, cũng là nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 402: Ta không cho ngươi chết [2]

402. Ta không cho ngươi chết [2]

Nhưng cứ chết đi như vậy, cũng thật tiếc nuối.

Nàng còn một chuyện quan trọng chưa làm.

Nhưng mà, nàng lại không nghĩ ra, chuyện quan trọng kia, là chuyện gì?

.....

Nàng không thể chết được.

Không có hắn cho phép, ai cũng không thể cướp nàng khỏi hắn.

Hắn đáp ứng nàng, phải dẫn nàng bình an ra khỏi Tây Lương, hắn phải làm được.

Cây thuốc phiện đan dược hiệu sớm qua, nhưng là, giờ này khắc này, hắn lại bởi vì lo lắng cho nàng, hoàn toàn quên đi đau đớn..

Bởi vì sợ hãi, hắn toàn thân đều run.

Hắn nghĩ cũng không có nghĩ liền gạt kiếm, mở đường máu, hướng về phía Lâm Hồi Âm nhảy lên.

.....

Không biết có phải do mất nhiều máu hay không, Lâm Hồi Âm cảm thấy ý thức trở nên mơ hồ.

Nàng loáng thoáng nhìn thấy, có bóng hồng quen thuộc lao về phía mình.

Sau đó đầu óc nàng, chợt hiện qua ánh sáng, đúng nhỉ..... Nàng nhớ ra, chuyện quan trọng nàng chưa làm, chính là trước khi chết, thật đáng tiếc không được nhìn Dạ Huyền lần cuối.

Ý nghĩ này rất quen thuộc, trước khi rớt xuống Tây Lương, tần lâm sinh tử, nàng cũng muốn gặp hắn.

Lần ấy, nàng không hiểu mình bị sao, nhưng hiện tại, nàng mơ hồ nghĩ tới.

Nàng thấy bóng người càng ngày càng gần, gần, dung mạo nam tử, dần rõ ràng sáng tỏ.

Lâm Hồi Âm theo bản năng vươn tay, muốn đụng vào nam tử trước mặt.

Tay nàng vừa duỗi ra, liền bị hắn cầm, sau đó nàng cảm giác mình bị một cỗ khí lực vùng lên, rơi vào vòng ôm ấm áp quen thuộc.

Là nàng nhớ đến hắn, cho nên mớ xuất hiện ảo giác sao?

Nhưng ảo giác này, sao thật thế?

"Hồi Âm, ngươi sao rồi?" Dạ Huyền ôm chặt lấy nàng, đem nàng vòng vào chính mình trong lòng, quanh thân màu đỏ hào quang hình thành một cái lồng, đem hai người hộ ở bên trong.

Lâm Hồi Âm trừng mắt nhìn, không có lên tiếng, chỉ ngơ ngác nhìn Dạ Huyền -- ảo giác này thật chân thật, thanh âm đều tương tự, thậm chí nàng đều có thể cảm giác được hô hấp của hắn.

"Hồi Âm?"

Không biết có phải âm điệu quá mức ôn nhu, hốc mắt Lâm Hồi Âm lập tức có chút phiếm hồng, nàng theo bản năng vươn tay, sờ sờ khuôn mặt nam tử, lại phát hiện mình đụng vào thật như thế.

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm đỏ mắt, tưởng nàng sợ hãi, vươn tay, vỗ lưng nàng, thấp giọng dỗ:"Ngoan, ngoan..... Ta ở đây, không sợ....."

Lâm Hồi Âm thân mình cứng đờ, theo bản năng lại rất nhanh sờ soạng hai thanh Dạ Huyền, sau đó thế này mới hậu tri hậu giác phát hiện, mình không phải đang nằm mơ, này hết thảy đều là sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 403: Ta không cho ngươi chết [3]

403. Ta không cho ngươi chết [3]

Dạ Huyền xuất hiện.

Này hết thảy không phải là mộng.

Dạ Huyền thật sự xuất hiện.

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu lên, phát hiện, trên đỉnh đầu vẫn lf đám đen một mảnh, huyết dơi bay quanh kết giới, phát ra tiếng kêu gào gào.

Nàng có chút nhận không ra mình đã rơi xuống thấp cỡ nào, cúi đầu, chỉ thấy đám nước đen ngòm, khoảng cách vẫn có chút xa xôi, bởi vì rơi xuống, bên tai như có tiếng gió thét gào, nàng không biết mình còn rơi xuống bao lâu mới có thể rơi vào trong nước.

Càng không biết, đám nước đen như vậy, rốt cuộc cất giấu kết cục gì.

Nhưng nàng không sợ hãi.

Thậm chí, nàng đều không cảm thấy đau đớn do huyết dơi cắn.

Nguyên lai, nàng không chỉ có một mình, nàng cũng không bị vứt bỏ.

Lâm Hồi Âm phân không rõ là cảm động hay là kích động, chỉ cảm thấy mừng rỡ, nàng cười, vừa cười vừa khóc, sau đó nâng tay, ôm chặt lấy cổ Dạ Huyền.

Nàng ôm thực chặt.

Nhưng nàng vẫn cảm thấy không đủ.

Vì thế, nàng liền dùng sức ôm càng chặt.

Dạ Huyền bị nàng siết có chút thở không nổi, chỉnh khuôn mặt đều đỏ lên, hắn nhìn nàng có khóc có cười, đáy lòng lo lắng, miễn cưỡng nghẹn cổ họng không để cho mình ho khan, run run nâng tay, như là hống dỗ trẻ con, nhẹ nhàng vỗ lưng nàng.

Lâm Hồi Âm quẹt nước mắt nước mũi mặt lên người Dạ Huyền, đột nhiên nghe được Dạ Huyền ho khù khụ, nàng thế này mới nghiêng đầu, nhìn thấy gương mặt Dạ Huyền vốn trắng nõn, giờ đỏ bừng, nàng dừng một chút, thế này mới nhận ra mình, tay vẫn gắt gao ôm cổ Dạ Huyền, sau đó liệt thần, hàm chứa lệ, kích động lại hưng phấn nói:"Ta rất vui..... Dạ Huyền, ta thật sự rất vui....." Nói xong nói xong, nước mắt lại rơi xuống:"Ta còn nghĩ bọn ngươi đều vứt bỏ ta..... Ngươi không biết, ta một mình rơi xuống, ta sợ lắm..... Ta sợ các ngươi đều vứt bỏ ta....."

Dạ Huyền nghe được Lâm Hồi Âm khóc khóc cười cười nói những lời này, đáy lòng nhịn không được lại hiện lên một cỗ sát khí, hắn sở dĩ xâm nhập Tây Lương, bất quá vì bảo vệ Lâm Hồi Âm, nhưng đến cuối cùng, lại khiến nàng gặp phải nguy hiểm!

Dạ Huyền nâng tay, thủ sẵn vào đầu Lâm Hồi Âm, ấn nàng vào trong ngực mình, mặt mày chớp chớp, mới kiềm xuống sát khí trong lòng, cúi đầu, hôn tóc nàng:"Hồi Âm, cho dù cả thế giới đều vứt bỏ ngươi, ta cũng sẽ ở bên cạnh ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 404: Ta không cho ngươi chết [4]

404. Ta không cho ngươi chết [4]

Lâm Hồi Âm không lên tiếng, càng siết chặt Dạ Huyền.

Nam tử thấy nàng chủ động, ôm nàng thắt lưng, siết chặt.

Thế giới trong nháy mắt trở nên im lặng.

Tiếng dơi kêu bên ngoài như bị ngăn cách

Lâm Hồi Âm cùng Dạ Huyền giống như là quên mất sở hữu bình thường, trong tai rốt cuộc nghe không thấy gì thanh âm, trong mắt chỉ có lẫn nhau tồn tại lặng lặng ôm nhau.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được thân thể run rẩy của nàng như mềm oặt.

Nàng có thể rõ ràng nghe thấy tiếng tim đập, trầm ổn hữu lực, nghe mà lòng nàng an ổn.

Dưới thân là vạn trượng vực sâu, cuồn cuộn hắc thủy, quanh thân là sổ lấy vạn kế, thị huyết biên bức.

Trong cục diện sinh tử không biết, một khắc này, tan thành mây khói, vô duyên cớ vô cớ cứ như vậy nhiều ra tình ý kéo dài, mềm mại triền miên khuynh hướng cảm xúc.

Hai người trầm mặc ôm nhau hồi lâu, ngay cả áp bách mười phần rơi xuống cũng trở nên lãng mạn.

Thật lâu sau, Lâm Hồi Âm mới nhẹ nhàng nghiêng đầu, nhìn Dạ Huyền, nhẹ giọng hỏi:"Bọn họ an toàn chưa?"

Dạ Huyền biết Lâm Hồi Âm nói, là chỉ Triều Ca, Liễu Nhiễu, Liên Y, hắn đáy mắt hiện lên một chút không hờn giận, hừ lạnh một tiếng, quay đầu, không lên tiếng.

Lâm Hồi Âm cong môi, nghĩ, nam nhân này, như thế nào còn có ngây thơ ngạo kiều như vậy?

Nhưng là, nàng đã có cảm thấy Dạ Huyền thế này, cực kỳ đáng yêu.

Nhịn không được lập tức lại cong môi, ha ha cười, chẳng có gì sợ hãi chớp mắt, nhìn Dạ Huyền, đối với kẻ giết người như ma, lãnh huyết vô tình, nhân người gặp người phát ra ngây thơ:"Ngươi thật keo kiệt nga!"

"Hừ!" Dạ Huyền như là thượng nghiện bình thường, tiếp tục hừ lạnh một tiếng, nghĩ đến Triều Ca, hắn liền tức đầy bụng, hắn tiền trận còn tại Liễu Nhiễu sinh nhật đêm hôm đó, đối với hắn nói, cùng với hắn tranh đoạt Lâm Hồi Âm, biểu tình như vậy kiên quyết, cươi cùng kiên quyết thế, chính là trước mắt sống còn, bỏ mặc nàng? Hắn cả đời này, tuyệt, đối, không, đưa,nàng, cho, gã!

Hắn yêu nữ nhân này, từ nay về sau,, hắn, sẽ, bảo, vệ!

Một lát sau nhi, ngạo kiều tức giận vẫn quay lại nhìn Lâm Hồi Âm:"Bọn họ rất tốt! Phỏng chừng hiện tại đã muốn bình an đi ra Vô Vọng nhai!"

Nói xong, Dạ Huyền trong bụng, lại một cỗ hỏa!

Lâm Hồi Âm gật đầu, không có lên tiếng nữa, chính là nhìn Dạ Huyền, ngưng khí xuất thần.

Dạ Huyền thấy Lâm Hồi Âm nhìn mình, vẻ mặt mới tốt lên.

Lâm Hồi Âm cong môi, đánh vỡ im lặng, lại một lần nữa giống như lơ đãng mở miệng, hỏi:"Ngươi nhảy xuống, có lẽ sẽ chết, ngươi không hối hận sao?"

Hắn và nàng chính là bằng hữu, bạn bè biết nhau chỉ mấy tháng, nàng có gì tốt mà có thể khiến hắn nghĩa vô phản cố nhảy xuống, cùng mình chết?

"Không hối hận." Dạ Huyền kiên định lắc đầu, lập tức hơi nghiêng mặt đi, nhìn mặt Lâm Hồi Âm, đáy mắt hiện lên một tầng ôn nhu, hắn vốn là tuyệt thế khuynh thành, lúc này ánh mắt triền miên đa tình, làm Lâm Hồi Âm không tự chủ được mặt đỏ tim đập, ngay tại khi nàng mất tự nhiên dời mắt, Dạ Huyền lại một lần nữa chậm rãi mở miệng:"Nếu ta không nhảy xuống, ta mới phải hối hận."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 405: Ta không cho ngươi chết [5]

405. Ta không cho ngươi chết [5]

Trời biết, hắn đợi bao nhiêu năm tháng, mới chờ được cơ hội cùng nàng đồng sinh cộng tử?

Hắn như thế nào sẽ hối hận?

Nàng xem quá vô số phim tình cảm, xem qua vô số tiểu thuyết ngôn tình..

Cũng từng bị cảm động một mình nằm trong phòng ngủ, khóc rơi lệ đầy mặt, đáy lòng thổn thức, năm nào tháng nào ngày nào, mình cũng sẽ gặp được một người si tình như vậy.

Mà nay, nàng trước mặt này hồng y đầu bạc tuyệt thế nam tử, đối với nàng nói một câu, không tính là triền miên, thậm chí cũng coi như không tốt đẹp lắm

- nếu ta không nhảy xuống, ta sẽ hối hận.

Lại làm cho nàng cảm động không gì đáng nói nổi.

Cuối cùng, vui mừng, biến thành chủ động.

Lại một lần nữa, chủ động ôm lấy Dạ Huyền.

Trong mắt nàng nhẹ nhàng tràn ra một tầng nước, chậm rãi hướng về phía hắn cọ cọ, nàng lại ngẩng đầu lên, trên mặt lộ vẻ sáng lạn, miệng cười:"Dạ Huyền, có ngươi, ta thật sự không còn sợ hãi, nếu chúng ta trốn không thoát một kiếp, chúng ta tới hoàng tuyền làm bạn, khi chuyển thế, chúng ta không uống canh Mạnh bà, kiếp sau còn có thể nhớ rõ chuyện kiếp này, tiếp tục làm bằng hữu, được không."

Này xem như cùng hắn ước định kiếp sau sao?

Đây là hy vọng xa vời hắn chưa bao giờ dám nghĩ tới.

Dạ Huyền vui mừng, hắn ôm lấy nàng, cảm thấy đáy mắt nổi lên một chút cảm động, hắn mặt mày chớp động hơn phân nửa, mới nhẹ nhàng thư ra một ngụm sợ run khí, làm cho chính mình ngữ khí nghe vững vàng, nói với nàng:"Ân, hảo."

Lâm Hồi Âm cong môi, nhẹ giọng mở miệng:"Ta đột nhiên chẳng sợ gì cà, cho dù ta chết, ta cũng sẽ vui vẻ."

Ở đi vào này xa lạ thế giới, nàng trải qua quá thiệt nhiều thứ sống chết trước mắt, nhưng là lúc này đây, nàng là thật không sợ hãi. Nàng cảm thấy, cứ như vậy đã chết, cũng không có gì khả tiếc nuối.

"Ân." Dạ Huyền nhẹ giọng lên tiếng, lại có vẻ có chút không chút để ý.

Lâm Hồi Âm nhịn không được ngẩng đầu, muốn đi nhìn hắn.

Hắn lại mau nàng từng bước vươn tay, đem của nàng đầu đặt tại của nàng trong lòng:"Đừng nhúc nhích, cứ như vậy, để cho ta ôm một cái,một lát thôi."

Lâm Hồi Âm không trốn tránh giãy dụa, ở trong lòng hắn lẳng lặng nằm.

Thời gian chảy xuôi, Lâm Hồi Âm lại cảm thấy thân thể của mình, xuất hiện một tia biến hóa, nàng kinh ngạc nhíu mi, mới hậu tri hậu giác phát hiện, Dạ Huyền tự cấp nàng chữa thương.

Trên người nàng có vết thương, nhanh chóng khép lại.

Này mới rồi hồn nhiên bất giác đau đớn, thế này mới phô thiên cái địa thổi quét mà đến.

Nhưng mà, cùng với Dạ Huyền trị liệu, nàng rõ ràng cảm giác được đau đớn này lại giống như hàn khí, bị Dạ Huyền rất nhanh đuổi đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 406: Ta không cho ngươi chết [6]

406. Ta không cho ngươi chết [6]

Đợi Lâm Hồi Âm khôi phục lại như thường, cảm giác đang rơi, bỗng nhiên bất động.

Lâm Hồi Âm hồ nghi nhìn bốn phía, mới từ trong lòng Dạ Huyền ngẩng đầu lên, phát hiện sắc mặt Dạ Huyền tái nhợt đến dọa người, mà kết giới màu đỏ chói lọi xung quanh, dần trở nên bạc nhược.

Lâm Hồi Âm biết, chắc chắn vừa rồi hắn chữa thương cho nàng, hao phí tiên lực, hiện tại chống đỡ hết nổi.

"Thương thế của ngươi, bây giờ còn được không? Dược hiệu có phải hết tác dụng rồi?"

Triều Ca nói, thuốc phiện đan dược hiệu rất ngắn, sau khi hết tác dụng sẽ đau đớn gấp nghìn lần.

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm, bởi vì khoảng cách rất gần, hắn có thể thấy đáy mắt nànng, nhìn bóng dáng phản chiếu của mình, hắn nhịn không được nâng tay, vuốt ve mắt mày thanh tú, ngon tay trắng nõn có vẻ có chút lạnh lẽo, hắn chậm rãi miêu tả của nàng mi, của nàng mắt, sau đó nhẹ nhàng cong môi, lên tiếng tán thưởng:"Cảm giác thế này, thật tốt!"

Cảm giác trong mắt nàng có hắn, thật tốt!

Lâm Hồi Âm cảm thấy hắn rõ ràng suy yếu, nàng không rảnh để bận tâm những gì hắn cảm thán, chính là vươn tay, sờ soạng sau lưng hắn, lại đụng đến một mảnh ướt nhẹp, tay nàng cứng đờ, sau một lúc lâu mới dám đưa tay rời đến trước mặt, nhìn thấy màu đỏ tươi, Lâm Hồi Âm há miệng thở dốc, thanh âm có chút bén nhọn:"Tại sao có thể như vậy? Triều Ca không phải đã làm miệng vết thương của ngươi khỏi rồi sao? vì sao bây giờ còn đổ máu?"

Dạ Huyền buông mắt, nhìn máu trên tay nàng, sắc mặt hắn phá lệ bình tĩnh, chậm rãi vươn tay, làm vết máu trong tay nàng hóa thành hư vô, sau đó ngẩng đầu, nhìn nàng kinh hoảng, nhợt nhạt nở nụ cười, lắc đầu, nói:"Hồi Âm, ta còn khoẻ, ta không sao."

Dừng một chút, hắn là sợ nàng không tin, tiếp tục lặp lại một tiếng:"Ta thật sự không có việc gì."

"Đều đã như vậy, còn kêu là không có việc gì? Vậy phải như thế nào mới là có việc?"

Lâm Hồi Âm nói xong, liền lung tung nắm cổ tay Dạ Huyền, đem tiên khí trong cơ thể, một cỗ đưa vào trong cơ thể hắn.

Dạ Huyền " cầm tay nàng, ngăn trở hành động, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn nàng, như muốn nhớ kỹ:"Ngươi cũng sẽ không sao."

Nàng cũng sẽ không sao..... Là ý gì?

Lâm Hồi Âm cau mày, nhìn Dạ Huyền.

Hắn rõ ràng nói là hắn không có việc gì, nàng cũng không có việc gì, bọn họ sẽ không sao, nhưng mà, nàng vẫn cảm thấy, tựa hồ có cái gì không đúng, nhưng mà, nàng lại không biết rốt cuộc không đúng chỗ nào.

Cảm giác như vậy làm cho nàng không yên, nàng cầm lấy tay hắn, bôm bốp xác định:"Ý của ngươi là, chúng ta đều đã không có việc gì, đúng không?"

"Ân. Ngươi không có việc gì, ta sẽ không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 407: Ta không cho ngươi chết [7]

Vô Vọng nhai, đi ngang qua Tây Lương Đông Hoang.

Triều Ca, Liễu Nhiễu, Liên Y ba người mới từ trên mây hạ xuống đất, Liễu Nhiễu bị huyết dơi cắn máu tươi đầm đìa, cổ tay duỗi ra, trực tiếp chiết một cành đào, biến thành trường kiếm, tiếp the, liền hướng về phía cổ Liên Y đâm qua.

Liên Y bị dọa thất kinh hét lên một tiếng, vội vàng trốn tránh, nhưng quần áo vẫn bị trường kiếm của Liễu Nhiễu xé rách

Liên Y vừa mới ổn định, kiếm của Liễu Nhiễu lại theo sát tới, Liễu Nhiễu chiêu chiêu trực tiếp, kinh Liên Y không hề có cơ hội đánh trả, vài lần suýt nữa bị Liễu Nhiễu đâm trúng, nàng sợ tới mức lòng run rẩy, nhìn Triều Ca phía sau, một bên trốn tránh, một bên tội nghiệp hô lên:"Thái tử ca ca --"

Khi trường kiếm của Liễu Nhiễu chỉ còn cách mặt Triều Ca một tấc liền cứng rắn ngừng lại, nàng nhìn Liên Y sau Triều Ca, thanh âm nghiêm khắc mà lại phẫn nộ:"Ngươi đi ra cho ta!"

Liên Y ủy khuất hề hề nhìn Triều Ca:"Thái tử ca ca, ngươi xem hiến tế nàng....."

Liên Y không nói lời nào tế, vừa nói xong, Liễu Nhiễu tức giận lại càng tức giận hơn, lập tức nghiêng người, đâm về phía Liên Y

"A --" Liên Y hét lên một tiếng, theo bản năng trốn tránh, chính là nàng vừa mới lui hai bước, liền giả bộ vô lực, bộ pháp bị kiềm hãm, trường kiếm của Liễu Nhiễu liền đâm vào vai nàng.

Máu tươi trong nháy mắt nhiễm đỏ vạt áo.

Trong mắt Liên Y lập tức chứa đầy nước, cả người mềm nhũn, gục trên đất.

Liễu Nhiễu vẫn cắm kiếm trên vai Liên Y, nàng nhìn chằm chằm ả, lạnh lùng nở nụ cười, dùng sức đâm sâu vào

Triều Ca vẫn im lặng đột nhiên ra tay, bắt lấy cổ tay Liễu Nhiễu:"Nháo đủ chưa!"

Liễu Nhiễu cảm giác được một cơn đau, trong cơ thể vẫn còn tiên khí, nắm trường kiếm liền dừng lại.

Triều Ca mặt mày lạnh lùng nhìn Liễu Nhiễu, liền đi tới trước mặt Liên Y, cúi người, vươn tay điểm lên vai Liên Y vài cái, ngừng huyết.

Liên Y, vẻ mặt suy yếu, ủy khuất vạn phần mở miệng:"Thái tử ca ca, ta không biết ta làm sai cái gì, hiến tế nàng lại như vậy với ta."

Liễu Nhiễu là người lạng lùng bình tĩnh, gặp chuyện gì cũng đều thản nhiên.

Nhưng là lúc này đây, nàng thật sự tức đến cực hạn.

Hiện tại, nàng nghe được Liên Y như vậy giả mù sa mưa, đáy lòng có một cơn tức di động lên, hơi hơi siết tay, nắm lại cây kiếm, một lần nữa hướng về phía Liên Y cấp tốc đâm tới.

"Liễu Nhiễu, ngươi làm gì?" Triều Ca nhíu mày, hiển nhiên là rất bất mãn, phất áo, phất ngã cả trường kiếm lẫn Liên Y.

Liễu Nhiễu quỳ rạp trên đất, thở dốc hơn phân nửa, mới cố chết chống thân thể, một lần nữa đứng lên, nàng cầm lấy trường kiếm, lại một lần nữa đi đến Liên Y.

Triều Ca nhíu mày, đối với hành động Liễu Nhiễu lặp đi lặp lại nhiều lần muốn giết Liên Y, phá lệ bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 408: Ta không cho ngươi chết [8]

Liễu Nhiễu liền mở miệng:"Hoàng thái tử, ngươi che chở nàng sao? nếu không phải nàng, Hồi Âm cũng sẽ không rớt xuống Vô Vọng nhai!"

"Ngươi có biết không, lúc trước chính là nàng cố ý đẩy ta cùng Hồi Âm, mới đem chúng ta đẩy xuống!"

Khi ấy Triều Ca chỉ chuyên tâm duy hộ kết giới, cũng không biết phía sau rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hiện tại nghe nói Liễu Nhiễu như vậy, thần thái trở nên đông lạnh, nghiêng đầu, nhìn Liên Y.

Liên Y cắn môi dưới, một bộ mềm mại:"Thái tử ca ca, ta không phải cố ý..... Lúc ấy ta chỉ muốn đi hỗ trợ, nhưng thật không ngờ, chính mình lại đến cuối cùng, tiên lực hao hết, nhất thời không đứng vững, té ngã trên đất, nhưng là ta thật sự không phải cố ý đẩy bọn họ xuống Vô Vọng nhai, ta chỉ không nhận ra phương hướng, ta....."

Vừa nói, Liên Y vừa rơi nước mắt, như là vạn phần hối hận và ảo não, lại tiếp tục mở miệng:"Mặc kệ là thế nào, chung quy là ta sai, hiến tế tức giận, cũng là chuyện đương nhiên, nhưng mà, ta thật sự không cố ý như vậy đâu, ta vô tình mà, lúc ấy tình huống nguy hiểm, ta tự bảo vệ mình còn không xong, làm thế nào cò khả năng hại người?"

"Ngươi đừng ở trong này giả mù sa mưa nói này nói nọ, trong lòng ngươi nghĩ cái gì, người khác không biết nhưng Liễu Nhiễu ta nhất thanh nhị sở! Ngươi ghét Hồi Âm thế bào, hận không thể để nàng chết, ta so với người khác cũng đều rõ ràng hơn cả! Hôm nay, ta phải để ngươi cùng Hồi Âm tuẫn táng!" Liễu Nhiễu nói xong, trường kiếm quang hoa đại chấn, bởi vì sát khí, phát ra tiếng vang ong ong.

Liên Y cắn cắn môi dưới, giả bộ sợ phải chết, tội nghiệp nhìn Triều Ca:"Thái tử ca ca, nếu ta thật sự không phải hao hết tiên lực, vừa rồi cũng sẽ không bị hiến tế đâm bị thương."

Nói xong, Liên Y thường phục ra một bộ chứng khí hư vô lực bộ dáng, muốn theo thượng giãy dụa đứng lên, nhưng mà nàng chính là đứng một nửa, cả người liền lại lần nữa ngã trở về thượng.

Mắt thấy Liễu Nhiễu trong tay trường kiếm sắp thứ thượng Liên Y thời điểm, Triều Ca lại một lần nữa thân ảnh chớp lên, chắn Liên Y trước mặt.

Liễu Nhiễu trong tay trường kiếm một chút, lập tức, ra tiếng nói:"Hoàng thái tử, ngươi nếu là tin tưởng Liễu Nhiễu, khiến cho khai, làm cho Liễu Nhiễu thay Hồi Âm báo thù!"

Liễu Nhiễu trường kiếm hơi hơi đi phía trước tặng đưa, cuối cùng để ở Triều Ca cổ họng, Triều Ca cả người nhưng không có nửa điểm tránh ra dấu vết.

Liễu Nhiễu thần cánh hoa gắt gao nhấp mân, cầm trong tay trường kiếm gắt gao bắt trảo, nhìn chằm chằm Triều Ca ánh mắt, một chữ một chút hỏi:"Hoàng thái tử, chẳng lẽ ngươi không tin lời nói của ta sao?"

Triều Ca nhìn Liễu Nhiễu, thần thái ôn hoà:"Liễu Nhiễu, Liên Y lúc ấy cũng có hảo tâm, nàng nói, nàng cũng không phải có tâm, hơn nữa hiện tại, chứng khí hư thể nhược trở thành dạng, ngay cả một kiếm cũng không thể né tránh. Huống chi, Hồi Âm và Dạ Huyền, sinh tử đã định, ở không có xác định Liên Y có phải hay không tâm tồn sát tâm phía trước, ngươi không thể giết người vô tội."

"Vô tội?" Liễu Nhiễu như là nghe phải chuyện cười, lạnh lùng cười, nhìn liên Y phía sau Triều Ca, tiếng châm chọc:"Nếu nó vô tội, vậy Hồi Âm tính sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 409: Ta không cho ngươi chết [9]

Triều Ca cau mày, rất nhanh, chỉnh khuôn mặt lại khôi phục không ôn không hỏa thần thái, ngữ khí thực đạm, lại mang theo vài phần chân thật đáng tin mệnh lệnh:"Thân là Đông Hoang đại lục thứ nhất nữ tế ti, phụ tá tương lai vương thủ hộ toàn bộ Đông Hoang đại lục ngươi, như thế nào có thể như thế không phân tốt xấu liền thị nhân tánh mạng cho không để ý?"

Liễu Nhiễu ngước mày, nàng biết Triều Ca tức giận, môi nàng tái nhợt, tay nắm trường kiếm thủ có chút run run.

Kỳ thật cả đời này, nàng chưa bao giờ phản kháng Triều Ca.

Vừa rồi là lần đầu tiên.

Nàng biết, Triều Ca quyết định chuyện tình, nàng là thay đổi không được.

Hắn không cho nàng sát Liên Y, nàng liền thật sự giết không được, nàng là đánh không lại Triều Ca.

Nhưng là, nàng biết rõ Liên Y động tay nhỏ bé chân, lại vô kế khả thi, như vậy cảm giác, thật sự có chút không cam lòng.

Triều Ca đều không phải là không tin Liễu Nhiễu, chính là không có vô cùng xác thực căn cứ chính xác theo phía trước, hắn cũng không thể định rồi Liên Y đắc tội, huống chi, nàng là phụ vương thân phong công chúa, mặc dù ở hắn sinh nhật yến thượng bêu xấu đã đánh mất nhân, nhưng là nhưng cũng là Tiên phi thân chất nữ, cho dù Liên Y thật sự đáng chết, cũng là yếu từ Tiên đế Tiên phi xử trí.

Triều Ca nhìn Liễu Nhiễu tái nhợt sắc mặt, ngữ khí thoáng hảo vòng vo rất nhiều:"Hiện tại chúng ta tối cần làm là cứu người. Liễu Nhiễu, ngươi trên người thương, ta đến giúp ngươi trị liệu một chút."

Liễu Nhiễu rõ ràng có thể trông thấy Triều Ca phía sau đứng Liên Y, hướng về phía nàng câu thần, câu một chút vui sướng khi người gặp họa đắc ý ý cười.

Liễu Nhiễu đáy lòng lại hiện lên một tầng tức giận, nhưng là lúc này đây, nàng lại cố gắng áp chế đi xuống, cầm trong tay trường kiếm hướng thượng nhất nhưng, liền xoay người, đi đến một bên.

Đúng vậy, nàng hiện tại tối cần làm, là muốn biện pháp, cứu trở về âm cùng Dạ Huyền.

Về phần Liên Y, còn nhiều thời gian, hôm nay có hoàng thái tử hộ nàng, nàng đổ muốn nhìn, nàng có thể kiêu ngạo ương ngạnh bao lâu, chuyện xấu làm hơn, luôn sẽ làm nàng bắt lấy sáng tỏ căn cứ chính xác theo!

.....

"Ân. Ngươi không có việc gì, ta liền không có việc gì." Dạ Huyền trong lời nói, có vẻ có chút ý vị thâm trường.

"Ta nghe không hiểu ý tứ của ngươi, ngươi đem nói rõ ràng, cái gì tên là ta không sao, ngươi liền không có việc gì?" Không biết có phải hay không nàng tưởng có điểm nhiều, nàng tổng cảm thấy hắn trong lời nói lý, ẩn dấu này ý tứ của hắn.

Dạ Huyền cười cười, nhưng không có ở trả lời Lâm Hồi Âm vấn đề.

Hắn như vậy cười, tựa như nhiều loại hoa, mê người mắt, say lòng người tâm, mĩ không giống nhân gian sở hữu, nhưng là, lại xem Lâm Hồi Âm tâm đột đột bắt đầu mãnh liệt nhảy lên lên, cảm thấy này nam tử mỗi một câu nói, đều làm cho nàng bắt giữ không đến hắn đáy lòng tối chân thật ý tưởng, nàng theo bản năng gắt gao cầm lấy Dạ Huyền thủ, sợ chính mình một cái buông tay, hắn đã không thấy tăm hơi.

Dạ Huyền theo tay nàng trong lòng miễn cưỡng rút ra một bàn tay, nhẹ nhàng nâng lên, vuốt ve của nàng thái dương, ánh mắt nháy mắt không nháy mắt tiếp tục nhìn chằm chằm nàng xem, như là xem bao lâu, cũng không hội cảm thấy phiền cảm thấy nị giống nhau.

Hắn thường thường như vậy lẳng lặng nhìn nàng, chính là, đây là lần đầu tiên, nàng phát hiện hắn như vậy nhìn của nàng bộ dáng.

Hắn ánh mắt, kỳ thật thực bình tĩnh, không có nhiều lắm tình cảm ở trong đó, ánh mắt rất sâu thúy, bao hàm rất nhiều người bên ngoài không hiểu cảm xúc, như vậy ánh mắt, làm Lâm Hồi Âm thân thể có chút cứng ngắc, nàng bản năng rất nhanh tay hắn, có chút dùng sức, toản hắn cảm giác được một cỗ ngọt đau.

"Ta chờ nhiều như vậy năm, rốt cục đợi cho một lần, có thể minh mục trương đảm cho ngươi làm một chuyện."----

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 410: Ta không cho ngươi chết [10]

"Ta chờ nhiều như vậy năm, rốt cục đợi cho một lần, có thể minh mục trương đảm cho ngươi làm một chuyện."

"Trước kia ta, cho tới bây giờ chính là vụng trộm, hoặc là dưới đáy lòng cho ngươi làm."

"Lúc này đây....." Dạ Huyền nói tới đây, bỗng dưng dừng lại, lập tức lại vòng vo chuyện:"Hồi Âm, Ta không cho ngươi chết."

"Ta đáp ứng chuyện của ngươi, ta đều đã nhớ rõ, cũng đều hội cố gắng làm được."

Dạ Huyền hướng về phía Lâm Hồi Âm trừng mắt nhìn tình, phương hoa lưu chuyển, ngốc một cỗ nói không rõ mị - hoặc, hắn dưới đáy lòng yên lặng niệm ngươi vài tiếng chú ngữ, bỗng nhiên vẫn nhẹ Tiểu Bạch miêu bay lên không dừng ở Dạ Huyền trên vai.

Kia Tiểu Bạch miêu cọ cọ Dạ Huyền cổ, ở bờ vai của hắn thượng bính đát vài cái, mới quay đầu, hướng về phía Lâm Hồi Âm meo meo ô kêu hai tiếng.

Theo sau, miêu liền bính hạ Dạ Huyền bả vai, đứng ở Lâm Hồi Âm bên người, không hề giãy dụa đột nhiên trong lúc đó mà bắt đầu biến thân, bất quá chính là một lát sau, liền biến thành nhất chích màu trắng đại hổ.

Dạ Huyền vươn tay, sờ sờ tuyết hổ đầu, tiến đến hắn bên tai, thấp giọng nói một câu nói.

Hắn thanh âm rất thấp, Lâm Hồi Âm căn bản nghe không thấy, nhưng là nàng lại nhìn đến tuyết hổ có chút táo bạo tê rống lên hai tiếng, chấn kết giới chung quanh này huyết biên bức cũng đi theo chi nha quái kêu lợi hại hơn.

Dạ Huyền túc nhíu mi, biểu tình có chút không hờn giận đối với tuyết hổ còn nói một trận tử nói, tuyết hổ táo bạo cảm xúc thế này mới dần dần yên ổn xuống dưới, nó như là gặp cái gì chuyện thương tâm bình thường, hướng về phía Dạ Huyền nức nở hai tiếng, còn cầm đầu, ở hắn trên người cọ đến cọ đi, một bộ cực vì luyến tiếc bộ dáng.

Lâm Hồi Âm cảm thấy chính mình trước mặt cảnh tượng, có chút làm cho nàng bất an, nàng nhịn không được ra tiếng, hỏi:"Ngươi cùng nó nói chút cái gì?"

Dạ Huyền vẫn không có trả lời vấn đề của Lâm Hồi Âm, mà là mang theo vài phần sủng nịch sờ tuyết hổ, chậm rãi xoay người, nhìn Lâm Hồi Âm trong chốc lát, sau đó hơi hướng về phía trước, có chút bạc lạnh, liền dừng ở Lâm Hồi Âm mi tâm chỗ, tạm dừng hồi lâu, hắn mới lưu luyến không rời tránh ra, tiếp tục nhìn Lâm Hồi Âm ánh mắt nhìn ra ngoài một hồi tử, lập tức hắn mi tâm chỗ màu đỏ nhạt dấu vết trong nháy mắt biến thành thâm sắc hồng, hắn toàn thân tràn ngập một cỗ dày đặc sát khí, căn bản không có chờ Lâm Hồi Âm hoàn toàn hiểu được, hắn liền đột ngột xuất thủ, đem Lâm Hồi Âm phía sau huyết biên bức đánh tan một mảnh, theo sau hắn liền đem Lâm Hồi Âm một phen ném vào tuyết hổ trên người, đối với tuyết hổ mở miệng:"Đi thôi"

Tuyết hổ nức nở một tiếng, phe phẩy cái đuôi, nhưng không có động.

Lâm Hồi Âm lúc này, cả người mới hoàn toàn hiểu được Dạ Huyền rốt cuộc đến tột cùng phải làm chút cái gì, nàng giãy dụa vươn tay, bắt Dạ Huyền thủ:"Phải đi cùng nhau đi, ngươi không cần đuổi ta đi một mình!"

Dạ Huyền không có đi để ý tới Lâm Hồi Âm, chính là nhìn tuyết hổ thần thái thoáng có vẻ có chút phẫn nộ, đối với tuyết hổ thoáng có vẻ có chút phẫn nộ ra tiếng:"Đi!"

Nói xong, Dạ Huyền liền vươn tay, đẩy từng ngón tay nàng ra.

Lâm Hồi Âm cố chấp nắm tay Dạ Huyền:"Ta không đi, ta không đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 422: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (1)

Dạ Huyền bình tĩnh nhàn nhã bưng thuốc uống, lúc nghe được câu này bàn tay đột nhiên run rẩy một cái.

Nước thuốc đen thùi lùi trong chén ngọc chao đảo, rơi xuống nệm giường trắng như tuyết của hắn tạo ra một vế ố đen.

Nhưng mà hắn lại hồn nhiên tỏ ra chẳng chút cảm giác gì, chỉ là nắm chặt chén ngọc, mặt không dám tin, cảm thấy như mình xuất hiện ảo giác.

Mới vừa rồi lời kia của Lâm Hồi Âm chỉ là vô tình nói ra, ngay cả nàng cũng không nhận thức được mình vừa nói cái gì.

Sau khi nàng dứt lời hồi lâu nàng còn đần người nhìn Dạ Huyền hồi lâu, thấy hắn ta chẳng có phản ứng gì thì mới ý thức được vừa rồi rốt cuộc lời mình nói có bao nhiêu là kinh khủng.

Sắc mặt nàng trở nên đỏ ửng, giống như có thể vắt ra máu vậy.

Nàng cắn môi dưới, theo bản năng muốn giải thích lời mình vừa nói với Dạ Huyền, nhưng lúc vừa định lên tiếng nàng đã bỏ đi suy nghĩ đó, chỉ là cẩn thận quan sát Dạ Huyền.

Nàng muốn xem ngoại trừ kinh ngạc ra hắn sẽ còn phản ứng nào.

Hắn có thể vì câu nói kia của nàng mà cảm thấy vui mừng?

Hắn đối với nàng rất tốt, tốt đến không còn điểm nào để bắt bẻ, cái tốt ấy vượt quá ngưỡng bạn bè.

Nhưng Dạ Huyền chưa từng nói lời yêu với nàng.

Chỉ một lần trong sơn động ở Tây Lương, vì hắn bị thương lại thêm diễn xuất nên nói ra.

Cho đến nay Lâm Hồi Âm vẫn không thể xác định được, những cái quan tâm Dạ Huyền dành cho mình thật sự có hàm ý gì.

Lâm Hồi Âm biết mục đích mình làm như vậy thật không tốt, nhưng mà nàng thật sự thích hắn cho nên cũng rất muốn biết hắn có thích nàng không.

Lâm Hồi Âm nghĩ vậy nên nín thở, cả người không nhịn được mà khẩn trương, ánh mắt nhìn chằm chằm biểu cảm của Dạ Huyền. Đến chớp mắt một cái cũng không, rất sợ sẽ bỏ qua biến hóa thật nhỏ trên khuôn mặt hắn.

Nhưng mà ngoại trừ sự run rẩy lúc nãy ra thì hắn cũng chẳng có phản ứng gì khác.

Biểu tình của hắn trở nên ổn định và bình tĩnh, giống như lời nàng nói chẳng làm lòng hắn có bất kỳ gợn sóng nào vậy.

Vốn dĩ nàng đang khẩn trương lẫn mong đợi giờ đang từng chút từng chút nguội lạnh.

Trời mới biết mặc dù Dạ Huyền đang nắm chặt chén ngọc trong tay, bề ngoài như phong đạm vân khinh nhưng đáy lòng đã sớm dậy sóng mãnh liệt.

Nàng lại nói với hắn nàng muốn thành thân cùng người đàn như hắn...

Đây là nàng công nhận tình cảm với hắn sao?

Tin tức này đến quá bất ngờ, để hắn trong chốc lát không dám tin, hoặc là nói có cảm giác như mình nằm mơ vậy.

Kiếp trước người nàng yêu là Triêu Ca, kiếp này nàng đã từng rất ghét hắn...

Dạ Huyền suy nghĩ hồi lâu lông mi dài mới khẽ động, sau đó từ từ quay đầu nhìn Lâm Hồi Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 423: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố(2)

Dạ Huyền suy nghĩ hồi lâu lông mi dài mới khẽ động, sau đó từ từ quay đầu nhìn Lâm Hồi Âm.

Đáy mắt Dạ Huyền lóe lên ánh sáng thật đậm, muốn chứng thật lời mình vừa nghe có thật hay không hắn nín thở dè dặt lên giọng hỏi: "Ngươi vừa nói cái gì?"

Lâm Hồi Âm đã sớm vì phản ứng của hắn mà thấy mất mác: Nếu hắn thích nàng thì khi nghe được câu nói kia của nàng, hẳn phải có phản ứng khác chứ.

Ánh mắt Lâm Hồi Âm có chút ảm đạm, nàng cố kéo nụ cười, nhìn Dạ Huyền cười cười một chút, giọng điệu buông lỏng: "Chuyện đó, Dạ Huyền ngươi không nên hiểu nhầm, ta không phải có ý đó..."

"Ý ta là, dáng dấp ngươi không tệ, xuất thân cũng tốt, tiên lực lại mạnh, bất kể phương diện gì cũng hết sức hoàn mỹ."

"Trong thế giới kia của ta, ngươi chính là thổ hào, con nhà giàu đẹp trai, là tình nhân trong mộng của tất cả các cô gái. Tất cả đều chen lấn muốn được gả cho ngươi, cho nên, mọi mặt của ngươi đều phù hợp với tiêu chuẩn của các cô gái. Những lời ta vừa mới rồi ý là muốn nói nếu ta kết hôn sẽ chọn một người đàn ông như vậy..."

Nếu như người đo là ngươi thì thật tuyệt.

Lâm Hồi Âm thầm nói thêm một câu nữa, sau đó đáy lòng thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc. Nàng đã từng ghét người đàn ông này cực kỳ, hắn giết người không chớp mắt, lòng dạ độc ác, máu lạnh vô tình, lật lọng... Nhưng bây giờ nàng lại có thể nêu ra nhiều điểm tốt của hắn như vậy.

Quả thật trong mắt mình người tình hóa Tây thi, sẽ bao dung tất cả, những điều không tốt có thể dễ dàng bỏ qua hết.

Đối mặt với một loạt lời giải thích của Lâm Hồi Âm, Dạ Huyền cảm thấy hoảng hốt, ánh mắt hắn trở nên mê ly, bộ dáng lười biếng, hết sức hấp dẫn.

Người trước mắt hắn thật sự là Lâm Hồi Âm sao?

Nàng khen hắn...

Dạ Huyền yên lặng không phát ra tiếng động, chỉ là bàn tay trong chăn len lén nhéo mình một cái, cảm giác đau đớn lúc này mới ý thức được mình không nằm mơ, tất cả đều là sự thật.

Ánh mắt Dạ Huyền lần nữa lại tập trung tiêu điểm, dán chặt lên mặt Lâm Hồi Âm, từng tế bào trên cơ thể hắn lại rơi vào một mảnh yên tĩnh.

Lòng ngực hắn đập thình thịch loạn ngôn ngữ, nhưng hắn cũng không biết nên bắt đầu từ đâu.

Đối mặt với giây phút sinh từ hắn cũng chưa từng thấy bức rức như vậy.

Mà vào giờ phút này, hắn lại khẩn trương không biết nên mở miệng như thế nào, thậm chí lòng bàn tay cũng đã đổ đầy mồ hôi.

Đến cuối cùng hắn chỉ có thể bất động nhìn nàng.

Lâm Hồi Âm muốn thu thập biểu cảm của hắn, mong sẽ biết được một ít đầu mối, nhưng khi ánh mắt nàng chạm phải ánh mắt hắn lại giống như rơi vào đại dương mênh mông, nàng mất đi năng lực quan sát, chỉ là cảm thấy si mê.

Ánh mắt Dạ Huyền càng lúc càng sang, giống như có khả năng xuyên thấu vậy, nhìn thấu qua ánh mắt của Lâm Hồi Âm biets được suy nghĩ trong lòng nàng.

Lâm Hồi Âm không cảm nhận được suy nghĩ trong con tim Dạ Huyền, chỉ cảm thấy tim mình sắp bị hắn đọc hết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 424: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố(3)

Lâm Hồi Âm không cảm nhận được suy nghĩ trong con tim Dạ Huyền, chỉ cảm thấy tim mình sắp bị hắn đọc hết.

Nàng cảm thấy tất cả tình cảm của mình thay đổi đến nỗi không còn chỗ trốn.

Vì vậy nàng thấy hốt hoảng.

Nàng nhanh chóng trốn tránh ánh nhìn của hắn, luống cuống đứng dậy, nhìn một lượt quanh nhà, sau đó lắp ba lắp bắp nói: "Cửa sổ... Cửa sổ không đóng... Ta giúp ngươi đóng lại..."

Lâm Hồi ÂM còn chưa xoay người rời đi Dạ Huyền đã đưa tay bắt cổ tay nàng lại.

Cơ thể Lâm Hồi Âm khẽ run lên, quay lưng đối diện với Dạ Huyền không dám trực tiếp đối mặt với hắn.

Dạ Huyền siết chặt cổ tay Lâm Hồi Âm, sức lực càng lúc càng mạnh, nín hơn nửa ngày cũng không hề nói ra một chữ nào, trên khuôn mặt trắng nõn khẽ ửng đỏ lên.

Lâm Hồi Âm cảm thấy tay bị Dạ HUyền nắm giống như bị ngọn lửa thiêu đốt vậy, cảm giác nóng bỏng, làm lòng nàng cũng nóng ran lên. Khẽ căn môi dưới sau đó hốt hoảng rút tay ra, nhanh chóng bỏ chạy đến cạnh cửa sổ. Nhìn ra ngoài cửa sổ một lúc lâu, hít hà vài hới giống như tiêu phí thời gian vậy, chậm rãi đóng cửa sổ lúc này mới xoay người, từ đầu đến cuối cũng không hề nhìn Dạ Huyền đang đứng bên mép giường.

Lâm Hồi Âm rũ mi mắt, nhìn Dạ Huyền bê chén thuốc trong tay đã không còn hơi ấm, cũng không nhìn Dạ Huyền một cái, nàng đưa tay đón lấy chén ngọc trong tay hắn, nhỏ giọng nói: "Thuộc nguội rồi, ta hâm nóng giúp ngươi."

Ánh mắt Dạ Huyền trước sau như cũ vẫn dán chặt lên khuôn mặt nàng, nàng nói gì hắn cũng khong hề nghe thấy. Chỉ là mặc cho nàng đưa chén thuốc trong tay mình đi, sau đó theo bóng người dời đi của nàng, dời đến cạnh chiếc lò nhỏ ấm áp trên bàn.

Lâm Hồi Âm hâm nóng thuốc lại bưng tới cho Dạ Huyền.

Ánh mắt hắn lúc này mới khôi phục sự bình đạm, bên trong ánh mắt nhu tình như nước làm thế nào cũng không che giấu được sự vui mừng. Hắn cảm thấy bình thường loại thuốc này rất đắng, uống vào rất buồn nôn nhưng hôm nay đưa vào miệng lại cảm thấy ngọt.

Hắn uống xong, Lâm Hồi Âm tự nhiên rửa sạch chén ngọc, đặt ngay ngắn trên bàn. Làm xong tất cả mới nghiêng đầu nhìn Dạ Huyền lần nữa, lại phát hiện hắn ta đang bình tĩnh nhìn mình.

Nàng nghĩ đến mới vừa rồi mình nói với hắn những lời như vậy nhưng biểu tình của hắn hết sức bình ổn. Đáy lòng lại hiện lên một chút cảm giác phức tạp, mất phương hướng không cam lòng, cuối cùng lại cảm thấy không phục.

Lâm HÔi Âm liền cố chấp, nàng thật sự muốn xác định Dạ Huyền đối với mình là tình cảm nam nữa hay chỉ là bạn bè bình thường.

Chỉ là nàng còn một chỗ thấy trở ngại, chính là lúc nàng vừa vào đông hoang đại lục, bị một người đàn ông xa lạ cưỡng bức, sau đó vì người đàn ông này mà phải lưu lại nơi này mười năm. Sau đó ở trong rừng trúc, nàng mới biết được người đó là Triêu Ca.

Cứ xem như trong thời hiện đại, thật ra lần đầu tiên cũng không cần quá cảnh giác như vậy, chỉ là nàng không biết, Dạ Huyền là đàn ông cổ đại, hắn có thể tiếp nhận quá khứ của nàng không?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 425: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố(4)

Cho nên nàng phải biết được Dạ Huyền có thích nàng hay không mới có thể suy nghĩ tiếp theo nên thẳng thắn với hắn như thế nào.

Nhưng nàng cũng không thể trực tiếp nói với hắn rằng: Dạ Huyền, ta thích ngươi.

Đàn ông thời cổ đại sao có thể thích người đàn bà cởi mở như thế?

Đây là nàng đang đi đường vòng... Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây, đáy lòng đưa ra quyết định, chuẩn bị dò xét Dạ Huyền lần hai. Vậy nên nàng lại đi đến cạnh mép giường hắn, tự nhiên nắm lấy tay áo trắng rộng thùng thình của hắn, dùng khăn giúp hắn lau tay. Sau đó ngồi xuống phiến ghế bên cạnh, ngẩng dầu thoải mái nhìn Dạ Huyền.

So với Lâm Hồi Âm trấn định, Dạ Huyền bị nàng nhìn như vậy có chút xấu hổ, khẩn trương, nhưng vẫn duy trì vẻ vui mừng lúc này, ánh mắt thâm thúy nhìn nàng.

Lâm Hồi Âm hít sâu một hơi, dáng vẻ phấn khích nhìn Dạ Huyền cũng đang bất động.

Nhưng sau một hồi rốt cuộc người thua vẫn là nàng, nàng không có cách nào cả, ai bảo ánh mắt hắn lại đẹp đến vậy. Ánh mắt kia giống như một trận pháp hấp dẫn hồn phách nàng.

Nếu tiếp tục nhìn vào đó chỉ sợ nàng sẽ thất thủ, tự lẩm bẩm nói ra tâm ý của mình mất.

Lâm Hồi Âm đặt bàn tay Dạ Huyền về giường, sau đó trải ga giường hết nửa ngày, cuối cùng trong lúc bất chợt lại bật cười một tiếng, vòng vo nhìn Dạ Huyền hỏi: "Dạ Huyền, ngươi cảm thấy ta như thế nào?"

Hắn tiếp xúc với con gái không nhiều, cũng không hiểu được ám chỉ của Lâm Hồi Âm.

Sau khi Lâm Hồi Âm hỏi vấn đề này, Dạ Huyền tinh tế quan sát nàng một lúc lâu, phát hiện lời nói của hắn làm con tim hắn chấn động mạnh, trầm tư hồi lâu cuối cùng chỉ thốt ra hai chữ, biểu ý sự ca ngợi từ sâu trong đáy lòng mình: "Rất tốt."

Hắn nói thật sự rất thành khẩn.

Nhưng mà Lâm Hồi Âm lại thấy không hài lòng.

Bởi vì dù cho Dạ Huyền có chân thành khen ngợi nàng đi nữa nàng cũng cảm thấy đây chỉ là qua loa lấy lệ.

Lâm hồi Âm bĩu môi, không buông tha: "Có thể cụ thể một chút không? Giống như ngoại hình ta đẹp không? Vóc người thế nào?"

"Đẹp mắt." Dạ Huyền tập trung trả lời vấn đề của Lâm Hồi ÂM, sau đó lướt qua dáng người nàng, nghĩ đến những lúc triền miên cùng nàng quấn quít kia, sắc mặt bỗng ửng đỏ, hắn ngẩng đầu mất tự nhiên "ừ" một tiếng.

Ừ... Với vóc dáng của nàng hắn chỉ ừ...

Đây là có ý gì.

Lâm Hồi ÂM cực kỳ không hài lòng, nàng cúi thấp đầu, nhéo hồng mình một cái, lại đưa tay kéo kéo ngực, sau đó cogn môi nói: "Thái độ đó của ngươi là sao, có phải ngươi cảm thấy vóc người ta không tốt? ĐƯợc rồi, ta biết là vóc người ta không hoàn mỹ nhưng cũng được tám phần đi, ngực ta tuy không lớn như Tường Vi nhưng cũng không nhỏ, tính theo vóc người ta thì ngực ta đã rất rất tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 426: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố(5)

"Thái độ đó của ngươi là sao, có phải ngươi cảm thấy vóc người ta không tốt? ĐƯợc rồi, ta biết là vóc người ta không hoàn mỹ nhưng cũng được tám phần đi, ngực ta tuy không lớn như Tường Vi nhưng cũng không nhỏ, tính theo vóc người ta thì ngực ta đã rất rất tốt rồi."

Dạ Huyền nhìn lâm Hồi Âm bóp eo, tiếp đến lại khoe ngực mình ra sắc măt thêm ửng đỏ, hắn không hiểu tại sao Lâm Hồi Âm lại nhắc đến tường vi, giọng nói có chút cao, không hiểu nói: "Vóc người ngươi được hay không không liên quan đến Tường Vi."

Lâm Hồi Âm chỉ là thuận miệng nên mới nhắc đến nàng ấy, sỡ dĩ nói như vậy là vì dáng dấp tường vi quá mức xinh đẹp, tu hành ạn năm, quan trọng nhất là rất si mê Dạ Huyền. Nàng xem nàng ấy như tình địch, mặc dù không đến mức đối nghịc nhưng cô gái nào cũng có chút ghen tuông, để ý nhỏ từng ly từng tí, trong tiềm thức luôn đặt cả hai ra so sánh.

Cho nên một câu kia của nàng không phải là do thàn kiến với Tường Vi mà chẳng qua là bất mãn với một chữ "ừ" của Dạ Huyền.

Đổi lại người đàn ông trải qua phong hoa tuyết nguyệt kia sợ là sẽ không biết nói lời ngon ngọt về người đàn bà mình thích, lại để ý lời cô gái, thấy cô cúi đầu tán dương người đàn bà khác, tuy không đến nỗi chê bai Tường Vi nhưng cũng không nên nhắc đến nàng ấy.

Nhưng mà tình cảm của Dạ Huyền lại không ít, tuy về phương diện này hắn không có nhiều kinh nghiệm, khó tránh khỏi những lúc chậm chạp nên đáy lòng chưa kịp suy nghĩ đã hỏi.

Lời nói kia với hắn mà nói chẳng có hàm ý gì chỉ là thấy buồn bực một chút, vóc người của Lâm Hồi Âm thì liên quan gì đến Tường Vi.

Nhưng rơi vào tai Lâm Hồi Âm lại thành nghĩa khác, bản thân nàng vì Tường Vi thích Dạ Huyền nên rất để ý, bây giờ Dạ Huyền hỏi như vậy làm nàng cảm thấy, trong lòng Dạ Huyền vị trí của nàng chẳng bằng Tường Vi.

Nhất thời Lâm Hồi Âm cảm thấy khó chịu, nàng phiết môi, giọng nói thấp dần: "Đúng vậy, vóc người ta đẹp xấu không liên quan đến Tường Vi."

Dừng một chút, Lâm Hồi Âm lại muốn biết cái nhìn của Dạ Huyền về Tường Vi nên vội ngẩng đầu nhìn Dạ Huyền hỏi: "Tuy nhiên Tường Vi vóc người cũng không tệ, phải không?"

Dạ Huyền cảm thấy suy nghĩ của Lâm Hồi Âm nhảy quá nhanh, với mừa rồi còn bàn luận về vóc người mình bây giờ lại nhảy sang Tường Vi.

Tuy nhiên với câu hỏi của nàng, mặc dù hắn không có hứng thú nhưng vẫn thành thật gật đầu một cái: Ừ."

"Hơn nữa dáng dấp của nàng cũng không tệ..." Trong giọng nói của Lâm Hồi Âm có chút vị chua của ghen tuông mà ngay chính nàng cũng không phát giác.

Mà Dạ Huyền cũng không hề biết bộ dáng của một người đàn bà lúc ghen là thế nào, nên những vấn đề liên quan đến Tường Vi dù không chút hứng thú gì hắn vẫn ừ một tiếng qua loa lấy lệ.

"Hơn nữa vóc người Tường Vi rất hoàn mỹ..." Giọng nói bộc lộ sự cho xót rất rõ ràng.

Dạ Huyền vẫn hồn nhiên không phát hiện, chỉ là cảm thấy lời nói của Lâm Hồi Âm càng lúc càng tẻ nhạt, vô vị, nếu không phải Lâm Hồi Âm hỏi chỉ sợ lần này hắn cũng chỉ ừ rồi lại ừ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 427: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố(6)

Dạ Huyền vẫn hồn nhiên không phát hiện, chỉ là cảm thấy lời nói của Lâm Hồi Âm càng lúc càng tẻ nhạt, vô vị, nếu không phải Lâm Hồi Âm hỏi chỉ sợ lần này hắn cũng chỉ ừ rồi lại ừ.

Lâm Hồi Âm lại tán dương Tường Vi thêm dăm ba câu, thấy Dạ Huyền hoàn toàn đồng ý, giọng nàng lúc này đã trở nên thấp hẳn: "Nàng còn tu hành vạn năm..."

Dạ Huyền ngay cả "ừ" cũng đã lười, chỉ cho nàng một cái gật đầu.

Bình giấm trong tim nàng hoàn toàn đổ, cảm giác chua từ dạ dày tràn ra làm nàng tức giận đứng dậy, trừng mắt nhìn Dạ Huyền. Hừ một cái cũng không thèm để ý đến hắn nữa, chạy ra ngoài.

Dạ Huyền nhíu mày không hiểu tại sao Lâm Hồi Âm lại trở nên không vui như vậy.

Hắn nhìn bóng người Lâm Hồi Âm, còn chưa kịp lên tiếng hỏi thì nàng đã quay phắt đầu lại, dùng ánh mắt rõ ràng trắng đen trừng hắn nói: "Đúng rồi, ta còn quên một câu, quan trọng cihsnh là Tường Vi còn vì ngươi mà si tình đến vậy."

Nói xong Lâm Hồi Âm đóng chặt cửa lại.

Tiếng "Ầm" vang lên thật lớn.

Sau đó vùng vằng chạy về phòng mình.

Lúc về đến phòng, Lâm Hồi Âm vẫn cảm thấy rất giận dữ, nàng ngồi trước gương đồng, cởi áo tuần trên người mình xuống, chỉ mang một cái yếm săm soi trước gương.

Trong gương đồng là hình ảnh một cô gái có làn da trắng như tuyết, mềm mại, vóc người nhỏ nhắn, mặc dù không thể gọi là quá đẫy đà nhưng ngực cũng rất cao. Mông cong, vóc người như vậy cũng có thể nói là tuyệt vời, không kém Tường Vi chút nào.

Nhưng mà Dạ Huyền lại tán dương nàng ấy, không tán dương nàng!

Lâm Hồi ÂM nghĩ đến đây lại nhìn mình trong gương dậm mạnh chân, sau đó lại nghe bên cửa sổ vang lên một loạt tiếng động, nàng vừa quay đầu đã thấy cửa sổ bị người ta mở ra.

Lâm Hồi Âm vội vàng nhặt áo quần dưới đất lên che cơ thể mình lại, thì thấy Dạ Huyền vẫn còn trọng thương đứng trước cửa sổ nàng, sắc mặt tái nhợt.

Lâm Hồi Âm cau mày, đi đến mép giường giọng nói vẫn còn sự ghen tuông: "Thân thể ngươi chưa tốt xuống giường làm gì?"

Dạ Huyền không trở lời câu hỏi của Lâm Hồi Âm, biểu tình nghiêm túc nhìn nàng

Biểu cảm như vậy làm Lâm Hồi Âm cũng cảm thấy cảnh giác, không nhịn được mà hỏi lần nữa: "Rồi sao?"

Lúc này Dạ Huyền mới lên tiếng, nói: "Tường Vi nguyện ý thích ta, nhưng ta không thích nàng."

DỪng một chút, hắn cảm thấy lời giải thích của mình giống như không đủ, vì vậy còn nói: "Lúc ở Tây Lương ta đã cùng nàng nói, hai ta chỉ là bạn."

THật ra cho đến bây giờ, Dạ HUyền cũng không biết tại sao đột nhiên Lâm Hồi Âm lại tức giận bỏ đi.

Hắn chống người xuống giường chạy đến tìm nàng đơn giản chỉ là muốn giải thích cho nàng biết, hắn không thích Tường Vi.

Bởi vì hắn thích nàng nên sợ nàng sẽ hiểu nhầm.

Lâm Hồi Âm không nghĩ Dạ Huyền sẽ chạy đến tìm mình cũng chỉ để giải thích những lời này, cảm giác ghen tuông chua xót trong đáy lòng bỗng dưng tiêu tan không còn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 428: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (7)

Lâm Hồi Âm không nghĩ Dạ Huyền sẽ chạy đến tìm mình cũng chỉ để giải thích những lời này, cảm giác ghen tuông chua xót trong đáy lòng bỗng dưng tiêu tan không còn một chút.

Tiếp đó là cảm giác vạn phần cao hứng vào thoải mái thay thế.

Lâm Hồi Âm cũng không biểu hiện rõ sự cao hứng của mình, chỉ là cắn cắn môi sắc mặt bình thản. "Hơ." một tiếng, nhưng đáy lòng đã sớm nở hoa.

Vốn dĩ Dạ Huyền không thích Tường Vi...

Dạ Huyền tinh tế quan sát Lâm Hồi Âm một lúc, sau đó hỏi: "Mới vừa rồi ngươi không vui?"

Lâm Hồi Âm sẽ không nói cho hắn biết là mình đang ghen, đôi mắt chuyển động khẽ nói: "Không mà."

"Phải không?" Dạ Huyền có chút không tin tiếp tục nhìn Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm bị Dạ Huyền nhìn có chút không tự nhiên, cảm thấy ánh mắt của hắn có thể xuyên thấu suy nghĩ của nàng vậy. Nàng cắn môi dưới, e thẹn giống như tất cả các thiếu nữ khác vậy, hỏi: "Này, ngươi sao lại xấu như thế?"

Dạ Huyền cau mày không hiểu sao trong lúc bất chợt nàng lại chê hắn xấu, trầm tư một lúc rốt cuộc nói: "Nếu ngươi không thích, sau này ta có thể không giết người."

Lâm Hồi Âm sửng sốt một chút, sau đó thẹn quá hóa giận, cảm thấy người đàn ông này thật là quá không hiểu phong tình! Ai nói hắn xấu là vì hắn giết người?

Nàng nhìn Dạ Huyền ngoài cửa sổ hét ầm lên: "Ngươi, con người này, tại sao vậy chứ, ngươi làm người ta thích ngươi đến chết lại làm người ta xấu hổ đến đòi mạng."

Nói xong Lâm Hồi Âm giơ tay lên, đóng cửa sổ lại sau đó gài thật chặt còn không quên khóa trái.

Dạ Huyền đứng bên ngoài ánh mắt mờ mịt.

Hồi lâu sau hắn mời buồn bực trở về phòng mình, cầm gương đồng lên ngắm một lúc nhưng cũng không biết trên mặt mình có điểm nào làm người khác thích đến chết, lại làm người ta xấu hổ đến đòi mạng.

Những lời này nửa trước giống như khen ngợi, nhưng nửa sau lại là mười phần chán ghét, Một câu nói kết cú phức tạp như vậy thật sự có hàm ý gì chứ?

Dạ Huyền suy nghĩ một lúc, không tìm được kết quả nên lần giường lần nữa. Thì con mèo trắng không biết chạy đi đâu bất chợt lại nhảy vào phòng leo lên giường hắn nằm trên bả vai hắn "meo meo" hai tiếng.

Dạ Huyền đưa tay ôm mèo nhỏ vào trogn ngực mình, vân vê lỗ tai nó, suy nghĩ một lúc lại nghĩ đến Lâm Hồi Âm tán dương mình, thần giác không tự chủ cong lên.

"Biết không? Nàng vừa mới khen ta... Nàng nói dáng dấp ta không tệ, tiên lực mạnh... Bất kể mặt gì mà nói cũng rất hoàn mỹ... CÒn nói người đàn ông như ta là tình nhân trong mộng của biết bao nhiêu người đàn bà, nàng còn nói muốn gả cho một người đàn ông như ta."

"Ý này của nàng là không ghét ta phải không?"

"Ta vốn tường phải chờ rất lâu, không nghĩ lại nhanh vậy, để ta không thích ứng kịp."

"Cố gắng của ta đổi lấy nàng không ghét ta nữa, quả thật rất đáng phải không?"

"Ta phải tiếp tục cố gắng... Ta tin ta có thể cảm hóa nàng... Bất kể bao lâu ta cũng sẽ luôn cố gắng..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 429: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (8)

"Ta phải tiếp tục cố gắng... Ta tin ta có thể cảm hóa nàng... Bất kể bao lâu ta cũng sẽ luôn cố gắng... Xem như đúng như Liễu Nhiễu nói, ta và nàng không có duyên phận thì ta cũng phải cố gắng thay đổi số mạng..."

Dạ Huyền nói đên đây tâm tình trở nên cực kỳ tốt.

Ngón tay vuốt ve mèo nhỏ trở nên ôn nhu hơn.

.....

Cùng lúc đó Lâm Hồi ÂM ở chỗ khác tâm tình cũng tốt như Dạ Huyền vậy.

Nàng cuộn mình trong chăn, nằm trên giường nhớ đến Dạ Huyền tốt với mình, mừng rỡ như điên, toàn thân thấy ngọt ngào, nhưng đối diện với vấn đề Dạ Huyền có thích mình hay không lại cảm thấy rối rắm.

Nàng phải làm gì đây?

Trực tiếp bày tỏ laijc ảm thấy quá đường đột, nếu hắn không thcsh mình vậy thì ngay cả làm bạn cũng không thể tiếp tục.

Nhưng nếu hắn thích mình, mà ai cũng không chịu lên tiếng trước cứ làm khổ nhau như vậy thì cũng rất bực!

Lâm Hồi Âm suy nghxi một chút, lăn lộn trên giường sau đó ngồi bật dậy, tay cuộn chặt thành nắm đấm, chuyện lâm hồi Âm nàng muốn làm nhất định phải đạt được!

Nếu hôm nay nàng dò xét không thành không thì để mai tiếp tục dò xét!

Nàng không tin Dạ Huyền cũng không có chút gì thích mình!

Chỉ cần nàng lần dò ra một chút tin tức, đáy lòng nàng có chút căn cứ sẽ tốt hơn rất nhiều.

Nhưng nàng phải dò xét như thế nào đây...

Loại sinh vật đàn ông này, từ nhỏ Lâm Hồi Âm đã tiếp xúc nhưng cũng không hiểu thấu.

Nàng cũng như biết bao cô gái khác, ảo tưởng tìm được một người đàn ông, nàng yêu hắn, hắn cũng yêu nàng, hai người sống bên nhau đến già.

Không cầu đời đời kiếp kiếp chỉ mong bên nhau trọn đời này.

Vì vậy một đêm này Lâm Hồi Âm hoàn toàn mất ngủ, nàng suy nghĩ đến sáng sớm mới mơ mơ màng màng thiếp đi. Lúc tỉnh lại đã là giữa trưa. Lúc này Lâm Hồi Âm mới vội vàng rời giường, mặc quần áo rửa mặt sau đó vội vàng chạy đến phòng Dạ Huyền.

Chạy được một nữa thì vừa vặn gặp được Triêu Ca từ vô lượng điện đến đưa thuốc cho Dạ Huyền.

Từ lúc tiếp nhận nhiệm vụ chiếu cố Dạ Huyền, thuốc đều là do Lâm Hồi Âm đến vô lượng điện lấy đi.

Nhưng hôm nay Triêu Ca đợi hơn nửa ngày cũng không thấy nàng đến nên tự mình đưa xuống.

Lâm Hồi Âm bước lên trước nhận lấy, ngượng nừng nói: "Hôm nay ta dậy muộn, phiền ngươi xuống đây một chuyến."

Triêu Ca nhìn chằm chằm Lam Hồi Âm, mấy ngày qua nàng thân thiết quan tâm Dạ Huyền hắn đều nhìn thấy, đáy lòng cảm thấy không thoải mái.

Hắn không nhịn được mà lên tiếng: "Hồi ÂM, hai ngày nữa đệ tử mới nhập môn chính thức so tài, nếu không thì mấy hôm nay để ta chăm sóc Dạ Huyền, ngươi tu luyện tiên pháp thật tốt đi."

Lâm Hồi Âm sao có thể đồng ý, nàng còn chuyện quan trọng hơn phải làm dây, nhất thời lắc đầu một cái: "Không cần, không cần. Những tiên pháp kia ta đều nhớ cả rồi."

Lâm Hồi Âm dừng một chút, lại nhìn Triêu Ca bổ sung một câu: "Đạ ta ý tốt của ngươi, Triêu Ca."

Triêu Ca không nói gì, chỉ là lãnh đạm gật đầu một cái, Lâm Hồi Âm vội bưng thuốc vào phòng Dạ Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 430: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (9)

Triêu Ca không nói gì, chỉ là lãnh đạm gật đầu một cái, Lâm Hồi Âm vội bưng thuốc vào phòng Dạ Huyền.

Lâm Hồi Âm cất bước vội vã, giống như hận không thể ngay lập tức chạy vào phòng Dạ Huyền vậy.

Triêu Ca ngẩn người nhìn bóng người nàng không tự chủ nhíu mày một cái.

Nàng không muốn ở lâu với hắn sao?

Từ bao giờ người đã từng xem hắn là người đàn ông thân thiết nhất giờ phút này lại như người xa lạ?

Trải qua chặng được cay đắng chạy trốn khỏi Tây Lương, hắn nhìn Lâm Hồi Âm và Dạ Huyền nhiều lần ăn ý ở chung chỗ vơi nhau, thân mật vô cùng giống như một đôi đang yêu nhau... Giống như hắn với Thanh Âm đã từng vậy...

KHông biết có phải ánh nắng mắt trời quá chói chang hay không, ánh mắt Triêu Ca có chút khô khốc, hắn sợ run rẩy một chút rồi mới xoay người bay về Vô Lượng điện.

Nửa đường, Triêu Ca tháy một đệ tử lấy nước suýt nữa ngã xuống, hắn nhanh chóng hạ xuống đỡ lấy tên đệ tử kia. Người kia thụ sủng nhược kinh, nhìn hắn: "Đại sư huynh."

Triêu Ca thần thái rời rạc, vị thàn sơn kia nhìn vào ánh mắt buồn bực của hắn, thấy từ đầu đến cuối hắn đều không có ý định trả lời vội vàng lên tiếng xin cáo từ, chạy qua khỏi người Triêu Ca rời đi. Không biết có phải quá khẩn trương hay không mà người kia lại vô tình đụng phải Triêu Ca, làm hắn nhích lại gần thân cây hơn.

Đệ tử Thần Sơn kia bị doa đén sắc mặt đến khó coi, vội quỳ rạp trên mặt đất, Triêu Ca cau mày lại sắc mặt thiếu nhẫn nhịn phất tay ý bảo người kia nhanh chóng rời đi.

Trong rừng Triêu Ca khoác sam y trắng đơn giản vẫn duy trì tư thế dán chặt lên thân cây, cả nửa ngày không nhúc nhích.

Cả người hắn giống như mê muội vậy, cảm giác đau đớn sau lưng truyền đến cũng không hề phát giác, chỉ là yên tĩnh đứng trong rừng cây sâu thẳm. Tiếng tim hắn đập loạn, đùng đùng, từng chút từng chút làm hắn nhớ lại hết thảy những chuyện đã trải qua.

Nghĩ lúc đó Lâm Hồi Âm bất ngờ xuất hiện ở đôgn hoang đại lục hắn đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Hắn thậm chí còn mất lý trí muốn đem nàng trở về đất người của nàng, không còn bất kỳ quan hệ nào với hắn.

Cho đến nay hắn đều cảm thấy mình muốn tốt cho nàng nên muốn nàng trử nên mạnh mẽ, muốn nàng có thể tự bảo vệ chính minh. Nhưng rốt cuộc thế nào, dù cho hắ nghĩ vậy đến cuối cùng lại không thực hiện được. Rõ ràng nói đời này sẽ không để nàng chịu ủy khuất nhưng hết lần này đến lần khác lại làm nàng ủy khuất.

Triêu Ca chậm rãi nhắm mắt lại, hắn không nghi ngờ chuyện mình yêu Thanh Âm sâu đậm, cũng từng hứa hẹn cùng nàng sống đời đời kiếp kiếp. Nhưng sau khi nàng chuyển thế vốn dĩ cô gái thuộc về hắn lại biến thành người trong vòng tay yêu thương của kẻ khác.

Khoảng cách giữa nàng và hắn càng lúc càng lớn, giông như đến bây giờ, ngay cả một lý do danh chính ngôn thuận để yêu nàng hắn cũng không tìm được.

.....

Lúc Lâm Hồi Âm không biết mình yêu Dạ Huyền thường xuyên sẽ lui tới phòng hắn một cách tự nhiên, ung dugn nhất.

Nhưng bây giờ, nàng nhận ra mình yêu hắn, nên lúc chạy đến trước cửa phòng hắn, bước chân nàng chậm lại một chút, cẩn thận kiểm tra lại quần áo mình, chắc chắn đã chỉnh tề mới đưa tay lên, gõ cửa một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 431: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố(10)

Các một hồi bên trong phòng mới vang lên giọng nói của Dạ Huyền: "Vào đi".

Lâm Hồi ÂM đẩy cửa thì nhìn thấy ngoài cửa sổ, gió nhè nhẹ thổi làm cây cỏ xanh ngát tả mùi thơm, Dạ Huyền ngồi trên giường thần thái có chút bất an, nóng nảy, khi nhìn thấy Lâm Hồi ÂM xuất hiện mới cảm thấy thư giãn hơn một chút. Giống như là yên lòng mà dời người, bình tĩnh nhìn Lâm Hồi Âm bê thuốc đến bên giường mình.

Lâm Hồi Âm còn chưa kịp đưa thuốc đến Dạ Huyền đã vội vàng đưa tay ra nhận.

Nhưng mà Lâm Hồi Âm lại nắm thật chặt chén ngọc trong tay, đôi mắt đen nhánh nhìn Dạ Huyền chằm chằm, cắn môi dưới nói: "Ừm... Hay để ta đút ngươi uống?"

Dạ Huyền sửng sốt hồi lâu, cảm thấy thụ sủng nhược kinh gật đầu một cái.

Lúc này Lâm Hồi Âm mới hớn hở ngồi xuống bên băng ghế cạnh giường Dạ Huyền, khuấy nhẹ cái muỗng trong chén thuốc sau đó múc từng thìa, chu môi thổi sau đó mới đút đến tận miệng hắn.

Dạ Huyền bị thương không phải lần đầu, nhưng đây là lần đầu tiên Lâm Hồi Âm chủ động đút thuốc cho hắn.

Nàng ngồi trước mặt hắn, mi mắt rũ xuống chuyên tâm thổi thuốc.

Ánh mắt trời ngoài cửa sổ lẳng lặng len lỏi vào phòng, phủ lên đỉnh đầu cô gái làm tăng thêm nét khả ái.

Trên người nàng tản ra hương thơm nhàn nhạt, xen lẫn với mùi thuốc bay vào hơi thở hắn tạo thành một cỗ mùi thơm rời rạc, hắn cảm thấy thích thích.

Dạ Huyền cảm thấy tát cả các chuyện này đẹp đẽ như mộng vậy, hắn nín thở sợ mình không cẩn thận sẽ phá vỡ bức tranh này.

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền mím môi không uống thuốc, mi mày nhíu chặt lại, nhỏ giọng lo âu nói: "Dạ Huyền, ngươi không thích ta đút thuốc phải không?"

Lúc này Dạ Huyền mới tỉnh hồn, nhìn mặt nàng một lúc lâu mới chậm rãi há miệng uống thuốc nàng đút cho mình.

Đừng nói là thuốc, cứ coi như là thuốc độc thì hắn cũng cam tâm tình nguyện uống.

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền cả nửa ngày cũng không nuốt thuốc, càng lo âu hơn, chỉ là ghé sát mặt hắn, cẩn thận quán át một chút sau đó mới nói: "Dạ Huyền, ngươi không thích uống thuốc sao?"

Dạ Huyền lắc đầu một cái: "Không có."

"Phải không?" Lâm Hồi Âm có chút không tin, nàng lại múc lên một muỗng nước thuốc, le đầu lưỡi ra liếm liếm một chút, sắc mặt nhỏ nhắn của nàng lập tức nhăn nhúm. Nhất thời Lâm Hồi Âm lè lưỡi, số thuốc còn lại được đưa đến bên miệng Dạ huyền.

Vị thuốc kia còn mang theo hương vị đầu lưỡi của nàng, Dạ Huyền ngậm trong miệng có chút lưu luyến mê hồn không thể nào nuốt xuống.

Lâm Hồi Âm cho rằng Dạ Huyền nuốt không trôi nên xem Dạ Huyền nhưu đứa trẻ con mà dụ dỗ: "Thuốc đắng giả tật, chờ ngươi uống thuốc xong ta cho ngươi ăn đường."

Sắc mặt Dạ Huyền ửng đỏ, đè nén lại tâm tình mênh mông, vội vàng nuốt xuống.

Lâm Hồi Âm vui vẻ cong môi cười, sau đó vội vàng múc thêm thuốc đút cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 432: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (11)

Lâm Hồi Âm vui vẻ cong môi cười, sau đó vội vàng múc thêm thuốc đút cho hắn. Lần này Dạ Huyền cực kỳ phối hợp, lúc nàng vừa đưa thuốc đến bên miệng đã vội há miệng ra.

Bên trong phòng an tĩnh chỉ có tiếng Lâm Hồi Âm múc thuốc va vào chén, âm thanh phát ra có chút thanh thúy càng làm bầu không khí thêm ấm áp.

Một bén thuốc kia trong bầu không khí này rất nhanh đã thấy đáy.

Lâm Hồi Âm múc thìa cuối cùng tự nhiên đưa đến bên miệng Dạ Huyền như cũ, chỉ là lúc gần đưa đến miệng hắn nàng lại cố ý run tay một cái, làm vẩy thuốc lên ga giường của hắn.

Lần này Dạ Huyền còn chưa đưa tay ra lau, Lâm Hồi Âm đã hô lên một tiếng, giống như không phải mình cố ý mà ão não vậy. Đặt chén thuốc lên bàn, sau đó dùng khăn tay nhẹ nhàng lau.

Ga giường còn chưa kịp thấm nước, nay lại bị lâm Hồi Âm lau đi thì nhanh chóng lan ra, tạo nên những vên loang lỗ nhìn rất xấu mắt.

"Không cần phiền phức như vậy, dùng thuật sạch sẽ có thể..."

Dạ Huyền lên tiếng nhắc nhở nhưng Lâm Hồi Âm lắc đầu, nhanh chóng ngăn cản nói: "Không được ngươi bị thương vẫn chưa hoafnt oàn bình phục, không thể dùng tiên thuật tùy tiện. Nghỉ ngơi cho khỏe đi, cái giường này để ta chỉnh lý. THầy trưởng môn cũng nói không thể dựa vào tiên thuật trong cuộc sống hàng ngày quá nhiều, cứ vậy sẽ mất đi kỹ năng sống cơ bản. Không thể vì học tập tiên thuật mà lười biếng được."

Lâm Hồi Âm nói ra rất có đạo lý, sau đó nhanh chóng lấy hết chăn nệm bẩn trên người Dạ Huyền xuống, bỏ qua băng ghế. Tiếp lại chạy đến tủ ôm một mớ chăn nệm mới, đắp lại cho hắn.

Lúc phủ chăn vào bên trong, Lâm Hồi Âm ỷ vào vóc dáng mình thấp, giả bộ như không với tới bên trong nên bò hẳn lên giường, bước chân qua eo Dạ Huyền quỵ bên người hắn, đưa lưng về phía hắn.

Lâm HỒi Âm cố ý uốn ẹo, đẩy cao mông, đầu hạ thấp, tư thế khiêu khích lớn mật. Xuyên qua kẽ hở lớn giữa hai chân nàng Dạ Huyền còn có thể nhìn thấy cằm nhỏ xinh xắn tinh xảo.

Lâm Hồi Âm cố ý đẩy tới đẩy lui mông mình trước mặt hắn, chớp mắt thầm suy nghĩ, nếu hắn thích nàng hẳn là sẽ không chóng nổi nàng trong tư thế dụ hoặc như này. Nếu như hắn nhất thời không kiềm chế được, đẩy nàng ngã xuống giường nàng có thể chắn chắn rằng hắn thích nàng hay khong?

Lâm HỒi Âm tính toán một chút, sau đó chậm rãi xoay người định phủ chăn lên người hắn, lúc xoay người, nàng còn cố ý chạm đầu gối mình vào hạ bộ của hắn muốn biết Dạ Huyền có phản ứng hay không.

Nhưng mà kế hoạch của nàng còn chưa kịp bắt đầu đã chạy khỏi lộ trình.

Nàng không dám quá lộ liễu nên chỉ đành sờ nhẹ qua một cái, rồi nhanh chóng lướt người qua.

Ai ngờ bởi vì cách một lớp chăn nệm, nàng lại chỉ đụng nhẹ một cái nên chẳng cảm nhận được điều gì bất thường.

Vì vậy, đôi mắt nàng khẽ chuyển, sau đó chưa bỏ ý định, thầm nghĩ lúc bước qua eo hắn sẽ dò xét thêm lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 433: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (12)

Vì vậy, đôi mắt nàng khẽ chuyển, sau đó chưa bỏ ý định, thầm nghĩ lúc bước qua eo hắn sẽ dò xét thêm lần nữa.

Cho nên lần này nàng cố ý làm rất chậm, lúc đi nang hạ bộ của Dạ Huyền, còn dùng sức áp chân xuống.

Ai ngờ nàng còn chưa cảm nhận được có phải hạ bộ của hắn cũng cứng rắn hơn một chút hay không thì Dạ Huyền đã nhanh như tia chớp lùi lại về sau tránh né.

Lâm Hồi Âm chân không có lực chống, trong nháy mắt mất thăng bằng, cả người đột nhiên nhào về phía trước.

Đầu nàng đụng phải cằm Dạ Huyền.

Hắn bị đau hít lạnh một hơi, còn Lâm Hồi ÂM thì thấp giọng hét lên một cái

Lâm Hồi Âm ngẩng đầu, đối diện với Dạ Huyền nhất thời có một ý tưởng nảy lên trong lòng, nàng giả bộ thẹn thùng, sau đó nhanh chóng bò dậy, chẳng

qua lúc nàng vừa leo được một nửa thì lại ngã xuống lần nữa.

Dạ Huyền nhanh tay lẹ mắt đưa tay ra ôm lấy Lâm Hồi Âm, ngăn cản nàng ngã xuống hạ bộ mình, chỉ là lần này đầu của nàng lại đụng vào đầu Dạ Huyền, còn có cả môi nàng nữa.

Dạ Huyền muốn định nói "cẩn thận." nhưng vừa há miệng đã cảm thấy bên môi mình dán lên một hương vị ngọt ngào. Đầu óc Dạ Huyền như muốn nổ tung, nghĩ đến cái mông nhỏ lúc nãy hướng về phía mình uốn tới uốn lui. Mặc dù nàng mang quần náo nhưng trong đầu hắn lại tưởng tượng ra cảnh nàng lột sách không còn mảnh vải, đứng trước mặt hắn chuyển động. Sau đó càng làm hắn điên hơn là nàng lại xoay người bước qua hông hắn hai lần, còn vô tình dẫm lên hạ bộ của hắn.

Lần đầu tiên hoàn toàn bất ngờ làm trong cơ thể hắn dấy lên từng cổ khí nóng.

Lần thứ hai nếu không phải hắn tránh kịp thì sợ đã sớm mất không chết.

Cứ tưởng rằng đó đã là dụ hoặc cực điểm nhất, chỉ là không nghĩ đến môi nàng lại dán lên môi hắn.

Những cử chỉ này hắn chỉ cho rằng là Lâm Hồi Âm không cẩn thận nên va phải, nhưng hoàn toàn thiêu đốt lửa nóng trong cơ thể hắn, hắn như sắp không chịu đựng nổi.

Dạ Huyền trợn tròn mắt, nhìn khuôn mặt Lâm Hồi ÂM phóng đại trong gang tấc, không nhịn được mà nuốt nước bọt mộ cái. Nhưng cũng không dám có bất kỳ hành động càn rỡ nào.

Mặc dù đáy lòng hắn đã rất muốn đè nàng xuống dưới thân như con hổ đói nhảy tới vồ mồi vậy.

Tất cả những chuyện này Lâm HỒi ÂM đã lên kế hoạch, nàng nhớ đã từng thấy trong sách hiện đại. Nếu một người đàn ông thật sự thích một người đàn bà, vậy thì chỉ vì người nọ trogn giây phút nhất thời có một hành động lẳng lơ thì nahats định gã sẽ hóa thân thành chó sói.

Cho nên tối hôm qua nàng đã nghĩ đến nghĩ lui hơn nửa ngày, cuối cùng mới ra phương pháp này.

Nếu nàng không thể dò xét bằng lời nói vậy chi cứ để nàng dùng thân thể đi!

Lâm Hồi Âm dán chặt môi mình lên môi Dạ Huyền, tốc độ nhịp thở gấp gáp, nàng cẩn thận mở to mắt đánh giá Dạ Huyền, thầm nghĩ hắn có thể đột nhiên hôn trả nàng không?

Hơn nữa lúc nàng không thích hắn, trong đêm sinh nhật hoàng thái tử xuống núi, hắn và nàng vô tình chạm môi nhau, hắn cũng từng hôn nàng mà!

Vậy nên nếu hắn thật sực thích này, lần này nhất định sẽ hôn trả.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 434: Thượng căng chân hạ cẳng tay tuyên bố (13)

Vậy nên nếu hắn thật sực thích này, lần này nhất định sẽ hôn trả.

Trong phòng lần nữa lại trở nên cực kỳ yên tĩnh, Lâm HỒi Âm và Dạ Huyền thậm chí còn có thể nghe được nhịp tim của nhau.

THời gian tí tách trôi qua, qua thật lâu nhưng môi hai người vẫn dính chặt lấy nhau, không hề có bất kỳ thay đổi nào.

Chỉ là Lâm HỒi Âm cảm thấy môi Dạ Huyền dán lên môi mình càng lúc càng nóng, nóng đến nỗi làm môi nàng có chút đau.

Tại sao hắn còn không hôn mình? Hắn có thể hôn mình không?

Hay là hắn đang cố đè nén bản thân?

Lâm Hồi Âm suy nghĩ một lúc, liền âm thầm lấy dũng khí, làm bô như lơ đãng cà nhẹ môi mình lên môi hắn.

Động tác nhỏ này của nàng so với giết quất hắn đi còn khó chịu hơn.

Làn rước nàng uống rượu say mà dán lên người hắn, dùng mọi cách khiêu khích làm hắn không cách nào nhịn được, cả đêm dây dưa với nàng. Ngày thứ hai nàng đã lạnh nhạt với hắn đến mức làm hắn tổn thương.

Lần này là nàng vô tình nên mới đưa đến tình trạng này, có phải nếu hắn không nhịn được nữa, phát sinh chuyện kia... Nàng sẽ lại chiến tranh lạnh với

hắn?

So với Lâm Hôi Âm không để ý mình, Dạ Huyền lựa chọn cố gắng đè nén cảm giác cứng rắn kia xuống.

Nghĩ đến đây, Dạ Huyền quyết định hít sau hai cái, đè nén lồng ngực như đang muốn vỡ tung xuống, giữ cho mình thanh tỉnh, chậm rãi đưa tay muốn đẩy Lâm Hồi Âm ra.

Lâm Hồi Âm hoàn toàn không ngờ đến, vậy mà Dạ Huyền sẽ đẩy nàng ra. Đáy lòng nàng hiện lên một tầng cảm giác không nói thành lời, mất mát, khổ sở, uất ức, không vui...

Hắn không thích nàng sao?

Vậy nên ở trong tình huống này mới bình tĩnh như vậy?

Nàng còn nhớ có câu nói, một người đàn ông muốn ngắm một người đàn bà cũng không có nghĩa là thích. Một người đàn ông không muốn ngắm một người đàn bà khẳng định là không thích.

Lâm Hồi Âm có chút không cam lòng, Dạ Huyền đối tốt với nàng như vậy, có thể chết vì nàng tại sao lại không thích nàng kia chứ?

Lâm Hồi Âm tính toán một chút, cảm thấy mình đã làm đến nước này không bằng dứt khoát một lần nữa.

Vì vậy Lâm HỒi Âm làm như môi mình có chút khô, khẽ đưa đầu lưỡi ra liếm môi mình một chút, môi của hắn và nàng đang dính chặt vào nhau nên lưỡi nàng vừa vặn chạm vào môi hắn.

Dạ Huyền căng thẳng, cảm thấy mình đã không thể chịu nổi nữa, nhanh chóng nắm cánh tay Lâm Hồi Âm kéo nàng khỏi người mình.

Sau đó hô hấp dồn dập, nhìn Lâm HỒi Âm, bàn tay nắm chặt thành quả đấm cố gắng hít sâu vài hơi đè nén ham muốn trong mình.

Lâm Hồi Âm nhất thời bị Dạ Huyền đẩy ra, cảm thấy bất ngờ. MỘt lúc sau mới ngơ ngác nhìn Dạ Huyền, hắn ta lãnh đạm nghiêng đầu không thèm nhìn nàng một cái. Vốn dĩ lòng nàng đang khao khát và hi vọng giờ như rơi xuống vực sâu không đáy, thương tích đày mình, cảm thấy toàn thân có chút lạnh.

Cỗ hàn khí kia từ đáy lòng tràn ra khắp cơ thể, lan tới từng tấc thịt trên người nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 435: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (14)

Cỗ hàn khí kia từ đáy lòng tràn ra khắp cơ thể, lan tới từng tấc thịt trên người nàng.

Sắc mặt Lâm Hồi Âm dần trở nên tái nhợt.

Mặc dù nàng biết dù tất cả mọi chuyện là vậy nhưng cũng không thể làm mình mất mặt, vậy nên cố ý giả bộ lơ đãng.

Chỉ là muốn giữ cho mình chút tôn nghiêm, nếu như hắn không thích mình hai người cũng không nên trở nên cứng ngắc, bọn họ vẫn nên tiếp tục làm bạn.

Nàng đã từng nắm tay Dạ Huyền, cũng đã từng có vô số lần thấy lúng túng, nhưng mà chưa bao giờ nàng thấy lúng túng như lần này.

Lâm Hồi Âm mím môi, rủ mi mắt, che đi cảm giác mất mát trong mình. Lẳng lặng không tiếng động leo xuống giường, chỉnh lại quần áo có phần xốc xếch của mình, cúi thấp đầu không nhìn Dạ Huyền chỉ nhẹ giọng nói: "Ta về phòng trước."

Dạ Huyền như cũ vẫn đắm chìm trong ham muốn vô giới hạn, giọng nói có chút căn thẳng chỉ là ừ một tiếng trả lời cho có.

Tâm tình Lâm Hồi Âm càng tệ, nàng cắn chặt hàm răng để cho nước mắt của mình không rơi xuống, cắn đến nỗi nàng mơ hồ cảm thấy đau.

Lâm HỒi Âm cũng không nói gì nữa, nhanh chóng xoay người bước ra cửa.

Ra khỏi phòng Dạ Huyền, Lâm HỒi Âm cũng không dám quay đầu lại, một đường chạy băng qua rừng trúc, đến một nơi thật xa không có bóng người, nàng trượt chân ngồi bệt trên nền đất.

.....

THần Sơn về đêm luôn rất yên tĩnh.

Triêu Ca không biết chuyện gì xảy ra với mình, gần đây trong đầu hắn luôn là hình bóng của Lâm Hồi Âm, tâm tình càng lúc càng trở nên mất kiềm chết.

Hôm nay đã là lần thứ ba kể từ hôm sinh nhật Liễu Nhiễu hắn một mình ở trong rừng trúc, đêm hôm khuya vắng bay khỏi vô lượng điện xuống núi uống rượu giải sầu.

Chỉ có những lúc vắng vẻ không bóng người này hắn mới dám bỏ xuống gánh nặng hoàng thái tử trên vai, làm một Triêu Ca bình thường: để mặc con tim ưu tư, thừa nhận mình yêu Thanh Âm

Bất kể là Thanh Âm hay là Thanh Âm chuyển thế... Chỉ cần có hình bóng của Thanh Âm hắn đều thích.

Triêu Ca rũ mi mắt, một lần nữa nâng vò rượu đổ vào miệng mình một ngụm lớn. Sau đó yếu ớt nằm trên một cây đào, ngẩng đầu nhìn hoa đào nở rộ. Ánh mắt chợt thoáng qua một tia hoảng hốt, giống như ngàn năm trước lúc Thanh Âm dí dỏm ngồi trên cành đào, cả người bận bộ đồ xanh, hai chân đông đưa tủm tỉm nhìn hắn cười, chỉ vết muỗi cắn trên tay, bĩu môi vạn phần ủy khuất nói: "Triêu Ca, ngươi xem con muỗi cắn ta."

Thần thái kia, biểu tình kia giọng nói kia giống như là bị muôn phần ủy khuất vậy.

Người con gái khi yêu lúc đối diện với người đàn ông mình thích ít nhiều cũng cảm thấy yếu đuối. Thanh ÂM được mẫu hậu yêu thương so với những cô gái bình thường càng mỏng manh hơn nhiều.

Lúc đó Dạ Huyền còn chưa yêu Thanh Âm, thường xuyên đứng trước mặt hắn nói Thanh Âm đã bị hắn chiều đến hư rồi!

Hắn chỉ cười một tiếng sau đó vẫn đâu vào đấy.

Đoạn thời gian ấy quả thật rất tốt... Là những năm tháng phóng túng nhất trong cuộc đời hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 436: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (15)

Đoạn thời gian ấy quả thật rất tốt... Là những năm tháng phóng túng nhất trong cuộc đời hắn.

Ánh mắt Triêu Ca trở nên hoảng hốt, hắn giống như muốn tự ngược bản thân vậy, xách vò rượu rót đầy miệng mình, rượu đắng chát hòa cũng nỗi buồn hóa thành dòng lệ.

Tốc độ hắn nuốt rượu không đuổi kịp tốc độ rượu rót vào miệng cho nên rất nhiều rượu rơi xuống mặt hắn, hắn ngồi dậy. Ho khan không đứt, nước mũi đều bị hắn ho khan mà phun ra,.

Đột nhiên một người toàn thân mang áo trắng xuất hiện trước mặt hắn. Triêu Ca ngẩn người, theo tay áo nhìn lên, hắn nhíu mày một chút, còn chưa ngẩng đầu lên nhìn xem là ai thì đã nghe giọng nói của Liễu Nhiễu thanh đạm truyền đến: "Lau một chút đi."

Triêu Ca cúi thấp đầu, trầm mặc một hồi mới nhận lấy khăn tay. Lau đi nước mắt lẫn nước mũi trên mặt mình, ổn định tâm tình mới ngẩng đầu lên lần nữa, khôi phục hình tượng hoàng thái tử cao cao tại thượng không dính khói bụi trần gian.

Triêu Ca nhìn Liễu Nhiễu, giọng điệu lãnh đạm: "Tại sao ngươi đến đây?"

"Tùy tiện ra ngoài, vô tình đến đây." Liễu Nhiễu cúi thấp đầu, nhỏ giọng trả lời, nàng kéo kéo váy, ngồi xuống cạnh Triêu Ca.

Triêu Ca im lặng.

Giữa hai người là một mảnh yên tĩnh.

Ánh trăng thanh đạm phủ xuống hai con người.

Hồi lâu sau Triêu Ca mới nói: "Cùng ta uống hai ly."

"UỐng rượu tổn hại sức khỏe, hoàng thái tử uống ít đi." Liễu Nhiễu nghiêng đầu nhìn gò má Triêu Ca lên tiếng khuyên giải.

Triêu Ca cúi đầu cong môi, không cho là đúng cười một cái rồi tự mình nâng vò rượu ngẩng đầu uống một hơi.

Hắn còn chưa buông vò rượu xuống, Liễu Nhiễu đã đưa tay ra cướp lấy vò rượu trong tay hắn. Hắn sửng sốt một chút, quay đầu nhìn Liễu Nhiễu. Nàng chỉ cười một tiếng: "KHông phải muốn uống rượu sao? Một người uống không có ý nghĩa! Để ta bồi ngươi!"

Sau hắn Liễu Nhiễu tự nhiên nhận lấy bình rượu ngẩng đầu uống một hơi.

Hai người cứ như vậy lần lượt thay phiên nhau uống. Đến cuối cùng không biết có phải vì đã đè nén quá lâu hay không, Triêu Ca trở nên ôn nhu, không nhịn được mà trút hết bầu tâm sự với cô gái bên cạnh: "Ngươi biết khong? Nàng bây giờ giống như thích Dạ Huyền..."

Nói xong, Triêu Ca lại tức giận uống rượu, đáy mắt tràn đầy đau thương.

Liễu Nhiễu nhìn Triêu Ca như vậy, đáy lòng rất đau xót, nhưng nàng cũng không lên tiếng, chỉ im lặng uống rượu nghe Triêu Ca bày tỏ.

Triêu Ca nói rất nhiều, tất cả đều là chuyện liên quan đến Lâm Hồi Âm, đến cuối cùng, hắn nói: "Ta hối hận vì sinh ra trong gia đình đế vương, ta sinh ra đã có sứ mạnh của mình, không thể vì nữ nhi tình trường mà từ bỏ thiên hạ chúng sanh..."

"Có lúc ta rất hâm mộ loài người, cảm thấy tuổi thọ bọn họ ít chỉ có mấy chục năm, không giống chúng ta, một cuộc sống giống như chẳng có điểm cuối vậy."

"Nếu có thể, ta chỉ hy vọng thoải mái yêu người ình yêu, như vậy vẫn tốt hơn là trải qua cuộc sống chẳng thấy điểm cuối này... Cuộc sống thế này thật thống khổ..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 437: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (16)

Triêu Ca vừa nói vừa yên lặng nằm dưới rừng đào dần dần không có âm thanh nào nữa.

Liễu Nhiễu đợi một lúc mới ngẩng đầu, thấy hắn nhắm mắt giống như đang ngủ vậy.

Liễu Nhiễu lẳng lặng nhìn một lúc, nhịn không được đưa tay ra sờ mi tâm Triêu Ca một cái. Tay nàng vừa chạm đến da thịt hắn đã bị hắn bắt lại, nàng kinh sợ muốn rút lại nhưng Triêu Ca lại mơ mơ màng màng mở mắt, hắn giống như ở trong mộng vậy, lẩm bẩm gọi "Thanh Âm" sau đó hỏi: "Ngươi trở về sao?"

Sau đó đứng dậy kéo Liễu Nhiễu ôm vào ngực, sau đó từ từ cúi đầu hôn lên môi nàng.

Liễu Nhiễu không kháng cự, thuận theo để mặc Triêu Ca hôn. Người đàn ông nhìn cô gái trong ngực muốn gì được đó, chẳng qua cảm thấy đây chỉ là cảnh xuân trong mộng vậy nên không cố kỵ đưa tay ra kéo quần áo trên người nàng và của mình xuống. Ở trong rừng đào là một trận triền miên vui vẻ.

Giống như lần trước, Triêu Ca sau khi làm xong thì mệt lã nằm trên người Liễu Nhiễu, cong môi cười thõa mãn.

Liễu Nhiễu bị Triêu Ca đè lên, nằm nửa ngày mới từ từ có khí lực. Lần này cũng giống lần trước, nàng đứng dậy nhanh chóng đẩy Triêu Ca ra, mặc quần áo lên cho hai người sau đó không quên thi triển thần chú, phong ấn lại trí nhớ của Triêu Ca

Liễu Nhiễu vội vã làm xong tất cả mới hôt hoảng đứng dậy bỏ một cành đào, biến thành một chiếc áo gấm mềm mại, phủ lên người Triêu Ca, tránh hắn bị nhiễm lạnh.

Nàng hơi cúi đầu, quan sát Triêu Ca hồi lâu, sau đó nhẹ nhàng hôn lên mi tâm hắn, rồi xoay người nhanh chóng chạy đi.

****

Một ngày mới ở Thần Sơn lại bắt đầu.

Đại hội so kiếm thi đấu theo hình thức rút thăm. Đầu tiên là đấu đơn, tiếp đến là kép, người thắng lên cấp cư như vậy từng vòng chọn ra bốn đệ tử ưu tú nhất.

Từ hôm Lâm Hồi Âm dò xét Dạ Huyền thất bại, lại thêm chuyện chuẩn bị cho đại hội so kiếm khá nhiều nên từ hôm ấy nàng vẫn chưa hề tìm đến hắn.

Dạ Huyền đi tìm Lâm Hồi Âm hai lần, nhưng mỗi lần cũng chỉ là nhìn thấy bóng lưng nàng. Lâu ngày với chuyện nữ nhi tình trường hắn có chút chậm chạp, nhưng vẫn cảm thấy Lâm Hồi Âm đối với hắn có chút hời hợt.

Dạ Huyền chưa khôi phục hoàn toàn nhưng cũng có thể xuống giường cử động vậy nên đi đến giáo trường tìm Lâm Hồi Âm. Không biết có phải nàng né tránh hắn hay không mà chưa lần nào hắn gặp được nàng cả.

Cứ như thế kéo dài mấy ngày, Dạ Huyền đã có chút không chịu nổi.

Lâm Hồi Âm mấy gày qua cũng không tốt lắm, rút được lá thăm gần chót cho nên tranh giải cũng phải chờ ở sau. Mỗi ngày nhìn những đệ tử khác tranh giải, đụng phải chỗ xuất sắc người khác vỗ tay ủng hộ. Riêng nàng thì thất thần nhìn vào hư không, trong đều đều nghĩ đến Dạ Huyền.

Cả ngày hôm nay Lâm HỒi Âm mè nheo trong phòng Liễu Nhiễu đến khuya mới trở về phòng mình. Lúc này là đã giữa đêm khuya, nàng nhanh chóng cởi quần áo sau đó nằm lên giường nhưng không hề buồn ngủ. Suy nghĩ một lúc rồi ngồi dậy, đẩy cửa sổ ra, nhìn căn phòng đối diện một chút lại phát hiện cảm giác choáng váng truyền đến, ngay sau đó trước mắt nàng tối sầm lại.

Rất nhanh nàng đã tỉnh lại, xung quanh tối om không thấy rõ năm đầu ngón tay, dưới người là chăn mềm mại.

Loại hoàn cảnh này rất quen thuộc, trong nháy mắt Lâm Hồi Âm nhận ra mình lại bị gã nam nhân biến thái kia bắt cóc.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 438: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (17)

Loại hoàn cảnh này rất quen thuộc, trong nháy mắt Lâm Hồi Âm nhận ra mình lại bị gã nam nhân biến thái kia bắt cóc.

Đã rất lâu rồi gã nam nhân biến thái này không xuất hiện.

Cẩn thận tính toán một chút, đại khái lừ từ lúc nàng cùng Triêu Ca đoạn tuyệt quan hệ cũng chưa từng bị bắt cóc.

Lâm Hồi Âm bỗng nhiên càng khẳng định gã này là Triêu Ca. Vốn dĩ nàng cũng từng bị Triêu Ca bắt cóc, khi dễ nên giờ khi thích Dạ HUyền mới cảm thấy vướng bận.

Mấy ngày gần đây nàng tuy ở thần sơn, không buồn đến chuyện ăn mặc nhưng so với quãng thời gian chạy trốn ở Tây Lương còn thấy đau đớn gấp ngàn lần.

Cái cảm giác khó chịu, đau khổ kia giống như là con tim bị treo ngược lúc cao lúc thấp, yêu mà không dám yêu, sợ được sợ mất.

HÔm nay Lâm Hồi Âm lại bị "Triêu Ca" bất ngờ bắt cóc, nàng nhất thời tức giận, nín thở tập trung tinh lực, tuy nhiên qua một lúc từ trong bóng tối nàng lại nghe tiếng bước chân truyền đến.

Lâm Hồi Âm muốn hội tụ tinh lực nhưng phát hiện tiên lực của mình như bị người khác khống chế vậy, không cách nào ngưng tụ. Nhất thời bắt chiếc gối bên cạnh tập trung sức lực ném về tiếng bước chân vang lên.

"Đông..." MỘt tiếng truyền đến, Lâm Hồi Âm đập một cái.

"Triêu Ca" trong bóng tối bước đến vốn dĩ không hề phát ra nửa tiếng kêu đau, chỉ là đưa tay nhẹ nhàng bắt lấy gối, sau đó không nhanh không chậm cất bước đến gần.

Lâm Hồi Âm lại lục tìm đồ đạc bên cạnh mình, chính nàng cũng không phân biệt được mình túm được thứ gì chỉ là mò được cái gì thì ném về phía "Triêu Ca" cái ấy.

Đến cuối cùng, Lâm Hồi Âm cũng dứt khoát kéo luôn tấm thảm phủ trê người đi/

Dạ Huyền mấy hôm nay không gặp được Hồi Âm, dưới tình thế cấp bách mới nghĩ đến các này. Nhưng ngàn vạn lần hắn cũng không nghĩ, mình vừa mới xuất hiện đã bị cô gái trên giường ném một đống đồ lộn xộn về phía mình.

Cũng may thương thế đã khôi phục tốt, nếu không muốn tránh né dược những thứ kia mà không gây ra tiếng động thật là một chuyện khó khăn.

Dạ Huyền đứng ở trước giường, mím môi cân nhắc ngôn ngữ một chút. Muốn nói chuyện cùng Lâm Hồi Âm. Nhưng lời trong đầu hắn còn chưa thành hình đã nghe Lâm Hồi Âm lên tiếng: "Ngươi rốt cuộc muốn thế nào, Ta nói cho ngươi biết giữa chúng ta sớm đã không còn quan hệ, ta không phải THanh Âm, ta là Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm ta không muốn làm vật thế thân. Lúc ở trong phòng trức ta đã sớm nói rõ những lời này với ngươi."

Lâm Hồi Âm vừa mới ném đồ xong nên hơi thở vẫn còn hồng hộc, nàng đứng trên giường ngực phập phòng nhưng lời nói ra lại rất suôn, rất có lực.

Càng nói nàng càng thấy tức giận, chỉ muốn nhanh chóng chạy trốn.

"Hơn nữa nếu ta nhớ không lầm thì quan hệ giữa hai chúng ta sớm đã phui sạch, những thứ ngươi vì ta chuẩn bị lúc đến thần sơn ta đã trả cho người ba chục ngàn ngân lượng!"

"Ơn cứu mạng của ngươi đối với ta, ta cũng..." Lâm HỒi Âm dừng một chút, cắn chặt răng giọng nói rít lên, nghiến răng nghiến lợi nói:

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 439: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (18)

"Ơn cứu mạng của ngươi đối với ta, ta cũng..." Lâm HỒi Âm dừng một chút, cắn chặt răng giọng nói rít lên, nghiến răng nghiến lợi nói: "NHững lần ngươi bắt cóc mạnh bạo ta có thể xem như xóa bỏ tất cả."

Tay Lâm HỒi Âm cuộn chặt thành nắm đấm, toàn thân cũng thấy lạnh mà run lên, lời nói trong miệng càng thêm cay nghiệt: "HOàng thái tử, những chuyện này ta đã nói rõ ràng với ngươi, chẳng lẽ tai ngươi có vấn đề, hay ngươi nghe không hiểu?"

Lâm Hồi Âm nói cả mạch dài xong, toàn bộ oán hận trong lòng cũng bộc phát ra hết, giống như mất hết sức lực cả người xụi lơ ngồi xuống trên giường.

Trong không gian tối om lại trở về một mảnh yên tĩnh.

Dạ Huyền chưa từng nói lời ra miệng đã bị cả đoạn văn dài của Lâm HỒi Âm ngăn lại ở cổ họng.

Hắn có thể nhìn thấy mọi vật trogn bóng tối, nhìn cô gái mệt mỏi quá mức trước mắt chợt lóe lên một ánh sáng kỳ dị.

Đáy lòng cảm thấy vui sướng không sao tả nổi.

Vốn dĩ nàng và Triêu Ca sớm đã cắt đứt quan hệ?

Triêu Ca là một cây kim nhọn ghim sâu trong cuộc tình này. Hắn chưa bao giờ hi vọng sẽ nhổ được cây kim này ra khỏi lòng Lâm HỒi Âm.

NHưng bây giờ từng lời nàng nói hắn có thể hiểu được căn bản bọn họ đã chẳng còn bất kỳ quan hệ nào.

Hắn đã từng vì ba chục ngân lượng kia mà khổ sở hồi lâu, đến hôm nay mới biết nàng dùng nó để muốn phủi sạch quan hệ với Triêu Ca. Dạ Huyền cảm thấy mình chưa từng gặp chuyện gì kích động đến vậy.

Tâm tình Lâm HỒi Âm lại hoàn toàn trái ngược với Dạ Huyền, nàng yên tĩnh nhắm mắt cố đè nén cảm giác tức giận trong lòng. Hít thật sâu hai cái, mở miệng nhưng vẫn là giọng điệu hận thấu xương: "Ngươi can bẳn không biết, cho đến nay ta hận ngươi bao nhiêu. Nếu không phải ngươi từng cứu mạng ta ta chỉ muốn tự tay giết ngươi!"

"Bởi vì căn bản ngươi không biết, ngươi làm những chuyện kia đối với một người đàn bà mà nói rốt cuộc có bao nhiêu không tôn trọng, bao nhiêu tàn nhẫn, bao nhiêu vũ nhục!"

Những chữ sau cùng nàng như dùng hết toàn bộ sức lực để hét lên.

Một giây trước Dạ Huyền còn vui mừng hớn hở,, lúc nghe được câu nói này cả người lại giống như bị xô từ đám mây rơi xuống địa ngục.

Sự tức giận đay nghiến trong miệng nàng nói ra không phải hắn không cảm nhận được.

Nếu bây giờ trong tay nàng có dao chỉ sợ đã sớm găm lên người hắn.

Những lời hắn muốn nói với nàng lần nữa đành nuốt vào bụng.

Ấn tượng của nàng về hắn thật vất vả mới có chút biến chuyển. Nếu biết được trong đêm khuya bắt cóc mạnh bạo nàng là hắn thì liệu nàng cũng giống như bây giờ, đay nghiến hắn những lời như vậy?

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm trước mắt, mi tâm đang nhíu chặt cũng giãn ra, hắn giằng co hồi lâu cuối cùng xoay người không động tĩnh rời khỏi nơi này.

Không gian rộng lớn lần nữa chỉ còn lại một mình Lâm Hồi Âm. Lúc này nàng đã thoải mái hơn nhiều, thật tốt, "Triêu Ca" không đột nhiên xông tới làm những chuyện kia với nàng. Đừng nói bây giờ tiên lực nàng tan rã, ngay cả dư thừa cũng không đấu lại nổi hắn ta.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 440: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (19)

Không gian rộng lớn lần nữa chỉ còn lại một mình Lâm Hồi Âm. Lúc này nàng đã thoải mái hơn nhiều, thật tốt, "Triêu Ca" không đột nhiên xông tới làm những chuyện kia với nàng. Đừng nói bây giờ tiên lực nàng tan rã, ngay cả dư thừa cũng không đấu lại nổi hắn ta.

****

Trên giáo đường, đại hội thử kiếm vẫn diễn ra rất quyết liệt.

TOàn bộ đệ tử Thần Sơn cơ hồ đều tụ tập ở đây.

Lần này trong đại hội thử kiếm, ngoại trừ chưởng môn Thần Sơn ra thì hai vị trưởng lão và hoàng thái tử Triêu Ca đều có quyền làm trọng tài phân định thắng bại.

Nhưng mà trong đại hội thử kiếm hôm nay, Triêu Ca lại không đến.

Trong vô lượng điện yên tinh dị thường, Triêu Ca ngồi ngăn ngắn trước bàn. Quần áo trắng tinh như tuyết, trên khuôn mặt vẫn là sự lạnh lùng lãnh đạm thường ngày. Trước mặt hắn có một đệ tử Thần Sơn toàn thân áo trắng hai tay chắp thành quyền, giọng nói trầm ổn: "Đại sư huynh, theo phân phó của ngài ta trắng đêm suy xét suốt ba tháng, bây giờ rốt cuộc cũng có được ít manh mối."

Triêu Ca không lên tiếng chỉ là đặt cuốn sách trong tay lên bàn, sau đó ngẩng đầu lên nhìn đệ tử trước mắt, ý bảo hắn nói tiếp.

"Ta cẩn thật lật xem tất cả tài liệu lưu trữ ở thần sơn, trừ một ít đệ tử chết có ghi lại còn có tám ngàn đệ tử đã thành tiên, trải khắp năm hồ tứ hải, số còn lại đều ở hoàng thành, từ lúc Thần SOn lập ban đầu tiên cho đến nay về cõi tiên có hơn mười bảy ngàn đệ tử, phần lớn đều có ghi chép lại. Chỉ có mấy người tu thành tiên từ một ngàn tám trăm năm đầu thành công rời đi trước đó tất cả đều đã chết hết."

Vị kia nói đến đoạn này, mi tâm Triêu Ca nhíu chặt lại, thần thái nghiêm túc: "Thời gian những người đó chết điều tra ra không?"

"Được ngay trước hơn nửa tháng trước, một người quen biết bọn họ nói bọn họ rời khỏi hoàng thành cũng không hề trở về.

Hơn nửa tháng trước, trùng với thời gian Lâm Hồi Âm và hắn bị ném đi Tây Lương.

"Thời gian vừa vặn như in." Triêu Ca gật đầu một cái, hỏi: "Nếu như đoán không sai đã bị giết người diệt khẩu."

"Nhưng mà đại sư huynh, bọn họ đều có một ngàn năm tu hành, cộng lại hơn mười ngàn năm tu hành, sợ là chưởng môn của chúng ta cũng không lợi hại như vậy. Nếu bọn họ thật sự bị giết người diệt khẩu thì người kia hẳn rất mạnh!"

"Cũng không nhất định phải dùng tiên thuật, có lẽ là ám toán..." Triêu Ca suy nghĩ một chút mới nâng mí mắt lên, nhìn đệ tử thần sơn trước mắt: "Ngươi suy nghĩ một chút, đệ tử rời khỏi thần sơn ít nhiều đều có tuyệt kỹ, trong giấc mộng của mình khó tránh khỏi tâm khí cao ngạo, cho nên trên thế này người có thể điều khiển bọn họ làm một số chuyện cũng chỉ được mấy người."

Triêu Ca nói đến ddaonj này thì vị đệ tử trước mắt hắn giống như nghĩ ra điều gì vậy, mở to hai mắt mở miệng: "Đại sư huynh, ngươi vừa nói như vậy trong lúc bất chợt ta nhớ ra, lúc ta ở hoàng thành điều tra mấy người kia mất tích, có người nói tiên phi nương nương có quen biết với bọn họ."

"Tiên phi?" Triêu Ca nghe thấy cái tên này thi mi tâm bỗng nhíu chặt.

"Vâng." Đệ tử thần sơn tỏ ra có chút chần chờ, nhưng vẫn nói rất rõ ràng: "Mấy người quần áo đen chết đi kia có một người thường uống rượu đánh cuộc, một ngày hắn say...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 441: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (20)

"Một gã mang áo đen đã chết kia có uống rượu đánh bạc, một ngày chúng say rượu đi đánh bạc, thua sạch tất cả ngân lượng trên người, bị người quán dặm đuổi đánh ran ngoài, rất khốn đốn. Vừa vặn lúc đó tiên phi đi ngang qua nên ra tay giúp. Sau đó có người nói mấy đệ tử thần sơn có quan hệ không tốt với tên kia cùng hắn vào cung. Ta thăm hỏi người kia thì biết được, cuối cùng còn nói nhỏ với ta phải giữ bí mật. Nói đây là một lần uống rượu say nên vô tình nói ra, sau đó người kia còn cảnh cáo bọn họ, nếu ai dám nói loạn tiên phi nương nương sẽ không tha!"

Triêu Ca nghe đến đây ánh mắt hiện lên một tấng rùng mình, hồi lâu hắn mới gật đầu: "Hẳn tiên phi là người đứng sau, bây giờ ngươi đi hoàng thành một chuyến nữa, thu thập vật dụng của mấy tên kia lại, chúng ta sẽ tìm một ít dấu vết trên những đồ vật ấy."

"Vâng! Đại sư huynh."

Đệ tử Thần Sơn đáp một tiếng rồi xoay người đi khỏi vô lượng điện.

"Chờ một chút." Triêu Ca giống như nhớ ra điều gì đó, lên tiếng, đệ tử thần sơn dừng lại, nghiêng đầu cung kính nhìn Triêu Ca. Lúc này Triêu Ca mới lên tiếng: "Những chuyện này tạm thời giữ bị mật, tiên phi dù sao cũng là phi tử của tiên đế, không giống người bình thường, cho nên lúc ngươi điều tra phải cẩn thận, đừng để sơ hở bất kỳ điểm nào, phòng ngừa vạn nhất tránh bứt dây động rừng."

"Vâng, đại sư hunh!"

"Tốt lắm, được rồi đi nhanh còn về!"

Đệ tử Thần Sơn chắm tay thành quyền hướng về phía Triêu Ca thi hành lễ, sau đó xoay người nhanh chóng biến mất khỏi vô lượng điện.

Trong Vô lượng điện trở nên yên tĩnh. Triêu Ca đứng trước bàn nhìn xuyên qua cửa sửa ngắm núi cao nước xanh, ánh mắt suy nghĩ sâu xa.

Hồi lâu hắn mới vòng qua bàn, cưỡi gió xuống núi trực tiếp đi đến giáo trường.

Cuộc tranh giải trong giáo đường vẫn diễn ra rất kịch liệt. hắn thanh đạm ngồi xuống bên cạnh chưởng môn, nhìn người đang thi tài giữa sân, lại là Liễu Nhiễu và một đệ tử ban ất.

Liễu Nhiễu chủ yếu học thuật phù thủy, tiên thuật có chút yếu thế, trong đại hội thử kiếm này không cho phép sử dụng pháp lực. Mà tiên thuật của đệ tử ban ất kia không hề yếu, nhiều lần kiếm trong tay Liễu Nhiễu suýt nữa bị hắn đánh bay. Tuy nhiên mõi lần Liễu Nhiễu đều có thể tránh thoát rất xảo diệu.

Triêu Ca nhàn nhàn nhìn Liễu Nhiễu áo trắng bay tán loạn, cùng nam đệ tử trang phục xanh kia, thỉnh thoảng bay lên bay xuống, tranh tài rất kịch liệt.

Mặc dù Liễu Nhiễu nhiều lúc yếu thế nhưng cuối cùng vẫn thắng hơn một nước, đánh rơi trường kiếm trong tay đối phương.

Trong đại hội thử kiếm, vốn là để xem tiên thuật của ai đã tăng lên chưa, đều dừng đúng lúc. KHông cho phép ngoan cố hạ thủ làm bị thương đối phương, toàn bộ đều lấy kiếm rơi làm kết quả chung cuộc.

CHo nên sau khi trường kiếm trong tay nam đệ tử kia rơi xuống, cả hai người đều vội vàng dừng tay lại.

Lúc này chưởng môn mới dùng tiên khí chậm rãi nói: "Liễu Nhiễu ban giáp thắng!"

Liễu Nhiễu và nam đệ tử kia dều đồng thời ôm quyền cúi người hành lễ: "Cảm ơn chưởng môn, hai vị trưởng lão, các vị sư huynh đã chỉ điểm dạy dỗ."

Người ghi chép kết quả đại hội nhanh chóng ghi vào.

Liễu Nhiễu xoay người rời khỏi giáo đường, lơ đãng ngẩng đầu một cái vừa vặn chạm phải ánh mắt Triêu Ca.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 442: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (21)

Liễu Nhiễu xoay người rời khỏi giáo đường, lơ đãng ngẩng đầu một cái vừa vặn chạm phải ánh mắt Triêu Ca.

Nhất thời nghĩ đến đêm hôm trước, mình cùng Triêu Ca uống rượu trong rừng đào sau đó... Lòng nàng thấy loạn lên, nhanh chóng mở rộng mắt thần sau đó cúi thấp đầu, im lặng mà mặt đỏ ửng, xoay người đạp trường kiếm nhanh chóng trở về chỗ ngồi của đệ tử ban Giáp.

Đệ tử ban Giáp thấy nàng thắng nên vội vàng khen ngợi nàng.

Nhất là Lâm Hồi Âm, so với việc mình tranh giải thắng nàng còn kích động hơn, luôn miệng tán dương Liễu Nhiễu.

Duy chỉ có Liên Y là lạnh lùng cười một tiếng, rồi quay đầu nhìn cuộc tranh giải trong sân.

Liễu Nhiễu giống như không nghe thấy, cúi đầu nói chuyện với Lâm Hồi Âm, từ đầu đến cuối nàng cũng không dám ngẩng đầu lên, đôi lúc chỉ dám liếc mắt nhìn Triêu Ca cao cao tại thượng ưu nhã ngồi phía xa.

Bởi vì chỉ cần nhớ đến chuyện hắn và nàng đã triền miên với nhau nhịp tim nàng bỗng dưng không thể trấn định được.

Triêu Ca nhìn bóng người Liễu Nhiễu, tinh thần cũng thay đổi, nghĩ đến cảnh tượng hai người uống rượu trong rừng đào.

Một đêm kia phong cảnh vô cùng đẹp, cánh đào bay rực rỡ, nàng ngồi bên cạnh hắn, trên người có hương đào nhàn nhạt, bưng vò rượu, tư thế còn hào khí hơn hắn mấy phần ngửa đầu uống rượu.

Cuối cùng hắn giống như uống quá nhiều nên ngã xuống đất thiếp đi. Giữa trưa hôm sau thì hắn tỉnh lại, buổi đêm ở thần sơn rất lạnh nhưng hắn lại cảm thấy không hề giá rét, hơi giật giật cơ thể lúc này mới phát hiện trên mình đắp một cái mền.

Hắn nâng tay lên muốn chạm vào cái chăn một cái nhưng lúc ngón tay hắn chạm vào thì bỗng lộ nguyên hình chỉ còn một cành đào nở đầy hoa. Lại còn tản ra hương đào thanh nhạt, giống với mùi hương tản ra từ tóc nàng đêm qua lúc uống rượu.

Hắn nghĩ đến đêm qua một chút, sau khi hắn uống say đã xảy ra chuyện gì nhưng phát hiện lại hoàn toàn giống với đêm sinh nhật của Liễu Nhiễu vậy, không hề nhớ chút gì.

Hắn kinh ngạc cầm cành đào hồi lâu, cuối cùng ma xui quỷ khiến thế nào lại đưa cành đào ấy về vô lượng điện, tùy ý cắm vào mọt bình hoa, ánh nắng phủ lên cành đào nở hoa rực rỡ.

.....

Bởi vì Dạ Huyền bị thương nên đại hội thử kiếm lần này hắn cũng không tham gia.

Đêm qua hắn bắt cóc Lâm Hồi ÂM vốn muốn hỏi tại sao mấy hôm nay nàng lại không thèm để ý đến hắn, nhưng lại nghe được những lời thâm cừu đại hận kia của nàng.

Cả người giống như bị dội một chậu nước lạnh vậy, cả người cảm thấy lạnh băng.

Hắn ngồi bên cửa sổ lẳng lặng nhìn phòng đối diện. Cửa sổ phòng Lâm Hồi Âm cũng mở, Dạ Huyền thấy rõ trong phòng không một bóng người. Cạnh dòng suối nhỏ không xa hắn dường như ngửi được mùi hương thoang thoảng trên người nàng, tinh thần hắn càng trở nên thương buồn hơn.

Xa xa còn có tiếng hoan hô từ giáo đường vọng lại càng làm hắn ở chỗ nafyt hêm mấy phần cô quạnh.

Mãi đến khi màn đêm hạ xuống, Dạ Huyền mới nghe thấy tiếng bước chân từ mấy căn phòng vang lên, còn có âm thanh nói chuyện náo nhiệt, toàn bộ đều liên quan đến cuộc tranh giải lần này.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 443: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (22)

Mãi đến khi màn đêm hạ xuống, Dạ Huyền mới nghe thấy tiếng bước chân từ mấy căn phòng vang lên, còn có âm thanh nói chuyện náo nhiệt, toàn bộ đều liên quan đến cuộc tranh giải lần này.

Đột nhiên cánh cửa căn phòng đối diện "Két" một tiếng mở ra, hắn vội ngảng đầu lên nhìn thấy thiễu nữ mang đồ xanh bước vào phòng.

Hắn thẳng người vừa vặn chạm phải ánh mắt của Lâm Hồi Âm.

Bước chân của Lâm Hồi ÂM dừng lại, mấy ngày nay nàng không gặp Dạ Huyền, trong lúc bất chợt thấy hắn cả người nàng có chút chết lặng, chần chờ một chút mới giả bộ như không có chuyện gì, cất bước đến bên cửa sổ, đối diện với Dạ Huyền lên tiếng chào hỏi: "Thân thể ngươi khỏe chưa?"

"Ừ." Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm gật đầu một cái.

Lâm Hồi Âm lập tức không biết nói gì, nên dứt khoát im lặng.

Dạ Huyền phiền não vì tâm sự của mình giờ cũng có chút yên tĩnh, hai người chỉ chào hỏi nhau hai câu sau đó hoàn toàn không nói gì nữa.

Bầu không khí yên lặng đến ngột ngạt, qua một lúc lâu Lâm Hồi Âm mới lại lên tiếng: "Ngươi dưỡng thương cho tốt, ta nghỉ ngơi trước."

Dạ Huyền gật đầu một cái, còn đáp: "Được."

Lâm HÔi Âm nhìn Dạ Huyền hai cái, sau đó đưa tay khép cửa sổ lại.

Đêm qua nàng bị gã biến thái kia bắt cóc, cả đêm cũng không nghỉ ngơi. HÔm nay một ngày mệt mỏi ở giáo trường vất vả đợi cuộc tranh tài kết thúc, vốn dĩ muốn về phòng nghỉ ngơi, bây giờ thấy Dạ Huyền Lâm Hồi Âm nằm ở trên giường hoàn toàn không thấy buồn ngủ, đầu óc hỗn loạn.

Nghĩ đến mình từng bị "Triêu Ca" bắt cóc cường bạo, suýt nữa động tâm với hắn nàng liền cảm giác khó chịu, nhất là Dạ Huyền nằm bên cửa sổ, hình dáng phong hoa tuyệt đại kia, nàng liền cảm thấy mình không xứng với hắn.

Nếu như có thể nàng thật muốn không để cho mình yêu Dạ Huyền.

Nhưng cái loại ái tình này tới thì làm sao có thể nói không thương là không thương được đây?

Lâm Hồi Âm nhẹ nhàng quay người, thở dài một cái, nghiêng đầu lẳng lặng nhìn ra cửa sổ, suy nghĩ không biết Dạ Huyền bên phòng đối diện đang làm những gì.

Không biết qua bao lâu, Lâm Hồi Âm rốt cuộc mơ mơ màng màng ngủ đi.

Trong giấc mơ nàng mơ thấy Dạ Huyền đứng bên cạnh mình, mặt đầy cao ngạo nhìn nàng hỏi: "Hồi Âm, ngươi thích ta, đúng không?"

Nàng không nói ra được, chỉ là khẩn trương, sợ hãi đến mức đầu óc trống rỗng, nàng muốn chạy trốn nhưng lại bị Dạ Huyền bắt lại.

Mặc dù nàng ở trong mộng nhưng lại phát hiện ánh mắt hắn cực kỳ chân thật, lúc hắn đưa mắt nhìn nàng, giống nhau như đúc ma lực cực mạnh để nàng không tự chủ được mà sa vào.

Hắn nhìn mắt nàng lần nữa mở miệng: "Hòi Âm, ta rất vui, ngươi cũng biết ta thích ngươi, nếu không ta sẽ không đối tốt với ngươi như vậy, cũng sẽ không vì nươi mà nhảy xuống vô vọng nhai."

Lời hắn nói giống như một tia sét đánh vào trái tim nàng, để lúc nàng ngủ mơ cũng cảm thấy có chút không dám tin.

Hắn đối tốt với nàng là bởi vì thích?

Nàng thật sự không dám tin sự thật này...

Nhưng đây là giấc mơ, nàng có thể để mình sa vào, vậy nên dứt khoát lên tiếng: "Đúng vậy, ta thích ngươi....:

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 444: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (24)

Nhưng đây là giấc mơ, nàng có thể để mình sa vào, vậy nên dứt khoát lên tiếng: "Đúng vậy, ta thích ngươi....:"

Khuôn mặt phong hoa tuyệt đại trước sau như một của Dạ Huyền hiện lên vẻ vui mừng, đưa tay ra ôm nàng vào trong ngực.

Cái ôm kia chân thực đến mức làm lòng nàng có chút rung động.

Giấc mộng kia rất dài, giống như nàng mơ thấy đến lúc mình cùng hắn kết hôn, trong quá trình đó nàng luôn che giấu bí mật mình từng bị "Triêu Ca" bắt cóc mạnh gian.

Trong mộng nàng ích kỷ vì hạnh phúc của mình mà không dám nói bí mật kia cho Dạ Huyền biết, nàng cứ phập phòng lo sợ như vậy hưởng thụ cảm giác hạnh phúc tình yêu trong đường hôn nhân.

Cuộc sống như vậy càng thêm hạnh phúc, tốt đẹp biết bao. Nhưng mà đôi lúc nửa đêm nghĩ đến bí mật của mình đột nhiên nàng tỉnh dậy, há miệng thở mạnh.

Rốt cuộc có một ngày nàng không nhịn được mà nói thật với Dạ Huyền. Sắc mặt của hắn không hề khó coi, đợi đến sau khi nàng nói xong, chẳng nói một lời chỉ lạnh nhạt nhìn nàng rồi xoay người rời đi.

Nàng nhìn bóng lưng hắn, nước mảy chảy xuống mở miệng kêu: "Dạ Huyền... Dạ Huyền..."

Nhưng mà hắn lại giống như không nghe thấy lời nàng vậy, cứ đi mãi đi mãi.

Nàng cuống quýt đuổi theo bóng người hắn, nhưng dù nàng gắng sức chạy đến đâu cũng không thể bắt kịp nhịp chân của hắn, thậm chí khoảng cách giữa bọn họ càng lúc càng lớn.

Đến cuối cùng nàng xụi lơ ngồi bệt trên đất, đáy lòng đau đến cực hặn, làm cho nàng bất chợt cao giọng hét lên.

.....

Dạ Huyền ngủ cũng không yên giấc, trong đầu thỉnh thoảng lại vang lên câu nói của Lâm Hồi Âm.

"Ngươi căn bản không biết cho tới nay ta hận ngoi bao nhiêu. Nếu không phải ngươi đã cứu mạng ta thì ta thật đã muốn tự tay giết ngươi!"

"Bởi vì ngươi căn bản không biết, ngươi làm những chuyện kia đối với một người đàn bà rốt cuộc có bao nhiêu không tôn trọng, bao nhiêu tàn nhẫn, bao nhiêu vũ nhục."

Cả người hắn không nhịn được mà lăn qua lộn lại, đáy lòng càng thêm phiền não.

Thật ra đối với hắn mà nói trước giờ xử lý mọi chuyện rất đơn giản. Người trêu chọc hắn hắn sẽ thẳng tay lấy đi tính mạng, nếu gặp người mình thích hắn sẽ đối tốt với nàng.

Nhưng bây giờ hắn thật sự gặp phải chuyện khó giải quyết.

Hắn nên thẳng thắn hay là không thẳng thắn đây?

Nếu hắn thẳng thắn thì nàng càng thêm xích mích thù hận hắn, hắn phải làm gì đây?

Hắn thật sự sợ nàng hận hắn...

Không ai biết hắn trải qua một ngàn năm dài như vậy rốt cuộc đã mong đợi có thể ở chung một chỗ với nàng nhiều như thế nào, hắn không muốn phá vỡ sự tốt đẹp của bọn họ bây giờ.

Đang lúc Dạ Huyền phiền não, bất an thì chợt nghe thấy một tiếng thét chói tai.

Ở trong đêm khuya thanh tĩnh cực kỳ vang dội.

Giọng nói kia là truyền tới từ phòng Lâm Hồi Âm.

Dạ Huyền nhanh chóng nhảy khỏi giường, đẩy cửa sổ nhảy ra ngoài, sau đó mở cửa sổ của nàng lúc này mới nhìn thấy cô gái nằm trên giường trên trán đổ đầy mồ hôi, giống như gặp phải ác mộng kinh khủng vậy, mặt đầy kinh hoàng.

Dạ Huyền không hề dừng lại nhảy vào phòng Lâm Hồi Âm, ôm Lâm Hồi Âm vẫn đang chìm trong mộng vào ngực mình, nhẹ nhàng vỗ vỗ lên mặt nàng: "Hồi Âm, Hồi Âm?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 445: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (25)

Dạ Huyền không hề dừng lại nhảy vào phòng Lâm Hồi Âm, ôm Lâm Hồi Âm vẫn đang chìm trong mộng vào ngực mình, nhẹ nhàng vỗ vỗ lên mặt nàng: "Hồi Âm, Hồi Âm?"

"Hồi Âm, tỉnh lại đi."

Dạ Huyền lay lay Lâm Hòi Âm, lúc này nàng mới từ từ mở mắt ra, đáy mắt toàn là nước mắt nhìn hắn. THần thái có chút đờ đẫn.

"Gặp ác mộng?" Dạ Huyền nhẹ nhàng đặt Lâm Hồi Âm trên giường, đứng dậy rót cho nàng nàng một ly nước

Lâm Hồi Âm nhìn bóng người Dạ Huyền, từng chút thanh tỉnh lại, vốn dĩ mới vừa rồi nàng nằm mơ, hơn nữa cảnh tượng trong mộng lại chân thực như thật.

Chân thật, thật sự đến mức đáng sợ!

"Uống nước đi." Dạ Huyền đưa nước cho Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi Âm còn đang đắm chìm trong những cảm xúc trong mộng kia, không đưa tay ra nhận.

Dạ Huyền nâng cơ thể Lâm Hồi Âm lên, tự mình đưa ly nước đến bên miệng nàng đút cho nàng uống nước.

Nước lạnh uống vào làm Lâm Hồi Âm hô hấp dễ dàng hơn rất nhiều, trong mộng nàng nói sự thật cho Dạ Huyền biết, hắn xoay người rời đi, tư thế quyết tuyệt giống như là từ nay về sau nàng và hắn chẳng còn quan hệ gì nữa, nghĩ đến đây thân thể nàng lại run rẩy.

Dạ Huyền cảm giác được Hồi Âm run run, hắn đặt ly nước xuống bàn, sau đó vỗ vỗ lưng nàng, thấp giọng nói: "Đừng sợ, chỉ là ác mộng thôi, ta ở bên cạnh ngươi, ngủ tiếp đi."

Lâm Hồi Âm nghe những lời ngọt ngào như vậy thì nhẹ nhàng ngẩng đầu, nhìn Dạ Huyền một cái, phát hiện lúc này thần thái của gã ôn nhu mang mấy phần thương tiếc, không tàn khốc giống như trong mộng vậy. Điều này làm nàng từng chút từng chút điềm tĩnh lại, sau đó ngây ngô giống như không muốn rời xa Dạ Huyền. Trong ngực hắn từ từ nhắm mặt lại, tay nắm chặt vặt áo hắn, giống như tìm kiếm một điểm thực tế cuối cùng vậy.

Xen lẫn với hơi thở của nàng là hơi thở của Dạ Huyền, cảm giác như vậy nàng cực kỳ thích, nhưng bây giờ lại làm nàng thêm sầu bi.

Vì vậy nàng cũng không muốn ngủ nữa.

Mộng là phản xạ cho thấy điều mà con người bận tâm nhất.

Nàng nằm mơ như vậy đều làm sợ hãi và suy nghĩ của nàng phơi bày ra.

Nàng khát vọng hạnh phúc nhưng sợ mình sẽ gạt Dạ Huyền. Đến khi hạnh phúc chưa đủ vĩnh cửu, nàng muốn nói sự thật cho Dạ Huyền biết nhưng sau khi hắn biết được sợ là sẽ xoay người rời đi.

Đáy lòng nàng rất mâu thuẫn nhưng không biết phải làm sao.

Nàng thậm chí không dám ngẩng đầu lên xem hắn, một cái cũng không dám sợ ánh mắt của mình sẽ lộ ra điêu gì, thống khổ của mình sẽ bị hắn nhìn thấu.

Nàng dán chặt vào ngực hắn nước mắt lặng lẽ rơi xuống.

Dạ Huyền cảm thấy quần áo của mình trở nên ướt át, sau đó nâng mặt nàng từ ngực mình lên, thấy Lâm Hồi Âm nước mắt đàn dụa thì hắn kinh hoảng: "Hồi Âm, ngoan, chỉ là ác mộng thôi, đừng sợ..."

Dạ Huyền vừa nói vừa nâng tay lên thay Lâm Hồi Âm lauu nước mắt.

Hắn hành động như vậy, mang mười phần ôn tình, chọc cho nước mắt của nàng giống như là lau mãi không hết vậy, càng lúc rơi xuống càng nhiều.

"Nhưng mộng rất chân thực..." Lâm Hồi Âm khóc thút thít nói ra, tay nắm chặt vạt áo của Dạ Huyền cũng có chút run rẩy: "Rất chân thực, ta rất sợ, ta..."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 446: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (25)

Lời nói của Lâm Hồi Âm đứt quãng, lời nói cuối cùng làm sao cũng không nói ra được, chỉ nắm thật chặt Dạ Huyền. Nước mắt không sao kìm nén lại được mà tuôn trào thấm vào quần áo.

"Ngoan, không sợ, chỉ là mộng thôi, bây giờ ta ở đây, ngủ đi..." Dạ Huyền nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Lâm Hồi Âm, trong phòng yên tĩnh, giọng nói vang lên càng trầm thấp, dễ nghe.

Hắn không thể nhịn được từng tiếng dỗ dành Lâm Hồi Âm, Lâm Hồi Âm dần dần ngưng khóc, vùi trong ngực hắn dần dần chìm trong mộng đẹp.

Mà Dạ Huyền ôm Lâm Hồi Âm đã ngủ say, đáy lòng dấy lên một loạt cảm giác phức tạp, hắn rất muốn tiếp tục ôm nàng như vậy, cứ thế thuận lý thành chương qua một đoạn thời gian, có thể nàng sẽ yêu hắn.

Nhưng mà hắn phải nói như thế nào với nàng đây rằng người bắt cóc nàng là hắn chứ không phải Triêu Ca?

Hắn chưa bao giờ là loại người hèn yếu, từ trước đến giờ dám làm dám chịu, nhưng mà đây là lần đầu tiên trong đời hắn cảm thấy khiếp sợ.

Hoặc là nói gặp phải Lâm Hồi Âm hắn vẫn luôn lo sợ như vậy.

****

Tự nhiên thành thói quen, hoặc giả là nàng luôn hy vọng cho nên đêm hôm vắng người Liễu Nhiễu luôn im lặng không tiếng động ra khỏi phòng mình. Từ hôm sinh nhật mình, nàng luôn nhẹ nhàng đi lòng vòng quanh rừng trúc, hy vọng có thể như hôm đó, bất ngờ không thể ngờ là nàng thật sự gặp được Triêu Ca.

Nhưng mà lần này, nàng liên tiếp đi ba đêm cũng không gặp được Triêu Ca, đáy lòng không tránh khỏi mất mát. Ngày hôm sau trong đại hội thử kiếm,

Triêu Ca cao cao tại thương cùng mấy vị trưởng lão ngồi trên đám mây nhìn xuống toàn bộ để tử thần sơn, để nàng cảm thấy khoảng cách giữa nàng và hắn cách xa nhau không với tới. Giống như trong kiếp này nàng không cách nào đến gần vậy.

Một đêm này Liễu Nhiễu lại theo thói quen ra ngoài trong đêm khuya vắng, gió đêm lùa đến làm toàn bộ thần sơn yên tĩnh mà nhẹ nhàng khoan khoái. Nàng dọc theo đường nhỏ trong rừng trúc đi thẳng, lúc này đã vắng tanh người.

Lúc nàng đi đến trong rừng đào quả thật như đáy lòng nghĩ không có một bóng người.

Liễu Nhiễu một mình đứng dưới rừng đào, nhìn cảnh đẹp mêm ly đáy lòng không hiểu sao lại thấy buồn bã.

Thật ra thì lòng nàng biết rõ, hai đêm kia chưa tính là gì, cũng không biểu thị được điều gì nhưng nàng chính là ngu ngốc như vậy. Vì yêu nên cố ý muốn như vậy. Nàng không hy vọng xa vời rằng sẽ được đáp trả chỉ là hy vọng có thể thỉnh thoảng nhìn thấy hắn.

Liễu Nhiễu đứng hồi lâu trong rừng đào cũng không có bất kỳ bóng người nào, nàng không nhịn được rũ đầu xuống, tối nay hắn sẽ không tới nhỉ?

Liễu Nhiễu thở dài một hơi, ngây ngô nồng đậm cùng nhớ nhung đau khổ, vừa định xoay người trở về phòng nhưng lại nghe sau lưng truyền đến một giọng nói: "Ngươi ở chỗ này làm gì?"

Đột nhiên giọng nói quen thuộc vang lên, để cho toàn thân Liễu Nhiễu run lên, ánh mắt thoáng qua vẻ mừng rỡ. Nàng khẩn trương ngón tay không cách nào ngừng run rẩy, hít sâu hai cái mới chậm rãi xoay đầu lại, đối với người tới yêu kiều quỳ một cái, nhẹ giọng mở miệng: "Ra mắt hoàng thái tử."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 447: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (26)

Đột nhiên giọng nói quen thuộc vang lên, để cho toàn thân Liễu Nhiễu run lên, ánh mắt thoáng qua vẻ mừng rỡ. Nàng khẩn trương ngón tay không cách nào ngừng run rẩy, hít sâu hai cái mới chậm rãi xoay đầu lại, đối với người tới yêu kiều quỳ một cái, nhẹ giọng mở miệng: "Ra mắt hoàng thái tử."

Liễu Nhiễu không dám ngẩng đầu, cúi cúi thấp đầu chỉ nhìn thấy ống quần Triêu Ca trắng tinh không dính chút bụi. Phía trên không ngừng có ánh sáng chuyển động. Có thể là đi bộ từ Vô Lượng xuống nên vạt dài rũ xuống đất còn dính một ít lá xanh và bùn đất, trong tiềm thức Liễu Nhiễu rất muốn đưa tay giúp hắn lấy đi.

Triêu Ca rất tự nhiên đi đến trước mặt Liễu Nhiễu, hỏi lại một lần nữa: "Ngày mai còn có đại hội thử kiếm, tại sao ngươi không nghỉ ngơi chạy đến đây làm gì?

Suy nghĩ trong con tim Liễu Nhiễu không thể kiềm chế lại được, vẫn là không dám ngẩng đầu lên nhìn Triêu Ca, nhẹ giọng trả lời: "Ta không ngủ được nên tùy tiện đi một chút."

Triêu Ca không nói gì nữa.

Liễu NHiễu đợi một hồi lại mở miệng: "Hoàng thái tử đến nơi này là muốn uống rượu sao?"

Sinh nhật nàng ở trong rừng đào này đã uống mấy vò rượu.

Triêu Ca lắc đầu một cái: "Không, ta cũng chỉ tùy tiện đi qua thôi."

THật chỉ là tùy tiện đi thôi, đứng trước bàn xử lý chuyện đông hoang đại lục và thần sơn, hắn bất tri bất giác xử lý đến khuya. Nhưng cảm thấy không mệt, chỉ là ngửi thấy mùi hương đào nhàn nhạt truyền đến, ngẩng đầu lên nhìn cành đào được Liễu Nhiễu dùng phép hóa thành chăn phủ lên người mình. Cành đào kia nở rộ làm hắn ngẩn người ra, liền có cảm giác muốn rời khỏi Vô Lượng điện, không nghĩ lại bắt gặp Liễu Nhiễu ở đây.

"Vâng." Liễu Nhiễu khẽ giọng đáp, lại yên lặng.

Toàn bộ rừng đào lại trở về một mảnh yên lặng.

Thời gian tí tách trôi qua, Triêu Ca cũng không định lên tiếng, Liễu Nhiễu cắn môi cảm thấy mình nên rời đi, nên định mở miệng chào tạm biệt.

Nhưng mà còn chưa kịp nói Triêu Ca đã đột nhiên nói trước: "Trong đại hội thử kiếm, ta thấy ngươi tranh đấu dù sau ba trận cũng thắng được nhưng có chút miễn cưỡng."

Liễu Nhiễu không nghĩ Triêu Ca sẽ phê bình nàng trong trận đấu kia, khuôn mặt không nhịn được mà ửng đỏ, đáy lòng thấp thỏm bất an.

Triêu Ca dừng một chút, lại nói: "Ngày mai yêu cầu phải mạnh, kiếm khí ngươi không ổn định, bây giờ để ta dạy ngươi."

Liễu Nhiễu thất kinh, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn Triêu Ca.

Nhưng Triêu Ca lại bình thản đưa tay ra, nắm lấy hai cành đào bên cạnh, biến thành trường kiếm dài, đưa một cái cho Liễu Nhiễu.

Đến khi Liễu Nhiễu cầm kiếm Triêu Ca liền múa kiếm pháp tinh túy nhất ở Thần Sơn cho nàng xem.

QUần áo trắng tung bay, trường kiếm bừng bừng, hoa đào không ngừng rơi xuống trước mắt người đàn ông giống như tiên làm điên đảo chúng sinh.

Một giây kia Liễu Nhiễu nhìn đến có chút ngốc.

Triêu Ca biểu diễn xong mới nghiêng đầu nhìn Liễu Nhiễu, lên tiếng hỏi: "Thấy rõ không?"

Liễu Nhiễu mới vừa rồi chỉ lo nhìn Triêu Ca, nhưng căn bản không hề nhìn kiếm pháp của hắn, đáy lòng có chút áy náy lại sợ hắn mất hứng vậy nên gật đầu, cảm thấy còn chưa đủ nên lại ừ một tiếng.

"Vậy ngươi tới đây cùng ta múa một lần."

Triêu Ca nói xong liền bày ra tư thế thứ nhất trong kiếm pháp, Liễu Nhiễu vội vàng thu lại suy nghĩ vẩn vơ, từng bước theo Triêu Ca bắt đầu học kiếm pháp.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 448: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (27)

Triêu Ca nói xong liền bày ra tư thế thứ nhất trong kiếm pháp, Liễu Nhiễu vội vàng thu lại suy nghĩ vẩn vơ, từng bước theo Triêu Ca bắt đầu học kiếm pháp.

Về sau kiếm pháp càng lúc càng phức tập, Liễu Nhiễu nhìn có chút rối loạn, căn bản không theo kịp tiết tấu của Triêu Ca.

Triêu Ca lại không nhịn được, trực tiếp ném trường kiếm trên tay mình đi, một tay cầm tay trái của Liễu Nhiễu, tay còn lại nắm lấy tay phải nàng, bắt đầu giúp nàng luyện kiếm pháp còn lại.

Liễu Nhiễu trong một giây kia Triêu Ca nắm tay mình toàn thân dường như mất đi sức lực, nàng ngây ngốc giống như bức tượng gỗ, mặc cho Triêu Ca cứ dẫn dắt nàng luyện tập kiếm pháp phức tạp kia, một lần lại một lần.

Triêu Ca đứng sau lưng nàng, hơi thở của hắn nhàn nhạt rơi xuống cổ nàng, cảm giác tê tê giống như có vô số con kiến bò trên da vậy.

Liễu Nhiễu hoàn toàn ngừng thở, tim cũng lệch hẳn vài nhịp, hoàn toàn chìm đắm trong sự thân mật bất ngờ Triêu Ca dành cho mình.

Nàng quen biết Triêu Ca trong hai năm này, chưa bao giờ thấy hắn trong trạng thái tỉnh táo lại nắm lấy bàn tay cô gái nào.

Tối hôm nay là lần đầu tiên.

Mặc dù với Triêu Ca mà nói, hành động kia chỉ đơn thuần là dạy kiếm pháp.

Nhưng trái tim của cô gái bởi vì cử động của hắn mà đập nhanh không ngừng.

Triêu Ca mang Liễu Nhiễu múa tới múa lui trong rừng trúc, kiếm khí ác liệt làm cánh đào lũ lượt rơi xuống, dần dần che mất tầm nhìn của hai người, hồi lâu hắn mới dừng lại.

Hắn cũng không buông tay Liễu Nhiễu ra mà đứng sau lưng nàng, nhẹ giọng nói: "Nhớ tâm pháp và kiếm pháp chưa?"

Lúc hắn nói chuyện giọng nói cực kỳ ấm áp, như lúc hắn say vậy, xem nàng là Thanh Âm đặt dưới người, nhiệt tình hôn.

Lòng Liễu Nhiễu run rẩy, nàng vô cùng hốt hoảng gật đầu, giọng nói run rẩy: "Nhớ."

"Ừ." Triêu Ca mới nhẹ nhàng buông Liễu Nhiễu ra: "Ngươi tự mình múa kiếm một lần, ta nhìn xem."

Liễu Nhiễu gật đầu không nói gì, trước mặt Triêu Ca cố hết sức múa bộ kiếm pháp mình vừa học một lần từ đầu đến cuối.

Triêu Ca thấy có vài chỗ sai, thỉnh thoảng chỉ cho Liễu Nhiễu.

Từ trước đến giờ nàng là người thông minh, học hỏi rất nhanh nên không lâu sau Triêu Ca cũng hài lòng gật đầu một cái, thần thái tự nhiên thậm chí còn có phần hời hợt: "Rất tốt."

Chẳng qua chỉ là hai chữ đơn giản, không được xem là lời khen ngợi nhưng đủ để làm Liễu Nhiễu thấy ấm lòng. THậm chí nàng còn cảm thấy từng đợt cảm động ầm ầm kéo đến.

Nàng cong môi, cố hết sức nén xuống âm thanh trong lòng mình.

Trong chớp mắt này Liễu Nhiễu cảm thấy nàng vì hắn máu chảy đầu rơi cũng không từ chối!

Trong rừng đào lại khôi phục vẻ yên tĩnh như trước, Liễu Nhiễu và Triêu Ca đứng đối mặt nhau cách chừng hai thước.

Hoa đào bay xuống giữa tầm mắt của hai người.

Triêu Ca nhìn vào chỗ trống, ánh mắt có chút mờ mịt.

Liễu Nhiễu nhìn sắc trời đã không còn sớm vội thức thời lên tiếng nói: "HOàng thái tử, Liễu Nhiễu xin cáo lui trước."

Triêu Ca không nói gì, chỉ khẽ gật đầu một cái.

Liễu Nhiễu liền quay người, cũng không nói gì nữa nhưng vừa đi được hai bước trong lúc bất chợt Triêu Ca lại gọi tên nàng: "Liễu Nhiễu, qua trận sống chết kia sợ là ta phải thành thân."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 449: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (28)

Liễu Nhiễu liền quay người, cũng không nói gì nữa nhưng vừa đi được hai bước trong lúc bất chợt Triêu Ca lại gọi tên nàng: "Liễu Nhiễu, qua trận sống chết kia sợ là ta phải thành thân."

Tâm trạng Liễu Nhiễu đang vui mừng chỉ vì một câu nói như vậy mà nháy mắt rơi xuống vực thẳm. Nước mặt nàng đột nhiên trào ra, ngơ ngác đứng tại chỗ đưa lưng về phía Triêu Ca, không dám quay đầu.

Hắn nói qua trận sống chết hắn muốn thành thân... Tại sao lại đột nhiên như vậy?

Liễu Nhiễu còn chưa hỏi Triêu Ca đã nhàn nhạt xoay người nhìn cành đào cách đó không xa, ánh mắt hoảng hốt nói: "Sớm muộn cũng phải thành thân, vì đông hoang đại lục mà sinh người nối dõi, lần này ta đã suy nghĩ thấu đáo, Thanh Âm chết không thể nào trở về. Cho dù Hồi Âm là chuyển thế của nàng cũng không phải là Thanh Âm ta từng yêu, ta đã hao phí một ngàn năm, không thể tiếp tục lãng phí vô vị như vậy nữa."

Liễu Nhiễu không thể nói được cảm giác trong đáy lòng mình, nàng cúi đầu nghe Triêu Ca nói một đoạn dài như vậy. Từng lời từng chữ như dao nhọn đâm vào lòng nàng vậy, từng chút từng chút làm lòng nàng máu tươi đầm đìa, đau đến chết.

Nàng biết sớm muộn hắn cũng phải thành thân, nhưng nàng không nghĩ chuyện này lại đến nhanh như vậy, đến quá bất ngờ.

Nàng nhẹ nhàng đưa tay sờ bụng mình, hắn không biết bên trong bụng nàng đã có một đứa nhỏ đang thành hình.

Nếu hắn thành thân rồi đứa trẻ của bọn họ phải làm sao?

Một lúc lâu Liễu Nhiễu mới khẽ nghiêng đầu, nhìn người đàn ông đứng sau lưng, cố gắng nhoẻn một nụ cười nhạt, giọng nói chứa đầy sự mất mát và khổ sở vô cùng: "Như vậy thật tốt, Liễu Nhiễu phải chúc mừng hoàng thái tử."

"Chưa nói tới chúc mừng..." Lời nói của Triêu Ca có chút buồn bã, nói xong lời cuối cùng còn mang theo một chút mơ hồ, giống như tâm tình thấp nhất của những người bình thường: "Cưới một người mình không thích sao có thể nhận chúc mừng đây?"

Liễu Nhiễu mím môi, không lên tiếng, qua một hồi lâu mới hỏi: "Hoàng thái tử phải cưới một cô gái môn đăng hộ đối làm thái tử phi sao? Những người đàn bà khác sinh đứa nhỏ không được?"

"Ừ." Triêu Ca không chần chờ chút nào mở miệng: "Không cưới được người mình thích thì phải cưới cô gái có thân phận cao quý nhất, là quận chúa Nam Hải, cháu ngoại của mẫu hậu ta. Mấy hôm nữa sẽ đến hoàng thành, những cô gái không có huyết thống cao quý bằng dòng tộc Nam Hải, sinh ra đứa trẻ sẽ không đủ sức mạnh để thừa kế đông hoang đại lục."

Lời hắn nói là đáp án cho câu hỏi của nàng.

Dù cho nàng có sinh con ra thì hắn cũng không quan tâm.

Liễu Nhiễu ảm đạm rũ mi mắt, nhẹ nhàng cong môi cười, lại tạm biệt Triêu Ca lần nữa xoay người rời đi.

Triêu Ca bình tĩnh nghiêng đầu nhìn Liễu Nhiễu rời đi, thần thái như cũ không có chút thay đổi nào.

****

Đại hội thử kiếm diễn ra hơn nửa tháng cuối cùng cũng bước vào thời khắc đặc sắc, tám người chọn ra bốn người.

Lâm Hồi Âm là đệ tử mới nhập môn, đánh ra một con ngựa đen, lúc đầu cảm thấy tình huống có chút lạc hậu, một đường dao sắc bén loạn xạ như vậy lại có thể giết được tám tên.

Dĩ nhiên người ngoài cảm thấy nàng là ngựa đen nhưng chỉ có nàng với Liễu Nhiễu biết...

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 450: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (29)

Dĩ nhiên người ngoài cảm thấy nàng là ngựa đen nhưng chỉ có nàng với Liễu Nhiễu biết đây là kỹ năng bọn họ học được trong lúc chạy trốn khỏi Tây Lương.

Ở đây đại đa số là đệ tử mới, tiên thuật cao minh nhưng không có kinh nghiệm thực chiến, cho nên đụng phải Lâm Hồi ÂM dù không phải tiên thuật cao minh nhưng năng lực thực chiến mạnh mà nói đều thua cuộc.

Cho nên lần này trong tám người mạnh được chọn ban giáp có đến bốn người theo thứ tự là: Lâm Hồi Âm, Liễu Nhiễu, Liên Y và một nam đệ tử.

Bởi vì trong tám người ban giáp chiếm đến một nửa nên chưởng môn cảm thấy cần cho những ban khác cơ hội, nên trong cuộc tranh tài hôm nay để người ban giáp tự đánh với nhau, lấy hình thức bóc thăm quyết định. Lâm Hồi Âm bắt cặp với Liên Y còn Liễu Nhiễu đấu với nam đệ tử kia.

Trước đêm thi đấu, Liễu Nhiễu đã được Triêu Ca dạy bộ kiếm pháp kia, cho nên trong một đêm kiếm pháp của nàng đột nhiên tăng mạnh. Dù cho nam đệ tử kia không yếu nhưng mà đụng phải Liễu Nhiễu cũng gặp phải kết cuộc thua trận.

Cuộc tranh tài này rất xuất sắc, người xem đều vỗ tay ầm ầm khen ngợi.

Lâm Hồi Âm còn chưa ra sân Liên Y đã đạp kiếm nhẹ nhàng bay đến giữa sân. Cả thân nàng màng quần áo đỏ, sáng chói như máu vậy. Đứng trên thân kiếm không ngừng xoay tròn, tay áo tung bay xinh đẹp tựa như cửu thiên huyền nữ làm cho vô số nam đệ tử phải thán phục.

Trong lúc Liên Y ngạo mạn khoe khoang phong thái mình, Lâm Hồi Âm toàn thân áo xanh cũng đạp kiếm tư thế đơn giản thanh nhã đáp xuống trước mặt Liên Y.

Lâm Hồi Âm vừa thấy Liên Y đáy mắt cũng lộ ra tia sát khí. Lúc đầu ở vô vọng nhai là nàng ta giả bộ tiên lực suy yếu hại nàng rơi xuống vực sâu, món nợ kia nàng còn chưa tính sổ với nàng ta.

Hôm nay nhất định phải đòi tất cả.

Mà Liên Y vừa nhìn thấy Lâm Hồi Âm thần thái cũng có chút khinh miệt, nàng ngẩng thật cao cằm, nhìn chằm chằm Lâm Hồi Âm, ánh mắt có chút ngoan độc.

Hai người không ai chịu lên tiếng trước, cứ nhìn đối phương chằm chằm, giống như đang kịch liệt tranh đấu trong thầm lặng vậy.

"Tranh tài bắt đầu." Chưởng môn cao cao tại thượng thông báo một tiếng.

Lời thần chưởng môn vừa dứt Liên Y đã lập tưng giơ trường kiếm trong tay mình, nhìn Lâm Hồi Âm cười lạnh sau đó bất ngờ đâm về phía Lâm Hồi Âm.

Lâm Hồi ÂM không hề sợ hãi, thậm chí còn bình tĩnh đứng trên thân kiếm, căn bản không hề né tránh, chỉ là lúc Liên Y cho rằng sắp đâm trúng thì nàng nhẹ nhàng xoay người, tránh được công kích của nàng ta.

Tốc độ của nàng cực nhanh, mọi người ở hiện trường đều không rõ nàng chuyển động như thế nào, một trận than thở truyền đến. LIên Y lại lần nữa đâm kiếm đến, động tác ác liệt làm mái tóc dài Lâm Hồi Âm bay tứ tung.

Kiếm của Liên Y rất tàn độc, chỉ có Lâm Hồi Âm biết, cũng giống như nàng đối kháng với Liên Y có bao nhiêu tàn nhẫn cũng chỉ một mình nàng ta biết.

Từ lúc vừa vào Thần Sơn hai người đã kết thù oán, chưa từng hóa giải còn càng lúc càng sâu, cho đến bây giờ cũng không biết nguyên do gì mà thâm cừu đại hận đã đạt đến mức không thể hóa giải.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 452: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (30)

Lần này Lâm Hồi Âm cũng như lần đầu tiên không vội né tránh cũng không hề tấn công.

Liên Y trước giờ tâm cao khí ngạo, thích thể hiện liên tiếp hai lần đều bị Lâm Hồi Âm dễ dàng tránh thoát, nàng càng cảm thấy không phục, thậm chí cũng không hiểu được rốt cuộc từ lúc nào tiên thuật của Lâm HỒi Âm lại tăng cao đến vậy?

Liên Y suy nghĩ lại tấn công về phía Lâm Hồi Âm lần nữa, chiêu thức của nàng đều bình thản chẳng có gì lạ. Nhưng là đệ tử thần sơn đều biết, kiếm pháp thần sơn tinh túy ở chỗ, một kiếm đâm qua không chỉ có một đạo kiếm quang mà là vô số đạo võng kiếm.

Lâm HỒi Âm nhẹ nhàng tránh kiếm, kiếm quang chém vào rừng trúc cách đó không xa, lá trúc xoay vòng rơi xuống.

Ban đầu Lâm Hồi Âm chỉ thủ không công, Liên Y lại có lòng lên cấp. Nhưng bây giờ gặp phải Lâm HỒi Âm, nàng quên mất mình phải bảo tồn thực lực và tiên lực, giữ lại để tranh đấu cùng đệ tử tiếp theo, dùng tất cả sức lực đặt trong trận đấu này.

Lúc Lâm Hồi Âm ở Tây LƯơng đã trải qua vô số trận sống chết, đối với những đòn công kích của Liên Y nàng có thể một mình ứng biến, vậy nên hoàn toàn hóa giải được những chiêu thức của nàng ta. Sau đó âm thầm tính toán xem tiên lực của Liên Y còn bao nhiêu, đến khi đấu hơn ba trăm chiêu Lâm HỒi Âm cảm giác được Liên Y áp bức mình không tăng lên nữa thì biết rằng, nàng ta đã đẩy tiên lực của bản thân lên cấp mạnh nhất.

Lâm Hồi Âm cũng không nóng nảy đánh trả Liên Y, ngược lại càng thủ càng tinh tế. Huống chi nàng cũng là cường hạng, trong lúc ở Tây Lương nhiều lần nàng không đánh lại đều dựa vào lấy thử thay công chống đỡ yêu ma quái vật chờ Triêu Ca và Dạ Huyền cứu viện.

Cho dù Liên Y lợi hại cũng không tàn bạo bằng yêu ma ở Tây Lương, vậy nên Lâm Hồi ÂM cực kỳ ung dung, thậm chí cả ngươi trong không trung phiêu dật bay tới bay lui không hề kèm khí chất của Liên Y chút nào.

Liên Y dùng hết tiên lực xuất ra mười chiêu, Lâm Hồi Âm vẫn như cũ chẳng có chút gì tổn thương. Lúc này nàng thật sự kinh hãi, cho đến bây giờ tất cả bản lĩnh đều phô bày ra, nhưng cũng không dò xét được Lâm Hồi Âm rốt cuộc có bao nhiêu thực lực. Nếu như cứ như vậy, nàng luôn phòng thủ, còn mình lại một mực công kích chẳng bao lâu tiên lực không chống đỡ nổi, đến lúc đó mình sẽ thua cuộc!

Nàng không thể thua!

Bại bởi ai cũng không thể bại trong tay Lâm Hồi Âm!

Không ai biết nàng bây giờ ghét Lâm Hồi Âm đến độ nào!

Liên Y nghĩ đến đây thì âm thầm cắn răng, sau đó bộc phát tiên lực trong cơ thể mình công kích về phía Lâm Hồi Âm.

Mà lần này Lâm HỒi Âm nhẹ nhàng tránh đòn cũng không đợi Liên Y tấn công nữa, nhẹ nhàng giương trường kiếm trong tay lên, phát ra tiếng cười thanh thúy đánh về phía Liên Y.

Liên Y cho rằng Lâm Hồi Âm sẽ chỉ thủ chứ không công, không nghĩ đến vậy mà lúc này nàng lại đột nhiên xuất thủ, Liên Y bị dọa đến thất sắc, vội vàng né tránh, nhìn bóng người có chút chật vậy, nhưng mà vẫn tránh được kiếm quang của Lâm Hồi Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 453: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (31)

Liên Y cho rằng Lâm Hồi Âm sẽ chỉ thủ chứ không công, không nghĩ đến vậy mà lúc này nàng lại đột nhiên xuất thủ, Liên Y bị dọa đến thất sắc, vội vàng

né tránh, nhìn bóng người có chút chật vậy, nhưng mà vẫn tránh được kiếm quang của Lâm Hồi Âm.

Liên Y vội vàng ổn định lại bản thân, trừng mắt nhìn Lâm Hồi Âm sau đó căn môi, dáng điệu mang theo mấy phần liều mạng, Nhìn Lâm Hồi Âm xoay kiếm nghênh đón, từng bước hóa giải đạo kiếm quang của Lâm Hồi Âm.

Một màn như vậy vừa đơn giản lại vừa liên tục, nhưng mà hai người ai cũng có lúc yế thế, đệ tử thần sơn ngồi phía dưới rất hưng phấn, liên tục vỗ tay hoan hô, khen ngợi.

Lâm Hồi Âm biết mặc dù Liên Y hóa giải chiêu thúc của nàng rất đẹp nhưng tiên lực trong cơ thể nàng ta đã tiêu hao hơn phân nửa, bây giờ nàng ta đang muốn khôi phục lại.

Đúng như Lâm Hồi Âm suy nghĩ, tiếp theo Liên Y không trực diện tấn công nàng nữa, mà chỉ như lối đánh du kích vậy, không ngừng né tránh mượn sơ hở sẽ nhanh chóng khôi phục tiên lực.

Lâm Hồi Âm sao có thể để điều đó xảy ra, nàng đang chờ lúc Liên Y tiêu hao tiên lực, tự mình xuất thủ phân định thắng bại. Vậy nên Lâm HỒi Âm nhìn Liên Y luôn tránh né, thì thầm nhẩm chú dời đi trong nháy mắt, trong lúc bất chợt xuất hiện trước mắt Liên Y, đâm kiếm về phía nàng ta.

Liên Y không nghĩ Lâm HỒi Âm sẽ đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, nàng vội vàng lùi lại phía sau, dù như vậy quần áo vẫn bị kiếm trong tay Hồi ÂM chém rách, bay xuống đất.

Lâm Hồi Âm căn bản không cho Liên Y cơ hội thở dốc, lần nữa nắm kiếm nghiêng người về phía trước lại tiếp tục xuất thủ liên tiếp ba chiêu, Liên Y chật vật né tránh, nhất thời không chú ý dây tóc bị Lâm Hồi Âm chém đứt, trong nháy mắt tóc dài xõa ra bay lõa xõa.

Nhưng mà như vậy đâu đã đủ, Lâm Hồi ÂM cũng không phải là quá quân tử, cho nên nàng giống như cố ý vậy, một lúc là giả chiêu một lúc lại là thực chiêu chọc cho Liên Y luống cuống, chật vật giữa không trung.

Sắc mặt Liên Y dần trở nên ảm đạm, nàng nhìn Lâm HỒi Âm đáy lòng dấy lên sự hung ác, nàng không thể cứ thua như vậy được. Dù nàng lọt vào top bốn đứng ở vị trí cuối cũng không thể để Lâm Hồi Âm vượt qua mình!

Rõ ràng Liên Y cảm thấy kiếm pháp Lâm Hồi ÂM bắn về phía mình càng lúc càng dày, giống như tấm lưới vậy đè nén nàng không thở nổi.

Nàng kinh hoảng vô cùng, biết được nếu lần này bị Lâm HỒi ÂM đánh trúng sợ là sẽ bị thương không cách nào đáu tiếp.

Đôi mắt Liên Y chuyển động, sau đó lúc trường kiếm Lâm HỒi Âm sắp đâm tới trong lúc bất chợt đưa tay ra giơ một vật lung lay trước mắt Lâm Hồi ÂM.

Lúc này hai người đang ở giữa không trung giao đấu có vô số kiếm quang vòn quanh nên mọi người không thể nhìn rõ Liên Y đang cầm vạt gì.

Nhưng mà Lâm Hồi Âm đang bay về phía Liên Y lại nhìn thấy rõ!

Đó là vòng tay màu đỏ.

Lâm HỒi Âm nhìn một cái vật kia... Là mình từng xuống núi mua làm lễ vật tặng cho Triêu Ca.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 454: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (32)

Lâm Hồi Âm nhìn một cái đã nhận ra... Đó từng là lễ vậy mình đã từng len lén xuống núi mua tặng sinh nhật Triêu Ca.

Sau đó nàng cùng Triêu Ca một dao chặt đứt quan hệ, chiếc vòng tay kia đã bị nàng ném xuống sơn cốc.

Liên Y hài lòng nhìn Lâm Hồi Âm khẽ run lên, chậm rãi hất cao cằm, sau đó nhìn Lâm Hồi Âm cũng không né tránh kiếm khí của nàng, còn mở miệng, giọng nói vừa đủ chỉ để hai người nghe: "Ngươi biết vật này chứ? Phía trên còn khắc Hồi Âm, Triêu Ca..."

"Có lẽ..." Liên Y đọc chữ trên vòng tay xong thì mang theo mấy phần châm chọc bật cười: "Ở thần sơn có quy định không cho phép đệ tử thích hoàng thái tử, nếu là vui thì sẽ bị đuổi ra thần sơn, còn không sẽ xử tử! Lâm Hồi Âm, ngươi thật to gan, lại dám yêu thầm Hoàng thái tử!"

Ban đầu nàng bị phạt xuống thang cốc, ngồi trong hang núi cằn cỗi hơn trăm ngày nhàm chán, nên đi khắp nơi dạo lung tung, vô tình nhặt được chiếc vòng tay này. Nàng chỉ cầm nó rồi nghĩ làm sao để uy hiếp Lâm Hồi Âm, nhưng không hề nghĩ đến lúc này lại rất có tác dụng!

Lực đạo đâm đến của trường kiếm trong tay Lâm Hồi Âm đã chậm lại.

Liên Y cảm thấy Lâm Hồi Âm sợ càng dương dương đắc ý nói: "Lâm HÔi Âm, ngươi nói xem bây giờ ta đưa vòng tay này cho hai vị trưởng lão và chưởng môn, bọn họ sẽ có phản ứng gì?"

Lâm Hồi Âm cắn răng, ngàn vạn lần không nghĩ đến cái vòng tay mình ném đi lại lần nữa xuất hiện.

Hơn nữa còn bị Liên Y dùng để uy hiếp mình.

Liên Y cười khoe khoang, hơn nữa bên người còn tràn ra vô số kiếm quang bọc Lâm Hồi Âm trong đó để cho người ngoài không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trọng của hai người.

Sắc mặt Lâm Hồi Âm tái nhợt, không hề lên tiếng.

Nhân thua? Nàng tình nguyện bại dưới tay bất kỳ ai nhưng tuyệt đối không thể bại dưới tay Liên Y.

Nàng biết LIên Y là loại người gì, nếu cái vòng tay này nằm trong tay cô ta, hẳn nàng sẽ luôn bị khống chế.

Lâm Hồi Âm nhìn nụ cười sung sướng của Liên Y, cắn chặt răng sau đó lộn cổ tay, chém từng đạo kiếm về phía LIên Y, nhếch môi cười lạnh: "Ngươi cho rằng ngươi cầm vật này có thể uy hiếp được ta? Ai có thể chứng minh đây là do ta làm?"

"Không phải ngươi thì có thể là ai? Chẵng lẽ là hoàng thái tử?" Liên Y không dự liệu được Lâm Hồi Âm còn có thể nói như vậy, giọng nói có chút cao vút.

"Ta có thể nói là ta bị bêu xấu, toàn bộ đệ tử thần sơn đều biết ta và Liên Y ngươi khong hợp, vật này nằm tron tay ngươi có ao nhiêu sức thuyết phục?" Lâm Hồi Âm không thuận theo, chém từng kiếm về phía Liên Y không ngừng.

Lần này chiêu thức của nàng tàn nhẫn cực kỳ, Liên Y miễn cưỡng phản kháng, trong miệng nghiến răng nghiến lợi hướng về phía Lâm Hồi Âm nói: Ngươi, đàn bà không biết xuấ hổ, đừng cho rằng ta không biết ngươi câu dẫn hoàng thái tử, ngươi không chịu bỏ qua cho Hắc thái tử nữa! Ngươi đừng tưởng ta không nhìn thấy nửa tháng trước ngươi không ở trong phòng, lúc đó hắc thái tử không có trong phòng, sau đó hắn ta trở lại ngươi mới về phòng của ngươi. Những chuyện kia ta đều thấy cả."

Lâm Hồi Âm nghe câu nói này tay ném trường kiếm khẽ run rẩy.

Nửa tháng trước nàng không có ở trong phòng Dạ Huyền cũng vậy?

Đêm hôm đó không phải là nàng bị "Triêu Ca" bắt cóc sao?

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 457: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (34)

Lâm Hồi Âm nghĩ đến đây cả người chấn động mạnh một cái, ngẩng đầu lên không thèm để ý người trước mắt là Liên Y có thầm cừu đại hận với mình mà vội vàng hỏi: "Đêm hôm đó ngươi chắc chắn không thấy ta cùng Dạ Huyền ở trong phòng?"

Liên Y nghe Lâm Hồi Âm hỏi vậy càng khẳng định là nàng chột dạ, vậy nên ngưng cười nhìn Lâm Hồi Âm nói: "Sao ta có thể nhìn sai, chính ta chạy đến phòng của ngươi và Dạ Huyền nhìn xem, ngươi sợ phải không Lâm Hồi Âm? Không ngờ cũng có lúc ngươi thấy sợ..."

Lấy được câu khẳng định, trong nháy mắt Lâm Hồi Âm chẳng nghĩ đến đại hội thử kiếm nữa, xoay người định đi tìm Dạ Huyền!

Đúng vậy, nàng phải đi tìm Dạ Huyền, nàng muốn hỏi hắn cho rõ!

Liên Y nhìn Lâm Hồi Âm chuẩn bị chạy trốn, trong nháy mắt lộ ra vẻ ngoan độc, muốn cũng không nghĩ vội đâm sau lưng Lâm Hồi Âm một nhát.

Kiếm đâm vào lưng truyền đến một trận đau đớn cả người Lâm Hồi Âm dừng lại nhưng vẫn cắn chặt hàm răng đạp ngự kiếm bay đi.

Liên Y làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy, nàng luôn hận chết Lâm Hồi Âm, nhất thời ngưng tụ tiên lực trong tay mạnh hơn, đâm vào lưng Lâm HÔi Âm, ánh mắt lộ ra sát khí cuồn cuộn, từng chữ một độc ác nhã ra: "Lâm Hồi Âm ngươi chét đi!"

Nói xong nàng liền xuất cả đống đạo kiếm về phía Lâm Hồi Âm.

Những đạo kiếm qung bắn đến sắp đâm vào da thịt Lâm Hồi Âm, khuấy cả người nàng thành từng mảnh vụn thì Lâm Hồi Âm mới bất giác tỉnh hồn, nhanh chóng xoay người muốn hóa giải chiêu thúc của Liên Y. Nhưng đã muộn Lâm Hồi Âm vừa mới ngưng tụ tiên lực thì những đạo kiếm kia đã đến

trước mặt nàng.

Lâm HỒi Âm thầm nghĩ lần này nàng xong rồi... Mới vừa rồi Liên Y tiết lộ thông tin kinh ngạc như vậy nên nhất thời quên mất hai người đang trogn cuộc tranh đấu, nếu những mũi kiếm này đánh trúng người nàng thì nhất định sẽ lành ít dữ nhiều...

Nàng không thể chết trong đại hội thử kiếm này, nàng phải đi tìm Dạ Huyền, phải hỏi hắn rõ ràng người đàn ông đêm hôm khuya khoắt bắt cóc nàng có phải hắn không? Lâm Hồi Âm cố gắng thúc giục tiên lực trong cơ thể mình, nhưng mà vẫn không thay đổi được gì, nàng mơ hhoof cảm thấy Liên Y phía đội diện đang lộ ra nụ cười hết sức quỷ dị.

Lâm Hồi Âm cảm thấy tức giận, Liên Y thật hèn hạ, thắng như vậy không anh hùng.

Lâm Hồi Âm càng nghĩ càng thấy tức giận, bàn tay nàng cuộn chặt thành quả đấm, trong giây phút kiếm kia sắp đâm trúng thân thể nàng thì chiếc nhẫn trên ngón tay bỗng phát ra ánh sáng trắng chói mắt. Đánh tan toàn bộ kiếm quang trước mắt Lâm Hồi Âm thành mảnh vụn, sau đó bay thẳng vè phái Liên Y.

.....

Tất cả mọi người dưới giáo trường chỉ nhìn thấy một mảnh ánh sáng trắng giữa không trùng, không biết bên trong Lâm Hồi Âm và Liên Y đánh nhau như thế nào. MỌi người đang suy đoán ai thắng ai bại lại đột nhiên thấy một tầng ánh sáng xanh trắng giữa bầu trời. Tốc độ của ánh sáng lạ kia cực nhanh, cực kỳ chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 458: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (35)

Tất cả mọi người dưới giáo trường chỉ nhìn thấy một mảnh ánh sáng trắng giữa không trùng, không biết bên trong Lâm Hồi Âm và Liên Y đánh nhau như thế nào. MỌi người đang suy đoán ai thắng ai bại lại đột nhiên thấy một tầng ánh sáng xanh trắng giữa bầu trời. Tốc độ của ánh sáng lạ kia cực nhanh, cực kỳ chói mắt.

Toàn bộ giáo trường trong nháy mắt đều bị ánh sáng trắng xanh kia bao phủ, làm bọn họ không thể mở mắt ra nhìn được. Còn mang theo một luồng gió mạnh, ẩn chứa sức mạnh trời đất, thổi toàn bộ đám mây ở chân trời cuồn cuộn bay đến che khuất cả bầu trời, cả ánh sáng thế giới trong nháy mắt tối lại.

Tất cả mọi người đều giật mình ngẩng đầu, một màn quỷ dị này thật sự rất kinh ngạc.

Thật lâu thứ ánh sáng kia mới biến mất, bầu trời cũng từ từ yên tĩnh lại, thế giới ảm đạm cũng sáng dần lên.

Toàn bộ giáo đường lại khôi phục bộ dáng bình tĩnh, mọi người trố mắt nhìn nhau, với cảnh tượng vừa xảy ra thật không thể tin được.

Nhưng mọi người còn chưa hoàn toàn tỉnh hồn bên tai mọi người đã vang lên một tiếng kêu chói tai, ngay sau đó giữa không trung roi xuống một người nằm giữa giáo đường.

Toàn thân người kia máu me đầm đìa, toàn bộ da mặt đều bị sức mạnh cường đại kia khuấy nát bấy, rất kinh khủng.

"A..." Có nữ đệ tử thấy một màn kinh khủng như vậy không nhịn được mà thét lên.

MỌi người nhìn khung cảnh tàn nhẫn như vậy trong sân sắc mặt cũng trở nên rất tái nhợt.

Nếu không phải cả người người kia khoác áo đỏ mọi người căn bản không dám tin người nằm ngay đó chính là Liên Y dương dương tự đắc đạp kiếm bay tới bay lui trong không trung.

Hồi laai mói có người thấp giọng nói: "Là Liên Y!"

Ngay sau đó từ trên cao có bốn bóng người theo thứ tự là chưởng môn, hai vị trưởng lão và hoàng thái tử Triêu Ca đồng thời hạ xuống bên người Liên Y.

Chưởng môn và hai vị trưởng lão cẩn thận quan sát thương thế của Lâm Hồi Âm sau đó cả ba người đều lắc đầu.

Triêu Ca cau mày hỏi: "Sư phụ, tình huống này là thế nào?"

CHưởng môn mới mở miệng nói: "Hết cứu."

DỪng một chút chưởng môn liền quay người nhìn về phía Lâm Hồi Âm đang đạp kiếm bay lơ lững giữa không trung.

Lúc này mọi người mới vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, thấy Lâm Hồi Âm vẫn rất xinh đẹp chẳng có gì khác biệt đứng giữa không trung. CHẳng qua là mi tâm nhíu chặt giống như gặp phải chuyện gì cực kỳ rung động. Chỉ là chiếc nhẫn trên tay nàng vẫn tỏa ra ánh sáng trắng xanh, vờn quanh thân thể nàng, một vòng lại một vòng. Vết thương trên lưng nàng do Liên Y gây ra đang dần khôi phục, mọi thứ đều hoàn hảo không nhìn ra dấu vết bị thương.

Lâm Hồi Âm không tưởng tượng nổi chuyện vừa mới xảy ra, nàng đưa tay lên nhìn chiếc nhẫn kia không dám tin từ nó lại phát ra sức mạnh cường đại như vậy.

Nàng cúi đầu nhìn Liên Y máu me đầy mình kia, đáy lòng chấn động xen lẫn sợ hãi, mở lớn mắt vừa vặn chạm phải ánh mắt chưởng môn.

Ánh mắt của chưởng môn sắc bén, quan sát kỹ nàng sau đó nghiêng đầu liếc mắt nhìn hai vị trưởng lão bên cạnh, cả ba người gật đầu một cái sau đó thần thái trở nên cực kỳ nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 459: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (36)

Ánh mắt của chưởng môn sắc bén, quan sát kỹ nàng sau đó nghiêng đầu liếc mắt nhìn hai vị trưởng lão bên cạnh, cả ba người gật đầu một cái sau đó thần thái trở nên cực kỳ nghiêm túc.

Chưởng môn THần Sơn lại mở miệng nói: "Đây là sức mạnh Tây Lương ma tôn!"

"Sư huynh, ngươi chắc chắn?" Hai bị trưởng lão đồng thời hỏi.

"CHắc chắn, hơn hai ngàn năm trước ta đã từng gặp sức mạnh này!" Chưởng môn trả lời.

"Chẳng qua là, tại sao sức mạnh Tây Lương ma tôn lại xuất hiện trên người tiểu cô nương này?"

"Đây không phải là dấu hiệu tỉnh lại của ma tôn Tây LƯơng chứ?"

Hai vị trưởng lão mỗi người một câu lên tiếng hỏi.

"Đứng vậy, ma tôn đã tỉnh lại." Chưởng môn gật đầu một cái, chậm rãi nói tiếp: "Ngàn năm trước ma tôn chính là tiên nhất thượng chí cao, cũng là vị tiên có hy vọng trở thành trung thành nhất. Lúc đó tiên giới không cho phép tiên nhân mến nhau, tài năng này xuất chúng trong tiên giới hy vọng có thể phát triển thiếu niên này. Vẫn là luôn tuân thủ theo tiên quy, tích cực cố gắng. Tuy nhiên trong năm trăm năm ma tôn đã trở thành đệ nhất tiên gới, không người nào đánh thắng được hắn. Dựa theo năng lực hắn lúc đó chỉ sợ nếu hắn tiếp tục phát triển tiếp sẽ trở thành chí tôn đông hoang Tây Lương, nhưng mà hết lần này đến lần khác vận may trêu người. Trong quá trình ma tôn hàng yêu trừ ma tạo phúc cho thiên hạ lại phải lòng một người phàm. Lúc ấy tiên quy không cho phép, huống chi ma tôn còn là người gánh vác hưng vượng của tiên giới. Cho nên tiên đế một mực ngăn cản ma tôn đến với cô gái đó. Nhưng ma tôn không chỉ là tiên tài tru tiên ngàn năm có một mà còn là một kẻ si tình, hắn toại nguyện trỏ thành người phàm dể ở chung một chỗ với cô gái đó. Lúc đó làm sao tiên đế có thể cho phép, vậy nên đã bí mật trừ khử cô gái đó. Sau khi biết được, Ma tôn hết sức tức giận, vì bảo vệ cô gái kia mà trở thành kẻ địch với tiên giới. Một mình ma tôn xưng bá ở đông hoang Tây Lương nhưng cũng không chống nổi mười trượu tiên binh. Cuối cùng người đàn bà kia vì bảo vệ ma tôn mà nhận một đao, tiên khí chém vào tiên thể thì không sao nhưng người phạm nhận lấy khẳng định phải chết. Lúc ấy ma tôn nhìn nữ nhân mình yêu chết trong ngực, nhất thời bị đả kích nặng nề, tẩu hỏa nhập ma, giết sạch toàn bộ tiên binh mà tiên đế phái đi. Sau đó ôm thi thể cô gái kia biến mất khỏi đông hoang dại lục. Năm trăm năm sau ma tôn thống nhất Tây Lương, trở thành địch của đông hoang đại lục. Sau nhiều ngàn năm chiến tranh, nhờ tiên hậu phong ấn ma tôn mới tạm thời đình chiến, giờ phút này ma tôn sống lại chỉ sợ chiến tranh sẽ trở lại!"

Chưởng môn tự nhiên nhắc lại chuyện cũ, sau đó lại nói tiếp: "Lúc ma tôn bị phong ấn toàn bộ sức mạnh đều giữ trong chiếc nhẫn kia, chỉ cần phá nhẫn đi ma tôn sẽ không còn sức mạnh, cũng chẳng có chiến tranh, trăm họ đông hoang đại lục sẽ không còn sinh linh đồ thán."

Dừng một chút chưởng môn mới nghiêng đầu nhìn Triêu Ca: "Triêu Ca, ngươi mang chiếc nhẫn trên tay nàng đến đây."

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 460: Thượng cẳng chân hạ cẳng tay tuyên bố (37)

Chưởng môn tự nhiên nhắc lại chuyện cũ, sau đó lại nói tiếp: "Lúc ma tôn bị phong ấn toàn bộ sức mạnh đều giữ trong chiếc nhẫn kia, chỉ cần phá nhẫn

đi ma tôn sẽ không còn sức mạnh, cũng chẳng có chiến tranh, trăm họ đông hoang đại lục sẽ không còn sinh linh đồ thán."

Dừng một chút chưởng môn mới nghiêng đầu nhìn Triêu Ca: "Triêu Ca, ngươi mang chiếc nhẫn trên tay nàng đến đây."

Triêu Ca đứng một bên nghe nói vậy thì chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn Lâm Hồi Âm một cái.

Chiếc nhẫn trên tay nàng lại là nơi phong ấn sức mạnh ma tôn Tây Lương.

Chiếc nhẫn kia hắn rất quen thuộc, lúc đầu là lễ vật mẫu hậu hắn tặng làm quà sinh nhật cho Thanh Âm.

Tại sao mẫu hậu hắn lại giao chiếc nhẫn phong ấn sức mạnh ma tôn cho Thanh Âm?

Năm hắn năm trăm tuổi biết được ma tôn đã bị mẫu hậu phong ấn. Trước đó Tây Lương và đông hoang đại lục chiến tranh không ngừng. Khi ấy hắn còn nhỏ, còn chưa xông pha chiến trường nhưng nghe người trong cung nói, ma tôn rất mạnh, mạnh đến nỗi có thể hủy diệt cả trời đất, trừ tiên hậu ra không người nào có thể khiến ma tôn dừng tay phá hủy đông hoang.

THầy chưởng môn lại vừa kể về chuyện cũ, nhắc lại chuyện lúc ma tôn còn sống, bên trong cũng ẩn chứa bao nhiêu triền miên thâm tình.

Cho đến nay hắn rất tò mò, mẫu hậu hắn làm sao phong ấn được ma tôn, tại sao lại đến được với ma tôn/

Sức mạnh của mẫu hậu rất mạnh nhưng vẫn kém xa phụ vương.

Những câu hỏi này có phải khi ma tôn tĩnh lại đều sẽ được giải đáp rõ ràng?

Triêu Ca chớp mắt một cái liền bay lên không trúng hạ xuống trước mắt Lâm Hồi Âm, đưa tay về phía nàng: "Hồi Âm, giao chiếc nhẫn cho ta."

Lâm Hồi Âm theo bản năng lùi về sau, nhìn Triêu Ca lắc đầu. Đây là nhẫn Dạ Huyền cho nàng, nàng không thể giao cho Triêu Ca.

"Hồi Âm, trong này có sức mạnh ma tôn, phải giao cho ta." Triêu Ca nhìn ánh mắt Lâm Hồi Âm, giọng nói không cho phép nàng nghi ngờ.

Lâm Hồi Âm lại lắc đầu, tiếp tục lùi về sau, nhưng mà Triêu Ca lại nhanh chóng chặn trước mặt nàng. Bắt lấy cổ tay nàng đưa tay lên đưa về phía ngón tay nàng muốn lấy chiếc nhẫn kia. Nhưng Triêu Ca vừa chạm vào chiếc nhẫn thì một luồng ánh sáng chói mắt lại phát ra, Triêu ca nhanh chóng buông tay Lâm Hồi Âm ra, né người tránh thoát. Mặc dù vậy áo quần hắn vẫn bị phá hủy.

Chưởng môn và hai vị trưởng lão đứng trong giáo trường cũng nhanh chóng bay đến trước mặt Lâm HỒi Âm.

"Triêu Ca khỏe không?" CHưởng môn hỏi.

Triêu Ca gật đầu một cái, nói: "Không lấy chiếc nhẫn xuống được."

Một vị trưởng lão nhanh chóng liếc mắt, tóm lấy cổ tay Lâm Hồi Âm, cũng giống như Triêu Ca vừa rồi muốn giáo chiếc nhẫn kia xuống.

"Cẩn thận." Triêu Ca lên tiếng nhắc nhở, chiếc nhẫn kia lần nữa phát ra ánh sáng trắng, trưởng lão đang nắm cổ tay Lâm Hồi ÂM hoảng sợ né tránh nhưng vẫn bị sát khí kia đánh trúng ngực, không nhịn được mà khom người phun ra ngụm máu tươi.

Triêu Ca nhanh chóng đỡ vị kia, còn chưa kịp lên tiếng đã thấy chưởng môn nhẩm mấy câu, sau đó một sợi dây từ trong ống tay áo hắn bay ra, nhanh chóng trói chặt Lâm Hồi Âm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461: Quyền đấm cước đá [39]

Triều Ca nghe nói như thế, sắc mặt càng thêm khó coi.

****

Buổi chiều, giờ Mùi, đài tế thần.

Lâm Hồi Âm bị trói trên đỉnh trụ trời.

Trước mặt nàng là những kẻ tối cao của Đông Hoang đại lục: Tiên đế, Tiên phi, Thần sơn chưởng môn, hai vị trưởng lão, hoàng thái tử Triều Ca, còn có Nam Hải công chúa sắp trở thành Thái tử phi của Đông Hoang đại lục.

Chung quanh là toàn bộ Thần sơn đệ tử.

Liễu Nhiễu đứng cách Triều Ca không xa, nàng quay đầu, nhìn Nam Hải công chúa ngồi ngay ngắn bên cạnh Triều Ca, tóc dài màu lam, tròng mắt xanh, phu bạch như tuyết, là mỹ nhân khuynh thành.

Liễu Nhiễu nhìn chằm chằm Nam Hải công chúa, yên lặng cúi đầu, nhìn cái bụng của mình, theo bản năng nâng tay, sờ một lát, ánh mắt thoáng hiện một chút mất mát.

Lâm Hồi Âm bị chưởng môn dùng tiên pháp trói lại bằng dây thừng, căn bản không thể nhúc nhích, nàng nghiêng đầu, có thể đem toàn bộ Thần sơn thu vào đáy mắt.

Những chuyện tốt đẹp, đều bắt nguồn từ đây.

Mà nay, hết thảy đều phải trần về trần, thổ về thổ, trở lại như cũ sao?

Lâm Hồi Âm nhẹ nhàng thở dài một hơi, khẩu khí còn không có thán hoàn, liền nghe thấy Tiên phi ngang ngược nói:"Chưởng môn, hiện tại giờ Mùi đã đến, ta nghĩ có thể vận dụng Tế Thần đỉnh phá hủy ma tôn đi!"

"Vâng, Tiên phi." Chưởng môn sư phó lên tiếng, vận dụng tiên lực, mười phần uy nghiêm:"Đệ tử Thần sơn Lâm Hồi Âm, thân phụ Tây Lương tà ma lực, làm bị thương đồng môn, tội không thể tha! Hôm nay, trước mặt Thần sơn chúng đệ tử, phá hủy tà ma Tây Lương!"

Chưởng môn sư phó vừa dứt lời, liền từ trong tay áo lấy ra một cái gậy, gậy kia vừa rơi xuống đất, bắt đầu biến lớn, cuối cùng cao bằng hai người, quanh thân đen kịt, thoạt nhìn bình thản vô kì.

Nhưng tất cả người trong Thần sơn đều biết, gậy Tế Thần là thượng cổ thần khí, cho dù là thần nhập Tế Thần, đều đã hồn phi phách tán, tan thành mây khói, huống chi giờ này khắc này thân là người, Lâm Hồi Âm?

Triều Ca, Liễu Nhiễu vừa thấy gậy Tế Thần, đều đổ rút một hơi, vẻ mặt Triều Ca thoạt nhìn rất bình tĩnh, nhưng tay đã siết lại thành quyền.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 462: Quyền đấm cước đá [40]

462. Quyền đấm cước đá [40]

Mặt Liễu Nhiễu tái nhợt một mảnh, đáy mắt tràn đầy lo lắng, nàng thường quay đầu, nhìn dưới đài Tế Thần, cây cối bạt ngàn, nhưng không có bóng người, đáy lòng nàng bất an.

Nàng đã nói cho Dạ Huyền, không biết Dạ Huyền có tới kịp hay không.

Nàng không biết làm như vậy có đúng hay không, nàng biết, thân là nữ tế ti số một của Đông Hoang đại lục, Lâm Hồi Âm hẳn phải tử, không phải bởi vì nàng giết Liên Y, mà là bởi vì trên người nàng mang theo sức mạnh ma tôn.

Nhưng mà, thân là Liễu Nhiễu, bạn tốt của Lâm Hồi Âm, nữ tử yêu Triều Ca, nàng lại biết, Lâm Hồi Âm không thể chết được.

Nàng biết, lúc này Triều Ca trông rất bình thường, nhưng đáy lòng hắn tuyệt đối đau thành một mảnh, nhưng hắn chẳng thể làm gì, thân là đế vương tương lai của Đông Hoang đại lục, ma lực Tây Lương là không thể tồn tại.

Đây là sứ mệnh, cũng là vận mệnh.

"Lập tức tiến hành --" Tiên đế độ nhiên giơ tay, hạ đạt ý chỉ.

Liễu Nhiễu còn chưa kịp quay ra nhìn Lâm Hồi Âm, bóng hồng y liền xẹt qua thân thể nàng, khinh phiêu phiêu hướng về phía trụ trời.

Chính là hắn còn chưa có bay đến, liền có một đạo bóng trắng chợt lóe qua, chắn trước mặt.

"Tránh ra --" Dạ Huyền dừng lại, nhìn chằm chằm Triều Ca, lạnh lùng lên tiếng.

Triều Ca im miệng trầm mặc, chính là lẳng lặng nhìn chăm chú Dạ Huyền, trên mặt không có cảm xúc gì, y phục trắng, bụi trần bất nhiễm, theo gió phiêu động, tựa như thiên tiên, toàn thân cao thấp đều để lộ ra thánh khiết, cao quý khí khái.

Dạ Huyền nhìn chằm chằm Triều Ca, tức giận lặp lại:"Tránh ra!"

Triều Ca hít sâu một hơi, thần thái không có chút thay đổi, cánh môi hơi mở ra, nói:"Ma tôn phải bị phá hủy!"

"Ngươi muốn như thế nào, ta mặc kệ, nhưng là, ai cũng đừng hòng động vào nàng!" Dạ Huyền nói, trong nắt hiện lên sự ác độc, bên môi cong lên nụ cười lạnh:"Ngươi đã cố ý ngăn trở ta, ta đây trước hết giết ngươi rồi nói sau --"

Dạ Huyền tiếng nói vừa dứt, trong tay liền có màu đỏ quang mang hội tụ dựng lên, rất nhanh vô cùng hướng về phía Triều Ca bắn tới.

Triều Ca né tránh, biết một trận chiến này, hắn và Dạ Huyền tất đánh không thể nghi ngờ!

Hắn vì Đông Hoang đại lục, mà Dạ Huyền lại vì Lâm Hồi Âm!

Cho nên khi Dạ Huyền lại ra chiêu, Triều Ca liền tiên lực ngưng tụ, một tay chắn chiêu, một tay ra chiêu, hai người không ra trong chốc lát, liền hủy đi mấy trăm chiêu.

Thần sơn chưởng môn cùng hai vị trưởng lão nhìn nhau, biết Dạ Huyền muốn đánh Triều Ca, phải cần một khoảng thời gian, ba người lập tức đem tiên lực thúc dục đến Tế Thần đỉnh, miệng nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, muốn mở Tế Thần đỉnh thần lực, thừa dịp này, trừ bỏ Lâm Hồi Âm và ma lực trên người nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 463: Quyền đấm cước đá [41]

463. Quyền đấm cước đá [41]

Lâm Hồi Âm tuy bị trói chặt trên đỉnh trụ trời, nhưng có thể rõ ràng thấy chung quanh phát sinh hết thảy, nàng thấy Dạ Huyền thình lình xảy xuất hiện, cả người trong khoảng thời gian ngắn có chút khó phản ứng.

Nàng đã không nhớ rõ, đây rốt cuộc là lần thứ mấy mình cận kề cái chết, Dạ Huyền đột ngột xuất hiện, giống như từ trên trời giáng xuống.

Lâm Hồi Âm nhìn Dạ Huyền không chớp mắt, Dạ Huyền một tay phảm ra Triều Ca công kích, một cái xoay người, hướng về phía Triều Ca đánh trả vô số phi sắc kiếm quang, nghiêng đầu, liền thấy Lâm Hồi Âm đang nhìn mình, hắn không khỏi sửng sốt, cùng Lâm Hồi Âm chạm mắt

Lâm Hồi Âm không trốn tránh, im lặng nhìn Dạ Huyền.

Triều Ca công kích Dạ Huyền, giây tiếp theo liền rõ ràng, Lâm Hồi Âm xám mặt, ra tiếng nói:"Dạ Huyền, cẩn thận!"

Dạ Huyền hoàn hồn, xoay tay lại cho Triều Ca một chưởng, sau đó quay đầu, nhìn Lâm Hồi Âm, nhu hòa an ủi:"Hồi Âm, đừng sợ, chờ ta giết Triều Ca, sẽ cứu ngươi ra!"

Hắn nhìn nàng, chính là có một giây, thực ngắn ngủi, nháy mắt công phu, liền biến mất không thấy, nhưng lại dừng lại trong lòng Lâm Hồi Âm trong lòng.

Nàng không biết mình phát ra ma tôn lực giết Liên Y lúc nào, nàng chỉ biết, xong rồi..... Khi mình bị trói chặt ở đỉnh trụ trời, nàng suy nghĩ rất nhiều, muốn nói với Dạ Huyền nói..... Vô luận là thế nào, lòng của nàng để đều cảm thấy mình phải chết là không thể nghi ngờ!

Không vì cái gì khác, chỉ bởi vì trên người nàng mang theo sức mạnh ma tôn!

Không phải là không sợ hãi, nhưng hiện tại, nàng thấy ánh mắt kia của Dạ Huyền, không biết vì sao, cho dù là giờ này khắc này, chính mình thật sự bị Tế Thần đỉnh đốt cháy hóa thành tro, hồn phi phách tán, hôi phi yên diệt, vĩnh viễn không thể luân hồi, nàng cũng hiểu được cuộc đời này không uổng!

Có mấy nữ nhân có thể có may mắn như nàng, gặp được một Dạ Huyền?

Lâm Hồi Âm ban đầu sợ hãi, giờ biến thành thoải mái, nhưng lòng của nàng vẫn có chút lo lắng, sợ Dạ Huyền đại thương mới khỏi giờ lại thêm thương!

Cho nên, nàng vẫn nhìn chằm chằm Dạ Huyền!

Triều Ca và Dạ Huyền, từ 1000 năm trước, đã thấu tỏ lòng nhau, lúc đó, bọn họ cùng nhau học tiên thuật, cùng nhau luận bàn tiên thuật, cùng nhau cố gắng tiến bộ!

Kho đó, giấc mộng của Triều Ca là hàng yêu trừ ma, bảo vệ thái bình thịnh thế cho Đông Hoang đại lục.

Khi đó, giấc mộng của Dạ Huyền là hiệp trợ cho hoàng huynh, hoàn thành giấc mộng của huynh ấy.

Thẳng đến khi Thanh Âm xuất hiện, lặng yên không một tiếng động liền cải biến ước nguyện ban đầu.

Huynh đệ từng cùng sinh cùng tử, quyết liệt, phân biệt, gặp lại, lúc này sinh tử đối chiến.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 464: Quyền đấm cước đá [42]

Một người muốn nàng sinh, một người muốn nàng tử!

Một người thay đổi giấc mộng, một người giữ vững như ban đầu!

Thần sơn đệ tử, mấy ngày nay ở giáo trường phía trên, vẫn đều ở quan khán thử kiếm đại hội trận đấu, nhưng là nhưng không có một hồi, có giờ này khắc này như vậy phấn khích!

Thậm chí bọn họ đều bị sát khí trên Dạ Huyền và Triều Ca làm ảnh hưởng, phải dùng tiên lực hộ thể.

Lâm Hồi Âm bị sát khí lan đến, cảm giác sát khí xẹt qua da thịt, đau đớn vô vàn!

Mà Thần sơn chưởng môn và hai vị trưởng lão vẫn như trước quay chung quanh Tế Thần đỉnh, phiêu phù ở giữa không trung, đem tiên khí cuồn cuộn không ngừng đưa vào đỉnh Tế Thần, miệng niệm chú ngữ, cố gắng mở ra đỉnh Tế Thần.

Nguyên bản Tế Thần đỉnh đen thùi, đột nhiên trong sáng, phóng ra từng trận bạch quang, bên trong có hỏa diễm thiêu đốt lên.

Ngọn lửa kia, dưới sự niệm chú của ba người, càng lúc càng lớn, toàn bộ đỉnh Tế Thần biến thành màu đỏ.

Dạ Huyền thây đỉnh Tế Thần được khởi động, xuống tay càng thêm sắc bén, dùng toàn bộ tiên khí buộc Triều Ca lui về phía sau hai bữo, hắn chém ra kiếm quang, sát hướng về phía Thần sơn chưởng môn.

Triều Ca nhanh như chớp vọt lên, vọt đến trước mặt Dạ Huyền, chặn hắn công kích, cứng rắn ràng buộc Dạ Huyền, ngăn trở hắn đi phá hư Thần sơn chưởng môn cùng hai vị trưởng lão mở đỉnh Tế Thần.

"Triều Ca, ngươi rốt cuộc muốn làm gì! Đó là Lâm Hồi Âm, Thanh Âm chuyển thế, chẳng lẽ thật sự vì thiên hạ thương sinh, định nàng số chết? Nàng có gì sai?" yêu khí ầm ầm nổ tung, hướng về phía Triều Ca, khàn giọng chất vấn!

Triều Ca cố hết sức tránh Dạ Huyền công kích, mặt lạnh như băng nhìn Dạ Huyền, không lên tiếng.

Hắn thân là Đông Hoang đại lục hoàng thái tử, không thể ruồng bỏ quốc gia con dân mình, nhưng hắn cùn có tính toán của hắn.

Ngàn năm trước, Dạ Huyền có thể vì nàng bỏ ra 1000 năm tiên lực, bảo lưu lại cho nàng hồn phách, làm cho nàng có thể chuyển thế.

Ngàn năm sau, hắn cũng có thể vì nàng bỏ qua tiên lực, làm cho nàng ở đienh Tế Thần bảo lưu lại một phân hồn phách, làm cho nàng có thể chuyển thế.

Hắn và Dạ Huyền sống rất dài, bọn họ kiên nhẫn chờ, đợi đến 1000 năm sau, nàng sẽ trở lại!

Từ xưa đến nay, trung hiếu lưỡng nan toàn, hiện nay, hắn chỉ có thể để nàng ấm ức!

Sức mạnh ma tôn, phải phá hủy, nếu không khi ma tôn đến, lấy đi sức mạnh ma tôn, Đông Hoang đại lục, chiến tranh nổi lên bốn phía, sinh linh đồ thán.

Hắn không thể vì bản thân chi tư, ấm ức con dân thiên hạ.

Dạ Huyền một chiêu bất thành, lại ra một chiêu:"Triều Ca, nàng có gì sai? Đó là nhẫn của mẫu hậu nàng, sức mạnh ma tôn bị mở ra, cùng nàng không quan hệ, ngươi luôn miệng nói che chở thiên hạ, nàng cũng là một người trong thiên hạ, ngươi dựa vào cái gì mà hết lần này đến lần khác để nàng chịu thiệt?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 465: Quyền đấm cước đá [43]

“Ngàn năm trước, chính là bởi vì nàng đơn thuần yêu ngươi, ngươi cũng yêu nàng, cho nên mới phải thừa nhận như vậy kết quả!”

“Ngươi thua thiệt nàng quá nhiều, ngàn năm sau, ngươi vì cái gì còn muốn hại chết nàng?”

Dạ Huyền chất vấn, một chữ một chữ đánh trúng lòng Triều Ca, thần thái hắn vẫn vững vàng, chính là mặt mày hơi lóe, sau một lúc lâu, vẫn trầm mặc, rốt cục lạnh giọng nói:“Sai là vì mang theo sức mạnh ma tôn."

Dạ Huyền như nghe được chuyện cười, đột nhiên mở ra song chưởng, yêu khí tản ra bốn phía, phá lên cười ha hả.

Trên người mang theo ma tôn chính là sai?

Thất phu vô tội, hoài bích có tội!

Nàng chỉ là nữ tử tay trói gà không chặt, được mẹ tặng cho một cái nhẫn, vô tình mở ra phong ấn, giết chết Liên Y, cho nên, liền sai lầm sao?

Sai lầm rồi, nên chết sao?

Đây là lẽ gì?

“Nếu toàn bộ Thần sơn quay chung quanh như thế, chính là vây xem nàng chết, như vậy hôm nay, Dạ Huyền ta, lấy máu tẩy Thần sơn, chôn cùng nàng!”

Nếu là lúc này, hắn vẫn cứu không được nàng, vẫn trơ mắt nhìn nàng chết, như vậy, hắn liền giết cả thiên hạ!

Dạ Huyền nghĩ đến đây, toàn thân sát khí nổi lên bốn phía, hắn vốn là có được ma tôn huyết thống, ma tôn lực mở ra, khiến cho hắn huyết thống lực lực lượng tăng nhiều, Lâm Hồi Âm trên tay nhẫn như là cảm ứng được hắn trong cơ thể ma tôn máu bình thường, đột nhiên lại sáng lên một đạo lam bạch sắc quang mang, hướng về phía Triều Ca thẳng tắp bắn tới.

Triều Ca một lòng kháng địch Dạ Huyền, căn bản không thể bận tâm kia nói lam màu trắng quang, sau lưng ngạnh sinh sinh đã trúng kia đạo quang, thân ảnh một cái chớp lên, suýt nữa té ngã trên đất.

Mà lúc này, Tế Thần đỉnh đã muốn phát ra ong ong tiếng vang, như là cảm ứng được Tây Lương ma tôn lực lượng, hỏa diễm nhảy lên cực vì nhanh chóng, Thần sơn chưởng môn cùng hai vị trưởng lão thúc dục Tế Thần đỉnh, hướng về phía Lâm Hồi Âm trên người bay vọt mà đi.

Chỉ mành treo chuông, nếu là lúc này, Dạ Huyền không ngăn trở, Lâm Hồi Âm tiếp theo giây sẽ gặp táng thân Tế Thần đỉnh bên trong, bị đốt thành tro tẫn!

Dạ Huyền căn bản cố không hơn bị thương Triều Ca, một cái xoay người, liền muốn đi ngăn trở Tế Thần đỉnh, nhưng mà bị thương Triều Ca, lại đột nhiên gian một cái đứng dậy, hung hăng ôm lấy Dạ Huyền.

Dạ Huyền cước bộ bị kiềm hãm, liền nhìn đến kia Tế Thần đỉnh theo thượng đến hạ, bao phủ ở Lâm Hồi Âm.

Hắn tưởng cũng không có tưởng vươn tay, hướng về phía Triều Ca ngực liền đâm một đạo kiếm quang, nhưng mà Triều Ca lại như trước gắt gao ôm hắn, khiến cho hắn không thể nhúc nhích.

Hắn không thể đang nhìn nàng tử một lần! Hắn mất đi đã muốn quá nhiều, nếu là giờ này khắc này, hắn lại một lần nữa mất đi, hắn không biết, hắn còn có thể sẽ không ở sinh thời nhìn thấy nàng?

Nàng rất đáng thương, trải qua hai thế, hai thế đều không có một người đứng ra bảo hộ nàng.

Khắp thiên hạ đều làm cho nàng tử, nàng cái gì sai cũng không có, khiến cho nàng tử.....

Dạ Huyền âm thầm cắn chặt răng, nhìn xa xa bị nhốt ở trụ trời phía trên Lâm Hồi Âm, chính mình yêu nữ nhân, lại nhìn nhìn ôm chính mình Triều Ca, chính mình hoàng huynh, cuối cùng đóng nhắm mắt tình, liền tưởng cũng không có tưởng vươn tay, hướng về phía Triều Ca đầu thượng, liền hung hăng vỗ đi lên!

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 466: Quyền đấm cước đá [44]

Dạ Huyền âm thầm cắn chặt răng, nhìn xa xa bị nhốt ở trụ trời phía trên Lâm Hồi Âm, chính mình yêu nữ nhân, lại nhìn nhìn ôm chính mình Triều Ca, chính mình hoàng huynh, cuối cùng đóng nhắm mắt tình, liền tưởng cũng không có tưởng vươn tay, hướng về phía Triều Ca đầu thượng, liền hung hăng vỗ đi lên!

Hắn rốt cục, tại đây một ngày, vì hắn yếu thủ hộ gì đó, =muốn trực tiếp giết Triều Ca!

Nhưng mà, ngay tại Dạ Huyền nhanh tay yếu tiếp xúc đến Triều Ca đầu thời điểm, đã có một đạo bóng trắng lấy cực nhanh tốc độ bay tới, tưởng cũng không có tưởng hay dùng thân thể chắn Triều Ca trước mặt, lập tức thân thể kia, giống như là như diều đứt dây giống nhau, thẳng tắp bay đi ra ngoài, sau đó té ngã trên đất!

Triều Ca sửng sốt, Dạ Huyền ngẩn ra, hai người đều nghiêng đầu, liền nhìn đến Liễu Nhiễu nằm trên mặt đất, khóe môi tràn ra một vòi máu tươi, sắc mặt như tờ giấy giống nhau tái nhợt.

Triều Ca nhíu nhíu mày, theo bản năng đẩy ra Dạ Huyền, lược đến Liễu Nhiễu bên người, vươn tay, điểm Liễu Nhiễu quanh thân mấy chỗ đại huyệt, lại vẫn là để không được Liễu Nhiễu miệng máu tươi một ngụm tiếp theo một ngụm phun.

Dạ Huyền nhanh chóng hoàn hồn, uốn éo đầu, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn kia Tế Thần đỉnh, một chút một chút theo thượng đi xuống bao lại Lâm Hồi Âm.

Đúng là vẫn còn chậm từng bước sao?

Chung quy Lâm Hồi Âm hay là muốn ngạnh sinh sinh bị Tế Thần đỉnh đại hỏa rõ ràng chết cháy, hồn phi phách tán sao?

Không..... Hắn không cho phép.....

Dạ Huyền tưởng cũng không có tưởng liền lược đến Tế Thần đỉnh phía trước, hướng về phía Tế Thần đỉnh phóng ra ra vô số phi sắc kiếm quang, nhưng mà này kiếm quang lại bị Tế Thần đỉnh đều phản xạ đi ra ngoài, rất nhanh bắn về phía bốn phương tám hướng, dẫn tới Thần sơn đệ tử chung quanh loạn trốn, toàn bộ tế thần trên đài trường hợp một mảnh hỗn loạn.

Mà Dạ Huyền lại như là điên rồi giống nhau, như trước cuồn cuộn không ngừng đem tiên lực bắn về phía Tế Thần đỉnh, hứa là thời gian lâu, kia Tế Thần đỉnh như trước hoàn hảo không tổn hao gì, hắn lại một lần nữa trơ mắt nhìn người mình thích chết đi, bi thương quá nặng, không chỗ phát tiết, cả người nhịn không được ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng huýt gió thê thảm bi thương, mang theo dày đặc sát khí, đem quanh thân rất nhiều tiên khí bạc nhược Thần sơn đệ tử, ngạnh sinh sinh đánh chết!

"Nhị hoàng tử đã điên, người tới, đem hắn vây khốn, giết cho ta!" Tiên đế thấy vậy liền nhân cơ hội, lập tức ra tiếng mệnh lệnh.

Này hắn sinh mệnh tối cảm thấy thẹn tồn tại, một ngày này, hắn nhất tịnh bỏ!

Dạ Huyền nghe thế thanh âm, chậm rãi quay đầu, nhìn nghe lệnh hướng về phía hắn vây công đi lên Thần sơn đệ tử, bên môi nở rộ một chút thị huyết tươi cười.

Lúc này hắn sớm cảm thấy toàn bộ thế giới ảm đạm thất sắc, hắn nhìn trước mặt này Thần sơn nhân, giống như là xem cừu nhân giống nhau, hai mắt hồng giống nhau có thể giọt xuất huyết, xem mọi người một trận ác hàn.

"Các ngươi giết chết nàng, giết chết nàng, một khi đã như vậy, kia đều đi cấp nàng chôn cùng đi!"

Dạ Huyền xinh đẹp thần cánh hoa hé ra hợp lại, phun ra từng bước từng bước sắc bén chữ, tóc dài ở cuồng phong bên trong tùy ý quay cuồng, hồng y chợt trong lúc đó thành lớn, như là thật lớn màn che bình thường, đối với hướng về phía hắn vọt tới Thần sơn đệ tử hung hăng đảo qua, này đệ tử liền nháy mắt không hề dấu hiệu ngã xuống đất không dậy nổi.

Thần sơn đệ tử cuồn cuộn không ngừng vọt đi lên, nhưng mà Dạ Huyền bi thống đến mức tận cùng, đánh mất sở hữu tự hỏi lực, căn bản cái gì cũng không quản không để ý, chính là một mặt ra chiêu, căn bản không đề phòng thủ, hắn tuy rằng giết chết nhất đại phiến Thần sơn đệ tử, nhưng là toàn thân cao thấp nhưng cũng bị Thần sơn đệ tử kiếm quang gây thương tích.--------

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 467: Quyền đấm cước đá [45]

Giết cuối cùng, thậm chí Dạ Huyền cũng không biết mình rốt cuộc giết bao lâu, toàn thân căn bản đề không nổi một chút tiên khí, cả người cứng đờ trước đỉnh Tế Thần, không để ý này kiếm quang không ngừng phóng tới, ngược lại ngẩng đầu, tựa tiếu phi tiếu.

Lâm Hồi Âm rơi vào trong đỉnh Tế Thần, vậy mà đối với đỉnh Tế Thần, hắn lại thủ vô sách, đốt cháy như thế, tất nhiên nàng sẽ chết.....

Dạ Huyền càng muốn, càng cảm thấy đáy lòng như là bị xé nát, đau đớn khôn cùng

Kiên trì nhiều năm như vậy, hắn chỉ đợi nàng xuất hiện..... Cố gắng lâu như vậy, trong mắt nàng rốt cục cũng có haqns

Hắn giãy dụa và bảo vệ, chỉ là không để mình mất nàng.

Hắn biết, cơ hội như vậy, đến không dễ, kiếp này, hắn không thể buông tay!

Nhưng mà..... Nhưng mà..... Hiện tại, hắn lại chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng gục chết trước mặt!

Dạ Huyền nghĩ, tiếng cười càng ngày càng quỷ dị, thậm chí dẫn theo một tầng khàn, đến cuối cùng, tiếng cười kia, càng như là tiếng khóc.

Tiên đế thấy Dạ Huyền đứng tại chỗ, yên lặng bất động, toàn thân nhiễm máu, ông ta nâng trường kiếm, hướng về phía Dạ Huyền không còn năng lực phản kháng.

.....

Triều Ca nhìn Liễu Nhiễu hấp hối, vươn tay bắt tay hắn, sau đó cả người liền nháy mắt cứng ngắc đờ tại chỗ.

Bởi vì Liễu Nhiễu thay Triều Ca chặn một chưởng của Dạ Huyền, tiên lực tan rã, phong ấn vận lên người Triewuf Ca cũng yếu đi.

Chuyện xảy ra khi say rượu, từng chút một hiện lên trong đầu Triều Ca.

Hoá ra, hai lần say rượu, không phải sự tình gì đều không có phát sinh, mà là..... trí nhớ của hắn bị Liễu Nhiễu phong ấn.....

.....

Nhưng mà, ngay khi kiếm chả Tiên đế đâm vào ngực Dạ Huyền, đột nhiên gian Tế Thần đỉnh ầm ầm vỡ tan, mọi người đều ngạc nhiên xoay lại, nhìn thấy một hắc y nam tử ôm Lâm Hồi Âm, từ tay nàng tháo cái nhẫn kia xuống, sau đó chậm rãi đeo lại tay mình, nhìn Tiên đế, cong môi cười, sau đó nhìn đến Tiên đế chỉ kiếm vào Dạ Huyền, ý cười trên mặt nháy mắt liền hóa thành lãnh ý, đáy mắt thoáng hiện một chút sát ý, tất cả mọi người không có nhìn đến hắn rốt cuộc là động thủ ra sao, trường kiếm trong tay Tiên đế bị đánh bay, tiếp theo, Hắc y nhân lại cười, mở miệng, tản mạn vô cùng:"Tiên đế, đã lâu không gặp."

Tiên đế như là gặp phải người hận đến mức tận cùng, hai mắt đỏ bừng, cong người, nhặt trường kiếm, hướng về phía Hắc y nhân bổ tới, miệng hung tợn hét"Ma tôn, ta phải giết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 468: Quyền đấm cước đá [46]

Ma tôn nhìn Tiên đế, như là xem tiểu sửu, trên mặt mang theo nụ cươid khinh miệt, một tay kéo Lâm Hồi Âm, không chút hoang mang nhẹ nhàng xoay người, chẳng thèm nhìn Tiên đế, ngược lại còn nhìn đám người cách đó không xa, tỉ mỉ nhìn hơn phân nửa, ý cười đều thu liễm, quay đầu, hỏi Tiên đế:"Toàn Cơ đâu?"

Ma tôn vừa nói ra tên này, Tiên đế tức giận, ngực phập phồng, không thể bình tĩnh, cầm trường kiếm lại một lần nữa hướng về phía ma tôn chém tới, thậm chí hắn đáy mắt, đều bộc phát ra sâu đậm hận ý.

Ma tôn căn bản không đem Tiên đế để vào mắt, ngược lại lại một lần nữa cẩn thận quét qua đám người, sau đó chẳng ai thấy rõ hắn làm thế nào, hắn đã đứng ở trước mặt Tiên phi, hỏi:"Toàn cơ đâu?"

Tiên phi lần đầu tiên gặp ma tôn, chính là cảm thấy nam tử này bà Dạ Huyền có đến bảy phần tương tự, chính là mặt mày hắn, hắc ám quá nặng.

Hắn chỉ mở miệng, nàng liền cảm giác được một cỗáp bách nói không nên lời cảm giác.

Nhưng mà, Tiên phi lại vẫn cực lực duy trì cao quý, nhìn ma tôn, nhẹ giọng nói:"Đã chết."

Ma tôn nghe xong, mặt mày lập tức trở nên lạnh lùng, tiếp theo liền bóp cổ Tiên phi, lặp lại:"Ta hỏi ngươi, Toàn Cơ đâu?"

"..... Chết....." Tiên phi miễn cưỡng hộc ra một chữ.

“Chết như thế nào?”

Tiên phi không có lên tiếng.

Nhưng mà, ma tôn cũng không có kiên nhẫn, tiếp theo ma tôn ném tiên phi qua một bên, tỉ mỉ nhìn chằm chằm nàng trong chốc lát, sau đó bỗng nhiên vươn tay, đè đầu Tiên phi, đọc trí nhớ của nàng.

Tiên phi khó chịu giãy dụa, nhưng là không thể.

Sắc mặt ma tôn càng ngày càng âm trầm.

Từ khi Tiên phi và Toàn Cơ quen biết, đến khi Tiên phi làm bạn tiên rồi cùng Toàn Cơ vào cung, sau phản bội, thậm chí, sau đó Tiên phi và Tiên đế như thế nào bày miiw đuổi giết Dạ Huyền..... Tiên phi đã làm đủ loại, một màn một màn đều hiện ra trong óc ma tôn.

Mãi cho đến khi ma tôn đọc xong, hắn mới hung hăng vỗ đầu Tiên phi, Tiên phi toàn bộ đầu óc nháy mắt băng liệt, không hề dấu hiệu liền chết ở trước mặt mọi người.

Ma tôn bay tới, bóp cổ tiên đế: "Ngươi cùng con tiện tì này hại chết Toàn Cơ?”

Tiên đế bị ma tôn bóp mghejn, sắc mặt đỏ bừng, Thần sơn chưởng môn cùng với hai vị trưởng lão thấy thế, muốn dựa vào, lại bị một cỗ vô hình lực lượng chắn trước mặt, nửa bước khó có thể đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 469: Quyền đấm cước đá [47]

“Ngươi đã đáp ứng với toàn cơ, nếu có thể cưới nàng, liền đối với nàng tốt, đây là ngươi đối với nàng tốt?” Ma tôn nhìn chằm chằm Tiên đế,:“Ngươi biết rõ, nàng cùng ta sớm nhất ở Nam Hải gặp lại, lòng của nàng cũng chỉ có một mình ta, nhưng là ngươi lại ti bỉ lợi dụng nàng hạ thuốc ta, lấy giải dược bức bách nàng ủy thân gả cho cho ngươi, ngươi càng biết, nàng không yêu ngươi, là ta, ngươi cũng biết, ta sau lại vô số lần đối Đông Hoang đại lục chiến tranh, chỉ vì đoạt lại nàng, nàng tuân thủ ước định, cố ý làm thê tử của ngươi, thậm chí ra mặt vì ngưng chiến cùng ta đàm phán, ta yêu nàng, không đành lòng nàng thế khó xử, liền đáp ứng nàng ngưng chiến, ngươi lại lưu luyến không rời, như cũ muốn giết ta, chỉ tiếc ta là ma, vĩnh viễn khó có thể chết đi, cho nên ngươi tiện lợi dùng Thanh Dương của nàng đến phong ấn lực lượng của ta, sau ngươi lại an bài người cưỡng hiếp Thanh Dương, bức nàng mang thai, nhân cơ hội này bỏ nàng, toàn cơ thu dưỡng Thanh Âm, ngươi lại vô số lần muốn giết Thanh Âm, nhưng cho tới nay, ngươi danh bất chính ngôn không thuận, chỉ có thể sau lưng sử dụng thủ đoạn ti bỉ, nhưng nhiều lần đều bị toàn cơ hóa giải, thẳng đến khi Thanh Âm và con ngươi yêu nhau, ngươi liền dùng môn không đăng hộ không đối bức tử Thanh Âm, chính là ngươi ngàn tưởng vạn tưởng, nhưng không có nghĩ đến, Thanh Âm sau kho từ tru tiên đài nhảy xuống, lại được chuyển thế, làm ta thurs tỉnh!”

“Ngươi cho tới bây giờ đều biết, 5000 năm trước, ta yêu người kia, chính là chuyện cũ, ta thủ hộ Toàn Cơ mười năm, rốt cục cùng nàng gặp mặt, ngươi lại như thế từ giữa phá hư, ta nhẫn ngươi thật lâu, vẫn ngại cho toàn cơ, không nghĩ cùng nàng trở mặt thành thù, hiện tại, ta rốt cục có thể hiểu được cho ngươi, toàn cơ cho tới bây giờ đều không có yêu ngươi, thậm chí, toàn cơ đã sớm biết ngươi mưu đồ gây rối, cho nên mới trao nhẫn cho con gái của Thanh Dương!”

“Hôm nay, ngươi ta tái kiến, Toàn Cơ đã không còn, ta liền hảo hảo cùng ngươi tính tính nợ cũ, ngươi hại chết toàn cơ, bức bách ta, thậm chí còn đuổi giết con ta 500 năm, đến hiện tại, còn không buông tha nó!”

“Như vậy ta liền nhất tịnh trả lại cho con ngươi đi!”

Ma tôn nói tới đây, liền đột nhiên xuất thủ với Triều Ca, có khí thể màu đen hướng về phía Triều Ca, chảy thẳng vào trong cơ thể:“Đây là ma khí tiên giới các ngươi ghét nhất, hiện tại ta cho người kế thừa duy nhata của tiên giới, ta muốn nhìn xem, tiên giới vương hóa thân thành ma, các ngươi rốt cuộc sẽ làm gì!”

Ma tôn nói tới đây, liền vui sướng phá lên cười, sau khi cười xong, lại nhìn Tiên đế nói:“Ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, ta sẽ cho ngươi sống, bởi vì, toàn cơ lúc trước nói cho ta biết, nếu ta tỉnh lại mã nàng mất, như vậy, nàng chắc chắn là ở hoàng tuyền chờ ta, hiện tại ta phải đi tìm nàng..... Mà ngươi tốt nhất nên ở lại đây, đừng bao giờ quấy nhiễu chúng ta!”

Ma tôn vừa dứt lời, liền đem Tiên đế ném đến trước mặt Thần sơn đệ tử, sau đó một tay ôm Lâm Hồi Âm đi tới bên Dạ Huyền, cúi người, thả Lâm Hồi Âm vào lòng Dạ Huyền, nhìn bẻ mặt Dạ Huyền, cẩn thận hỏi:“Con là Dạ Huyền?”

Dạ Huyền nhìn ma tôn, chính mình thân cha, sau một lúc lâu mới khẽ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 470: Quyền đấm cước đá [48]

Ma tôn nâng lên tay, muốn xoa đầu Dạ Huyền, nhưng đột nhiên phát hiện con mình đã lớn như vậy, hắn nhất thời hạ tay, cười từ ái với Dạ Huyền, nói:"Ta biết sự tồn tại của con, chính là chưa kịp gặp con, mẫu thân con liền bị Tiên đế hãm hại làm phong ấn ta, nhiều năm qua, ta không tài cán làm được cho con cái gì, bất quá hiện tại toàn bộ đều làm cho con."

Dừng một chút, ma tôn nhìn Lâm Hồi Âm, hỏi:"Con thích nàng, đúng không?"

Dạ Huyền còn chưa kịp gật đầu, ma tôn đã nói:"Con đã thích nàng, như vậy ta sẽ để con được như nguyện, ngàn năm trước, con ngươi nghịch thiên hành, con không cần sợ, làm phụ thân, ta sẽ đến âm tào địa phủ, giúp con và nàng sửa mệnh, ta không có gì có thể để lại cho con, Tây Lương hết thảy cùng và nàng, hy vọng có thể hơi bồi thường một chút, nhiềunăm như vậy, ta để con chịu thiệt rồi."

Ma tôn vừa dứt lời, đột nhiên nâng tay, hướng về phía Lâm Hồi Âm.

Vết thương Lâm Hồi Âm bị hỏa thiêu thương tổn, dần dần hoàn hảo.

Nhưng mà, cùng với Lâm Hồi Âm hoàn hảo như lúc ban đầu, ma tôn lại dần dần trở nên trong suốt, thậm chí đến cuối cùng, hóa thành mảnh nhỏ, một chút một chút tan thành mây khói.

Cuối cùng, chỉ còn lại thanh âm, phiêu đãng trong không trung:"Toàn Cơ, ta tới tìm nàng....."

Ai cũng không ngờ, ma tôn làm tiên giới hãi hùng bừa xuất hiện đã dùng toàn bộ sinh lực để cứu Lâm Hồi Âm.

Lại nữa, ai cũng không ngờ, nguyên lai ngàn năm trước, ma tôn phong ấn, dĩ nhiên là âm mưu của Tiên đế!

Lại không ai nghĩ đến, Đông Hoang đại lục nhị hoàng tử, dĩ nhiên là con của ma tôn!

Tất cả mọi người đều ngốc lăng.

Duy độc Tiên đế, nhìnma tôn biến mất không thấy, đột nhiên nâng trường kiếm kề lên cổ, mọi người còn không có kịp phản ứng, Tiên đế đã tự sát bỏ mình.

Hắn sẽ không để ma tôn và Toàn Cơ như nguyện, Toàn Cơ đã chết nhưng vẫn chờ ma tôn, như vậy hắn cũng muốn xuống địa ngục, nếu nàng không thương hắn, như vậy liền chuyển thế..... Hắn sẽ không làm cho bọn họ cùng một chỗ, vẫn sẽ không.....

Có người bi thống, có người vui mừng.

Toàn bộ tế thần đài, một mảnh im lặng.

Im lặng đến quỷ dị.

Mà Liễu Nhiễu nguyên bản sắp chết, lại đột nhiên như chiếm được cái gì, đột nhiên hoàn hảo không tổn hao gì ngồi dậy, cả thai nhi trong bụng cũng không ảnh hưởng gì.

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 471: Quyền đấm cước đá [49]

Lâm Hồi Âm mặc dù được ma tôn lấy mạng đổi mạng, nhưng cũng hôn mê tầm ba bốn ngày mới tỉnh lại.

Khi nàng trợn mắt tỉnh dậy, đã thấy mình nằm trong phòng cũ, Dạ Huyền vội vã nhìn nàng

Lâm Hồi Âm cũng nhìn chằm chằm Dạ Huyền, chính là nàng còn chưa kịp định thần, đã vung tay tát cho Dạ Huyền một bạt tai

Dạ Huyền còn không có phản ứng lại rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Lâm Hồi Âm đã xốc lên chăn, từ trên giường nhảy xuống, đánh đấm lên người Dạ

Huyền.

Dạ Huyền sợ Lâm Hồi Âm bị thương, chính là cố chịu thừa nhận, chỉ chốc lát sau, hắn trên mặt liền xanh một khối tím một khối, rốt cục đợi cho đến khi Lâm Hồi Âm đánh mệt mỏi, nữ tử thở hổn hển đứng lên, nâng lên chân, dẫm nát hắn ngực thượng, nhìn xuống hắn nói:"Này thiên, vẫn bắt cóc của ta nhân là ngươi, đúng hay không?"

Dạ Huyền thật không ngờ Lâm Hồi Âm không hề dấu hiệu toát ra đến đây như vậy một câu, vẻ mặt của hắn đầu tiên là một cái ngốc lăng, thuận miệng liền biến thành khẩn trương, hắn ở trong đầu tổ chức ngôn ngữ như thế nào đối với Lâm Hồi Âm giải thích.

Nhưng mà, Dạ Huyền một cái nói còn chưa nói đi ra, Lâm Hồi Âm liền đột nhiên gian gục hắn trên người, ôm cổ hắn, đột nhiên rơi xuống nước mắt, khóc thê thê thảm thảm:"Sao ngươi có thể như vậy, ngươi bắt cóc ta, vì cái gì không nói cho ta biết!"

Dạ Huyền nhìn Lâm Hồi Âm vừa khóc, liền khẩn trương, hắn trương há mồm, lại càng thêm không biết chính mình hẳn là khuyên như thế nào nói.

"Ngươi có biết không biết, ta nhiều như vậy ngày đều là dày vò, ngươi có biết hay không, ta còn cho là bị Triều Ca phi lễ, ta sợ ngươi ghét bỏ ta, ta cũng không dám thổ lộ với ngươi....."

"Dạ Huyền, ngươi như thế nào có thể như vậy khi dễ ta, ngươi hại ta hao hết tâm tư muốn tìm hiểu ngươi có thích ta hay không, hại ta đi một vòng lớn như vậy..... Ô ô ô, Dạ Huyền..... Ngươi khi dễ ta....."

Mắt Dạ Huyền sáng lên, lập tức xoay người, đem Lâm Hồi Âm đặt ở dưới thân, hung hăng ngăn chặn môi nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 472: Kết

Chín tháng sau, thời gian trôi qua như mây bay nước chảy.

Lập tức đến ngày Liễu Nhiễu sắp sanh.

Mà lúc này Triều Ca thân chịu ma khí, đã sớm tự vây mình trong đại lao, quanh thân ma khí, tù vây ở nơi đó.

Ngày Liễu Nhiễu sinh, có người tới thông tri, Triều Ca nói:"Nếu khó sinh, giữ đứa bé."

Khi Liễu Nhiễu sinh, thật sự giống như lời Triều Ca nói, khôn kể, Liễu Nhiễu đau vài lần vẫn chưa tỉnh lại, nàng mơ mơ màng màng tỉnh lại, cũng nói hệt như thế:"Giữ đứa bé."

Đúng vậy, giữ đứa bé!

Nàng không sống nổi nữa.

Chín tháng trước, nàng hẳn là đã chết, nhưng nàng vận dụng vu thuật hắc ám, đi ngược chiều thiên mệnh, cướp lấy vô hạn luân hồi, bảo vệ mình và sinh linh trong bụng

Lúc này đứa trẻ xuất thế, nàng phải rời khỏi thế giới này.

Luân hồi nàng có, đều cho đứa nhỏ, cho Triều Ca.

Hối hận không?

Chuyện tới nước này, nàng nhưng cũng không hối hận.

Thậm chí khi nàng nghe được lời Triều Ca truyền đến, nếu là khó sinh, giữ lại đứa bé, nàng cũng không có nửa điểm hối hận.

Nam nhân kia là như vậy, hắn có thể tàn nhẫn với bản thân thì làm gì nương tay cho kẻ khác.

Nàng chưa từng gặp người nào, vì thiên hạ thương sinh, không tiếc đem mình cầu vây trong địa lao, đời đời kiếp kiếp, cô độc một người, hưởng thụ mãn vô chừng tịch mịch và cô độc.

Nàng rất muốn đi xuống bồi hắn, nhưng không cơ hội..... Kiếp này, kiếp sau, vĩnh viễn không còn cơ hội.

Ý thức của Liễu Nhiễu càng ngày càng mơ hồ, thẳng đến khi nàng nghe thấy tiếng trẻ con khóc nỉ non, nàng hoàn toàn nhắm hai mắt lại.

Triều Ca ở trong lao hẹp, im lặng ngồi, đột nhiên nghe được tiếng bước chân, hắn nhìn không thấy bên ngoài, lại nghe thấy thanh âm truyền đến:"Chúc mừng đại sư huynh, tế ti sinh hạ một vị hoàng tử, nhưng tế ti, đã qua đời."

Triều Ca không lên tiếng, chính là chớp mặt, thật lâu sau, hắn mới lên tiếng nói:"Giúp ta truyền lời cho chưởng môn sư phó, mời hắn đem hoàng tử giáo dưỡng, trưởng thành, bảo hộ Đông Hoang đại lục, nhất phái bình an."

.....

Cùng lúc đó, Tây Lương.

Ma tôn mặc dù đã chết, có đồn đãi nói cho Dạ Huyền thế chỗ, nhưng Dạ Huyền lại như trước không cần vị trí ma tôn, chính là làm Thái tử Tây Lương.

Một ngày này hắn sinh nhật, thu được rất nhiều lễ vật, cung nữ đứng ở một bên đọc:"Nam Hải minh châu!"

Lâm Hồi Âm:"Ta muốn!"

"Phục Hy cầm."

Lâm Hồi Âm:"Ta muốn! Ta muốn!"

"Đá Nữ Oa."

Lâm Hồi Âm:"Ta muốn! Ta muốn! Ta muốn!"

.....

Dạ Huyền vẫn im lặng đột nhiên buông chén trà, xen vào một câu:"Buổi tối muốn không?"

Lâm Hồi Âm:"Ta muốn! Muốn, muốn, muốn!"

Dẫn tới chung quanh vô số tiếng cười."

Lâm Hồi Âm "Ta muốn! Muốn, muốn, muốn!", đêm đó thật sự bị Dạ Huyền đặt trên giường, một trận "Ta muốn! Muốn, muốn, muốn!", chính là làm đwns lần thứ ba, Lâm Hồi Âm bỗng nhiên ngất đi, Dạ Huyền thất kinh mặc quần áo cho hai người, gọi Thái y.

Thái y cẩn thận chẩn đoán hồi lâu, trên mặt mừng rỡ, quỳ xuống nói:"Chúc mừng Thái tử, chúc mừng Thái tử, Thái tử phi có thai --"

Bạn đang đọc truyện *Thái Tử Thông Báo Một Ngàn Lần: Nữ Nhân Nguy Hiểm* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.